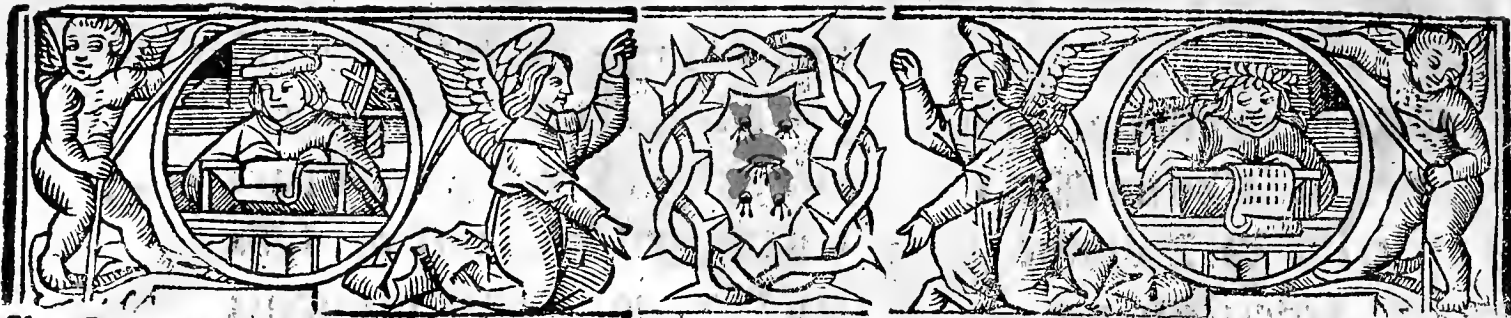

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Boston Public Library

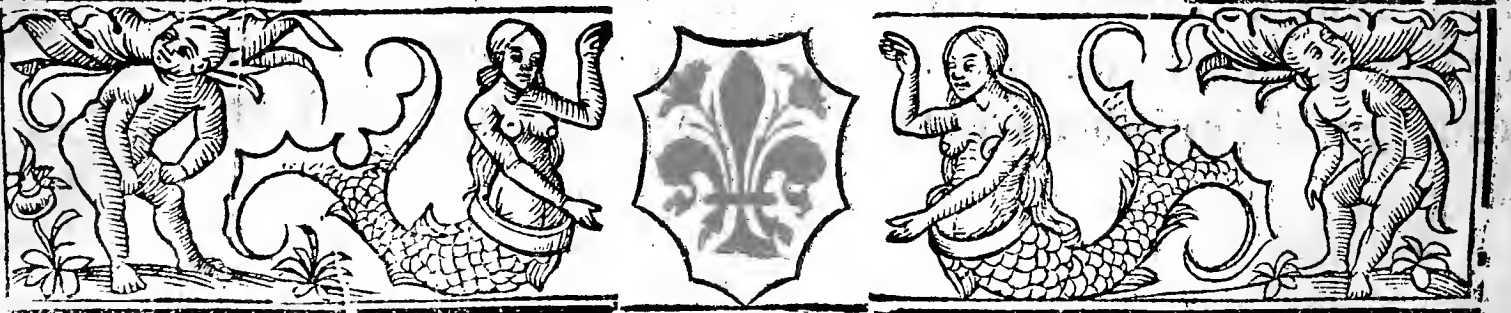

HABES HOC IN

libro cãdide Lector Hebraicas Institutio-
nes. in quib⁹ quicquid est grãmatices He-
braicæ facultatis edocetur ad amissim, de
literis, punctis, accētibus, nomine, et nomi-
num speciebus, de pronomi-
nibus, et eorū
cū nominibus, et verbis coniūctione, de ver-
bo et verborū cōiugati onibus, et distinctio-
ne, in perfecta, quiescentia, defectiua, gemi-
nata, de partibus indeclinabilibus, præpo-
sitionibus, cōiūctiōibus, aduerbijs, de re-
gulis exponēdi arcanas literas et de figu-
ris, vt paucissima sint desiderãda, quas nu-
per ædidi Reuerēdus sacre theolo. Do.
Sanctes Pagninus Lucensis prædicato-
rij ordi. ad cōmunem studiosorū vtilitatē.

*Cum priuilegio apostolico, et
Christianissimi Regis,*

ΕΙ ΟΤΙΝ ΠΕΡΟΣ ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΗ ΝΕΟΛΑΙΑΝ ΑΡΧΗΤΟΣ
ΟΥΤΙ ΑΡ' ΕΒΡΑΙΩΝ Η ΣΠΟΡΑΔΗΝ ΔΙΘΕΝ ΕΣΤ' ΟΤΕ ΔΕΛΤΟΙ,
ΑΜΩΣΩΔ, ΠΟΡΕΩ, ΡΑΤΟΤΑ ΜΙΑ ΜΕΝ ΕΥΩΜ.

אחת לכתפר פרשן מן כלרנך
בשנת המשח א"ב ע"ג
מיום ין תמוז

Reuerendissimo ac illustri in Christo Patri ac. D. Domino Federico Gregorio Archiepiscopo Sa- lernitano Sanctes Pagninus Lucensis sacrae Theologiae minimus vros fessor. Sa. P. D.

Nunc me cum tacitus expedito, ac reputo Reuerendissime. Do. nō modo tuū illustræ genus. nō infulæ dūtaxat dignitatē, verū etiā tui animi dotes, ac virtutes (quæ ignobilē quēlibet summa

possent ingenuitate donare) nō possum te nō suspicere, admirari, amare, colere. Agis quæ partes tuæ sunt, ipse episcopi functionē, vt non immerito duplici honore dignus, et sis, et habearis, vt interim taceam bonarū literarū studia. Quippe post latinas, græcasque literas diuersas, coepisti et hebraicis nauare operam, vt è sacris literis (quæ hominē instruūt ad salutē) veluti è fauis, mella diuinorū excuteres sensuū, et relictis cœnosis riuulis, lacunisque, èlympio sacrarū litterarū fonte, aquas haurires salutare. Verum enimvero, quum te hisce in literis (quæ subdifficiles sunt) laborantem consperissem (quod idoneo carebas præceptore) de te, posterisque benemereri per optans, institutiones hebraicas, quas olim elucubraui, rescribere orsus sum, in quibus quicquid de grammatica facultate posteris proditum est ab hebraeis scriptoribus, ad amissim coegi, per libros, capitaque digessi, vt

Epistola.

inuentu cuncta forent p̄facilia
Et vt mea fert opinio, sacris in
literis nihil est difficile, quod
ijs libris nō fiat p̄facile. Quo
circa vt hos libros perlegas s̄
pius et rogo, et obsecro. He
braea latina feci, apices et accen
tus subiecti, loca citari è diuini
literis, ne quid post hac scrupu
li, aut difficultatis, tibi, cœ
terisq̄ studiosis, relinqueretur.
Quæ res vt liber esset prolis
ior, effecit. Sed eius (vt arbi
tro) prolinitatem, breuissimaz
reddent, non modo eius utilitas,
commoditasq̄, verumeti
am præstantia, et excellentia
hebraicæ linguæ, vt pote quæ
deum habet authorem, quæ na
turam et sequitur, et imita
tur: quamquam sunt pleriq̄
suis studijs, suæq̄ lingua con
tenti, qui post Diui Hierony
mi interpretamenta, Hebrai
cis literis operam dare, super
uacaneum putant, quibus pri
mum dicendum est hanc lin
guam (vt et ceteræ) propria ha
bere idiomata, proprios habere
tropos, ⁊ peculiare loquendi

modos, quos aliena exprimere
lingua ita significanter aut im
possibile, aut certe perdiffici
le sit. Quo fit vt non modo or
natus, verumetiam et sensus
nonnihil patiantur et iniuriæ,
et iacturæ sacræ literæ, etiam
perfidios interpretes translata,
vt interim taceam quod in ali
enam linguam translata sem
per ad intelligendum difficilio
res, ingratiorez, nonnunq̄ a
lienæ: ne dicam aliæ sunt, vel
ob interpretum ignoracionem,
vel ob linguæ latinæ paupertatem.
Sacris præterea in lite
ris ob easdem causas sunt pler
aq̄ non interpretata tam he
braea, quam græca vocabula,
quæ ob harum ignoracionem
linguarum deprauatim, et scri
buntur: et pronunciantur.
Omitto multiplicia sensa, ta
ceo mysteria, quæ ex ipsis vera
bis: et verborum excuti pos
sunt interpretamentis, quæ lin
guarum dumtaxat peritia, erui
possunt. Multa præterea ob li
brariorum incuriam sunt vicia
ta, immutata: corrupta quæ

non nisi per viros linguarum peritos emendari possunt. Hebraea vero volumina, nec vna in dictione corrupta reperies. Quocirca explodenda est illorum sententia, qui dicunt sensum quaerimus, non verba. Unde, n. nisi ex ipsis verbis, sensus elicatur? Quae si quisquam ignorauerit, quo pacto auctoris sensum, assequi poterit? Sed Hieronymum inquit habemus linguarum peritissimum, quod nobis utrumque transtulit instrumentum, non est opere precium ut curam, operam, studiumve impendamus literis hebraicis pro arcanis literis, tamquam super opte gladio perfodi nequeant. Dicant mihi. Ante Hieronymi tempora (immo Hieronymi tempestate) non fuerunt viri doctissimi, qui hebraicam, qui graecam, qui latinam callebant literas, quod opus erat Hieronymi translatione? Sed emendatiores inquit sunt latinae exemplaria graecis, et hebraicis citantes illud Hieronymi in epistola ad Desiderium, quae arcanis praepositae litteris. Emendatiores sunt exemplaria latina quam graeca, graeca quam hebraea, ut inte-

rim taceam. Hieronymi perueritum sensum, Si latina exemplaria sunt emendatiores, ut quid Hieronymus tot annis in hebraeis transferendis desudauit? Cur operatur eius translatione? Cur nobis tradidit in emendatiores? Quomodo ob rem suscepimus, colimus in emendatiores? Quare pro illis diligamur? Si hebraicis in literis, ut in eadem Hieronymus perdidit epistola, sunt pluraque testimonia ab euangelistis citata ut illud. Ex Aegypto vocavi filium meum, et quoniam Nazareus vocabitur, et videbunt in quem transfixerunt, et flumina de ventre eius fluent aquae viuae, quae non inueniebantur in latinis codicibus, quo pacto latina erant emendatiores? Si emendatiores sunt latinae, quam ob causam in emendationibus emendat emendatiores? Cur hebraea praecipit volumina petere, ubi quippiam scrupuli, aut mendae veteri inciderit in instrumento? Optarim praeterea ut Hieronymi mihi germanam ostenderent translationem. Quae, n. passim legitur, non

est

Epistola.

est Hieronymi incorrupta trās-
latio, vt in epistola ad Elemen-
tem pontificem maximuz mul-
tis ostendimus argumētis. præ-
terea Hieronymū fuisse homi-
nez, et potuisse errare sua in trās-
latione, vel ob sui præceptoris
imperitiā (vt interim taceam
impietatem q̄ Christianus non
fozet) vel ob ipsius Hieronymi
celerem aditionem, inficiabitur
nemo. Quippe et ipse Diuus
Hieronymus veritatis amator
et retractare, quæ errauit, et se
deceptum verbi ambiguitate,
ob transferendi celeritatē, suis
in Isaiam commentarijs, fate-
ri non est veritus. Melius in-
quit reoz etiam proprium erro-
rem repræbendere, q̄ dum eru-
bescō imperitiā confiteri, in

errore persistere &c. Quis, n. vn-
q̄ fuit adeo doctus, qui non sit
alicubi hallucinat⁹? Labor Di-
uini Hieronymi nostræ non de-
bet patrocinari negligentia,
Sed pellicere ad linguarum
studia, præsertim hebreæ, et græ-
cæ, ne semper alienis cernamus
oculis, ne alienis ambulemus
(vt aiunt) pedibus, ne sacras
tractemus literas, non instru-
cti linguis ipsis, quibus æditæ
sunt, sine quibus (vt par est) pro-
fecto tractari nequeūt. Sed ne
Adineruam docere, et currētem
calcaribus vrgere, videamur,
receptui canentes, iam de lin-
gua hebraica dicere aggredia-
mur. Vale tui ordinis decus
et columen.

**INDEX Primi Li-
bri Hebraicarum
Institutionū.**

Apud pri-
mum quid
sit lingua,
et quo ap-
pelletur no-
mine, et
quis ei⁹ au-

thor.

C de linguæ diuisione in tres
partes. Caput. 2.

C de literis, quæ sit litera, quot
sunt, quæ figuræ, quæ nomina,
quæ significata. Cap-
put. 3.

C de pūctis. Cap. 4.

C de daghês, et raphêb. Ca-
put. 5.

C de sceuá. Cap. 6.

C de duobus sceualn pcurrêti-
bus in medio, vel in fine dictio-
nis Cap. 7.

de literis quæ in fine dēscunt,
aut pūctāf cū sēua, et de Hæ, quā-
do in fine mouetur Cap. 8.

C de pūctis magnis, et paruis
Cap. 9.

C de lris וְיִיָּאֵ וְנִפְתָּר וְגַר
accētibus regijs, et deseruētib⁹
Cap. 10.

C de Lachic, et Attemerachic
Cap. 11.

C Quod aliæ quoq; literæ præ-
ter Beghál chepháth daghes
satur, vel raphátur, sequētes li-
teras וְיִיָּאֵ Cap. 12.

C de naturali literarū diuisio-
ne penes vocum instrumēta, et
exitus. Cap. 13.

C de lřarum potestate. Ca. 14.

C de altera literarum diuisio-
ne penes earū vsum: et quomo-
do deseruiunt, et pūctātur אדֵּ, et
Scin deseruiētes lřæ. Ca. 15.

C de He deseruiēte, et eius pū-
ctatura. Cap. 16.

C de Laph deseruiente, et ei⁹
punctatura. Cap. 17.

C De Tau, et Beth deseruien-
tibus, et pūctatura Beth. Ca.
18.

C De Aleph, et Lamed deser-
uiētib⁹, et punctatura Lamed
Cap. 19.

C De Jod, et nun deseruiētib⁹
bus. Cap. 20.

C De Tau deseruiente, et eius
punctatu

punctatura. Cap. 21.

¶ Quod Clau ponitur vice vel super, quanto magis **Lámed**, nunquid, cum, si, anteq̃, post, siue postea. Caput. 22.

¶ Quod Clau est sicut **De raphab** in ligna **Ismabelitica**, et quod ponitur vice quando, sic, **Sed**. Caput. 23.

¶ Quod Clau ponitur vice q̃ uis, et quod est principium sermonis, et redundat, et quod ponitur vice vt, vel ne forte, et vice quia, in Cap. 24.

¶ Quod literæ deseruientes interdum deficiunt. Cap. 25.

¶ De literarum permutatione Caput. 26.

¶ De punctozũ permutatione Caput. 27.

INDEX secundi libri.

¶ **U**id nomen, et de nominis diuisione, et particulatide nomine **Ha**

dauár, proprio et appellatiuo, et carentibus singulari vel plurali, et de dualibus Caput. 1.

¶ De generibus nominum, et de nominibus generum, et specierum, quæ vtrũq̃ comprehendunt sexum, et de nominibus quæ vtroq̃ in genere inueniuntur Caput. 2.

¶ Quod masculinum genus à foeminino discernit appositione nominũ adiectiuozũ, et participiozum, et verborum, quibus genera accidunt Cap. 3.

¶ Quod masculinum à foeminino discernitur, terminatione, et de nominibus heteroclitis, et q̃ honoris gratia plurale interdũ dicitur de singulari. Caput. 4.

¶ De nomine **Hatóar** quid sit et in quo differat à participio Caput. 5.

¶ De nomine **Happóhal**, siue **Hammacóz**, et q̃ interdum capitur pro præterito, participio imperatiuo, et futuro. Cap. 6.

¶ De nomine gentili tam masculino, q̃ foeminino, et eius terminatione, Caput. 7.

**¶ De cōparatiuo, superlatiuo,
z diminutiuo. Cap. 8.**

**¶ De nominibus numeralibus
cardinalibus vsq; ad viginti
Cap. 9.**

**¶ Quomodo Henotificatiuū:
venit cum numeris cardinali-
bus: vel numeratis. Cap. 10.**

**¶ De numeralibus nomini-
bus à viginti vsq; ad centum.
Cap. 11.**

**¶ De nominibus cardinalibus
à centum vsq; ad mille. Ca-
put. 12.**

**¶ De nominibus numeralibus
ordinalibus. Cap. 13.**

**¶ De nominum coniunctione.
Caput. 14.**

**¶ De cōiunctione nominū cum
pronomine. Caput. 15.**

**¶ De speciebus nominum in
communi: z specialiter de perfe-
ctis: z eorum punctatura, accen-
tu: z cōiunctione. Caput. 16.**

**¶ De nominibus desinentibus
in He. Cap. 17.**

**¶ De nominibus lōgis desinē-
tibus in Tau. Cap. 18.**

¶ De nominibus breuibus des-

inentibus in Tau. Cap. 19.

**¶ De nominibus desinentibus
in Mem: z Nun; et Nun: Jod
Tau. Cap. 20.**

**¶ De noibus geminatis Ca-
put. 21.**

**¶ De nominibus ppositis, quæ
habent Mem, vel vel Tau, vel
Nun, vel Jod, vel Aleph, vñ He
in principio dictionis, quod non
est radicale. Cap. 22.**

**¶ De nominibus defectiuīs ha-
bētibus in principio Mem. Ca-
put. 23.**

**¶ De nominibus quorum se-
cunda litera radicalis quæ est
Tau, quiescit, habentibus in
principio Mem deseruiens Ca-
put. 24.**

**¶ De nominibus alijs quorum
secunda litera radicalis, quies-
cit, quæ est Tau, vel Jod, quæ
non habent Mem in principio.
Cap. 25.**

**¶ De nominibus, quæ secunda
litera quiescente habent He:
vel Tau in fine. Caput. 26.**

**¶ De nominibus quorum vlti-
ma: quæ est He: quiescit. sed**

interdum

interdū, cadit ⁊ succedit He fe-
mineū : interdum remanet radi-
calis litera : et assumunt vario-
as literas : et in principio : ⁊ in
fine. Caput. 27.

De nominibus quorum vlti-
ma radicalis litera est Aleph
quiescens. Cap. 28.

De nominibus quorum pri-
ma radicalis litera : quæ est
Hun : deficit : tertia quiescen-
te : de his quorum extrema :
quiescunt. Caput. 29.

De nominibus quæ veniunt
à geminatis. Cap. 30.

De nominibus quattuor li-
terarum non geminantium ali-
quã ex eis. Cap. 31.

De nominibus quinque litera-
rum. Cap. 32.

De alia nominum diuisione
secundum dialeticos. Cap-
put. 33.

De pronomine quid sit, vnde
dicatur : quid significet : et
de eius diuisione. Cap-
put. 34.

INDEX Libri
Tertij.

Quid sit ver-
bum : et
quot lite-
ras com-
plectuntur
verborum
radices, et

quo appellantur nomine. Ca-
put. 1.

De verborum duplici diui-
sione in perfecta, quiescentia,
defectiua, geminata, et transi-
tiua, et intransitiua. Ca-
put. 2.

De diuisione verbi in suas
species, siue coniugationes, qui-
bus appellantur nominibus,
quot sunt, et quis earum or-
do. Cap. 3.

Quod sunt sex dumtaxat cō-
iugationes, quid vnaquæq; si-
gnificet, quo pacto inter se con-
ueniant nonnulla, et discre-
pent ab alijs, et specialiter Hif-
hál, et Hithpabál. Ca-
put. 4.

Quod Binián Cal, et pibél
haddaghús, et Hiphphíl, et
pobél æquantur in significatio-
ne. Cap. 5.

De

**De partibus cuiuslibet binio-
an, de modis, temporibus, et per-
sonis, et generibus, et earum or-
dine, et nominibus. Caput. 6.**

**De prima coniugatione quæ
dicitur binian cal, et præteriti
accentu, et punctatura. Cap. 7.**

**De punctatura, et accentu par-
ticipij tam actiui quæ passiuui.
Caput. 8.**

**De Macór, et eius varietate,
siue punctatura, Caput. 9.**

**De imperatino, et eius varietate,
et punctatura. Caput. 10.**

**De futuro, et eius varietate
et punctatura. Caput. 11.**

**De temporum permutatio-
ne. Caput. 12.**

**De coniunctione pronominis
cum verbo, et specialiter cum
præterito perfecto. Caput. 13.**

**Quomodo Participia iun-
guntur pronominibus. Caput. 14.**

**Quomodo Macór iungitur
pronominibus. Caput. 15.**

De coniunctione pronomini

cum imperatiuo. Caput. 16.

**De coniunctione pronomini
cum futuro. Caput. 17.**

**De verbis quiescentibus pri-
mæ coniugationis, et eorum pri-
mo genere. Caput. 28.**

**De secunda specie quiescenti-
um, quorum prima, quæ est Iod,
quiescit. Caput. 16.**

**De tertia specie, quæ est eorum
quorum secunda litera quæ est
vau, quiescit. Caput. 20.**

**De quarta specie verborum,
quorum secunda quiescit, quæ
est iod. Caput. 21.**

**De quinta specie, quæ est ver-
borum desinentium in áleph qui-
escens. Caput. 22.**

**De sexta specie, quæ est ver-
borum, quorum vltima quiescit,
quæ est he. Caput. 23.**

**De septima specie, quæ est eo-
rum, quorum prima quæ est
áleph, et tertia quiescit, quæ est
he. Caput. 24.**

**De octava specie, quæ est eo-
rum, quorum prima, quæ est iod,
et tertia (quæ est áleph) quie-
scunt.**

cunt .Caput .25.

De nona specie quæ est verborum, quorum prima (quæ est iod) et tertia (quæ est he) quiescunt .Caput .26.

De specie decima verborum, quorum secunda quæ est áleph, et tertia (quæ est he) quiescit, et de vndecima .Caput .27.

De duodecima, et tertiadecima specie .Caput .28.

De verbis defectiuis, quorũ prima (quæ est nun) deficit .Caput .29.

De verbo defectiuo incipiente à nun, et desinente in nun .Caput .30.

De verbo incipiẽte à nun deficiente, et desinente in he quiescens .Caput .31.

De verbo incipiẽte à nun deficiente, et desinente in áleph quiescens .Caput .32.

De verbo defectiuo incipiente à lámed deficiẽte p̄cipue i ma cõr, ipatiuo, et futuro .Cap .33.

De verbo secũdã literã geminate .Caput .34.

De verbis geminatis quorũ p̄ma quæ est iod, quiescit, aut nun, quod

deficit aut quorũ scõda est q̄ vau, vel iod, quiescit .Caput .35.

De verbis geminãtib⁹ p̄mã, et tertiã quæ quiescit, et quorũ secunda, quæ est vau, vel iod, quiescit .Caput .36.

De secunda verborum coniugatione, quæ dicitur pihél had daghús, et primum de verbis perfectis eiusdem, et eorum punctatura, et accentu .Caput .37.

De verbis quiescentibus, et primũ de his quorũ p̄ria, quæ est áleph, quiescit deinde de alijs quorũ p̄ria q̄ est iod quiescit .Caput .38.

De verbis quorũ tertia, quæ est he, quiescit .Caput .39.

De verbis quorũ vltima, quæ est áleph, quiescit .Caput .40.

De verbis quorum prima q̄ est iod, et vltima, quæ est áleph, quiescit, et quorum secũda quæ est iod, et tertia quæ est he, quiescunt, et quorum prima quæ est nun deficit, et tertia quæ est áleph, quiescit .Caput .41.

De verbis geminatis .Caput .42.

De binian hisbíl perfecto .Caput .43.

De verbis

De verbis quorū prima q̄ est áleph, quiescit. Caput. 44.

De verbis desinētib⁹ i áleph z in he quiescens. Caput. 45.

De verbis quorū sc̄da, q̄ ē vau vel iod, quiescit. Cap. 46.

De verbis quorū vltima q̄ est áleph, q̄ escit, z quorū p̄ia q̄ est iod, quiescit. Cap. 47.

De verbis quorū p̄ia, q̄ ē iod z vltima, quæ est áleph, aut he, quiescunt. Cap. 48.

De verbis quorū secunda, q̄ ē vau, v̄ iod, z tertia q̄ est áleph, vel he, quiescunt. Caput. 49.

De verbis quorū prima, quæ est nun, deficit. Cap. 50.

De verbis quorū prima q̄ est nun, deficit, z tertia, quæ est he, aut áleph, quiescit. Cap. 51.

De verbis quæ secundam, et tertiam geminant. Caput. 52.

De verbis quorū prima, quæ est iod, quiescit, secūda z tertia geminata, z de verbis quorum p̄ia, z tertia geminañ, et de his quorum prima, et tertia geminañ, secūda quæ est vau, vel iod, quiescente. Cap. 53.

De verbis perfectis quarti

biniã pohelhaaccabéd. Cap. 54.

De verbis perfectis binián niphbál. Cap. 55.

De verbis quorū p̄ia, quæ est áleph, vel iod, q̄ escit. Cap. 56.

De verbis quorū secūda, q̄ ē vau, vel iod, q̄ escit. Caput. 57.

De verbis quorū vltia, q̄ est, he vel áleph, quiescit. Cap. 58.

De verbis quorū prima, quæ est iod, z extrema quæ est áleph vel he, quiescunt. et de his quorum prima, q̄ est nun, vel lámec deficit. Cap. 59.

De verbis quorū p̄ia, quæ ē nun, deficit, z tertia, quæ ē áleph vel he quiescit, z de his quorum deficiunt extrema. Cap. 60.

De verbis quæ secundam, et tertiã gemināt aut eādē habēt, z de his quorū sc̄da. z tertia q̄ escit. Cap. 61.

De verbis binián hitbpabál perfectis. Caput. 62.

De verbis quorū prima, quæ est áleph, vel iod, et secunda, quæ est vau, vel iod. Caput. 63.

De verbis quorū prima quæ est iod, et extrema quæ est he, vel áleph,

Castigationes.

vel áleph, quiescunt, et quorū vltima quæ ē he, vel áleph quiescit, et cuius prima, apparet secūda quiescit, et tertia geminat. Ca. 64.

De verbis quorū prima quæ est nun, vel láméd, deficit, et quorum prima, quæ est nun, deficit, et vltima, quæ ē áleph, quiescit. Caput. 65.

De verbis geminatis. Ca. 66.

De pubál perfecto, et quiescente. Caput. 67.

De pubál defectiuo, et geminato. Caput. 68.

De binián hofbál. Cap. 69.

De verbis quattuor literis constantibus. Caput. 70.

De verbis ppositis. Cap. 71.

INDEX Quarti Libri.

Utd sit mil láb, aut mil láb batháham, et de ei⁹ diuisione et de prepositionibus.

Caput. 1.

De aduerbijs. Caput. 2.

De modo iueniendi radices hoc ē themata, et primitiua om-

nium hebraicarū dictionum et particulatim nominū. Cap. 4.

De coniunctionib⁹. Cap. 3.

De modo inneniēdi radices verborū. Caput. 5.

De regulis putilibus ad itelligetiā simplicē idest literalē solum sacrarū literarū. Cap. 6.

Castigationes.

Pagina. 5. colūna. 1. linea. 9.

scribe וַיִּכְתֹּב. Et pagi. 7. co. 1. li. 3.

וַיִּכְתֹּב, et co. 2. li. 24. וַיִּכְתֹּב. Et pa.

10. co. 1. li. 9. וַיִּכְתֹּב. Et pag. 13.

co. 2. li. 19. Ichteuu. Et pag. 15.

co. 1. li. 18. וַיִּכְתֹּב. Et pag. 19. co. 1.

li. 13. sic וַיִּכְתֹּב. Et pag. 20. co. 1. li. 21.

mō, Et pag. 39. co. 2. li. 7. וַיִּכְתֹּב.

Et pa. 40. co. 1. li. 22. וַיִּכְתֹּב. Et

pa. 47. co. 1. li. 12. וַיִּכְתֹּב, Et co.

2. li. 16. וַיִּכְתֹּב. Et pagi. 50. co. 2.

li. 29. וַיִּכְתֹּב. Et pa. 55. co. 1. li.

8. וַיִּכְתֹּב. Et pag. 56. co. 2. li. 3.

dele. in et scribe fortitudinē. Et

pagi. 60. co. 2. li. 5. וַיִּכְתֹּב. Et pa.

61. co. 1. li. 8. וַיִּכְתֹּב. Et pa. 63. co.

1. line. 24. וַיִּכְתֹּב, et co. 2. li. 22.

וַיִּכְתֹּב. Et li. 29. וַיִּכְתֹּב. Et pag.

64. co. 2. li. 20. וַיִּכְתֹּב. Et pa.

69. co. 2. li. 30. וַיִּכְתֹּב. Et pagi.

71. co. 2. li. 19. וַיִּכְתֹּב. Et pagi. 74.

colūna. 1.

Castigationes

colū. 1. linea. 9. **קָדִים** Et pa. 77.
 col. 2. linea. 28. guntur. Et pag.
 78. colum. 2. linea. 28. quod lati
 ni infinitiuū. Et pagi. 82. col. 2.
 liñ. 18. licet **תִּישׁ** 7 pagi. 83. col. 1.
 li. 25. **שָׁרָרָה** Et pagi. 89. colum.
 2. linea. 6. **וְאֵל** Et pa. 90. colū. 1.
 li. 3. **וְאֵלֶיךָ יָמִים** Et pa. 93. colū. 2.
 linea. 26. ducēti. Et pagi. 97. co
 lum. 1. lib. 2. **וְיִ** scribe **י**. Et pa
 gina. 100. colum. 2. li. 13. pro ma
 nicantibus scribe surgentibus.
 Et pa. 101. colum. 1. lib. 21. iaciē
 tium. Et pagina. 102. colum. 2.
 lib. 5. 7. 6. **וְאֵלֶיךָ שִׁירָה** Et pagina
 106. colum. 2. linea. 27. **וְחִיבֵי**
 7 colum. 2. linea. 5. vestra et liñ.
 28. **וְתוֹרֵי** Et pa. 109. co. 1. li. 23.
 speciei Et pagina. 110. colum. 1.
 linea. 7. **וְאֵלֶיךָ** Et pagi. 119. colū.
 1. linea. 18. pa. Et pagi. 120. col.
 1. lin. 18. dele. **וְכָרֵי** Et pagi. 121.
 col. 2. linea. 4. **וְכֹתֵבֵי** Et pa. 131.
 col. 1. linea. 23. terrores. Et pag
 gi. 133. colū. 2. linea. 2. **וְכֹתֵבֵי** Et
 Et pagi. 138. col. 1. linea. 27. est.
 Et. 140. col. 1. linea. 24. **וְכֹתֵבֵי** et
 colum. 2. linea. 26. **וְאֵלֶיךָ** Et pag
 na. 144. colū. 2. li. 14. absolutū
 Et pa. 150. col. 1. linea. 8. **וְהֵן** Et

pa. 151 col. 1. linea. 22. Zabazér
 Et pa. 152. col. 1. li. 6. capite. Et
 pagina. 153. col. 1. li. 21. **וְשָׁרָרָה** Et
 pa. 156. col. 2. li. 30. **וְשָׁרָרָה** Et pa.
 171. co. 2. li. 7. **וְשֵׁמֶ**. Et pagi.
 159. co. 1. li. 12. dele chiric 7 scri
 be Jod. 7 co. 2. li. 4. **וְשֵׁמֶ** pa. 166.
 co. 1. li. 19. **וְשֵׁמֶ** 7 pa. 167. co. 1. li.
 12. nē adde significet, et pa. 175.
 col. 2. li. 16. iod adde **וְשָׁרָרָה** Et pa.
 177. co. 2. li. 3. **וְשָׁרָרָה** 7 li. 9. siue 7 li.
 11. bouis. 7 pa. 188. col. 2. liñ. 13.
 dis. 7 li. 16. **וְשֵׁמֶ** 7 pa. 193. co. 1. li.
 13. post sūt adde cū. 7 pa. 196. co.
 1. li. 28. siē. 7 co. 2. li. 27. us. 7 pa.
 199. co. 2. li. 23. vua cāticor. Et
 pa. 200. co. 2. li. 4. speræ. 7 li. 15.
 ple 7 pa. 201. co. 2. li. 7. alia. et li.
 15. **וְשֵׁמֶ** 7 pa. 215. col. 1. li. 23.
וְשֵׁמֶ 7 pa. 224. co. 1. li. 16. **וְשֵׁמֶ** et
 li. 22. itrāsitiuū. 7 pa. 225. co. 2.
 li. 3. doceo. et pa. 233. co. 2. li. 5.
 breuis scribelōga. 7 pa. 236. co.
 2. li. 17. tatura. 7 pa. 242. col. 2.
 li. 11. lauādū. 7 pa. 248. co. 2. li.
 24. **וְשֵׁמֶ** 7 pa. 251. pa. 2. li. 18. po
 puli scribe polluit, et linea. 24.
וְשֵׁמֶ Et pa. 252. co. 1. linea. 8.
 dele. secunda 7 liñ. 10. Dele. Se
 cunda et linea. 11. dele. eandem

babent

Castigationes.

habent ⁊ līn. 12. dele. vocē sensu
discernūtur, Et pag. 257. col. 1,
lī .1. in pfectis, ⁊. 12. dele. seu á, ⁊
lī. 13. post ⁊ adde cū, ⁊ línea. 26.
cōmuniter. Et pag. 262. col. 2.
קָמַרְתָּ. Et pag. 271. colū. 1. lī.
26. ostendā. Et pag. 272. colū.
2. lī. 4. וְיִשְׁפָּטוּ. Et pag. 282.
col. 2. lī. 20. pronomini. Et pa
gi. 289. colū, 2. lī. 17. אֶעְיָן, et
pagi. 290. colū. 1. lī. 16. faciē, ⁊
col. 2. lī. 27. ne, scribe. nec. et. pa.
295. colū. 2. lī. 3. נִאֲבָה ⁊ תִּבְאָה

Et pag. 297. colū. 1. lī. 8. תִּקְוָה
Et. pag. 303. colū. 1. lī. 1. adde ī
principio. Aut dictioni longæ,
et pag. 316. colum. 2. lī. 8. con
tendere. Et pag. 334. colū. 2.
lī .17. irasci, Et pag. 337. colū.
1. lī. 21. gutturali. Et pag. 339.
colum. 2. lī. 20. suspensus. Et
pagi. 359. colum. 1. lī. 12. dele.
¶ et scribe ꝑꝑ dici, et pag. 382.
colum. 2. lī. 17. participio.
Et pa. 390. col. 2. lī. 19. vice ⁊c.

Bartholomei Ruffi Gri
maldēsis prouicialis En
decasyllabon in Sanctē
Pagninū Lucen. Sa
cra Theolo. Do
ctorem.

Quoniam natam nitido (ferūt)
lycæo.
Urbe Mopsopiā, decus

q̄ linguæ
Præstās, et titulos tulisse Pitb⁹
Ut nomē fuerit datū perenne,
Hic pars italiæ vocata magna
Olim græcia, sic parauit ingēs
Nomē: sic pueros nutriuit illa
Phocis romuleos, docēs Mdie
neruæ.

Mores egregios: fuitq̄ miris.
Insignita bonis, vt inde qcqd̄.
Mētis perspicuæ ferox ppago
Salloꝝ retinet, trahat, qd̄ aut̄
Est mirū? mō Auenio refulget
Pulchris dotibus his, bonus,
disertus.

Solers, et triplicis decore linguæ
Romanæ, et solymæ, simulq̄
gratæ,

Sāctes hāc decorat refert⁹ ille.
Otu nūc moderator vrbis, atq̄
frācisce eximio monarcha sce
ptro

Suffulte, accipies viz lubēter
Qui te post cineres feret per
orbem.

Multū se tibi Auenio fatetur
esse.

Deuinctam, regioq̄ franca, tā
to,

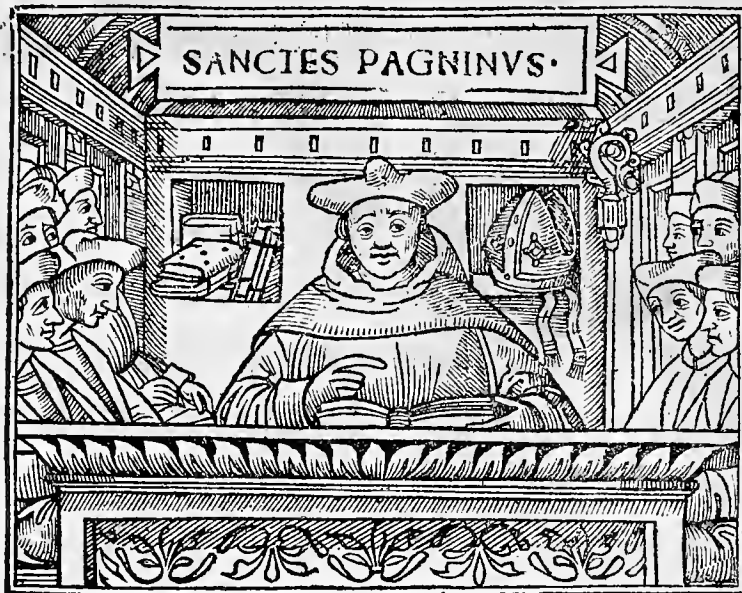
Oratore, poeta et hinc trilingui
Ornato eloquio, et dei potētis
Aura, quid melius viro potēti.
Quam virtutem animo viros
babentes

Amplecti, notat id qd̄ illæ dotis
In se palladiæ fouet nitentis
Ciues vos rogitō pedem feras
tis.

Omnes vnanimēs. parumpu
tatis.

Ad coelum gerere? et referre fa
mam,

Hic vos ad superos vehet, fa
uete.

Institutiones Hebraicae nuper aeditae à reuerendo patre magistro Sancte pagnino Lucensi, ordinis praedicatorum, declamatore apostolico, foeliciter Incipiunt.

Liber Primus.

Caput Primum Quid sit lingua: et quo appelletur nomine: et quis eius author.

linguae hebraice dicitur **לשון** lachson: et est aggregatio omnium uocum hebraicarum humanarum ad plura

aliquid significantium. Appellatur autem lingua (quam sunt sermonis instrumenta quibus) quod nullum ad pronuntiationem sermonis aptius sit instrumentum. Proinde et doctrinarum linguam Isaias capite nuncupauit. **So.** Dominus deus dedit mihi **לשון** lachson limudim, linguam doctrinarum. Appellatur et **שפה** saphab: id est labium. **II.** Geneseos capite. Et erat omnis terra **שפה** saphab echath, labij unius, quod labium primum, et apparetur sit sermonis instrumentum, et veluti ostium, et ianua per quam sermo egreditur. Tlocatur et **פה** peh. i. os. iuxta illud **Exodi** capite. 4. Quis posuit **פה** peh.

peh. i. os homini. Dicitur et
 גַּרְגָּרֹן: idest guttur. capi-
 te Isaiæ. 58. Clama גַּרְגָּרֹן
 Gharón: idest in gutture: quod in
 gutture, ad aërem (qui est me-
 dium in locutione) quaedam sit
 dispositio. Quippe citra aëris
 attractionem, et respirationem
 ad arteriam vocalem loqui po-
 test nemo. In nomine vero pala-
 ti, aut dentium non appellatur
 quod in locutione cooperari ita ap-
 parenter, et sensiliter haec non
 videantur instrumēta. Huius
 vero linguae author deus fuit
 maximus, optimus, qui eam
 creauit, qui eam primum do-
 cuit hominem, cunctis linguis
 (in quas deinde fuit diuisa) et
 perfectiorem, et ad legendum
 aptiorem. Quippe primus ipse
 rebus omnibus nomina indi-
 dit, et imposuit: quāquā sunt qui
 in Adām protoparentem hoc
 referāt: quoniam. 2. Geneseos
 capite scriptum est. Et vocauit
 Adām nomina omni animali,
 et omne quod vocabit eū Adām
 animae viuētis est nomē eius.
 Sed quod ait, Et adduxit ad

Adām, vt videret quid voca-
 ret eum: liquido ostēdit primū
 illum non fuisse authorē: per-
 inde ac si dixisset, Quum deus
 congrua imposuisset singulis
 rebus nomina, vt primi homi-
 nis quem creauerat, sapiētiam
 ostēderet: adduxit ad eum cae-
 tera, quae creauerat viuentia,
 vt videret, an ille iisdem nomi-
 nibus, quibus ipse appellaue-
 rat animantia, vocaret. Qui
 quum iisdē ea vocasset nomi-
 nibus, quae ipse imposuerat
 Deus, ostēdit eam, qua opple-
 tus fuerat, sapiētiam. Et Adām
 quidem viuentibus dumtaxat
 nomina indidit, quae Deus pri-
 mum imposuerat: caeterarum
 vero rerum omnium substan-
 tiarum, accidentiūque nomina
 Deus ipse imposuit. Quando
 ergo dicit, quod omnis terra erat
 labij vnius: idest linguae vni-
 us: intelligendū est de lingua san-
 cta, quae modo Hebraea dicitur:
 et à priscis Iudaica: iuxta
 illud Isaiæ capite. 36. Ne lo-
 quaris nobis גַּרְגָּרֹן iebudith,
 idest Iudaice, et Mechemia: id-

est Hece

est Heemiae. 13. Et nesciebāt loqui **יְהוּדִית** iebudíth. cui asti- pulātūr nomina Adám: chau- uáb, idest Euae, Cáin, Seth, et id genus, quae à nominibus, aut verbis ducuntur Hebrai- cis: vt. 3. et 4. Geneseos habes capite. Hacc igitur lingua san- cta à Deo creata, perfecta, sim- plex, et immixta fuit, anteq̃ ob hominum superbiam, confun- deretur: modo vero praeter li- bros sanctos, vt caeterae lin- guae, mixta est: vt aliis in lo- cis copiosius disseruimus.

**De Linguae diuisione
in tres partes. Cap. 2.**

**Omnis lin-
gua** (vt te-
stant **Rab-
bi Jonáb**
in **Rich-
máh**, et **rab-
bi Dauid**
in **Michlól**) tres habet princi-
pales partes: videlicet **שם** sem
idest nomen: **הַיָּסוּד** póhal, idest
verbum: **מִלָּת** milláth
hatthábam, idest dictionē ra-
tionis: idest rationalē per quā

intelligunt omnes partes ora-
tionis apud nos indeclinabi-
les, vt praepositiōes, vt aduer-
bia, vt coniūctiōes: quae res
significant in ratione, aut ser-
mone existentes, vt suo dicem⁹
in loco. Hanc partem pleriq̃
דְּחַלְמִים chelím appellāt, idest ins-
trumenta: idest colligatiōes
quaedam inter substantiam, et
accidēs: seu inter nomen et ver-
bum. Nomen enim significat
per modum substantiae: ver-
bum vero per modum accidēs-
tis. Et annotandum q̃ quem-
admodum mundus diuiditur
in creaturas penitus spiritua-
les semper manentes: nulli vel
motui, vel alterationi obno-
xias: vt angelos: de quibus di-
ctum est, Qui facis angelos
tuos spirit⁹. Et creaturas cor-
porales, quae mouentur in lo-
co, vt coeli, vt sphaerae: et in
creaturas quae generationi,
corruptioni, alterationi, mo-
tuiq̃ subiiciūtur: itidem et lin-
gua diuiditur in nomen, quod
significat per modum substan-
tiae per se, et stantis, et perma-

nentis: et in verbū, quod significat cum tēpore, quod est mensura motus: et in milláth hatábam, quod est colligatio nominis et verbi, quae nō permanet. Et in hoc lingua hebraea non modo, quia prior est caeteris linguis: verum etiam quia naturā sequitur entis, non flexctens, nec per casus sua variās nomina, vt Graeca, vt Latina. Et quia grammatica est facultas recte loquendi et recte scribendi: quod sine voce effici nō potest: vox autem constat syllaba vel syllabis: syllabae vero ex literis et punctis componuntur: idcirco de literis, punctis, et syllabis differendū est.

De Literis: quid sit litera: quot sunt: quae figurae: quae nomina: quae significata. **Caput. 3.**

Áóth אָוֹתָהּ
id est litera, est signum ad placitum impositū voci hu-

manae habenti aliquod punctum quod vice ponitur vocalis. אָוֹתָהּ אָוֹתָהּ, id est literae sunt vigintiduae, quarum figurae et nomina sunt haec

א	אָלֶפֶת	áleph	A
ב	בֵּית	Beth	B
ג	גִּימֶל	Ghímal	G
ד	דָּלֶת	Dáleth	D
ה	הָא	He	E
ו	וָו	Váu	V
ז	זָיִן	Záin	Z
ח	חֵת	Cheth	Ch
ט	טֵת	Tbeth	Tb
י	יֹד	Jod	J
כ	כָּף	Caph	C
ל	לָמֶד	Lámed	L
מ	מֶם	Mēm	M
נ	נוּן	Nun	N
ס	סָמֶךְ	Sámekh	S
ע	עֵץ	Haáin	Ha
פ	פָּא	Pe	P
צ	צָדִי	Sádi	S
ק	קָף	Coph	C
ר	רֶשֶׁת	Res	R
ש	שֵׁן	Scin	S
שׁ	שֵׁן	Sin	S
ת	תָּו	Táu.	T.

Harum quinq; sunt duplices: id est duplicē habent figuram: videlz

videlz caph, mem, nun, pe, sadi:
 priorib⁹ more Hebraico vide-
 licet כפנמס scribit in princi-
 pio, et medio dictionis. Alteris
 videlz פקדן in fine dumtaxat
 dictionis, vt כח chi quia: אכל
 achál comedit, הלך halách am-
 bulauit, מים máim aquae, אמן
 amén, נתן nathán dedit, ינח
 nác suxit, lactauit: פחד
 timuit, עפר épher cinis, אפ
 etiam, צדדíc iustus, אצל
 ésel apud, אס as velox. Adem
 tamen finale semel dumtaxat,
 non citra magnum mysterium
 in principio repperitur dictio-
 nis. 9. Isaiæ capi. in dictione
 מרה. i. multiplicatio. Quid au-
 tem hae significēt lrae in epla
 ad Paulam vrbicā diuus Hiero-
 nymus hoc pacto interpretat,
 áleph doctrina, Beth domus,
 Ghímal plenitudo, Dáleth ta-
 bularū, He ista, Váu et, Záin
 haec, Etheth vita, Theth bo-
 num, Jod principiū, Caph ma-
 nus, Láméd disciplinae, siue
 cordis, Adem ex ipsis, Nun
 sempiternum, Sámech adiuto-
 riū, Haáin fons, Deb os oris,

Sádi iustitiae, Coph vocatio,
 Kes capitis, Sin dētium, Váu
 signa. idest Doctrina domus
 plenitudo tabularum, ista, et
 haec vita, bonum principium,
 man⁹ disciplinae (siue cordis)
 ex ipsis sempiternum adiuto-
 rium, fons (siue oculus) oris iu-
 stitiae, vocatio capitis, dentiū
 signa. Hoc est Doctrina eccle-
 siae, quae est domus Dei, in li-
 brorum repperitur plenitudi-
 ne diuinorū. Ista et haec est vi-
 ta. Quae enim alia potest esse
 vita sine scientia scripturarū,
 per quas etiam ipse Christus
 agnoscitur, qui est vita creden-
 tium. Et quis nunc sciamus
 vniuersa, quae scripta sunt, ta-
 men ex parte cognoscimus, et
 ex parte prophetauimus, et nunc
 per speculum in aenigmate vi-
 demus. Quum autem merue-
 rimus esse cum Christo, et simi-
 les angelis fuerimus, tunc li-
 brorū doctrina cessabit, et tunc
 videbimus facie ad faciem bo-
 num principium sicuti est. Ad-
 nus in opere, cor, et disciplina
 intelligūtur in sensu, quia ni-

hil facere possumus, nisi prius quae facienda sunt, sciuerim⁹, ex ipsis scripturis sempiterna subsidia ministrantur, et sunt fons, siue oculus oris iustitiae. Et vocatio capitis nostri Chri sti est in his dentium: idest articulatariū vocum signis. Scin quādo habet punctū in dextro cornu hoc pacto ו est s lene, et communiter legitur scin, et appellatur Scibóleth, quod spicam sonat. Sin vero sit in sinistro hoc modo ו communiter legitur sin densum, videlicet s vt sadi, vel sámech, et appellat sibóleth quod alueum notat. vnde. 12. Judi. ca. legitur. Dic scibóleth. At ille dixit Sibóleth ꝛc. Quod hebraei à dextera ad sinistram et scribant, et legant: qui addubitet est nemo.

De Punctis. Cap. 4.

Ecudóth, נקודות id est puncta dicunt vocalium signa, ob eorum tenui

tatem, et paruitatem sic appellata. Vocantur et נקודות rescamim. i. impressiones: et נביות te nubaóth, idest motiones: aut motus q̄ per illa moueatur litera. i. pronūcietur, et מלכים melachím, idest reges q̄ ad eorū imperium moueantur literae: et sunt decem teste. ו. Dauid in Michlól, quorum quinque dicunt tenubóth baghedolóth, idest motiones magnae: et sunt vocales longae. Primum punctum est virgula cum pūcto iacens sub litera hoc modo ׀ qd̄ facit a longum, vt חמא hamád, idest stetit: וישב sedit. Et vocat חמא חמא camés ghadól, idest camés magnum. Secundum est duo puncta sub litera iacentia hoc pacto ׀׀ quod facit e longum, vt חפח épher, idest cinis: חבב hes, idest lignum, arbor. Et vocatur חפח חפח camés cathán, idest camés paruū, q̄ saepe veniat loco eius et quiescentē post se habeat literam, vt camés: vt inferius sumus dicturi. Tertium est punctū sub litera sequente iod

hoc modo

m punctus alogos

27 3. 200

37 3. 100

hoc modo וּ וּ facit i longum:
 vt וּ וּ is idest vir: וּ וּ chis cru
 + mena, et vocatur וּ וּ chirec, aut
 וּ וּ chiric. Quartum est pun
 ctum in superiori sinistra par
 te literae positum et cum וּ וּ et
 sine וּ וּ hoc pacto וּ וּ vel וּ וּ qđ
 facit o longum: vt וּ וּ póbal
 opus: וּ וּ holám saeculum: et
 appellatur וּ וּ chólem. Quin
 tum est pūctum in ventre, siue
 in medio וּ וּ positum hoc mo
 do וּ וּ facit v longum: vt וּ וּ
 bu. i. ipse: וּ וּ scathúl: idest
 planctatus: et vocatur וּ וּ seu
 r'éc. Sunt et alia quinque puncta
 quae vocantur tenubóth chetan
 nóth: idest motiones parvae:
 quae sunt vocales breues. Ho
 rum primum est virgula, seu li
 nea sub litera, iacēs hoc pacto
 וּ וּ facit a breue vt וּ וּ cal, idest
 lene: וּ וּ halách, ambulavit:
 et vocatur וּ וּ patách gha
 dól, idest magnum. Secundum
 est tria puncta sub litera, hoc
 modo posita וּ וּ facit e breue,
 vt וּ וּ éres, idest terra: וּ וּ
 chésed, idest misericordia: וּ וּ
 léchem, idest panis, et appella

tur וּ וּ seghól: et וּ וּ
 patách cathán: idest paruum,
 qđ sepe eius veniat loco, et eius
 participet proprietates, vt suo
 in loco sumus dicturi. Tertiu
 est pūctum sub litera positum
 nullo iod sequēte: et facit i bre
 ue, vt וּ וּ im, idest si: וּ וּ him, id
 est cum: et vocatur וּ וּ
 chirec belo iod, idest absqđ iod.
 Quartum est virgula, seu li
 nea cum puncto, cui haerent
 duo puncta subalternatim pos
 sita hoc pacto וּ וּ facit o bre
 ue, vt וּ וּ oní, idest navis: וּ וּ
 cholí, idest aegritudo. et inter
 dum non scribuntur illa duo
 puncta: et hoc quando sequens
 litera habet punctum, quod
 daghés appellant, vt וּ וּ rónni,
 idest lauda: וּ וּ rónnu. i. lauda
 te: et ita sequēte sceuá quiescen
 te, vt וּ וּ corbán. i. oblatio:
 וּ וּ chochmáb. i. sapientia: +
 וּ וּ codscó. i. sanctitas eius: et
 ita quando duo sequuntur sce
 uaím, vt וּ וּ iocthél: וּ וּ
 ioctháim: וּ וּ iochmeám:
 quae propria sunt nomina, et no
 men eius וּ וּ camés cha
 theph.

וּ וּ

וּ וּ

וּ וּ

וּ וּ

וּ וּ

thépb .i. raptum, hoc est breue.
 Quintum est tria puncta sine
 váu hoc modo posita & 7 facit
 v breue, 7 appellat שְׁלֹשׁ נְקוּדוֹת
 salós necudóth .i. tria puncta:
 et שְׁפָתַי כִּבְּבִים chibbús sepha-
 táim .i. congregatio, aut colle-
 ctio labiorum q̄ in eius prola-
 tione labia colligant, vt שֻׁלְחָם
 sculchám .i. mensa, 7 id genus.
 Sunt 7 alia duo composita, vi-
 delicet & quod facit a breuius
 patách, 7 nomé eius chathépb
 patách, vt שְׂאֵר ascér .i. qui: שְׂאֵר
 hasáth consilium, 7 & quod fa-
 cit e breuius seghól, 7 appella-
 tur chathépb seghól, vt שְׂאֵר
 ebeléh .i. ascédam. **Est** 7 שְׁוָא
 sceuá .i. duo pūcta subalterna-
 tim posita hoc pacto &: de quo
 sexto differemus capite. **Est**
 et שְׁוָא דַּגְהֵס daghés punctū intra li-
 teram positum, literam robo-
 rans hoc modo 3 ba. de quo se-
 quenti dicemus capite, sicut et
 de שְׁוָא רַפְהֵב raphéb .i. parua linea
 supra literā posita quae lenit
 hoc pacto 3 va.

**De Daghés, 7 Ká-
 phéb. Caput. 5.**

Aghés i-
 git punctū
 intra
 literā po-
 situm bis
 fariā di-

uiditur, 7 variis fungitur mu-
 neribus, 7 officiis. Est enim da-
 ghés דַּגְהֵס cal. .i. lene: et daghés
 דַּגְהֵס חַזָּק chazác .i. forte. Daghés le-
 ne est quod in capite ponit dic-
 tionis, vt בְּרֵאשִׁית berescíth .i.
 in principio: 7 quod venit post
 sceuá, vt יִזְכֹּר izcór .i. recordabi-
 tur: תִּזְכֹּר תִּזְכֹּר, recordaberis.
 Et hoc non venit nisi in literis
 בְּנֵי כְּתָב .i. literis contentis in
 praedictis duabus dictionib⁹,
 vt earum dirigat pronunciatio-
 nem. Sed daghés forte venit
 in vniuersis literis, quae reci-
 piunt daghés praeterq̄ in sex
 supradictis. Et in his cōtinen-
 tur dictionibus שְׂאֵר דַּגְהֵס
 thas, séches, nozlím. Hae non
 admittūt daghés lene: sed for-
 te. Proinde haud quāq̄ ras-
 phatae reperiūtur memoratae
 literae. Venit autem daghés
 forte post memorata puncta,
 primum

boza
 7
 5
 micus

.i. unij aduul
 affirmatio

primum quidem ob defectum nun radicalis literae, vt in verbis defectiuis sumus dicturi, et in fine dictionis, vt נתן נתת na thán, natátta. i. dedit, dedisti: et propter defectum literae deseruientis, vt מבת מibbéth, pro בית מן min beth, è domo: משדה מ missadéh, pro מן שדה min sadéh. i. ex agro: et propter defectum nun quod est proprium coniugationis niphál, vt אפחד א eppachéd, פ אפחד inpachéd, idest visitabor: יפחד יppachéd, visitabitur. Apponitur etiam ad ostendendū coniugationis grauitatem, vt in cōiugatione pihél haddaghús, et puhál, et hitbpahál, quorum secūda radicalis litera daghessatur, vt דבר ד dibbér, idest locutus est: et id genus. Praeterea quū fuerint duae literae similes, priore deficiente, altera, ob eius defectum, daghessatur, vt סבת ס sabbóta, idest circumdedisti à סבב. Ad haec post omne He, Laph, Lamed, et Beth notificatiuum: et He vocatiuum est daghés, vt הבית ה habbéth, idest do

mus: הגדול ה bagghadól. i. magnus. et Psalm. 132. בשמן השן cassémen hatthób. i. sicut vnguentum optimum, pro בשמן cum He notificatiuo. et Psalm. 73. Respice לבית ה labberíth. i. ad pactum, pro להבית ה lehaberíth. et Psalm. 34. Humiliaui נפשי vassóm. i. in ieiunio animam meam. Et Numeri. 16. הקהל ה haccabál, idest o congregatio praeceptum vnum, siue statutum vnum vobis: de quibus et alio in loco copiosius scripsimus. Praeterea quum váu vertit praeteritum in futurum, vel contra, sequens littera daghessat, vt וואמר ה vauíómer, idest et dixit. וואמר ה vattómer, idest et dixisti. Sed et euphoniae gratia multoties littera daghessat teste Rabbi Dauid in Adichlól, vt Isaiæ. 64. אזנות ה nazóllu, idest defluerunt. Ezech. 27. In nudinis tuis נתנו ה nethanánu, idest dederunt. Judicum. 5. In Israél חדלו ה chadéllu, idest cessauerunt. Exodi. 15. מחנה ה micchedás, idest sanctuarium domine &c.

mine ꝛc. **Prouer.** 4. נִסְפָּה nisse
 réba .i. custodi eam: et id ge-
 nus. Postremo daghessatur li-
 tera ob defectum táu in omni-
 bus verbis, quorum vltima ra-
 dicalis litera est táu, vt הִכְרַתִּי
 hiccárti, id est succidere feci, pro
 הִכְרַתְתִּי hichráthti à כָּרַתְתִּי caráth
 + et sic הִשְׁבַּתִּי hisbáthi, id est ces-
 sare feci, pro הִשְׁבַּתְתִּי hisbáthti
 a שָׁבַתְתִּי sauáth. **L**iterae vero
 non daghessabiles (teste rabbi
 Dauid in **Michlól**) sunt quae
 continentur in hoc memorati-
 uo signo אַחַבְּ אַחַבְּ achhabér, quã-
 ð ꝛ in nõnullis locis daghessa-
 tur: vt **Ezech.** 16. Non est prae-
 cisus שֶׁשֶׁפֶּסֶק sorrécb .i. vmbilicus
 tuus. ꝛ. **1. Reg.** 10. הִרְאִיתִּי har-
 reithém .i. num vidistis quem
 elegerit dñs. **Idem.** 4. **1. Reg.** 6.
 ꝛ. **1. Reg.** 1. eo אֲרָאָה harre-
 himáb .i. improperabat. ꝛ **Prouer.**
 14. Cor quod nouit מִרְרָתִי
 morráth .i. amaritudinem ani-
 mae suae. **Canti.** 5. יִשְׂרָאֵל
 rosí .i. quia caput meum plenũ
 est roze. Et sic qñ est in mono-
 syllaba dictione, si longa prae-
 cedat dictio: vt **Prouerb.** 15.

מָבָנֶה רַחַח mábaneh rach .i. res-
 sponso mollis. ꝛ **Psalmo.** 51.
 אָבָוּתָא רַחַח abáuta rah .i. dilexi-
 sti malum. ꝛ **Jerem.** 39. Ne fa-
 cias ei מְאֻמָּה רַחַח meúmab rah,
 id est quicq̃ mali. ꝛ **Ehabacúc**
 ca. 3. מַחֲשֵׁתָא רַחַח machásta ros,
 id est trássixisti caput. **A**leph
 quoq̃ quatuor in locis inueni-
 tur daghessatum teste. **1. Reg.** 17.
 Dauid in **Michlól**. **Leuitici.** 23.
 תָּוֹמֵי לֶחֶם תָּוֹמֵי tauú léchem, affere-
 tis panem. **Gene.** 43. וַיָּבִיאוּ לוֹ
 vaiiauú lo .i. ꝛ attulerút ei. et
1. Hezrae. 8. וַיָּבִיאוּ לָנוּ
 uú lánu .i. ꝛ attulerút nobis.
 ꝛ **Jiób.** 23. לֹא רָאוּ לוֹ
 lo rúu .i. non fuerút visae. **De**
Kaphéb. 8. ꝛ 9. dicemus capite nonnulla.

De Sceuá. Cap. 6.

Seuá non
 connume-
 ratur in-
 ter alia pũ-
 cta, q̃ vo-
 cales bre-
 ues, aut lō

gas efficiunt: tum q̃ eius pro-
 nunciatio est vt **Segból**, imo
 breuior eo, tum q̃ per se haud
 quaç

quaeritur. Sed semper
 cum alijs regalibus punctis.
 Proinde et הָעֵד héued. i. seruū
 eum appellant. Deseruit au-
 tem praecipue punctis camés,
 patách, et seghól, quando corri-
 piuntur. Sceuá igitur omne (vt
 prodidit Rabbi Jehudáb in li-
 bro Hasséthet, et Hámésech)
 quod est in capite dictiōis mo-
 uetur. i. pronunciať, vt בְּרֵאשִׁית
 berescíth. i. in principio. שְׂמֹתַי
 scemóth nomina, סֵפְרַי sepbar
 dí, id est Hispanus: דְּבָרַי deua
 rím. i. verba, et id gen^o. Et hoc
 nisi sequat vna ex literis gut-
 turalibus אָחַד . Quippe gut-
 turali litera sequēte sceuá pro-
 nunciatur secūdam punctum
 gutturalis literae: vt כִּי chí
 chí. i. accipe: כִּי chuchú. i. acci-
 pite: $\text{תֵּן$ teenáb. i. ficus: פֵּן
 Pohóz nomen idoli, יָאֵב iaáb
 bed. i. perdet: מִיגְבוֹ miggho-
 hóz bach. i. ab increpādo te: יְהִי
 íhí. i. erit. excipitur tñ camés:
 quia sequēte camés, sceuá pro-
 nūciatur vt patách, sicut גְּבָהָרָב
 ghabaráb. i. increpatio: נָבָהָרָב
 cabaráb, scutella: נָבָהָרָב naba-

rím. i. pueri, et id genus. Quod
 et Rab. Dauid in Adichlól, se-
 quitur vbi de sceuá haec tradit
 praeepta. ¶ Annotandū qd sce-
 uá non est motus. i. punctum:
 sed pūctorum minister tribus
 modis. ¶ Primus est, quū fue-
 rit sceuá iuxta literas אָחַד de-
 clinat eius lectio. i. pronuncia-
 tio ad pronunciationē sequen-
 tis literae gutturalis, siue ha-
 beat camés, siue patách, siue se-
 re, siue chiréc, siue súrech, siue
 chólem, siue camés cathéph, vt
 in praedictis patet exēplis. Et
 si cum sceuá fuerit accent^o gha-
 haiá, cuius proprium est elon-
 gare pnunciationē, tunc sceuá
 ptrahit, et elōgat: vt Psal. 35.
 Justitia tua לְכָרְוֵי chábare
 re el. i. sicut montes dei. et psal.
 80. $\text{שִׁמְרֵם$ súzimráb. i. sumi-
 te cāticū. et psal. 118. חַיֵּי tíchi. i.
 viuet anima mea. ¶ Secūdus
 est quum fuerit sceuá iuxta li-
 terá iod, eius lectio, et pnuncia-
 tio semper declinat ad chiréc,
 quamq̄ iod nō est cum chiréc.
 sed cū alio pūcto, vt בְּיוֹם bíóm
 i. in die: יַחֵל íachél. i. expe-
 ctabit:

ctabit: בִּיאַד biiád, idest in manu.
 Et si fuerit accentus ghabaía cum eo, dilatabitur, et elōgabitur: vt Psal. 76. בִּיאַד מִשָּׁה biiád Moscéh. i. in manu Moscéh. et. 52. וְיָדְעוּ vüedhu. i. et scient, quia Deus dominatur in Jabacób. Sin vero cū sceuá iungatur seghól, vel patách: tunc eius pnūciatio declinat ad seghól, vel patách: vt הֵיֵהְיֵה heiéh, idest esto: חַיֵּהְיֵה chaiéh, idest vive. Tertius est, quum fuerit sceuá iuxta alias literas, quae aliquod habeāt pūctum, eius lectio, et pronūciatio declinat ad patách: vt בָּרַכָּה baracháb, benedictio: כָּלָלָה chalaláb, maledictio: רַשְׁעִים rascabím, idest impij: שְׁמָנִים scamaním. i. pingues: גְּלִילִים ghalilím, idest circuli: גְּדֻדִים ghadudím. i. exercitus, cunei. Et si fuerit cum eo ghabaía, dilatatur, et elongatur: vt Psal. 67. בָּמַקְהֵלוֹת bámacheloth. i. in ecclesijs benedicite deo. Sed Hebraei nostrae tēpestatis (vt est in libro Ephód) non seruant praedictum legendi modū in primo,

et tertio modo praedictis. sed sceuá legūt vt seghól, idest per e breuissimum נְעָרִים neharím, et ita in caeteris.

De duobus sceuaín concurrentibus in medio, vel in fine dictionis. Ca. 7.

I vero fuerit duo sceuaín in medio, vel in fine dictionis, prius quiescit, alterum vero mouetur, idest pronūciatur, vt יִשְׁמְעוּ ismehú, idest audient: יִלְמְדוּ ilmedú. i. docebunt. Et quando sunt in fine dictionis, quae sequēti cohaeret dictioni per virgulam maccáph, tunc secundū legitur, et proferē fm pronūciationem sequentis dictionis: vt Genes. ca. 50. וַיִּבְכֶּה עָלָיו vaieb chaláu. i. et fleuit super eum. Jerem. 42. וַיִּשְׁבְּ וַיִּשְׁמָעוּ vaiesb Ismabél, idest et captiuū duxit Ismabél residuum populi. Et Proverb. 30. אַל תֹּסֵף חַל דְּבָרָיו al tosp hal deuaráu, idest Ne addas super verbis eius. Et Isa. 47.

Iſa. 47. **עַל לִבְךָ** על לִבְךָ
 had lo fantéllé habal libbéch:
 donec non poſueris iſta ſuper
 cor tuum. **אַל יִשְׁתָּ אֶל דַּרְכֵי לִבְךָ**
 al ieſthél el derachéab libbé-
 cha: iſteſt Me declinet ad vias
 eius cor tuum. Si vero princi-
 pium ſequentis dictionis fue-
 rit cum **Seuá**: ſiue **Seuá ſe-**
ghól: tunc erunt tria ſeuáim:
 et duo quae ſunt in fine dictio-
 nis quieſcent: vt **Geneſ. ca. 9.**
יִפְתָּ אֱלֹהִים iaphthelohím iſteſt
 dilateſt deus. Idem uſu venit
 quū duo fuerint ſeuáim in di-
 ctione verſum terminante, vt
Gene. 46. Et cecidit ſuper col-
 lum eius **וַיִּבְכּוּ** vaiéuch: iſteſt et
 fleuit. Alij vero arbitrátur q̄
 ſemper quieſcant duo ſeuáim,
 quae in fine veniunt dictionis,
 etiá quae primo loco ſunt me-
 morata: ⁊ ita inuenitur in li-
 bris correctis **Ióſ. 31.** capite.
וַיִּפְתָּ בַסֶּתֶר לִבִּי vaiaphth baſé-
 ther libbí: iſteſt ⁊ ſeductum eſt
 in abſcondito cor meum. ⁊ **Ge-**
neſ. 16. **וַיִּלְדֶּתָ בֵן** viioládh ben,
 iſteſt ⁊ paries filium. ⁊ **Numé-**
ri. 21. ca. **וַיִּשְׁבּוּ וַיִּמְכְּרוּ** vaiéſb

mimménu ſeui, iſteſt et captio-
 uam duxit ex eo captiuitatem:
 in quibus beth in baſéther, et
 in ben eſt cum daghés, et poſt
 vaiéſb eſt accentus paſéc, ⁊ ita
 dictiones praecedétes nō ſunt
 coniunctae cum ſequentibus:
 ſed per ſe ſingulae leguntur cū
 duobus ſeuáim quieſcētibus.
 Si enim eſſent conuexae beth
 eſſet raphatum, ⁊ non eſſet pa-
 ſéc inter illas duas dictiones.
¶ Praeterea, ſi in medio di-
 ctionis fuerint duo ſeuáim,
 et ſecundum fuerit ſub literis
כִּנְוֹר כִּפְּוֹ, tunc ſecundum mo-
 uetur, ⁊ pronunciaſt, ⁊ dagheſ-
 ſatur litera ipſa leni accentu:
 vt **יִכְתְּבוּ** ichteú, iſteſt ſcribent: ⁊
יִשְׁכְּרוּ iſcherú, inebriabunt: et
 id genus. Duo tamen inueniū-
 tur quieſcentia **יִכְתְּבוּ** iochtéú,
יִכְתְּבוּ iocdhám, quod forſan
 accidit propter ſequentes lite-
 ras gutturales, teſte. **18.** **Da-**
uid in **Michlól**.

¶ De Literis quae in fine
 quieſcunt, aut punctátur
 cum ſeuá, ⁊ de **He** quādo
 in fine mouetur. **Ca. 8.**

Litera

Itera in fine dictionis posita, quae non est ex literis יְהִי , nec habet punctum, legitur cum seuá apparenter quiescente, quam פֿ sub litera non ponitur seuá, quia in ea nullus error contingere potest, ut אָכַל achál comedit: אָמַר amár dixit. Sub caph vero pronomine foemineo ponit seuá, ut בְּנֵי עֵינַי benáich. i. oculi tui: צִוֵּינִי sauarécb. i. collū tuū: quia si poneret ibi camés esset pnomen masculinū. Ne quis ergo errandi capiat ansam, et occasionē, scribit cum seuá. Caph quoque radicalis litera in fine dictionis posita, semper est cū seuá, ut שָׁפַח saphách effudit: דָּרַח darách, calcavit: et sic omnis litera דָּגְחֵס daghesata in fine dictionis, est cum seuá, siue radicalis, siue sit deseruiens, ut וַיִּבְכֶּה vaiéuche, et fleuit: וַיִּשְׁתֵּב tiste, bibes: וַיִּפְחֵט vaiphte, et seductum est: et in

aliis literis, ut וַיִּשְׁכַּח vaiásche, et potum dedit: וַיִּשְׁלַח declinabit. Et hoc quia praecedens litera est cum seuá, et manifeste quiescit. Sed in וַיִּחַדְדוּ vaiúcha, id est et laetatus est יְהוֹרָם Jthró, Exodi. 18. debuerat esse cheth cum seuá: sed est cum patách propter cacophoniam, et dáleth est cum seuá. ¶ Quando vero litera est raphata, tunc non habet seuá, siue radicalis siue deseruiens fuerit, quia non praecedit eā litera manifeste quiescens, ut וַיַּשְׁבֵּת hasítha, fecisti: וַיִּבְנֶה banítha, aedificasti: praeter caph de quo paulò superius dictum est. ¶ De quoque litera in fine dictionis posita, non habet seuá. Sed punctum sub se, quod appellant mappíc, quod eam manifestat, siue sit radicalis, siue deseruiens litera, ut וַיִּבְנֶה gheuáb, id est altitudo eius: וַיִּדְבַּח iedáb manus eius. ¶ Praeterea quando seuá mouetur, et profertur, et ei cohaeret vna ex literis וַיִּבְנֶה tunc ipsa litera וַיִּבְנֶה raphatur, praeter וַיִּשְׁכַּח scettáim: et וַיִּשְׁכַּח scetté, id est duo:

est duo: quia in capite dictionis, cuius scin quiescit, praece-
dit áleph, quod vocant גְּנוּבָהּ
ghenuuáb, idest furto ablatú,
eo q̄ non scribitur. Sed apud
orientales scribit אֲשֵׁימ astím
אֲשֵׁימ asté. Inuenit̄ tamen cum
táu rapháto fm normam: vt
Judicum. 16. מִשְׁתֵּי יַיִן mīsthé
benái. i. de duob⁹ oculis meis.
Sed Ionáh. 4. ca. מִשְׁתֵּי יַיִן
plusq̄ duodecim. Adem est cū
accentu maarích: et scin quies-
cit propter daghés ipsius táu.
Et sic quādo sunt duae dictio-
nes inter quas est maccáph vir-
gula coniūgens: vt Zacha. 4.
+ מַבְשָׁעִי מַבְשָׁעִי mabscé, idest quid duae
spicae &c. Scin em̄ quiescit pro-
pter eius coniūctionem ad מַבְּ,
et due dictiones leguntur ac si
forent vna. Et ita in aliis lites-
ris fm earum, et asperitatem, et
lenitatem: vt Genes. 43. שָׂאֵל
שָׂאֵל שְׂאֵל scaól scaal hals, idest
interrogādo interrogauit vir.
scin est forte. Et Numeri. 27.
שָׂאֵל לֹא vescaál lo. i. et interro-
gavit eum. scin est lene. et לָמָה
lámmah, i. vt qđ. lámed est for-

te. sed in לָמָה velamáb. i. et vt
quid. 1. Reg. 28. est lene. et nun
in נָפְלוּ נָפְלוּ náphlu panécha,
cōciderūt nullus tui. est forte:
Gen. 4. Sed Hamós. 8. נָפְלוּ
venaphlú. i. et cadēt, et non resur-
gēt. est lene. Et sic in aliis lites-
ris p̄ter iod quod semp est lene
nisi daghessetur. ¶ Praeterea
si post seuá quiescēs fuerit vna
ex literis כָּתֵב כָּתֵב: literae ipsae
non erūt raphatae paucis exce-
ptis, vt עַבְדֵי עַבְדֵי habdé hab-
debém: seruí, seruí eorum מַלְכֵי
מַלְכֵי מַלְכֵי malche, malches
hém, malchúth: reges, reges eo-
rum, regnū. Pauca sunt quae
legi p̄sueuerunt cum raphéb, q̄
tamen plaeriq̄ (vt rectum est)
quū daghés legūt: et ita inuenit̄
in plaerisq̄ libris in Hispania.
Et fm Hāmasóreth nōnulla
inueniunt̄ et raphata, et daghes-
sata. Daghesata vt בְּרַכּוֹ בְּרַכּוֹ
בְּרַכּוֹ birché, bircháu, birches
hém: genna, genna eius, genna
eor. Excipiūtur duo quae sunt
raphata. Jud. 7. Incuruauerūt
se sup בְּרַכּוֹתֵיהֶם genna sua. et Dan.
6. In die ipsa incuruauit se sup
בְּרַכּוֹתֵיהֶם

בִּרְחוֹבֵי בִּרְחוֹבֵי birchóbi , idest genua sua. Et cum daghés Cantic. 8. רִשְׁפֵּי אֵשׁ רִשְׁפֵּי es , carbones ignis. Et cum raphéb Psal. 75. רִשְׁפֵּי קַשְׁתֹּךָ rísphe cáseth , idest sagittas arc⁹. Ad haec macóꝝ, idest infinitium, ⁊ gerundium addita litera deseruiente, ⁊ seuá quiescente communiter daghessatur, vt לִשְׁבֹּר lisghór ad claudendum לִשְׁבֹּר lisbór ad conterendum: לִחְפֹּר lachpór ad fodiendum. Sed לִשְׁוֹף lisuó, idest ad pugnandum. Isaiæ. 31. Et sic omne לִשְׁוֹף secúndum hammafóꝝeth est raphatum. Et sic לִשְׁוֹף lisuó, idest ad circúendum terram Edóm, Nume. 21. quidá cum raphéb : nonnulli legunt cum daghés, vt Tiberiades.

De Punctis magnis, ⁊ paruis.

Cap. 9.

Notádū quoq; est, qd post qnq; puncta magna, q̄ lógas constituūt vos

cales, semper est נַח nach quiescens, idest aliqua litera quiescens, quae videlicet non profertur, actu, vel potentia: idest vna ex literis נִחָא. Post camés est áleph actu, vt Hoséab 10. אָמַן vecám, idest ⁊ surrexit. et Zacha. 14. וְאָמַן verám, idest et exaltabitur. ⁊ Proverb. 24. רָמוֹת ramóth, idest excelsae stulto sapiétiae. Potétia vt in אָמַן cam, idest surrexit אָמַן scab reuersus est, ⁊ in fine dictionis est áleph, vel he, vt אָמַן samá fitiuit, אָמַן basáb fecit post séri, siue sére est iod: ⁊ sic post chíric est iod, post chólem, ⁊ sírec est váu, ⁊ in laterali siue sequenti litera non est daghés, nisi sit dictio lóga, vt est אָמַן lámamah vt quid, אָמַן scammab illuc: אָמַן lámamah ad mare, ad occidentem, אָמַן chadellu cessauerunt, אָמַן nazóllu stillauerunt, אָמַן sammú obstupuerūt. אָמַן scammáim coeli. Praeterea, quando in latere puncti magni est seuá, dilatatur puncti prolatio, ⁊ seuá mouetur, et sentitur, vt אָמַן zácheru, idest recordati

recordati sunt: שָׁמְרוּ scámeru,
 custodierūt: אֶמְרִים ómerim, di
 centes: סִסְרָא Sísera, ducis no
 men propriū: פִּנְחָס Pínechas
 proprium nomen: טְהֻבָּה thúbe
 cha bonum tuum, aut bonitas
 tua. Pronūciatio vero quinq̄
 punctozum minorum corripit
 tur, ⁊ sceuá quod est in eius la
 tere quiescit, vt אַבְרָהָם Abra
 háam: שֵׁבַע scarbíth, sceptrū,
 virga: צֶמֶרֶן samri, lana mea. et
 si fuerit sceuá cum litera gut
 turali יִהְיֶה iūgitur ei patách
 vt punctū pducatur, et dilatef
 gutturalis litera, vt שַׁחַת sca
 chatú. i. iugulate pásach. i. pa
 sca. Exo. 12. ⁊ id genus. Inter
 dum tamen gutturalis litera
 corripitur, vt Exodi. 20. Non
 תַּחֲמוֹד thachmód, idest concupi
 sces domū proximi tui. ⁊ Deu
 tero. 13. ⁊ non תַּחֲמֹל thachmól,
 idest parces. Aliquando etiam
 producitur, ⁊ dilatatur lectio,
 sine prolatio patách in aliis li
 teris dictione longa existente,
 ⁊ sceuá quod est in eius latere,
 quiescēte vt זָכַרְתִּי zachárthi,
 idest recordatus sum: זָכַרְנוּ za

chárnu, recordati sumus: שָׁבַתִּי
 scábthi, conuersus sum: קָמְנוּ
 cámnu, surrexim⁹. Et sic cum
 litera gutturali, vt שָׁמַחְתָּ sca
 máchta, latatus es: שָׁמַחְנוּ sca
 máchnu, latati sumus: שָׁמַעְנוּ
 scamábnu, audiuiimus: ⁊ id ge
 nus, in quib⁹ sceuá quiescit, lon
 go existente patách.

De literis אֶהְיֶה et נִגְזַר
 כְּפֹתֵי, ⁊ de accentib⁹ regis
 ⁊ deseruiētib⁹. Ca. 10.

Adnis Iſa
 בְּנֵי כְּפֹתֵי
 iuncta lite
 ris אֶהְיֶה ra
 pha, idest
 leni pfer
 tur spiri

tu, præter מַפְּיָק mappíc, מַפְּסִיק
 maphsíc, et דַּחֲסִיק dachíc, et
 אֶתְמַרְחִיק athemerachíc, idest
 quoties post quatuor literas
 contentas in אֶהְיֶה, sequitur ali
 qua ex literis contentis in בְּנֵי
 כְּפֹתֵי, talis litera raphatur, nisi
 sit ibi mappíc ⁊c. מַפְּיָק dicitur à
 נָפַח naphác, quod Chaldaice
 est egredi, exire, educere, produ
 cere. vñ mappíc significat pro

ductum,

ductum, prolatum hoc est quādo vna ex literis וּיִתְּנָהּ pfertur et sentitur, vt quum dicim⁹ אֵי בַי בַּי ai, bai, ghai, dai: aut אֵי בַּו בַּו au, bau, gbau, dau: vel אֵי בֹו בֹו oi, boi, ghoi, doi: et יֵדָבָר iedába, in q̄b⁹ iod, váu, et he pferunt. si ergo p̄cedat map̄ píe l̄ram כְּפָתֵךְ tūc l̄ræ ip̄sæ nō raphant, sed daghessant, vt Psal. 50. dñe כְּפָתֵךְ סֵפֶהּ sēphathái tiphtáchlabia mea apies. táu habet daghés, quia p̄cedit iod prolatum in sēphatái. et Gene. 16. A facie שָׂרָה גְּבוּרָה sarái gheurtí. i. sarai domine mea, ego fugio. Et. 18. Et erit לֵךְ לְךָ legbóí ghadól. i. in gētem magnā. et Psal. 65. אֵלַי הִלְלוּ eláu pí, Ad ipsum ore meo clamaui. Et Isaia. 1. הִלְלוּ לַאֲדָמָה genti peccatrici. Et Gene. 27. Ego בְּכֹרֶךָ בְּכֹרֶךָ besau béchorécha. i. primogenitus tuus. Et Gene. 6. Et ostium arcæ בְּצִדָּהּ בְּצִדָּהּ besiddáh tafim. i. in latere eius pones. Leuit. 6. מִבְּחֵי מִבְּחֵי machasitháb babócher, i. mediū eius mane. Excipiuntur tria quæ p̄ter normā ra-

phātur. Psal. 67. אֲדֹנָי אֲדֹנָי Adonái vam. i. dñs in eis. Isa. 34. קוֹל תְּהוֹמוֹת קוֹל תְּהוֹמוֹת cau thóbu, linea desolationis. Ezech. 23. Et vox multitudinis שִׁלְיָן שִׁלְיָן scaléu vába, prosperātis in ea. ¶ Adaphsic מַפְסֵק מַפְסֵק vero dici potest diuidēs, distinguens à פֶּסַע פֶּסַע p̄sác, quod Chaldaice est diuidere, et est accentus diuidens inter dictionē cuius finis est litera וּיִתְּנָהּ, et dictionem cuius principiū est aliqua ex literis כְּפָתֵךְ כְּפָתֵךְ ita q̄ accentus sit in litera finali ipsius וּיִתְּנָהּ. Et isti accent⁹ diuidentes appellantur melachím. i. reges. et sūt אֲתֵנָח אֲתֵנָח athnách, siue אֲתֵנָח אֲתֵנָח athnachtá, cui⁹ figura est, vt Psal. 1. Et in via peccatorum non חָמַד חָמַד hamád. i. stetit. ¶ Et secundus est סוֹפֵס סוֹפֵס soph p̄síc. i. finis versus, cuius figura est recta linea, vt i vt eodem Psal. Et in cathedra derisorū non יָשָׁב יָשָׁב iascáb. i. sedit. Alij appellant eum סֵלִיךְ סֵלִיךְ selic. ¶ Tertius est פֶּסַע פֶּסַע p̄séc, cui⁹ figura est, vt Psal. 4. הַדְּמֵה הַדְּמֵה hadméb. i. vsq̄quo. ¶ Quartus est זָכֶפֶת זָכֶפֶת zachéph cathón. i. mīnus, cuius

nus, cuius figura est vt sceuá,
 videlicet: vt **Psal. 5.** Intende
 voci יָשׁוּבְיִי scaubí . i . clamoris
 mei. **¶ Quintus** est זַחְרָה זַחְרָה זַחְרָה za
 chéph ghadól . i . magnū, cuius
 figura est: vt **Exodi. 21.** חַבְּבֻרָה
 חַבְּבֻרָה חַבְּבֻרָה chabburáb táchath
 chabburáb . i . liuorē p liuore.
¶ Sextus est רְעִיָּה רְעִיָּה reuías, et est
 pūctū supra līam hoc modo נ
 vt **Psal. 1.** Beat⁹ שִׁבְלֵי הַיָּם bals . i .
 vir . **¶ Septim⁹** est תְּעִיר תְּעִיר teuír,
 cui⁹ figura est sic vt **Num. 29.**
 et numeri eoz duo et חַמִּישִׁים אֶלֶפַּיִם
 chamisím éleph . i . quinquagin
 ta milia. **¶ Octauus** est אֶלֶפַּיִם
 et est virgula hoc modo / vt
Psal. 16. Conserua me אֱלֹהִים el . i .
 deus. **¶ Nonus** est שְׂנֵי גְרִישֵׁי שְׂנֵי
 scené gheriscín hoc modo / vt
Deuter. 27. Isti יִבְרְכּוּ יִבְרְכּוּ iabam
 dú . i . stabunt ad benedicendū.
¶ Decimus est אֶלֶפַּיִם גְּדוֹלָה אל
 scá ghedoláb . i . magnū, quod
 videlicet est in capite dictionis
 hoc modo נ vt **Deutero. 29.**
 וְהָיָה כִּי בִּשְׂבַע הַיָּרְדֵּן
 vebaiáb caascér . i . et
 erit quando et. **¶ Undecimus**
 est קַרְנֵי פָרָה קַרְנֵי פָרָה carné pharáb: id
 est cornua vaccæ, hoc modo v

vt **Psal. 2.** Osculamini בְּנֵי אֲבִי
 idest filium . **¶ Duodecimus**
 est זַרְעָה זַרְעָה zarcá, hoc modo ~ vt
Psal. 1. Beat⁹ vir qui non הִלְכָה
 halách . i . ambulauit. **¶ Ter
 tiusdecim⁹** est סֶגְבֻלָּה סֶגְבֻלָּה seghuláb
 et est vt seghól supra literam
 hoc modo נ vt **Deuter. 9.** Et
 combussi eum שְׂבַע בָּאֵשׁ baés, idest
 igni. **¶ Quartusdecim⁹** est פָּזֵר
 פָּזֵר פָּזֵר pazér ghadól hoc modo פ.
¶ Quintusdecim⁹ est פָּזֵר קַטוֹן
 pazér cathón, hoc pacto vt . i .
Paralipo. 19. Et conduxerunt
 לָהֶם לָהֶם labém . i . sibi. **¶ Sextusdec
 imus** est אֶתְרֵשׁ אֶתְרֵשׁ quæ est in prin
 cipio dictionis hoc modo נ vt
Gen. 27. Etiam אֲנִי ani . i . ego.
 Addunt pleriq; et שְׂלֵשָׁה שְׂלֵשָׁה qui
 fit hoc modo נ. Isti accētus di
 uidūt inter duas dictiōes, et id
 circo literæ תְּבִירָה תְּבִירָה q̄ veniunt
 post אֶתְרֵשׁ daghessant: vt **Psal.
 29.** Quæ utilitas בְּרֵדְתִי בְּרֵדְתִי
 bedamí beridti, i ságuine meo
 dum descēdo ad foueam. **Exo.
 21.** vel אֶתְרֵשׁ אֶתְרֵשׁ amathó ba
 sceueth . i . ancillam eius virga.
 Item חַבְּבֻרָה חַבְּבֻרָה חַבְּבֻרָה Chab
 buráb táchath chabburáb . i .

liuorem pro liuore. i. Paralip. 19. וַיִּרְאוּ בְנֵי עֲמֹן vaiirú bené hammón, et viderunt filij hammón. Psal. 5. Audies כּוֹלֵי בְּקֶרְךָ colí bócher. i. vocē meam, mane preparabo. Item וַאֲנִי בְּרֹב־וּאֲנִי vaaní berób, et ego in multitudine etc. Item quia אַתָּה תְּבָרֵךְךָ attáb teuaréch, tu benedices.

¶ Sunt et alij accentus qui appellantur מְשַׁרְתִּים mescartím, idest ministrantes, et deseruientes qui nō diuidūt dictiones: sed trahunt dictionem in qua est litera אֲדֹנָי ad aliā sibi proximam. vñ literæ אֲדֹנָי raphantur post literas אֲדֹנָי talibus accentibus in dictione existentibus. Et primus horū accentuum est שׁוֹפָר scophár + iascár: et fit hoc modo אֲדֹנָי : vt Psal. 1. אֲלֹהֵי הַמָּדֹנֵה hamád, non stetit. ¶ Secundus est שׁוֹפָר־מַהֲבֵחַ scophár mahabhéch hoc modo אֲדֹנָי : vt Psal. 1. Beatus vir אֲשֶׁר אֲשֶׁר ascér, idest qui. ¶ Tertius est אֲדֹנָי ita אֲדֹנָי : vt Gene. 39. Ingressus est ad me אֲשֶׁר־הָיָה seruus hebreus. ¶ Quartus est מַאֲרִיב maarích, ita אֲדֹנָי : vt Beatus vir

qui אֲלֹהֵי, idest nō ambulauit.

¶ Quintus est מַקְפָּה maccáph, virgula duas coniungens dictiones: vt Psal. 1. אֲלֹהֵי הַמָּדֹנֵה halpalghemáim, secus riuos aquarum. ¶ Sextus est קְדָמָה cadma, hoc pacto אֲדֹנָי : vt. 1. Paralipom. 12. וְהִנֵּה וְהִנֵּה vebénah, et isti. ¶ Septim⁹ est תַּלְפָּאֵת talsá chetáná quæ est in fine dictionis hoc modo אֲדֹנָי . ¶ Octauus est חֲשֵׁרֶת חֲשֵׁרֶת duæ virgulæ hoc modo אֲדֹנָי . ¶ Non⁹ est שְׂרָחָה שְׂרָחָה tharchá acharonáb, idest posterior, hoc modo אֲדֹנָי vt אֲדֹנָי idest dentes. Jiób. 4. cap. ¶ Decimus est גְּבַלְגָּל gbalghál hoc pacto אֲדֹנָי . appellatur יָרֵחַ יָרֵחַ iaréach ben iomó, luna filia diei sui. i. diē habens vnū, quia videlicet ei similat. Sed iam horum citemus exempla: quō raphentur literæ. בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי Psal. 12. Cantabo domino בְּנֵי בְּנֵי בְּנֵי chighamál balái, idest quoniam retribuit super me, et 103. אֲשֶׁר־יִשְׁבְּרוּ בְּרָאִים isberú phe- raím, expectabūt onagri. Jiób 4. ca. אֲשֶׁר־כִּפְרוֹתֵי וְשֵׁנֵי vesinné che- phirím. i. dentes leunculozum euulsi

euulsi sunt. Et. 9. אֶבְרָהָהּ דְּבָרָהּ
 Eucharáh deuarái, eligam ver-
 ba mea. Nume. 19. Et afferent
 הָאֵלֶיךָ פָּרָהּ elécha pharáb. i. ad
 te vaccam. Et illud. וַיְהִי כִשְׁמוֹי
 Elaihi chismóab. i. et fuit cum
 audisset domin⁹ eius. Psal. 4.
 אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם Imru vilbau
 chem. i. dicite in corde vestro. 7
 Psal. 5. דּוֹרֵי בָרָהּ Douré cha-
 záb, loquentes mendacium: et
 eodem Psal. אֲנִי בֵּיתְךָ Auo
 vethécha. i. ingrediar domum
 tuam. Itē. עוֹלְכֹהֶסֶת עִיךָ Ol chó-
 se vach. i. omnes sperantes in
 te. Et. 7. וְהָיָה בְּרֵאשִׁי הַמַּלֹּחַ
 hamaló veroscó, labor eius in
 capitei⁹. Et. 8. כִּי תִבְקַרְנוּ Chi
 thiphchedénnu: quia visitabis
 eū. Itē. תִּמְשַׁלְּהוּ בְּמַעֲשֵׂיהָ Tam
 filébu vemaséb. i. dñari facies
 eum in opere. Est autem an-
 notandum q̄ quando cum so-
 phár iascár, 7 maarích accenti-
 bus est פָּסֵעַ paséc, accent⁹ inter
 dictiones iacens, tunc instar ac-
 centuum regalium diuidunt, et
 literæ דָּגֵשׁ daghessantē: vt
 Genesis. 18. וַיֵּשְׁבוּ חָלָב חָלָב
 lab. i. fecerunt cōsummationez.

7 Deuter. 9. Et combussi וַיִּשְׂרֹף
 וְאֵשׁ othó baés, eū igni. Et
 talsa minor, 7 tarcha posterior
 quæ sunt in fine dictionis, et teo-
 ren chuthzln et athnách in li-
 bro Psalmorum 7 Jiób, 7 Pro-
 uerbijs sunt vt accentus deser-
 uietes 7 literæ דָּגֵשׁ daghessantur,
 vt supra memorauimus. Est etiam
 annotandū q̄ non omne Maccáph est accentus
 deseruiens, 7 exigens, vt literæ
 predictæ דָּגֵשׁ daghessantur.
 Quippe maccaph existente in
 monosyllabo habente ante li-
 teras וְהָיָה patách. vel camés,
 vel seghól, quia duæ dictiones
 vt vna (propter coniunctiōem)
 reputantur, literæ דָּגֵשׁ daghessantur
 vt in Cachíc sumus dicturi.
 Itidē daghessant quādo non
 habent quampiam ex ipsis literis
 דָּגֵשׁ daghessantē: vt Gen. 27.
 וְהָיָה שְׁפָנָה Shesanná, appro-
 pinqua nunc: Si vero non ha-
 buerint maccáph non daghessantur,
 vt Gen. 27. Decepit me וַיִּזְבֹּחַ
 זֶבַח זֶבַח zeb phahamám. i.
 iam duabus vicibus. Et sic qñ
 habent séri: chíric, chólem 7 suo

rec memoratae literae raphanf:
 vt Exo. 21. וְאִם אֶתֶּן. Quen. i. vel filium
 cornupetierit. Genes. 1. וַיְהִי כֵן. Uaibichén: et fuit sic. Et
 18. וַיְהִי כֵן. Uebinnehuén, et ecce
 filius Saræ. 7. 4. Regū. 4. וַיְהִי כֵן.
 Hascaáltiuen: id est Num petiui filium. et Ester. 6.
 וַיְהִי כֵן. Uabafschén: id est
 Et fac ita. et Isa. 43. Et rhetores
 tui וַיְהִי כֵן. pasbuu: praearicati
 sunt in me. Excipiuntur tamen
 nonnulla cum maccáph quae daghessantur,
 vt Exo. 15. Quia וַיְהִי כֵן. ghaób ghaáb:
 magnificádo magnificauit. Et iterum
 וַיְהִי כֵן. Iddemu caáué, filuerūt
 vt lapis. Et rursus eoca. Duxisti
 in misericordia tua וַיְהִי כֵן. dy
 hamzú ghaálda: populum quem
 redemisti. Et iterum. וַיְהִי כֵן. Adichamócha.
 i. quis sicut tu. Exodi. 28. Et
 pones eos וַיְהִי כֵן. ly bal scet
 té chittephóth. i. in duobus late
 ribus. et Deut. 13. וַיְהִי כֵן. Uscaltó
 baauaním. i. et lapidabit eum
 lapidibus. De Dachíc, et Attemerachíc,
 sequenti dicemus capite.

De Dachíc, et Attemerachíc.
 Caput. 11.

Dachíc וַיְהִי כֵן
 dicitur a וַיְהִי כֵן
 dachác, quod
 est coartatio
 re. vnde da
 chíc coar
 tatú, eo quod

exigat coartatam dictionem. i. monosyllabam, de qua et in precedenti dictum est capite. Est ergo dachíc coniunctio monosyllabae dictionis punctatae cum patách, vel camés, aut seghól, ad litteras begháth chepháth, quae exigat vt memoratae literae daghessent: sicut Gen. 38. וַיְהִי כֵן. Adh parást: quod diuisisti. et 1. Regū 28. וַיְהִי כֵן. Adh taoró: quid pro qualis forma eius. et Psal. 29. וַיְהִי כֵן. Adh bésab: quod utilitatis, siue quae utilitas in sanguine meo. Si vero punctet cum séri, aut chiríc, vel chólem, aut sírech, tunc raphanf: vt habes precedenti capite. et Exodi. 22. וַיְהִי כֵן. Chithése es. i. quum egressus fuerit ignis. Et. 23. וַיְהִי כֵן. Chithiréb. i. quum videris

deris asinum. 7 Leuiti. ca. 25. **אֲנִי־בָּרְכִי** Chithauón. i. quū ingressi fueritis. Et sunt qui dicunt **דַּחֲבִיע** est quando litera quæ est ante he finale habet seghól, 7 sequēs litera beghád chepháth habet accentū in primo puncto regali: vt **פְּסַל־יְהוָה** Psal. 18. Et nox nocti **יְהוָה־יִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** iechauuehdáath, indicabit scientiã. et Jere. 4. **לְהִתְחַלְתִּי** Hómehli: turbatio mihi. Sed primū est cōmunius, 7 magis p̄sentancū. **אֲתֵמֶר־אֲחֵרִי** Attemerach' dici potest veniens procul siue a lōge **אֲתָבֵן** atháb enim est venit, et merach'ic procul: à longe, q̄ accētus videlicet sit procul. Et est Attemerach'ic quādo finis dictionis est **הֵן** non radicale actu vel potētia, 7 p̄cedēs litera habet camés, accent⁹ vero est in prima syllaba sequentis dictionis incipiētis ab vna litera beghád chepháth, quæ da ghesa. Si vero accentus non sit in prima syllaba, raphatur. Gene. 30. **וְיַגִּיד־לִּי** Uehantabí: idest Et respondebit in me iustitia mea. 7 Isa. 4. **וְיִשְׁמַע־בְּנִי**

מִאֲסֻחָבֹב: idest Sufflauit in eo. Excipiunt **פְּסַל־יְהוָה** Psal. 83. Etiam passer **מִאֲסֻחָבֹב** masabuáith: inuenit domū. 7 Joël. 3. Quia **מִלֵּאֲבָבִים** malabgháth. i. plenū est torcular. In potentia vero est, Ezechie. 19. **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** Uebithuútha táu. i. et signa táu. et Isa. 12. Quia **אֲנִי־אֲרִיב־בְּךָ** anáphota bí. i. iratus es in me. In potētia enim camés quod est sub táu est he, quum sit punctū magnum, vt dictum est supra. Et sic Gene. 38. **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** Haléechapáres: super te diuisio. Et 42. **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** Uáhauadécha báu: 7 serui tui venerūt. Item. Et venerunt ad Iabacób patrem suū **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** ársab che náhan. i. in terram Chanáan. Si vero non fuerit accētus in primo: sed in secundo puncto sequentis dictionis, tunc raphant literæ beghád chepháth: vt Exo. 26. **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** uehasítha pharóbeth. i. et facies velum. Gene. 27. ca. **וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע־וְיִשְׁמַע** Umuarchécha varúch: idest et benedicētes te benedictus. Et. 47. Et intulit Joséph are

gentū בֵּיתָהּ פַּרְוֵהּ bét hab phar
 hóh. i. in domum Parahonis.
 et id genus. Excipiuntur illud
 Psalm. 76. גִּיאֲלֵת בְּרִוּוֹעַ עַמָּךְ
 ghaálta bizróab hamniécha.
 i. redemisti in brachio populú
 tuum. Jiób. cap. 5. Ecce hoc
 חֲקַרְנוּ חֲקַרְנוּ חֲקַרְנוּ
 chacarnúba chen
 hi. inuestigauimus illud sic est.
 Et Deutero. 22. יִמְּצִיבְתָּ כַּשֵּׁית
 impinguaſti te, dilataſti te. Si ve
 ro ſequens dictio non incipiat
 ab vna litera beghád chepáth
 dútaxat. Sed plures iungútur
 literis אֲהָיִי tunc aut ſunt eedē
 literæ, vt puta duo beth, duo
 caph: aut ſunt diuerſæ ⁊ eiúſdē
 exitus, vt puta labij, vel palati,
 aut dentium ⁊c. aut ſunt duoz
 rum exituum. Si ſint eedem ⁊
 prima fuerit cū ſeuá, tunc pri
 ma dagheſſatur, et ſecunda ra
 phatur. Iſa. 10. הֲלֵא כִּכְרַחְמֵשׁ
 haló checharchemís. i. nonne
 ſicut charchemís calnób. et. 3.
 Reg. 18. חֲטָבָה בְּכַף אֵשׁ
 i. deſt parua vt vola viri. Ezec.
 27. בְּנֵי דִדָּן בְּנֵי דִדָּן
 bené Dedán. i. filij
 Dedán negociatores tui. Si ve
 ro prima non fuerit cum ſeuá

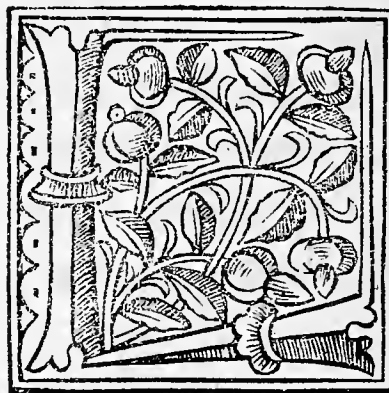
tunc ⁊ ipſa raphatur, vt Ieuiti.
 12. Et ipſe בְּתוּלֵיהָ אִשָּׁה .i. vxoz
 rem in virginitate eius accape
 rit, aut accipiet. Et. 4. כֶּגֶזֶן. 3.
 וַיְהִי בַבֵּקֶר
 vaiehi vauócher. i.
 et fuit mane. Et Iſai. 13. וְהָיְתָה
 'לְבַבֵּל vebaitá vauél. i. et erit Ba
 bél. ¶ Si vero literæ non fue
 rint eedem, ſed eiúſdem exitus,
 eandem ſequitur normam. i. q
 prima dagheſſatur: et ſecunda
 raphatur, vt Exod. 14. וְאֶכְבְּדָהּ
 וְעִידָהּ בְּכַרְוֵהָ
 veicaudáb bepharhób
 ideſt et gloriſicabor in Phara
 hone. Leuit. 23. וְיִרְדְּנוּ בְּפִרְרֵךְ
 irdénnu bephérech. i. non domi
 nabitur ei in rigore. Sopho. 3.
 Et non כְּפִיהֶם יִמָּצֵא
 immasé be
 phibém. i. inuenietur i ore eoz.
 Et Jiób. 38. אֲזַרְנָא כְּנִבְרָךְ
 Ezoz
 na che ghéuer: accinge nunc ſi
 cut vir lumbos tuos, quamq̃
 raphatum legút hoc filij naph
 tali. Beth enim et pe ſunt eiúſ
 dem exit⁹. i. labij: ⁊ caph, ⁊ gbi
 mal palati. Si vero fuerint di
 uerſozum exituum ſiue prima
 fuerit cum ſeuá, ſiue cū alio pū
 cto, raphatur: vt Psalm. 147.
 Projiciens: ſiue projicere fa
 ciens

ciens קְרִירוֹ קְרִירוֹ כְּבִתִּים christallum
 suam sicut bucellas .i. 1. Reg. 2.
 Ne multiplicetis loqui נְבֹאֵה נְבֹאֵה
 גְּבוּאוֹבֵה גְּבוּאוֹבֵה gheuoáb gheuoáb: sub-
 lime, sublime. Et .2. 1. Reg. 13.
 עִבִּי גְּבֵדוֹלָבֵה עִבִּי גְּבֵדוֹלָבֵה Ebi gbedoláb
 bassináb, quia maius odium.
 Caph enim est exitus palati, et
 pe labij. 7. ghímal exitus pala-
 ti, 7. beth labij, et dáleth den-
 tium. Et quia caph raphatum
 in voce simile est ipsi cheth, id
 circo euphoniæ causa caph se-
 quente cheth, daghessatur: vt
 Dani. 5. Et חֶכְמָה כְּחֶכְמָת אֱלֹהִים
 chochmáb chechochmáth ela-
 him .i. sapientia sicut sapiétia
 deorum. Et ca. 3. סַבְּכָה פְּסַנְתֵּרִין
 Sabbecháb pesanterin .i. sam-
 bucæ, et psalterij. quod itidem
 euphoniæ gratia daghessatur.
 Et eodem ca. אֲדָרְגָזְרָא גְּבֵדָרְבַּזְרָא
 adargazraia gbedarbzaia .i. du-
 ces, tyrannos. ghímal est da-
 gheffatú eo q̄ concurrunt tres
 literæ beghád chepháth. Caph
 quoq̄ (quamq̄ non est cum sce-
 uá) daghessatur: vt Isaiæ. 54.
 וְשָׂמְתִי כֹדֹד וְשָׂמְתִי כֹדֹד
 Uesanti chod-
 chod .i. 7. ponam vnionem, siue

margaritam. Jere. 20. וְנִלְאֵתִי
 כִּלְכֵל Et laboraui ferendo.

¶ Quod aliæ quoq̄ literæ
 præter literas beghád che-
 phád daghessantur, vel ra-
 phantur sequentes literas
 אֶהְיֶה

Cap. 12.

Iteræ quo-
 q̄ aliæ, præ-
 ter literas
 תְּבִירָא תְּבִירָא
 phant, aut
 daghessan-
 tua, si ve-

niant post literas אֶהְיֶה daghes-
 sant: vt psal. 18. Et לַיְלֵה לַיְלֵה
 nox nocti indicabit scientiam
 Et .1. 1. Reg. 1. וּבְעִמְתָּהּ צִרְתָּהּ
 irritabat eam inimica ei. Et
 Isa. 58. לָמָה צִמְנוּ Ut quid ieo-
 iunauimus. Et Prouerbio .7.
 וּנְשָׂקָהּ לוֹ idest. Et osculat⁹ est
 eum. Et .30. הִקְהֵלוּ בָנִים .i. Da-
 mibi filios. Et .45. הִשְׁבַּעַתָּה לוֹ
 Jura mibi. Excipiuntur illud
 Isai .40. דָּוִדְּהוּ דָּוִדְּהוּ Dominans
 ei. Et וְיִלְדָהּ לוֹ .i. Et peperit ei fi-
 lios. Exo. 21. Et si quâdo est he
 est radicalis litera, vt וַיַּשֶּׂה לוֹ
 et fecit ei tunicam, siue quâdo
 scribitur

scribitur litera quiescēs, vt est he, áleph ꝛc. post camés, vel séri: vt plurimū raphātur: sicut Deut. 8. הָרַף יְהוָה לִי fecit mihi substantiam. 3one. 4. הָרַף יְהוָה לִי Fractus est tibi. Jeremiae. 5. הָרַף יְהוָה לִי Ibo mihi. ꝛ Gene. 27. וַיַּעַשׂ יְהוָה לִי idest Et fac mihi. Et. 35. וַיַּעַשׂ יְהוָה לִי Et fac ibi altare. Pauca tamen inueniuntur cum daghēs post camés quæ memorata sūt in principio hui⁹ capituli. ꝛ Gene. 25. וְהָאֵל הַזֶּה עִמָּי Ut quid iste (vel iam) ego? ꝛ Jere. 31. Et somn⁹ meus הָיָה לִי דֹלְדֹלִים dulcis fuit mihi. Sed post séri non inuenit daghēs, quia post ipsum nunq̄ est litera quiescens in fine dictionis scripta: vt in Michlól scripsit rabbi Dauid. Sed quādo dictio est punctata cum patách magno, vel paruo, magno existente in medio dictionis, ꝛ paruo in fine, tunc daghessatur sequens dictio: vt Gene. 35. ca. וַיַּעַשׂ יְהוָה לִי Et faciam ibi altare deo. ꝛ Jere. 22. וַיִּבְנֶה יְהוָה לִי Aedificabo mihi domū. Et si he non sit radicalis litera: sed redundans in fine dictionis, si fuerit

punctata cum camés: sequens daghessabitur: vt Rume. 22. וַיִּבְנֶה יְהוָה לִי Daledic mihi. Et cedē capi. וַיִּבְנֶה יְהוָה לִי Daledic mihi. et id genus.

De naturali literarum diuisione penes vocū instrumenta, ꝛ exitus. Ca. 13.

Instrumenta quibus locutio perficit (nemine discrepante) sunt quæ, gut-

tur, palatum, lingua, dentes, et labium: ex quorum diuisione, naturalis vocum, ꝛ literarum sumitur discriminē. Proinde vt prisci prodiderūt grammatici omnes. K. Jonáb in Michma, K. Dauid in Michlól, literarum quædam dicuntur literæ הַגְּבָרֹן haggbarón. i. gutturis, videlz áleph, he, cheth, heáin, quarū memoratiuū signū est הַגְּבָרֹן. Aliæ sunt הַחֶבֶב hachécb, idest palati, videlicet gh'mal, iod, caph, coph, quarū signum est הַחֶבֶב. Aliæ הַחֹלְלֵי halla scón, idest linguæ,

ideſt linguæ. videlicet dáleth, t̄beth, lámed, nun, táu: quarum ſignum eſt תְּבֵת וְנֹן וְאָלֶּת. Aliæ םַשְׁנַיִם baſſcinnáim. i. dentium, videlz záin, fámech, ſcin, reſ, fádi: quarum ſignū eſt יָיִן וְשֵׁן וְצֵי. Aliæ ſūt תְּבֵת וְבֵת baſſapháb, vcz beth, váu mem, pe: quarū ſignū eſt מֶמֶץ וְפֶה. Hæc eſt antiquoz traditio. ſed ex iuniorib⁹ pleriq; quas antiqui palato, ipſi linguæ tribuūt non citra rationē. Si em̄ capiat̄ur palatū pro ſuperficie oris, vt vulgus cōmuniter accipit, quum ſit iunctū maxillæ ſuperiori, quæ nō eſt mobilis in aliquo viuente per ſe (quamq; ad capitis mouetur motū) p̄ter cocodrillū, de quo ſer̄ pro miraculo q̄ maxillam moueat ſuperiorem: conſtat luce clarius palato non poſſe attribui literarum motum, exitū, z pronūciationem. Sin vero capiat̄ur palatū pro inferiori ſuperficie oris ſub lingua exiſtēs, ex qua prouenit ad linguam viſcoſa quædā humiditas in qua perficitur ſapor. Ió. 12. Palato cibus ſapit. Prouerb. 24. Coe

mede fili mi mel, quia bonum eſt, z fauum dulciſſimum ſuper palato tuo. quum per ſeipſum nullo pacto moueatur, liquet ipſum non eſſe locutionis inſtrumētum. Literæ igitur קָוִיִן non ſunt palati, ſed linguæ: ſicut z literæ תְּבֵת וְנֹן. Sed motus linguæ in קָוִיִן eſt facilis ad ſuperiorem tendens oris ſuperficiē: in literis vero תְּבֵת וְנֹן motus eſt in longitudine linguæ cum aliqua eleuatione, et mot⁹ linguæ magis apparet in תְּבֵת וְנֹן q̄ in קָוִיִן. Reſ quoq; litera tam cum raphéb q̄ cum daghéb, eſt ex literis linguæ. et ita ſunt decem literæ linguæ, quarū ſignū eſt תְּבֵת וְנֹן וְאָלֶּת וְשֵׁן וְצֵי וְמֶמֶץ וְפֶה.

De Literarum po-
teſtate. Cap. 14.

Is ita notatis dicē-
dum eſt de
literarum
potestate,
vbi eſt an-
notādū q̄
hebræis hui⁹ tēpeſtatis, non eſt
ea in legendo peritia, et in me-
moratis

hebræis hui⁹ tēpeſtatis, non eſt
ea in legendo peritia, et in me-

moratis

Institutionum Hebraicarum.

moratis literarū motibus, siue punctis motio, ⁊ pronūciatio, quæ apud antiquos fuit Hebræos: sed vt eorū erigit captiuitas, et per orbem vagatio, et varias inter natiōes missio, ita diuinas legūt literas. Et quāquam ab initio cæteris fuit et perfectior et copiosior hebræa lingua, vtpote deum habens auctorem, tamen ob illius populi impietates, et innumera scelera, cunctis alijs facta est pauperior. Et si in septuaginta annis, quibus fuerunt in Babel, suam electam linguam obliuioni fere tradiderunt: sicut scriptum est. 13. Nehemiæ capi. Et filij eorum ex media parte loquebantur Asdotice, et nesciebāt loqui Iehudaice, quāto magis in tam longa captiuitate. Dicam itaque de literarū potestate, quæ à grammaticis sunt mandata literis, et quæ ab ijs qui me docuerunt, accæpi.

Aleph igitur à plerisque putatur vocalis quæ nullū alium habeat sonū præter sonum, et vocem puncti, א א א א א א a, e,

i, o, u. Alij vero dicunt esse consonantem quæ per se sine punctis nullam habeat vocem. Et sic omnes alias literas consonantes putant. Et puncta literis iuncta vnāquamque literam vocalem efficiunt, ⁊ nedum vnā vocalē. Sed omnes quinque vocales ex vna eademque litera possunt puncta reddere secundum ipsorum punctorum diuersitatē: vt iam satis, superque dictum est. Aleph igitur secundum punctorum varietatem facit a, e, i, o, u, nostra. Siue punctis (siue fuerit in medio siue in fine) quiescit, i. non pronuntiatur: vt אֵשׁ cam, surrexit: וְשׂוֹשׁוּ ros, caput: אֲפֻזָּא samā, sitiuit: et id genus.

Beth consonans duplicem habet vocem. Si enim habeat raphēb (de quo dictum est) pronuntiatur vt β grecum, siue u nostrū, vt אָב au pater: אַבְרָהָם auraham, quāquam ⁊ simplex b scribere solemus, ab, abrahā. Si vero habeat daghēs fortiter sonat, vt אָבִיב dibber, locutus est. Et cum punctis, decem reddit voces: quinque lenes cum raphēb

raphéb בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ va, ve, vi,
 vo, vu: et quinq; fortes cum da
 ghés בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ ba, be, bi, bo, bu.
Ghímal consonans dupli
 cem quoq; habet vocem, len
 nem cum raphe, et fortem cum
 daghés: et quādo quiescit, vt in
 דָּג dag, idest piscis, facit g no
 strum, vel gh. Et cum punctis
 itidem decē reddit voces, quin
 q; cum raphéb בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ gha,
 ghe, ghi, gho, ghu, et quinq; cū
 daghés fortes בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ בָּוּ gggha,
 gghe, ggbi, ggbo, ggghu. Sed
 hæc pronūcianda sunt perinde
 ac si esset duplex ggh, et secun
 do aspirato, בָּוּ בָּוּ bagghói, gés.
 Debet enim vox esse asperior,
 et forti spiritu enunciata pro
 pter daghés. Et caue ne in pro
 latiōe vnq; dicas ga, ge, gi, go,
 gu: vt dicis in gero, et gibbus, et
 id genus. Sed vt pronuncias
 Gabriel, galbanus, gomoz, gu
 bernator, gula, ac si scriberen
 tur gha, ghe, ghi, gho, ghu, vel
 leniter, vel aspere.

Dáleth consonans sine pun
 cto facit d nostrum, vt דָּוּד ha
 mád, stetit: דָּג ghad, et habet

duplicē vocem, lenem, et asperā
 siue fortem, vt duæ præcedētes
 דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ da, de, di, do, du: et
 cum daghés דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ quæ in
 vocenihil videntur habere di
 scriminis in principio dictiōis
 à raphatis, siue lenibus, vt in
 דָּוּד dauid. Sed in medio, et in
 fine dictionis eius percipitur
 asperitas, quia vt duplex do
 pronunciatur, vt in דָּוּד addit,
 idest fortis, admirabilis: דָּוּד
 vaii chadde. i. et lætatus est.

He à plerisq; vocalis, ab
 aliis cōsonans putat vt áleph,
 et est gutturalis litera, et leni
 aspiratione pronūcianda, et si
 ne punctis facit h nostram aspi
 rationem, vt דָּוּד hasáb, fecit:
 דָּוּד panáb, respexit, et quando
 habet in fine sub se punctum
 mappíc, sentitur, vt dictum est
 supra. Et habet quinq; voces
 דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ דָּוּ ha, he, hi, ho, hu.

Uáu à plerisq; connumerat
 tur intervocales, ab aliis inter
 consonantes: vt dictum est de
 áleph: et sine puncto in fine fa
 cit v, vt דָּוּד deuaráu, verba
 eius, דָּוּד au, u, pater eius. Et
 habet

habet cum punctis quinque voces: scz ךּ ךׁ ךׂ ך׃ ךׄ, ve, vi, vo, vu, vel ךׁ ךׂ vocalis.

CZain consonans sine punctis facit zeta nostrum vel græcum vt זא az, tunc. Et cum punctis quinque reddit voces, זׁ זׂ ז׃ זׄ זׅ za, ze, zi, zo, zu.

CCheth à quibusdam vocalis putatur, quibus non assentior, et sine punctis facit x græcum, hoc est ch è medio gutture fortiter sonans, vt חא ach, frater. Et cum punctis quinque reddit voces חׁ חׂ ח׃ חׄ חׅ cha, che, chi, cho, chu.

CTheth consonans sine punctis facit θ græcum, hoc est th, et cum punctis quinque reddit voces, תׁ תׂ ת׃ תׄ תׅ tha, the, thi, tho, thu.

CIod vocalis putatur vt de alpha dictum est. Et ab Hispanis hebraeis in principio dictionis leniter profertur, vt יא iad, manus: ים iam, mare. in medio vero dictionis acute, vt in ים ים ים aiám, daiám. Germani vero et Galli ubique legunt leniter, vt in יא iad. Antiqui vero quum

ponant iod inter palati literas ubique. i. et in principio et in medio dictionis legebant acute vt legunt Hispani ים aiám, et ים daiám. Nam iod lectum vt יא iad ab hispanis citra omnem dubitationem est ex literis linguæ. In fine positum interdum sentitur vt in ים ים ים deuarái verba mea, quandoque quiescit, vt in ים ים ים diure verba, et sic in medio vt ים ים ים is, vir: ים ים ים addir, fortis. Et quinque reddit voces cum punctis, vt יׁ יׂ י׃ יׄ יׅ ia, ie, i, io, iu. Et quando habet daghès sonat vt duplex iod, vt ים ים ים vai iómer. i. et dixit. nec assentior his qui legendum putant vagómer cum g. daghès enim eandem literam fortius sonare facit.

CCaph consonans cum raphéb leniter profertur, vt x græcum, et cheth hebraicum, nec faciunt nostri hebraei discrimen inter caph raphatú, et cheth in pronunciatione, et caph daghessatum, et coph: vt scribit in libro Ephód: quãque apud antiquos non nihil erat discriminis, sicut erat inter beth raphatú, et váu, et inter

et inter samech, et fadi, et sin: fertur Ismabelitas sensibilibiter inter ea discrimē facere. Sed nostrates Hebræi caph daghestatum, ut coph pronunciant. Habet igitur caph decem voces, quinque lenes וֹ וְ וִ וֵ וֶ וַ cha, che, chi, cho, chu: et quinque fortes וּ וֹ וְ וִ וֵ וֶ וַ ca, ce, ci, co, cu. quo pacto pronunciat coph, ut suo dicam in loco, et in fine cū sceuá facit ch, ut חָלַח halách ambulauit: et cum camés cha, ut חָיַיְא auícha, pater tuus.

¶ Lamed consonans sine puncto facit l nostrū, ut לָכַח achál, comedit. Cum punctis quinque habet voces לֵ לֹ לְ לִ לֵ לֶ לַ la, le, li, lo, lu.

¶ Mem consonans facit m nostrum sine puncto, ut מֵמ em, mater: מִמ im, si. Et cum punctis quinque reddit voces מַ מֵ מִ מוּ מוּ ma, me, mi, mo, mu.

¶ Nun consonans sine puncto facit n nostrum, ut נֶנֶן scémen, oleū. et cum punctis quinque reddit voces נַ נֵ נִ נֹ נְ נָ na, ne, ni, no, nu.

¶ Samech consonans facit s no-

strum: sed densius, et sine puncto ut סַסַס, tinea. Et cum punctis quinque reddit voces סַ סֵ סִ סֹ סְ סָ sa, se, si, so, su.

¶ Haáin, vel sine aspiratione Ain (ut aliis placet) a plerisque putatur vocalis: quibus non assentior: pronuntiatio difficilis est, et gutturis tangit summitatem in prolatione, et admodum difficile, ne dicam impossibile est scripto eius tradere potestatem, siue pronúciationem. Et in fine dictionis sine puncto sonat ab: ut שָׁמַע scamáah, audiuit: eundem reddit sonum quando habet patách in fine: ut שָׁמַע soméah, audiēs. Et quinque cū punctis efficit vocales quarum sonus incipit ab ha et desinit in a, e, i, o, u: hoc est הַ הֵ הִ הוּ הוּ ha, hae, hai, hao, hau: ut הַאֵם haám, populus: הַאֵן haen, fons, oculus: הַאִין haín, cū: הַאֵמֶר haómer, mensuræ genus: הַאֵחַ haugh, coqueré inter prunas. Hæc ut possumus, exprimim⁹ ad viuam vocem nos remittentes.

¶ Pe duplicem habet vocem lenem, et fortem, et in fine sine puncto

puncto facit φ Græcum, hoc est ph, vt φ aph, etiam. Cum punctis vero decem reddit voces פָּ פִּי פֵּ פֶּ פֹּ פֻּ p̄a, p̄b, p̄bi, p̄ho, p̄bu. Et פַּ פִּי פֵּ פֶּ פֹּ פֻּ p̄a, p̄e, p̄i, p̄o, p̄u, cum daghēs. Sed in medio dictionis vt duplex pe pronuntiatur, vt פֶּפֶּ appó, furoz eius: et id genus.

¶ Sádi, siue sáde, facit s densius q̄ sámech, quam q̄ (vt diximus) nostrates Hebraei nil faciunt inter ea discriminis, quē admodum faciunt Ismabelitæ, nec illis assentior qui differentie causa per c, vel z, scribēdum censent, vt צִיּוֹן ción, vel זִיּוֹן. Sed per s scribēdum est. Et ita cōmuniter obseruarūt, qui in Græcum vetus transtulerunt instrumentū. Et quinq̄ reddit distinctas voces פַּ פִּי פֵּ פֶּ פֹּ פֻּ fa, se, si, so, su.

¶ Coph facit ϰ Græcum, aut c nostrum exile, vt קֶרַח tantū: קֶרֶח ricinane: et cum punctis, quinq̄ reddit distinctas voces קַ קֵ קֶ קֹ קֻּ ca, che, chi, co, cu. Sed aduertendū, et diligenter annotādum, q̄ coph cum e, et i,

siue séri et chiríc non pronuntiatur, vt cepe, et cingo. Non enim dicūt hebraei קֶדָר cedár, sed chedár: neq̄ קֶרֶן cēren, sed chéren. i. cornu: neq̄ קִסוֹ ciso, sed chiso, idest cucumis: neq̄ קִיר cir, sed chir. i. paries. vnde et cum ch, hæc scribere consueui, non tamen pronūciāda sunt gutture, vt ϰ Græcū, vel cheth Hebraicū, quum sit litera palati, vel linguæ, vt dictū est.

¶ Kes facit ϰ Græcum, siue r nostrum, vt קֶנֶר ner, lucerna. Et cum punctis, quinq̄ differētes efficit vocales קַ קֵ קֶ קֹ קֻּ ra, re, ri, ro, ru.

¶ Scin cum scibóleth facit s nostrum, siue σ Græcum: cum scibóleth vero pronuntiatur vt sámech (vt dictum est) vt שֶׁרֶשׁ ros. et quinq̄ reddit distinctas voces, videlicet שַׁ שֵׁ שֶׁ שֹׁ שֻׁ sca, sce, sci, sco, scu. vel potius sa, se, si, so, su. Et quādo habet scibóleth cum s dēsiori, sa, se etc.

¶ Táu duplicē habet vocem, lenem, et asperam, seu fortem: cum raph: h̄ pfertur vt ϰ græcum, siue ϰ hebraicum, idest th, vt תֹּרֶס

vt נִשְׁעֵתְהָ .i. vxor: et cum daghés profertur vt t forte, siue duplex tt, in medio, et in fine dictionis, vt תָּתָח ittách, tecum: et תָּאֲתֵתְהָ atte, tu: et id genus.

Est autem annotandú, qd singulæ literæ præter gutturales et res, possunt habere daghés, vt supra dictum est. Idcirco notandæ sunt regulæ superi⁹ memoratæ de daghés, et raphéb, et vbi inueneris daghés eam vocem fortius sonare facies, vbi raphéb. lenius. Sciendum est etiam qd motus minores, siue puncta minora (de quibus dictum est) non reddūt alias voces à magnis, quæ illa breues, et ista longas efficiant vocales: vt dictum est: sicut apud Græcos eadem vocem reddit o micron breue, et ω mega, et apud Latinos a in dictione arma, et ab cum tamen prius sit longum, et alterū breue. Et idcirco dictum est sæpe qd reddūt quinq, vel decem voces distinctas subaudi distinctione sensibili.

De altera literarū di-

uisione penès earū vsum: et quomodo deseruiunt et punctátur mem, et scin deseruiētes literæ. Ca. 15.

Ost naturalem literarum diuisionē dicēdū est de alia ipsarum diuisi-

sione, quæ sumitur penès earū vsum. Literarum igitur vndecim semper sunt סְפָרִים scariscióth. i. radicales, quia videlicet sunt de radice, et substántia dictionis, et harum signum est הַיָּיִ קִצְרֵי הַסְּפָרִים, quamq, alia alij tradunt signa. Aliæ vero vndecim et radicales sunt, et נֹסָפֹתֵי נֹסָפֹתֵי nosaphóth. i. additæ, et סְמִינִימִינִי scimuscióth. i. ministrantes, et deseruiētes, vtpote ad ostendendū genus, singulare, et plurale, præteritum, et futurum, et id genus, de quibus suoopte in loco dicturi sumus, et harum signū est הַיָּיִ אֲרוֹמֵי הַסְּפָרִים de quarum singulis dicendum est qd breuissime, quoniã in magnis

D I

institutionis

institutionib⁹ nostris copiose pertractata sunt hæc. ¶ Adem igitur deseruit participiis in principio, vt מַדַּבֵּר medabbér, loquens: de quibus in verbis suo loco dicemus, et infinitiuis vt אִירָא ab irascendo, siue irasci, i. ne irascar etc. et nominib⁹, vt הַלֵּךְ fornax: et in fine nominum, vt יֹשְׁטֵי יוֹשְׁטֵי iusti, et מִלְּאֵתֵי בַּתְּבָאָה batthábam, vt יָצַח לְפָנָיו prater: מְגִירָא gratis. ¶ Adem præterea materialē denotat causam, vt Jiób. 33. מִלֵּטְמִיּוֹת idest ex luto excisus fui. Et interdū deficit, vt Exo. 37. Et fecit propitiatoriu^m מִלֵּטְמִיּוֹת pro מִלֵּטְמִיּוֹת idest ex auro mūdo. Et causam per se efficiētē connotat, vt Gen. 24. מִלֵּטְמִיּוֹת idest à domino egressus est sermo, et per accidens: vt Thre. 1. Uix Siion lugēt מִלֵּטְמִיּוֹת eo q^d non sint venientes ad solēnitatem. Et motum à loco, vt מִלֵּטְמִיּוֹת idest inde contemplata est escam. Jiób. 39. Et tempus vt מִלֵּטְמִיּוֹת à die: מִלֵּטְמִיּוֹת à sæculo, et partem, aut partes alicui⁹ totius, aut vniuersalis, vt Cant. 1. Osculetur me מִלֵּטְמִיּוֹת ex

osculis oris sui. i. vno, aut duobus, vel plurib⁹ osculis. ¶ Et vice cum Isa. 57. Depigisti fœdus מִלֵּטְמִיּוֹת. i. cum eis. ¶ Adhuc mem ponit vice ióther. i. magis, plus, q̄ augmentis aduerbium, vt Prouer. 3. Melior est negotiatio eius מִלֵּטְמִיּוֹת. i. negotiatio eius מִלֵּטְמִיּוֹת. i. negotiatioe argenti. ¶ Et loco pro permutatiui, vt Psal. 106. Stulti מִלֵּטְמִיּוֹת pro via. i. loco viae præuaricationis eorū, et pro iniquitatib⁹ eorum, humiliabūtur. ¶ Et vice propter, vt Psal. 37. Rugiebam מִלֵּטְמִיּוֹת. i. propter gemitum cordis mei. ¶ Et vice in, vt Psal. 71. Et florebunt מִלֵּטְמִיּוֹת. i. in ciuitate. ¶ Et vice מִלֵּטְמִיּוֹת. i. à, vel ab, et possessionem, vt Gene. 49. מִלֵּטְמִיּוֹת de ascér. i. terra Ascér pinguis panis eius. ¶ Et vice ne. Jiób 33. ca. Redemit animā meam מִלֵּטְמִיּוֹת à transeūdo. i. (ne tranfret) in foueā. Et quia mem ponitur vice מִלֵּטְמִיּוֹת daghessat sequēs litera ob defectū nun, vt dictū est superi⁹, et in prædictis patet exemplis: et hoc nisi sequat vna ex literis מִלֵּטְמִיּוֹת quæ non sunt daghes

dagheffabiles, et illis sequentibus mem punctatur cum séri, præter cheth quod et cum séri, et cum chiric punctatum inuenitur. Psalmo. 138. הָרַבּ idest Præ arena multiplicabuntur. Genes. 14. capi. Si הָרַבּ idest à filo et. Res quoque inuenitur cum chiric. 1. Regum. 23. הָרַבּ à sequendo: idest Ne sequeretur Dauid. Et sic quando He punctatur cum sceuá, vt. 1. Regum ca. 15. הָרַבּ idest Ne esset rex. Et si post Adem venit iod cum Sceuá, tunc iod quiescit, vt Isaia. 2. capi. Et verbum domini מְרַשְׁלִים. et 3. Regum. 13. הָרַבּ: et id genus. Excipiuntur duo. Dani. 12. Et multi מְרַשְׁלִים de dormientibus terræ. Et. מְרַשְׁלִים de possessione, vel hereditate tua.

¶ Scin ponitur vice הָרַבּ idest qui, quæ, quod, quia, et vice propter, et inuenitur punctatū cum seghól, seuá et patách loco Seghól, et Camés ad producendum áleph interdum, iuxta quod ponitur Cantico. 1. capi. Ne aspiciatis me הָרַבּ: idest

et sim fusca. Et capite. 4. הָרַבּ idest Quæ ascenderunt. Gene. capi. 6. הָרַבּ idest Eo et etiam est caro. Judicum ca. 6. הָרַבּ idest Quod tu loqueris mecum. Eccl. 3. Ut videret הָרַבּ et ipsi animal sunt.

¶ De He deseruiente, et eius punctatura. Ca. 16.

¶ Constituit coniugationes nonnullas verborum vt hiphbil, hithpahal, et

hophhal: et nomina vt הָרַבּ agnatio, הָרַבּ requies: et ponit in fine interdum imperatiui, infinitiui, et futuri, et millath bathabam, vt קַמּ surge, הָרַבּ ad lauandum, הָרַבּ labor, הָרַבּ coram: et nominum vt הָרַבּ salus. ¶ He præterea est notificatum, et appellat he הָרַבּ notificationis, vt est articulus apud Græcos, et iunctum literis in hoc signo contentis הָרַבּ punctatur cum camés, vt Psalmo. 1. Beatus הָרַבּ

¶ 2 idest vir.

idest vir. Eze. 18. הַנְּפֹשֶׁת הַרוּשָׁאָה
 Anima quæ peccauerit. 7 Ero.
 13. In mense הַאֲבִיבִי nouarū fru-
 gum. 1. Heze. 9. Usq̄ ad sacri-
 ficium הַעֲרֵב vesperæ. i. vesper-
 tinum. Leuiti. 6. Est הַיּוֹץ bos
 locaustum. Et. 35. הַדּוֹמִינָתִים
 nātes: הַרְאָה caput. Sed iuxta
 be, 7 haāin, 7 cheth, interdū est
 cum patāch. Ero. 29. Quartū
 הַחֵן bin. Isa. 42. Et הַעֲרֵבִים cæ-
 ci aspiciate. Gene. 11. Et הַחֵמֶר .i.
 bitumen fuit eis pro cemento.
 Et cum camēs præter normā.
 2. Para. 34. Et הַחֲמָנִים .i. simu-
 lacra. Idem Isa. 17. 7 Isa. 3. Et
 הַחֲרִישִׁים .i. acus. Inuenitur etiā
 be cum camēs in הַחֵרֶךְ vt dila-
 tetur be notificatiuū, quia be
 radicale est cum camēs. Ero.
 19. Tremuit omnis הַחֵרֶךְ mons.
 Et sic quoties iungitur mono-
 syllabo etiā camessato, vt הַחֵרֶךְ
 idest tener, הַחֵרֶךְ vir, הַחֵרֶךְ ignis.
 Et quādo principiū dictio-
 nis est cum camēs, interdū be
 euphoniæ gratia est cū seghól,
 vt Ero. 8. ca. Et remouit הַחֵרֶךְ
 muscam. Et Deutero. 28. Et
 הַחֵרֶךְ .i. delicatus. Et Adichea

2. הַחֵמֶר idest O dicta domus
 Jabacób. Judi. 5. Super capi-
 ta הַחֵרֶךְ montiū. Et sic sequen-
 te cheth camessato, vt הַחֵרֶךְ vi-
 uus, patachato vero est cū pa-
 tāch, vt Super caput hirci הַחֵרֶךְ
 idest viuentis. Leuiti. 16.

¶ He notificatiuum non venit
 iuxta nomen propriū, quia no-
 men proprium non indiget no-
 tificatione. Non enim dicim⁹
 הַחֵמֶר vnde illud Gene. 4.
 הַחֵמֶר Agnouit Chauuāb vro-
 rem suam, est nomen appellati-
 uum. i. homo. 7 הַחֵרֶךְ est adie-
 ctium. i. cōcionator. Et illud
 2. Reg. 24. In area Araunāb
 הַחֵרֶךְ Jebusæi est nomen genti-
 le. Et sic הַחֵרֶךְ pro הַחֵרֶךְ est
 gentile. Josue. 12. Et dimidia
 tribui הַחֵרֶךְ. Et sic illud Eze-
 chie. 38. Et terrā הַחֵרֶךְ. Nam
 iuxta nomina gētilia 7 localia
 venit be notificatiuū, vt Gene-
 sis. 39. Seruus הַחֵרֶךְ .i. He-
 bræ⁹. Et Jehosue. 2. Et הַחֵרֶךְ
 הַחֵרֶךְ Emoreus, 7 Chittæus.
 Et si nomen fuerit cōpositum
 be quandoq̄ venit iuxta secun-
 dam dictionem: vt. 1. Reg. 17.

Et Hicai.

Et Iscái בֵּית הַחַיִּי Bethha-
lachmita. De locali Josue. 17.
rex יַחְבַּי. Et annotādū q̄
be interdū non notificat parti-
culatim, vt Ecclesia. 4. Et si præ-
ualuerit הַאֶתֶר vnus. Gene. 19.
הַאֶתֶר Unus venit ad peregrin-
nandum. Et. 42. Et aperuit
הַאֶתֶר. i. vnus sacco suū. Et
interdū be notificatiuū præpo-
nitur et adiectiuo, et substantiuo
simul, vt Isa. Abiecit הַעַם הַזֶּה
populus iste. Gene. 39. Ingres-
sus est ad me הַעֲבָדִי הַעֲבָדִי ser-
uus hebreus. Et eo. ca. Quomodo
faciā הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת malū
grande hoc. Et si post be se-
quatur litera daghessabilis, da-
ghessatur, nisi sit punctata cum
sceuá, quia tunc vt plurimū ra-
phatur vt הַרְבֵּךְ verbum: הַמֶּלֶךְ
rex: quod et superius annotaui-
mus. et Leuitici. 13. Et adipem
הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב qui operit inte-
stinū. Michæ. 3. הַקֹּתְעֵבִים Qui
abominamini iudiciū: et id ge-
nus. et sic הַלְוִיִּם leuitæ, הַיְלָדִים na-
tī filij, הַיְשׁוּעָה הַיְקוּם substantia, הַיְשׁוּעָה
sal⁹, הַיְפְרָרְעִים ranæ. Sed illud
Exo. 8. et ascendit הַיְפְרָרְעִי rana.

est cum daghés. Et sic qñ post
iod sequitur litera gutturalis
יְהִי אֶת vt plurimum daghessa-
tur, vt הַיְעֲבֹדִים lassī: הַיְעֲלִים cerui
vel capræ הַיְהוּדִי Jebudæus,
הַיְהוּדַי Jebudæi. Sed הַיְאֹר
הַיְרִיּוּס, riuus, riuus, vel fluius,
fluuij, sunt cum raphéb. The
notificatiuum non venit iuxta
præteritū, et sicubi inueniat po-
nitur vice אֲשֶׁר. i. qui, quæ, qđ,
vt Isa. 51. הַשֵּׁמָּה idest Quæ pos-
sūt. Psal. 65. הַשֵּׁמָּה idest Qui
posuit. et. 1. Paral. 26. הַקֹּדֶשׁ
idest Qui sanctificauit. et Jeho-
sue. 10. הַהֹלְכִים Qui ambulaue-
runt. The interdū est vocādi
aduerbiū, vt Deute. 32. Audis-
te הַשָּׁמַיִם o celi. Ezech. 37. Veni-
tū הַרוּחַ o spiritus. The est inter-
rogantis, et admirātis aduer-
bium, an, nūquid, vtrum, si, et.
et punctat cum sceuá, et patách,
vel cum seghól si principiū di-
ctionis sequētis fuerit cum ca-
més, alleuiādi causa. Et si fue-
rit principium dictionis litera
gutturalis be est cū patách tm̄
vel cū seghól. Gene. 19. הַיְשׁוּעָה
i. nunqd iudex omnis terræ et.

Et. 37. אָהֵא Num veniendo ve-
niemus ꝛc. Sed illud Leui. 10.
quod est admirātis, est cum pa-
tách t̄m, ꝛ iod cum daghés, vi-
delz הַיִּשְׁטַבְּ כַעֲיֹנֵי יְהוָה .i. Num
bonum erit (vel placitū) in ocu-
lis domini? Sic illud Exo. 14.
הֲכִיָּה .i. Nūquid nō erāt sepul-
cra ꝛc. est cū patách t̄m fm. 18.
Jonáb, ꝛ fm normā debuerat
esse cū sceuá, ꝛ patách: vt est il-
lud. 4. 18eg. 1. הַמְּכַלִּי .i. Nunquid
non est deus in Israél ꝛc. ꝛ ita
est in thargū Jeroscolimitano.
18. tñ Da. in Adichlól dicit se
illud inuenisse in oībus libris
correctis cum sceuá, ꝛ patách.
Et sequēte litera gutturali, vt
2. 18ezra. 6. וְהָאֵל .i. Nunquid vir
vt ego fugiet? Jere. 12. וְהָאֵל .i.
Nunquid auis tincta hæreditas
mea mihi? Numeri. 31. הַחַיִּים
Num viuificastis .i. viuas re-
seruastis omnē sceminā? Et cū
seghól: vt Num. 11. הַאֲנִי נִיחַמְתִּי
Nūquid ego cōcepi omnē populū
hūc? Joël. 1. הַחַיִּים Nunquid fuit
hoc in dieb⁹ vestris? Gen. 24.
וְהָאֵל .i. Nunquid reducēdo re-
ducā filiū tuū ꝛc. Et interdū

post he admirātis venit אָ qđ
est interrogātis, confirmātis, ꝛ
admirātis particula. Augēdæ
admiratiōis gratia, vt Jiób. 6.
אָהֵא Nunquid nō est auxiliū meū
in me? Venit etiā cū sceuá, ꝛ
patách ad ꝓfirmationē ꝛ rei ve-
ritatē confirmādā, fm. 18. Jo-
séph patrē. 18. Dauid ꝓꝓ ipse
18. Da. admirantis esse putat:
vt. 1. 18e. 2. הַמְּכַלִּי .i. Nunquid re-
uelādo reuelat⁹ sum domui pa-
tris tui? ꝛ. 3. 18e. 21. הַחַיִּים Nū-
quid occidisti, ꝛ etiā possedisti?
ꝛ Num. 20. הַמְּכַלִּי Nū de pe-
tra hac educem⁹ vobis aquā?
Et si addat sibi אָ .i. non, est
ꝓfirmatiuū: vt Jiób. 22. הַאֵל .i.
Nunquid nō malitia tua multa?
Et. 31. הַאֵל .i. Nunquid non ipse
videbit vias meas? Psal. 52.
אָהֵא Nunquid nō nouerūt operā-
tes iniqtatē? Et sic cum אָ: vt
Jiób. 5. qđ paulò superi⁹ cita-
uim⁹. ꝛ Num. 17. אָהֵא Nunquid
cōsumpti sum⁹ ad obeūdū, vel
moriēdū? He præterea poni-
tur vice lámēd, vt אָ ad, in fine
dictiōis, vt Gen. 28. Dilatabe-
ris יָמָה וְקָרְמָה וְצַפְּוֹנָה וְנַגְבָּה .i.
ad occi-

ad occidentē, et ad orientē, et ad aquilonē, et meridiē. Et vice vāu, vt **Gen.** 9. In medio **הלל** tabernaculi sui. et **Amós.** 7. **הלל** migrādo migravit. **Exo.** 31. quia **היך** nudavit eū **Aharón** pro **הלל** et c. Et vice áleph, vt **ויצו** i. educā. **Ezec.** 11. et **הושיע** saluū faciā. 2. **Reg.** 3. pro **ושיע** et c.

De caph deseruiente, et eius punctatura. Ca. 17.

Aph interdū est similitudinis ad uerbiū, vt **כשפיל** sicut vulpes **Ezech.** 13. **כשפיל** sicut liliū inter spinas. **Ca.** 2. Et ponit̄ pro circiter, quasi, vt **Judi.** 3. et percusserunt **Abdoáb** in tpe ipso **כשפיל**. i. circiter decē milia viros. Est etiā tpale aduerbiū. **Gen.** 38. **כשפיל** quā reduxit manū suā. Et quā sunt duo, vt **Genesis.** 44. **כשפיל** sicut tu, sicut **parbób**, sic exponūt̄ teste. **R.** **Abrahā**, et aliis grāmaticis. Tu es sicut **parbób**, et **parbób** sicut tu, et sic

Gen. 18. **כשפיל** Sicut iustus, sicut impi⁹. i. iustus vt impius, et impi⁹ vt iust⁹. **Caph** in fine nominū, verborū, et mililóth **hatthábá** secūdā denotat psonā pnois, vt **כשפיל** pater tu⁹ **כשפיל** dedi te, **כשפיל** ecce tu: de quibus suo in loco copiose sumus dicturi. **Caph** interdū in potētia, habet he notificatiuū, et ad hoc denotādū punctat̄ cum **patách**, vt **psal.** 132. **כשפיל** sicut unguētū bonū, vel oleum bonum, idest oleū notū, quod est oleum vntionis. Ac si esset scriptum **כשפיל**. et **Isaia.** 30. ca. **כשפיל** pro **כשפיל** sicut pergens cum tibia. Et cū **seghól**. **Jere.** 20. **כשפיל** idest sicut ciuitates quās subuertit dñs. **Caph** cōiuncter pūctat̄ cū **sceuá**, vt ptz ex locis primo loco memoratis. Si vero fuerit iuxta lras gutturales pūctatas cū **sceuá**, et **patách** **patachaf**. **Num.** 23. dormiuit **כשפיל** sicut leo. **Numeri** ca. 24. **כשפיל** sicut cedri iuxta aquas. **Isaia** capite. 44. **כשפיל** Sicut salices. **Exodi.** 12. capite. **כשפיל** Circa medium noctis. et

sic quando cheth est cum séri: vt **Psal. 118.** Coagulatum est **כֶּחֶץ** sicut lac cor eorum. **Et** si litera gutturalis fuerit cum seghól, et sceuá, caph est cum seghól: vt **Eze. 36.** **כֶּחֶץ** cum dixerint eis popul⁹ domini isti. **Et** si venerit iuxta literá punctatá cum sceuá, caph est cum chiríc: vt **Num. 24.** **כְּנָחִים**. i. sicut valles. **Et** si áleph dictionis principium, quiescat. i. non pronúcietur, tunc caph est cū séri. **Gene. 3.** **כְּאֱלֹהִים** sicut dii. **Si** vero principíu dictionis fuerit cum sceuá, adueniente caph, iod quiescit: vt **Isa. 10.** **כִּיקָר** sicut exustio ignis **Psal. 89.** **כִּיקָר** sicut dies. Sed iuxta nomen dei magnú quatuor literarú est cū patách: vt **Psal. 112.** **כִּי כְּדָבָר** sicut dominus. **Et** sic áleph quiescēte. **Et** quādo res est nota, caph est cum camés siue principium dictiōis sit cū sceuá, et patách, siue cū sceuá, et seghól. **Isa. 38.** **כִּי אֲרָאָה** Sicut leo, sic conteret etc. **Idem Psal. 21.** **כִּי אֲרָאָה** sicut Hebræos. **Si** vero litera prima fuerit

cum camés chatéph punctato cum sceuá, tūc caph est cum camés, quamq̄ res non est nota: vt **Prover. 31.** fuit **כִּי אֲרָאָה**. i. sicut naues mercatoris. **Si** vero camés chatéph non habuerit sceuá (qđ accidit seq̄nte sceuá, vel litera daghessata) tunc caph est cum sceuá, s̄m ei⁹ no⁹ mam: vt. **3. Regū. 2.** **כִּי אֲרָאָה**. i. s̄m sapientiá tuam. **Caph** sequente macó⁹. i. infinitiuo, seu gerundio ex verbis quorum secūda litera quiescit, vel ex verbis geminatis, semp est cum sceuá, vt **כִּי אֲרָאָה** quū inca luerit à verbo **כָּרַח**: et **כִּי אֲרָאָה** quū cōuerterit: **כָּרַח** quum exaltate fuerint vilitates. **Psal. 11.**

De Táu, et Beth deseruientibus, et punctatura Beth. **Cap. 18.**

Au in præteritis verborum utriusq̄ numeri denotat psoná, in futuris vero secūdá masculini utriusq̄ numeri, et

meri, et secundā, et tertiā foemine
 neytriusq; numeri, et in fine po
 nitur interdū infinitiuoz et par
 ticipioz, vt suo in loco patebit,
 et in principio, et in fine nominū
 vt תַּקִּימָה corona, mitra: תְּקִימָה
 resurrectio: תְּקִימָה gloria: et cum
 vāu plurale constituit foemineū,
 vt תְּקִימָה filia, et interdum mascu
 linum, vt תְּקִימָה patres. ¶ Beth
 causam notat materialē, idest ē
 ex: vt Exo. 38. Et fecit labium
 aeneum cum basi sua תְּקִימָה. i.
 ex speculis mulierū. Et. 35. Ad
 faciēdum תְּקִימָה. i. ex auro, quōq;
 vero instrumētū. Isa. 7. Radet
 dñs תְּקִימָה. i. innouacula. Et eo.
 ca. תְּקִימָה. i. in sarculo sartien
 tur. ¶ Beth quoq; et locum, et
 tempus signat. Isa. 2. Ingrede
 re תְּקִימָה in petrā. Exo. 5. Ut sa
 crificet mihi תְּקִימָה in deserto.
 Gen. 7. תְּקִימָה in mense. Deut.
 4. תְּקִימָה. i. quādo egressi sunt
 ex aegypto. ¶ Beth etiā ponit
 vice cy. i. cum. Isaia. 7. תְּקִימָה
 תְּקִימָה Cum sagittis, et arcu ve
 niet illuc. Exo. 15. ingressus est
 eques parhób תְּקִימָה וְתְּקִימָה
 cum curru suo, et cum equitib⁹

suis. Et vice propter Gen. 29.
 Seruiam tibi septē annis תְּקִימָה
 propter Rachel. Et. 18. Nun
 quid disperdes תְּקִימָה. i. ppter
 quinq; et vice תְּקִימָה idest ē, ex, de.
 Leuiti. 8. Et quod supest תְּקִימָה
 תְּקִימָה. i. de carne, et pane, igni
 cōburetis. Exo. 12. Omnis fi
 lius alienigenæ nō comedet תְּקִימָה
 idest exeo. Et vice תְּקִימָה. i. vsq;
 Psal. 35. Dñe תְּקִימָה. i. vsq;
 ad caelos misericordia tua, et vi
 ce adeo, intantū Thre. 4. Pol
 luti in sāguine תְּקִימָה. i. adeo vel
 intātum q non poterāt pertin
 gere ad vestimēta eorum, et vi
 ce lamed. i. ad: vt Leuit. 16. Et
 mittet hircum תְּקִימָה. i. ad des
 sertum. Et vice תְּקִימָה. i. super: vt
 2. Mezra. 2. Sedebam תְּקִימָה. i. su
 per eo. Rume. 13. Portauerūt
 eum תְּקִימָה. i. super vectē, quāq;
 et vecte potest exponi, vt notet
 instrumētum. Isaia. 21. Onus
 תְּקִימָה. i. super Harabiam. Est
 etiā iurantis. Gene. 22. תְּקִימָה. i.
 Per me iuravi. Jehos. 2. Jura
 te mihi תְּקִימָה p dñm. ¶ Beth
 quoq; et de praterito dicit, et futu
 ro. i. ponit vice ante, et vice post
 vt Gen.

vt Gen. 2. Cōpleuit deus ביום
 ימי השבת die septima (.i. añ diē se
 ptimā) op⁹ suū. 7 septē ebdoma
 das בשבועות. i. post ebdoma
 das v⁹as. ¶ Circa punctaturā
 beth est annotādū q̄ beth cōit̄
 pūctat̄ cū sceuá. Si vero seq̄ns
 l⁹a fuerit gutturalis punctata
 cū sceuá, 7 patách, tūc beth est
 cū patách. Psal. 1. בְּיַיִץ. i. i cōsi
 lio ipioꝝ. 7. 53. בְּאֵמֶת. In veri
 tate tua. Et si fuerit cū sceuá 7
 seghól, beth est cū seghól. Ho
 sex. 2. d̄spōsabo te mibi בְּאֵמֶת
 i. in fide. Sz illud. 1. Para. 15.
 וְיָצַד. i. dū iuaret de⁹ leuitas,
 est cū seghól, qđ cōsuevit esse cū
 patách, qđ haáin debuerat esse
 cū sceuá, 7 patách, q̄uis sit cū
 sceuá t̄m, 7 seghól ipsi⁹ beth in
 dicat q̄ haáin debuerat esse cū
 sceuá 7 seghól, quāq̄ noluit au
 thoz illud breuiare. Et si seq̄n
 tis dictionis p̄ncipiū est cū sce
 uá, beth est cū chiríc, vt בְּלִלְךָ
 ppter te. Gen. 30. בְּתִרְוָעָה in iu
 bilatiōe. Psal. 46. Et si áleph
 quiescēs fuerit dictiōis princi
 piū, beth est cum séri, vt Psal.
 55. בְּאֵלֹהִים In deo speravi. Et

59. בְּאֵלֹהִים In deo faciem⁹ for
 titudinē. 7 cum noie magno cū
 patách. Deut. 4. בְּיְהוָה In dño
 deo n⁹o. 7 Psal. 72. בְּאֵרְצֵי In
 dño deo. ¶ Et si iod cum sceuá
 fuerit dictiōis p̄ncipiū, iūcto
 sibi beth, q̄escit vt בְּיְהוָה in ier
 hudáb, בְּיְרוּשָׁלַיִם in ierusaláim
 2. Para. 30. בְּיִשְׁרָאֵל In salute
 tua, Psal. 9. בְּיִשְׁמֹרֵת Per deser
 tum, Psal. 67. ¶ Et interdum
 iod q̄escit, q̄ nō est cū sceuá,
 vt psal. 44. filia regū בְּיִקְרוּתֶיךָ
 cū honorabilib⁹ tuis, cui⁹ coph
 euphonia gr̄a est daghessatū: 7
 fm normā beth debuerat esse
 cū sceuá, 7 iod cū chiríc. ¶ Et
 si res fuerit nota, beth est cū ca
 mēs, vt psal. 85. Nō est sicut tu
 בְּאֵלֹהִים in diis. Jere. 22. quāni
 dificas בְּאֵרְצֵי in cedris. Psal.
 96. בְּאֵלֹהִים In idólis. ¶ Et si
 p̄ncipiū dictiōis fuerit cū ca
 mēs chatéph cū sceuá pūctato,
 beth est cū camēs, q̄uis res nō
 sit nota. Isa. 7. בְּתַרְוָעָה In ira
 furoris Resin. 7. 1. Ke. 1. si vidē
 do videris בְּעַיִץ. i. in afflictionē
 ancillæ tuæ. ¶ Si vero non fue
 rit cū sceuá, vt accidit sequēte
 sceuá,

sceua, vel lra daghessata, tunc beth est cū sceua s̄m ei⁹ normā, vt Isa. 66. Erit de mēse בְּרֵשִׁית i. in mēsem ei⁹. ⁊ Jere. 2. בְּרֵשִׁית In mēse ei⁹. i. mēstruo ei⁹ inueniēt eam. Illud autē Leui. 26. בְּרֵשִׁית Quū desolati fuerint ex eis. h̄z beth cum camēs chatéph, ⁊ he cum sceua, et s̄m normā beth debuerat esse cum sceua, ⁊ he cū camēs chatéph: vt est eo. ca. Oibus dieb⁹ בְּרֵשִׁית Sz ad alleuiādū he, positū est camēs sub beth. Demum beth cū infinitiuo, siue gerūdio verborū, quorū secūda lra quiescit, vel geminatorū, est cū sceua, vt בְּרֵשִׁית in quertēdo, בְּרֵשִׁית in circūeundo, ⁊ id genus.

De áleph, ⁊ lámed, ⁊ ei⁹ pūctatura deseruiēte. Ea. 19.

Aleph deseruiēs est signum primæ psonæ futuri, vt אֶרְאֶה clāmabo אֶרְאֶה

timebo. Ponit̄ etiā in p̄ncipio noim, vt אֶרְאֶה brachiū, אֶרְאֶה

heri, ⁊ infinitiuorū, seu gerūdiorū vt אֶרְאֶה triturare, triturando. Isa. 28. ⁊ in medio iterdū quiescit, vt אֶרְאֶה caput, אֶרְאֶה dextera. ⁊ in fine vt אֶרְאֶה mirabile, miraculū, ⁊ id gen⁹. **Lámed** est signū datiuū, vt אֶרְאֶה aīæ meæ, אֶרְאֶה voci, ⁊ ex eo multa sūt p̄noīa, vt אֶרְאֶה ei, mibi ⁊c. de qb⁹ quū d̄ p̄noīb⁹ erit sermo, disserem⁹. **Lámed** etiā causā idicat materialē, vt Exo. 4. versa est אֶרְאֶה in serpētē. i. i serpētis materiē. Isa. 2. R̄olabunt gladios suos אֶרְאֶה. i. inuomeres. ⁊ finalē, vt אֶרְאֶה. i. vt illuminēt אֶרְאֶה vt diuidāt. gen. 1. **Ponit̄** etiā vice p̄pt̄, vt Gen. 1. dic̄ אֶרְאֶה. i. p̄pt̄ me. ⁊ Leui. 4. אֶרְאֶה i. p̄pter delictū ppli. **Et** vice in, vt Job. 2. ⁊ sederūt cum eo אֶרְאֶה. i. in terra. Gene. 4. Virū occidi אֶרְאֶה. i. in vulnere meo. **Nonūq̄** p̄sonā d̄notat patiētē, siue est signū accusādi casus vt Psal. 115. Soluisti אֶרְאֶה. i. vīcula mea. Jere. 40. tulit p̄nceps laniorū אֶרְאֶה Jeremiā. Isa. 36. Ne seducat̄ אֶרְאֶה. i. vos. **Interdū** tamen cōtra ponit̄ ex parte

ex parte subiecti: vt *Isaia. 32.*
 וְשָׂרִים .i. Et principes in iudi-
 cio principatū tenebūt. 7 *Exo.*
 27. וְהָלְכָל כְּלִי .i. Et omnia vasa
 eius facies area. Sed hoc licet
 præponat est personæ patiētis
 signum. *Deuter. 27.* Non erit
 לִלְבָּא idest fortitudo in manib⁹
 tuis. ¶ Ponitur etiam vice à,
 vel ab, vel ex, 7 hoc habet aut
 ratione præcedentis verbi, aut
 rei sic exigentis, vt *Num. 22.*
 Declinavit וַיִּפֹּל à facie mea.
Deute. 28. fugiēt לְפָנֶיךָ .i. à fa-
 cie tua. *Gene. 14.* Benedictus
 Abram לֵאלֹהֵי .i. à deo excelso.
 ¶ Ponit 7 vice pro, vt *Gen. 11.*
 Et fuit eis later לְבָרֶיךָ .i. pro la-
 pide. i. loco lapidis. *Exo. 5.* Ad
 colligendū stipulam לְבָרֶיךָ pro
 palea. *Exo. 14.* Dñs pugnabit
 עִמָּךְ .i. p vobis, ¶ Et vice sicut,
 quasi: vt *Eze. 11.* Eritis in me-
 dio eius כְּשָׂרֵךְ .i. sicut caro. et
Psalm. 108. כְּמַיִם .i. Et sicut zo-
 na. i. *Regū. 1.* Reputauit eam
 כְּשֵׁכָר .i. sicut ebriā. ¶ Et vice
 vsq̄, vsq̄ad, adeo, intantum.
Exo. 21. Et seruiet ei עַדְעַד .i.
 vsq̄ in sæculū. 7. 2. *Paral. 14.*

Ceciderūt de æthiopibus נָפְלוּ
 adeo q̄ non fuit ei victus. et. 2.
Regū. 13. Et angustia fuit ipsi
 ammon וְהָיָה אֲדָמוֹ adeo vt ægro-
 taret. ¶ Et vice super, apud, iu-
 rta: vt. i. *Reg. 5.* Dagbón ceci-
 derat וְעָלָה .i. super faciem suā.
 quod tamē potest exponi ante
 eam. i. aream. 7 *Leui. 19.* Inci-
 sionem שְׂדֵה .i. super animā.
Num. 1. Unusquisq̄ iuxta ve-
 xillum suum עַל צַדְצָדוֹ .i. iuxta
 exercitū suum. *Gene. 49.* וְיָרֵד
 Juxta littus mariū habitabit.
 ¶ Et vice post, postq̄: vt *Leui.*
 13. וְאַחֲרָיו .i. Postq̄ mundauit
 eum, ostēdetur secundo sacero-
 doti. potest etiā exponi vt mun-
 det eum. ¶ Est etiam iurantis
 fm. *Reg. 3.* *Jonab: vt. 2.* *Regum. 3.*
 וְעַל אֲרָצוֹ Per quem est terra. i.
 per deū cuius est terra. potest
 etiam exponi interrogatiue, cu-
 ius est terra. ¶ Ponitur 7 vice
 he notificatiui, teste. *Reg. 3.* *Jonab,*
 et *Rabbi Dauid* in *Alchilól:*
 ad quod significandū puncta-
 tur cum patách, vel camés: vt
Psalm. 73. Respice לְבָרֶיךָ ad
 pactum. Et. 68. Et לְמַנְתְּחֵיךְ,
 idest con-

id est consolâtes, et non inueni.
 Et. 67. Et fortitudines דַּיְלֵּיּוּ po-
 pulo. Et. 65. Ingressi sumus
 אֶרֶץ ad irriguâ. Et. 120. Can-
 ticum אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ pro אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ id est
 est graduum. Ezech. 10. Ingre-
 dere in mediũ אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ pro אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 i. rotæ. Item de medio אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 Cherubinoꝝ.

¶ Lamed communiter puncta-
 tur cum sceuá, vt caph, et beth,
 vt etiam memoratis locis fa-
 tis liquet. Cæterum si sequens
 litera sit gutturalis punctata
 cum sceuá, et patách. lamed pu-
 ctatur cū patách, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ id est
 ad transeundum, אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ ad fa-
 ciendum: אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ in possessionē.

¶ Et si fuerit cum seghól, et sce-
 uá, pūctat̄ cum seghól, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 ad alligandum: אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ ad come-
 dendum. Et si sequatur áleph
 quiescens, est cum séri, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 dicere, dicendo. ¶ Et si sequēs
 litera sit cum sceuá, lamed est
 cum chiric, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ ad viden-
 dum, אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ esse: אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ in pactũ.

¶ Et si áleph quiescat, lamed
 est cum séri, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ deo, in-
 deum, vel patách, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ do-

mino meo: sequente vero iod
 punctato cum sceuá, iod quies-
 cit, vt אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ iebudæ, אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ di-
 lecto meo: אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ timentib⁹ eũ:
 אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ adiaciēdum. ¶ Et inter-
 dum quiescit quamq̄ iod non
 est cum sceuá, et transfert̄ mo-
 tus eius in literam deseruiens
 tem. Proverb. 30. Et contēnit
 אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. i. obedientiã matris
 pro אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. ¶ Et quãdo res est
 nota, lamed est cum camés vel
 patách, vt supra dictum est. Et
 Exo. 22. Sacrificans אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 diis. et Num. 22. Quæ fecit Is-
 raél אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. Emoræo. 7. 3. Reg.
 12. Et immolaret אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. i. vi-
 tulis. et Exo. 34. Custodiēs mi-
 sericordiã אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. i. milibus.
 Omnia alia אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ sunt cum
 patách. ¶ Gene. 19. Tantum
 אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ. i. viris istis, ne facias
 tis quicq̄. Omnia alia אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 sunt cum patách. ¶ Et si pri-
 ma litera fuerit cū camés cha-
 téph punctatum cum sceuá, lá-
 med est cum camés, etiã q̄ res
 non sit nota, vt Ezech. 47. Neq̄
 consumeſ fructus eius אֶרֶץ לְיַמֵּיּוּ
 per menses eius. Inuenitur ta-

men præter

men præter normã cū seghól. Isa. 47. Scire faciētes יִחְזְקוּ יָמֵיךָ i. mēses. Si vero sit cū camés tñ, 7 nō sceuá, vt accidit, qñ se quēs lfa est cū sceuá, vel cū da ghés, tūc lámed est cū sceuá, vt Isa. 19. Et erit terra Jebudáh ægypto אֶרֶץ מִצְרַיִם. i. in cōmotionē, vel tripudiū. 7 אֶרֶץ מִצְרַיִם ad come dendū. Gen. 1. וְיָבִיאוּךָ אֶל-עַבְדֵיךָ. i. Et co leret eum. Et qñ iungitur monosyllabo, vel dictioni lon gæ, est cum camés, vt עַמְּךָ popu lo, לְעִירֵיךָ ciuitati, לְתֵתָהּ ad dandū, לְשׁוּבָה ad reuertendum, לְקוּם ad surgendum, לְבָרֶךְ לְיְהוָה ingredi, לְלִרְתֵתָהּ ad pariēdū, לְשִׁבְתָהּ ad manēdū, לְלִבְתָהּ ad eundū, לְבִטָחָהּ confiden ter, לְשׁוֹבֵבֶיךָ ad saturitatē, לְרַקִּיעַ firmamēto, לְעֵינַיִם oculis.

De Jod, et Nun deser uientibus. Ca. 20.

Quod cum táu in fine verborū, primã si gnat pso nã vtriusq̃ generis

vt יִשְׁבֵתִי sedi, 7 in principio ter

tiam vtriusq̃ numeri, masculi ni vt יִבְקֹרֶךָ visitabit, יִבְקֹרֶנּוּ visitabunt. Et in fine est signū sec cū dæ psonæ foemineæ, vt תִּשְׂמְחִי letaberis: etiã sequēte nun, vt תִּבְרַכְךָ benedicebis. 7 impatiui sin gularis foeminei, vt אֶמְרֵיךָ dic, et nomen cōstituit gentile, quod gētem, 7 familiã notat, vt עִבְרֵי hebraeus, מִצְרַיִם ægyptius, רֵאֻוֵּנִיתָ reuuenita, גְּדִיטָה ghadita: 7 nomē tóar, vt מַבְרִיתָ eleuator, מְשַׁפִּילָה humiliator, quãq̃ sunt plariq̃ ornatus gratia additū esse pu tates, vt suo dicem⁹ in loco. Et in fine cum mem pluralē cōstituit numerū masculinū cōmu niter, interdū tamē 7 foemineū vt רְשָׁעִים impij, נְשִׁים mulieres, et sine mem est in regimine ge nitiui, vt מְלִכֵי אֶרֶץ reges terræ. Et præcedēte caph p nomen no tat foemineū secundæ personæ, vt Psal. 102. Qui propitiatur omni יִנְיֶיךָ iniquitati tuæ. Et cū chiric, 7 séri, ponitur ad protra hendum, 7 producēdū, vt שְׂרִירָה superstes, וַיֵּרֵד 7 descēdit. Chi ric enim cum iod vocalē i cono stituit longã, vt superius dictū est: 7 in

est: et in potētia séri est iod radi-
calis litera. Radix enim est יד
et iod producit. Et interdū po-
nitur vice literæ geminādæ, vt
ידג sagitta, pro ידג ידג. i. Kes-
gum. 20. Jecit ידג. i. sagittā.

¶ Nun cum vāu in fine præte-
ritoꝝ primā signat psonā plu-
ralis numeri, vt ונלךנך ambulā-
uimus, et in principio sine vāu,
primā pluralis numeri psonā
+ futuri, vt ושמענא audiem⁹. ¶ In-
terdū etiā ponit in fine præteri-
toꝝ, futuroꝝ, et infinitiuoꝝ, vt
וישמעו sciuerūt, וידעו sciēt, ויבאו
in pdendo. ¶ Et cū be in futu-
ro tertiæ psonæ foemineo, et secū-
dæ masculino, vt Judi. 5. Adae
num suam ad clauum ונתנה
mittet p misit. Eze. 4. ונתנה
Adittes cū exercitu eius. ¶ Et
cum iod in infinitiuis, siue ge-
rundis pronomen passiuum, et
actiuum constituit, vt ויערני
vt eruat me, וינחמני ad conso-
landum me, וישבני dum reuer-
sus essem ego. ¶ Donit intero-
dum et vice daghēs geminādæ
literæ significatiui, vt Ebre. 3.
Misericordia domini, quia nō

ויהי pro ויהי siue ויהי consum-
ptæ sunt. Isa. 23. Ad perdendū
ויהי. i. fortitudinē eius, pro
ויהי, quāq̄ dici pōt q̄ nun in
his redūdat. ¶ Et in noibus, et
verbis cū vāu primā pluralis
numeri cōstituit personam, vt
ויעשנו prauaricatiōes nostræ,
ויעננו exaudies nos, et si Nun
fuerit cum daghēs pronomen
efficit singulare tertiæ psonæ,
vt ונלכנו magnificabo eum, et
in fine multitudinis numero,
secundam constituit personam
vt ואתם dixistis. facit et nomē
tōar, vt ואתם fidelis, וירידי
dis, ורחמי misericordes.

¶ De vāu deseruiente, et
eius pūctatura. Ea. 21.

Au est con-
iunctio co-
pulatiua :
et interdū
p̄teritū in
futurum, et
futurū ver-
tit in p̄teritū, et copulat, quā-
doq̄ tamen non copulat, vt su-
mus dicturi. ¶ Clāu communi-
ter punctat cum sceuā, vt ויהי
et foliū

tit in p̄teritū, et copulat, quā-
doq̄ tamen non copulat, vt su-
mus dicturi. ¶ Clāu communi-
ter punctat cum sceuā, vt ויהי
et foliū

et foliū ei⁹: וְכֹל וְ omne: וְכָל וְ
 et peccatores: וְכָל וְ id genus mūl-
 ta. ¶ Váu literis gutturalib⁹
 iunctum punctatis cum sceuá,
 et patách, punctatur cum pa-
 tách, vt וְכָל וְ וְ possessionem
 tuam: וְכָל וְ וְ ego: וְכָל וְ וְ syna-
 goga: וְכָל וְ וְ et restituet te:
 וְכָל וְ וְ a fini. Et sic cum sce-
 uá tm̄, vt וְכָל וְ וְ pulli decem.
 Gene. 32. et Jiób. 4. וְכָל וְ וְ con-
 tinere in sermonibus quis pos-
 terit. ¶ Et si litera gutturalis
 fuerit cum sceuá et seghól, vel
 cum sceuá tm̄, váu est cum se-
 ghól, vt וְכָל וְ וְ veritas: וְכָל וְ וְ
 et fortitudinē eius. Psal. 77.
 Et cū sceuá tm̄, vt Prouer. 7.
 Custodi praecepta eius וְכָל וְ et
 viue. ¶ Et si principium dictio-
 nis fuerit áleph quiescēs, váu
 est cum séri, vt וְכָל וְ וְ deum
 praefer me nō scies. Hosea. 13.
 ¶ Et si litera gutturalis fue-
 rit cum sceuá, et camés, váu est
 cum camés, vt וְכָל וְ וְ nauem fe-
 cit: 3. Regū. 9. et Isa. 60. וְכָל וְ וְ
 et naues Tharscis. et Deuter. 28.
 וְכָל וְ Et infirmitates ma-
 las. Et si principium dictionis

fuerit iod punctatum cum sce-
 uá, iuncto váu, quiescit, vt וְכָל וְ
 et Jehudáh. Et interdū quies-
 cit iod, quous non fit cum sce-
 uá, et eius motus in literá trās-
 fertur deseruientē, vt Jiób. 26.
 Adibi audierūt וְכָל וְ et expecta-
 uerunt, pro וְכָל וְ. et Jerem. 25.
 וְכָל וְ id est Et ululatus fortiū
 pecudum. váu cum chiric, et
 iod quiescente, vt legit filius
 Ascér, pro וְכָל וְ váu cū sceuá,
 et iod cum chiric, vt legit filius
 Naphtali. ¶ Et si principium di-
 ctionis fuerit áleph quiescēs,
 váu est cū patách, vt וְכָל וְ Et
 domin⁹ deus veritas. Jere. 10.
 et Nume. 36. וְכָל וְ Et domi-
 nus me⁹ iustus est. ¶ Et si iun-
 gatur monosyllabo, aut dictio-
 ni lōgæ, váu est cum camés, vt
 וְכָל וְ et ultra, vel in saculum, וְכָל וְ
 et cor: וְכָל וְ et pauper: וְכָל וְ et in-
 quitas: וְכָל וְ et fouea, et la-
 queus. Isa. 24. Et sic iunctum
 macóz, id est infinitiuo, seu ge-
 rundio verborum, quorum se-
 cunda litera quiescit, vel gemi-
 nantium, quæ sunt monosylla-
 ba. Et hoc quando suam retin-
 ent signis

nent significantiam infinitiui, alioqui est cum sceuá, vt וָשׁוּבִי idest Et reuertere ad me. Est enim macóꝝ vice imperatiui. ¶ Si vero prima litera fuerit cum sceuá, vel sequatur beth, mem, et pe, cum quouis pūcto, váu est cum scúrec, vt וָבִרְרָךְ et in via, וָבִמְשֻׁבָּי et in sede, וָבִתְהוֹרָתוֹ et in lege eius, וָבִרְוִחוֹ et in furore suo, וָבִטְהוֹן et sperate, וָבִרְחֹק et probans, וּמִתְנַקֵּם et vltor, וּמִרְיָם et exaltans, וָבִי et os meū, וּלְאִמִּים et populi. ¶ Et si iungatur futuro retinenti futuri significātionem incipienti à iod punctato cum sceuá, iod quiescit, et váu punctatur cum chiríc, vt וְיִמְלִיךָ et eruet. Psal. 106. וְיִסְפְּרוּ et narabunt, וְיִבְרַךְ et benedicet. Sin vero futurum vertat in præteritum, punctatur cum patách, vt וְיִשְׁמְעֵנִי .i. Et exaudiuit me, Psal. 3. Et. 7. וְיִחַרְרֵהוּ וְיַכֵּהוּ .i. Et effodit eum, et cecidit in foueam. Et sic secunda persona et tertia foeminea, et prima pluralis, táu et nun daghessatis, vt Nume. 12. וְהִרְבָּה .i. Et locuta est MDiriám, .i. MDaria, et Ruth

2. וְקָמַתְּ idest Et collegit in agro. Gene. 43. וְנָגַדְתִּי Et ino dicaui⁹ ei. ¶ Et quādo váu est cum patách (præteritū verotens in futurum) iod quiescit cum sceuá, et non daghessat, vt Exo. 36. וַיִּתְּכֵר .i. Et coniunxit cortinas. et Exo. 39. וַיִּרְקְעוּ Et extenderunt bracteas. Et quædam sunt cum ghabíá, quædã sine ghabíá, iod tamē quiescēte: vt Leuiti. 9. וַיִּמְלֵא .i. Et impleuit manum suam. Quando vero significāt futurum, et nun et táu fuerint cum sceuá, tunc váu est cum scúrec: vt Cant. 5. וְנִבְקֵשְׁנִי .i. Et quæremus cum tecum. Sed iuncto primæ personæ futuri in præteritū versi, est cum camés: vt וַיִּשְׁבַּעְתִּי Et iuravi, Ezech. 16. וַיִּבְּשֵׁנִי Et ingresus sum, Zacha. 5. וַיִּשְׁבַּעְתִּי וַיִּלְוֵנִי Et cōuersus sum, et leuavi oculos meos, Ibidem. Et Gene. 27. וַיִּבְרַךְתִּי Et benedixi eum. Excipiuntur illud. 2. Regū. 1. וַיִּמְתְּתֵהוּ Et interfeci eum. et Ezech. 16. וַיִּכְסֵהוּ .i. Et operuite serico, quæ sunt cum patách vice camés. Potest tamen dici

quod sunt futura vice praeceptorum
 secundum morem linguae multis in locis.
 Quando ergo aleph signum
 futuri est cum sceua, et patach, et
 vau cum patach, tunc vau copulat
 terminum, et non vertit futurum
 in praeteritum: ut Iob. 33. Audi me, et tace וְשָׁמַעְתָּ יְיָ וְשָׁמַעְתָּ יְיָ .i. et Docebo te sapientiam. et Isa. 46. Ego portabo וְהָיִיתִי וְהָיִיתִי .i. et crua.
 ¶ Vau deseruiens non iungitur
 praeteritis verborum cum patach
 vel cames, ne multiplicet protractionem
 motuum, siue punctorum,
 praeterquam praeterita verborum
 quorum secunda quiescit radicalis
 litera, et geminatorum, in quibus
 non sunt multi motus. .i. multa
 puncta, iuxta quae vau est cum
 cames, manentibus praeteritis
 in sua proprietate. Deuterono. 22. Lapidabunt eam viri
 ciuitatis lapidibus וְהָיִיתָ וְהָיִיתָ .i. et
 morietur. Et eo. ca. Lapidabitis
 eos lapidibus וְהָיִיתָ וְהָיִיתָ et morietur.
 Et sic quoniam dictio stat cum
 accentu solo, ut Gene. 33. וְהָיִיתָ
 Et morietur omnes pecudes.
 et Isa. 6. וְהָיִיתָ .i. Et reuertatur,
 et sanem eum. Et sic quando di-

ctio, alteri coniungitur monosyllabae
 dictioni: ut. 4. Reg. 7. וְהָיִיתָ וְהָיִיתָ et moriemur ibi. Et
 quando non manet in sua proprietate:
 ut Deutero. 22. וְהָיִיתָ idest Et morientur etiam ambo
 ipsi, quod est cum sceua loco sceua.
 Et sic Proverb. 24. Septies cadet iustus וְהָיִיתָ et surget.
 est cum cames, quia dictio manet
 in sua proprietate. Sed illud Deutero. 31. וְהָיִיתָ Et surget
 populus iste. non manet in sua
 proprietate. Et sic ingemissatis,
 ut Gene. 49. Et amaris cauerunt eum וְהָיִיתָ et iaculauerunt.
 Sed iuxta וְהָיִיתָ surrexistis, et וְהָיִיתָ reuersi estis, non
 venit vau camessatum, vel patachatum
 propter motum, seu punctorum
 multipliciter. Si igitur praeterito
 longo iungatur vau ut plurimum
 copulat, et non conuertit. Excipiuntur
 illud Ezech. 17. וְהָיִיתָ Et plantabo
 ego. Et eodem ca. וְהָיִיתָ Et sumam
 de medulla cedri. et Proverb. 30. Et depauperer
 וְהָיִיתָ idest et furer. et Leuitici. 10. וְהָיִיתָ Et comedam peccatum,
 idest

tum, idest peccati hostiam, quæ sunt longa, et futura. ¶ Si vero iungat præterito breui, vertit ipsum in futurum, et communiter est cum sceuá: et cum scúrec quando sequit beth, mempe, et cum patách, quando sequitur litera pūctata cum sceuá, et patách, vt dictum est: vt וְהָיָה. Et erit, Psalmo. 1. Et וְהָיָה. Et eliges, Exodi. 21. capite. וְהָיָה. Et delebit, Exodi capite. 28. וְהָיָה. Et redimet, Leuitici. 27. ca. וְהָיָה. Et custodietis, Leuiti. 20. וְהָיָה. Et seruietis, Gene. 6. וְהָיָה. Et statures, Exo. 26. וְהָיָה. Et cogitabis, Jehosue. 24.

¶ Quod Cláu ponitur vice vel, super, quantomagis, láméd, nunquid, cum, si, anteq̃, post, siue postea. Caput. 22.

Au præter ea quæ dicta sunt, multas habet pprietates, fm̃ rabbi Jo

náb, et Rabbi Dauid in Michlól, et rabbi Abrahám.

¶ Cláu ponit vice ו. i. vel: vt Exo. 21. Percutiens patrem suum וְהָיָה. i. vel matrē suam. Potest rectius exponi Et matrem suam: idest Percutiens patrem suum, et percutiēs matrem suam. Et Psalmo. 65. Ingressi sumus ignem וְהָיָה vel aquam, secundum Rabbi Abrahám: vel Et aquam. Et Judicum capite. 11. Et erit domino וְהָיָה וְהָיָה vel offeram illud holocaustum. Potest exponi Et offeram.

¶ Cláu ponitur vice hy idest Super: vt. 3. Regum. 1. capite. Descenditq̃ Sadóc sacerdos, et Mathán propheta, et Benaiáhu filius Jehoiadáh. וְהָיָה וְהָיָה Super Cerethí, et Pelethí. Et sic est. 2. Regum capite. 20. Et Benaiáhu filius Jehoiadáh super Cerethí etc. Potest exponi Et Cerethí: quia Benaiáhu et Cerethí, et Pelethí super quibus ille erat, ascendere fecerunt Selomób, et cetera.

Cláu ponitur vice כָּל־שֶׁ־כֵּן .i. quantomagis, **Jiób. 28.** Non æquabitur ei aurum, וְכִכְרִיתָ .i. quantomagis vitrum? **Potest** exponi, et zechochith quod est genus lapidis preciosissimi, auro etiam preciosior. **Cláu** ponitur vice lamed. 2. **Reg. 5.** Et edificauit Dauid in circūitu אֶל־מִלּוֹ, וְכִכְרִיתָ pro לְכִכְרִיתָ .i. intrinsecus. **Potest** exponi et intrinsecus. et **Ezech. 44.** In porta atrij interioris לְכִכְרִיתָ, intrinsecus, vel et intrinsecus. et **Num. 35.** A pariete ciuitatis מִחוּץ, extrinsecus, vel et extrinsecus. et **1. Reg. 30.** A die ipsa מֵעַתָּה supra, vel deinceps, vel et supra. **Cláu** ponit vice הֲיִהְיֶה־כֵּן nunquid erit ita, siue אֲלֵי־נִי nunquid non. 4. **Reg. 5.** Nonne lauabor in eis וְהִטַּחְתִּי nunquid mundabor? **Uel** est sermo admirātis. Nonne lauabor, et mundabor? **Et** sic **Zacha. 1.** וְהָיָה־נָבִיאִי Nunquid prophetae in saeculum uiuent? vel et prophetae et. et **Eze. 18.** **Et** amplius, et vsuram accipit וְהָיָה Nunquid uiuet? vel et uiuet. **Et** sic cum dictione אֲלֵי

non: vt. 4. **Reg. 5.** **Et** dixit **Ma hamán** אֲלֵי־יְיָ Nunquid non dabitur nūc (vel quaeso) seruo tuo onus paris mulorum et. vel et non et. et. 2. **Reg. 13.** אֲלֵי־יְיָ Nunquid non ibit nunc nobiscum **Amnón** frater meus. vel et non et. **Cláu** ponitur vice עִי id est cum. **Et** hoc habet ex vi copulandi. **Nam** idem est **Et** iste et iste fecit, et iste cum isto fecit. **1. Reg. 14.** **Erat** enim **arca** dei לְעִי־יְיָ cum filiis **Israél.** et **Exo. 1.** אֶת־יִוְסֵף Cum **Joséph** qui fuerat in **Aegypto** erāt septuaginta animae. et **Isa. 1.** **Non** possum (subaudi ferre) iniquitatē הַרְבֵּי cum cœtu, vel collectione. **Jere. 49.** **Angustia** מִלְּחָמָה cum dolorib⁹, tenuit eā. **Quae** omnia copulatiue possunt exponi. **Cláu** habet in potētia אֲלֵי id est si. vt **Exo. 3.** אֲלֵי־יְיָ .i. **Et** si dixerint mihi, qđ est nomen eius et. et **Psal. 138.** אֲלֵי־יְיָ id est **Et** si dixerō, verumtamē et. **Gene. 33.** אֲלֵי־יְיָ id est **Et** si pulsauero ea die vna, morientur omnia pecora. **Isa. 30.** אֲלֵי־יְיָ id est **Et** si dederit vobis dominus panem

nus panem artum ꝛc. et Psal. 67. וְלִאֲחֵהְךָ. Et si laborauerit ꝛc. Et hæc omnia copulatiue pos sunt exponi. ¶ Cláu post dictio nem ׀ si ׀ ditionalis particu læ eius significat correspōden tiam, vt Leuiti. 6. Et si in vase æreo cocta fuerit וְיִמְרָק וְשֵׁשֶׁת דֶּסֶפֶר fricabitur, et lauabitur aqua. Et Leuitici ca. 12. Et si scemi nam pepererit וְשִׁמְטָה וְשִׁמְטָה immunda erit. Et. 15. Et si mūda fue rit à fluxu suo וְכִבְיָרָה לָהּ nume rabit sibi ꝛc. Et. 26. Si in sta tutis meis ambulaueritis, et mādata mea custodieritis, ꝛ fe ceritis ea וְנָתַתִּי dabo pluuias vestras in tempore suo. ꝛ Exo di ca. 18. Si rem hanc feceris וְיָבִיחַ לְהָעַמֶּךָ poteris stare. Ec clesiastes. 10. Si ferrum obtu sum fuerit וְחַלְמִים יִבְרַךְ exerci tus roborabit. ꝛ Leui. 15. Et si concumbendo cōcubuerit vir cum ea וְהָיָה erit immundicia eius super eum. ꝛ Jere. 23. Et si steterint in secreto (vel confi lio) meo, ꝛ audire fecerint ver ba mea populū meum וְשִׁיבֵנוּ conuertēt eos à via eorum mā

la ꝛc. Et hoc habet ex vi dictio nis si, aut ex vi sermonis. Et potest dici ׀ vāu aut copulat, aut vertit præteritum in futu rum ꝛc. ¶ Cláu ponit vice ׀ ׀ ׀ ׀ ante ׀ sic, vt Deute. 22. Ne seres vineam tuam ׀ theroge neis, ne forte sanctificet pleni tudo seminis, qđ seres ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ .i. ante fructū vineæ: vel copulat Et fructus ꝛc. ¶ Cláu ponitur vice ׀ ׀ .i. post-post. vel ׀ ׀ .i. iam, vt Leuiti. 9. Et eleuauit Aharón manus suas ad populū, ꝛ benedixit eis וְיָבִיחַ ׀ .i. post. descendit: vel ꝛ iam de scēderat, sm. 18. Abra. ꝛ Psal. 64. Visitasti terrā ׀ ׀ ׀ .i. post. cōcupiuiisti, vel desidera sti eam: vel et iam ꝛc. Isa. 64. Tu iratus es וְנִחַתְנוּ ׀ .i. post. peccauim⁹: vel ꝛ iam peccaue ramus. Exo. 16. Et scatere cœ pit vermib⁹ וְשִׁמְטָה ׀ .i. post. cō putruit: vel ꝛ iam computruer rat, Ezechie. 3. Tolle in corde tuo וְאָזְנוֹךָ ׀ .i. post. auribus tuis audieris, Isa. 34. Et scin det וְיִגְרַח ׀ .i. post. collegerit. Gen. 2. וְיָצַח ׀ .i. Et iam forma

uerat dominus ꝛc. et Exo. 18.
 וְיָאָמַר .i. Et iam dixerat ad Mo-
 scēb, Ego socer tuus. ꝛ Nume.
 23. וַיִּבְרָח .i. Et iam profecti erāt
 de Raphidīm, Psal. 77. וַיִּבְרָח .i.
 Et iam præceperat. Item eo.
 Psal. וַיִּבְרָח idest Et iam plue-
 rat. Et illud וַיִּבְרָח .i. Et iam di-
 xerat dominus ad Moscēb in
 Midian. Possunt ꝛ copulati-
 ue omnia prædicta exponi.

¶ Quod Clau est sicut pe-
 rapháb in lingua Isma-
 helitica: ꝛ ꝑ ponitur vice
 quando, sic, sed. Ca. 23.

Au quoꝑ
 fm. 18. Jo-
 náb, rabbi
 Abza. 18.
 Da. 18. Le-
 uí est sicut
 pe rapháb
 in lingua Ismabelitica, quod
 est sicut 18 .i. tunc. vel redūdat
 vt alij prodiderūt, vel præteri-
 tum vertit in futurum, aut fu-
 turum in præteritū. Gene. 22.
 Die tertia 18 .i. tūc leuauit
 Abrahám oculos suos, Leuit.
 22. Bos, vel agnus, vel capra,

quum natus fuerit וַיִּבְרָח .i. tunc
 erit septem diebus sub matre
 sua. ꝛ ca. 12. Mulier quum su-
 sceperit semen, ꝛ pepererit ma-
 sculum וַיִּבְרָח .i. tunc immūda-
 erit septem diebus. Deute. 21.
 Quum fuerit viro filiꝑ protero-
 uis, ꝛ rebellis ꝛc. וַיִּבְרָח idest
 tunc apphēdēt eum. ꝛ. 24. Si
 inuentꝑ fuerit vir furās animā
 ꝛc. וַיִּבְרָח .i. tunc vēdet eum. ꝛ. 1.
 Regum. 9. Et Scemuél vidit
 Scaúl וַיִּבְרָח .i. tunc dñs respō-
 dit ei. ꝛ. 1. Reg. 26. Ecce lancea
 regis וַיִּבְרָח .i. tunc transiuit
 vnus ē pueris, ꝛ tulit eā. Deu-
 tero. 4. Quū angustiis fueris
 affectꝑ וַיִּבְרָח .i. tunc inuenient
 te omnia verba ista in nouissi-
 mo dierum, וַיִּבְרָח .i. tunc reuer-
 teris ad dominū. Ibidē. Pos-
 sunt prædicta copulatiue expo-
 ni. ¶ Clau ponitur vice וַיִּבְרָח .i.
 quando: vt Exo. 2. וַיִּבְרָח .i. quā-
 do voluit Mosceb habitare cū
 eo, dedit ei Sipozam. Jere. 32.
 וַיִּבְרָח .i. Quādo cognoui ꝑ ver-
 bum domini esset, emi agrum.
 Gene. 14. וַיִּבְרָח .i. Quādo au-
 diuit Abrahám, ꝑ captꝑ esset fra-
 ter suus,

ter suus, instruxit vernaculos
 ꝛc. Et hæc copulatiue possunt
 exponi. ¶ **V**áú ponitur vice ꝛ
 i. sic. Et hoc nõ habet váú sua
 pte natura. sed exui sermonis
 Prouer. 25. Aquæ (idest sicut
 aquæ) frigida super animã las
 sam **וְהַיִּטְבִּי**. i. sic audit⁹ bonus
 de terra longinqua. ꝛ. 27. Stil
 licidium (.i. sicut stillicidium)
 continuãs in die frigoris **וְהַיִּטְבִּי**
 idest sic mulier contentionũ. et
 26. Spina (.i. sicut spina) ascen
 dit in manu temulenti **וְהַיִּטְבִּי**. i.
 sic parabola in ore stultoz. In
 uenitur ꝛ sine váú talis compa
 ratio: vt Prouer. 11. Circulus
 (.i. sicut circulus) aureus in naso
 suis, vel porci, mulier pulchra,
 ꝛ carēs ratione. i. sic mulier ꝛc.
 ¶ **V**áú etiã ponitur vice **וְהַיִּטְבִּי**
 idest sed. Gen. 42. Et dixerũt
 ad eum, **וְהַיִּטְבִּי** domine mi **וְהַיִּטְבִּי**
 idest Sed serui tui venerũt, vt
 emerent escã. Psal. 7. Si retri
 bui pacifico meo malũ, **וְהַיִּטְבִּי**
 sed erui hostes meos gratis. et
 Deut. 11. **וְהַיִּטְבִּי**. i. sed terra ad
 quã vos trástitis illuc, ad possi
 dendũ eam, terra montiũ ꝛc.

¶ **Q**uod **V**áú ponit vice
 ¶ **Q**uis: ꝛ **Q** est principiũ ser
 monis, ꝛ redundat: ꝛ **Q** po
 nitur vice vt, vel, ne, forte:
 et vice quia, in. **Ca. 24.**

Qu prater
 ea ponit vi
 ce **וְהַיִּטְבִּי**
 i. ¶ **Q**uis: vt
 Eccles. 9.
וְהַיִּטְבִּי. i. ¶ **Q**uis
 uis sapiẽtia

paupis ꝛ tẽpta. ¶ **V**áú quoq; ẽ
 s̄monis initiũ. ¶ **Q**õs sũt q; dicũt
 ip̄m redũdare vt. **R. Abz.** ꝛ plæ
 riõs alij, aut quertẽdi ꝛ nõ copu
 lãdi mũere fũgi, vt **Estér. 1.** **וְהַיִּטְבִּי**
 i. Et fuit in dieb⁹ Ahasuerõs
 ꝛc. ꝛ **Judi. 1.** **וְהַיִּטְבִּי**. i. ꝛ fuit postq̄
 mortu⁹ est ꝛc. vel fuit ꝛc. Et sic
 váú nõ copulat, sed futurũ ver
 tit in pt̄m. ¶ Redũdat aut̄ mul
 tis in locis, vt **Gen. 36.** isti filij
Sibbõ **וְהַיִּטְבִּי** **וְהַיִּטְבִּי**. i. **Aiãb,** ꝛ **Ha**
nãb. ꝛ. 1. **1. Re. 28.** ꝛ sepelierũt eũ
 in **Ramãb** **וְהַיִּטְבִּי**. i. in ciuitate
 sua. ꝛ. 2. **1. Re. 15.** Seru⁹ p̄ris tui
וְהַיִּטְבִּי. i. ego extũc ꝛc. ꝛ. 2. **1. Re. 13.**
 ꝛ mãsit **Tamar** **וְהַיִּטְבִּי**. i. d̄sola
 ta. **Dañ. 9.** ædificabit platea, ꝛ

fouea **דַּשְׁבַּי**. i. in angustia temporum. **Psal. 75**. Dormitauit **בְּרִיחַ**. i. currus, et equus. **Dan. 2**. rex in furore et ira magna **דָּבַר** idest dixit etc. **Et. 8**. Dare **שְׁרֵי** idest sanctitatē (.i. sanctuariū) et militiam in cōculcationem. **4. Reg. 4**. Et dixit **קַח**. i. accipite farinam. **Ehabba. 2**. Usq̄ quo **בְּרִיחַ**. i. aggrauat super se densum lutum. **2. Hezra. 4**. **Medium** (vel medietas) eorū tenebant **דְּרִמְתֵּי**. i. lanceas. **Iob. 23**. A praecepto labiorum eius **אֲלֵי**. i. non recedam. Sed meo iudicio haec, et similia non redūdant, sed copulāt. **Clau** ponitur vice **ו**. i. vt: vel **וּ**. i. ne forte: vt. **3. Reg. 18**. Junge currum tuum, et descende **אֲלֵי**. i. vt (vel ne forte) coartet te pluuia, Ego copulatiue exponerē. **Clau** ponitur vice **כִּי**. i. quia: vt **כִּי** quia ecce tu quaeris ire ad terram tuam, Ego copulatiue intelligo. **Clau** ponitur vice **בְּ**. i. in: vt **Num. 12**. **בְּ** i. in visione, et non in aenigmatibus. **Isaia. 13**. Dominus **בְּ** i. in vasis furoris sui. **Et. 48**.

Dominus deus misit me **בְּ** i. in spiritu suo, et quaerite dominum **בְּ** in fortitudine eius, + **Psal. 104**. et **Isa. 60**. **בְּ** i. Et in gloria sua super te videbitur. Sed copulatiue omnia haec non absurde intelligūtur. Quomodo vāu deseruiat pro nominibus, et verbis, suo in loco dicemus.

Quā litera deseruientes interdū deficiūt. **Ea. 25**.

Itera memorata deseruiētes, sacris i literis iterū dum deficiūt. **Et**

primū mem deficit, vt **Sene. 3**. quia **בְּ** pro **בְּ** i. ex pulvere es. **Ero. 37**. Et fecit ppitatorium **בְּ** pro **בְּ** i. ex auro. **Isaia. 52**. Solue te **בְּ** pro **בְּ** i. a vinculis colli tui. et **3. Reg. 6**. Ostia **בְּ** pro **בְּ** i. ex lignis oleae. **Jehosue. 10**. Donec vlcisceretur se gens **בְּ** pro **בְּ** i. de inimicis suis. et **Erodi. 19**. Cauete vobis **בְּ**

pro

pro מִלְּהַיָּב ab ascēdēdo in mon-
tem. et. 2. 1. Regū. 23. Elchanán
filius patruī eius בְּיַתְלָחֶם pro
מִבְּיַתְלָחֶם de Bethláchem. Ec-
cle. 9. Et oleum מִלְּרֵאשִׁית pro
מִלְּהַיָּב. i. desuper caput tuum, ne
deficiat. ¶ Scin quoq; interdū
deficit, vt Exo. 14. Et notifica-
bis eis viam הַיָּבַח pro שְׂלֵחַן
vel הַיָּבַח per quā ambulent
per eam. 1. Jchof. 10. Supstites
שְׂרָרִים pro שְׂרָרִים. i. qui superfue-
runt. 2. 1. Reg. 2. Ne multiplice-
tis תִּדְבְּרוּן p שְׂתַדְּבְרוּ. i. vt loqua-
mini. Eze. 32. cū auxiliatorib⁹
suis יִרְדּוּ pro שְׂרָרִים. i. qui descē-
derunt. 1. Hosceæ. 6. Et sciemus
נִרְדָּהּ pro שְׂנִרְדָּהּ. i. quod (vel
vt) sequamur. Isa. 42. Popu-
lo מִלְּהַיָּב pro מִלְּהַיָּב. i. qui su-
per eam. Exo. 13. Propter hoc
מִלְּהַיָּב pro מִלְּהַיָּב quod fecit dñs
mibi. 7. Psal. 70. Omni יָבֵא p
שְׂיָבֵא. i. qui veniet fortitudinē
tuam. 2. 1. Hezra. 5. Et ex eis nō
quærem⁹ sic מִלְּהַיָּב pro מִלְּהַיָּב
idest quod faciem⁹, quēadmo-
dum tu dicis, quamq; potest, 7
hūc habere sensum: 7 ex eis nō
quærem⁹ onus, 7 sic faciemus

quēadmodum tu dicis q; restitue-
mus eis agros eorū. Job
32. Quia nō cognoui מִלְּהַיָּב pro
שְׂמִימָה. i. vt cognominem (vel
quod cognominē.) Exo. 9. Ex
omnibus מִלְּהַיָּב pro מִלְּהַיָּב. i.
quæ erant filiis Israēl. Et hu-
ius generis sunt multa. ¶ He
notificatiuum nominis תֹּאֵר. i.
adiectiuū, quādoq; deficit, vt. 1.
1. Regū. 15. וְכָל הַמְּלָאכָה נִמְלָאָה. i.
Et omnem substantiā contem-
ptibilem 7c. pro הַנְּמָלָה. Et sic
nominis substantiuū, vt Psal.
103. Et הַרְרִים הַגְּבוּהִים pro הַרְרִים
idest montes excelsi ceruis (vel
capreis.) Et sic in verbis defi-
cit, vt Psalmo. 25. לְשִׁמְעֵי
וְלִשְׁמֵעֵי Et audirē faciam vocē
laudis. ¶ Jod etiam deficit, vt
habes libro. 2. cap. 4. ¶ Caph
similitudinis aduerbium sepe
deficit, 7 præcipue in puerbiis.
Gen. 49. כַּנֶּזֶר pro כַּנֶּזֶר. i. sicut ca-
tulus leonis Jehudáb. Et eo-
ca. Isaschár כַּחֲמֹר. i. sicut asin⁹.
Prouer. 11. כַּזָּמָן. i. Sicut in au-
ris aurea in naribus porci 7c.
Et. 10. כַּכֶּסֶף. i. Sicut argentum
electum, lingua iusti. Mich. 3.

Sión **הַרְעִי**. i. sicut ager arabizur, et **Jerusalē** **הַרְעִי**. i. sicut acer uus erit. **Iob. 11.** Et **הַרְעִי**. i. sicut pullus onagri homo nascitur. **Psal. 10.** **Trásmigra** in montē **הַרְעִי** idest sicut passer, vel auis. **Prouer. 17.** Cor gaudēs bonis **הַרְעִי** (vel iocundabit) **הַרְעִי**. i. sicut medicina. ¶ **Beth** multis in locis deficit, vt **Num. 12.** Stetit **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. in ostio. et. 13. Ascēdite **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. per hanc viā. **Psal. 55.** **הַרְעִי**. i. in hoc cognoui. et. 65. Ad ipsum **הַרְעִי**. i. ore meo clamaui. **Deuter. 28.** **Non** erit fortitudo **הַרְעִי**. i. in manib⁹ tuis. **Psal. 43.** **הַרְעִי**. i. **Ma**nu tua gentes disperdidisti. et 79. **Operti** sunt montes **הַרְעִי**. i. umbra. **Deut. 23.** **שֵׁשׁ יָמִים** sex dieb⁹ facies et. **Isa. 26.** **הַרְעִי**. i. **N**io meo desideravi te. ¶ **Nas** med quoq̄ multis in locis deficit, vt **Ero. 29.** **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. Ad ostiū tabernaculi. **Num. 11.** Et populus venit **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי** ad **cheseróth**. Et. 14. **Proficiscimini** vobis **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי** ad desertū. Et. 16. **Of**feres **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. in odorem.

Deute. 28. **Reducet** te domin⁹ **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. in ægyptū. Et. 33. **Habitabit** **Israel** **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי** confidēter. **Jere. 23.** **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. et omni ambulāti in temeritate cordis sui dixerūt et. et **Reg. 16.** **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. **Dauid** nūciauit dicendo **Achitóphel** inter cōiuratores. et. 1. **Parali. 2.** **Omnes** istæ (subaudi vrbes) **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי**. i. filiis **Machir** patris **gibilhad**. et. 2. **Reg. 4.** Et duo viri principes militū fuerunt **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי** idest filio **Scaul**. **Leuitici. 21.** **Non** contaminabitur **הַרְעִי** p̄ **הַרְעִי** idest super viro, vel propter virum, vt polluat. ¶ **Uau** quoq̄ deficit **Chabachuc. 3.** capite. **Sol** **הַרְעִי** luna, idest et luna. **Hosceæ. 8.** **Propter** onus regis **הַרְעִי** principum, idest et principum. **Machum ca. 3.** **Leo** **הַרְעִי** leena, idest et leena. **Isaia 27.** **Spinam** **הַרְעִי** veprem, idest et veprem. et. 28. **Omnes** meae repletæ sūt vomitu **הַרְעִי** forde, idest et forde.

¶ **De** Literarum permutatione. **Ca. 26.**

Permutatur

Ermutā
tur literæ,
7 præcipue
q̄ sūt eius
dem exit⁹,
seu instru
menti: vt

Hebræi asserunt omnes.

Ⓐleph ponitur vice He: vt
אָנֶהָ Eleuata est, Eze. 31. אָשַׁן
Et mutauit. 4. Regū. 25. אָמָר
Amarā, Ruth. 1. אָשַׁן Somnū,
Psal. 126. אָתַחְבֵּר Junctus est,
vel iunxit se. 2. Paralipo. 20.
אָשַׁחְוּ Spoliati sunt, Psal.
75. אָשַׁחְוּ Inquinaui, Isa. 63.
אָתַחְבֵּר Caluicium, Eze. 27. אָתַחְבֵּר
Uoles, acquiesces, Prouer. 1.
אָשַׁחְוּ Pluuia, Prouer. 11. אָשַׁחְוּ
Crescet, Jiób. 8. אָתַחְבֵּר Esto, Jiób
37. אָתַחְבֵּר Hic, Jiób. 38. אָתַחְבֵּר Erit,
Eccles. 11. אָתַחְבֵּר Onager, Jere. 2.
אָתַחְבֵּר Ad consumendū, Dañ. 9.
אָתַחְבֵּר Quomodo. 1. Paralip. 13.
אָתַחְבֵּר Et agrotauit. 2. Parae
lip. 19. אָשַׁחְוּ Obluiscēdo, Jere.
23. אָשַׁחְוּ Uolando, Jere. 48.
Ⓐleph ponitur vice iod, Ece
cle. 12. אָתַחְבֵּר Et florebit. אָתַחְבֵּר
Et placabor, Ezech. 43. אָתַחְבֵּר

Curauimus, Jere. 51. אָתַחְבֵּר Di
rigite, Isa. 1. Ⓐleph ponitur
vice literæ geminata, vt אָתַחְבֵּר
pro אָתַחְבֵּר Liquefiāt, Psal. 57.
אָתַחְבֵּר pro אָתַחְבֵּר Diripuerūt, Isaia
18. אָתַחְבֵּר pro אָתַחְבֵּר Liquefacta
est, Jiób. 7. אָתַחְבֵּר pro אָתַחְבֵּר Spl
cabitur, sm. K. Jonáb, Jere. 30.
Ⓐleph ponitur vice uau,
vt אָתַחְבֵּר Diripientes te, אָתַחְבֵּר
habitacula, pascua, Jeremia
23. et. 25.

Ⓑeth ponit vice b, sm. K.
Jonáb, vt. 2. 1. Regū. 18. Adulus
ingressus est subter אָתַחְבֵּר pro
אָתַחְבֵּר .i. dēsitatem quercus: sed
vnius rei diuersa possunt esse
nomina.

Ⓒhimal ponitur loco capb,
vt אָתַחְבֵּר pro אָתַחְבֵּר, idest Iste, Eze
chielis. 47. ca. אָתַחְבֵּר Adistum,
Lantico. ca. 7.

Ⓓaleth ponitur loco tau: vt
Dañ. 2. אָתַחְבֵּר Cōueneritis.
sed hoc Syrum est, non He
braum. Et vice res, vt plerisq̄
placet, vt אָתַחְבֵּר אָתַחְבֵּר אָתַחְבֵּר
nomen volucris, Leuitici. 11.
quamquam dici potest nomi
na esse distincta, et cum Kēs
et non

lei, Psal. 73. Et vice ghímal,
vt וּכְנָה pro וּכְנָה. i. Et hortum,
Psal. 79. Potest etiam expo-
ni Et locum &c.

¶ Lamed ponit vice beth, vt
dictū est in lamed deseruēte.

¶ Mem ponitur loco nun, vt
מְדִינָה Redēptio, Nume. 3. מְדִינָה
Draco, Psal. 43. וּמְדִינָה Et ex-
pulerunt eas, Exo. 2.

¶ Nun ponitur vice mem, vt
נְחֹמֶת frumēta, Ezech. 4. נְחֹמֶת
Reges, Jiób. 24. נְחֹמֶת Insula,
Ezech. 26. נְחֹמֶת Dies, Dañ. 2.
נְחֹמֶת Acerui, Adich. 3. נְחֹמֶת Elita,
Jiób. 24. נְחֹמֶת Alij, Jiób. 31.
Et vice lamed, vt נְחֹמֶת Sa-
zophilacia. 2. נְחֹמֶת. 12. נְחֹמֶת
Horti, pro נְחֹמֶת, Cantic. 4. Et
loco he, vt נְחֹמֶת Merces, Ho-
sea. 9. Et vice daghēs, seu lite-
ra geminata, vt dictum est su-
perius in nun deseruiente.

¶ Samec ponitur vice sin, vt
סְמִיךְ Cellicans, Hamós. 7. Et
סְמִיךְ pro סְמִיךְ leua, eleua, Psal.
4. Et סְמִיךְ pro סְמִיךְ prærit, prin-
cipatum tenebit. 1. Paral. 15.

¶ Haain ponitur vice cheth,
vt חַיִּי congregamini, vel festi-

nate, Joél. 3.

¶ Sádi ponitur vice záin, vt
שָׂדֵי Adouebit, Jiób. 40. Et vi-
ce Sámeç, vt שָׂמֵעַ Opprimēs,
Psal. 70.

¶ Coph ponitur loco ghímal,
vt וּצְיָוֹ Et statuerūt. 2. Reg.
15. Unde eo in loco targhum
habet וּצְיָוֹ.

¶ Kes ponitur vice nun, vt
כַּחֲרָם rachúm pro nachúm pro-
prium nomen. potest tamē dici
q̄ erat binomius.

¶ Sin ponitur vice samec, vt
שִׁיבֵט Turbine affecta, Psal.
49. וּשְׁתַּעַר Et turbo erit, Da-
nie. 11. שְׁעַר Ira, Jiób. 5. שְׁעַר
Ira mea. Jiób. 6.

¶ Tau fm. K. Jonáb ponitur
vice áleph, vt תְּלַפְתֵּיךְ p תְּלַפְתֵּיךְ
propugnacula, Cantico. 4. Et
vice he, vt תְּבַר multum, sape,
Psal. 64. & 122. & 128. תְּבַר La-
bium, Psal. 80. תְּבַר Somnus,
Psal. 131. תְּבַר Ad orientem,
Gene. 2. תְּבַר Postis, Ezech.
41. תְּבַר Hereditas, Psal. 15.
תְּבַר Auxilium, Psal. 59. תְּבַר
Laus, Psal. 117. תְּבַר Latitia,
Isa. 8. תְּבַר Sapientia, Isa. 33.
תְּבַר

תְּהִלָּה laus, Jere. 49. תּוֹרַת torta,
 leui. 8. מַכָּה plaga, percussio, Isa.
 14. וְחַמַּת לֵמוֹ furor, vel venenū
 illis, psal. 57. גִּילְיָ vitula, Isa.
 15. מִנָּה ociū, qes, Ebre. 2. גִּילְיָ
 exultatio. isa. 35. פְּרִיִּים flos. isa.
 28. מִקְרֵיָּהּ ciuitas, Isa. 29. גְּבוּרָה
 in titulo psal. 80. מַבְרָח abomi-
 natio homini. puer. 24. מַחְבָּר
 sartago. leui. 2. גְּלֹבִים glob⁹. 4.
 1. Re. 9. וְשָׁבַר reuertet, eze. 46.

De punctorum permuta-
 tione. Cap. 27.

Permutatur quos
 puncta. Ca-
 mes enim
 ponitur vi-
 ce patách,
 vt Hezrae

ca. 8. Et receperunt sacerdotes,
 et Leuitæ קֶבֶד הַקֶּבֶד idest pon-
 dus argenti, pro קֶבֶד: quia est
 in regimine genitiui. 7. 2. Pa-
 ralipo. 31. וְמַתְּ הַמֶּלֶךְ idest Et
 pars regis. et Jerem. 49. הִנָּהוּ
 pro הִנָּהוּ. i. verterunt se. Non
 est enim imperatiuū, quo ca-
 ret cōiugatio scelo nizchár po-
 baló, teste rabbi Dauid in li-

bro radicum. Sed est praterio-
 tum, Et vice camés chatéph,
 vt שמרה Custodi, Psalmo. 85.
 חכמה Sapiétia, Prouer. 1. Et
 vice chiric, vt וְקָרַךְ pro וְקָרַךְ
 Et vastabit, Hume. ca. 24. Et
 מְשֻׁבּוּ pro מְשֻׁבּוּ trahite, Ezech.
 42. Et וְיִגְלוּ pro וְיִגְלוּ exulta,
 Soph. 3. Et vice séri, vt אֶמְלֹךְ
 pro אֶמְלֹךְ idest Succidam, aut
 succidere faciā eos, Psal. 117.
 Et וְיִלְכְּצֶם pro וְיִלְכְּצֶם idest In-
 duet eos, Exo. 29. Et מִדְּעַתְּנוּ
 pro מִדְּעַתְּנוּ cognatio nostra.
 Ruth. 3. וְהוֹצִיאָנוּ p הוֹצִיאָנוּ
 vt educeres nos, Exo. 14. Et
 Isa. 47. וְרָאֵנִי Videns me, pro
 וְרָאֵנִי. Pluribus tamen codices
 habent patách loco séri, teste
 1. Da. in commen. Et vice se-
 ghól, vt וְשָׂשׂוֹנִי Et delectabor,
 Psal. 118. Et וְנִשְׂתַּחֲוֶינָהּ Et dele-
 ctabimur, Isa. 41. Et תִּכְבֶּה def-
 ficiet. 3. 1. Reg. 17. Et הִיָּי ascen-
 dens. 3. 1. Reg. 18. Et illud, Hodie
 die domin⁹ נִרְאָה apparet. Est
 enim participium masculinū,
 quod est cum seghól, vt נִגְלוּ.
 Et vice scúrec, vt וְתִקְרַע creama-
 bitur, Leuit. 6. Et וְשָׂרַף vastas-
 ta est.

ta est, Machum. 3. Et **הִכָּרְתִּי** exci-
sum est, Joél. 1.

¶ **סֵרִי** ponitur vice **camés**, vt
דָּוִד pro **רוֹדֵם** Dominans eo-
rum. i. eis, Psal. 67. Et **הִמְיָה**
qui ascēdere fecit eos, Isa. 63.
Et **וַיִּסְלַח**. i. et corripuit me, Isa. 8.
Et **לְעוֹלָם**. 21. si **הִתְחַל** ceperit forni-
cari. Et vice **chiric**, vt **הִתְחַל** ef-
fudit, Jerem. 6. Et **הִתְחַל** an flo-
ruerint, Cant. 6. Et **הִתְחַל** et ca-
ligauit, Jiób. 17. Et **הִתְחַל** et er-
rauit, Gene. 21. Et **הִתְחַל** de-
scēdere fecisti, Jeho. 2. Et **הִתְחַל**
educens, Psal. 134. Et vice **pa-
tách**, vt **הִתְחַל** diligetis, Pro-
uer. 1. Et **הִתְחַל**. 20. Et non **הִתְחַל**
violaret, pro **הִתְחַל**: et **הִתְחַל** tur-
bine rapietur, Hosea. 13.

¶ **Chiric** ponitur vice **patách**,
vt. 1. Reg. 1. **הִתְחַל** Postula-
ui eum, et **הִתְחַל** genui eum.
Et **הִתְחַל**. 4. **הִתְחַל** et multipli-
cabimini. Et **הִתְחַל** et heredi-
tabitis, Jeho. 1. Et **הִתְחַל** et ro-
ta eius, Isa. 5. Et **הִתְחַל**. 38.
הִתְחַל Et magni-
ficabor, et sanctificabor. Et
הִתְחַל Sanguinē vestrū. Ge-
ne. 9. Et. 4. Regū. 10. **Donec**

הִתְחַל pdidit eum. Et vice **se-
ghól**, vt **הִתְחַל** Et cum exten-
deritis, Isa. 1. Et **הִתְחַל** et cō-
gregans vos, Isa. 52. Et **הִתְחַל** et
cōfregit, Judi. 9. Et vice **scúrec**
vt **הִתְחַל** Corrupt⁹, Isa. 52. Et
הִתְחַל et aperient, Isa. 60. et **הִתְחַל**
et posit⁹ est, Gen. 50. pro **הִתְחַל**
et **הִתְחַל** congregata est, Mich. 1. et
הִתְחַל Confract⁹ est, Jere. 51. et
הִתְחַל apta est, Isa. 48. Dicit tñ
pōt q̄ hęc tria vltima sunt in-
trāsitiua ex **הִתְחַל** teste. **הִתְחַל**.
Da. in li. ra. **הִתְחַל** et vi-
ce **camés**, vt **הִתְחַל** custodi, psal.
140. in quo **הִתְחַל** ḡra
est **הִתְחַל**, teste. **הִתְחַל**.
Da. in
li. ra. Et vice **seri**, vt **הִתְחַל**. i. et nō.
1. **הִתְחַל**. 21. et **הִתְחַל** et ḡra, Jiób. 41. et
הִתְחַל addo, Isa. 29. et **הִתְחַל** sustē-
tans. psal. 15. **¶** **Chólem** ponit
vice **camés**, vt **הִתְחַל** detestare,
Num. 23. et **הִתְחַל** cū inuenes-
ritis, Gen. 32. et **הִתְחַל** et loq̄, Isa.
ca. 59. et vice **camés chatéph** vt
הִתְחַל deturpata, soph. 3. Et lo-
co **scúrec** vt **הִתְחַל** et testimoniū
meū, psal. 131. et **הִתְחַל** ex aduer-
so, 2. bez. 12. et **הִתְחַל** nūe-
ros, psal. 70. et **הִתְחַל** plagā
tuam

tuam, Deute. 28. Et **וְהִלַּח** colli-
gatus, Isaia. 25.

U Scúrec ponit vice chólem,
vt **וַאֲנִי וָשֵׁה** Et dolui, Psal. 68.
Et **וַיִּשְׁפֹּטוּהֶם** iudicabunt ipsi,
Exodi. 18. Et **וַיִּשָׁר** vastabitur,
Psal. 90. Et **וַיִּרְקַע** laudabitur,
Prouer. 29. Et **וַיִּכְסֹּמוּ** operiét
eos, Exo. 15. Et **וַתַּעֲבֹר** transi-
bis, Ruth. 2. Et **וַתִּצְרַח** desolaa-
ta, Isaia. 1. Et **וַתִּכְרַסְוּ** coartati.
Exo. 14. Et **וַתִּשְׁמֶרְהֶם** custodiet
eos, Prouerb. 14. Et **וַיִּצַּד** con-
siliamini, Isa. 8. Et **וַתִּהְרָשׁ** sicut
tritatur, Isa. 25. Et loco pa-
tách, vt **וַתִּשְׁמַר מַסְעֵדוֹ** eius,
Psal. 131. Et **וַתִּגְנוֹב** furádo, Gene.
40. Et vice camés, vt **וַתִּגְדַּל**
magnitudo eius, Psal. 150.
וַתִּקַּח Pugillus eius, Leui. 2.

U Patách ponit vice seghól,
vt **וַתִּשְׁאַשֵּׁר** quæ tu, Judi. 6. pro **וַיִּשְׁ**
Et **וַתִּקַּח** pro **וַיִּשְׁ**. i. quia surre-
xi, Judi. 5. Et. 2. Regú. 17. **וַתִּלַּח**
maneas pro **וַתִּלַּח**, fm rab.
Jonáb, quamq̃ codices habét
ferè omnes seghól. Et vice ca-
més, vt **וַתִּכְסֶּה**, Et operui te.
Ezec. 16. pro **וַתִּכְסֶּה**. Et **וַתִּמְוֶהוּ**
Et interfeci eum. 2. Reg. 1. pro

וַתִּכְסֶּה. Et loco sceuá, vt **וַתִּכְסֶּה**
Et benedicam ei. Isa. 50. pro **וַתִּכְסֶּה**
Et vice chiric, vt Judi. 19.
In platea ne **וַתִּלַּח** maneas (vel
pernoctes) pro **וַתִּלַּח**, Idē Jiób
ca. 17. Et **וַתִּמְוֶהוּ** Ab horreis,
Joël. 1. pro **וַתִּמְוֶהוּ**. Et **וַתִּלְאָח** A labo-
re Malach. i. pro **וַתִּלְאָח**. Et loco sé-
ri, vt **וַתִּלְאָח** Ad succédédum li-
tem, Prouer. 26. pro **וַתִּלְאָח**, et
וַתִּמְוֶהוּ Ad decipiendum me. 1.
Parali. 12. Et **וַתִּשְׁפָּר** minister
regis. 3. Reg. 1. Et **וַתִּשְׁיָב** Et
sedere fecit me. 3. Regú. 2. Et
וַתִּאֲהַבְנִי Amabit me, Gene. 29,
Et **וַתִּשְׁבֹּר** Reuertere, Ezech. 21.
Et **וַתִּדְוֶלְנִי** Diuidet me, Isaia
56. Et **וַתִּרְאֵנִי** Glidebit me, Exo.
ca. 33. Et **וַתִּדְבַּקְנִי** Adharebit mihi,
Gene. 19. Et **וַתִּשְׂבִּיעַנִי** Saturabit
me, Jiób. 9. Et **וַתִּרְאֵנִי** videns
me, Isaia. 47.

U Seghól ponitur vice camés
vt **וַתִּלְוָה** Et morabitur, Zacha.
5. Et **וַתִּלְחֹם** pugnavit, Judicú. 5.
Et **וַתִּרְצֶה** Et quod confotum,
Isa. 59. Et **וַתִּקְרָא** Et vocaui.
1. Reg. 28. Et **וַתִּשְׂפֶה** Incinera-
bit, Psal. 19. Et vice patách
vt **וַתִּתְנַחֵם** Ad miserédú, Psal.
101. Et

101. Et אכלך Consumam te,
 Exo. 33. Et העקמו Profunda
 te, Jere. 49. Et השומת Imposi
 tio, Leviti. 6. Et האריך אפו. Et
 vice chiric, vt הכלמנום .i. confu
 dimus eos. Et בקצפך In furo
 re tuo, Psalmo. 137. Et אשתך

uxor tua, Psal. 127. Et וישן
 Et salutē tuam, Psalmo. 84.
 ¶ Sceuá ponitur vice chiric,
 vt ויררכו Et extēderunt, Jere.
 ca. 9. pro ויררכו et וירבמו Et
 persecuti sunt. 1. Regum. 14.
 pro וירבמו.

Hebraicarum Institutionū Liber
 Primus, omnibus per
 utilis, Expli
 cit.

f i ¶ Incipit

Incipit Liber Secundus De Nominibus, et Pro-nomine.

Quid Nomen: et de nominis divisione: et particulatim de nomine hadauar proprio et appellatiuo: et carentibus singulari, vel plurali: et de duobus. Caput. I.

est dictio significans aliquid ad placitum sine tempore. Significat autem nomen (vt dictum est) sine tempore, sine motu, et per modum substantiae. Proinde nec

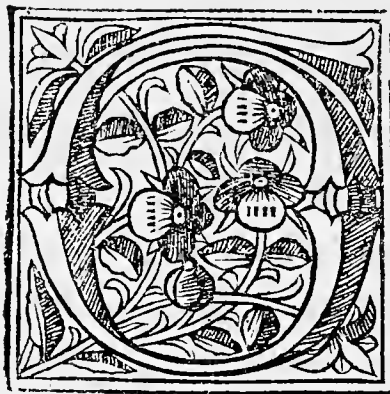
per casus variat in lingua hebraea. quemadmodum in Graeca, et Latina. Sed literis deseruientibus (de quibus iam dictum est,) casus discerni possunt hoc pacto אִישׁ הָאִישׁ לְאִישׁ אֶת־אִישׁ אִישׁוֹם : אִישִׁים הָאִישִׁים לְאִישִׁים אֶת־אִישִׁים hoc est Vir, viri, viro, virum, a viro: viri, virorum, viris, viros. In quibus omnibus (substantia nominis permanente, id est אִישׁ) per accidentales literas casuum omnium varietas facta est. **D**ividit autem Nomen in nomen הַרְבֵּי id est rei: et nomen הַתָּר id est formae: et nomen הַקֶּל id est operationis, quod altero nomine dicitur הַמְקַר id est venae: vt sequenti dicemus capite. Nomen enim significat aut substantiam, aut accidentem, aut relationem, aut aliquod ens rationis, aut priuationem, quae vniuersa comprehendit commune nomen הַרְבֵּי quod rem significat: aut significat aliquid quo substantia, et accidentia informantur, quod sub nomine הַתָּר comprehenditur, siue illud sit quantitas, siue:

titas, siue qualitas, aut qualitatis species, aut significat operationem absolutam: ut puta amare, docere, legere: et id genus. et hæc operatio siue interior, siue exterior fuerit comprehenditur sub nomine **הַמְּעוֹר** quod nos infinitiuum appellamus: de quibus paulò inferius sumus dicturi. **Modo dicendum est de nomine Haddauár, idest rei. Nomen igitur Haddauár diuiditur in Proprium, et Appellatiuum nomen. Proprium nomen nõ habet plurale, ut apud græcos: neq̃ vnq̃ ponitur in regimine genitiui, neq̃ præponitur ei he notificatiuum, ut superius dictum est, neq̃ ex eo potest formari verbum. Quippe non dicimus אַבְרָהָם אֲבִירָהֶם: neq̃ אַבְרָהָם הָעִיר אֲבִירָהֶם Abrahã urbis, neq̃ אֲבִירָהֶם אֲבִירָהֶם: neq̃ אֲבִירָהֶם אֲבִירָהֶם.** At contra nomen appellatiuum multis est commune, et idcirco habet plurale, et ponitur in regimine genitiui, et he notificatiuum potest ei præponi: et ex eo potest verbũ formari, quã

quã raro huiuscemodi verba in scripturis reperiãtur diuinis, et hæc sunt nomina generum, et specierũ, ut אָדָם homo, חֲמֹר asinus, בְּגָדִים vestis, חִטְּבִיט bitumen vnde fit verbum, **Exodi. 2. ca. וַתִּחַמְדָּה בְּחִמְטָה** idest **Et bituminavit bitumine, et יָצַקֵּךְ oleum** vnde fit verbum, **Job. 24. Intra petra eorum יִצְקוּ** idest **facient oleum: et לֵבִי לֵבִי** cor vnde fit verbum, **Canticorum. 4. capite. לִבְכֶּתֶיבִי** idest **Transfixisti, vel tulisti cor meum. Et נָתַתְּ לַעֲדָא** vnde fit verbum, **Iehosuae capite. 10. וַיִּכְרְתוּם אֶת־עֲדָתָם** idest **Et decaudabitis eos: idest castrorum extremos qui sunt instar caudæ interficietis. Et Genesis capite. 37. סֹמְלִים סֹמְלִים** Manipulantes, idest colligentes, vel ligantes manipulos. Sub nomine Haddauár continentur etiam nomina abstracta ut נִבְהָהֵת **Elatio, כְּפִלְיָהֵת Stultitia, שְׁחִרְיָהֵת** **Flagredo: et id genus. Est autem annotandum q̃ omnia nomina, præter propria, habent et singulare, et plurale, pau-**

שֵׁן שֵׁן Dens, dentes. Et sic quæ paulò superius memorauius מִן שָׁמַיִם צְהָרִים eandem sequuntur formam. Et sic dicimus רַגְלִים אַרְבַּע quatuor pedes: כְּנָפַיִם אַרְבַּע quatuor alas: עֵינַיִם שֶׁבַע septem oculi.

¶ De generibus nominũ, et de nominibus generũ, et specierum, quæ vtrumq̃ cõprehendunt sexum, et de nominibus quæ vtroq̃ in genere inueniũtur. Ca. 2.

¶ Unus nomen apud Hebræos est duplex זָכָר masculinum, et נְקִיבָה femininum, quamq̃ sunt nonnulla quæ vtroq̃ in genere inueniuntur, et sub quocunq̃ genere inueniãtur, vtrumq̃ comprehendunt sexum. Unde est annotandum q̃ nomina generum, et specierũ in quibus inuenitur et masculinum, et femininum, sub quocunq̃ genere, sub quacũq̃ venerint termina

tionem etiam in ה, vtrumq̃ comprehendunt. sexum, vt בְּהֵמָה animal, אַיִל auis, volatile, צֶמֶד asinus, אֶרְבַּע פִּינָא pecus, שֶׁן pecus, et id genus: quibus diuina vtitur scriptura nunc masculino, nũc foemineo genere, sub masculino foemineum comprehendens, et econtra, vt וְאֵת הַבְּהֵמָה hoc animal quod comedetis. Deuter. 14. quod est sub genere foemineo. et Gen. 7. Ex omni הַבְּהֵמָה animali mundo capies tibi שֶׁבַע septem, septem, quod est sub genere masculino. et Eze. 34. Ecce ego iudicavi בֵּין שֶׁן רֶגֶל וּבֵין שֶׁן רֶגֶל. i. inter pecus pingue, et inter pecus macilentum, sub genere foemineo. et Genes. 30. כָּל־שֶׁן נִמְנָה. Omne pecus punctatum sub genere masculino. Et Exo. 23. Si videris הַמִּזְרֵה asinum odientis te וְרֹדֵף id est cubantem sub onere suo et. sub genere masculino. et 2. Regum. 16. Sternam mihi אֲשֵׁרֶה אֲשֵׁרֶה asinã, et equitabo עָלֶיהָ super eã, sub genere foemineo. Et Deuterono. 14. Omnem אֶרְבַּע פִּינָא id est Auem mundã

comedetis, sub genere foemineo. Et Psal. 101. fui ut צִיֵּר אוֹיֵס solitaria, sub genere masculino. Et Deuter. 14. כָּל-עוֹף שָׁמַיִם Omnē auem mundam comedetis, sub masculino genere. Et Levitici. 4. cap. וְאִם-כִּבְשִׁי וְיֵבֶיא קֶרְבְּנוֹ לְהִשְׁאֵת נְקִיָּה וְאִם-תָּמִימָה יֵבֶיאָהּ. i. Et si ouem (scilicet anniculā) attulerit oblationem suam pro peccato, foeminam immaculatam offeret eam. Et sic כִּבְשִׁי est nomen speciei masculinum cōprehensens, et foeminā: et sic כִּבְשָׁה nomen est speciei, sicut et שׁוֹר bos, et צִיֵּר capra. Et diuina scriptura quū particulatim foeminā, aut masculinum cuiuspiam vult speciei memorare, exprimit, et declarat manifeste, vt Leui. 4. Adducet oblationē suam שְׂעִיר עִזִּים וְזָבִיחַ חִירָה בִּירְעוּם hircum caprarum masculinum immaculatum. Et rursus eo. capi. Adducet oblationem suam שְׂעִירָתָה עִזִּים תָּמִימָה נְקִיָּה Hircam caprarum immaculatam foeminam. Litera ergo he in fine nominibus generum, et specierum apposita, non est si-

gnum foemineū, vt plariorē putauerunt, quia (vt iam dictum est) huiusmodi noīa sub quouis genere vtrumq; comprahēdunt sexum. Sed in nominib⁹ sub specie contētis est signum foemineū, vt הַבֶּקֶר bos, quod est nomen speciei continet פָּר iuuenem, וְפָרָה iuuenecam, וְעֵגֶל vitulum: וְעֵגֶלָה vitulam, sicut et homo continet sub se infantem, puerum, adolescentē, iuuenem, senem. ¶ Est etiam annotandum qd sunt plariorē nomina quæ vtroq; in genere inueniuntur, vt מַחֲנֶה. i. castra, turma: foemineo quidem, vt Psalmo. 26. אִם-תִּחַנֶּה עָלַי מַחֲנֶה. id est Si castrametata fuerint aduersum me castra. Et Genes. capi. 32. Si venerit חֶמְדָּה הַאֲחֵת. i. turmam vnā. Masculino vero eo. capi. וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר. i. Et erit turma quæ remanserit &c. Et sic מְקוֹם id est locus. Masculino, vt Genesis. 1. Congregētur aquæ ad מְקוֹם אֶחָד locum vnum. foemineo, vt Iob. 20. תִּשְׁרַבְנוּ מְקוֹמוֹ. i. Intuebit eum locus eius. Et

sic אֵשׁ

sic **אש** idest ignis. foemineo, vt
Psal. 38. In meditatione mea
אש תִּבְרַח. i. exardescet ignis.
 masculino, vt **Iob. 20.** capite.
אש לא נפח Ignis non sufflat.
 Et **אש** barba. foemineo, vt **Isa.**
ca. 15. Et omnis **אש** .i.
 barba excisa. masculino, vt. 2.
Reg. 12. Donec **אש** ger
 minet barba vestra. Et sic **אש**
 clypeus, scutū. foemineo, vt. 3.
Reg. 10. Super **אש** cly
 peo vno. masculino, vt **Canti.**
4. **אש** clypei suspensi sunt super eam,
 vel in ea. Et sic sunt pleraq; a
 lia, quæ non sunt in exemplum
 trabenda, nisi sacrarum probē
 tur testimonio literarum.

Quod masculinum ge
 nus à foeminino discerni
 tur appositione nominū
 adiectiuorum, et partici
 piorum, et verborū quibus
 genera accidunt. **Ca. 3.**

Masculinum ge
 nus à foemi
 neo discerni
 tur communi
 ter in sacris li

teris, et aliis libris authorum,
 adiectiuorum, participiorum,
 et verborū appositione quibus
 genera accidunt et masculina, et
 foeminea, vt liquido constat ex
 nominib; vtroq; in genere ino
 uentis: de quibus præcedēti ca
 pite dictū est, quamq; sunt plæ
 raq; foeminea, verbis, partici
 piis, et dictionibus aliis mascu
 leis iūcta, et contra masculina foem
 ineis iūcta dictionib; sacris
 in **Isis**, q̄ annotāda sunt. Et in
 primis foeminea masculinis, vt. 1.
Reg. 25. Bñdictionē hāc quā
אש attulit ācilla tua,
 et. 4. **Re. 3.** et vidit rex **Moab** q̄
אש fortius eo es
 set plium. et **Deut. 21.** **אש**
 .i. et erit ciuitas vicina. et
Gen. 24. **אש**. i. Et erit
 puella. Et rursus **אש** et
 erit puella. et **Deut. 22.** quū
אש fuerit puella vir
 go. et **Gen. 39.** **אש** et
 fuit benedictio dñi. et. 1. **Para**
lipome. 2. Et cōcubina **Caleb**
אש peperit
Séber. Et **Isaia. 47.** **אש**
 Et veniet super te malum.

f 4 Et Jere.

Et Jere. 51. וְבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה
 idest Et veniet in anno audi-
 tus. Exo. 12. מְלֹאכָה לֹא יֵעָשֶׂה
 opus non fiet in eis. Et
 1. Reg. 2. תַּחַת הַשָּׂאֵלָה אֲשֶׁר שָׂאָל
 Pro petitione quam petiuit.
 Et Proverb. 8. וְתִבְוֹאֲתוּ מִכֶּכֶּהָ
 Et fructus meus argen-
 to electo. Et eo. ca. מַחְרוֹץ
 Et scientiam quæ aurum electum.
 Et Michæ. 2. וְעוֹלָה לֹא נִמְצְאָה
 Et holocaustum non est inuen-
 tum in labiis meis. Et Jere.
 49. יְדוֹלִימֵךְ הַשְּׂמָלִים אֶתְּךָ
 Idolum tuum decepit te. Et. 50.
 וְעִמָּהּ נִשְׁמָע בְּגוֹיִם
 Et clamor in gentibus auditus est. Et Ec-
 clesiastis. 7. וַיִּאֲבֵד אֶת־לִבְךָ מִתְּהִיָּה
 Et perdet cor donum. Et Exo-
 di ca. 11. Et fuit clamor in vni-
 uersa terra Aegypti אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ
 Qui sicut ipse non
 fuit. Et Levitici ca. 2. וְהֵבֵאתָ
 Et afferes sacrificium quod fiet ex
 bis. Et Isaia. 14. וּמִן־עֲבֹדָהּ
 Et à seruitu-
 te dura qua seruitum est in te.
 Et eodem capite. Subter te
 sternetur וְיִצֵעַ רִימָה וּמִכֶּכֶּהָ תוֹלְעָה

vermis, et operiens te vermis.
 Et. 2. Regum. 14. Et dixit rex
 וְהֵבֵאתוּ אֵלַי וְהִלְלוּ אֵלַי
 loquens
 tem ad te, adduc eum ad me.
 Et Jere. 3. וַתַּעֲשֵׂי הַרְעוֹת וַתִּזְכָּל
 Et fecisti mala, et prauulisti.
 Et Isaia. 57. וַתִּכְרַתְּ לָךְ מִיָּמִים
 idest
 Et excidisti tibi ex eis. Et
 Machum. 3. ca. וְהָיָה נֶעְלָמָה
 idest
 Eris occulta. Et Jeremia. 4.
 וְשֶׁקֶט בְּמִדְבָּרֶיךָ
 morabis
 tur in medio tui et. Et Ezech.
 ca. 22. וַתָּבֵא
 idest Et venisti vs-
 que ad annos tuos. Et. 1. Regum
 ca. 15. וְכָל־הַמְּלָאכָה נִמְבֹּזָה וְנִמְסָה
 Et omnem substantiam contem-
 ptibilem, et dissolutam et. Et
 Isaia. 8. וְאֶפְלָה מִנְדָּח
 Et calio-
 go impulsa. Et. 47. שֵׁבִי דוֹמָם
 Sede tacens. Et Chabbacuc
 ca. 2. Surge לְאַפֵּן דוֹמָם
 lapidi
 tacenti. Et. 3. Regum. 22. ca.
 וַיַּעֲבֵר הַרְפָּה בְּמַחֲנֶה
 Et transi-
 uit præconiū per castra. ¶ Ad
 sculea vero femineis iungunt
 vt. 2. Reg. 13. וַתִּזְכָּל דָּוִד
 et deside-
 ravit Dauid. i. aia dauid. et Ec-
 cle. 7. אָמַרְהָ קְהֵלֶת
 dixit ecclesia
 stes. Et. 8. אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פִתְּוִם
 Quia non est factum verbum.
 Et. 10.

Et. 10. **לַעֲבוֹד הַכְּסוּלִים הַיָּתְוֹנִים** Labor stultorum laborare faciet eum. Et Ezechie. 12. Loquar quod loquar **לְהַגִּיד וְלִישׁוֹר** **וְלִישׁוֹר** verbū, et fiet, nō ptra betur vltra (vel adhuc.) Et vt prodiderunt Hebræorum doctores, in huiusmodi locutionibus latet aliquod occultum, et more suo scriptura est abbreviata. Unde exponunt et desideravit Dauid, idest anima Dauid, vel vxor Dauid. Et est verbum transitium. Dixit ecclesiastes. i. anima ecclesiasticis intellectiua, quæ sapiētiam congregat. Et dixit **נְשִׂיָא** quod est participium fœmininum, et non præteritū, quia dictio **נָא** non iungitur præteritis, teste rabbi Dauid, et refert ad **רָעָה** idest malum, quod fœminet generis est. Et sic quæ supra memorauim⁹. Attulit ancilla tua idest puer, aut seruus ancillæ tuæ. Quia ipsa fuit, quæ illam iussit afferri, dicitur **וְאָטְוִלָהּ** attulit. Et quum fuerit puella virgo idest **הַיָּתְוֹנָה**. i. res ista quod puella virgo etc. Et sic. Et fuit

clamor etc. quia **הַקוֹל** vox est **הַקוֹל** clamor, et cōtra clamor est vox, idcirco vsus est et masculino, et fœmineo. Et sic alia posunt exponi teste. **IK. Da.**

¶ Quod masculinū à fœmineo discernitur terminatione: et de nominibus heteroclitis, et q̄ honoris gratia plurale interdū dicitur de singulari. **Ca. 4.**

Masculinū quoq̄ generis terminatione discernitur à fœmineo.

¶ Quippe q̄ fœminea sunt, (præter generū, et specierum nomina) in **ה** vel **ת** communiter singulari numero terminantur, et plurali in **וֹאֵו**, et **וֹאֵו**, sicut contra masculina in **וֹד**, et **מֵמ**: vt **אֵלֹהִים** eloquium, **אֵלֵינוּ** ancilla, **אֵלֵינוּ** vestimentum, **אֵלֵינוּ** gloria. Et alia multa quæ suo in loco tractabuntur, quum nominum similitudines enarrabimus, vbi et alias fœmineorum inuenies termina

terminationes in plurali אַיִם
 אִישִׁ vir, viri: דְּבָרִים ver-
 bum, verba. Deest tamen plae-
 rumque iod pluralis signum in
 scriptura: vt Gene. 1. Et crea-
 uit deus אֱתֵּת הַתַּנִּינִם .i. draco-
 nes, (vel cetos.) Et Gene. 25.
 Duodecim נְשִׂאִם .i. principes.
 Et. 4. Megū. 10. צְדִיקִים .i. Iusti
 vos. Et sic in omni גְּוִיִּם gentes,
 et לְוִיִּם Leuitæ. deest iod, ne duo
 concurrant iodin. Et sic cum
 pronomine גְּוִיִּךָ gentes tuæ,
 Ezechielis . 36 . capite . Et
 Psalmo . 118 . Veniant mihi
 רַחֲמֵיךָ misericordiæ tuæ . Et
 Psalmo . 76 . Et meditabor in
 omnibus פְּעֻלֹתַי operib⁹ tuis.
 Et. 44 . Anxit te מַחְרָרִי præ
 sociis tuis. Ero. 33. Scire me
 fac nunc אֶת־דַּרְכֵיךָ vias tuas.
 Et Jehosue ca. 1. Prosperabis
 אֶת־דַּרְכֵיךָ vias tuas. Et Psal.
 118. כִּדְבָרֵיךָ fm verba tua viui-
 fica me. Item eo. psal. Præ ini-
 micis meis sapientem efficies
 me מִצְוֹתַי pceptis tuis. Sunt
 etiã nonnulla nomina quæ plu-
 ralem mittunt in יִם , et veniunt
 à singulari foemineo: vt à שָׂנָה

annus שָׁנִים anni . Et
 תַּמְהָה תַּמְהָה frumentū, frumēta.
 שְׂעוּרָה שְׂעוּרָה Ordeum, ordea.
 לַבְּנָה לַבְּנָה Later, lateres.
 סָאָה סָאָה Satum, sata.
 אֶלּוּמָה אֶלּוּמָה Manipulus, ma-
 nipuli.

מִלָּה מִלָּה Sermo, sermones.
 דְּבַלָּה דְּבַלָּה Carica, carica.
 אֵימָה אֵימָה Terror, terrores.
 נְמִלָּה נְמִלָּה formica, formicæ.
 שְׂבִילָה שְׂבִילָה Spica, spicæ.
 דְּבוּרָה דְּבוּרָה Apis, apes.
 יוֹנָה יוֹנָה Columba, columbæ.
 יַעֲנָה יַעֲנָה Struthio, Stru-
 thiones.

אַלָּה אַלָּה Quercus, quercus.
 ¶ foeminea terminatur in וֹת
 vt יַדְּמֹתֵי iustitiæ: רֵנִים, et
 id genus. Sunt tamē nonnulla
 masculina, q̄ hanc vsurpāt ter-
 minationē, vt מְקוֹמֹתֵי p̄fes
 מְקוֹמֹתֵי loca: מְשַׁבְּנוֹתֵי altaria
 מְשַׁבְּנוֹתֵי bitacula: שְׂדֵרוֹתֵי agri: בְּמֹרֹתֵי pri-
 mogeniti, et id genus. Quorum
 singularia sunt מְקוֹם מְשַׁבְּן
 אֶבְרָם אֶבְרָם ¶ Sunt autem
 quædam in יִם terminata, quæ
 non sunt absoluta, sed in regi-
 mine genitiui, vt Exodi. 28. ca.

Quatuor

Quatuor טורים אבן ordines lapidis. Et Proverb. 22. Ad respondendum (vel reddendum) אמרים eloquia veritatis. Eze. 22. סנים כסף הוי Scorix argenti fuerunt. Et. 2. Reg. 7. Duo טורים ordines sculpturarum. Judi. 5. לאריות עץ fortibus populi. Et. 1. Paralip. 15. במצלתים כותשת In cymbalis æris. i. æreis. Et. 4. Reg. 5. Et ligavit כסף כבליים duo talēta argēti, et caph est cum sceuá, quia est in regimine genitiui. Nam quando est absolutum caph est cum camés: vt eo. capi. Tolle כבליים duo talēta. Et in his omnibus, et eis similibus dicūt deficere הנפקת. i. coniunctum. vnde exponūt טורים אבן ordines, ordines lapidis: et אמרים eloquia, eloquia veritatis: et כסף סנים scorix, scorix argēti. Et ita cætera istius modi, teste. R. Da. in Michlól Et interdum ו venit loco מ in fine: vt. 4. Reg. 11. Et audiuit Bathaliab vocē הריץ הריץ cur forum populi, quia est in regimine genitiui, vt superiora, et

3. Reg. 22. ומים לחי Et aquas oppressionis quãq̃ hoc est cum mem. Sunt et alia cum nun, quæ primo libro capite. 26. memorauimus. Et Threnorum capite. 1. Omnes portæ eius שוממה desolata. Et. 3. Reg. 11. Deos ידונו Sidonior. Est etiam annotandū q̃ numerus pluralis in ו dicitur nōnunq̃ honoris gratia de singulari tā absolutus q̃ in regimine genitiui: et cum pronomiibus, vt Isaia. 19. In manu קצת ארונם dominorum duri, id est domini duri. Et Genesis. 39. capite. ארונם Domini (pro dominus) Joseph. Et. 42. capite. De Joseph ארונם הארץ Domini (pro dominus) terræ. Et Exodi. 21. capite. Si ארונם Domini eius (pro dominus eius) dederit ei uxorem. Et Psalmo. 149. Laetetur Israël בן יוצר in factoribus suis, pro in factore suo. Et Isaia. 42. capite. נשׂוטים Extēdentes eos, scilicet cælos, pro extēdens. Et Zacha. 11. מרועיך Et pastores eorum (pro pastor eorum) non parcat eis. Et Ierhosue

boſue.24.capite. Quia אֱלֹהִים dij ſancti ipſe quāq̄ hoc ad trinitatis myſteriū referri poteſt, ſicut ⁊ illud Geneſis capite.1. In principio creauit אֱלֹהִים ideſt Dij. Et Iob capite.35. Et non dixit, Ubi אֱלֹהֵי עַשְׂוֹ ideſt Dij mei factores mei. ⁊ Iſa.54. Quia גְּעֻלַּיְךָ דֹּמִינָטוֹרֵי עַשְׂוֹ dominatores tui, factores tui dominus exercituū. Et nomen אֲרֻנִי ideſt domini mei. eſt cum patách niſi habeat accētum diſtinctiuū, vt athnách, et ſoph paſſúc: ⁊ hoc vt ſit diſcrimen inter ipſum, ⁊ nomē domini אֲרֻנִי quod eſt cū camés. Inuenitur tamen cum accentu zachéph habere camés. Iudica.6. אֲרֻנִי Domini mei in quo ſciam ⁊c. pro domine mi. Hoc dumtaxat eſt cum pronomine primæ perſonæ, ⁊ cū camés teſte rabbi Dauid in Michlól: et dixit numero multitudinis honoris gratia. Mondum ſciebat q̄ eſſet angelus. Dicitur etiam numer⁹ pluralis de ſingulari non honoris gratia. Iudic.5. Aquā poſtulauit, lac de

dit: כַּמְּלֵךְ אֲרֻרִים in phiala fortibus (vel dñis) obtulit butyrum. Sed dici poteſt nomē eſſe in regimine genitiui in phiala dominoꝝ, ideſt digna vt domini, et magnates in ea biberent. Et Ezech.46. Et in die mēſis כָּן בָּקַר תְּמִימִים Juuencum filium bouis immaculatos. pro immaculatum. quamq̄ et hoc ad vtrumq̄ referri poteſt, ideſt ad iuencum, ⁊ bouem. Talmudiſtæ tamen exponunt quamq̄ lex iubet vt in calendis duo offerantur iuenci, dixit Ezechiel iuuecū, vt oſtēderet, q̄ ſi duos non inueniret vnum offerret.

De nomine hattóar qđ ſit, ⁊ in quo differat à participio. Ca.5.

Hat tóar dicit à tóar qđ eſt forma, Iſaia.53. Non erat אֶרֶב. i. forma ei. ⁊ a plariſq̄ nomen appellatur concretū: ⁊ eſt nomen ſignificatio

Eze. 27. מְגַלֵּי תַּיִת Negotiatrix populorum. Et Psal. 102. חַלֵּהּ פְּרוּפִיטִיּוֹרֵי־כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ Propitiator omnium iniquitatum tuarum. אֲרִי־רֵפִי מֵדִבְרֵי־כָּל חַלְוֵי־כַּחֲסֵי־כָּל רֵפִי redemptor &c. Quæ alij vt participia interpretantur. Et sic passiuo utitur participio quod interdum actiui habet significantiam: vt Prouerbiorum 28. מִי־יִשְׁפָּץ דָּמָיו בַּחַיִּים בְּלִבָּיו calumniatum (pro calumniatore) in sanguine: vnde et rabbi Dauid in libro Radicum, nomen dicit esse לוֹאֵר. perinde ac si esset scriptum שֹׁפֵץ בַּחַיִּים calumniator. Et Deuteronomio 28. בְּרֵכְךָ בֵּרֵךְ בְּרֵכְךָ Benedictus tu. Et rursus אֲרָרְךָ Maldictus tu. Hebraeorum vero doctores istiusmodi nominibus in sacris literis à participiis non distincta, ad eorum discrimen literam nun in fine addiderunt, vt שֹׁפֵץ בַּחַיִּים fraudator, raptor: אֲרִי־רֵפִי iracundus: שֹׁפֵץ בַּחַיִּים scrupulosus: אֲרִי־רֵפִי raptor & id genus. Et ex istis toarim, possumus verba formare, vt ex חָכֵם quod est sapiens, fit verbum חָכְמוּ: vt Prouerbiorum ca. 23.

fili mi si חָכְמוּ sapuerit (aut sapiens fuerit) cor tuum &c. Et capite. 9. Si חָכְמוּ חָכְמוּ לְךָ sapiens fueris, sapiens fuisti tibi. Et ex נָדָב liberalis, voluntarius, fit נָדָב: vt Exodi. 25. Cuius נָדָב voluntarius fuit spiritus. Habent plurale, & veniunt in regimine genitiui: vt צְדִיקִים צְדִיקִים צְדִיקִים Justus, iusti, iusti. חֲכָמִים חֲכָמִים חֲכָמִים Sapiens, sapientes, sapientes &c.

De nomine happóbal, siue hammacór: et q̄ interdum capitur pro praterito, participio, imperatiuo, & futuro. Ca. 6.

Omne hap póbal, siue hāmacór, est nomen significans simplicitē, et absolu-

te, id est sine quauis temporis differentia, sine genere, sine numero, actionem vel passionem, quomodo Latini in infinitiuū appellant, vt amare, legere. Et idcirco appellatur a rabbi Jebudáb, et

budáb, et rabbi Abza Auen
 bezra Nomen happóhal, à iu
 nioribus communiter hanma
 cóz, idest vena, q̄ ab illa sim
 pliciter operatione per nomen
 happóhal significata, veluti à
 vena, et fonte scaturiant opera
 tiones aliæ præsentis, præteri
 ti, et futuri temporis. Et quum
 operatio per hoc nomen signi
 ficata abstrahat à tempore de
 terminato, non est consenta
 neum, vt connumeretur inter
 verba, quæ significant cum ali
 qua temporis differentia. sed
 inter nomina, quamq̄ hoc no
 men in medio locatur verbo
 rum, vt ostendatur esse verbo
 rum vena: et q̄ secundum con
 iugationum varietatē, varian
 tur et ipsa nomina happóhal,
 vt suis in locis dicendum est.
 Cæterum annotandum est,
 q̄ sacris in literis interdum ca
 pitur pro præterito: vt Psal
 mo. 8. דָּתָה Dare (pro dedisti)
 gloriam tuam. Et Jeremiæ ca
 pite. 14. Cerva in agro peperit
 וַיִּשָּׁק et relinquere. pro reli
 quit. Et Exodi. 8. capite. Et

אֶגְרָוּ aggrauare. pro aggraua
 uit. Et Ezechielis. 1. capi. Et
 animalia וָיָשׁוּ אֶרְצָה ire, et reuer
 ti. pro ibant, et reuertebantur.
 Sic noster Vergilius in libro
 aeneidos. 7. Vociferans et enim
 mollis summere Thirfos. pro
 sumebat. Et vice ponit par
 ticipij, vt Genesis. 8. capi. Et
 aquæ erant וָיָשׁוּ אֶרְצָה ire, et de
 ficere. pro euntes et deficientes.
 Et vice imperatiui, vt. 4.
 Regū. 3. וָיָשׁוּ facere (pro fac)
 torrentem. Exo. 20. וָיָשׁוּ Re
 cordari (p̄ recordare) diei sab
 bati. Zacha. 6. וָיָשׁוּ Accipere
 (pro accipe) à transmigratio
 ne. Deuterono. 6. וָיָשׁוּ Obser
 uare (pro observa) diem sabba
 ti. Psal. 16. וָיָשׁוּ Sustentare
 (pro sustenta) gressus meos.
 Et vice futuri: vt Leuiti. 6.
 וָיָשׁוּ pro וָיָשׁוּ idest Offerent
 eam filij Aharón. Ezechie. 11.
 וָיָשׁוּ pro וָיָשׁוּ idest Educam.
 et. 2. Reg. 3. וָיָשׁוּ pro וָיָשׁוּ. 1.
 Saluabo, et. 1. Reg. 3. וָיָשׁוּ
 Incipere, et finire. pro incipiam
 et finiam. Et Jehosue. 9. capi
 te. Hoc faciemus eis וָיָשׁוּ et
 vivifica

viuificare pro viuificabimus.
Et Psalmo. 76. וְהִאֲזִינָה **Et** auri-
 bus percipere, pro auribus per-
 cipiet. **Et** vice alterius no-
 minis, vt Psal. 100. הִפְּיֵי fa-
 cere declinationes odiui, pro
 opus declinationum.

De nomine gētili, tam
 masculino, & foeminino, &
 eius terminatione. Ca. 7.

Omen gen-
 tile est qđ
 gentis, aut
 familiae de-
 clarat ori-
 ginem, & ap-
 pellať Mo-
 men הַיְהוּדִים idest cognationis, ge-
 nealogia. **Et** masculinum ter-
 minatur in iod: foemininum ve-
 ro in iod, & he, vel in iod, & tau:
 vt עֵבְרָיִם וְעֵבְרָיִם וְעֵבְרָיִם hebraeus,
 hebraei, & hebraei, Genes. 39. **Et**
 43. Exodi. 3. **Et** sic מִצְרַיִם Aegy-
 ptius, Gene. 39. מִצְרַיִם aegyptij,
 et מִצְרַיִם. **Et** in his duobus, et
 aliis similibus propter concur-
 sum duorum Jodin, alterum
 cadit nominis gētilis signum,
 vt יהוּדָיִם Iehudæus, יהודים et

יהודים iehudai, אֶדְוִמִּי edomæ,
 אֶדְוִמִּי edomæi, áleph cum sce-
 uá, & patách: & אֶדְוִמִּיִּם fm no-
 mam. **Et** sic אֶמֹרָאִי Emoræus,
 יְבוּסָאִי Jebusæus, חִיטָאִי Chittæus,
 פְּרִזָאִי Perizæus, חִיֻּוּאִי chiuuæus,
 מוֹאבִיטָאִי moabita, חֲרָרָאִי hararæus.
Et ita cætera formabis. Inter-
 dum tamē inuenitur sine iod,
 vt Nume. ca. 26. Ista familia
 מִנְשֵׁה. **Item** Ipsi Innáb fami-
 lia הַיִּמְנָה: et sine nun finali dis-
 ctionis, vt ipsi Abamán fami-
 lia הַנְּעִמָּי, Nume. 26. **Et** foemis-
 nea sūt vt מוֹאבִיטָאִי מוֹאבִיטָאִי moa-
 bitis, Moabitides: יהוּדָיִתָּה
 יהוּדָיִתָּה Judæa, Judææ, מִצְרַיִתָּה
 מִצְרַיִתָּה Aegyptia, Aegyptiæ,
 עֵבְרַיִתָּה עֵבְרַיִתָּה hebræa, hebrææ,
 צִידֹנִיתָּה צִידֹנִיתָּה Sidonia, Sido-
 niæ: עַמֹּנִיתָּה עַמֹּנִיתָּה Hammonis-
 tis, Hammonitides. **Adem** est
 cum camés chatéph, vt lenior
 sit pronúciatio, qđ dictio sit pol-
 lysyllaba, teste Rabbi Dauid
 in Michlól. **Et** ita cætera for-
 matu sunt perfacilia.

De Comparatiuo, Su-
 perlatiuo, et Diminuti-
 uo.

Caput. 8.
 Comparatiuo

Comparatio nomi-
ne carent
Hebraei :
sed cum di-
ctione יותר
plus , vel
magis, vel cū mem quod eius
gerit vices faciunt comparati-
uum cū positiuo: vt Prover. 3.
טוֹב מִחֵרֶה מִסֵּחַר כֶּסֶף Bona ne-
gociatio ei⁹ plusq̄ (vel magis
q̄) negociatio argēti. i. melior
est negociatio ei⁹ negociatione
argenti. Et eodē capi. יָקָרָה הָיָא
מִפְּנֵי נִימָם. i. Preciosior est mar-
garitis. 2. 1. Reg. 24. צְדִיקָא תָּתִיר
מִמֶּנִּי Justior es me. Eccl. 7. טוֹב
שֵׁם מִשְׂמֵן טוֹב Melius nomē q̄
vnguentū bonū. **C**suplatiuo
quoq̄ proprio carent: sed cum
dictione יָקָרָה idest valde, illud
efficiunt, et præcipue quando
ipsamet dictio geminatur. Ge-
nesis. 1. Et idit deus omne qd̄
fecit, et ecce bonum יָקָרָה valde
idest optimum. Numē. 12. Et ir-
Moscēb mansuetus יָקָרָה valo-
de. i. māsuētissimus. Psal. 118.
Latum mandatum tuum יָקָרָה

valde, idest latissimum. **C**Die
minutiuum nomen cōstituitur
per literam nun, et iod, et nun, et
gminationem secūda, et tertia
litera, testib⁹ rabbi Abrahām,
rabbi Dauid, et rabbi Himma-
nuel: vt נְחֹשֶׁתֶן אֶנּוּלִים, paruū
as. 4. 1. Re. 18. Et אֶמִּינוֹן Amino-
nulus appellat Amnon filius
Dauid ob contemptū. 2. 1. Reg.
13. Nunquid Aminon frater
tuus fuit tecum? Et אֶשְׁיֵן pu-
pilla quasi vir paru⁹ q̄ in ocu-
lo viri quædam parua videat-
ur imago, et שַׁבָּתוּלָה sabbatulū,
et שַׁחֲרָהֶרֶת subnigra. i. parū nie-
gra. Canti. 1. Et יִרְמָקָה subuirio-
dis. Leui. 13. אֶרְמָקָה subrufus.
Ibidem. אֶרְמָקָה subrufa. Ibi-
dem. אֶלְיָהוּ Deiculi. Psal. 95.

CDenominib⁹ numera-
libus cardinalib⁹ vsq̄ ad
viginti. Caput. 9.

CAnt et
שְׁמוֹת
הַמְּסָפָר
nomina
numeri,
idest nu-
meralia: quorum aliqua sunt

cardinalia, videlicet

אֶחָד Unus, Psalmo. 13. 7 est cum seghól, 7 camés. Excipiuntur aliqua quæ sunt cū patách vt Zacha. 11. **אֶחָד** i. vnum vocaui decorem **אֶחָד** 7 vnum. i. alterum vocaui funiculū, Gene. 48. Ego dedi tibi **אֶחָד** **אֶחָד** partem vnam. Et **אֶחָד** **אֶחָד** vsq̄ ad vnum non defuit. Et Ezech. 33. Et locutus est **אֶחָד** **אֶחָד** vnus cum vno. Et Gene. 3. Ecce Adám fuit **אֶחָד** sicut vnus ex nobis, Leui. 13. Ad **אֶחָד** vnū ex filiis eius. Et fortasse, vt inquit. R. Dauid deficit in his **אֶחָד** vt sit sensus. Vnum baculorū. i. ex baculis vocaui 7c. In regimine genitiui est cum patách, Gene. 22. Super **אֶחָד** vnum montium 7c. Et plurale **אֶחָד** Gen. 29. Et **אֶחָד** vnus, vt paulò superius: 7 **אֶחָד** vnum, Ezechielis. 18. ca.

אֶחָד Una. foemineum, est totum cum patách. Exo. 1. Quarum **אֶחָד** vna vocabatur Siphrah. Et si fuerit cū athnach accétu, 7 soph passúc, áleph est cum seghól, 7 chetb cū camés:

vt Exo. 15. Et coniūxit quinque cortinas **אֶחָד** **אֶחָד** vnam ad vnam. i. alterá. Et quinque cortinas iūxit **אֶחָד** **אֶחָד** vnam ad vnam. Et sic venit cum zachéph in plerisque locis: vt Exodi. 15. Extremū cortinæ **אֶחָד** vnus. Et. 37. Super lat⁹ eius **אֶחָד** idest vnum. Sex tamen sunt cum zachéph, 7 habent patách, vt est annotatū in Adisrá: vt Exodi. 16. Tolle vnam **אֶחָד** vnam. Et Jehosue. 6. Uisce **אֶחָד** vna. Et. 2. Reg. 6. Totam panis **אֶחָד** vnam. Et. 3. Regum. 3. Et date medietatē **אֶחָד** vni. Et Zacha. 5. Mulier vna. Exodi. 15. Mensura **אֶחָד** vna. Et doctores vbiq̄ inueniunt hæc dictio cum dictione **אֶחָד** præceptum, statutum: **אֶחָד** mensura: **אֶחָד** annus: **אֶחָד** lex: punctant cum patách, præter vnum. Deute. 24. Innocēs erit domui suæ **אֶחָד** **אֶחָד** anno vno. Et quæcūq̄ sunt cum athnach, 7 soph passúc, camessant. Et possibile est, q̄ **אֶחָד** et **אֶחָד** duæ sint voces distinctæ, vel deducitur **אֶחָד** ab **אֶחָד** 7 caret dáleth, quia

leth, quia fm normam deberet esse תֵּתֵּן venit et sine dáleth, vel táu תָּא. Ezech. 18. Et fecerit הָאֵלֶּה מֵאֶחָד מֵאֶחָד וְאֶחָד ex vno ex his, pro תָּא vel תֵּתֵּן.

שְׁנַיִם Duo, masculinum, nunc cum patach. Gen. 6. **שְׁנַיִם** Duo introduces in arcam, et in soph passúc: et cum athnác habet cas més: vt Exo. 22. Reddet שְׁנַיִם idest duo. Et in regimine genitiui cum mem שְׁנַיִם: vt Gene. 25. **שְׁנַיִם עֶשְׂרִים** Duodecim principes. Et absq; mem עֶשְׂרִים duodecim. Et Gene. 19. Et venerunt שְׁנַיִם duo angelorú. pro duo angeli. Et non est coniunctio nominis numeralis, vt sūt aliæ nominum coniunctiones, quia in coniunctione nominis numeralis coniungitur vel numerus numerato, vel numerus numero: vt in prædictis patet exemplis, vel numerus personæ, vt Dañ. 9. **בְּשָׁנָה אֶחָת דָּרָוּשׁ** In anno vno **דָּרָוּשׁ**. i. **דָּרִיּוּשׁ**. Et **עֶשְׂרִים שָׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ** In anno tertio quo regnauit ipse. et id genus. Et cum pronominibus **שְׁנַיִם** ambo ipsi, **שְׁנַיִם**

ambo vos: **שְׁנַיִם** ambo nos. Et sic **שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁנַיִם** quamq; non inuenitur talis coniunctio nisi in **שְׁנַיִם** quinquaginta, et numero magno **אֶלֶף** mille, et **רַבּוּ** centum milia. Et interdum diminuit iste numerus sicut et tres vel tria qui sunt minimi numeri, vt Isa. 17. **שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה נְרֵנִים**. Duo, tria grana in vertice rami. i. pauca. Et. 4. **שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה מְרוֹקִים** Duo, tres Eunuchii. i. pauci. et. 3. **כֶּעֶשְׂרִים** 17. En ego colligo **שְׁנַיִם** duo ligna. i. pauca. Septenarius vero, et denarius, et millenarius auget: vt suo dicam in loco.

שְׁנַיִם Duæ, foemininū est, Gene. 5. et fm normā debuerat esse **שְׁנַתָּים**: sed euphoniæ gratia nun est remotū, et daghés lenes: vt in **שְׁנַתָּים** remāsit. Et in coniunctione cū mem, vt Exo. 24. **עֶשְׂרִים עֶשְׂרִים** Et duodecim titulos, et sine mem **בְּנֹת עֶשְׂרִים** duodecim filia.

שְׁלֹשָׁה Tres, masculinū, Gene. 18. **עָלִידִית שְׁלֹשָׁה** tres viros. Et in regimine genitiui **שְׁלֹשָׁה** Genesis. 3. capi. **יֵבִימוּ** viam

שְׁלֹשָׁה triū dierū. Et cum pro-
nomine, Num. 12. Egredimini
שְׁלֹשָׁה tres vos. Et egressi
sunt שְׁלֹשָׁה tres ipsi. Et משְׁלֹשָׁה
est שְׁלֹשָׁה: vt Gene. 38. Et fue-
runt שְׁלֹשָׁה חודשים quasi tres
menses. Numerus etiam iste di-
minuit, vt dictum est in שְׁנַיִם.

שְׁלֹשָׁה Tres. foemininū, Deu-
terono. 19. שלש ערים Tres ciui-
tates. 1. Paral. 25. וּבָנֹתָ שְׁלֹשָׁה
Et filias tres. Et in coniun-
ctione שְׁלֹשָׁה Genesis. 5. וּשְׁלוֹשָׁה
שָׁנָה Et trecentis annis.
Inuenitur etiam vt masculi-
num שְׁלֹשָׁה: vt Gen. 7. וּשְׁלֹשָׁה
Et tres uxores filiorum eius.
et Iob. 1. Et vocabāt שְׁלֹשָׁה
tres sorores suas.

אַרְבָּעָה Quatuor. masculinū
Gene. 2. לְאַרְבָּעָה רֵאשִׁים In qua-
tuor capita. Et in coniunctio-
ne אַרְבָּעָה vt Num. 7. אַרְבָּעָה
Quatuor boues dedit. Et ge-
minatum אַרְבָּעָה 2. Reg. 12.
Reddet אַרְבָּעָה bis quatuor,
idest octo. Et cum pronomine
Danielis ca. 1. Et pueris istis
אַרְבָּעָה Quatuor ipsis dedit
7c. Et aleph in his non est rae-

dicale.

אַרְבָּעָה Quatuor. foemininum
Genesis. 15. Et affligent eos
אַרְבָּע מאות שָׁנָה quadringentis
annis. Et in coniunctione non
mutatur.

חֲמִשָּׁה Quinq. masculinum,
Num. 7. חֲמִשָּׁה עֲתָרִים Quinq.
hircos. Et in cōiunctione mem
est cum séri, vt Numeri. 3. ca.
חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה Quinq. quinq. sic-
clos. Et cum pronomine חֲמִשָּׁה
חֲמִשָּׁה. Et ita residuum.

חֲמִשָּׁה Quinq. foemininū, Gene-
ne. 5. Et vixit Seth חֲמִשָּׁה שָׁנִים
quinq. annis 7c. Et in coniun-
ctione cheth est cū sceuá, 7 pa-
tách. Gene. 5. חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
Quindecim annis.

שֵׁשָׁה Sex. masculinū, Gene-
ca. 30. Deperi ei שֵׁשָׁה בָּנִים sex
filios. Et in coniunctione cum
séri, 7 seghól שֵׁשָׁה: vt Jehosue
capi. 6. Sic facietis שֵׁשָׁה יָמִים
sex diebus.

שֵׁשָׁה Sex. foemininū cum séri,
Exodi. 21. שֵׁשָׁה שָׁנִים Sex annis
seruiet. Et cum maccáph, 7 iun-
ctum monosyllabo, vel dictio-
ni longæ est cū seghól: vt Nu-

meri. 7.

meri. 7. שֵׁשׁ עָלוּתֵי שֵׁשׁ Sex plaustra. Proverbio. ca. 6. שֵׁשׁ הֵנָּה Sex sunt.

Ⓢ Septem, masculinum, Gene. 4. Septuaginta וְשֵׁשׁ־עָשָׂר et septem, et in coniunctione. שֵׁשׁ־עָשָׂר Leuiti. 23. שֵׁשׁ־עָשָׂר כִּשְׁבָיִם Sex oues (vel agnos,) et geminatum (sive duale) שֵׁשׁ־עָשָׂר bis septem. i. quatuordecim. Gene. 4. Quamquā determinat⁹ pro indeterminato ponitur numero. Et cum additione nun, Job. 42. Et fuerunt ei שֵׁשׁ־עָשָׂר בָּנָי septē filij. et est sicut illud Hoseæ ca. 10. בְּשָׁנָה Confusio Ephraim capiet, pro בָּנָי quā quā sunt qui dicūt quod additio est multitudinis gratia. Et cum pronomine. 2. Reg. 21. שֵׁשׁ־עָשָׂרֵם Septem ipsi pariter, et est alia forma à שֵׁשׁ־עָשָׂר. Nam ex שֵׁשׁ־עָשָׂר dicendum erat שֵׁשׁ־עָשָׂרֵם sicut ex שֵׁשׁ־עָשָׂר dicitur שֵׁשׁ־עָשָׂרֵם familia eorum, vel ancilla eorum.

Ⓢ Septem foemininū, scilicet cum seghól. Gen. 5. שֵׁשׁ־עָשָׂר septem annis, et in coniunctione cum sceuá, vt eo. ca. מאָה וְשֵׁשׁ־עָשָׂר Et septingētis annis. Ino

uenitur et foemininum שֵׁשׁ־עָשָׂר, vt Ezech. 40. וּמַעְלוֹתַי שֵׁשׁ־עָשָׂר עֹלוֹתַיו. Et gradus septē ascensus (vel ascensiones) eius. Et possibile est quod מַעְלוֹתַי et עֹלוֹתַיו sint pluralia masculina, teste rabbi Dauid in Alhichlól.

Ⓢ Octo, masculinū, nun est cum camés. Gene. 14. Trescentis decem, et שֵׁשׁ־עָשָׂר octo, et in coniunctione שֵׁשׁ־עָשָׂר. Gene. 17. filius שֵׁשׁ־עָשָׂר octo dierum circumcidetur.

Ⓢ Octo, foemininū, cum seghól, vt Gen. 5. וְשֵׁשׁ־עָשָׂר מֵאָהֵם Et octingentis annis, et in coniunctione non mutatur. 4. Regū. filius שֵׁשׁ־עָשָׂר octo annorum erat Josciábu.

Ⓢ Nouem, masculinum, Nume. 29. Titulos שֵׁשׁ־עָשָׂר nouem, et in coniunctione שֵׁשׁ־עָשָׂר. Nume. 34. וְשֵׁשׁ־עָשָׂר מֵאָהֵם Nouem tribubus.

Ⓢ Nouem, foemininum, cum séri. Gene. 5. שֵׁשׁ־עָשָׂר nouem, et septingenti anni, et in coniunctione cum sceuá: vt Gene. 5. וְשֵׁשׁ־עָשָׂר מֵאָהֵם Et nongenti anni.

Ⲭⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ,
 Genesis.18. Si inuenti fuerint
 ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ, et cum alio nume
 ro iunctum ⲉⲥⲉⲙ. Et non venit
 per modum coniunctionis nisi
 ⲉⲥⲉⲙ. Alij vero numeri veniūt
 vt absoluta: vt

ⲀⲚⲘⲉⲛ ⲉⲥⲉⲙ

Undecim. Idem ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ
 decim.1. Paral.24. et.27.

ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ

Duodecim: idest duo, et decem.
 1. Paral.24. et.27.

ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ

Tredcim.1. Paral.24. et.25.

ⲀⲚⲘⲉⲛ ⲉⲥⲉⲙ

Quatuordecim. 1. Paralipo.
 24. Et Nume.29.

ⲀⲚⲘⲉⲛ ⲉⲥⲉⲙ

Quindecim. 1. Paral.24. Et
 Nume.29. Et ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ
 Ezechie.45.

ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ

Sexdecim.1. Paral.24.

ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ

Septemdecem. idest et decem.
 1. Paral.24. Et Gene.8.

ⲉⲥⲉⲙ ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ

Octodecem. idest et decem.1.
 Paralipome.24.

ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ ⲉⲥⲉⲙ

ⲀⲚⲘⲉⲛ ⲉⲥⲉⲙ.1. Pa.24.

Ⲭⲉⲥⲉⲙ in coniunctione ⲉⲥⲉⲙ
 et res cum seghól. Genesis.31.

Et mutauit mercedem meam
 ⲉⲥⲉⲙ decem vicibus.

Ⲭⲉⲥⲉⲙ Decem, fœmininū, cum
 seghól. Gene.5. ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

decem anni: et in coniunctione cum
 alio numero ⲉⲥⲉⲙ Unde

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ, et ⲉⲥⲉⲙ

Undecim.2. Paral.24. et.27.
 Ezechielis.40.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Duodecim. Gen.5. et Jeho.4.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Tredcim.

ⲀⲚⲘⲉⲛ ⲉⲥⲉⲙ

Quatuordecim. 2. Paral.13.
 Et Ezechie.43.

ⲛⲁⲥⲁⲗⲓⲛⲁⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Quindecim. Gene.5.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Sexdecim.2. Paral.27.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Septemdecem. idest et decem.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

Octodecē.1. et decē.2. Para.13.

ⲉⲥⲉⲙ ⲉⲥⲉⲙ

ⲀⲚⲘⲉⲛ decem. idest et decem.

Ⲭⲉⲥⲉⲙ

חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים Quinquagesima. Ezech. 40.	שָׁלֹשׁ וְשָׁלְשִׁים Tres et triginta. Ezech. 41. Et
Et עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה. 2. Paralip. 27. et Ezechie. 40.	שָׁלְשִׁים וְאֶחָד. 1. Paralip. 29.
שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים Sexagesima.	אַרְבָּעָה וְשָׁלְשִׁים Quatuor et triginta. Et
Sexagesima.	שָׁלְשִׁים וְאֶחָד. 1. Paralip. 7.
שֵׁשׁ וְעֶשְׂרִים Sexagesima.	אַרְבַּע וְשָׁלְשִׁים Quatuor et triginta.
שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים Septemagesima. Deuter. 2.	חֲמִשָּׁה וְשָׁלְשִׁים Quinquagesima.
שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים Septemagesima.	חֲמִשָּׁה וְשָׁלְשִׁים Quinquagesima.
שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים Octogesima.	שֵׁשׁ וְשָׁלְשִׁים Sexagesima.
שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים Octogesima. Exo. 26.	שֵׁשׁ וְשָׁלְשִׁים Sexagesima.
תְּשַׁע וְעֶשְׂרִים Nonagesima.	שִׁבְעָה וְשָׁלְשִׁים Septemagesima.
תְּשַׁע וְעֶשְׂרִים Nonagesima. Leui. 25.	שִׁבְעָה וְשָׁלְשִׁים Septemagesima.
אֶחָד וְשָׁלְשִׁים Unus et triginta.	שְׁמוֹנֶה וְשָׁלְשִׁים Octogesima.
אֶחָת וְשָׁלְשִׁים Una et triginta.	שְׁמוֹנֶה וְשָׁלְשִׁים Octo, et triginta. Et
שְׁנַיִם וְשָׁלְשִׁים Duo et triginta.	שְׁמוֹנֶה וְשָׁלְשִׁים Deuterono. 2. capi.
שְׁתַּיִם וְשָׁלְשִׁים Duo et triginta.	תְּשַׁע וְשָׁלְשִׁים Nonagesima.
שָׁלֹשׁ וְשָׁלְשִׁים Tres et triginta.	תְּשַׁע וְשָׁלְשִׁים Nonagesima. Et
	שָׁלְשִׁים וְאֶחָד. 2. Paralip. 16.

אֶחָד וְאַרְבָּעִים

Unus, et quadraginta.

אַחַת וְרַבְעִים

Una, et quadraginta. Et

אַחַת . 2 . Parali-
pome. 16. capite.

שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים

Duo, et quadraginta.

שְׁתַּיִם וְאַרְבָּעִים

Dux, et quadraginta.

שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים

Tres, et quadraginta.

שְׁלֹשׁ וְאַרְבָּעִים

Tres, et quadraginta.

אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים

Quatuor, et quadraginta.

אַרְבַּע וְאַרְבָּעִים

Quatuor, et quadraginta.

חַמֶּשֶׁה וְאַרְבָּעִים

Quinq, et quadraginta.

חֲמֵשׁ וְאַרְבָּעִים

Quinq, et quadraginta.

שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים

Sex, et quadraginta.

שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים

Sex, et quadraginta.

שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים

Septem, et quadraginta.

שִׁבְעַת וְאַרְבָּעִים

Septem, et quadraginta.

שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים

Octo, et quadraginta.

שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים

Octo, et quadraginta.

תְּשַׁע וְאַרְבָּעִים

Novem, et quadraginta.

תִּשְׁעַת וְאַרְבָּעִים

Novē, et quadraginta. Leviti. 25.

אֶחָד וְחֲמִשִּׁים

Unus, et quinquaginta.

Una, et quinquaginta. אַחַד

2. et 50. שְׁוָה

2. et 50. שְׁוָה

3. et 50. שְׁלֹשָׁה

3. et 50. שְׁלֹשָׁה

4. et 50. אַרְבָּה

4. et 50. אַרְבָּה

5. et 50. חֲמִשָּׁה

5. et 50. חֲמִשָּׁה

6. et 50. שִׁשָּׁה

6. et 50.

6. r. 50.	וַיְהִי	4. r. 60.	וַיְהִי
7. r. 50.	וַיְהִי	5. r. 90.	וַיְהִי
7. r. 50.	וַיְהִי	5. r. 60.	וַיְהִי
8. r. 50.	וַיְהִי	Genesis. f. capite.	
8. r. 50.	וַיְהִי	6. r. 60.	וַיְהִי
8. r. 50.	וַיְהִי	6. r. 60.	וַיְהִי
9. r. 50.	וַיְהִי	7. r. 60.	וַיְהִי
9. r. 50.	וַיְהִי	7. r. 60.	וַיְהִי
vnus, r. 60.	וַיְהִי וַיְהִי	8. r. 60.	וַיְהִי
vna, r. 60.	וַיְהִי	8. r. 60.	וַיְהִי
2. r. 60.	וַיְהִי	8. r. 60.	וַיְהִי
Et. 1. Paralipome. 26. capi.		9. r. 60.	וַיְהִי
2. r. 60.	וַיְהִי	9. r. 60. Gene. f.	וַיְהִי
Et. Gene. f.	וַיְהִי וַיְהִי וַיְהִי	1. r. 70.	וַיְהִי וַיְהִי
3. r. 60.	וַיְהִי	1. r. 70.	וַיְהִי
3. r. 60.	וַיְהִי	2. r. 70.	וַיְהִי
4. r. 60.	וַיְהִי	2. r. 70.	וַיְהִי
			3. et. 70.

3.et.70.	שָׁל וְשׁ	2.2.80.	שָׁל וְשׁ
3.2.70.	שָׁל וְשׁ	2.2.80.	שָׁל וְשׁ
		Gene. 5, et. 6, ca.	שָׁל וְשׁ וְשָׁל וְשׁ
4.2.70.	שָׁל וְשׁ	3.2.80.	שָׁל וְשׁ
4.2.70.	שָׁל וְשׁ	3.2.80.	שָׁל וְשׁ
5.2.70.	שָׁל וְשׁ	4.2.80.	שָׁל וְשׁ
5.2.70.	שָׁל וְשׁ	4.2.80.	שָׁל וְשׁ
6.2.70.	שָׁל וְשׁ	5.2.80.	שָׁל וְשׁ
6.2.70.	שָׁל וְשׁ	5.2.80.	שָׁל וְשׁ
7.2.70.	שָׁל וְשׁ	6.2.80.	שָׁל וְשׁ
7.2.70.	שָׁל וְשׁ	6.2.80.	שָׁל וְשׁ
Genesis, 9, ca.			
8.2.70.	שָׁל וְשׁ	7.2.80.	שָׁל וְשׁ
8.2.70.	שָׁל וְשׁ	7.2.80.	שָׁל וְשׁ
		Genesis, 5, capi.	
9.2.70.	שָׁל וְשׁ	8.2.80.	שָׁל וְשׁ
1.2.80.	שָׁל וְשׁ וְשָׁל וְשׁ	1. Paralipome, 25, ca.	
1.2.80.	שָׁל וְשׁ	8.2.80.	שָׁל וְשׁ
			שָׁל וְשׁ

9.7.80.

שְׁבַע וְאָ 7.7.90.

שְׁבַע וְאָ

9.7.80.

שָׁן וְאָ 8.7.90.

שָׁן וְאָ

1.7.90.

אָחַד וְהַשְּׁעוֹן 8.7.90.

שָׁן וְאָ

1.7.90.

אָחַד וְאָ 9.7.90.

שָׁן וְאָ

2.7.90.

שְׁנַיִם וְאָ 9.7.90.

שָׁן וְאָ

2.7.90.

שְׁנַיִם וְאָ

De nominibus cardinalibus à centum vsq; ad mille, et supra. Ca. 12.

3.7.90.

שְׁלֹשָׁה וְאָ

Ma. id est centum, Leuiti. 26. Et in regione genitio ui, siue in

3.7.90.

שְׁלֹשָׁה וְאָ

coniunctione מאָ Bene. 5. et 21. Et in plurali מאָ centum, similiter Genesis. 5. Et duale מאָ Ducenti, Gene. 11. 7. 23. Quinquaginta et centum, Ezechie. 48.

4.7.90.

אַרְבָּע וְאָ

שְׁלֹשׁ מאָ

Trecenta, Gene. 5.

4.7.90.

אַרְבָּע וְאָ

אַרְבַּע מאָ

Quadringenta, Numeri. 1. Et

5.7.90.

חֲמִישָׁה וְאָ

2. Para

5.7.90. Gene. 5. 7. 6.

חֲמִישָׁה וְאָ

6.7.90.

שֵׁשׁ וְאָ

6.7.90.

שֵׁשׁ וְאָ

7.7.90.

שִׁבְעָה וְאָ

2. Paralipome. 1.

חמֵשׁ מֵאוֹת

Quingentæ. Gene. 5. Et Ezechielis. 42.

שֵׁשׁ מֵאוֹת

Sercentæ. Genesis. 8. Et Numeri. 2.

שִׁבְעַת מֵאוֹת

Septingentæ. Gene. 5. Et. 1. Paralipome. 27.

שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת

Octingentæ. Gene. 5.

תִּשְׁעַת מֵאוֹת

Nongente. Gene. 5.

אַלְפֵי

Mille. Et in sopb passúc, 7 cū atbnách אֶלְפֵי: אֶלְפֵי: quod interdum est nomen vniuersale, vt אֶלְפִים. et plurale אֶלְפִים et in coniunctione אֶלְפֵי: אֶלְפֵי: 2. Paralip. 1.

אַלְפִים

Duomilia. Exodi. 38. Et שְׁנַיִם אֶלְפֵי. 1. Paralipome. 7.

שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים

Tria milia. 1. Paralip. 29. Et 2. Paralipo. 2.

אַרְבַּעַת אֶלְפִים

Quatuor milia, Et אַרְבַּעַת אֶלְפֵי. 1. Paralipom. 23. Et אַרְבַּעַת

אַלְפִים. 1. Paralipom. 23. Et Ezechie. 48.

חֲמִשָּׁת אֶלְפִים

Quinq milia. Ezechie. 45. et 48. capi.

שֵׁשֶׁת אֶלְפִים

Sex milia. 1. Paralipo. 23. Et Ziób. 42. Et שֵׁשָׁה אֶלְפֵי. 1. Paralipo. 7.

שִׁבְעֹת אֶלְפִים

Septem milia. 1. Paralip. 29. Et Ziób. 1. Et שִׁבְעָה אֶלְפֵי. 1. Paralip. 7. Et שִׁבְעָה אֶלְפִים 2. Paralipo. 26.

שְׁמוֹנֶה אֶלְפֵי

Octo milia. 1. Paralipo. 23. Et שְׁמוֹנֶת אֶלְפִים. 1. Paralipome. 29.

תִּשְׁעָה אֶלְפֵי

Nouem milia. Et תִּשְׁעָת אֶלְפִים Et עֶשְׂרֵה אֶלְפֵי Ezechie. 45. Et עֶשְׂרֵת אֶלְפִים Ezechielis 45. capite.

רִבְבֵי

Decem milia. Psal. 90. et Leuiti. 26. Et Deutero. 32. Et in plurali רִבּוֹת similiter decem milia, sicut מֵאוֹת centum. 2. Hezra. 10. Auridrachmas שְׁתֵּי רִבְּאִים idest viginti mi

lia. Et eodem capite. Auri
drachmas רַבְּעֵי רִבּוֹנֵי .i. vigin
ti milia. Et cū aleph רַבְּעֵי
similiter decem milia. Dan.
11. Et duale רַבְּעֵי וְרִבּוֹנֵי vigin
ti milia. Psal. 67. Et cum alio
numero רַבְּעֵי רַבְּעֵי feragino
ta milia. 1. Hezra. 2. Et eo.
capi. רַבְּעֵי אַרְבַּעַיִם quadraginta
milia. Et Danie. 7. רַבּוֹ רַבּוֹ
significat centū milia. Utero
enim numerus signat dec
cem milia prior singulari nu
mero, alter numero multitu
dinis. Decē milia vero mul
tiplicatus per decem milia
facit centum milia.

עֶשְׂרֵי עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Undecim milia.

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Duodecim milia. Numeri. 31.
Et. 2. Paral. 1.

שְׁלֹשָׁתַיִם עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Tredecim milia.

אַרְבָּעֵים עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Et : אַרְבָּעֵים עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Quatuordecim milia. Job ca
pite. 42.

חֲמִישֵׁי עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Quindecim milia.

שִׁשְׁעֵי עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Sexdecim milia.

שִׁבְעֵי עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Septemdecem milia. Et
1. Para. 7.

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Octodecem milia. 1. Paralip.
18. Ezechie. 48.

תִּשְׁעֵי עֶשְׂרֵי אֲלָפִים
Nouemdecem milia.

עֶשְׂרִים אֲלָפִים
Viginti milia. 1. Paral. 2. Et
2. Paralip. 28. Et Ezechie.
48. עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעֵה אֲלָפִים
Tiginti, 7 quatuor milia. 1. Pa
ralipo. 27. Et שְׁתַּיִם רַבּוֹ vt dic
tum est: aut רַבּוֹתַיִם חֲמִשָּׁה
Eze. 45. Et sic
1. Para. 7.

שְׁלֹשִׁים אֲלָפִים
Triginta milia. Numeri. 1. Et
1. Paral. 7. Et שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֲלָפִים
1. Paralipo. 23.

אַרְבָּעִים אֲלָפִים
Quadraginta milia. Num. 1.

חֲמִשִּׁים אֲלָפִים
Quinquaginta milia. Num. 1.

שִׁשִּׁים אֲלָפִים
Sexaginta milia. Num. 1.

שִׁבְעִים אֲלָפִים

שבעים אלף

Septuaginta milia. Nume. 1.
Et. 2. Paralipo. 2.

שמונים אלף

Octoginta milia. Numeri. 2.
Et 1. Paralipome. 7. ca.

תשעים אלף

Nonaginta milia.

מאה אלף

Centum milia. 1. Paralip. 21. et
Nume. 2. רבו רבתי מאת אלף
vt dictum est.

מאה והמשים אלף

Centum, et quinquaginta milia. 2. Paralipo. 2.

מאתים אלף

Ducenta milia.

שלש מאות אלף

Trecenta milia.

ארבע מאות אלף

Quadringenta milia. 1. Paralipome. 13.

חמש מאות אלף

Quingenta milia. 2. Reg. 24.
Et. 1. Paralipo. 13.

שש מאות אלף

Sextenta milia. Num. 1. et. 26.

שבע מאות אלף

Septingenta milia.

שמונה מאות אלף

Octingenta milia. 2. Reg. 24.
et. 1. Paralipo. 13.

תשע מאות אלף

Noningenta milia.

Est autem annotandum, qd in numeris à decem, et supra, non inueniuntur nomina toarim, idest adiectiua. Sed vice eorum vtuntur nominibus numeralibus cardinalibus predictis: vt Gene. 14. ושלש עשרה שנה. Decimo anno rebellauerunt. Et Leui. 25. שנת החמשים. Annus quinquagesimi anni erit vobis et. Et Ezec. 40. In quartodecimo ano. Et. 45. בארבעה עשרה יום. Quartadecima die.

Est autem annotandum, qd Hebraei per alphabeti literas numeros signare solent, vt

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1

Deinde praeponunt Jod vsq ad Caph, hoc pacto

יא	יב	יג	יד
11	12	13	14

Et ne coniungantur qd vnum ex diuinis conficit nominibus honoris

honoris gratia dicunt

כא	יז	ט	יח	יז	יז	טז
21	20	19	18	17	16	15
כח	כו	כו	כה	כד	כג	כב
28	27	26	25	24	23	22
			לג	לא	ל	כט
		32	31	30	29	

Et ita residuum vsq̄ ad .39.

מז	מא	מ
42	41	40
נב	נא	נ
52	51	50
סב	סא	ס
62	61	60
עב	עא	ע
72	71	70
פב	פא	פ
82	81	80
צב	צא	צ
92	91	90
קב	קא	ק

102 101 100

Et sic vsq̄ ad cētum decem. Deinde

מיה	מיד	מין	מיו	מיא
115	114	113	112	111
מז	מט	מית	מיו	מיה
120	119	118	117	116

Et sic residuum.

מלז	מלא	מל
132	131	130

קמב	קמא	קמ
142	141	140
קנב	קנא	קנ
152	151	150
קסב	קסא	קס
163	162	161
קעב	קעא	קע
172	171	170

רז	רנ	רא	ר
203	202	201	200
שז	שנ	שא	ש
303	302	301	300
תז	תנ	תא	ת
403	402	401	400

Et quum literæ alphabeti nõ protendantur nisi vsq̄ ad tān, oportet in aliis numerationibus componere duas, vel tres literas, hoc pacto

קת	רת	תק	תת	קתת
900	800	700	600	500

Et cum duobus punctis

דא	גא	בא	א
4000	3000	2000	1000
	זא	וא	הא
	7000	6000	5000

Et sic de aliis.

De nominibus numeralibus ordinalibus. Caput. 13.

ו

Omnia ordi-
dinalia q̄
sunt toar
rūm ⁊ mas-
culina sūt
ראשון pri-
mus. שני

secundus pro שני: et in plura-
li שנים pro שנים, Gene. 6. Et
ita in sequentibus, teste rabbi
Dauid in Michlól. Et foemina
שנית שניה prima ראשונה
secunda. Est ⁊ toar fm aliam
formam: vt Ester. 10. ארדו
chái Iehudæus קשנה idest se-
cūdus regi Achasuerós: ⁊ plu-
rale המטנים. 1. 1 Regum. 15. Et
Deuterono. 17. Et scribet sibi
המטנה התורה secūdam legē.
Et Gene. 43. וקח מטנה Et ar-
gentum duplicem, vel secundū
tollite in manu vestra. Et est
cū seghól, quia est nomē toar,
et non substātium (vt plari q̄
putarūt) quia esset coniunctū,
et cū séri, si esset nomen dauár.

שליש tertius, ⁊ שלישים pro
שלישם tertij, et foemininum
שלישית שלישה tertia. Et toar
fm aliam formā שליש tertius,

et שלישים tertij cum camés. Et
alia forma שליש שלישים tertius,
tertij, vel tertiatius, tertiatii.
Et alia forma שלישם nudius
tertius.

רביעי Quart⁹, ⁊ רביעים quare-
ti: ⁊ fm aliam formā רביעי quartus.
Et secundā aliam formā
רביעית ⁊ רביעית quarta, ⁊ quare-
ta pars. Et רביע quarta pars
hin, Exodi. 29.

חמישי Quint⁹, ⁊ חמישית quin-
ta, ⁊ quinta pars. Et iod quice-
scens inter mem, ⁊ seim, est loco
daghés. Et חמשה quinta pars,
Gene. 47. Et cum pronomine
חמישית facit חמישה. Et in plu-
rali חמישים Leuitici. 22. pro
חמשותף quamq̄ dici potest, q̄
sit plurale fm masculinorū for-
mam à חמישה teste. 18. Da.
in Michlól.

שש Sextus, ⁊ ששה sexta, et
sexta pars.

שבע Septim⁹, ⁊ שבועית sep-
tima, ⁊ septima pars.

שמונה Octau⁹, ⁊ שמונת octa-
ua, ⁊ pars octaua.

תשע Nonus, et תשעה nona,
⁊ pars nona.

plantationes fideles. Isa. 36. כְּחַלִּי Cum exercitu graui. Et 15. בַּלַּיִל idest In nocte vasta ta est. Et. 16. תְּלוּלָתִי Titulam triennem. Et. 21. חֹשֶׁת Custos quid חֹשֶׁת de nocte. Et. 40. כָּל־וַיִּשְׂבַּח Omnis וַיִּשְׂבַּח vallis exaltabitur.

Alia sunt coniuncta, et veniunt instar absolutorum: vt Psal. 44. וְעֵינַי וְעֵינַי Et mansuetudinem iustitiæ pro עֵינַי: quãq̃ etiam dici potest q̃ vau coniunctio deficit, idest ⁊ iustitiam. Et Ruth. 2. Et fuit quasi אֶפְחָב ephab ordeorum, pro אֶפְחָב. Et Judi. 7. Et tulerunt אֶת־צִדְדָה idest Escam populi. pro צִדְדָה. Et Isaia. 42. Et effudit super eum אִרְמָה iram furoris sui. Et. 24. Congregabuntur אֶת־מִסְפָּה congregatione vino eti. pro אֶת־מִסְפָּה. Et. 4. 1. Regū. 7. סִמְלָה Sat⁹ simila. Et Isa. 22. מִגְרָתִי Migratione viri. Et Mich. 1. מִשְׁבַּח־בְּשִׁיתִי Misda confusione. Et Deuter. 16. Non plantabis tibi אֶת־אֲשֵׁרָה lucum omnis arboris. Et sic terminata in ioc ⁊ mem coniuncta de quibus dictum est ca. 4.

Alia sunt coniuncta sequente litera deseruiente: vt. 2. 1. Regū. 1. ca. הָרִי בְּגִלְבָּעַי Montes Shilbóah. Et Judi. 8. הַשְּׂבוּנִי Habitatores tabernaculorum. Et Ezech. 13. Et dices לְכֹהֵנֵי מְלֵכֵי לֵבֵי prophetis cordis sui. Et Isa. 8. וְשִׂשְׁיֵי אֶת־רֵצֵן Et gaudium Resin. Et. 28. אֲוִלְסוֹסֵי מִשְׁדָּרִים Auulsos vberum. Et Job. 18. מָה־לֵּא יִדְעֶה אֵל Locum non cognouit deus. Et Isa. 5. אֵת־מַטְבְּחֵי בְּקִרְבֵּי manis cantibus mane. Et co. capite. מֵאַחֲרֵי בְּזִשְׁפָה De post crepusculum. Et. 28. גְּמֹלֵי מִחֵלֶב Ablactatos lacte. Psalmo. 83. עוֹבְרֵי בְּעַמְּקֵי Transeuntes vallis. et id genus. quãq̃ etiam dici potest q̃ deficit mem signum pluralis, vt sit sensus. Montes in Shilbóah, habitates in tabernaculis. Et ita de aliis.

Alia sunt in coniunctione ad aliquod nomen, et contra: vt Exo. 25. חֲלֵצֵי תַּנְּחִי שֶׁנִּי Vermiculum cocci. Et contra, vt Leui. 14. וְאֵת־שֶׁנִּי הַחֲלֵצֵתִי Et coccum vermiculi. Et Jeho. 5. fac tibi חַרְבֹת־אֲבָנִים gladios lapidum: idest lapis

idest lapideos, vel acuminum:
idest acutos. Et 2tra, vt Psal.
88. Etiã auertes צר חרבון acu-
men gladij eius.

Alia sunt in coniunctione ad
synonymum, i. ad nomen idem
significans, vt Psal. 15. Domi-
nus מנת חלקי pars portionis
meæ. Et Gene. 13. Et ponã se-
mentuũ כעפר הארץ sicut pul-
uerem terræ. Et Zacharia. 11.
ומטר נטפם idest Et pluuiam im-
bris dabit. Et Psal. 39. מטי
הגון De luto facis (vel coeni.)
Et Danie. 12. Et multi è dor-
mientibus in ארם העפר terra
pulueris.

Alia sunt in coniunctione ad
aliud coniunctum: vt Psal. 77.
נושקי חומי קשת Armatorum, ia-
centiũ arcu. Et 34. בחגי לעני
מיו Cum hypocritis, subsan-
natoribus subcinericij. Isa. 19.
Stulti principes סובן חכמי
סוּפּוֹן sapientes, consilia-
rij Pharaonis. Et Job. 20.
Non videt riuulos נהרות נחל
נחל flumina, torrétes mellis.
Et Deute. 33. וספנו סמנו חול
Et tecta (sive operta,) abscon-

dit a arenæ. i. in arena. Et Isa.
25. ומבצר קשת Et munitionẽ,
elevationem muroz tuozũ.
Et 1. Para. 21. Et dedit Joáb
מספר הקרדעם numerum,
numerum populi Dauidi. Et
fm rabbi Abrahãm fit hoc bre-
uitatis gratia. vnde exponit,
Sapientes Pharaonis, con-
siliarij Pharaonis. Et flu-
uios mellis, torrentes mellis.
Et munitionem muroz tuo-
rum, elevationem muroz tuo-
rum. Et ita alia.

Alia sunt in coniunctione ad
nomen in potentia existens, vt
Isa. 51. מן אלהי עבירה
et non à vino. idest ebria חצות
angustiis: vel נין idest dolore.
Et Psal. 73. Ne tradas לחי
bestiæ: subaudi השדה agri, vel
congregationi: subaudi האויבים
inimicorũ &c. Et Isa. 14. מכת
מכה בלתי מרה Plaga absq̃ declina-
tione. idest plaga: vel percussio
גרב. i. gladij, vel alicuius simi-
lis. Aliqua econtra habent con-
iunctum in potetia: vt Dan. 9.
Quia חמדות idest חמדות
vir desideriorum es. Et Psal.

108. Et ego **אֱלֹהִים** idest vir orationis. Et eo. **פְּסַל**. Quia os impij, et os **מְרִירָה** idest viri doli: idest dolosi **וְע**. Et. 119. Ego **אֱלֹהִים** idest vir pacis. Et **אֱלֹהִים**. 6. Et **אֱלֹהִים** idest vir sapientia timebit nomen tuum.

De coniunctione nominum cū pnomine. Ca. 15.

Et et altera nominis coniunctio cū pnomine sibi affixo, quod relationem, aut possessionē significat. Et exempli causa sumatur vnum nomen, et sit **דָּבָר** verbū, quod in regimine genitiui facit **דְּבָר**. Et cum pnomine **דְּבָר** verbum eius, verbum suum. Daleth cum sceuá, et beth cum camés in hac nominis specie: in alijs s̄m eorum exigentiam, vt **אֶתְּרָהּ** pactum eius: **רְצוֹנוֹ** voluntas eius: **פְּרִי** fructus eius, vel suus. Et interdū vice vau ponitur be: vt dictum est de litterarum pmutatione: vt **שֵׁהָ**

canticum eius, **פְּסַל**. 41. **אֱלֹהִים** Auxilium eius, **אֱלֹהִים**. 12. **אֱלֹהִים** Totus ipse, **אֱלֹהִים**. 6. **אֱלֹהִים** Dux eius. 4. **אֱלֹהִים**. 9. Et interdum est cum be, et vau, vt **אֱלֹהִים** Lumen eius, **אֱלֹהִים**. 25. **אֱלֹהִים** Pecus eius. 1. **אֱלֹהִים**. 14. **אֱלֹהִים** Jugum eius, **אֱלֹהִים**. 1. **אֱלֹהִים** Pater eius, **אֱלֹהִים**. 13.

אֱלֹהִים Kes cū sceuá, et caph cum camés in hoc nomine, et sibi simili. Et in alijs, vt **אֱלֹהִים** eloquium tuum: **אֱלֹהִים** iustitia tua: **אֱלֹהִים** lex tua. Et si fuerit in soph passúe, vel habuerit accētum athnách, tunc sceuá mutatur in seghól: vt **אֱלֹהִים**. 118. Oculi mei defecerunt **אֱלֹהִים** ad salutem tuam, et ad eloquiū **אֱלֹהִים** iustitiæ tuæ. Et rursus. **אֱלֹהִים** me **אֱלֹהִים** s̄m verbum tuum. Et iterum. Quomodo dilexi **אֱלֹהִים** legē tuam. Et sic interdum cum accentu zachéph, vt. 3. **אֱלֹהִים**. 1. Iurasti per dominū deum tuum **אֱלֹהִים** ancillæ tuæ. Sunt tamen nonnulla cum seghól, præter normam, vt **אֱלֹהִים**. 3. Super populum tuum **אֱלֹהִים** **אֱלֹהִים** benedictio

nedictio tua Sélah. 2. 1. Regū
22. Ad קטמיתך .i. obediētiam
tuam. Et Deuter. 24. Quum
messueris messem tuam בשׂרך
in agro tuo. Et Psal. 50. Ut
iustificeris כְּדַבְּרֶךָ s̄m verbum
tuum. Et. 67. מִהַיְבִילֶךָ De tem
plo tuo super Jerusalem. Et. 3.
1. Reg. 1. Ego יְיָךְ seru⁹ tuus.
Et cum athnách inueniē cum
sceuá, vt Psal. 118. Bonum fe
cisti cum יְיָךְ seruo tuo. Et
interdū he scribitur post caph,
vt Psal. 138. Posuisti sup me
כַּפִּי volam tuam. pro manū
tuam. Et Exo. 13. Erit quasi si
gnum super יָדְךָ manū tuam.
Et interdum caph ante he est
cum séri, vt Machú. 2. Et non
audiet vltra vox מְלֵאכְךָ nun
cij tui, &c.

¶ **U**erbū meum, Jere. 29.
et sic in aliis, vt מֶלֶךְ מִלְּכִי rex meus,
תְּפִלַּתִּי oratio mea: שׁוֹעַרִי clamor
meus. Et interdum venit cum
nun, & iod, vt תַּחְתָּי Subt⁹ me.
2. 1. Re. 22. Et יְדֵיִי delitiæ meæ,
Psal. 138. Et nun cum daghēs
euphoniæ gratia, vt בְּיַדִּי Dū
adhuc ego, Deutero. 31.

¶ **U**erbū eorū, & sic גִּוְוֹתָם
guttur eorū: לְשׁוֹנָם lingua eorū:
אַרְצָם terra eorū. Et cum he (ha
bente seghól,) & mem: vt פִּיהֶם
os eorum. Et cum mem, & váu,
vt פִּימוֹ Os eorum, Psal. 16. Et
פְּרִימוֹ fructus eorū, Psal. 20.
יָצוּרְמוֹ fortitudo eorū, Psal. 88.
¶ **U**erbū vestrū, & אֲרָצְכֶם
terra vestra: לְבַבְכֶם cor vestrū:
אֲבֹתֵיכֶם pater vester: יַנְּפֶכֶם
raemus vester, Eze. 36. quod non
est ab עַנְיָךְ, quia dixisset יַנְּפֶכֶם,
sed ab עַנְיָךְ.

¶ **U**erbum nostrū: & sic
גִּוְוֹתֵנוּ lingua nostra: נַפְשֵׁנוּ ani
ma nostra: יְצוּרְנוּ auxilium nos
trum. Et est pronomen cōmu
ne masculino, & fœminæ.

¶ **U**erbū eius, pronomē
fœmininū, quod efficit he cum
puncto mappíc. Et sic אִשְׁתָּה vir
eius: תְּמוּתָהּ socr⁹ eius: אִמָּהּ ma
ter eius. Interdū tamen quies
scit he, qđ deberet habere map
píc, tam in verbis, q̄ in nomini
bus: vt Proverb. 21. Deponet
fortitudinē מִבְּטַחָהּ fiducia ei⁹.
Et Isa. 30. מוֹסְדָהּ fundamētū
eius. Et Jere. 20. & חֲמָהּ vulua
eius, Leui.

eius. **Leui. 6.** Super **קַרְנֵי** exu-
 sionē eius. Et **Jiob. 31.** **מִשְׁכַּמֵּה**
 Ab humero eius. Et **Prouer.**
12. **עֵלִי** semitæ eius. Et
Jiob. 31. Et brachium meum
הִפְקַנִּי à canni (idest offe) con-
 fringantur. Et **Leui. 13.** **הִיָּצִי**
 Pilus eius non est effectus al-
 bus. Et **Isa. 21.** **אֲנַחְתָּהּ** Semi-
 tum eius cessare feci. **Ruth. 2.**
 Et dixit **הִיא** ei. Et **Isa. 45.**
הִמְצַרְתִּי Et ab occidente eius.
דְּבָרְךָ Verbum tuum, femi-
 ninum: et sic **צַוְאַרְךָ** collum tuū:
לִשְׁוֵנֶיךָ ligna tua: **קוֹלְךָ** vox tua.
 Et cum iod in fine precedente
 eaph cum chiric: vt **Psal. 102.**
 Qui propitiat omni **יִנְיִי** ini-
 quitati tuæ. Et rectum est vt
 sit numeri pluralis.
דְּבָרָן Verbum earum, et sic
לִבָּן cor earum. Et cum he post
 nun, vt **כָּלֵנָה** omnia earum, **Se-**
ne. 42. Et **קִרְבָּנָה** Ad intimum
 earum. **Gen. 41.** Beth est cum
 seghól præter normam.
דְּבָרְכֵן Verbum vestrum: et
 sic **אֲבִיכֵן** pater vester. et cum he
 post nun **מִתְקַנְנָה** scelus vestrū,
Ezechie. 23. Et **כֶּסֶף הַתִּיבָּנָה** cer-

uicalia vestra, **Ezech. 13.** Et sã
 mee est cum daghēs euphoniæ
 gratia, teste. **R. Da.** in cōmen.
דְּבָרִים Plurale Verba, et in
 coniunctione **דְּבָרַי**: et cum pro-
 nomine **דְּבָרַי** verba eius, vel
 sua. **Deutero. 4.** Et sic **בְּגָדָיו** ve-
 stes eius: **מַלְאָכָיו** anżeli eius:
וְקִיפָיו sagittæ eius. Et interdum
 remoto iod cum he, et váu effi-
 citur hoc pronomen, vt **Machū**
2. Scutum **גְּבוּרָתוֹ** fortiū eius:
 pro **גְּבוּרָתוֹ**. et **Jiob. 24.** Et **יְיָ**
 oculi eius super vias eius. Et
42. Quum orauerit ipse pro
יְיָ primis (vel amicis) suis.
 Et **Prouer. 29.** Et custodiens
 legem **אֲשֶׁרֵהוּ** beati eius. Et **19.**
מִיָּדָיו Amici eius elongauerūt
 ab eo. Et **Eze. 42.** **וּמִלְּהֵוֹתָיו** Et
 grad⁹ eius etc. Et ratio est fm
R. Da. in **Michlól**, quia dum
 pronomen cum he, et váu moue-
 tur, litera quæ præcedit he, est
 cum séri, et est in platione iod, et
 quamq̃ non est scriptum dici-
 mus q̃ iod pluralis signū defi-
 cit in scriptura, et remanet in
 prolotione. Venit etiam more
 Syriaco cum he, iod, et chiric,
 vt **Psal.**

vt Psal. 115. Omnes תְּבִלֹתַי
retributiones eius super me.
Sic Danie. 5. Rex, 7 רְבֵרְבֵי
principes eius.

¶ Verba tua: 7 sic מִצְוֹתַי
p̄cepta tua, מִשְׁפָּטַי iudicia
tua, 7 interdum deficit iod plu
ralis, vt dictum est supra eodē
libro, capi. 4.

¶ Verba mea, et sic מִסְפָּרֵי
sermones mei. Et cū athnách
et zachéph, 7 in soph passúc est
cum camés, vt Gene. 24. Do
nec locutus fuero דְּבַרֵּי
mea, et Psal. 6. Turbata sunt
עַצְמוֹתַי ossa mea. Et. 5. Propter
אֹיְבֵי־יָמַי hostes meos. Et. 6. Inuo
craui inter omnes אֹיְבֵי־יָמַי inimi
cos meos. Excipiuntur Psal.
26. Omnibus diebus חַיֵּי
rum mearum. pro vitæ meæ.
Et. 34. Judica domine יָדֵינוּ iu
dicantes me. Et. 83. In domo
אֱלֹהֵינוּ deorum meorum. pro dei
mei. Et. 122. Ad te leuaui עֵינַי
oculos meos. Et. 128. מִן־עוֹרֵינוּ
A pueritiis meis. pro pueritia
mea. Et. 142. Auribus percipe
אֲזַנֵינוּ deprecationes meas.
Et. 30. Vere exaudisti vocem

deprecationū mearum.
Et. 85. Tu אֱלֹהֵינוּ deus meus. Et
rursus eo. Psal. Intende voci
תְּהַנְנוּתֵינוּ deprecationum mear
rum. Quadā etiā p̄ter noz
mam sunt cum camés, vt Isaia
22. Et reuelatum est בְּאָזְנוֹי
in auribus meis. Et. 5. בְּאָזְנוֹי
In auribus meis 7c. Et Psal. 118.
Utinam dirigantur דְּרָכֵינוּ viæ
meæ, 7c.

¶ Verba eorum, עֵינֵינוּ.
24. Et בְּנֵיהֶם filij eorum יְמֵיהֶם
dies eorū. Et cum he post mem,
vt Ezech. 40. Ad אֲלֵינוּ fron
tispicia eorum. Et cum mem. 7
váu, vt Psal. 10. Et פְּנֵינוּ fac
cies eorum: עִפְתֵינוּ labia eorū:
עֲמֻתֵינוּ vincula eorū: מַנְעֵינוּ
funes eorum.

¶ Verba vestra. 7 Isa.
ca. 1. וְקוֹעֵרֵיכֶם Meome
nias vestras, 7 festiuitates ve
stras odiuit anima mea.

¶ Verba nostra. cōmu
nis est generis. et sic עִפְתֵינוּ la
bia nostra: עֵינֵינוּ oculi nostri:
בֵּיתֵינוּ domus nostræ.

¶ Verba eius, foemini
num est. Et scribitur cum han
nách, id est

De speciebus nominū
in communi: et specialiter
de perfectis, et eorum pun-
ctatura, accentu, et coniun-
ctione. **Caput. 16.**

Pecies no-
minū tam
debarim,
q̄ toarim,
(quāq̄ sūt
multæ) re-
duci tamē possunt ad perfecta,
defectiua, geminata, et quiescē-
tia. Sed de perfectis, et eorum
punctatura, accentu, et coniun-
ctione dicēdum est hoc capite.
Sed aduerte q̄ in qualibet ho-
rum specie quædā sunt simpli-
cia, vt quæ radicales dūtayat
habent literas, quædam vero
cōposita, vt quæ præter literas
radicales habent literas deser-
uientes siue in capite, siue in fi-
ne dictionis, siue quiescant, id
est non pronuncientur, siue mo-
ueantur, idest pronuncientur
cum aliquo ex memoratis pun-
ctis, de quibus dictum est. Et
de perfectis, et simplicibus pri-
mum dicēdū est, Perfecta igi-

tur sunt et simplicia, quæ præ-
ter literas radicales, vel vice
radicalium existentes, nullam
aliam literam admittunt, et ho-
rum quædam sunt breuia, quæ-
dam longa. Et s̄m varietatem
punctorum sunt et diuersa no-
mina. Sunt enim pleraq̄ per-
fecta, et simplicia quæ habēt ac-
centum in fine, et punctant̄ cum
camés, vt דָּבָר וְכֵן אֲבָק אֲטָד קָטָן
הָכֶם עֵשֶׂן עֵנֵן גַּמֵּל שֶׁפֶן סָחַר בָּקָר
בָּפָר בָּשָׂם חֲדָר דְּלִתִּי מִטָּר עֵפֶר סָבֵל
עֵנֵן רִשָּׁע שָׁלֵל הַבֵּל עֵנֵן idest Verbu,
masculus, puluis tenuis, rham-
nus spinæ genus, paru^s, sapiēs,
fumus, nubes, camelus, cunicu-
lus, cras, matutinum, bos, vil-
la, et genus aromatis, aroma,
cubiculum, ostium, pluuia, pul-
uis, stultus, impius, spoliū, va-
nitas, māsuetus, in quo ultimo
vāu est vice he radicalis literæ.
Et omnia prædicta, et eis simi-
lia mutant̄ in coniunctione tam
nominū, q̄ pronominū, quæ ad-
modū דָּבָר de quo dictū est præ-
cedēti capite, וְכֵן tamē et וְכֵן
וְכֵן in plurali, et in coniunctione
habent daghēs vice hannách,
videlicet

videlicet קטנים גמלים שפנים.
 Et quæ habent gutturalem li-
 teram pro sceuá, habent sceuá
 patách in coniunctione vtracq;
 et in plurali, vt חַמָּים et חַכְמִים et
 חֲדָרִי חֲדָרִים et הַיָּל et הַבָּלִים: et id
 genus. Et בְּקָרִים matutina non
 est à בְּקָרַי mane, quia faceret
 בְּקָרִים cum camés chatéph, si-
 cut חֲדָשִׁים mensis, facit חֲדָשִׁים.
 Sed est à בְּקָרַי. Et sic בְּכָרִים nō
 est à בְּכָרַי, quamq; hoc singula-
 re sacris in literis non inueni-
 tur, et sic בְּשָׂקִים non est à בְּשָׂמַי
 sed à בְּשָׂמַי. Et sic חֲדָרִי חֲדָרִים
 non sunt à חֲדָרִי חֲדָרִים
 quæ non mutantur in coniu-
 ctione: sed à חֲדָרִי חֲדָרִים.
 Alia sunt cū sceuá, et camés,
 et accentu in vltima: et si fuerit
 gutturalis cū sceuá, et patách,
 vel cum sceuá seghól prior: et
 sic in plurali, vt יְקָרִי יְקָרִים
 יְדָשׁ יְעָנֶק מְעָדִי שְׂרָרִי סִתּוֹ דְּבָשׁ כְּרָתִי
 קְהָתִי שְׁרָרִי Scriptura, gloria, re-
 siduus, lens létis, torques, præ-
 sidium, ministeriū, hyems, mel,
 euphrates, chebáth, coturnix.
 Et in coniunctione camés ver-
 titur in patách, præter יְקָרִי יְקָרִים.

quæ in coniunctione sunt
 cum camés. Et sunt nonnulla,
 quæ in coniunctione, et cum pro-
 nomine affixo, et in plurali, da-
 ghesantur, euphoniæ gratia:
 vel daghés est loco hannách:
 vt יְמָי tempus: יְמָי et יְמָי.
 Nonnulla etiam sunt cum sce-
 uá, et patách, vt מְעָדִי מְעָדִים pau-
 cus, pauci, quod est eadem ra-
 tione cum daghés. Et sic אֲנָמִים
 stagnum, stagna, cum da-
 ghés, vt יְמָי. Sed דָּבָרִי דָּבָרִים fm. R.
 Da. est cum patách דָּבָרִי דָּבָרִים quam-
 quàm in soph passúc, et cum
 athnách habet camés et cum
 pronomine est cum chiric דָּבָרִי
 mel meum et. דָּבָרִי דָּבָרִים vel דָּבָרִי דָּבָרִים vir,
 cum patách, fm rabbi Dauid.
 גְּבָרִי גְּבָרִים est cum patách fm
 Hammasóreth, et Rabbi Da-
 uid: quamq; Rabbi Jabacób
 filius Elibézer cum camés es-
 se putat הַיָּם myrthus, etiam
 cum accentu athnách est cum
 patách: דָּוִד dolor, cum patách,
 et cum athnách habet camés:
 אֲגָבִי Agbáb etiam in coniu-
 ctione est cum patách. Plumeo-
 ri capite. 24. Et. I. Regum. 5.

Et sic

non mutant. In regimine pluralis numeri, et cum pronomini bus prima est cū seghól. Sunt etiam in hac specie quaedā cum seghól, et séri: quaedam contra cum séri, et seghól: et quaedam ex his iuncta pronomi nibus, primum retinent seghól: quæ dam mutant seghól in chiríc, et nõnulla in patách. Et in plu rali nõnulla sunt dualia. Sed iam citemus ipsa nomina, vt quæ dicta sunt, pateant: אֶרֶץ : הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ בְּאֶרֶץ לְאֶרֶץ וְאֶרֶץ. Terra, terra, in terra, sicut ter ra, terra, et terra. Et quando in fine apponit be, áleph est cum patách: vt אֶרֶץ ad terram, Ge nesis. 18. Et cum athnách אֶרֶץ Psal. 36. Et cum zachéph אֶרֶץ Ziób. 2. Et in plurali אֲרָצוֹת Gen. 26. Et in regimine אֲרָצוֹת Exodi. 26. Et cum pronomine אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ אֶרְצוֹ Terra eius, terra tua, terra mea, terra eorū, terra vestra, terra nostra, terræ eius, terræ tuæ: et sic resi duum. In quatuor autem lo cis non mutatur, Psal. 34. Et

super māsuetos אֶרֶץ terræ. Et 4.7. Laus tua ad fines אֶרֶץ ter ræ. Et Prouerb. 30. Sub tri bus mota est אֶרֶץ terra. Et eo. capi. Et comedant mansueti אֶרֶץ de terra. Sunt etiā qua tuordecim loca cum zachéph, et seghuláh, quæ sunt cum ca més, quæ nostro annotauimus in Dictionario Hebraico. Et sic נִסְכָּךְ idest Libamen, libatio, conflatile cum seghól, præter duo quæ sunt cum séri. Exodi 29. וְנִסְכָּךְ. Et libamen quartum bin. Et. 30. וְנִסְכָּךְ. Et libamen non libabitis, quamq̃ et hæc in plarisq̃ codicibus sunt cum se ghól. Et נִדְבָר votum cum se ghól omnia præter quinq̃. Leo uitici. 22. וְלִנְדָבָר. Et ad votum non placabitur. Et Nume. 30. וְנִדְבָר. Et votum viduæ et. Et eo. capi. Omne נִדְבָר votum et. Et. 2. Regū. 15. Quia נִדְבָר votum vouit seru⁹ tuus. Et Isa. 19. Et vouebūt נִדְבָר votum doo mino. Et שִׁבְרָה contritio, cum se ghól omnia, præter tria quæ sunt cum séri. Isa. 30. Et conte ret eam fm שִׁבְרָה contritionem

lagenæ.

lagenæ. Et. 65. Et מִסְפָּרַר pra
cōtritione spiritus ululabitis.
Et Amós. 6. Et non hæredi
tauerunt vsq̄ ad שְׁפָר cōtritio
nem Joséph. שְׁפָר intellectus
cum séri, 7 seghól præter quin
q̄ quæ sunt cum seghól. 1. Pa
rali. 26. בְּשֵׁפָר Cum intellectu.
Et. 1. Hezra. 8. Uir שְׁפָר intel
lectus. Et. 2. Hezra. 8. Et po
nere שְׁפָר intellectû. Et. 1. Pa
ralip. 22. Dabit tibi dominus
שְׁפָר intellectû. Alij tamen hoc
dicunt esse cum séri, 7 seghól.
Et. 1. Reg. 25. Et mulier bona
שְׁפָר intellectu. Alij addunt il
lud Eccle. 10. Datus est הַפְּקָר
intellect⁹ 7c. Item cum sex pun
ctis אֶבֶן lapis. 7 אֶבֶן Deut. 25.
אֶבֶן אֶבֶן אֶבֶן Lapi
des 7c. שֶׁשׁ שֶׁשׁ Sol, sol tu⁹.
בָּרַךְ sculptile 7c. פְּסָל פְּסָל פְּסָל
Senu, duo genua,
genua mea. גִּבְנֵי גִבְנֵי גִבְנֵי
Uitis, vitis eius, vites, vites.
מִקְבַּר sepulchrum, se
pulchrum eius, sepulchrû:
צְדָקָה Justitia, iusti
tia ei⁹, iustitia mea, iustitia, ca
ret plurali מַלְכִי מַלְכִי מַלְכִי

מַלְכִי Rex, rex eius, rex meus:
זְכָר זְכָר זְכָר זְכָר זְכָר memoria, me
moriam eius, memoria mea, me
moriam eorum. פְּרָדוֹ פְּרָדוֹ פְּרָדוֹ
Mulus, mulus eius, muli. שְׁלַן
דְּבַר קָסֵם שְׂרָם גִּבְרַת יִרְמָה דְּשָׂא דְגָל
צְמִד הַגָּל מִתְּנֵה עֵשֶׂר יִתֵּר אֶמֶשׁ זִפְתֵּי
מִדָּם נִתְּנָה נֶשֶׁם דְּשָׁן נִגְדָה רִכְבֵּי דְהַלָּה
Mix, pestis, diuinitio, antea
q̄, vir, olus, germen, vexillum,
par, vanitas, capistrum, decem,
residuus, heri, pix, prius, macu
la nigra, arma, pinguedo, corâ,
currus, distillatio, cōtritio, כֶּסֶף
argētum, mutatur præter illud
Psal. 67. Colūbæ tectæ בְּכֶסֶף
argento, שֶׁשׁ שֶׁשׁ inundatio, 7
cum séri, 7 seghól, Psal. 31. חֶרֶב
Gladius, gladi⁹ eius, gladi⁹ meus,
gladij, gladij eorû. גֶּשֶׁם גֶּשֶׁם מִימֵיךָ
pluuia, pluuia v̄ra, פֶּשֶׁר פֶּשֶׁר
primogenit⁹, primogeniti: רֶחֶם
עֵצָה vulua, vulua eius:
עֵצְמוֹ עֵצְמוֹ עֵצְמוֹ עֵצְמוֹ עֵצְמוֹ
Os, os meum, ossa, ossa mea, of
sa, ossa. עֶבֶד עֶבֶד עֶבֶד עֶבֶד עֶבֶד
seruus, seru⁹ eius, seruus
tuus, serui, serui eius: רֶגֶל רֶגֶל
Pes, רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל רֶגֶל
pes eius,

chólem quiescente áleph fm morem, et transeúte motu eius in beth. Camés enim et chólem æquantur. ¶ Et si secunda litera fuerit gutturalis, patachatur maiori patách, præter duo prædicta נה and שׂאָ quæ sunt cum seghól, vt חַיִּי חַיִּי Opus, opus eius, opera. חַיִּי חַיִּי forma, forma eius. I. Reg. 28. חַיִּי חַיִּי forma eorum, Threnorú. 4. Et cum chólem חַיִּי forma eius, Isa. 52. חַיִּי חַיִּי Latitudo, latitudo eius, latitudo ei⁹. חַיִּי חַיִּי probatio, munus, fenestra. חַיִּי חַיִּי Lancea, lancea: et cū pronomine Res est cum camés in libris correctis teste rabbi Dauid in Michlól, et in lib. rad. 2. Dez. 4. cum gladius suis. Et חַיִּי חַיִּי lanceis suis. Et חַיִּי חַיִּי semita, via: in plurali more foeminarum facit חַיִּי חַיִּי Judi. 5. Et in coniunctione חַיִּי חַיִּי, Job 6. חַיִּי חַיִּי Semitæ viæ eorum. ¶ Alia sunt cum camés, et seghól, et longa: vt חַיִּי חַיִּי iniquitas, peruersitas, et cum pronomine חַיִּי חַיִּי Ezecl. 18. Et in con-

iunctione חַיִּי חַיִּי cum seghól, Eze. 28. חַיִּי חַיִּי Adors. Et cum he redundante חַיִּי חַיִּי Psal. 115. Et in coniunctione, et cum pronomine váu quiescit: vt Numeri 23. Adoriatur anima mea חַיִּי חַיִּי morte rectorum. Et sic in plurali cum váu quiescente. Ezecl. 28. חַיִּי חַיִּי Adortibus incircunciorum morieris. Et sic חַיִּי חַיִּי Adedium, mediū, mediū eius. חַיִּי חַיִּי médacium est ex hac specie, teste Rabbi Dauid in Michlól, quamq̃ váu est lenē, et áleph quiescens est loco he, et cum pronomine חַיִּי חַיִּי vel cum váu quiescente חַיִּי חַיִּי et possibile est חַיִּי חַיִּי vallis fit ex hac specie, quamq̃ interdū scribitur absq̃ áleph. Et non est cum camés, vt חַיִּי חַיִּי sed cum patách eo חַיִּי חַיִּי egreditur fm formā חַיִּי חַיִּי quæ sunt pronomina primæ personæ patachata, חַיִּי חַיִּי vero est fm normam camessatū, et erit fm formam חַיִּי חַיִּי pronomina tertiæ personæ camessata.

¶ Alia sunt cum patách, et séridaghessata, quæ in coniunctio-

ne non mutantur ad nomen. Sed in plurali, et cum pronomine secūda litera est cum sceuā, et interdum sine daghēs leui/gandi gratia, vt **לֵלֵךְ** lenis: et **לֵלֵךְ** lenes. 1. Regum. 17. **שַׁבָּת** laudator **מִקְלוֹ מִקְלוֹ** Baculus (vel virga) bacul⁹ eius, baculi. Sed illud Genesis. 30. Et tulit **מִקְלוֹ לְנֹכַח** virgam populi, idest populeam. quod est mutatum in **פַּתָּאֵךְ**, non est huius speciei, teste Rabbi Dauid in **Alchilól**. **אַחֲרָיִךְ מֵאַחֲרָיִךְ** Ministerium, Prohibitor, festinator. Et **אַחֲרָיִךְ** est cum **כָּמֶס**, et **כָּמֶס** cum **פַּתָּאֵךְ**, et sunt nomina **תּוֹרִים** **רַחֲמִים** misericordia. Et **שִׁימּוֹרִי** Sycomori est huius speciei, vel de specie **חַי** cæcus. **Alia** sunt cum **פַּתָּאֵךְ**, et **כָּמֶס**, et **דַּגְהֵס**, et in coniunctione, siue regimine genitiui mutant **כָּמֶס** in **פַּתָּאֵךְ**, vt **שַׁבָּת** sabbatum, et in regimine **שַׁבָּת** **שַׁבָּתוֹ** Sabbatum, sabbati (vel sabbatuli.) Et inuenitur foeminei generis, Leuitici. 16. **שַׁבָּת** Sabbatum, sabbati **אֵת** est vobis. et masculini, Deuteron. 6.

Custodi diem **לְמַדְּוֹ לַשַּׁבָּת** sabbati ad sanctificandum eum. Et cum pronomine **שַׁבָּתוֹ** Sabbatum eius, Isaia. 66. capite. Et in plurali **שַׁבָּתוֹתָא**. 2. Paralip. capi. 2. Sed secundum Rabbi Dauid in **Alchilól** est alterius speciei. et ponitur vice **שַׁבָּתוֹ** Cadit enim vltimū **תָּו** euphoniae, et lenitatis gratia propter duorum cōcursum **תָּו** in et **דַּגְהֵס** est ob defectum vltimi **תָּו**. Et quamq̄ in **פַּתָּאֵךְ** confossio, corrosio, Leuitici. 13. est duorum concursus **תָּו** in, noluit tamen author in **שַׁבָּתוֹ** vnum remouere **תָּו**, ob eius dictionis frequentiam. Quippe si de hac esset specie, **תָּו** in dictione **שַׁבָּתוֹ** Isa. 66. Et **שַׁבָּתוֹ** Hosea. 2. Non esset daghessatum. Sed raphatum videlicet **שַׁבָּתוֹ** Et sic alterum. **אַחֲרָיִךְ** Accad nomen proprium, Genesis 10. capite. **בַּבְּרַח** nomen loci, vel balsamum, Ezechielis. 27. capite. **רֵמֶס** propitiator. **רֵמֶס** nauata, vel remex. **בַּרְבִּיתוֹ** tonsor, barbitonsor: **בַּרְבִּיתוֹ** barbitonsores, Ezechielis. 5. **בַּרְבִּיתוֹ** fur, fures.

res.

קטני Paruus, paruus
 eius, paruus tuus, paru⁹ meus,
 parui. Et in dictione קטני
 Minimus meus grossior est
 lumbis patris mei. 3. Regum
 capite. 12. Coph remanet cum
 camés, vt erat in singulari se-
 parato, idest non coniuncto: et
 dum coniungitur, absorbetur
 váu in daghés, et vertitur chó-
 lem in camés chatéph, et ita re-
 manet camés in pronomine se-
 cundum morem singularis se-
 parati in dictione Ero קטני
 morsus tuus inferne, Hosea ca-
 pite. 13. Et sic remanet camés
 in coniunctione, in dictione
 עי קהל Coram populo, siue in
 conspectu populi. 4. Regum
 capite. 15. Et sic cum pronomi-
 ne, Ezechielis capite. 26. וקח
 קהל Et arietem machinæ suæ
 dabit in muros tuos. Et da-
 ghessatur propter absorbitio-
 nem hannách: vt קטני. Et in
 plurali daghés est vice hánách
 vt ידים ידים ידים ארמים נקוד
 מודus, nudi, Rufus, ru-
 fi, Punctatus punctati, idest
 maculati, et aspersi punctis. Et

דנסי Densa, perplexa, Eze-
 chielis. 6. Ab תנסי densus, pero-
 plex⁹, et in plurali sine daghés,
 עבותים עבותים. Et טהור mun-
 dus: et in regimine טהור: et cum
 maccáph לך טהור mundus cor-
 de. Et יוה וטהור ידים
 Theth, et he cum camés cha-
 téph, idest Et mundus mani-
 bus. שלום שלום שלום
 Pax, par, par, par tua, par eius.
 כבוד כבוד כבוד כבוד Gloria,
 gloria, gloria eius, gloria mea.
 עשן Calūniator. דנסי Dens-
 sus, perplexus. אדורס
 Guttur, guttur eo-
 rum. שלש Tres. אדגנ⁹
 אדון אדון אדון אדון Dominus,
 dominus, dominus
 eius, dominus meus. ארון
 Arca, arca. Sed illud. 4. Regū
 capite. 12. Et tulit Jeboiadáb
 sacerdos ארון ארון Arcam vnā.
 Et illud. Et fecerunt ארון ארון
 arcam vnā. non est de hac spe-
 cie. Sed habentium sceuá, et se-
 ghól: vt ישר, quia non sunt in
 regimine teste rabbi Dauid in
 Michlól. Sunt tamen in hac
 specie nōnulla daghessata, quæ
 propter

propter daghés non mutan-
tur, neq; in regimine, neq; in
plurali, neq; cum pronomi-
ne, vt קָמוּרַם Clausura, vel
conclusio, aut catena, צַמִּי-
נִים, quæ alij dicunt esse cum
patách.

Alia sunt cum camés, et scú-
rech, et breuia, et cōmuniter mu-
tantur tam in regimine, q̄ in
plurali, et cum pronomibus:
vt שַׁבָּתֵינוּ Ebdomada, et in regi-
mine שַׁבָּתֵינוּ Genesis. 29. capite.
Plurale est secūdam formam
masculinorum שַׁבָּתֵינוּ Danie-
lis. 9. capite. Et in regimine
שַׁבָּתֵינוּ. Et secundum formam
femineorum שַׁבָּתֵינוּ Exodi ca-
pite. 34. Et in regimine שַׁבָּתֵינוּ
et שַׁבָּתֵינוּ. Et hoc vt sit dis-
crimen inter ipsa. Et שַׁבָּתֵינוּ
שַׁבָּתֵינוּ Jurantes iuramen-
tis eius, Ezechielis. 21. capite.
quæ sunt alterius significatiæ.
חֲרִיף Artica, vel carduus. Et
in plurali חֲרִיפִים daghessatur.
Prouerbiorum. 24. capi. חֲרִיף
Acutus, tersus, Jeremia. 9. Et
secūdam rabbi Joséph Chim-
chi, est nomen tóar, perinde ac

si dicat שֹׁחֵט sicut עֹשֶׂה: pro
קִשְׁיָא Calumniator, Prouer-
biorum. 28. קָלוּט Membrum
retractum. שֹׁרֵעַ Membrum
mōstruosum. עֲצֻמִּים for-
tis, fortes. בְּרוּךְ בְּרוּךְ be-
neditus, beneditus, benedi-
cti. שָׂאֵל Saúl regis Israél,
proprium nomen.

Alia sunt cum patách, et scú-
rech, daghessata (si sint literæ
daghessabiles,) et breuia, quæ
non mutantur, nec in regimi-
ne, nec in plurali, nec cum pro-
nomine, vt in sequentibus pa-
tet שֶׁבֶר תִּבְרַח הַקֶּן שֶׁבֶר Umbi-
licus, cliban⁹, miserator, absq;
filiis. תְּפִלַּת תְּפִלִּים Dalus ar-
bor, et fructus, Dalum, Dala.
עַמֻּדָה Columna, colum-
na. אֲלֻפִּים אֲלֻפִּים Dux, du-
ces, duces. חֲלֵק חֲלֵק Lenis, le-
nes. חֲסִידִים Misericors. et בְּחִיר
Juuenis, Juue-
nes, Juuenes. בְּחִירִים
sunt à בָּחַר cum camés, idest
Electus. חֲרִיף חֲרִיף Dil-
gens, diligentes, agilis vel glo-
riosus et. בְּחִירִים בְּחִירִים
Munitio, munitiones, muni-
tiones

Thesaurus eius אוצרות . Et אוצרות . 2 . Paralippomenon capite . 12 . אוצרותיו אוצרותי Thesauri eius, thesauri mei. גוזל גוזל Pullus columbarū, pulli columbarum eius. תולעים Vermis, vermes. גורל גורל Sors, sors eius, sors tua, sors eorum, sortes. יולמים יולמים Saculum, sacula. כוכבים כוכבים Stella, stellæ, stellæ. שושן שושן Liliū, et in plurali שושנים cum daghès. שופר שופר Sigillum. שופרות שופרות Tuba (buccina,) tuba, tubæ, tubæ, tubæ eorum. כנף כנף Galea, galeus, est cum camès, teste rabbi Jehudáh. et in regimine כנף et כנפים Inuenitur et longum כנף . 1 . Regum . 17 . Et Isa . 59 . Et sic כנף Galea est cum camès, fm rabbi Jehudáh, quãq̄ (vt alij prodiderunt) cum patách sit scribendū. יול יול Paruulus, paruuli, paruuli eius. שול Spoliat⁹. אוהל אוהל Tabernaculum, tabernacula, tabernacula eius, tabernacula tua. אר

rota, et in regimine, אר Isaia 28. Inuenitur etiam absolutū cum patách, Ezechie . 1 . Et ecce אר rota vna : אר est cum daghès.

Alia sunt cum scúrech, et camès, vel patách, et nonnulla sunt cum daghès, vt אר Organum, vel tibia שועל שועל Vulpis, vulpes. כנף Subligaculum. אר Auceps, aucupes. אר Lapsus, lapsi. אר Porticus etiam in regimine est cum camès. Et cum patách, vt אר סוף אר אר Scaula, fouea, ablati, cōsumptus, artifex. אר אר cum váu loco iod, pro אר Genesis . 11 . capite.

Alia sunt cum scúrech, et chólem, et daghès, et nonnulla cum táu in fine, vt אר אר Onus, onus eius. אר אר Densitas, densitas eius. Et אר Jere . 4 . cum sceuá patách, vel cū sceuá tm̄, vt habent alij codices, teste, אר.

chatéph, leniēdi haáin gratia.
CAlia sunt cum chiric, sceus, et
 chiric, vt עֲרִיבְךָ מֵעָרִיבְךָ Hebraeus,
 Aegyptius, et alia gentilia, et pa-
 tronymica nomina: de quibus
 dictū est. Et cum patách pro-
 pter cheth sequēs: vt תִּתֵּן תִּתֵּן
 inferior: et תִּתֵּן תִּתֵּן
 Genesis. 6. Et cum seghól, vt
 שֶׁבֶן gallus, Ióh. 38. Et פֶּלֶא
 Judi. 13. cum áleph quiescente,
 et longum propter seghól. Et
 cum sceus, vt פְּנִיקָי interior: et
 פְּנִיקָי pro פְּנִיקָי et לֵוִי leuita,
 pro לֵוִי aut לֵוִי: et in plurali לְוִיִּם
 cum iod radicali dūtaxat pro
 לְוִיִּם cum duobus iodín, quam
 quā perfectū debet esse cum
 tribus iodín לְוִיִּם primo radi-
 cali, secundo signo pluralis, ter-
 tio signo nominis haíachas.
 Et sic שֶׁנִּי secundus pro שֶׁנִּי et
 שֶׁלִּישִׁי pro שֶׁלִּישִׁי: vt dictum est
 de nominibus ordinalibus ca-
 pite. 13. in quibus iod leniendi
 gratia abiicitur, quorum plu-
 rale perfectum, itidem cum tri-
 bus deberet esse iodín שֶׁנִּיִּם.
 Et ita cætera nomina ordi-
 nalia.

CAlia sunt cum patách, sce-
 uá, et patách מִהָרָה נִתְּרָה אֶרְבֵּי
 Dabarái, Macharái, Arbái,
 propria nomina quæ habentur
 2. Regum. 23. capite. בִּרְלִי quo-
 què, idest auarus, Iſaia. 32. ca-
 pite. est de hac specie, quamq̄
 iod quiescit, teste Rabbi Da-
 uíd in Michlól. Et sic שֶׁנִּי
 idest omnipotens, cuius per-
 fectum est שֶׁנִּי אֶחָד idest re-
 trocedens, Proverbiorum ca-
 pite. 28. teste Rabbi Ioséph
 Chimchí.

De nominibus
 desinentibus in
 he. Ca. 17.

Homina de-
 sinentia in
 he quiescēs
 communi-
 ter sunt foe-
 minei gene-
 ris, præter
 generum, et specierum nomi-
 na: de quibus dictum est. Ho-
 rum igitur quædam sunt cum
 chiric, sceus, et camés, et sunt
 breuia: et in regimine geniti-
 ui, camés mutatur in patách, et
 he in táu,

eius, immundicia eorum, dicitur
 eius, cía. חֵטְא Libertas. חֲמֵצָה
 fermentum. Et חֲמֵצָה Hoseæ
 capite. 7. quamquæ dici potest quod
 sit macór, et táu loco he, teste
 rabbi Dauid, et in Michlól: 7
 in libro Radicum. מַחְרֵת Eras
 est de hac specie, 7 propter lite-
 ram gutturalem camés cha-
 téph transit in cheth, 7 táu est
 loco he: et in regimine מַחְרֵת
 Exodi. 9. Et cum pronomine
 מַחְרֵת. 1. Regū. 30. סִינָה Spi-
 na, Jiób. 31. habet áleph cū sce-
 uá, et non cum camés chatéph.
 Et in הַלְאָה ultra, Hamós. 5.
 camés chatéph, transit in ca-
 més latum.

Alia sunt cum sceuá, et duo-
 bus camefín, 7 he. Et in regim-
 ine, 7 cum pronomine, tam in
 singulari, quæ in plurali sceuá,
 mutatur in chiríc. Sed in plu-
 rali absoluto remanet sceuá.
 Et secūda litera gutturali exi-
 stente, prima est cum patách.
 Sunt tamen nonnulla, quæ in
 regimine non mutantur, vt le-
 nioz sit pronúciatio, vt
 צִדְקָה. צִדְקַת צִדְקָתוּ צִדְקַתְךָ צִדְקַתִּי

צִדְקָתוּ צִדְקַתְךָ צִדְקַתִּי Justitia, iu-
 stitia, iustitia eius, iustitia tua,
 iustitia mea, iustitia eorum,
 iustitiæ, iustitiæ. בְּרִכָּה בְּרִכְתָּ
 בְּרִכְתּוֹ בְּרִכְתְּךָ בְּרִכְתִּי בְּרִכְתֶּם
 בְּרִכְתֶּי בְּרִכְתֵּי בְּרִכְתֵּי Benedictio, be-
 neditio, beneditio eius, be-
 neditio tua, beneditio mea,
 beneditio eorum, beneditio-
 nes, benedictiones 7c. קְלָלָה
 קְלָלָתְךָ קְלָלָתִי קְלָלוֹת
 קְלָלוֹתְךָ קְלָלוֹתִי Maledictio, ma-
 ledictio tua, maledictiones.
 מְצָרָה מְצָרוֹת מְצָרָה
 מְצָרוֹת Munitio, munitiones. Et in
 regimine non mutatur, vt Isa.
 cap. 33. מְצָרוֹת Munitiones sa-
 porum. Et hoc forsan factum
 est, ne grauis esset pronúciatio,
 si diceretur מְצָרָה. Et secunda
 existens gutturalis, מְצָרָה
 מְצָרָתְךָ מְצָרָתִי מְצָרוֹת מְצָרוֹתֶיךָ
 מְצָרוֹתֵינוּ Scutella, tella, læ eius,
 pro scutellæ eius. גְּעָרָה גְּעָרָתְךָ
 גְּעָרָתִי גְּעָרוֹת גְּעָרוֹתֶיךָ
 גְּעָרוֹתֵינוּ Increpatio, patio. רֵאשָׁה
 רֵאשָׁה רֵאשָׁוֹת Caput capita, 7 cum duobus si-
 gnis pluralis רֵאשָׁוֹת 1. Regum
 26. טַרְבּוּ טַרְבּוּ Turbo. 4. Regū. 2.
 שָׁמֶע שָׁמֶע est cū camés chatéph,
 Et sic cheth in חֲרִבָּה Ariditas,
 siccitas, desertum, Exo. 14. Et

Ezechie,

Ezechie. 30. Et חֲרָבוֹת Deser-
ta, Ezech. 13. מְעֵרָה מְעֵרָה מְעֵרָה
Spelunca, lunca, cæ, non muta-
tur in plurali, sicut nec תְּעֵלָה
תְּעֵלָה Aqueductus, ctus
aqueducti eius. מְנַאֲהַּ pars. et in
regimine numeri pluralis non
mutatur: vt. 2. 1. Hez. 12. מְנַהֲוֹת
הַתּוֹרָה partes legis. Et sic מְנַהֲוֹת
1. Hez. 13. מְנַהֲוֹת הַלְוִיִּם
Partes Levitarum.

Alia sunt cum seghól, et duo-
bus comes in, quæ non mutan-
tur, neq; in regimine, neq; cum
pronimine: et secunda litera
(nisi esset gutturalis) daghes-
saretur prima existente cum sé-
ri loco patách, ad dirigendum
eius pronunciatione, ob secun-
dam quæ comesatur literam
נְחֻמָּה נְחֻמָּה Consolatio, conso-
latio mea. בְּהֵלָה בְּהֵלָה Terror,
terres. נְהַרָה נְהַרָה Claritas,
tates. נְאֻצָּה נְאֻצָּה נְאֻצָּה
Blasphemia, Blasphemiæ,
Blasphemiæ tuæ. Nun cum
comes. לְהַבִּיחַ לְהַבִּיחַ flamma,
mæ. et in regimine לְהַבִּיחַ Psal.
28. mutatur contra normã, vel
est alterius speciei. Et sic בְּהֵלָה

Turbatio, vel terror. et in regio-
mine בְּהֵלָה Terrores vmbre
mortis, Jiób. 24. vel est בְּהֵלָה
בְּהֵלָה Et בְּהֵלָה בְּהֵלָה Subobscu-
ra, curæ, pro בְּהֵלָה בְּהֵלָה cū séri.
Alia sunt cum sevuá, séri, et
comes, et he, quæ non mutatur,
nec in regimine, nec in plurali,
nec cum pronimine, paucis ex-
ceptis, quæ in singulari, vel in
plurali mutantur in regimine,
vt אַבְרָהָם Abeláh vrbis nomen.
2. 1. Regum. 20. נְהַרָה נְהַרָה
Rapina, rapina. אַפְלָה אַפְלָה
Caligo, ligo tua, ligines. חֲשֵׁכָה
Tenebra. et cum iod protractio-
uo post séri: vt חֲשֵׁכָה Psal. 17.
Et in plurali חֲשֵׁכִים Isaia. 50.
בְּהֵמָה Animal. Et in regimine
בְּהֵמָה Et cum pronimine בְּהֵמָה
בְּהֵמָה aial ei, al tuum, al
eorum. et in plurali בְּהֵמָה, et in re-
gimine בְּהֵמָה psal. 8. נְבִלָה
נְבִלָה נְבִלָה נְבִלָה
Alborticinum (vel cadaver,) ci-
num, ticinum eius, num tuum,
num eorum, cinum eius. et in
terram non mutatur: vt נְבִלָה
Isa. 26. Dicitur potest quæ mu-
tantur alterius sunt speciei.

חבורות חיורזres. חבורות חיורזres.
 Viuozes mei. Et sine daghés
 חיורז חיורז eius, Isaia. 53. ca.
 חיורז חיורז בבורות Praeox, Primiti-
 uum, tiua. בבורות בבורות fiducia,
 cia. בבורות בבורות Attenta,
 tenta. בבורות בבורות Pessulum
 (catena,) pessula. בבורות בבורות Suffossa,
 Sterilis. בבורות בבורות Prae-
 cox, primitiuum. בבורות בבורות Obprobrium,
 brium eorum. בבורות בבורות Plenitudo,
 perfectio: plenitudo, perfectio.

Alia sunt cum chólem, séri, et
 interdum sceuá, et camés, et he,
 quæ in regimine, et cum prono-
 mine mutátur, vt תועבֵת תועבֵת
 Abominatio, tiones, tiones eorum.
 תועבֵת תועבֵת תועבֵת Solitudo,
 desolatio, nes, nes, nes tua.
 תועבֵת תועבֵת Palmes. תועבֵת
 Rotunda in circuitu. תועבֵת
 בבורות בבורות Agger, res. תועבֵת
 Prauaricatio, cationes.

Alia sunt cū sceuá, chólem,
 camés. et hæ quæ non mutátur,
 vt עבֵד עבֵד עבֵד עבֵד Seruitus,
 uitus, tus eius, tus eorum.
 חבורות חבורות Cingulū,

cingula. חבורות חבורות Mus,
 mus. חבורות חבורות חבורות
 חבורות חבורות חבורות
 Incensum, foetoz (et propago,)
 Magna, Magna, Tres, Octo.

Alia sunt cum sceuá, chiríc,
 camés, et he, quæ non mutátur,
 vt נגינה נגינה נגינה Canti o
 cum (vel psalmus,) cum eorū,
 cantica. מדינה מדינה מדינה
 Ciuitas, uincia. קריה קריה קריה
 ספינה עדינה עדינה חבורות
 עדינה עדינה עדינה חבורות
 חבורות חבורות חבורות
 Quinq, Daupcula, Cas-
 ptiua, Leena, Insidia, Maxila,
 Cibus, Parabola, vel Sero-
 mo admiratiuus. Et cum da-
 ghés in quo absorbetur han-
 nách, qđ est iod, vt חבורות
 חבורות חבורות חבורות
 חבורות חבורות חבורות
 Congregatio, Caseus.

Alia sunt cum duobus chiri-
 chín, camés, et he, vt עליה עליה
 Ecenaculum, cula. חבורות
 men pluralis pōt esse ab עליה
 et iod in eis est loco he, vel qđ
 est magis cōsentaneum iod, est
 iod haiáchas, sicut et in חבורות
 inferior: et iod vltima radicalis

litera, absorbetur in iod haiaá chas daghessato. צָפְיָה Spe-
culatio.

Alia sunt cum scúrech, iod, camés, z he, vt דִּמְיָה silentium,

Alia sunt cum scúrech, pa- tách, camés, z he, vt אֲרִיָּה אֲרִיָּה Præsepe, sepia. Et in regimine תִּירוֹת .3. Regum. 4. Et in Talmúd חֲתוּלָה חֲתוּלָה feles, les.

Alia sunt cum sceuá, et scúrec, siue chibbús sephatáim, et camés, z he, daghessata, quamquam sunt nonnulla absq̄ daghés, z non mutantur, vt אֲנָבָה אֲנָבָה fasciculus, culus, culi. אֲלֵמָה אֲלֵמָה Dampnulus puli, puli eius. הַלְמָה הַלְמָה Malleus, mallei. רִכְלָה רִכְלָה Negociatio, ciatio tua. עֵגֶלָה עֵגֶלָה Rotunda, tunda. סֵגֶלָה סֵגֶלָה Thesaurus, vel peculiaris, liaris. חֲתוּלָה חֲתוּלָה fascia, cia eius. עֵבְרָה עֵבְרָה familia. כְּבֹדָה כְּבֹדָה Honorata, Gloriosa.

Et sine daghés, vt גְּבוּרָה גְּבוּרָה fortitudo, tudo tua, dines. גְּמֻלָה גְּמֻלָה Retributio, tiones. שְׁמוּעָה שְׁמוּעָה Auditus (vel fama,) ditus no-

ster. יְצוּקָה יְצוּקָה fufura, sura eius. אֲרוּחָה אֲרוּחָה Annona, na. מְלוּכָה עֲזוּבָה חֲלוּשָׁה נְחֻשָׁה גְּדוּלְכָה יְשׁוּעָה Kingdom, Derelicta, Debilis, Aenea, Blasphemia, Salus.

De nominibus longis desinētibus in táu. Ca. 18.

Omnia in táu desinētia cōmuniter sunt scemiei generis. Et primo, de

longis dicendum est, quorum quædam sunt cum sceuá, z duobus segholin, z táu: vel cum seghól, z seri, vel econtra, quæ in regimine non mutátur, quamq̄ cum accentu athnách, z soph passúc, seghól mutatur in camés. Et cum pronomine remanet seghól, vel mutatur in chibric. Sed in plurali, z cum pronomínibus interdum mutantur: vt יְבִמְתָּהּ יְבִמְתָּהּ יְבִמְתָּהּ Affinis, finis eius, affinis tua. גְּבִרְתָּהּ גְּבִרְתָּהּ גְּבִרְתָּהּ Domina, na, na tua, na mea, mina eius,

eius. שְׂכֵנָה שְׂכֵנָה שְׂכֵנָה Elicina, cina eius, nae. בְּהֵמָה בְּהֵמָה Animal, al tuū. חֲבֵרָה חֲבֵרָה Socia, socia tua. עֵשְׂתִּיגִיּוֹם עֵשְׂתִּיגִיּוֹם Vestigium, Planta. Et plurale in regimine עֵשְׂתִּיגִיּוֹת Psalmo. 88. Et est cū daghēs coph, euphoniae causa. Et sic עֵשְׂתִּיגִיּוֹתֶיךָ Eestigia tua, Psalmo. 76. עֵשְׂתִּיגִיּוֹת עֵשְׂתִּיגִיּוֹת עֵשְׂתִּיגִיּוֹת עֵשְׂתִּיגִיּוֹת Sterilis, Decem, Collecta, Grando, Infossa, Hyacinthus, Quinq̄, Onycha. אֲמָהָה אֲמָהָה Ancilla, quamq̄ in singulari non est in vsu. Sed p̄ eo lenitatis gratia scriptura utitur אֲמָהָה אֲמָהָה אֲמָהָה Ancilla, cilla tua, la mea, cilla eius, et he in אֲמָהָה est signum femineum, radicali he deficiente, quod in plurali apparet אֲמָהָהוֹת Ancillæ, Genesis. 31. capite. Et אֲמָהָהוֹת Ancillæ eius, Gene. 20. Cum séri, et seghól: ut אִשָּׁה אִשָּׁה Uxor, Sex.

Alia sunt cum patách, et duobus seghólin, et táu, et secunda litera si fuerit daghessabilis, daghessatur, prima tamen litera quandoq̄ est cum camés, et

interdum cum chiríc, et secunda existente gutturali, prima est cum seghól in plurali, et non mutantur, nisi in regimine pluralis, quia sunt cum sceuá communiter. Sed tertia existente gutturali, totum est patachatum: ut אֲדָרָתִי אֲדָרָתִי אֲדָרָתִי Lodix, (vestis pilosa,) lodix eius, ces. צִמְרֵת צִמְרֵת צִמְרֵת צִמְרֵת Verber (Ramus altus,) verber eius, verber eorum, verbera eorum. Et in regimine genitiui דְּלִמְרֵת דְּלִמְרֵת דְּלִמְרֵת febres, bres, bres. יבֻשָׁה יבֻשָׁה יבֻשָׁה Ariditas (vel arida,) ariditates, tates. שְׂחָפֹת שְׂחָפֹת שְׂחָפֹת tumor, res. שְׁלֵטָה שְׁלֵטָה שְׁלֵטָה Domina, domina, minæ. לְהַבִּיחַ לְהַבִּיחַ flamma, (ferrum lanceæ) flammæ. בְּהָרָה בְּהָרָה Candor, dores. נְחֹלֶת נְחֹלֶת נְחֹלֶת Carbo (vel Prunæ,) Carbo meus, Carbones. עֵוְרָה עֵוְרָה Cum chiríc, Cæca, cæca. Et sic כְּנָרָה כְּנָרָה Citbara, Citbaræ. אֶפְסוֹלָה אֶפְסוֹלָה Epistola, epistolæ, cum sceuá utrumq̄ in plurali tam in absoluto, q̄ in regimine. Et עֵוְרָה Dolor.

In regimine mutatur, **עַבְיָהּ**.
Prover. 10. quamvis dici potest
 hoc esse alterius speciei. Et
 cum daghés euphoniæ causa.
עַבְיָתָם עַבְיָתָם Dolores eorú,
 resei⁹. **מַרְחָתִי מַרְחָתִי מַרְחָתִי**
Caluiciú, cium eius, caluicia,
 cia. **מַפְחָתִי מַפְחָתִי מַפְחָתִי** Pus-
 tula (vel scabies,) pustulæ, stulæ.
צִלְחָתִי צִלְחָתִי Scutella, scutellæ.
נַבְחָתִי נַבְחָתִי נַבְחָתִי Caluitium,
 uitia, tia.

Alia sunt cum chiric, (vel
 scúrech,) chólem, et seghól: et in
 plurali cū chólem, vel scúrech,
 et cum pronomine est cum ca-
 més chatéph, vt **בְּקָרְתִּי בְּקָרְתִּי**
Vapulatio (vel vapulata,) va-
 pulationes. **שִׁבְלֵי שִׁבְלֵי** Spi-
 ca, ca. **כְּתֻנְתִּי כְּתֻנְתִּי כְּתֻנְתִּי**
Tunica, nica eius, ca tua,
 nica mea, tunicæ. Illud autem
Leui. 10. Et tulerunt eos cum
כְּתֻנְתָּו Tunicis suis. in plaris
 et libris est cum sceuá. sed cor-
 recti habent camés chatéph,
 teste Rabbi Da. in **Adichlól.**

Alia sunt cum patách, et chó-
 lem, et seghól, et daghessantur,
 quæ vero non sunt susceptibis

lia daghés sunt cum camés, et
 daghessantur, vt **בְּפָרְתִּי בְּפָרְתִּי**
Propitiatoriu, ria. **בְּצָרְתִּי בְּצָרְתִּי**
Siccitas, citates. **פְּרוּכֹת פְּרוּכֹת**
Velum (vel Cortina,) vela.
 pro quo **Adidrastillitæ** vtun-
 tur **פְּרָפְרוֹת**.

Alia sunt cum chólé, et duo-
 bus segholin: vt **כְּתֻרְתִּי כְּתֻרְתִּי**
Capitellum, tella. **תְּתֻמְתִּי יוֹתֻרְתִּי**
Annulus, Keticulum,
Plumbum. **תְּוֹלְעִי** Vermis, est
 cum patách propter literá gut-
 turalem.

Alia sunt cum sceuá, chólem
 et seghól, vt **נְחֻשְׁתִּי נְחֻשְׁתִּי נְחֻשְׁתִּי**
Aes, æs tuum, æs meú,
æ s eius. **שְׂכַבְתִּי שְׂכַבְתִּי שְׂכַבְתִּי**
Coitus. coitus eius, tus tuus.
כְּתֻנְתִּי כְּתֻנְתִּי Tunica. **קִטְרִיתִי** Incensum,
 et sic **קִטְרִיתִי** Incensum meum, **Eze-**
chie. 16. cum camés chatéph,
 vt legunt filij **Asér,** vel cum pa-
 tách, vt legunt filij **Maphthalí.**
 et sic **Ezechie. 25.** **קִטְרִיתִי** in-
 censum meum. **יְכָלִי** Potens
 tia. **Num. 14.** quamvis alij di-
 cunt esse macóz. Et est annotá-
 dum qd táu nosépbeth in fine,
 cum pronomine iunctum, si no-
 mensit

men sit longum, daghessatur, sin vero sit breue raphatur.

Alia sunt cū scúrech, et duobus segholin: vt כַּסְמֵת zea, spelta, Exodi. 9. Et plurale כַּסְמִים, Ezechielis. 4. Vel כַּסְמֵת, nam כַּסְמִים potest esse à כַּסָּ. Sed כַּסְמֵת fæx, est cum patách propter háain literam gutturalé כַּסְמֵת vel כַּסְמֵת fæces.

De nominibus breuius desinentibus in táu. Caput. 19.

Ant etiã noia breuia desinentia in táu, quorū aliqua sunt cū patách,

sceuá, et scúrech, quæ non mutantur. Sunt tamen nonnulla ex his cum chiríc, vel scúrech, et vltima radicalis litera, nonnunquã est cum chólem: vt גְּבֻהוֹת Altitudo, dines. שְׂחָרוֹת Juuentus, tutes. יְלֻדוֹת Pueritia, ritia. מְרֻדוֹת Rebellion, liones. מְלָכוֹת Regnum, regna. כְּחוֹת

Extasis, sis eorum, tases. אֱלֻמְנוּת Viduitas, est de hac specie, quã est cum nun. Unde et in regimine, et cū pronomine camés mutatur in sceuá. 2. Regum. 20. capite. In אֱלֻמְנוּת Viduitate vitæ. Et אֱלֻמְנוּתךָ Viduitas tua, Isaiæ capite. § 4. יַצְרָה Ira, cum patách, vt legunt filij Asér, vel cū seghól, vt legūt filij Naphtalí, et in plurali יַצְרָהוּ Ira. רִפְאוֹת Sanitas, Stultitia, Humilitas. פְּסֻקוֹת Pueritas, daghessatur coph euphonia gratia, teste Rabbi Dauid in Alchiclól. וְלוֹת Uilitas, Psalmo. 11. pro וְלוֹת et אֲשֻׁקוֹת Stercus, Psalmo. 112. אֲשֻׁפְתוֹת Stercora, Threno. 4.

Alia sunt cum sceuá, camés, et scúrech, vt אֲלוֹתֵי אֲלוֹתֵי fortitudo, titudo mea. Et פְּתוּחַת pueritia, simplicitas. et est cum daghes. plurale, vt מְלָכוֹת.

Alia sunt cum sceuá, chiríc, et scúrech, cuius plurale est, vt precedentium: vt יְדֻדוֹת שְׂרֻדוֹת כְּסֻדוֹת צְמֻדוֹת בְּרֻדוֹת דִּילֻדוֹת Dilectio, Prauitas,

uitas, (vel Mala cogitatio,) Stultitia, Succisio, Custodia, Repudiū, Destructio, ctio tua.

תְּחִיבָהּ לְיָמֵינוּ יְלִיצוֹתָם כְּלִמְתָם Exultatio eorum, ignominia cuius lá med est cum daghés, Jere. 20.

Alia sunt cum sceuá, séri, et scúrec, vt כְּבָרִיתַי בְּרָוִיתַי Gravitas. plurale est, vt מְלִכּוֹתָהּ videlicet כְּבָרִיתַי.

Alia sunt cum patách, sceuá, chiríc, et scúrech. vt חֲכָלִיחִיתַי חֲכָלִיחִי חֲכָלִיחִי חֲכָלִיחִי rubedo, cui⁹ plurale est חֲכָלִיחִי.

Alia sunt cum chólem, duobus sceuaín, chiríc, et scúrech, vt מִמְּקוֹתָהּ Erectio in quo nomine secúda quiescit lítera fm eius regulam.

Alia sunt cū camés chatéph, seuá, et chiríc, vt נְפִרְתַי נְפִרְתַי sulphur, נְפִרְתַי נְפִרְתַי pbura. תְּכֵנֶקֶת similitudo, exemplar בִּרְוִיתַי Boríth sapor, vel genus hærbae, pro כְּרִיתַי Jeremíæ. 2. capi. נְוִיָהּ Levigatio. pro נְוִיָהּ cum camés chatéph, et zain cū sceuá, et daghés. Sed hannách est loco daghés, et eius perfectum est נְוִיָהּ.

Alia sunt cum patách, et sceuá, et chiríc, vt אַחֲרִיתָהּ אַחֲרִיתָהּ

אֲחִירִיתָהּ אֲחִירִיתָהּ Aouissima, sima eius, sima earum, simæ. תַּחְתּוֹתַי Inferiores. תַּחְתּוֹתַי Terrores, contritio, pro תַּחְתּוֹתַי et plurale תַּחְתּוֹתַי.

Alia sunt cum sceuá, séri, et chiríc, vt שְׂאֲרֵיתַי שְׂאֲרֵיתַי Residuum, dua. רֵאשִׁיתַי principium, pro רֵאשִׁיתַי.

Alia sunt cum patách, et duobus chirichín, et daghés: vt צַפְתּוֹתַי צַפְתּוֹתַי Laganium, Lagana.

Alia sunt cum sceuá, et duobus chirichín, vt חֲמִשָּׁיתַי חֲמִשָּׁיתַי Quintum, quinta.

Alia sunt cum camés, camés chatéph, et camés, quod in regimine mutatur in patách, vt מְחַרְתָּהּ מְחַרְתָּהּ Eras.

De nominibus desinentibus in mem, et nun, et nun iod táu. Ca. 20.

Ominū desinētium in mem, quædā sunt cū chiríc, sceuá et chólem.

fructus, statim, (vel repentinus) fructus
 Effigies humana cuius perfectum est.

Alia sunt cum camés cha-
 téph, vel scúrech, et sceuá, et ca-
 més: vt at thac, vere, dies, exaltatio. et in
 secunda quiescit litera: et
 sic in .

Definentiū in nun, quædam
 sunt cum chiric, vel seghól,
 aut patách, et sceuá, et chólem,
 quæ non mutantur: vt
 Scimbón proprium viri no-
 men. Genes. 29. capite.
 Potestas, Dominus.
 Memoria, Memoriale.
 Diuinus, Artica,
 Eridens, (vel furca,) .
 Vestis, vestis eius.
 Amplitudo, Dignitas.
 Et cum seghól, vt
 Defectus, Excelsus, Pauper, pauper
 eius, pauperes.
 Ratio, Supputatio. Et
 Ecclesiastis. 7. capite. Scin cum
 daghés euphoniæ gratia.

Et cum patách, vt
 Tintinnabulum, tintinnabula, tintinnabula.
 Posterius, posteri. Scalmón
 proprium viri nomen. Hamus,
 Juncus. Aedes, Palatium. Et plurale gene-
 re femineo cum sceuá in ab-
 soluto. Et in regimine geni-
 tiui Hamós. 3. capite.
 Super aedes in As-
 dód. Et Super aedes in terra
 Aegypti. Posset tamen dici
 secundum Rabbi Dauid, q
 sunt in regimine genitiui:
 quamquam litera sequitur de-
 seruiens. Et sic sunt de alia
 specie cum mutantur. Absol-
 lutum enim est, et in
 regimine genitiui.
 Et sic aedes tua, aedes no-
 stra, Aedes eius, quæ
 quæ est de hac specie, quam-
 quam áleph quiescit. et ita
 Spina, cum daghés ob
 defectum Nun, pro . et
 plurale cum patách.

patách טלונים, Ezechie. 2. Et malogranatum, cum daghés ob defectum Mem, pro רמון. Et cum pronomine רמון malogranatū eius. Et plurale רמנים. Et חלון fenestra, pro חלון. Et חרבון Siccitas, et חרבונות Siccitates, Psal. 31.

Alia sunt cum chiric, vel patách, sceuá, et camés, quod in regimine vertitur in patách: et in plurali cum daghés, vt חרצן Acinus, acini, Num. 6. Et כבשן fornax, cuius plurale in verbis Talmudistarum, est in genere foemineo כבשנות. dum dicunt eo q non faciebāt כבשנות fornaces in Ierusalem, scin cum chólem, vt דרבן Stimulus, uli. dáleth cum patách, vt legunt filij Aser, quamq̃ filij Naphtalí legunt cum camés. plurale tamē possit esse à דרבן מנדבות דרבן Pomum preciosum, poma. Si mem sit radicalis litera est de hac specie. רענן רעננים Viridis, virides. nun vltimum cum daghés. אבדן אבדונות אבדונות Perditiō: possessio, posse

sessiones: ædificium, ficia. ביתן ædes, palatium. et in regimine ביתן cum patách, Ester. 1. est de hac specie, quãq̃ iod quiescit.

Alia sunt cum camés chaotéph, sceuá, et camés, quod in regimine vertit in patách: vt מרבן מרבני מרבני מרבני Donum (oblatio), donum, num eius, num tuū, num tuum, num vestrum. Inuenitur et cum scúrech מרבן Mechemi. 10. Super מרבן העצים oblationem lignorum. Et cum camés lato, vt Ezechie. 40. Caro הקרבן Oblationis. et sic דרבן Stimul⁹: vt legunt filij Naphtalí. שלחן שלחן שלחן שלחן Mensa, mensa, sa eius, mensa tua.

Alia sunt cum sceuá, camés, et chólem, quæ et in regimine, et cum pronomine mutantur: vt רעבן רעבנות רעבנות famés. Et in regimine genitiui, Genesis. 42. capite. לראת רעבנות Et famem domorum vestrarum. פרון Tilla absq̃ muro. פרון Judicum capite. 5. Plurale foemineo genere פרות Ester. 9. capite. Et masculo

Et masculino כָּרְוֹן vnde כָּרְוֹן
Chabb. 3. לֵבָנוֹן Lebanon mon-
tis nomen. כְּסָרָן spes, fiducia.

Alia sunt cum chirić, vel pa-
tách, camés, z chólē, z daghés,
z si litera nō sit daghessabilis,
vt res litera, tūc prima est cum
séri: vt כְּצָרָן זְכָרָן עֶרְוָן שְׂפָרָן
בְּצָרָן אֲדֻמְיָן מְדֻמְיָן שְׂדֵפְיָן
Adunitio, memo-
ria, cecitas, contritio, sitibun-
dus. אֲלִיוֹנָא אֲלִיוֹנָא Acus, acus.
קִינָמֹן Cinnamomum. Et in re-
gimine קִנְיָן Exodi. 31. תִּמְרוֹן
Stupor, Admiratio. Et in re-
gimine תִּמְרוֹן Deuterono. 28.
Et cum séri, vt דְּרָאוֹן Con-
temptus, Isa. 66. Et in regimi-
ne דְּרָאוֹן Danie. 12. זְרָקוֹן הַרְוֹן
Aurigo, Conceptus. Et cum
patách, vt שְׁבָתוֹן אֵילוֹן צִנְאוֹרוֹן
צִנְאוֹרוֹן Sabbatum, אֵילוֹן
proprium viri nomen, Jehosue
cap. 19. Collum, collum tuum.
Cantico. 4.

Alia sunt cum sceuá, et pa-
tách, et chólem, vt אֵבְרָן pere-
ditio.

Alia sunt cum chirić, sceuá,
et chólem, daghessata z breuia,
vt נִבְרָתוֹן קִלְשָׁן שְׂבָרָן קָסָן

Shibbethón propriū viri no-
men, Jeho. 18. Tridens, Ebrie-
tas, vrtica. Et cum chirić se-
cunda litera, vt מִגְּבִידוֹן me-
gbiddón nomen loci, Zacha-
ca. 12. Voluptas, Desiderium.
iuxta illud Eccle. 12. Et disse-
pabatur הַאֲבוֹנָה voluptas.

Alia sunt cum camés, z sce-
uá, z séri, vt גְּרִיָן Securis.

Alia sunt cum sceuá, chirić, z
chólem, vt שֵׁשִׁימוֹן שְׂפִימוֹן אֲמָרוֹן
Jescimón desertum, Cerastes,
Aminón, idest Amnón propriū
nomen. 2. Reg. 13. Et est dimi-
nutium, vt dictum est.

Alia sunt cum chirić, sceuá,
camés, z chólem: vt חֲבַדְרָא
Hædera, vel cucurbita, Jonáb. 4.
in quo Jod quiescit. Dicitur
enim à חֲבַדְרָא memorato in מִי-
נָבִיב vbi dicitur. Et non sicut
semen חֲבַדְרָא.

Alia sunt cum sceuá, et pa-
tách, camés, z chólē, vt חֲבַדְרָא
Tortuosus, Isa. 26.

Alia sunt daghessata, quæ
post nun habent iod, et táu: et
sunt cum sceuá, chólem, camés,
z chirić, vt רֵוְרֵוֹת קַרְוֵרֵוֹת re-
trosum,

trosum, Tenebrositas, Obscuritas.

De nominibus geminatis, Cap. 21.

Gominum geminatorum quædam sunt cum chiric vel patách et sceuá, et

camés: vt פָּרְחָהּ paruulus, Jiób capi. 30. שָׂאֵנָה foelix, prosper, רִיעָנָה Eliridis.

Alia sunt cū patách, sceuá, et scúrech: vt נֶאֱפָרְחָהּ נֶאֱפָרְחָהּ adulterium, teria eius. נִבְנָהּ Incaseatus, vel excelsus, aut humilis, et plurale נִבְנָהּ cum daghés, Psal. 67. שֶׁלֵּל Cochlea, siue limax beth cum daghés. Psalmo. 57.

Alia sunt cum sceuá patách, et patách, et scúrech, vt חַבְבָּקִים Chabbacúc proprium nomen prophetae.

Alia sunt cum chiric, et chólem, vt נִיחָהּ נִיחָהּ Suavis, scintilla à נִיחַ et נִיחַ.

Alia sunt cum patách, et sceuá,

uá, et chiric, vt בְּעֵלִיל סְגִירָה Dominus, pluuia. Et cum iod ha iáchas חֵלִילִי חֵלִילִי Rubicundus.

Alia sunt cum patách, et sceuá, et scúrech, vt בְּמִבְּרַחֲרֵי אֶתְרֵי אֶתְרֵי Metreta, ardoz à אֶתְרֵי.

Alia sunt cum sceuá, et chólem, et séri, vt קָלִי קָלִי Leuis, Numeri. 21. ca.

Alia sunt cum patách, sceuá et patách, vt אֶרְבֵּי אֶרְבֵּי אֶרְבֵּי אֶרְבֵּי Szanú, Magnus, Tribulus, Splendor, (et Palpebra,) Rota, Contriatio, Nota, vel Stigma, et Signum.

Alia sunt cum patách, sceuá, et chólem: vt כִּרְכֹּם כִּרְכֹּם Circuitus, crocus.

Alia sunt cū camés chatéph, sceuá, et chólem, vt קִרְטֵן קִרְטֵן Uertex, tex eius.

Alia sunt cum chiric, sceuá, et patách, vt חֵלְצֵלִי חֵלְצֵלִי fiscella, qua capiuntur pisces, vel nassa. Jiób capi. 40. Et cum patách קַיְקַי nota.

Alia sunt cum patách, sceuá, et chiric, vt גִּרְוֵן גִּרְוֵן genus herbae. Psalmo. 71.

Alia

Alia sunt cum sceuá, et duob⁹ camefín, vt **רָבִיבָה** rubigo, Deu-
tero. 28. Et in regimine **רָבִיבָה**
cum patách.

Alia sunt cū patách, vel chí-
ríc, et sceuá, et duobus segholin:
vt **קַשְׁקֻשׁוֹת קַשְׁקֻשׁוֹת קַשְׁקֻשׁוֹת**
Squamæ, mæ, mæ eius. **צַנְצַנָּה**
pbiala, aut scutella.

Alia sunt cum patách, et sce-
uá, scúrech, chíric, et camés: vt
שְׁחִיבָה Turpitude, Iose. 6.

Alia cum patách, sceuá, scú-
rech, et chíric, vt **שְׁחִיבָה** Turpi-
tudo. Jere. 23.

Alia sunt cū sceuá, et patách,
et patách: vt **יַרְמֻקָה**
flauus, flauæ. **עַמְלֻקָה**
Tortuosus, sæ. **חֶלְקָהוֹת**
Blandus (lubricus,) blandæ.
הַכֹּפֵּץ peruersus. Sed **אַדְמָדָם**
est cum camés, idest rufus, et sic
plurale **אַדְמָדָמוֹת**.

Alia sunt cum sceuá, et pa-
tách, et sceuá, et chólē, vt **כַּחֲלֵל**
Durus, fortis. **פֶּתַח קָדָם** apertio
carceris. Isa. 61. Et est è duab⁹
compositum dictionibus idem
significátibus. **שְׁחִיבָה** Niger. et
foemineū **שְׁחִיבָה** nigra. Sed

אַדְמָדָם vulgus promiscuū. cō-
gregatio, est cum scúrech.

Alia sunt cum sceuá, patách,
sceuá, séri, et he quiescente: vt
יְפֵהֶה Pulcher, et foemineum
יְפֵיפֵה Pulchra. Jere. 46. Et
est vt duæ dictiones, idem si-
gnificantes.

Alia sunt cum sceuá, et chó-
lem, et sceuá, et camés, et he, vt
חֲצִצְרָה Tuba classica. **חֲצִצְרָה**
Tubæ classicæ.

De nominibus compo-
sitis, quæ habent mem, vel
táu, vel nun, vel iod, vel
áleph, vel he, in principio
dictionis, quod non est ra-
dicale. Ca. 22.

Ant etiã
noia cōpo-
sita ex lris
deseruiēti-
bus, q̄ no-
mina cōsti-

tuūt, et primo dicēdū est de his
quæ habēt mem in principio di-
ctionis, quoz nōnulla sunt cū
patách, sceuá, et chíric, vt **מְשִׁבִּים**
מִכְבוֹר מְשִׁבִּים Dane,
ne, Affluentia, Intelligentia,
interfec-

interfectio, (vel interfectrix.)
 Et foeminea מצִיִּטָּה corona
 ta. מִצִּיִּטָּה psalm⁹. Sed מצִיִּטָּה
 parua, Danic. 8. est cum chiric,
 et daghés euphoniae gratia, tes
 te rabbi Dauid.

Alia sunt cum chiric, sceuá, et
 camés, quod cōmuniter in regi
 mine mutatur in patách, pau
 cis exceptis. Sed in plurali ab
 soluto, et cum pronomine non
 mutantur, in regimine mutá
 tur. Et tertia litera áleph exi
 stente, in regimine propter han
 nách est cum camés: vt מצִיִּטָּה
 Pondus. et in regimine מצִיִּטָּה
 I. Paralippome. 28. Et cum
 camés in regimine: vt. I. Hez
 ra. capi. 8. מצִיִּטָּה הַקֶּהָר Pondus
 argenti. et cū pronomine מצִיִּטָּהוּ
 מצִיִּטָּהוּ Pondus eius, pondus
 eorum. מצִיִּטָּה מצִיִּטָּה Incensum,
 sum. מצִיִּטָּה מצִיִּטָּהוּ מצִיִּטָּהוּ
 מצִיִּטָּהוּ Habitaculum, taculū,
 culum eius. lum meum, habita
 cula. מצִיִּטָּה Judicium. et absolu
 tum præter normam cum pa
 tách: vt Numeri. 15. מצִיִּטָּה
 Judicium vnum erit vobis. et
 in plurali מצִיִּטָּה מצִיִּטָּה

מצִיִּטָּה Judicia, dicia, cia tua.
 מצִיִּטָּה Electio. מצִיִּטָּה Sustenta
 culum, Baculus. מצִיִּטָּה מצִיִּטָּה
 Spes (fiducia,) spes, et cum ca
 més in regimine præter normá
 Psal. 64. מצִיִּטָּה Spes omniū
 finium terræ. Prouerbior. 25.
 מצִיִּטָּה בִּוְנֵי fiducia præuarica
 toris. Sed illud Prouer. 14.
 in timore domini מצִיִּטָּה fiducia
 fortitudinis. est cum patách se
 cundum normam. מצִיִּטָּה Crater
 Peluis. et in regimine מצִיִּטָּה.
 Sed et absolutam venit cum
 patách: vt Nume. 7. מצִיִּטָּה
 Crater vnus, quamq̄ targum
 Ierosolimitanū habet camés.
 et plurale מצִיִּטָּהוּ מצִיִּטָּהוּ cra
 teres, teres eius. et masculino
 genere מצִיִּטָּהוּ Zachariae
 14. Numeri. 7. מצִיִּטָּהוּ Di
 uinatio, natio. Et absolutum
 cum patách, Ezechie. 12. מצִיִּטָּה
 Diuinatio blanda (vel le
 brica,) quamq̄ et blandi genes
 randi casu potest exponi, id est
 prophetae blandi, et mendacis.
 מצִיִּטָּה Conculcatio. et in regimi
 ne מצִיִּטָּה, Et sic interdum abso
 lutum, vt Isaia. 10. Ad ponens
 dum eum

ממור Spurius. ממהל מהלים. ממהלות Congregatio, tiones, nes. מקל Baculus, Virga, pro ממהל testerabbi Dauid in Michlól מרבץ Cubile, Sopho. 2. Et in regimine מרבץ Eze. 25. משיץ Robur, Sustentatio. Et in regimine משיץ Isaia. 3. ca. מרוח Conuiuium, Esca. Et in regimine מרוח Hamós. 6. ca. מפתח Clavis, Judicium. 3. Et in regimine מפתח Prouerbio. 8. Interdum tamē non mutatur, Isa. 22. מסמך Clauus, clauis. Et מסמך cum chiric. et genere foemineo מסמך Isaia 10. מעשר Decima. Et in regimine מעשר Leuitici ca. 14. Et מסמך decima eius, cimax vestra מרצץ Excisio. Et mem cum chiric מסמך Pauper מובהק Altare. Et in regimine מובהק Exo. 20. Et מובהק Altare tuum, Psal. 25. Beth cum patach, quia cheth est cum sceuá. Et hoc factum est ne duo concurrant sceuáin. Sed in מובהק est cum sceuá, quia cheth est cū seghól propter hephséc, Deuterono. 23. Et מובהק מובהק

מובהק Altaria, ria eorum, ria vestra.

Alia sunt cum sceuá, patách, et séri, vt מתעב Abominabilis. ממשל ממשלים Coquus, coqui, vel Culina, linæ. Et genere foemineo ממשלה ממשלות Culina, linæ, Ezech. 46. ממדש ממדשים Sactuarium, ria, ria eorum. Et sunt lenia, idest sine daghés, teste Rabbi Dauid in Michlól. Itidem et in foemineo genere מומרה מומרות Psalterium, teria, Jere. 52. מקטרה מקטרות Turibulú, bula. מראשה מראשות Puluinar, naria, sic dicta q̄ sub capite ponantur. I. Regú. 26. מנקה מנקות Epatus, ati. coph cum chiric, Exo. 25. Et in his quorum vltima quiescit litera, vt Isaia. 23. ca. ולמכה עתה Et ad operimentum vetustatis, quod est sicut מכה Et Eccle. 10. Humiliabitur המכה Contignatio. Et Jehosue. 3. Et Jardén .i. Jordanus מלא plenus.

Alia sunt cum chiric, et duobus sceuáin, et chólem, vt מסדרה Gradus ordinatus, Judi. 3.

Alia

Alia sunt cum chiric, sceua, séri, et scúrech, vt מַסְכָּנוֹת Pau-
pertas, penuria, Deute. 8.

Alia sunt cum chiric, vel pa-
tách, et sceua, et chólem, vt מִקְוֹר
מִבְּחוּר מִבְּשׂוּל מִבְּשׂוּלִים
(vel Canticum,) Electio, Ruina,
(aut Scandalum,) ruina.

Angulus, guli, li. Et genere foemineo
Anguli, guli eius, Ezechie. 26. et 41. Et cum
patách, vt מִבְּאוֹב מִבְּאוֹבִים
Dolor, dolor meus, lo-
res, lozes eius. מִשְׁמֵן מִשְׁמֵנִים
Thesaurus, sauri. מִשְׁקוֹף
Superliminare. מִרְנוֹץ refrigeriũ.

Alia sunt cum patách, sceua,
et scúrech, vt מִנְעוּל מִנְעוּלִים
Sera, ræ, ræ eius. מִסְלֵל
Semita, cleuatio. מִכְּלוּלִים
Perfectio, Uniuersalitas, per-
fectiones, salitates. מִעְרוֹם
vel cum chólem. מִעְרוֹמִים
Muditas, tas, tates,
tes eorum. מִצֹּק Statio, colum-
na, pro מִצֹּקִים aut מִצֹּק
מִצֹּקִים et מִצֹּק. 1. Reg. 2. et 14.
Di-
luuium, pro מִבְּוּל. מִבְּוּלִים
Infirmitas, mitates.

Alia sunt cum patách, sceua,
et séri, et camés, quæ non mutã-
tur nisi q̄ he mutatur in táu ra-
phatum, vt מִשְׁעָנָה Valida, Ro-
busta, Isaia. 3. מִחֲרֹשֶׁת מִחֲרֹשֶׁת
מִחֲרֹשֶׁתֵּי מִחֲרֹשֶׁתֵּי
Vomer, vomeres, vo-
mer eius. מִדְּמָה Sterquili-
nium, Plaustrum, Isaia. 25.
capite. מִהֲפָכָה מִהֲפָכָה
Euersio, euersio. מִדְּרָגָה מִדְּרָגָת
Gradus, gradus. מִשְׁטָנָה
Duplex, odium.

Alia sunt cum patách, vel
chiric, aut seghól, et sceua, et
duobus camésin, vt מִשְׁפָּחָה
familia, Sens, Ratio. Et in
regimine מִשְׁפָּחָה Humeri. 3.
ca. Et cum pronomine מִשְׁפָּחָתוֹ
מִשְׁפָּחָתוֹ familia eius,
milia mea, milia eorum. Et in
plurali מִשְׁפָּחוֹת. Et in regimi-
ne מִשְׁפָּחוֹת. Et cum pronomi-
ne מִשְׁפָּחוֹתוֹ. Et מִלְחָמָה
Bel-
lum. Et in regimine מִלְחָמָה. 1.
Regũ. 13. quamq̄ dici potest q̄
sit alterius speciei, quæ non mu-
tatur in absoluto, et regimine, et
cum pronomine מִלְחָמָתוֹ
מִלְחָמָתוֹ. Et in plurali מִלְחָמוֹת. et in regi-
mine מִלְחָמוֹת. מִשְׁמָרָה
Custodia.

Et in regimine משמרת *Flume*.
 ca.18. משמרתו משמרתך משמרתו
 דיא, דיא, דיא eoz. מְבַרְרָה מְבַרְרֹת
 די uisio, nes. מעֲבָרָה מעֲבָרוֹת
 vadū, da. Et in regimine cum sceuá,
 Judicū.3. Et cum camés in re-
 gimine inuenitur, *Isaia*.16. Et
 econtra in absoluto cum sceuá
 vt למִשְׁפָּחוֹת לְבָנָי קָהָת
 familiis *Ehebáth*, quamōz dici
 potest q̄ est coniunctum sequē-
 te litera deseruiente. מְשַׁעֲרָה
Nates.1. *Paralip*.19.

Et cum patách, vt מְמַלְכָּה
 מַמְלָכוֹת מְמַלְכוֹת *Regnum*, gna,
 gna. מְלַאֲכָה *Opus*, pro מְלַאֲכָה
 testerab. *Dauid*. מעֲמָסָה *Onus*.
 מְרַאֲשָׁה מְרַאֲשָׁתֵיכֶם
Cerucal, calia.1. *Regum*.26. Et sunt in
 hac specie nonnulla, cū daghés
 in vltima radicali litera. secun-
 da cum patách existente, vt
 מְהַתְּלָה מְהַתְּלוֹת *Illusio*, siones.
 מְעִשְׂקָה *Peruersitas*. מעֲשָׂפוֹת
Calumnia, calumniae.
 מְעֲרָבָה מְעֲרָבוֹת *Colligatio*, nes,
Ióbb.38. מְתַנָּה מְתַנָּוֹת *Donum*,
 dona. pro מְתַנָּה. Et cum pro-
 nomine מְתַנִּיתֵיכֶם *Leuitici*.13.

Et cum seghól, vt מְשַׁלָּה *Do-*
 miniū. Et in regimine מְשַׁלָּה
Genesis.1. Vel est alia species,
 מְשַׁלֹּת Et in regimine מְשַׁלֹּת
 cum sceuá. Et sic interdū ab-
 solutum, vt לְמִשְׁלֹת בְּלַיְלָה
 Ad potestates, vel dominia in
 nocte, *Psal*.135. מְרַכְבֵּה מְרַכְבֵּתוֹ
 מְרַכְבֵּוֹת מְרַכְבֵּוֹתוֹ *Cur-*
 rus, rus eius, currus, rus, rus
 eius. מְלִתְקָה *Capsa*, scrinium.

Alia sunt cum chiríc, vel pa-
 tách, z sceuá, z chólem, quod cū
 pronomine vertitur in camés
 chatéph, vel scúrech, vt מְשַׁקְלָה
 מְשַׁקְלָתוֹ מְשַׁקְלוֹת *Mensura*,
 (*Pondus*), mēsurā eius, surā.
 מְחַנְרָה מְחַנְרָתוֹ מְחַנְרוֹת *Cing-*
 lum, (*fascia pectoralis*), cingu-
 lum eius, gula. מְלַכְרָה מְלַכְרָתוֹ
 מְשַׁכְרָה מְשַׁכְרָתוֹ מְשַׁכְרָתוֹ מְשַׁכְרָתוֹ
 מְחַלְמָה מְחַלְמָתוֹ מְחַלְמוֹת מְכַמְרוֹת
 מְכַלְתָּה מְכַלְתָּתוֹ מְאֲקָה מְאֲקָתוֹ
 מְאָקָה *Laqueus*, queus eius,
 מְרַעְסָה מְרַעְסָתוֹ מְרַעְסוֹת *Merces*, ces tua, ces mea, *Diui-*
 sio, (vel *Dars*), uisio eius, nes,
 מְרַעְסָה *Rece*, retia. *Esca*, pro esca. (*2-*
Regum.5.) מְעִינָה *Cinculum*, pro vin-
 culum. *Ezechie*.20.

Alia sunt cum chiríc, vel pa-
 tách,

tách, et seuá, et duobus segholin, quorum primum mutatur in camés, cū athnách, vel sopb passúc. Interdū tamen non mutatur, vt משמרת Custodia, et משמרת Exodi. 16. Et משמרתו Custodia eius. מנצרת Increpatio. מרקחת משלחת משקלת משקלת Thymiama, Dissio, mensura, sura. Et cum patách ממשנת מחשבות מחשבות מחשבותיכם Cogitatio, tatio, tiones, nes, nes eius, nes mea, nes vestrae. מחברתו Coniunctio, ctio, ctio eius. מחממת fermentum. מאכלת Gladi⁹. et cum seghól מאכלת Genesis. 22. ca. מלאכת est de hac specie, quam quam quiescit áleph. Et in regimine similiter cum seghól, מלאכתו M. ca. מלאכות, et in regimine, et cū pronomine pronunciat⁹ áleph vt מלאכות tua ps. 72. מחרשת vomer, er eius.

Alia sunt cuz patách, seuá, et seghól et seuá comes, vt מאכלת

caliginosa, tenebrosa Genesis. 2. **¶** in libris correctis mem est cū seuá, et áleph cū patách, et pe cum daghés teste. Kab. David in Michlól.

Alia sunt cum chiric, seuá, et duobus segholin, et tau in principio, et in fine vt תפארת תפארתו תפארתם תפארת תפארתה Gloria, ria eius, ria corū. Tremor, (terror, superbia), or tu⁹.

Alia sunt cū chiric, seuá, chólem, et seghól vt תלקט vestis Isaie. 59,

Alia sunt cum chiric, seuá, et duob⁹ camefin, vt תפארת gloria. Isaie. 28, et תשבחה תשבחת laus, des.

Alia sunt cum patách, seuá, sírec, et camés vt תעלומה תעלומות תעצומה תעצומות תנתומה תנתומת תהפוכה תהפוכות תהלוכה תהלוכות תערוכה תערוכות תלאובה תלאובות תחניכה תחניכים תחניב תחניבין

Absconfio, nes, vel abscondita, ta, fortitudo, nes, consolatio, nes, perversitas, tes, Ambulator, res, siue viator res, Est. n.

tantur alterius sunt speciei, **B**rachium, um meum, heri, et heri, et heri.

CAlia sunt cum patách, seua, et feri vt אֲבַנֵּיט balthcum de quo habes infra eodem caput. 31.

CAlia sunt cum patách, seua, et chiric vt אֲכֹזֵב mendacium et urbis nomen אֲדִיכֶע. 1. et Jeho. 15. et cum he אֲכֹזֵב Et huius speciei esse potest אֲתִיק angulus cubiculum, peristylum Ezechielis. 42. Et אֲתִיקִים Ibidem. 41. ca. pro אֲתִיק, et ob defectum nun, daghessatur.

CAlia sunt cuzpatách, camés, et chiric, et daghessata vt אֲבִטִיחַ אֲבִטִיחַ pepo, nes, Qd̄ tamen nomē potest esse quatuor literarum.

CAlia sunt cum seua, et duobus patachín dáleth cum patách vel cum feri vt אֲפִרְזֵאֲפִרְזֵאֲפִרְזֵא palatium, um eius Dani ij, vel dic q̄ áleph est radicalis, et nun accidentalis litera.

CAlia sunt cum patách, chi-

ric, seua, et chólem vt אֲפִרְזֵא lectica qua feruntur sponsæ Canticum. 3. vel secunda cum patách vt אֲדִרְכֵן de quo infra eodem. ca. 32.

CAlia sunt cum feri, vel patách, seua, et duobus camésin vt אֲצִעְרָה אֲצִעְרָה Armilla, memoria, vel odor.

CAlia sunt cum patách, seua, et súrec, et camés vt אֲשִׁמְרָה custodia, et cum chólem, et seghól אֲשִׁמְרָה custodia.

CAlia sunt cum patách, seua, patách, chiric, et súrec vt אֲכַרְוִיתֵי crudelitas prouerbiorum. 27.

CAlia sunt cum duobus patachín, seua, súrec, et camés vt אֲבַעְבוּעִיחַ אֲבַעְבוּעִיחַ pustula (vel vesica), læ.

CAlia assumunt he in principio, Et horum quedam sunt cum chiric, seua, et chólem vt אֲהַרְרֵה impulsio, Psalm. 67, quod plerique macóz esse putant et cum súrec, et daghés loco nun vt אֲהַרְרֵה conflatio Ezech. 22. pro אֲהַרְרֵה.

CAlia

Alia sunt cum patách, seu ua, et duobus comesin vt **הַצֵּלָה** ereptio, liberatio pro **הַנְּצִילָה**, et **הַכֶּרֶה** Agnitio, pro **הַנְּכַרָה** Et in regimine **הַכֶּרֶה** Isaie. 3.

Alia sunt cum patách, seu á, comes : et súrec, vt **אֲשַׁמְעוּתָא** audit⁹, vel auditio Ezech. 24.

De nominibus defectiuis habentibus in principio mem. **Ca. 23.**

Ant etiaz nomina defectiua quozũ prima litera radicalis (q̄ est nun)

deficit: cuius vicem gerit dagbés, et horum quædam sunt cum patách et cholém, vt **מִשֵּׁר** Serra à **נִשְׁרָה**

Alia sunt cum patách, et súrec, vt **מַבּוּל** diluuium a **בָּבֵל** **מַבּוּעַ** fons, tes, tes a **נִבְעַ** et **מִדּוּחַ** Expulsio expulsiones a **דּוּחַ**

Alia sunt cum patách, et ca-
 més, quod in regimine verti-
 tur in patách, paucis exceptis,
 quæ etiam in regimine reti-
 nent camés, et contra absolu-
 tum est cum patách, Et cum
 pronomibus itidem retinēt
 camés, Sed plurale in regimi-
 ne est cum seuá vt **מַפְּעֵי** profes-
 ctio a **נִפְעַ** et absolutum cum
 patách **מַפְּעֵי**, 10. et Deutero.
 10. plurale **מַפְּעֵי**, et in regimi-
 ne **נִפְעַ**, et cuz pronomine
מִפְּעֵי, Et sic **מִבְּשָׁט** Aspe-
 ct⁹, tus eoz, á, **מִטְּעֵי** **נִבְטָ**
מִטְּעֵי plantatio, nes, nes mea,
נִפְלָ quisquilia a **נִפְלָ** et **מִפְּחָ**
 Exufflatio a **נִפְחָ**, et **מִפְּעָ**
 Dalleus, us eius a **נִפְעָ**, et
מִפְּעָ statio, et in regimine **מִפְּעָ**
 primo **מִפְּעָ**. 14. et cum ca-
 mes primo. **מִפְּעָ**. 13. **מִפְּעָ**
 Isaie. 22. a **נִפְעָ**, **מִפְּעָ** nonnul-
 li deducunt à **נִפְעָ**, Et **מִפְּעָ** doe-
 num, et in regimine **מִפְּעָ**, et
 cum camés prouerb. 18. **מִפְּעָ**
מִפְּעָ. 18. a **נִפְעָ**

Alia sunt cum patách, et duo-
 bus comesin, vel cum patách,
 sérí et

seri, et camés, et in regimine
 seri mutatur interdum in se
 ghol, שָׁבֵר dici potest illud esse
 se alterius speciei, vt מַפְלָה ca
 sus, ruina, cadaver, et in regio
 mine מַפְלָה Judicum. 14. a נַפְלָה
 Et מַטְרָה , donum a נָתַן
 custodia, signum ad quod sa
 gittatur a נָטַר . Et cum seri
 מַגְפָּה מַגְפָּה מַגְפָּה מַגְפָּה מַגְפָּה
 מַגְפָּה eius a נָגַף , et מַפְכָּה
 Sculptile, לֵב , מַצֵּבָה statua, et
 in regimine מַצֵּבָה Genesis. 35.
 et מַצֵּבָה . 4. Regum. 2, et plu
 rale מַצֵּבֹת , et cum pronomi
 ne מַצֵּבֹתֵי a מַצֵּבָה .
 Sunt etiam nomina defecti
 ua quorum prima litera quæ
 est iod deficit, quorum nonnul
 la literam mem assumunt in
 principio, vel tau, quadam ve
 ro sunt sine litera accidentali.
 Et horum quadam sunt cum
 cholem, vel sùrec, et camés,
 quod in regimine mutatur in
 patách, nisi sequatur áleph,
 Sed in plurali absoluto retin
 nēt camés, quod in regimine
 vertitur in seuá, vt מֹשֶׁבַּי se

des, habitatio, et in regimi
 ne מֹשֶׁבַּי , et cum pronomine
 מֹשֶׁבַּי מֹשֶׁבַּי , es eius, es eo
 rum, et plurale מֹשֶׁבַּי
 sedes, es, מֹשֶׁבַּי sunt qui dicunt
 מֹשֶׁבַּי , est a מֹשֶׁבַּי , et מֹשֶׁבַּי hu
 ius coniunctum est מֹשֶׁבַּי in
 מֹשֶׁבַּי , et genere foemineo
 מֹשֶׁבַּי מֹשֶׁבַּי מֹשֶׁבַּי
 sedes, es eorum, es vestre a מֹשֶׁבַּי
 מֹשֶׁבַּי possessio (hæreditas), יֹשֶׁבַּי , נֶשֶׁבַּי , נֶשֶׁבַּי
 a מֹשֶׁבַּי cognatio
 nes, a יֹשֶׁבַּי Et מֹדַע מֹדַע con
 sanguineus a יֹדַע et מֹרְדָּה
 descensus, us a יֹרְדָּה Et sic in
 áleph desinentia vt, מֹצֵא מֹצֵא
 מֹצֵא מֹצֵא Exitus, exitus tu
 us, tus, tus, et propter áleph
 in regimine non mutatur Di
 citur a יֹצֵא Et sic מֹרְאָה
 מֹרְאָה מֹרְאָה מֹרְאָה מֹרְאָה
 timor, or eius, timor vester, res, et מֹרְאָה cum
 he loco áleph. Psalmus. 9. a
 מֹסֵר Et cum sùrec vt מֹסֵר
 disciplina, (eruditio), na a יֹסֵר
 et מֹצֵק מֹצֵק fusio, io, a יֹצֵק
 Alia sunt cum cholem, vel
 sùrec, et duobus camésin vt

מֹרְשָׁה

מִרְשָׁה possessio, hæreditas, et
 in regimine מִרְשָׁה Dalachie.
 1. Vel dic quot est ex alia spe-
 cie, à יָרַשׁ, Et cum sùrec vt
 מִעֲדָה congregatio à יָעַד, et
 מִסְדָּה fundamentum, funda-
 tio, et plurale מִסְדּוֹת à יָסַד
 ¶ Alia sunt cum chólem, et ser-
 ri, et singulare in regimine nõ
 mutatur, plurale vero et abso-
 lutum, et in regimine, et cum
 pronomine est cum seuá vt
 מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד
 מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד
 מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד
 Solennitas (tempus, ec-
 clesia), tas eius, tas eorum,
 tas nostra, tes, tes, tes vestrae,
 tes mea, tes eius. Illud vero
 Isaie. 14. In מֵעַד מֵעַד solennitati-
 bus eius non est ex hac spe-
 cie, quia faceret מֵעַד מֵעַד
 seuá patách Sz est à מֵעַד istar
 מֵעַד Et dz à יָעַד Et מֵעַד מֵעַד
 מֵעַד portétu, ta, ta mea, Et
 מֵעַד מֵעַד tû vestrû pe cû seghól
 teste. Rab. Da. in Adichlol á
 יָמָר, et מֵעַד exustio à יָמַר Il-
 lud vero psalmi. 115. Solui-
 sti מֵעַד מֵעַד vincula mea, non est

ex hac specie, quia esset cum
 seuá, et non cum feri, Sed est à
 מֵעַד cum camés, cuius plurale
 est מֵעַד, et מֵעַד, vnde præ-
 dicto in loco feri est loco cam-
 és teste Rab. David. Et
 cum he foemineo vt מֵעַד vt
 litas à יָעַל, Et מֵעַד מֵעַד
 consilium, consilia, et in regi-
 mine cum seuá patách מֵעַד
 Et cum pronomine מֵעַד
 מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד
 consilia eorum, consi-
 lia eorum, מֵעַד מֵעַד
 Vinculum, vincula, et in regi-
 mine מֵעַד, et cum pronomi-
 ne מֵעַד מֵעַד la eorum Psal-
 mus. 2. Et cum tau in fine
 vt מֵעַד מֵעַד מֵעַד מֵעַד
 מֵעַד Cognatio, cognatio
 eius, cognatio tua, cognatio
 mea, מֵעַד possessio, hæredi-
 tas, Et cum patách propter
 literam gutturalem vt מֵעַד
 cognatio, consanguinitas, et
 מֵעַד pro מֵעַד Ruth. 3.
 à יָעַד, et מֵעַד מֵעַד Sa-
 lus, tes.

¶ Alia sunt cum feri, vel chis-
 ric et camés quod in regi-
 mine

עַצְוֹת עַצְוֹת עַצְוֹתוֹ עַצְוֹתוֹ עַצְוֹתוֹ
 לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה לְרָה
 עֲדָה עֲדָה עֲדָה עֲדָה עֲדָה עֲדָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 nus, nus, nus, nus, nus, nus
 nus eius, nus tuus, nus tuus,
 nus eorum, somni, ni, ni tui, ni
 eius, Scientia, tia eius, tia tua,
 tia. Et sic totum cum patách
 Scientia, tia eius, tia tua, entia
 mea, Consiliú, lium, lium eius,
 lium meum, consilia, filia, filia,
 lia eius, filia tua, Parturiens,
 rientes, rientes, Stercus, cus,
 cora, Congregatio, gatio, nes,
 nes eius, nes tuæ, Excandescen
 tia, (Fra,) scentia, scentia tua,
 scentia mea.

Alia sunt cum chólem, et ca
 més, quod in regimine muta
 tur in patách, et cum pronomi
 ne manet, vt חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה Stercus, cus, cus eius,
 stercus eorum.

Alia sunt cū séri, vt חֲמָה חֲמָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה Scientia, entia, Ster
 cus, cora.

Alia cum chólem, vt חֲמָה חֲמָה
 Stercus, cora.

Alia cum scúrech, vt חֲמָה fru
 ctus, et חֲמָה Salus, Jiób, 30. Et

si váu sit radicale, vt putarunt
 et rabbi Jebudáh, et rabbi Jo
 náb, clamorem significat.

Alia sunt cum seghól, et sce
 uá seghól, et camés, vt חֲמָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 Germens exiens. Et per trás
 lationem filius, filij, filij, filij
 tui, filij eius.

De nominibus quorú
 secunda litera radicalis,
 quæ est váu, quiescit, habēs
 tibus in pncipio mem des
 seruiens. Caput. 24.

Ant et a
 lia nomia
 cum mem
 deseruiēte
 in princi
 pio, quorú

secūda litera radicalis, quæ est
 váu, quiescit. Et horum quadā
 sunt cum camés, et chólem, quo
 rum camés, et in regimine, et cū
 pronomine mutatur in sceuá,
 vt חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 Locus, cus,
 cus eius, cus tuus, cus eorum,
 cus meus, cus vester. Et plura
 le foemineum חֲמָה חֲמָה חֲמָה
 Loca,

Loca,

Loca, loca eorum. Et sic מקון
 Locus, (Sedes, Habitaculum,) locus
 locus eius, cus meus, ca, Et sic
 מאור מאור מאור מאור מאור
 Luminare, nare, nare eius, re tuum, re meum,
 minaria, naria, ria. מלון מלון
 Hospitium, tia. מנור et cum scú
 rech פאור, timor, terror. פאור
 Pauores, מנורות מנורות מנורות
 Alligatio, (Curatio,) ligatio eius. מזור
 Munitio, Obsidio. מצור מצור
 nitio tua, nes. Et cum
 he foemineo מצורה מצורה מצורה
 ממור ממור ממור ממור ממור
 Uena, vena, vena eius, na eius, venæ, na eorū,
 venæ. גאודיום גאודיום גאודיום
 Gaudium, gaudiū. מנוס מנוס מנוס
 fuga, ga eius, ga tua, ga mea.
 Et foemininum מנוסה fuga.
 Angustia. Et nomen toar
 similiter מצוק Angustia, Affe
 ctus. רמוס רמוס רמוס
 Remus, mi. Et רמוס רמוס רמוס
 Remiges tui, Ezechielis. 27. ca. mem cum chiric,
 et scin cum daghès loco han
 nách, quod esse debet post ca

més ipfius mem, teste Rabbi
 Dauid in Adichlól. Et ponit
 tur pro משוטה. Et מצוד מצודים
 Rete, retia. מרוד מרוד Mre
 norum. 3. Uagatio, gatio mea.
 Et cum séri, vt מרוץ Cursus,
 Et cum he foemineo, vt מרוצה
 Cursus, sus, sus eorum. Et sic מבוכה
 Confusio, sio eorum. Et משוכה
 Sepes, משוכה משוכה משוכה
 Sepes, pes, pes eius, pes tua. Et
 מצודה Pyza, rokus. Et מצודה
 Rete, rete meū. Et cum
 scúrec, vt מרוד מרודים: מצוד מצוד
 מצודו: מעוף מעוף: מצוק מצוקים
 מצוק: מבוש מבושים מבושו:
 Uagus, vagi, Rete, rete eius,
 Obscuritas, ritas. Statio, (col
 lumna, scopulus,) stationes,
 tiones, Uerenda, verenda, ve
 renda eius.

Alia sunt cum scúrech, z ca
 més: vt מוצק Angustia, à צוק
 Et מוצק Tenebrositas, Obscu
 ritas, ab מוצק. Et cum he foemi
 neo מוצקה Angustia, ab מוצק,
 quamquam pleriq; deducant
 ab מוצק.

Alia sunt cum duobus me
 mín, pa

mi n , patách, sceuá, scúrech , et camés, z daghessata, vt מַחְסְרָה מְנוּחָה Horreum, rea, Joél. 1. à נָחַם quamq̄. R. Joséph Chimchi, putat mem primum deseruire pro מָא à, vel ab. et propterea secundū esse daghessatum. i. ab horreo, ab horreis.

De noibus aliis, quozū secunda litera radicalis, quiescit, quæ est váu, vel chiríc, quæ nō habēt mem in principio. Ca. 25.

Unt z alia noia præter supra dicta, quozum secunda lra radicalis quiescit, quæ est váu, vel iod. Et horum quedam sunt cum chiríc, et chólem, vt מִשְׁכָּן Discón, nomen fluij, Genesis. 2. à מֵי et מִיחָן Shichón nomen similiter fluij, Gene. 2. אֲדַמָּה Adediú. et cum he foemineo מִיחָה Exterior, z eius foemininum מִיחָה à מִיחָה, Et מִיחָה Extremus, et eius foemi-

neum מִיחָה à מִיחָה.

Alia sunt cum serí, z chólem vt מְרִיבִים זָרִיבִים Superbus, superbi, à מְרִיבִים.

Alia sunt cum camés, z chólem, quozum camés in regimine, z cum pronomine mutatur in sceuá, vt מְרִיבִים superbia. Et superbus. Et מְרִיבִים in regimine, Jeremia. 49. z. 50. à מְרִיבִים Et מְרִיבִים Gaudium, Isaia. 12. Et מְרִיבִים Psal. 118. à מְרִיבִים.

Alia sunt cum chiríc, quæ nō mutantur, vt מִיחָה Olla, Spina, cui⁹ plurale est in vtroq̄ genere מִיחָה Isa. 34. z. Hosea. 2. Et מִיחָה. 2. Paral. 35. z. Hamós 4. z. מִיחָה Exo. 27. et מִיחָה Psal. 57. à מִיחָה z מִיחָה Canticū, ca. à מִיחָה z מִיחָה paries, tes, es ei⁹. Legat⁹, ti, ti tui. מִיחָה flos, res. z מִיחָה cū daghés loco hanách. i. iod quiescētis. i. מִיחָה et מִיחָה Civitas, tas eius, tes, es. Et iod cum camés מִיחָה Judi. 10. מִיחָה מינים Species, cies eius, es eius, es. מִיחָה Nouale, lucerna, aratio. מִיחָה Par, coxtaneus.

Alia sunt

vice chólem. Et sic וַיִּהְיוּ יָמֵינוּ
Sed in alijs remanet hannách
וַיִּהְיוּ יָמֵינוּ וַיִּהְיוּ יָמֵינוּ Dies eius,
es tui, es eius, es nostri, Et לֹנ
sextarius genus paruæ mensu-
ræ, et plurale לָנִים cum daghés
loco hannách idest vau, et sic
לָלִים לֹל cochlea, cochleæ. id
est scala instar cochleæ, vel eius
singulare est לֹל cum sûrec נוֹי
גֵּנִים גֵּנִים Gens, gentes, gētes,
וְאִי vā.

Alia sunt cuz sûrec, quæ non
mutantur, neq̃ in coniunctione
neq̃ cum pronomine vt פֹר
כֹרִים שֹר שֹרִים שֹרִי חוּם שׁוּב סוּג
כֹר רֶחַח רֹחֹו רֹחֶת לֹת לֹחֹת שׁוּר
שׁוּרִים שׁוּרֹת שׁוּרֹתָם דוּר דּוּרִים
סוּרִים סוּרֹת סוּרֹתָם אֹר אֹרִים
nes, nes, rufus, conuersio auer-
sus, fornax, spiritus, ritus eius,
tus, tabula, bulæ, murus, muri,
muri, Ignis (vel focus), es, py-
ra, lebes, tes, ignis (vel focus),
ignes.

Denominibus, quæ
secunda litera quiescē-
te, habēt he, vel tau in
fine. Caput. 26.

Ant ꝛ alia
noīa quoz
secūda lřa
quiescit, q̃
in fine ha-
bēt he, vel
tau, quæ cōiter sunt signa fœmi-
nei gñis. Et horū quadā sunt
cū sûrec vel chólem et camés,
qđ in regimine mutatur in pa-
tách vt צִוְּרָה צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם
צִוְּרָה צִוְּרָה נֹמְרָה נֹמְרָה נֹמְרָה
figura, ra, ra co-
rum, pro ra eozū. Psal. 48. cō-
uersio, dormitatio, confusio, Et
cum chólem vt שׁוּאַה שׁוּאַה super-
bia, desolatio.

Alia sunt cum séri, ꝛ camés, q̃
aliā nō habent mutationē, nisi
q̃ he in regimine, ꝛ cū pronomi-
ne mutatur i tau, sicut ꝛ in alijs
vt צִוְּרָה צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם
צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם
צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם צִוְּרָתָם
Esca, ca eozū pro ca eo-
rum, Canicies, es eius. 3. Regū
14. pro es eius, testimoniuz, ia,
ia ei⁹, ia tua vel singulare שִׁיב
est שִׁיב vt דֹּמָיִת דֹּמָיִת. Et in hac
specie sunt nōnulla cū tau, ꝛ lōo
ga cū duobus segholín, vel cuz
patachín, secūda gutturali exi-

stente

stete vt נחת נחת נחתו נחתו נחתו נחתו נחתו
 שחת שחת שחתו שחתו שחתו שחתו שחתו
 רחת רחת רחתו רחתו רחתו רחתו רחתו
 Requies, es, es eius, es mea,
 es, fouea, ea eius, ea mea, fo-
 uea eorum, א, pala, la eius, la
 mea, לא, et ורת, palmus, פפפ di-
 ci potest tau radicalē cē lřam.
Alia sunt cum duob⁹ came-
 sin vt קמה קמת קמות קמה קמה קמה
 עלה עלות רעה רעת רעתו רעה רעה רעה
 בקות בקות בקותו בקותו בקותו בקותו בקותו
 Seges, es, tes, āgustia, tia eo-
 rum, lactans, tes, malum, lum,
 um meum, desiderium, excelsu-
 sum, sa, excelsa mea, sa nostra,
 sa eorum, Et במתו, deute. 32.
 mem cum camēs chatéph eu-
 phonix gratia testibus Kab.
 Jonáb, Kab. Jabacób filio
 Elbazár Et Kab. Da. i. Dich-
 lól, et in libro. ra. Et נפקה נפקה
 eleuatio (terminus, cribzum,
 prouincia), nes, Et in regimi-
 ne בנפת שוא in cribzo vanita-
 tis, qđ est longum ob sequens
 monosyllabum, שרה שרות
 שרה שרות, mur⁹, ri, rici⁹, שרות
 שרות rete (nates) tia, tia ei⁹
Sed שרותיהם nates eorum

2. Reg. 10. ponitur pro שרותיהם
 Ele est a singulari שות instar
 שם nomen qđ facit שמותיהם no-
 mina eorum Et Zacha. 2. Tāo-
 git בכתת pupillam oculi eius.
Alia sunt cū chiric, et camēs
 quæ non mutant nisi be in tau
 more aliorum desinētū in be,
 vt חידה חידתו חידתו חידתו חידתו חידתו
 anig- ma, mea tuum, mea meum, ta,
 שירה שירת שירת Saticū, uz, ca,
 principiu, pia, pia vestra, פפפ áleph
 quiescit, est ex hac specie teste
 Kab. Dauid in Dichlól. בונה
 Intelligentia, tia
 mea, tia.
Alia sunt cum seri, et sūrec,
 quæ cum pronomine non mutā-
 tur nisi qđ sunt cū chólē. Quip-
 pe chólē, et sūrec pmutantur vt
 עדות testimoniū, et cū pronoie
 עדותי testimoniū meū. ps. 131.
 עדותי, פפפ dici pōt עד עדותי ē
 à singulari עדות cui⁹ plurale ē
 עדות Et ab עדות est plale עדות
 עדות עדות et iterdū secūda lřa, qđ est
 vau, efficit tertia vt, ps. 118. In
 via עדותי testimoniū tuorū
 gauisus sum.

Alia sunt cum chólem, et segból, quæ cum pronomi-
 nis sunt cū camés chatéph vt כַּשְׁתָּ
 בְּשֵׁתוֹ בְּשֵׁתוֹ נִפְתָּו נִפְתָּו נִפְתָּו
 Confusio, fusio eius, confusio
 mea, fauus, fauus eius, us me-
 us, faui.

Alia sunt cum feri, et camés
 vt רִיקָא inanis, vacuus.

Alia sunt cum camés cha-
 téph, seuá, et camés vt בְּשֵׁנָה cō-
 fusio Hose. 10.

Alia sunt cum seuá, sírec, et
 camés vt תְּבוּנָה תְּבוּנָה תְּבוּנָה
 תְּבוּנָה תְּבוּנָה תְּבוּנָה
 תְּמוּנָה תְּמוּנָה תְּמוּנָה
 תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה תְּשׁוּבָה
 תְּנוּעָה תְּנוּעָה תְּנוּעָה
 תְּרוּמָה תְּרוּמָה תְּרוּמָה
 תְּרוּמָתְךָ תְּרוּמָתְךָ תְּרוּמָתְךָ
 תְּשׁוּמָה תְּשׁוּמָה תְּשׁוּמָה
 תְּבוּצָה תְּבוּצָה תְּבוּצָה
 וּבְחִרָה תְּבוּצָתְךָ תְּבוּצָתְךָ תְּבוּצָתְךָ
 Intelligétia (prudétia), tia, tia
 eius, entia, dispositio, sitio, nes,
 Imago, go, gotua, nes, reuersio
 (conuersio), fio, fio tua, siones,
 motus, tus, mors, oblatio (pri-
 mitiæ) tio, tio eorum, nes, nes
 mex, nes vestra, positio, tio pro-
 tio, (Leuiti. 6. ☩☩ alij codices

habent תְּשׁוּמָתְךָ) nes, dissipatio,
 nes, et cum chiric, nes vestrae
 (Jere. 25.) mendacium, dacia.
 Ezechielis. 24. masculino ge-
 nere.

Alia sunt quæ habent he in
 principio, et in fine et sunt non-
 nulla cum seuá patách, et duo-
 bus camésin vt הַנְּפִיחַ cribra-
 tio Isaie. 30.

Alia cum seuá patách, sírec,
 et camés vt הַפּוֹנֵה הַפּוֹנֵה re-
 quies, es.

Alia sunt cum mem in prin-
 cipio, et he in fine et sunt cum se-
 uá, et duobus camésin vt מַצְרֵה
 rete, retia à צוּר ☩☩ sunt qui
 putant mem esse radicalem li-
 teram לְ דִּבְרֵי צוּר,

De nominibus quo-
 rum vltima, quæ est
 he, quiescit. Sed in-
 terdum cadit, et succe-
 dit he foemineum, in-
 terdum remanet ra-
 dicalis litera, et assu-
 munt varias literas,
 et in principio, et in fi-
 ne. Caput. 27.

Sunt et

Ant & alia
nominum
spēs, qua-
rum vlti-
ma radica-
lis litera,
q̄escit. Et
horum nominuz quædam sunt
cum camés chatéph, seuá, et
camés vt תְּרָמָה dolus Judicū
9. a רָמָה teste. Rab. Da, q̄q̄
eius pater Rab. Joséph nomē
loci, et tau radicalē putat esse
literam, Et he est foemineū si-
gnū, deficiente radicali. Et in
הַלְהֵה lumen, stultitia ab הָלָה
Job. 4. tau est cuz camés lato
ppter sequētem literā guttu-
ralē he in quā tráslatū est ca-
més chatéph secundū normā,
qđ quidē camés chatéph inter-
dum transit in chólem vt in
תְּאַנְתָּה .i. occasio Judicum. 14.
vt áleph dilateť, quēadmodū
et in יַעֲמָדֵי detestatus est Nus-
meri. 23. pro יַעֲמָדֵי
Alia sunt cū chiríc, vel cha-
téph patách sequēte gutturali
litera, et seuá et camés vt
תְּנַחֲמֵנָה תְּנַחֲמֵנָה prouocatio (irritas

tio), תְּאַוּה תְּאַוּה Desideriū,
um תְּאַנְתָּה תְּאַנְתָּה Occa-
sio, io, io eius, תְּאַלְתָּה תְּאַלְתָּה Ju-
ramentuz (execratio, maledic-
ctio), tum tuū.

Alia sūt cum seuá, et duob⁹
camefin, et he foemineo vt
תְּעִלָּה תְּעִלָּה תְּעִלָּה Aqueductus
tus, cti, cti eius, labor, or, res

Alia sūt cum patách, seuá,
et duobus camefin, et he foemi-
neo signo vt מְתַלָּא מְתַלָּא labor Ma-
lachia. 1. q̄q̄ sūt qui putāt q̄
mem sit vt מְ .i. a vel ab, et pa-
tách loco chiríc hoc est מְתַלָּא
à labore.

Alia sūt cū patách, seghól,
et chiríc vt תְּכַלֶּיֶת תְּכַלֶּיֶת finis
(perfectio, cōsumatio), exem-
plar (similitudo) Et in plurali
תְּכַלֶּיֶת תְּכַלֶּיֶת

Alia sūt cum patách, seuá,
& sūrec vt תְּרַבְּוֹתַי תְּרַבְּוֹתַי incre-
mentum, (multiplicatio), ta,
et cū iod, et mem תְּרַבְּוֹתַי. Et
cū chólē תְּחַנְּךָ in singulari .i.
māsio, castra māsio. 4. 1 Reg. 6,
et plurale תְּחַנְּוֹתַי, q̄q̄ eius sin-
gulare est cū chólē, Et תְּחַנְּךָ

Elisio (aspectus) sis, nes, nes
 eius, nes genere foemineo, irri-
 gatio, pincerna, na, na, na ei,
 netum, multitudo do, tegmen
 (protectio), et tegmen, en eius
 cuz seuá tatum, Et aliqua sūt
 cū be in principio vt הרבה mul-
 titudo, multiplicatio, beth cum
 feri semper, vt ארבה cū seghól
 significet Et הרבה non habet
 plurale, q singularare multitudi-
 nem.

Alia sunt cū patách, et longa
 eo q prima radicalis litera est
 gutturalis, et tertia cadit vt
 מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת אִשָּׁר מִצְוַת
 Auditas (turpi-
 tudo), tas tua, super, supra Et
 cū be foemineo מַעֲלָה et מַלְמָלָה,
 q̄q̄ dici potest q̄ be redundat
 Et in מַלְמָלָה deorsū, in fer-
 ne, mem est cum patách, q̄q̄ est
 longum, et non est camesatum
 vt לַמָּה vt qd et שָׁמָּה illuc, quia
 ponitur pro מַלְמָלָה Et si
 foret perfectū, esset patachatū
 propter nach apparēs quod est
 post cū vt מַלְמָלָה Et cū athnách,
 et soph passūc est cum camés et
 lōga Et sicut לַמָּה, sic מַלְמָלָה vel
 לַמָּה Et מַרְרָה amaritudo puer

biozum. 17. est cum seghól, eo
 q non habet literá gutturalē à
 מִרְרָה, q̄q̄ et à מִרְרָה deduci potest.

Alia sunt cum seuá patách, et
 seghól vt מִכְסָּה מִכְסָּה Operimē-
 tum, cōtignatio,

Alia sūt patách, vel seghól,
 aut chiric, et seuá, et camés, et
 be signo foemineo, qd secūdum
 normā in regimine, et cū p no-
 mine vertitur in tau, et in plu-
 rali tam in absoluto, q̄ regimi-

ne est cum seuá vt מִצְוַת מִצְוַת
 מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת
 מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת
 מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת מִצְוַת

Elisio, nes, nes, dimidia, dia,
 dolus, li, emūctorium, aut vas
 vbi recipiuntur emūcta, ria,
 ria eius, ria eius, p̄ceptum,
 tum, tum eius, tum tuum, p̄ta,
 p̄ta eius, p̄ta tua מִנְחָה munus,
 oblatio, si deducatur à נָחָה est
 de hac specie.

Alia sunt cum seuá, chiric,
 seuá, et camés vt נִמְבִּיחָה cōtem-
 ptibilis.

Alia sunt cum seghól, seuá,
 et camés vt מִסֵּה .2. אֲתָנָה.

tus eius, excisio, rebellio (exasperatio), lio, lio tua, lio eorum, Caprea (superbia, gloria) a, a, Vas, vas tuum, sa, sa, sa eorum, sa vestra, sa mea, sa eius, situs, la, ornamentum, tum eius, ta, maxilla, la, la mea, la mea, hœdus, di, di di, di tui, dimidiū, ū eius, voluntas (vel cogitatio) pharetra, tra tua, vsura, ra tua, leo, nes, nes, ornamentū, tum, tum eius, tum tuum, ta, Venter, tres, tres, tres tui, tres mei, tres mei, Et cum tharca accentu qui interdum est vt athnac suspendens sētentiam vt Eze. 2. Ne sis יתן. i. rebellio sicut domus rebellionis, Et sic cum accentu paseth vt capite. 24. parabola ad domū יתן exasperantem, vel rebellionis Et rursus Et dices ad יתן rebellionē ad domum Israel. Et cū Zachéph יתן primo Regū 15. et יתן Judicum. 15. Sed non semper ita mutatur cum Zachéph vt Adichea. 5. percussient super יתן maxillā, Et dani ij. Et veniet in terram יתן gloria. i. Israel Et Judicū. 14.

Et diuisit eum secundum diuisionem יתן, Et יתן cum athnach est cum seri vt. 3. Reg. 16. Tunc diuisus est populus יתן in medium, vel per medium, Et cum tharcá Ero. 25. Et cubitus יתן et dimidium altitudo eius, Et cum paseth eo. ca. duo cubiti יתן et dimidium longitudo eius.

Alia sunt cum chólem, et chiric etiā cum sunt in hephséc Interdum tamen, vt lenior sit pronuntiatio, chólem mutat in camés chatéph absq̄ hephséc, et sic in regimine. Et alio quando in seuá tantum, et cum pronomine sunt cum camés chatéph vt יתן Resina, vel tyriaca, Et sic in hephséc Ut Eze. 27. Et mel et oleum יתן et resinam dederunt etc. Quod nonnulli codices habent camés chatéph. Et cum seuá tantum vt Gene. 37. יתן. i. et resinam, יתן Ira Et cū camés chatéph Deute. 29. Quæ יתן ira furoris magni huius. יתן silentiū, et cum camés chatéph psalm⁹ 82. Ne יתן silentium tibi, יתן pulchritudo,

torum vt Numeri.6. et fratri eius **וְאֶחָיו**.i. et sorori eius, qđ est cum patach tantum, eo qđ non mutatur, et cheth (nisi foret gutturale) dagbessaretur. Sed in **אֶחָיו** aleph est camessa tum, quia est ab **אָחָיו**. Et hæc est ratio cur patachatur illud Numero.32. **וְאֶחָיו** Nunquid fratres vestri venient ad bellum? Et Leuitici.25. **וְאֶחָיו** Et in fratribus vestris filijs Israel. Et sic plurale patachatur **אֶחָיו** et aleph cum seghól **אֶחָיו**, quia cheth est cum camés, quæ omnia sunt è dagbessatis, vt et alia patachata. et vau in **אֶחָיו** est tertia radicalis litera, aut eius loco, tau vero foemineum est signũ, et eorũ pfecta sunt **אֶחָיו** instar **אֶשְׁפֹתָה** sterco. quod est singulare foemineum. Et in plurali **אֶחָיו**. Et in regimine **אֶחָיו**, iod est loco literæ radicalis, et vau, et tau signum pluralis foeminei. Et cum pronomine Jehosue.2. Et fratres meos, et **אֶחָיו** sorores

meas, et venit cum signo foemineo dumtaxat. Ezechielis. 16. Cum iustificaueris **אֶחָיו** sorores tuas, Et cum signo plurali masculino vt eodem capite **אֶחָיו** et sorores tuæ. Sedóm, et filia eius, vel villa eius. Et Hose. 2. Dicite fratribus vestris popul⁹ me⁹, **אֶחָיו** sororibus vestris.

Alia sunt cum chiric, et iod quiescente vt **אֶחָיו**. Irrigatio, navis, aceruus, planctus, uæ, insula, adustio, quorum pluralia sunt cum ostensione iod **אֶחָיו**. Et sic alia. Et sic **אֶחָיו** os oris, quod à predictis differt tum quia **אֶחָיו** est in regimine, et eius absolutum est **אֶחָיו**, tum quia in plurali, et cum pronomine illa sunt dagbessata, hoc autem est raphatum cum pronomibus, et in plurali masculino vt **אֶחָיו** Os eius, vel os ei⁹, os meũ pro os meũ, os eorũ, os vestrum.

er tuus, er meus, er eorum, er
vester, er noster. fratres, es, es
eius, es tui, es mei, es mei, es
mei, es eorū, es vestri, es nostri,
er eius, er tuus, er eorū, er ve-
ster, es eius, es tui, es earū, es
vestri. Et sic Adanus, us eius,
us tua, us tua, us mea, us eorū,
us vestra, us nostra. Duæ ma-
nus Adanus eius, us tuæ, us
meæ, us eorum, us vestræ, us
nostræ, us eius, us tuæ, us
earum, us vestræ. Et genere foe-
mineo תִּירָמָן manus יָד דֵּסִיתָא,
grossitudo, et in regimine יָד
Exodi. 19. הָיָה error, Et cum
athnác cum patách. 2. Reg. 6.
Et percussit eū ibi deus super
vl' ppter הָיָה errorē teste. Kab.
Da. i Adichlól, Et יָד יָד præ-
ptū, linea. Sūt etiā cū patách,
vt Isa. 28. הָיָה קוֹן לְהָיָה יָד præcep-
tū ad præceptū, linea ad lineā.
priora sūt cū patách, altera cū
camés, Et Hose. 5. Ambula-
uit post יָד præceptum cum ca-
més, et est in fine versus. Et
Job. 15. Ne credat in שׁוֹן mē-
daciū cum camés, מִן תִּי גַם
Adána, signū, viuus, tectū. Et

ex hac specie est teste Kab. Da.
in Adichlól דָּם דָּמִים דָּמוֹ דָּמָךְ
דָּמָךְ Ságuis, guines, nes, is
eius, is tuus, is meus, is eorū.
Alia sunt cum feri, qđ vertio-
tur in seghól in cōiūctione rea-
li, quæ est ad patrem vt Ischác
דָּם אֲבִיךָ fili⁹. Abrahá genesis
25. Et hoc etiā siue maccáphyt
leuiti. j. Et mactabit אֶת־בְּנֵי־הַבְּמֶרֶת
filium bonis, Et. 24. Et rixati
sunt in castris בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל filius
Israelitidis, 7 vir Israelita, Et
j, para. 26. Zechariáh בְּנֵי־מִשְׁלָמָה
fili⁹ Adese lemiáh, Et Gen. 17.
Hūqd בְּנֵי־לֶחֶם filio cētum ānozū
nasceť. Si vero non sit cōiūctū
reali cōiūctione, etiā qđ habeat
maccáph, pūctat cū feri vt Ge-
nesis. 30. Et peperit בְּנֵי־שֵׁשׁ filii
um sextum, Et pri. Reg. 22. Et
eua sit אֶת־בְּנֵי־אֶחָד filii⁹ vn⁹, 7. 2. Reg.
9. Et ipi אל־יִשְׂרָאֵל osceth בְּנֵי־קֶטֶן
fili⁹ paru⁹, et Eze. 18. Et genu-
erit בְּנֵי־פְרִיץ filiiū latronē, Et cū
pnominibus בְּנֵי־בְנֵי בְנֵי בְנֵי
בְנֵי בְנֵי בְנֵי בְנֵי בְנֵי בְנֵי בְנֵי
בְנֵי בְנֵי בְנֵי וְכֵן שֵׁם שֵׁמוֹ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ
שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ
שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ שְׁמֵךְ
fili⁹ eius, us
tuus, us

נְמוֹתַי סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב
 נְמוֹתַי סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב סְבִיב
 Juncus, us eius, us
 tuus, us eorum, us meus, iunci,
 Cū, um eius, um eorum, um,
 meum, um tuū, ramus, mi, cum
 camés chatéph, 7 iod cū chiric.

¶ Alia sunt cum chiric, et feri,
 secunda litera daghessata, quo
 rum feri, 7 in regimine, 7 in plu
 rali mutatur in seuá, remo
 to daghés vt כְּסֵאן כְּסֵאן כְּסֵאן
 כְּסֵאן כְּסֵאן כְּסֵאן כְּסֵאן
 Soliū, um
 eius, um tuū, um incum, lia, lia,
 eorum.

¶ Alia sunt cū patách, 7 camés
 quod remanet, tam in regimine
 q̄ cum pronomine, et secunda
 daghessatur vt דְּבָאָן דְּבָאָן דְּבָאָן
 דְּבָאָן דְּבָאָן דְּבָאָן
 Contritus, us eius, ti, ti, 7
 cum seuá דְּבָאָן psalm⁹. 33. quod
 tamen esse potest אֲדָבָא cum se
 ri כְּנָאָן כְּנָאָן כְּנָאָן כְּנָאָן
 כְּנָאָן כְּנָאָן כְּנָאָן
 Zelotes (æmula
 tor), res eius, tes, peccator, res,
 res, es, eius.

¶ Alia sunt cū camés, et chól
 lē 7 daghés vt כְּנָאָן æmulator.

¶ Alia sunt cum camés, et chi
 ric quorum camés in regimine,
 et i plurali mutatur in seuá, vt

נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי
 נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי נְמוֹתַי
 princeps, pes,
 pes, pes, pes eorum, Inuitatus
 (princeps, dur) ti, ti. Sed מְרוֹא
 מְרוֹא מְרוֹא מְרוֹא מְרוֹא מְרוֹא
 Bupalus (pin
 guis) li, li vestri.

¶ Alia sunt cum seuá, et chól
 lem vt מְלֵא מְלֵא plenitudo, et cum
 vau loco áleph מְלוֹ, et cum pro
 nomine מְלֵאָה do eius, Et sic
 מְצָא inuentio,

¶ Alia sunt cum seuá, et ca
 més, et áleph, et tau, quorum
 camés in regimine mutatur in
 patách, Sed cum pronomini
 bus manet vt מְרֵאתָ מְרֵאתָ מְרֵאתָ
 מְרֵאתָ מְרֵאתָ מְרֵאתָ
 Occursus, us, us eius, us tu
 us, us eorū, us noster, us ei⁹.

¶ Alia sunt cum patách, et ca
 més, daghés, quorum camés
 in regimine mutatur i patách,
 cū pronomibus manet, plu
 rale non mutatur in regimine
 neq̄ cum pronomibus vt
 חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ
 חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ
 חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ חֲטָאתְךָ
 Pctm um, um ei⁹ tuū,
 um eorum, um meū, peccata,
 ta eorum, ia mea, ta vestra.

Alia sunt cum chiric, et feri, quod in singulari manens, in plurali mutatur in seuá: et sunt cum daghés vt נִשְׂאָתָּו נִשְׂאָתָּ נִשְׂאָתָּם מִלְּאָתְּוּ מִלְּאָתְּךָ מִלְּאָתְּוּ מִלְּאָתְּךָ מִלְּאָתְּוּ מִלְּאָתְּךָ munus, us eius, us tuum, ra, ra eorum, plenitudo, do eius, do tua, nes, nes, eius.

De nominibus quorum prima litera radicalisquæ est nun deficit, tertia quiescente, et de his quorum extrema quiescunt.

Caput. 29.

Sunt quoque et nomina quorum prima litera radicalis deficit, ter-

tia quiescente. Et horum quaedam sunt cum patách, et camés et he signo foemineo quiescente radicali remoto, Et camés in regimine mutatur in patách vt מִצְּהָרָה מִצְּהָרַתְּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ מִצְּהָרְתָּ Contentio, io, io eius, io tua.

nes, nes eius, tentatio, io, nes, percussio, io, nes, nestuæ. Onus us, ra, ra vestra. Quorum perfecta sunt מִנְּצָה מִנְּכָה מִנְּכָה מִנְּשָׂא מִנְּשָׂא

Alia sunt cum patách, et seghol quod in regimine mutatur in feri. Et he litera radicali vt מִּכָּה מִּכָּהּ מִּכָּהּ מִּכָּהּ מִּכָּהּ מִּכָּהּ מִּכָּהּ מִּכָּהּ percussio, nes, io eius, io tua, virga, ga, ga eius, ga tua, gæ, gæ, gæ eorum Quorum perfecta sunt מִּנְּכָה מִּנְּכָה מִּנְּכָה מִּנְּכָה

Alia sunt cum patách, et sûrec vt מִּצְּהָרָה מִּצְּהָרַתְּ מִּצְּהָרְתָּ מִּצְּהָרְתָּ מִּצְּהָרְתָּ מִּצְּהָרְתָּ M contentio, tua, cuius perfectum est מִּצְּהָרְתָּ .

Alia sunt quorum extrema descendunt, quæ sunt cum chólem, vel sûrec et comes quæ in regimine mutat in patách vt תִּנְּיָה תִּנְּיָהּ תִּנְּיָהּ תִּנְּיָהּ תִּנְּיָהּ תִּנְּיָהּ דolor, lex, lex, lex eius, lex tua, lex eorum, mea, et cum demonstratiōe iod vice vltimæ literæ תִּנְּיָהּ תִּנְּיָהּ sapientia, lex, opus bonum, et rectus, quæ sunt à יִּנְּיָה יִּנְּיָה יִּנְּיָה .

Alia sunt cum sûrec, et chiric vt תִּפְּוִן תִּפְּוִן תִּפְּוִן תִּפְּוִן תִּפְּוִן תִּפְּוִן Doctio, nes, nes ab אִפְּוִן coxit.

Alia sunt cum chólem, et camés vt יִּצְּרָא יִּצְּרָא יִּצְּרָא יִּצְּרָא יִּצְּרָא Yritus timor à יִּצְּרָא יִּצְּרָא

יִּצְּרָא

Exi-
tus eius, ustu⁹, tus, tus, Timor
eius timor vester.

De nominibus quæ ve-
niunt à geminatis.

Caput. 30.

Ant talia
noia, quæ
veniūt à ge-
minatis Et
horum quæ
dam sunt
cum camés, et chólem assum-
pto memⁱⁿ principio, quorum
chólem cū pronomi⁹ inter-
dum mutatur in súrec et han-
nách est loco literæ geminatae
מעון מעון מעון מעון מעון
fortitudo, do eius, do mea, do
tua, do vestra, Et מן⁹ perfe-
ctio, et מן⁹ cum seuá, פפ non
est in regimine. Isaia primo,
et psal. 37. Sed מן⁹ chorus in
regimine mutatur, et in plurali
non daghessatur מן⁹ מן⁹
מן⁹ Chorus, us noster, ri, et
est sine daghés ad differétiam
illius Isaie. 2. מן⁹ .i. voragi-
nes, vel fouéas terræ, quod est

daghessatum. Et dicuntur ab
עון תמם תלל

Alia sunt cum duobus came-
sín, quorum secundum in regi-
mine mutatur i patách vt מן⁹
מן⁹ tentorium, um, à מן⁹, cuius
perfectum est מן⁹.

Alia sunt cum seuá, et patách
vt מן⁹ circuitus à מן⁹, et cum
pronomine מן⁹, Et plurale
מן⁹, et foemineus מן⁹
Et מן⁹ Angustia
stia, stia, à מן⁹. Et מן⁹ obum-
bratio, aut nemorosus Ezech.
31. à מן⁹.

Alia sunt cuz duobus segho-
lín vt מן⁹ Supputa-
tio, amaritudo, procurator à
מן⁹.

Alia sunt cum chólem, et feri,
vel patách, si gutturalis fuerit
litera vt מן⁹ Dollis exal-
tatio à מן⁹.

Alia sunt cum chólem, vel
súrec, et camés vt מן⁹ exte-
sio, operimentú à מן⁹

Alia sunt cum patách, et ca-
més, et daghés vt מן⁹ ambula-
tio iugis: et i regimine מן⁹ Isa.
33. pro מן⁹.

¶ 3 Alia

Alia sunt cū seuá, chiríc, ⁊ ca-
més, quod in regimine muta-
tur ī patách vt מְנַלָּה מְנַלָּת מְנַנָּה
מְנַנָּת מְחַנָּה מְחַחָה מְחַכָּה מְכַכָּה מְכַכָּת
Uoluntates מסלות מסלות מסלות
mē, en, tegumentū, um, Suppu-
ratiō. iō, est lene, ⁊ ponitur vice
מְכַכָּת, via, via, via. via eorum.
Sed in מְכַכָּה frigus à מְכַכָּה coph
est cū seri, vt vicem gerat dag-
hés, cuius res litera non est ca-
par, ⁊ sic in מְאָרָה מְאָרָה Dale-
dictiō. iō, ab מְאָרָה, Et מְנַנָּה ser-
ra à מְנַנָּה, Et מְחַחָה מְחַחָה prin-
cipium, à מְחַחָה.

Alia sunt cū seuá, chiríc, ⁊ ca-
més, ⁊ tau in principio vt תְּפִלָּה
תְּפִלָּת תְּפִלָּת תְּפִלָּה תְּפִלָּת
Oratiō, tiō, nes, Laus, des. Sed il-
lud Iob. 24, Et de⁹ nō ponet
תְּפִלָּה iudiciū ē lene ad dñiam
תְּפִלָּה ⁊ Iob. 4. Et ī ágelis suis
ponet תְּפִלָּה lumē (vť stultitiā)
pro תְּפִלָּה et est mutatus ad dif-
ferentiam illius. ps. 144. תְּפִלָּה
Laus ipsi David.

Alia sunt cum seri, et seghól
vt תְּפִלָּה confusio à תְּפִלָּה
20. et תְּפִלָּה liquefactio à תְּפִלָּה.

Alia sunt cum duobus came-
sín vt תְּפִלָּה liquefactio à תְּפִלָּה, et
תְּפִלָּה. Isaie. 64.

Alia sunt cum seuá patách,
súrec, ⁊ camés vt תְּפִלָּה loquela,
sermo à תְּפִלָּה.

Alia sunt cū chiríc, et camés
vt תְּפִלָּה תְּפִלָּת תְּפִלָּת תְּפִלָּה
תְּפִלָּה תְּפִלָּת תְּפִלָּת תְּפִלָּת
תְּפִלָּת תְּפִלָּת תְּפִלָּת תְּפִלָּת
Uoluntates מסלות מסלות מסלות
sa, vellus, us. Menstruum, um,
um eius, detractio, ctio, iō, tua,
iō eorum, cogitatio, tiō, nes, ter-
ror, oz, oz vester. Sermo (di-
ctio) sermo, nes, nes, nes, eorū,
Et sic מְנַנָּה מְנַנָּת מְנַנָּת מְנַנָּת
Menstrua, ra, mensurá, frumen-
tus, ta, ꝯꝯ sunt qui dicunt hoc
esse à מְנַנָּה, Sed מְנַנָּה ruminatio
est cum seri vice daghés.

Alia sunt cum patách, et ca-
més vt מְנַנָּה מְנַנָּה Acutus,
solitudo, species aromatica ca-
sia à מְנַנָּה מְנַנָּה.

Alia sunt cum chibús sepha-
táin, et súrec vt מְנַנָּה vilitas
de quo, et alio in loco dictum
est à מְנַנָּה.

Alia

Alia sunt cum chibus sepha
táim, et camés vt סִבְתָּ סִבְתָּ סִבְתָּ
גִּלְתָּ גִּלְתָּ חִמְתָּ חִמְתָּ חִמְתָּ
חִמְתָּ יִכְמֶה חִפְתָּ חִפְתָּ חִפְתָּ
Tabernaculum, lum, um eius,
peluis, peluis, statutum (præce-
ptum) um, ta, ta mea, ta vestra à
סִבְתָּ גִּלְתָּ חִמְתָּ חִפְתָּ חִפְתָּ .

Alia sunt cum camés cha-
téph, et camés, vt חֲמָה מִרְתָּ חֲמָה
festiuitas, amaritudo, tudo, à
חֲמָה מִרְתָּ .

Alia sunt chólem, quæ cum
pronomínibus daghessantur, et
sunt cum sírec vel camés cha-
téph, quando præcipue habent
virgulam maccáph vt חֶם חֶם
חֶם עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ
עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ
עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ
עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ
עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ עֵץ

Perfectio, io eius, io mea, for-
titudo, do eius, do tua, do tua,
do mea, frigus, us eius, iugū,
um eius, lenitas, calor, Omnis
(totus, vniuersus) is ipse, oīs
tu, omnes ipsi, omnis ego, oēs
nos, es ipsi, es vos, is tu, is tu
es nos es nos, is ipsa, Et quā-
do hæc dictio habet maccáph,

est cum camés chatéph, duob⁹
exceptis, quæ sunt cum camés
lato vt psalmus. 34. כָּל-עַצְמוֹתַי
Omnia ossa mea dicent, et pro-
uerbiozum. 19. כָּל-אֶתְרוּ לִי Om-
nes, fr̄es pauperis, oderūt eū.
Alia sūt cum camés, vel pa-
tách. Quædã .n. tā nominum
deuarim, q̄ toarim, sunt cū
camés, quædam cum patách,
vt annotauit Hammásóreth,
Sed aduerte q̄ quæ sunt cum
camés, communiter sunt ex-
quiescentibus, quæ vero cum
patách ex geminatis vt לַיְּפֹאֵר
pau-
per, et infirm⁹ duodeciz sunt cū
patách à לַיְּפֹאֵר attenuauit. Jeho.
9. Iste panis n̄r חֶם calidus est
cū camés, alia cū patách à חֶם
Et Exo. 27. Oleū oliuæ חֶם pu-
rū ē cū camés, Sed illd̄ Job. 8.
Sī חֶם mūd⁹, et rect⁹ fueris, et sic
oē aliud חֶם est cū patách à חֶם
Et חֶם perfect⁹, et rect⁹ Job. 1. ē
cū camés, reliqua cū patách à
חֶם, Et חֶם cū patách, et cū ath-
nách hz camés Exo. 32. Et cō-
minuit vsq; ad חֶם minuti onē,
vl̄ minutū à חֶם, Et חֶם mōs est
cū patách, Sz חֶם חֶם חֶם sūt
cum

cum camés, ab הָרַר Et תַּחַי וְתַחַי
 viuus sūt cum patách, nisi sint
 in fine versus, vel cum athnách
 אֲחֵי, Et sic הַקֵּל הַקֵּל lenis et הַלַּ
 הַלַּ tumulus אֲלֵלַי sunt cum
 patách, nisi p̄dictos habeāt
 accentus, הַנַּ hortus אֲנַנַּ est
 euz patách. סָז הַנַּנַּ cum ca
 més, הַשֵּׁל הַשֵּׁל. Hos אֲלֵלַי est cū
 patách, Sed in soph passúc, et
 cum athnách, et Zachéph est
 cum camés vt Exo. 16. Et as
 cendit effusio הַחֵרוֹרִיס. Et Ju
 dicum. 6. Et super omnē ter
 rá sit הַשֵּׁל, Deute. 33. הַחֵרוֹרִיס de
 rore et, Et cāti. 5. quia caput
 meum plenum est הַחֵרוֹרִיס אֲחֵי
 אֲחֵי paruulus, us sunt cum pa
 tách אֲחֵי, Sed in soph passúc
 cum camés Genes. 47. secū
 dum אֲחֵי paruulum pro par
 uulos, אֲחֵי אֲחֵי limen, en in
 limine אֲחֵי sunt cum patách,
 et in soph passúc, et cū athnách
 sunt cum camés vt Exodi. 12.
 De sāguine qui est אֲחֵי in limi
 ne. Inuenitur in soph passúc
 cum patách Judicum. 19. Et
 manus eius super אֲחֵי limen,
 ḳḳ impressi codices habent

camés, Et sic. 4. Regum. 25.
 Tres custodes אֲחֵי liminis, qđ
 in codicibus impressis itidem
 est cū camés אֲחֵי אֲחֵי Ca
 nistrū, um in canistro sūt cum
 patách, אֲחֵי vola manus est cū
 patách, Sed cum athnách, et
 soph passúc, et Zachéph est cū
 camés. 4. Regum. 2. Et percuss
 serunt אֲחֵי volas, et dixerunt
 Uiat rex, אֲחֵי solēnitas, tripus
 dium est cum patách, Sed
 אֲחֵי אֲחֵי est cum camés. Et tu
 lit filium bouis אֲחֵי tenerū, et bo
 num. Genes. 18. est cū camés,
 Sed prouer. 4. אֲחֵי tener, et vni
 cus, et. 2. Regū. 5. Et ego hodie
 אֲחֵי tener sunt cū patách, אֲחֵי,
 Et cāti. 5. Dilect⁹ me⁹ אֲחֵי cādi
 dus, et אֲחֵי Et humilē oculis sal
 uabit Job. 22. sūt cū patách, אֲחֵי
 אֲחֵי, Et אֲחֵי āgustia, hostis
 āgustus אֲחֵי cū patách, Sed
 אֲחֵי duo sūt cū camés. Ester. 7.
 qđ nō eēt אֲחֵי hostis, vī āgustia
 Et num. 10. אֲחֵי hostē. Et
 illud. ps. 4. אֲחֵי i āgusto dilata
 tionē fecisti mihi, ē cū camés אֲחֵי
 p̄iceps אֲחֵי est cū patách, Et
 cū Zachéph duo sunt camelata

Hose. 3.

Hose. 3. **Mo** ē rex, et nō est **pr** p̄n
 ceps, **q̄** alij codices habent
 atbnách. Et illud Et dur, et **pr**
 princeps **pr** quatuor sunt cuz
 patách. Michæ. 7. **pr** princeps
 postulat. Et Dani. 12. Michæ
pr princeps magnus. Et pri.
 para. 27. **pr** princeps Scam
 búth. Et pri. para. 15. Et Chez
 naniáb **pr** princeps. Et omne
 residuum **pr** est cuz camés, **pr**
 Sanguis cum camés, et in regi
 mine cum patách. Et ne des
pr **pr** sanguinem innocentem
 est cum camés. Sed qđ Paulo
 post dicit. Tu remouebis **pr** **pr**
 sanguinem innocentē est cū pa
 tách. Et sic Jere. 19. Et implez
 uerunt locus hunc **pr** sanguine
 innocentum. Quæ hoc in capite
 ob punctaturā scripsim⁹, nō q̄
 sit ratio manifesta, vt sit ex gez
 minatis. i. **pr** **pr**. Et **pr** iuuē
 cus est cum patách. Sed qđ qđ
 est Ham. 23. est cum camés
 Et omne **pr** **pr** est cuz camés
 Et prouer. ij. Prohibēti **pr**
 frumētum maledicēt populus,
 est cum camés. Et Hammasó
 reth trigita cameffata notauit

Et omne **pr** qđ est in prouer
 bijs est cameffatum **pr** **pr** la
 queus, ei sunt cum patách. Et
 eleuatio **pr** pauperi psalmo
 9. Et vt iudicet pupillū, et **pr**
 pauperē sunt cum camés. Sed
 ne reuertatur **pr** pauper cōfu
 sus psalmo. 73. est cuz patách,
pr quatuor sūt cum camés vt
 Joel. 1. vt virgo accita **pr** sac
 co, psalmus. 34. Vestimētum
 meū **pr** saccū. Et leuiti. ij. vel
pr saccum. Et illud Et ascē
 dere faciā super te **pr** saccum
 Et omne **pr** **pr**, et quæcūq̄
 sūt cū atbnách, et soph passūc,
 habēt camés, **pr** stipula, et cū
 atbnách Isa. 33. parietis **pr** sti
 pulā. Et in soph passūc cū pa
 tách vt. Exodi. 15. Comedet
 eos sicut **pr** stipulā. Et sic cū
 atbnách vt Joel. 2. ignis deuor
 rans **pr** stipulā cum patách.
 Omne **pr** **pr** torcular, in
 torculari, de torculari est cum
 patách, etiā cū atbnách, et soph
 passūc Joel. 3. quia plenum est
pr torcular, Judicū. 6. Excus
 tiebat frumēta **pr** in torcula
 ri, Isa. 63. sicut calcās **pr** in
 torculari

torculari Quod diligēter adverte ppter libros typis arcis excusos, qui sūt cum camés. Et omne כַּתָּבַת בְּרֵיתִי בְּרֵיתִי .i. lex, edictū, ꝛc. est cū camés Ester. 3. et. 4. et. 9. Et חַסְדִּים psalm⁹ .18. est cum patách, reliqua omnia sunt cū camés Et omne שָׁלוֹם, ꝛ שָׁלוֹם pedetētin, quiete est cū patách cum athnách, et soph passúc, Sed illud Job .23. viā ei⁹ custodiui, et non שָׁלוֹם declinabo est cū camés ꝛ alterius significatiæ, et radicis Deducitur .n. אֶשְׁתָּה. Et תֵּצֵא תֵצֵא Tectū, um est cum camés, Et in regimine cū camés vt .2. Regū, ij. Et ābularet super תֵּצֵא tectū domus regiae .E. Judicum .9. Et ascenderūt תֵּצֵא-לֵי super tectū turris Sed illud .2. Regū .18. Et perrexit speculator ad תֵּצֵא tectum portæ est cum patách. Et plurale est fœmineum, et cū daghés sicut et cum pnomine תֵּצֵא תֵצֵא ꝛc. תֵּצֵא תֵצֵא תֵצֵא fortuna, næ coriádrum, Sad sunt cū camés, Sed illud . Exo. 16. Sicut semen תֵּצֵא coriádrī, ꝛ. 2. Reg. 24. in medio torrentis תֵּצֵא Sad,

sunt cum patách, ꝛ ꝛ nōnulli codices habent camés teste. Rab. David ꝛc. תֵּצֵא תֵצֵא תֵצֵא tributū, um, to sunt cū patách, Et i soph passúc, et cū athnách habēt camés, Sed illud Job. 6. תֵּצֵא .i. dissoluēti ab amico suo misericordiā est cū camés, quia alteri⁹ est significatiæ, תֵּצֵא Amaritudo, do, sūt cū patách, תֵצֵא linū cū patách, ꝛ cum Zachéph h3. camés vt exo. 28. fœmoralia תֵצֵא lini .i. linea. Et secūdū hāmasóreth sūt trigita camefata, ꝛ omne תֵצֵא simile ei est cū camés Sed תֵצֵא תֵצֵא תֵצֵא i. pōdus sicut pōdus erit. i. æ qualis pōderis. Exo. 30. est cū patách tātū. Et secūdū hāmá sóreth omne תֵצֵא, qđ est i. Exo do, ꝛ duodecim prophetis est cū camés, alia vero oīa sunt cū patách pter vnū Judicū. 7. Apprahēdes eū תֵצֵא seorsum ꝛ sic oīa quæ sūt in soph passúc, ꝛ cū athnách sūt cū camés. Omne תֵצֵא תֵצֵא Batus, um est cum patách, Et sic תֵצֵא תֵצֵא Masus, fuoror sēper est cū patách ab תֵצֵא. deficit .n. nun, qđ absorbet in

daghés

seri, vt **חַמְלָק** Hamaléc.

Alia sunt cum seuá, camés, et seghól quorum lámec in plurali, et cū pronomine dagbessatur vt **עֲרֵפֶל** Caligo. Exo 20., et psalm⁹. 17. Et sic **יִרְעָאֵלִים** Izrebel, Izrebelim. 3. Regum. 21. cum seghól Et sic **אֲמֵרָפֶל** Amraphél Regis nomē Gene. 14. Et sic **שְׂרָוּקָן** Scaru bén vrbis nomen Jehof. 16, cū seghól.

Alia sunt cum seuá, patách, et seri vt **עֲשָׂוֶיִלְפָּים** Uesper tilio, nes in quo genere sunt quædã cum tau signo fœmineo vt **רֹזָה** rosa Cantí. 2.

Alia sunt in quibus quarta geminatur litera vt **שְׁקַעְרָרִי** niger, et fœmineum **שְׁקַעְרָרָה** leuití. 13.

Alia sunt cū seuá, et duobus chirichín vt **פֶּתֶן** fascia pe ctoralis, aut vestis muliebris Isaie. 3.

Alia sunt cum seuá, camés, et chiríc vt **חִלְקִישׁ** Siler psal mus. 113.

Alia sunt cū pathác vel chí

ric seuáz chólé, vt **כַּפְתּוֹר כַּפְתּוֹרִים** כַּפְתּוֹרֵיהֶם כַּפְתּוֹרָה חֲרָזִל רַפְסָר רַפְסוֹרוֹת. Spara instar pomi, sbare eorū, ræ eius, Ophio machus, vel species locustæ le uiti ij, ratis, rates, **רַמְזָה** hoc plurale possit esse et a fœmineo, pulex, calamus lini.

Alia sunt cum patách, seuá, et súrec, siue chibús sephathá im, et cū daghés quarta litera vt **קָרְסִלִּי קָרְסִלִּי** Crus, ra mea, colligatio, nes, vinculum, la Isa. 58. psalmo 72. **נְלִקוֹר** et hoc plurare possit esse à **חֲרֻצָּה** Steri lis, solitarius.

Alia sunt cum chiríc, et duo bus segholín vt **פְּלִגְשׁוֹ פְּלִגְשׁוֹ** Concubina, na eius, **פְּלִגְשׁוֹת**

Alia sunt cum seuá chólem, et seghól vel patách sequente cheth gutturali, vt **בְּדִלְהָ** Bde liú, vel margarita, et cum pro nomine chólem mutatur in camés chatéph vt **בְּדִלְהוֹן** Et plurale **בְּדִלְהוֹת** cum ca més: et sic cum pronomine **בְּדִלְהוֹתִי**

De nominibus quinque
literarum. Caput. 32.

Ante et alia
qui non literarum
noia, quorum non
nulla sunt cum
patach, seuá, et duo

bus comesin ut אֲדָמָה אֲדָמָה
purpura, et cum vau loco mem
ut אֲרָנָה. 2. paralipomenon
secundo.

Alia sunt cum seuá, camés, seu
uá, et camés ut אֲנַרְטָלִים אֲנַרְטָלִים
phiala, læ, læ, vel pelues
primi Hezre. j.

Alia sunt cum seuá, patách, seu
ua, et chólem ut אֲדָרְכָן אֲדָרְכָן
Dragma, mæ, vel solidus, lidi,
pri. Hezre. 8.

Alia sunt seuá cum patách, seu
uá, et scribit אֲפָרַיִם אֲפָרַיִם Ka
na, næ, in plurali, et cum pnomine
daleth cum seuá אֲפָרַיִם na eius.

Alia sunt cum patách, seuá pa
tách, seuá, et scribit אֲשֵׁרֶת אֲשֵׁרֶת
elino, lanaque contexta Deute.

22. et quarta geminata אֲבָרָה
Kahamses urbis nomen Ge
nesis, 47. Exod. j.

De alia nominum diui
sione secundum dialeti
cos. Cap. 33.

Et et alia
nominum di
uisio ad sa
crarum lite
rarum cogni
tionem per
necessaria.

Quippe nominum quaedam sunt
אֲבָרָה idest diuersiuoca, quæ
sunt nomina diuersa, et entium
diuersorum ut אֲדָם homo, ut
אֲבָרָה bos ut אֲבָרָה equus, ut אֲבָרָה ca
pra, ut אֲבָרָה lapis. Et id genus.
Alia vero sunt אֲבָרָה idest se
consequentia, et sunt nomina
diuersa eiusdem rei, quæ nos sy
nonyma appellamus ut אֲבָרָה
gladius, אֲבָרָה spata, אֲבָרָה
mucro. Alia vero sunt אֲבָרָה
participata hoc est nomina
communia ut אֲדָם homo,
ut אֲבָרָה bos, ut אֲבָרָה asinus
quæ sunt

quæ sunt cōmunia suis in diuis
 dnis. Et hæc in sex diuiduntur
 partes Quoddā. n. est qđ appel
 lat **קָוָה** .i. nomē i quo cō
 municāt multa noie, Sed non
 significatiōe vt **עַיִן** qđ dicitur
 de oculo, fonte, et terra **Flu
 mero . 22.** Et operuit **עַיִן אֶרֶץ**
 oculū terræ. i. superficiē. Aliud
 vero dicitur **מִשְׁכָּח** .i. vniucū,
 qđ est essentielle his de quibus
 dicitur, vt **חַי** viuum, siue viuēs
 vt **בְּהֵמָה** animal, vt **אָדָם** homo,
 et vniuersaliter noīa generū, et
 specierū, respectu suorum i di
 uidorū. Aliud vocatur **מִשְׁכָּח**
 hoc est æquocū, Et est nomen
 cōmune plurib⁹, Sed qđ signi
 ficat est accidēs aut oibus, aut
 vni ex his de quibus dicitur, vt
אָדָם homo dictum de homine
 viuēte, picto, et mortuo, Cū. n.
 dicit̄ de homine significat hoīs
 figurā, et lineamēta, quæ sunt
 hominis accidentia. Aliud est
כָּלל וְיָחִיד dictū de vni
 uersali, et particulari. i. nomē
 collectiuum vt **עַם** populus
יִשְׂרָאֵל **יְהוּדָה** **יִשְׂרָאֵל** **יְהוּדָה**
יִשְׂרָאֵל. n. et **יְהוּדָה** dicūtur,

et de **יַחֲזָק**, qui appellatus
 est **יִשְׂרָאֵל**, et de **יְהוּדָה** eius fi
 lio, et de populo **יִשְׂרָאֵל**, et **יְהוּ
 דָה**. Aliud est quod vocatur
מִשְׁכָּח .i. accōmodatū, et p trās
 lationē dictum vt **לֵוִי** qui
 dicitur proprie de leone viuēte,
 et de homine forti vt vicit leo
 de tribu **יְהוּדָה**, et **יָם** mare
 quo nomine liberalis appella
 tur. Aliud est quod appellatur
מִשְׁכָּח trāsflatum firma trāsfla
 tione propter firmitatem eius
 à quo fit trāsflatio vt **פִּי** os di
 ctus de ore loquētis, et ore ter
 ræ iuxta illud. Et terra aperu
 it os suū, et **יָד** manus, quæ et
 de flumine dicitur vt **יַרְדֵּן**
יַרְדֵּן Danus Jordanis Et **לֵב** cor
 qđ et de celo dicitur vt **Deute.
 4.** vsq; ad **לֵב** .i. cor coeli .i.
 medium, et de igne **Exodi. 3.**
בְּלֵב .i. in corde ignis .i. i mes
 dio, Et de quercu . 2. **Regum.
 18.** **בְּלֵב** .i. in corde quercus. i. in
 medio .

¶ De pronomine quid sit,
 vnde dicatur, quid significet,
 et de eius diuisione.

Caput . 34 .

Icto de
nomie, di
cendū est
et de pro
nomine,
qd̄ ponit
tur loco nominis. Est igit̄ **אני**,
idest pronomen, nomen occultum.
Si. n. quispiā duxerit **אני**
ego feci, **אתה** tu fecisti **הוא** ipse
fecit, iā hæc pronomina occulte
significāt nomina ipsa, quæ refe
runt, me, te, et ipsum: de quo est
sermo, et dicitur à **אני** qd̄ est
cognominare, siue, nomine oc
culto appellare Isa. 45. dicit
de Cōres. i. cyro persarū rege.
Et vocavi te noie tuo, **אני**
cognominabo te. i. nomine oc
culto appellabo te, perinde ac
si dicat. Appellavi te primū
nomine pprio, et manifesto di
cens. Hæc dicit dñs Christo
suo Cōres. i. Cyro, modo vo
cabo te nomine occulto. i. no
mine messia. Et Isa. 44. Et
noie Israël **אני** cognomina
bit. i. occulte appellabit. Diui
dit autē pnomen bifariā. Est.
v. pnomen **אני** i. cōiūctū et

affixum nominibus, vt dictum
est supra eodē libro capite. 15.
et verbis, vt suo dicem⁹ in loco
Et nominibus iunctum, aut
אני. i. possessionē, aut **אתה**. i.
relationem significat Quippe
sunt pronomina possessiua vt
meus, tuus, suus, noster, et ves
ter, et relatiua vt ipse, ipsa,
ipsum, ille, illa, illud, verbis
vero affixum, aut patientem
aut agētē psonā indicāt, patiētē
vt psalmo. 29. **אני** יתהלל
אלהי. Exaltabo te domine,
quoniā exaltasti me, et id ge
nus, Actionem vero vt in plæ
risq̄ hammecoróth. i. infiniti
uis, et gerundijs, vt. 4. 1 Reg.
6. **אני** איהו. i. cum vidisset
ipse eos, Et id genus, de quib⁹
suo pte dicturi sumus in loco
Alterum pronomen est **אני**
separatum à nomine, et verbo
quod diuiditur in actiuum, et
passiuum. Et horum quædam
sunt demonstratiua vt **אני**
Ego communis generis, cum
seuá, et patách communiter,
et breue, Sed quando habet
accentum athnách, et soph
O I passue

passūc, aut accētum habama-
 dāb. i. suspēsiuū, est cum camēs
 vt prouerbio. 8. Ibi אָנִי ego pro
 eram. psal. 34. Salus tua אָנִי
 ego, 7. ps. 118. Seruus tuus אָנִי
 ego, Gene. 27. Bñdic mibi ēt
 אָנִי ego subaudi filius tu⁹ sum,
 vt ipse. Et sic אָנִי ego est bre-
 ue, 7 si prædictos habuerit accē-
 tus, est longus Genesis. 5. quia
 nudus אָנִי ego. Exo. 3. Quis
 sum אָנִי ego Judicum. 17. Le-
 uita אָנִי ego, 7. 2. Reg. 3. Nun-
 quid caput canis אָנִי ego. Et
 primo Regum. 9. filius Jemini
 אָנִי ego, Et. 30. puer ægypti⁹
 אָנִי ego Ruth. 3. propinquus
 אָנִי ego, Et iterum אָנִי ego vi-
 uit dominus Hamos. 7. Neq̄
 filius prophetae אָנִי ego. Sed
 quærēs אָנִי ego inuenitur tñ, 7
 euzathnách breue Jiób. 33. Im-
 maculatus אָנִי ego.

¶ Genitiuo אָנִי mei Canticū
 8. et אָנִי mibi Canti. 2. אָנִי me
 psalmo. 30. אָנִי à me, et אָנִי
 Isaie. 22. אָנִי nos. Et cū ac-
 centibus prædictis cum camēs
 nun vt Isa. 20. Quomodo eua-
 demus אָנִי nos, Gen. 42. pa-

cifici אָנִי nos, Et אָנִי nos
 Exod. 16. Et Genesis. 42. Om-
 nes nos filij viri vnus אָנִי nos
 pro sumus, Et אָנִי nos, Jerem.
 42. ad quē אָנִי nos mittim⁹ te,
 q̄ q̄ plari⁹ codices impressi ha-
 bent אָנִי, Et אָנִי nostrum,
 אָנִי nobis, אָנִי nos accusandi
 casu, אָנִי a nobis, nun sine da-
 ghés.

¶ Pronomina vero demōstra-
 tiua secundæ personæ sunt ma-
 sculinum אָנִי tu áleph cum pa-
 tách, et tau cū daghés, 7 breue,
 Sed quando prædictos habet
 accent⁹, vel maccáph, tunc est
 lōgū, 7 áleph cū camēs Jud. 11.
 fili⁹ mulieris alteri⁹ אָנִי tu Isa-
 ie. 44. Seruus meus אָנִי tu
 Gene. 3. qz nudus אָנִי tu. Ex-
 cipiūtur. ps. 2. filius meus אָנִי
 tu, 7. 24. Secundū miā tuā
 memento mei אָנִי tu, Et cum
 Zachéph. 4. Regum. 9. Ego 7
 אָנִי tu, Isa. 44. Seruus mibi
 אָנִי tu, Et Judicū. ij. Nūquid
 melior אָנִי tu Balác filio Sip-
 por, Et cū patách, 7 breue cum
 Zachéph vt Deute. 7. populus
 sanctus אָנִי tu, Et in tribus lo-
 cis venit

Iste (vel ipse) istius, isti, istū, ab isto, vel ab isto, Isti vel isti, isto, rum, istis, istis, istos, istos, ab istis, ab istis. Et foeminea היא שלה לה אותה מקנה הן הנה שלהן להן או להנה אותהן או אותהן או אותהן מהן מהנה

Sunt et alia pronomina demonstratiua masculina vt ׀ cū scū rec hic, iste psalmo. 9. et ׀, ׀, iste Gene. 15. Et cum he notificatiuo הנה Gene. 43. et הנה Gene. 24. Et cum chólem ׀, vel ׀ est foemineum, Sed ׀, et ׀ lámed cū daghés cōmunis est generis Gene. 26. semini tuo dabo omnes הארצות האלה הארצות האלה istis, ne faciatis quicquid Et Genesis. 2. האלה האלה Istae generationes. Psalmo. 19. האלה hij in curru &c. Quomodo pronomina verbis iungantur, & quid significēt suo dicemus in loco.

¶ Pronomē relatiuuz separātū vtriusq̄ generis, et numeri. est ׀, qui, quæ.

¶ Incipit Liber tertius de verbo.

¶ Quid sit verbum, & quot literas complectūtur verborum radices, et quo appellantur nomine.

Caput. I.

Verbum est dictio cum tēpore ad placitum significans, Vel verbū est dictio, q̄

actionem, aut passionē significat in tēpore determinato. Vel verbum est dictio significās ad placitum existentia accidentis in substātia in tēpore determinato. Ex quibus finitionib⁹ liq̄ quido cōstat tria verbū ipsum cōplecti substantiā .i. subiectū agens, aut patiens, accidēs .i. actionem et passionē, priuationem vniuersalem .i. formarū et particulares vt puta alicui⁹ potētia, & relationē, quæ habet eē in animo, aut sitū, aut aliud accidēs, & tēpus determinatuz in quo est actio, vel passio &c. vt puta in p̄senti, p̄terito, aut futuro, Sūt. n. verba, q̄ vniuersalem significant

lem significant

tionem in tempore determinato vt Isaie. 57. **וְהָיָה צוּסְטוּס** Justus perijt, et psalmo. 1. Et iter impiorū **וְהָיָה אֵת** peribit. Et Genesis. 5. **וַיָּמָת** et mortu⁹ est, aut particulares **וְהָיָה אֵת** Obmutui silentio, Et Michæ. 7. Aures eorum **וְהָיָה אֵת** obsurdescent, et relationem vt Gen. 13. Si ad sinistram **וְהָיָה אֵת** dexteram tenebo, et si ad dexterā **וְהָיָה אֵת** sinistram tenebo, Et Gene. 32. **וְהָיָה אֵת** Adinor sum cūctis miserationib⁹, Et. 41. Tantū folio **וְהָיָה אֵת** maior ero te, Et sitū vt psal. 1. Et in via peccatorum nō **וְהָיָה אֵת** stetit, et in cathedra derisorū nō **וְהָיָה אֵת** sedit. Et id gen⁹ Et quēadmodū in rebus diuinis, et naturalibus nulla deest perfectio, nihil est superfluum, aut diminutū. Sed nūero gaudent impari. i. trinitate, itidem et Deus hui⁹ linguæ author, ne qua huic linguæ deesset perfectio, ne quid superfluitatis, aut diminutionis inesset, in radicibus tam noīm, q̄ verborū nūerū seruauit trinitatis Tres n. lras radices cōplectuntur et

verborū, et nominū, vt **וְהָיָה אֵת** dixit **וְהָיָה אֵת** custodiuit, et quæ duas actu habēt, potētia, trinitatis nō effugiunt numerū, vt **וְהָיָה אֵת** currit, surrexit, et id genus, quæ potentia camēs tertiā continēt literam, quæ est vau, quæ in futuro actu cōtinet vt **וְהָיָה אֵת** Currā, surgaz. Reliquæ literæ deseruiunt, vt in primo duximus libro ad cognoscendū personarū varietatem, aut genus, aut modū, et id genus. Et quæ prædictum excedunt numerū, (q̄ sunt pauca, aut peregrina,) aut composita sūt, et plura significant vt illud psalmo. 79. **וְהָיָה אֵת** exterminauit eā aper de sylua secundum, lxx. interpretes, potest esse compositum, et ita resolui **וְהָיָה אֵת** implebit ventrem suum ex ea, vt nonnulli exponunt ex hebreis Et Ezechie. 1. Et de medio ei⁹ quasi species **וְהָיָה אֵת**. i. angeli, sic appellati q̄ aliquādo sileat interdū loquatur. à **וְהָיָה אֵת** siluit, et **וְהָיָה אֵת** locutus est. Et sic **וְהָיָה אֵת** impius, prouer. 6. dicitur quasi **וְהָיָה אֵת**. Absq̄ iugo, quoniam

iugo legis collum nō vult submittere. Quod et in cæteris (si linguæ perfectā haberemus cognitionē), fieri per facile posset. Et in hoc hebræa cunctis alijs præstat linguīs quod decem, et naturam imitata, ternario gaudet numero, Et quod hebræi cōmuniter in dādīs exēplis verborū, et nominū similitudinibus, utuntur noīe הַיָּד, idcirco primā verbi, aut nominis radicalē, et primitiuā literā appellāt הַיָּד הַהִיא secundam הַיָּד הַזֵּה, et tertiam הַיָּד הַלְהֵי. Et hoc non citra rationem.

De verborū duplici diuisione in perfecta, quiescētia, defectiua, geminata, et in transitua et trāsitiua.

Caput. 2.

Verborū quædam sunt **וְהַיָּד**. i. perfecta, quædam **וְהַיָּד**. i. quiescētia, quædam **וְהַיָּד** defe-

ctiua, et quædam **וְהַיָּד** geminata, duplicata. Perfecta appellant quæ-

bus nūquā tres desunt literæ radicales distinctæ ut **וְהַיָּד** custodiuit, **וְהַיָּד** operatus est, et id genus. Quiescentia sunt quæ habēt vnā, vel plures ex his quatuor lris **וְהַיָּד** i principio, vel medio, aut fine, siue in principio pariter, et in fine, quas appellāt litteras **וְהַיָּד** quiescētes quod quiescāt. i. nō pronūciant, quæ multoties sunt scriptæ. Et literæ tres **וְהַיָּד** dicunt litteræ **וְהַיָּד** occultationis, et tractiōis quod lateāt, et occultent, et trabant ex potētia regaliū (vt dictū est) pūctoruz, vt **וְהַיָּד** Ascēdit, **וְהַיָּד** edificauit, **וְהַיָּד** et id genus, de quib⁹ suo in loco sum⁹ dicturi. Defectiua sūt in quibus deficiēs lra est i potētia daghēs, vt **וְהַיָּד** custodiuit, **וְהַיָּד** vlet⁹ est, quod in futuris cōiter sūt sine nun. Seminata sunt quæ aliquā lram radicalē geminat vt **וְהַיָּד** circuiuit. De speciebus horū verborū dicturi sumus, cū particulatī post perfecta de eis tractabim⁹, modo de eis hæc dixisse sufficiat.

Est et alia verborū distinctio quod verborū quædam sunt **וְהַיָּד** trāsitiua, quædam

ua, quadā vero **פָּרַח** solitaria
פָּרַח stātia. i. intrāsitiua. Trā
 sitiua sunt cōiter, quæ actiones
 significāt transeuntē in passus
 distinctū ab agēte re, aut rōne,
 et sic extēso noie possunt inueniri
 verba trāsitiua in cōiugatio
 nibus niphbāl, et hithpabāl in
 quibus agēs distinguitur à patie
 te rōne, et nō re, vt sum⁹ dicturi.
 Sed proprie sūt trāsitiua quæ
 significāt actionē transeūtē in
 passum. i. recipiēs actionē re di
 stinctū ab agēte. Omne verbū
 cui iungit̄ dictio, quæ rez notat
 patientes, vt **נָס**, vt pronomē
 passiuū, est transitiuū vt **בֵּנֵי**.
 I. In p̄ci. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם**
וְאֶת הָאָרֶץ creauit deus cœlū, et
 terrā, Et **Deute. 32.** Nonne ip
 se est pater tuus qui **וַיִּבְרָא**
וַיִּשְׁמְרֵךְ possedit te, ipse fe
 cit te, et p̄parauit, vel stabili
 uit te, et id genus, quæ sacris in
 literis passim inuenies.

Est autem annotandum secū
 dum **Kab. Dauid** in **Michlōl**
 quod si verba transitua in cōiuga
 tione cal, transeant in coniuga
 tionē pihél haddaghús, et po

hél, et eandē significēt operatio
 nē, quæ sunt in pihél haddagh⁹
 vel pohél frequentiā significāt
 actus, vt **Exodi. 34.** Ego ipse
וַיִּבְרָא eicio quod ē expungatiōe cal
 Et **Exo. 6.** Et in manu robusta
וַיִּבְרָא eiciet eos, quod est ex pihél
 haddaghús, Et si trāseāt ad cō
 iugationē hiphbíl, suā non mu
 tant significantiā vt videlicet
 sunt in tertium transitua, quæ
 sūt pauca vt dicit̄ in libro **Ephod**
 vt **Cāti. 5.** **וַיִּבְרָא** mea
 stillauerūt myrrhā, quod ē ex cal,
 et **Joel. 3.** **וַיִּבְרָא** Et stillabūt mō
 tes dulcedinē. Verbū trāsitiuū
 in cal, inq̄t **Kab. Dauid**, si transeat
 ad pihél haddagh⁹, vt hiphbil
 efficiť trāsitiuū i tertiu vt **וַיִּבְרָא**
 comedit si dixeris **וַיִּבְרָא**
וַיִּבְרָא **וַיִּבְרָא** **וַיִּבְרָא** **וַיִּבְרָא**
וַיִּבְרָא **וַיִּבְרָא** **וַיִּבְרָא** **וַיִּבְרָא**
 comede re fecit **Scimbō** panē ē trāsiti
 uū i tertiu. Et sic **Eze. 3.** **וַיִּבְרָא**
 i. cōede volumē hoc et c. Et ape
 rui os meū **וַיִּבְרָא** .i. et cōede
 re fecit me volumē **Intrāsitiua**
 sūt quæ significāt actiōez imanētē
 et nō trāseūtē i passus ab agēte
 distinctum vt **וַיִּבְרָא** lu
 xit, corruit, siluit, et id genus,

quæ non suscipiunt pronomina passiuæ, nec dictionem quæ rez significet patientem, vt transitiuæ. Et hæc non habent participia passiuæ. Non. n. עָמַד הָלַךְ נָפַל Stetit, ambulauit, cecidit, habent עָמַד הָלַךְ נָפַל. Et sic de alijs dicendum est. Et quæ sunt intransitiua in coniugatione cal, si transeant ad pibél haddaghús, vel hiphbil sunt transitiuæ in secundum vel tertium vt עָמַד stetit, si fiat עָמַד significat statuit vt psal. 148. וַיַּעֲמֵד .i. idest et statuit ea. Et אָבַד perijt fit אָבַד perdidit, aut perdere fecit, vel iussit Numeri. 24. אָבַד .i. idest et perdidit, vel perdere fecit superstitere, et in pibél haddaghus vt psal. 9. אָבַדְתָּ impium Et ex הָלַךְ ambulauit fit הָלַךְ vt Ziób 24. אֲדָמָה הָלַכְוּ absq̄ indumēto, Et ita de alijs. Paucis autem in locis inueniuntur verba coniugationis pibél haddaghús, et hiphbil intransitiua, quæ tamen differunt à verbis intrástitiuis, quæ sunt in coniugatione cal, quæ

sunt in his duabus cōiugationibus fortē iugemq̄, et frequentem, et celerem significant actionem, vt Leui. 13. Et pilus niger גִּמְרָה geminauerit i eo, quod est intrástitiuum in cal. Et Ezechie. 16. Et pilus tuus גִּמְרָה germinauit, quod est intransitiuū in pibél haddag. Et sic Thren. no. 4. וַיִּכְבְּדוּ .i. Kubuerunt corpore. Et Isa. 1. וַיִּכְבְּדוּ ut vermiculus, quod est intrástitiuū in hiphbil. Ex verbis etiã quæ non inueniuntur nisi in trástitiua poteris transitiuū conficere verbū teste Kab. Da. in Michlól vt. 4. Kreg. 4. Non קָמַץ .i. surrexit, vel exprorectus est puer, Et Isaie. 26. קָמַץ exprorectisimini, et laudate q̄ sunt in trástitiua, et nō inueniuntur trástitiua. Si volueris, poteris actiuū conficere hoc mō קָמַץ excitauit eū, קָמַץ excitauerunt me. Quā dicūt in suis orōnibus hebræi קָמַץ נִרְדָּמִים Qui excitat vel excitas soporatos. Et q̄ dā magnus sapiēs, et in lingua hebræa peritissimus scripsit קָמַץ רָעוֹנִי excitauerunt me cogitationes

cogitationes meae, **¶** hoc probat Rab. Joseph chimchí de verbis, quæ sacris in literis non inueniuntur nisi in trāsitiua. Et si opus fuerit vt tale verbū fiat trāsitiuum, non debet iquit fieri eadem cōiugatione, Sed altera, vt vnum sit trāsitiuum, et alterum intrāsitiuū. Nam ex **קָטַו קָטַו** bibit, aquauit nō dicimus inquit **קָטַוְתָּ** bibisti me, nec **קָטַוְתָּ**, in lingua vna est **קָטַוְתָּ** bibēs, et in alia **קָטַוְתָּ** propinās. Sed nō est hoc simile inquit Rab. Dauid, quia **קָטַוְתָּ** in trāsitiuū, nō inuenitur i alia trāsitiuū. Et idcirco si opus fuerit, possumus illud facere trāsitiuum in eadem cōiugatione. Quod autē inueniatur et transitiva, et intrāsitiua in eadē cōiugatione, qui sacras legit literas, addubitat nemo. Et i binia cal, manifestū est. Legit. n. Exo. decimo. Et consumet (comedet) omne lignū **קָטַוְתָּ** quod germinat vobis de agro, qđ est intrāsitiuū. Et ecclesiasticis. 2. feci mihi piscinas aquarū ad irrigandū ex eis syluā **קָטַוְתָּ** germinatē

ligna (vel arbores), qđ est trāsitiuū. Et vtrūq; est ex cōiugatione cal. Et Judicum. 5. tunc **קָטַוְתָּ** cōtritæ sūt plātæ eq, quod est intrāsitiuum. Et prouer. 23. **קָטַוְתָּ** cōtriuerūt me, quod est trāsitiuū, et eiusdē cōiugationis cal. Et in cōiugatione hiphbíl. 2. Reg. 23. qz oīs salus mea et oīs volūtas, qz non **קָטַוְתָּ** germinabit, qđ est intrāsitiuū. Et Isa. 55. et gignere eam faciet **קָטַוְתָּ**, et germinare faciet eā quod est trāsitiuū. Et in pibél haddaghús vt psalm⁹. 37. pululat⁹ **קָטַוְתָּ** ābulauit. qđ est intrāsitiuū, et Job. 24. Audū **קָטַוְתָּ** ābulare fecerūt absq; idumēto, qđ est trāsitiuū. Et in pobél, siue hannosáph puer. 8. Ante colles **קָטַוְתָּ** formata sūt. Et Job 26. **קָטַוְתָּ** formauit manus ei⁹ serpētē. Sed i binian cal iuēto intrāsitiuo, nō est opus formare trāsitiuū in eadē cōiugatione, qz possum⁹ ipsū formare i pibél haddaghús, vel hiphbíl, aut hannosáph, quæ vt plurimū sūt trāsitiua. **¶** Est etiā ānotādū qđ verba intrāsitiua cōiugationis cal. sūt

cal, si trāscāt ad cōiugationem
 nipbhāl, eiusdē sūt significātiæ
 הִתְקַדַּח fuit, et הִתְקַדַּח fuit. Et וַיִּגַּשׁ
 Et appropiāuit Abrahā Gene. 18. Et וַיִּגַּשׁ
 Josēph Gene. 33. Et Gene. 47.
 וַיִּתְקַדַּח. Et cōsūptuz est argētum,
 Et Jere. 14. fame nō וַיִּתְקַדַּח cōsu-
 mēt ur ¶ Est autē annotādū q̄
 prior diuisio fuit ad placitum
 authoris linguæ. Non. n. sciri
 potest cur quædā verba fuerit
 posita iter p̄fecta, alia iter q̄e-
 scētia, &c. nisi quia Deus linguæ
 authorita voluit, attamen fir-
 miter credēdū q̄ quēadmodū
 nihil i terra sine causa fit, itidē
 nihil i lingua hebræa sine ratio-
 ne, et causa institutuz est, q̄q̄
 nobis est ignota nisi dicamus
 hoc fecisse p̄pter accidētū mu-
 tabilitatez, quæ verbis (vt di-
 ctū est), significātur ¶ Idem^o. n.
 q̄ iter p̄fecta, nullū posuit ver-
 bū significās motū localē sim-
 pliciter, q̄ motus sit fluxibilis,
 successiuus, et defectiuus. Sed
 talia verba posuit inter quies-
 scētia, q̄ terminus motus sit q̄
 es vt וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח

וַיִּתְקַדַּח נָסַע עָף עָלָה רָץ שָׁט שָׁחָה
 Ambulare, iter agere, venire,
 Ingredi (venire), ābulare, mo-
 uere, festinare, exire, descēdere,
 fugere, mouere, volare, ascēde-
 re, currere, d̄clinare (diuertere)
 natare, quæ sunt nachūn, Sed
 כָּבַד circumiuit posuit iter gemi-
 nata fortasse, qz in motu circulo-
 lari non distinguit terminus à
 quo, à termino ad quē, & idcir-
 co p̄pter eorū idētitatē, eādē
 in eo geminauit literā. Et quia
 coræ sūt æquales, & earū motus
 æqualis idcirco verbū וַיִּתְקַדַּח q̄d
 huiuscemodi significat motum
 Maū. 2. posuit inter geminata
 Quæ vero non significant sim-
 pliciter motū localē Sed ali-
 quid præter motum vt puta ei^o
 qualitatem. i. fortiter veloci-
 terq̄, moueri, currere, fuge-
 re, ambulare, et euadendi
 gratia, possunt esse ex perfe-
 ctis vt וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח
 וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח וַיִּתְקַדַּח. Saltauit, fugit, cal-
 cavit, permutauit, in tumuit,
 festinauit, traxit, transiuit. Ver-
 ba etiam, quæ aut corruptio-
 nem, aut priuationē significāt,

non

mem in principio, vt alia species vt puta **מְדַבֵּר מְדַבֵּרִים** loquēs, loquētes, et ita in ceteris vt suo pte dicem⁹ in loco. Rab vero David in Michlól dicit ipsū appellari cal. i. lene ꝓ prater literas radicales, et literas deserviētes necessarias ad distinctionē psonarū, nūeri, et generis, nullas admittit literas, In alijs vero cōiugatiōib⁹ he, et mem l̄æ non sūt supadditæ, ad ministeriū prædictum, Sed ad cognitionē cōiugationis. Singula vero ex alijs cōmuni noie appellat **לְפַעַל הַכֹּהֵן** verbū graue, aut ppter daghēs, aut propter he, et mem supadditas literas, aut qz prædictū hannách qđ est in præterito iter primā et secūdam literā radicalē, manet infuturo vt **דַּבַּר** locutus est futurum **אֲדַבֵּר יִדַּבֵּר** loquar, et tur, et ita residuū Secunda proprio nomine dicitur **לְפַעַל**, tertia **לְפַעַל הַדְּגוּשׁ** ꝓ secūda daghes setur litera radicalis, ad quā reducitur **לְפַעַל**, quarta vero est **לְפַעַל הַתְּפִילָּה** ad quā reducitur **לְפַעַל הַתְּפִילָּה**, quinta est **לְפַעַל הַתְּפִילָּה** qđ et **לְפַעַל הַתְּפִילָּה**

vocāt, Sexta est **לְפַעַל הַתְּפִילָּה** ad quā reducitur **לְפַעַל הַתְּפִילָּה**. Secundum vero Rab. David in Michlól, qui octo ponit verborum ordines, primus ordo est Binián cal, secūdus niphbál tertius pibél haddagh⁹, quart⁹ puhál sceló nizcár scem pobaló, quít⁹ hiphbíl, Sext⁹ hophbál, septimus pobél, Octau⁹ est hithpabál. Sed naturalis ordo est vt primū ponatur niphbál, deinde hithpabál, postea cal, subinde pibél haddaghús, quinto loco pobél, postremo hiphbíl, Quippe naturali ordine actio immanens, quam significant binián niphbál, et hithpabál, præcedit actionem tráseūtem, Et actio transiens sine medio, vt causa proxima, quam significant binían cal, quo ad verba transitiva, et pibel haddaghús, præcedit actionem transeuntem per aliud, vt causa secunda, et remota quam significat. binían hiphbíl, et pobél. Sunt etiā qui prædictas verborū species ordinauerūt secūdū ordinē qui ponitur primo Senescos ca-

pite

Pite, ubi primū ponitur verbus
 ex binian cal cum scribitur. In
 principio ברא, i. creauit deus coe-
 lus, et terram, deinde pihel had-
 daghus cū ait Et spiritus Dei
 מרחף cubabat, vel insufflabat
 super aquas, post hiphil cum in-
 quit וברא. Et diuisit &c. dein-
 de pohel, quod ibi nō ponitur, quod
 rarus sit eius sacris in literis
 vsus, Deinde ponitur niphhal
 cum ait ויבאו congregentur &c.
 postremo hitpahal. Rab. ve-
 ro Dauid primū ponit cal, dein-
 de niphhal, quod praedicti bi-
 nian cal, putat esse passiuum,
 deinde pihel, haddagus, et pu-
 hal eius passiuum, et hiphil, et
 eius passiuum bothpahal, po-
 hel, et eius passiuum hitpahal,
 vt singula actiua, sua habeant
 passiuua.

¶ Quot sunt sex dumtaxat
 verborum coniugatio-
 nes, quid vnaquaeque signi-
 ficet, quonam pacto inter
 se et conueniant nonnulla,
 et discrepent ab alijs, et spe-
 cialiter niphhal et hitpa-
 hal. **Caput. 4.**

¶ Namque vt
 (praefati su-
 mus) prisci
 gramatici,
 et ex iuniori-
 bus nonnul-
 li in sex spe-

cies verba diuiserunt, tamen nō
 ab re fore duxi, vt rei veritas
 elucescat, naturalem afferre ra-
 tionem, cur nō sunt plures, nec
 pauciores, et quo conueniant, quo
 ue discrepent, manifestare, vt
 sacris in literis, quoad fieri po-
 terit, verum habeamus intelle-
 ctū. Igitur verbū (vt dictum est
 primo huius libri tertij capite) si-
 gnificat actionem, aut passionem
 vel quodpiā aliud accidens in
 determinato tempore. Omnis autē a-
 ctio, aut est immanēs, aut trāsies
 et trāsies, aut trāsit sine medio,
 vt causa proxima actiōis, aut p-
 alium, siue iussu alterius fit, vt
 causa secunda, vt causa remo-
 ta, Actionem immanentem si-
 gnificant (vt dictum est) verba
 binian niphhal, et hitpahal,
 Actionem transeuntem sine me-
 dio significat verba binian cal,
 et binian

et binian pibél haddaghús, tráseūtē v̄ero per alium significānt verba hiph híl. Et ita, cum aliter non possit actio variari, siue accidens quod quis efficit in tempore determinato, nō possūt esse plures, aut pauciores species, sic exigēte natura actionis, aut accidētis tempore determinato effecti, Sūt etiam (vt ex dictis liquet) tres verborū cōbinationes Acquātur. n. ferè in significatione binian niphbál, et hitbpabál, et sunt intrástitiua vt testatur et ipse Kab. Dauid in p̄mē. Eze. 6. et in libro radicum in radice נִיבָל ait נִיבָל inuenim⁹ binian niphbál trástitiū, Sed intrástiti et sic binian cal, et pibél haddaghús, et hiphbíl itidem, et pobél aquātur. ¶ Quot aquēt niphbál, et hitbpabál ostēdit illud leuiti. 18. Ne נִיבָל polluatís vos in omnibus istis, qz in oibus istis נִיבָל polluerūt se gētes, quorū prius est ex binian hitbpabál: alterū v̄ero ex binian niphbál, nec possūt esse passiuā, vt sit sensus, ne polluamini

ab alijs etc. qz in his oibus pollutæ fuerūt ab alijs gētes. Sed sūt actiua intrástitiua, ne polluatís scz vos metipsos. ¶ Preterea Onchelos linguæ hebrææ et Chaldeæ peritissimus (teste Kab. Adoscéh ægyptio) in suo tharghū. i. in sua interpretatiōe chaldaica niphbál tráffert vt hitbpabál, Quod et Kab. Jonathán ben Oziél obseruauit, vt Gene. primo vbi dicitur וַיִּבְרְכוּ cōgregent se aquæ Targhum וַיִּבְרְכוּ primū est niphbál, alterū hitbpabál, et Gene. 28. וַיִּבְרְכוּ i. et benedicent se in te targhū וַיִּבְרְכוּ. Et 29. Nunc semel וַיִּבְרְכוּ copulabit se vir me⁹ mibi, targū וַיִּבְרְכוּ. Et Ero. 23. Et in oibus quæ dixi vobis וַיִּבְרְכוּ cauebitis, aut custodietis vos, targhū וַיִּבְרְכוּ. Et eo. ca. וַיִּבְרְכוּ apparebit ois masculus targhū וַיִּבְרְכוּ, et 3. Regum. 18. Hodie וַיִּבְרְכוּ i. ostēdā me ei, targhum וַיִּבְרְכוּ, et 21. pro eo qd וַיִּבְרְכוּ humiliavit se thar וַיִּבְרְכוּ. Et sic sūt multa ¶ Adhuc si hitbpabál, et niphbál esset p̄ma sui impositiōe passiuā non haberent imperatiuū,

imperatiuū, vt videm⁹ ipsa ha
 bere, sicut ⁊ alia quattuor. Ne
 pugnat .n. imperatiuū passiuo,
 q̄a imperare est agere, et nō pati,
 Nec (vt pleriq̄ arbitrāt) impe
 ratiuū in hisce verbis signifi
 cat dispositionē patiētis, seipsū
 disponētis ad r̄ceptionē actiōis
 aut alterius accidētis ab agen
 te, quia seipsum disponere non
 est pati, Sed agere, Et ex mul
 tis sacræ scripturæ locis liq̄do
 colligit nō esse passiuæ Sed ac
 tiuæ significationis Job. 36.
 שמרן caue siue custodi te, ne re
 spicias ad iniquitatē Qd̄ mater
 na lingua significat (vt inquit
 Rab. David i Adichlól) guar
 dabi, et Exo. 19. שמרן .i. caue
 te ne ascēdatis in mōtē, Et. 19.
 Et egredere מלחמה pugna i Ha
 maléc, Gene. 49. קראו Cōgre
 gate vos, et ānunciabo vobis,
 leuiti. 23. ושמרן et vēdidit se
 peregrino, ⁊ eo. ca. ושמרן redi
 met se, Et rursus. Et cōputa
 bit ab āno quo ושמרן .i. vēdidit
 se, Gene. 18. ושמרן .i. ⁊ apparuit
 ei dñs Num. 23. Super verticē
 mōtis p̄heghóꝝ ושמרן q̄ respi

cit contra desertum, Deute. 23.
 ושמרן. Et cauebis (vel custo
 dies te ab omni re mala, Sed ci
 temus ⁊ de hitpabál exēpla
 Numeri. ij. שמרתם Sāctifica
 te, (vel pręparate) vos in crasti
 nū, Isa. 52. הנהיך .i. excute te
 depulcre, ⁊ sic הנהיך excita
 te, p̄verbior. 25. Ne תהדר glo
 rifices (aut laudes) te corā rege
 Gene. 6. Cū deo אבולא mit. Et. 24. Deus i cui⁹ cōspe
 ctu ego אבולא אבולאui, Et si
 plura optas h̄re testimonia re
 quire in binian nishál, ⁊ hitpa
 bál, Pręterea si nishál est passi
 uū ab alio, illud. Exo. 24. ושמרן
 .i. apparebit ois masculus tu⁹
 corā arca dñi, nō erit pręceptū
 ipsis masculis, Et sic ab oibus
 quæ dixi vobis ושמרן cauebitis
 vel custodietis vos. Exo. 23. Et
 Exo. 24. ושמרתם ⁊ adorabi
 tis p̄cul, vel incuriabit is vos
 p̄cul, nō erit eis, Sed alijs prę
 ceptū. Ad hęc Deute. 29. scri
 bit Si ושמרן rixati fuerit (vel cō
 tenderit,) viri ⁊c. si est passiuū
 ab alijs quō est rectum diuinū
 iudiciū, quodicitur, cōdēnādo
 condēnabitur?

cōdemnabitur ꝛc. Et. Exo. 20. Et Adoscēb אֲדֹסְעֵב accessit ad caliginem, si est passiuum ab alio solus non accessit Amplius illud Isa. 65. אֲשֶׁר־נִשְׁאַלְתִּים si est passiuum sensus est Quæsitus sum ab his qui non quæsierunt, qđ contra dictionem implicat. Ad hæc Rab. Jonáb in קִיעָמָא capite. 32. exponens illud primo מֶגֶד Regum. 15. Et tenuit alā .i. orā pallij eius, וַיִּקְרַע ꝛ scidit se, dicit qđ pallium est agens in se ipso secūdum viam, et modū ois נִשְׁבָּח Et in capite נִשְׁבָּח נִשְׁבָּח inquit intrāsitium est actiuū in seipso, ꝛ nō trāsit נִשְׁבָּח in passiuū נִשְׁבָּח inquit intrāsitiuū, et non simpliciter dixit נִשְׁבָּח, quia ipse (vt plerūque alij) putauit נִשְׁבָּח interdum esse trāsitiuū, vt נִשְׁבָּח. 31. Et dixit Adoscēb ad populum וַיִּקְרַע Accigite ex vobis viros ad pugnā, Et. Eze. 6. וַיִּקְרַע וַיִּקְרַע Cōtriui cor eorū secūdum eī⁹ opinionem, quæ tamē (vt alia) intrāsitie sūt exponēda Accingant se exuobis viri, Rab. quocq; David in libro

radicum Non est inquit verbū trāsitiuum, vt putauit Rab. Jonáb, Et Eze. 6. exponens Rab. David hunc locum Non est inquit נִשְׁבָּח נִשְׁבָּח trāsitiuum, Sed in trāsitiuum, et נִשְׁבָּח ponitur vice נִשְׁבָּח .i. à, Unde exponit contritus sum à corde eorum, Sed exponendū est Contritui me cum corde eorum. Et in libro מַסְאָגָה exponens illud Genesis. 20. Et dixit ad Saráb. Ecce dedi mille argenteos viro tuo. Ecce est tibi opus timentum oculorū omnibus qđ sūt tecum וְכָל־אֲשֶׁר־נִשְׁבָּח .i. et oia disposuit, seu præparauit. .i. omnes potētias suas, quas, vt disponeret, iussit Sed verus sens⁹ est et in oibus quæ dicta, et facta fuerāt erudiuit, et correxit se. Rab. David in libro radicū Verba sūt inquit Adoscēb dicētis Cū oibus his reb⁹, quæ usu venerūt ei, quādo dixit frater me⁹ est cuz parbone, ꝛ Abimēlech erudita est Saráb, ne ampl⁹ diceret, frater me⁹ est Sūt ꝛ alia loca in נִשְׁבָּח, ꝛ נִשְׁבָּח quæ iūctis dictiōib⁹ quibusdā,

actiuā

actiuā ⁊ trāfitiuā vidētur habere significatiā, q̄ sunt exponēdane ansaz prabeāt errādi **Genesis. 37.** וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ .i. ⁊ cogitauerūt aduersus euz. Unde pro **וַיִּתְנַבְּלוּ** habet וַיִּתְנַבְּלוּ .i. aduersuseū, **Uel** אֹתוֹ ponitur pro אֵי .i. se ū, vt expōit **׀Kab. Scelomob. Et Exodi. 33.** וַיִּתְנַבְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה . Et exponēdauerūt se filij israel ornamento suo. **Ubi** אֵי ponitur pro ׀ testibus **׀Kab. Abrahā, et ׀Kab. Dauid. Et ps. 118.** וַיִּלְחָמוּ .i. Et pugnauerūt mecū, vel i me. i. contra me testib⁹. **׀Kab. Abrahām, ⁊ ׀Kab. Dauid. Et Jeho. 18.** וַיִּחַלְקוּ אֹתָהּ .i. ⁊ diuident se in ea. **Ubi** אֹתָהּ ponitur vice ׀ teste **׀Kab. Dauid in cōmē, ⁊ in libro. ra, Et primi ׀Regū, 17.** וַיִּפְּסֹחַ יְהוֹנָתָן אֶת־הַמָּוֶלֶת .i. Et exuit se Jehonathā pallio, vbi אֵי ponitur loco ׀ teste **׀Kab. Dauid qz binián hitbpabál nō est transitium inquit ׀Kab. Dauid. Et. 3, ׀Regum. 7.** מִלְּפִי הָיָה מָלֵךְ .i. et plenus erat sapientia, **Et Judicum. 19.** וַיִּגְרָעוּ אֹתָהּ .i. ⁊ girauerūt (aut cir

cuierūt) iuxta domū, **Et Jeho. r.** אֲשֶׁר אָתָּה בְּלַחֲמֵי אֹתָם . In quos vos pugnatis in eos vbi אֹתָם ponitur pro בָּהֶם Et ita habet **targhū ׀ Kab. Et Exodi. 32.** וַיִּתְּפַרְקוּ בְּלִחְעֵם אֶת־כּוֹמֵן הַהַרְרִי . i. ⁊ separauerūt se omnis popul⁹ ab i auribus aureis. **Et hoc pacto alia huiuscemodi poteris iō trāfitiue exponere. ׀Kab. Scelmuél benuenisti inter grammaticos nō infimus, putauit niphbál per se, et suapte natura esse actiuū intransitiuū. Sed q̄ interdū ponitur vice passiuū, quia in plerisqz verbis non valebat imaginari quomodo possent actiue exponi, vt est illud **Leuitici. 4.** In loco effusorum cinerum אֲשֶׁר־יִשְׂרֹף comburetur, ⁊ **Leuitici. 7.** Et si אֲכָלָהּ יֵאָכֵל comeditur comestum fuerit de carne. **Et Exodi. 22.** Et si אֲנָסוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל furādo furatum fuerit ab eo. idest furto oblatum fuerit, et id genus, quæ et ipse, et pleriqz alij passiuue exponunt. Sed volunt q̄ in huiuscemodi passiuis. exprimat̄ur à quo sit talis passio, quemadmodum exprimitur in**

verbis puhál, Quam opinio-
nem sequi videtur talmudista,
Há super illud leuiti .25. Et si
attenuatus fuerit frater tu⁹ te
cū **וְנִכְרְתָהּ** et vēdiderit se tibi,
dicūt, cū vēdiderit seipsū scri-
ptura loq̄t, Et sup illud Deut.
15. Cū (vel Si) **וְנִכְרְתָהּ** vēdiderit
se tibi fr̄ tuus hebraeus, dicunt
ipsi Cum, vel si vēditus fuerit
tibi &c. à domo iudicij. i. à col-
legio iudicū scriptura loquit̄.
Multi etiā ex iuniorib⁹ puta-
rūt iterdū, & per accidēs, nō pse-
nifhál & hitbpahál esse passiva
q̄q̄ nullū est verbū in hitpae-
hál qđ nō possit, & debeat expo-
ni mō supradicto actiue, et in-
trāsitiue **׀** Kab. autē Abra. in li-
bro Sapháth íether ita scribit
Et annotádū qđ binían nifhál
est secūdam duos modos sicut
וְנִכְרְתָהּ glorificauit se, qđ est à se
ipso, & sicut **וְנִכְרְתָהּ** cōtritus est,
qđ potest esse et à se, et ab alio,
Sed hitbpahál sēp est à seipso,
Et i libro Sacbúth ponit quā-
dam distinctionē inter nifhál, et
hitbpahál, & inter quādā ipso-
rum verba, qm̄ sunt nonnulla

quæ intelligūt secūdū sermo-
nem, aut cogitationē, siue exis-
timationē, & nō secū dum rē, et
existētiā vt Gene. 18. **וַיְבָרְכֵהוּ**
et bñdicēt se i eo oēs gētes ter-
ræ, Et prouer. 13. **וְיִשְׂרָאֵל מִתְעַשְׂרָוּתוֹ**
כִּי כָל מִתְרַשֵּׁשׁ וְהוּן קָרָן est diuitē se
faciēs, et non est omne (i. nihil
habet), pauperē se faciēs, & sub-
stātia multa (i. et multas ha-
bet opes) Et. 12. capite. Melior
ē paup, & sufficiēs sibi **וְנִכְרְתָהּ**
qđ se glorificās, et egens pane,
Et prouerbio. 25. vir **וְנִכְרְתָהּ** se
laudans in datione mēdaciij,
Sed non sic est illud Gene. 22.
וַיְבָרְכֵהוּ Et benedicēt se in se-
mine tuo .i. apprahendent be-
nedictionem per actionē in se-
ipsis. i. semine tuo, Sed Gene.
18. exponēs illud **וַיְבָרְכֵהוּ** Et
visus est ei, exponit passiuē
וְנִכְרְתָהּ benedicentur in eo .i.
erunt benedicti propter ipsum
Sed **וְנִכְרְתָהּ** Et benedicent se
in eo .i. dumtaxat ipsi benedi-
cent se in eo. Et ita videtur
alterius esse opinionis, aut mē-
dum est in libro sacúth. **׀** Kab.
quos David exponit passiuē
illud

illud Gene .12. וְנִבְרַכְתָּךְ .i. et
 benedicentur in te .i. propter
 te, et merito tuo, Et illud Gene.
 22. וְנִבְרַכְתָּךְ exponit Et bene-
 dicent se in semine tuo dicētes
 Bñdicat nobis de⁹, quēadmo-
 dum benedixit semini Abrahæ
 Alij vero vtrūq; exponūt acti-
 ue, et in trāsitiue, ne benedictio
 Abrahæ sit diminuta ex Dei
 obedientia alligato filio, vt eū
 Deo offerret, q; arbitrēt nisbál
 et hitbpabál suapte natura, et
 secūdū primā eorū impositio-
 nē esse actiua in trāsitiua. Qd
 iterū probāt p textū .Ezechie.
 14. capite dicentis. Ipsi iusti-
 tia sua וְיִצְּרֹוּ .i. liberabūt ani-
 mā suā, Et rursum Ipi dūtaxat
 וְיִצְּרֹוּ liberabūt seipsos, vel qz
 ipsi dūtaxat וְיִצְּרֹוּ liberabunt
 seipsos, Et eo ca. Si filiū, si fili-
 am וְיִצְּרֹוּ liberabūt, ipsi iustitia
 sua וְיִצְּרֹוּ liberabūt animā suā
 Quib⁹ verbis ostēdit vtrūq;
 verbū esse actiuū, q̄q̄ vnū est
 trāsitiuū, et alterū in trāsitiuū
 Et sic dixit Scimscón Judicū.
 16. Si וְנִבְרַכְתָּךְ rarus fuero, rece-
 det à me fortitudo mea, et non

dixit וְנִבְרַכְתָּךְ .i. si rascro me
 Et sic hitbpabál, et pubál diffe-
 runt vt actiuū, et passiuū, vt di-
 cunt. Ego tamen inueni Ono-
 chelóm pubál interpretari per
 verbū hitbpabál, vt Gene .15.
 וְנִבְרַכְתָּךְ sepult⁹ est abrahám, Taro-
 ghum וְנִבְרַכְתָּךְ. Et Exo. 22. וְנִבְרַכְתָּךְ
 Et furto ablatum fuerit, Taro-
 ghum וְנִבְרַכְתָּךְ Quod facit pro-
 his qui putant nisbáb interdū
 esse passiuū, cuius opinionis et
 ego sum Arbitroz. n. hæc verba
 esse veluti media apud græcos,
 quæ cū actiuā cōmuniter habe-
 ant significatiā, interdū tamen
 passiue capiūt, vt nostris i Isaa-
 gogis græcis scripsim⁹, vel sūt
 instar interdū verborū impso-
 naliū, quæ vocē habēt passiuā,
 et actiuā significationē, vt cum
 dicitur absolute statur, currit,
 legit, Sunt igit nisbál, et hitb-
 pabál intransitiua, q; actio ab
 agēte in aliud non exeat. Sed
 in seipsum vnde agens, et pa-
 tiens ratione dumtaxat distin-
 guntur, et in hoc à biniancal,
 intransitiuo distinguntur,
 quia biniancal, intransitiuum

significat quod agens agit, Sed in seipsum, aut in aliud agere non exprimit. Sed iam quid scribat Rab. David, (quae iuniores ferme vniuersi sequuntur,) enarremus. Et post ipsum inquit. i. post primum ordinem, est binian nisbal, quod primi ordinis recipit, et virtutem et accidens. Dicitur enim. ex קִפְּצָה seruauit, custodiuit, קִפְּצָה , ut Hosea .12. $\text{קִפְּצָה אֶת־יִשְׂרָאֵל}$. i. et per prophetam seruatus est, siue custoditus est. Deus enim excelsus seruauit Israel per prophetam, et Israel fuit seruatus. Igitur קִפְּצָה recipit accidens קִפְּצָה . Sed illud. 2. Regum 20. Et Hamasa non קִפְּצָה . i. custodiuit se a gladio, recipit accidens a seipso, et non est agens aliud praeter ipsum, quia expositio est quod non custodiuit seipsum a gladio. Et in verbis intrasitiuis non inuenitur binian nisbal, suscipiens accidens binian haccal, quoniam accidens ex binian haccal manet in seipso, et non exit in aliud, et est actiuum, et passiuum. Sed illud psalmi. 108. sicut umbra cum declinat אֲבֻלָּה abulare factus sum. Et Exo. 16. Ad

terram אֲבֻלָּה habitabilem factam (i. factam habitam). Et Jere. 22. urbes non אֲבֻלָּה habitabiles factae, non recipit accidens binian haccal, Sed binian haddaghus, quod est transitiuum, quia אֲבֻלָּה recipit accidens abulare facientis eum, et non abulantis, quoniam ipsemet est abulans. Et sic alia duo, recipiunt accidens habitare facientis, non habitantis. Quippe homo terram habitare facit, et terra habitatur, et non vocatur terra habitata. propter habitantes in ea. Sed propter habitare facientes eam, qui domos aedificant, vineas plantant, terram colunt, et quae vbi sunt necessaria, faciunt sine quibus non essent, qui eam inhabitarent. Et sic illud Gene. 33. Et postea אֲבֻלָּה accedere factus est Joseph, et Rachel, recipit accidens accedere facientis, et non accedentis, quoniam ipse erat, qui accedebat. Et sic illud Exodi. 22. אֲבֻלָּה Et appropinquare fiet dominus domus ad iudices, suscipit accidens appropinquare facientis eum. i. iudicis, aut collegij iudicium

Et hoc

Et hoc vsuuenit, eo quod non possunt recipere accidens suae speciei .i. binián cal, propterea translata sunt ad binián pibél haddaghús, vel hannosáph, et eis recipiunt accidens. Et sic נהנה facta est, siue facta est fieri res haec .3. Regú. 1. recipit accidens facientis esse, et non entis, seu existētis, quoniam ipsa est existēs, Et נהנה est sicut נהנה, nisi quod in נהנה apparet agēs, Et sic נהנה ascendere facta est nubes Num. 10. et id genus quae sunt ex nisbál, et ex verbis intransitiuis, Et quae admodum dicimus ex verbis intransitiuis pahál absque nisbál, ita idē dicim⁹ nisbál absque pahál, sicut ex נשבע iurauit non dicimus נשבע, nec ex נהנה reliquum fuit נהנה, quod est Rab. Jehudáh dicit נהנה, et sic totum residuum, quia inuenit נהנה primo Reg. 15. quod tamen potest esse tóar, vel nomen verbale. Et nisbál non eget verbo cal, Sed in loco in quo inuenitur nomen verbale, aut nomen tóar, dicimus ex eo verbum cal, si non inueniatur nisbál siue aut dicim⁹ נהנה. Inebriauit,

(irrigauit), sti, quia inuenim⁹ Isa. 58. sicut hort⁹ נהנה irrigu⁹. Et alio in loco sic scribit. Et iuxta eum ordo secundus vocatur binián nisbál, et est totum passiuum, et non est in eo actiuum, quia eius actiuum est ordo primus.

Et quod binián cal, et pibél haddaghús, et hisbél, et pobél aequatur in significatiōe. Cap. 5.

Obál cal, et pibél haddaghús aequant in significatiōe Utrūque. n. significat

per se agere .i. sine medio, ut נהנה נהנה elegit, custodiuit, et id genus, quae sunt de binián cal, et נהנה נהנה locutus est, contriuit, quae sunt de binián pibél haddaghús. Quod intelligendum est de transitiuis hoc est de verbis quae significant accidentia, quae ab agente in aliud transire valent. Sunt enim plura accidentia, quae in aliud

P 3 transire

transire non possunt, et verba quæ huiuscemodi significat accidentia in transitiva sunt, vt quæ significat motum, aut sitū sicut **יָמַדְתָּ יָשָׁבְתָּ קָמַדְתָּ עָלָהּ יָרַדְתָּ הִלַּךְ** Stetit, sedit, surrexit, cucurrit, ascendit, descendit, ambulavit, et similia, quæ author linguæ appropauit ipsi binian cal, paucis exceptis, quæ inueniuntur in pihel haddaghús vt cãti .7. **פָּתַחְתָּ אֶפְתָּח** Aperuit se vna parua, Et Isa. 48. **פָּתַחְתָּ אֶפְתָּח** Aperuit se auris tua, et. 60. **וּפְתָחוּ** .i. Et aperient se porta tua. Et Eze. 16. et pilus tuus **הִנְיָ** germinauit, Et Isa. 34. **וְהִיבְרִיחַ** i. ebriauit se i coelis gladius meus, **וְכָל** Rab. David, et plerique alij putat esse ex binian puhál passiuo, et quod chiric est loco sürec, ne quod verbū in transsituum attribuatur pihel haddaghús. Interdum tamen pihel haddaghús habet significatiã hifhil, quia videlicet est transsituum in tertium, Et hoc est quando thema, siue primitiuum est commune sibi, et ipsi binian cal, in quo inuenitur transsituum

vt est **כָּתַבְתָּ יָדְךָ** scripsit, sciuit, aut cognouit. Utrumque .n. est actiuum transsituum in binian cal, et idcirco quando transfertur ad binian pihel haddaghús, est vt hifhil, vt **יָדַעְתָּ** .i. Scire fecisti aurozam locum suum, Et Isa. 10. **וְכָתַבְתָּ עִמָּךְ** Et scribere facientes dolorem (vel mendaciū) scribere fecerunt, Sed hæc perrara sūt. Binian quoque hifhil, et pihel æquantur in significatione, quia vtrumque significat per modum causæ. Unde est annotandum quod binian hifhil quatuor inuenitur modis sacris in literis Interdum .n. thema, siue primitiuum est transsituum et commune sibi, et ipsi binian cal, et tunc primun agens est binian cal, secundum vero per modum causæ remotæ, siue imperij aut dispositiõis est binian hifhil vt **הִלְבִּישׁ : הִנְעִיל : הִשְׁמִין** : **הִנְקִים : הִמְצִיא הַשָּׂא : הִפְקִיד** : **הִעֲמִיד** : **הִעֲבִיר** Induere fecit, abijcere fecit, abscondere fecit, lactare fecit, inuenire fecit, decipere fecit, visitare (aut nu-

mera: e)

merare)fecit, seruire fecit, portare (aut onerare) fecit, et id genus quæ in binian cal sunt transitua לְבָשׁוּ לְעַלְמֵי שָׁמַיִם וְנָקְטֵם עַל עַבְדֵי עַמְּךָ Induit, abiecit, abscondit, lactauit, inuenit, uisitauit, seruiuit, portauit, vel onerauit. ¶ Interdum uero est intransituum, et tunc accidēs per uerbum significatum in binian cal dicitur de ipso accidētis subiecto, Sed causa ipsius quæcumq; sit causa significat per hisbíl, quod appellatur trástitium tantum, eo q; binian cal est intransituum, ut הִבְטִיחַ הַבְּשִׁיל : הַנְּקִים : הַצְדִּיקִים הַמְרִיבִים הַבְּשִׁילָה Sperare fecit, cadere (vel impingere) fecit, fugere (fugauit) fecit, iustificauit (aut iustificare fecit), appropinquare fecit (obtulit), trástrere fecit, perdidit (et perdere fecit), quæ in binian cal sunt intransitua ut נָסַף נֶסֶף צָדֵק צָדִיקָה Sperauit, cecidit (aut impegit), fugit, iustificatus est, appropinquauit, transiuit, periit, et id genus. ¶ Eorum etiam quæ sūt tran-

sitiua, quædam sunt transitua in duo patientia, ut apud Latinos, doces Dicim⁹ enim, doceo te grammaticam, Sed in sacris literis quandoq; non fit mentio nisi de vno, q; alterum sit per se notum, interdū uero utrumq; ponitur, ut .2. para .28. וְלִבְיָשׁוּם וְנִעְלוֹם וְיִשְׁקוּם וְיִאָכְלוּם .i. Et inducere fecit eos, et calciare fecit eos, et comedere fecit eos, et bibere fecit eos. Haud dubiū quin uestem, calceos, cibum, et potum, psalmus .38. הוֹדִיעֵנִי סִפְּרֵה לִּי סִפְּרֵה לִּי Scire fac me domine finem meū, et .147. הַמְצִיחַ הַרִים הַרְצִיחַ וְיִאָכְלוּךָ אֶת־הָרֶמֶן .i. manna. ¶ Quandoq; uero est transituum, et appropriatum ipsi hisbíl, ita q; non inuenitur in cal, et tunc hisbíl (ut dicunt ferme omnes grammatici) habet significationem cal transitui .i. sine medio, non per medium, aut per modum causæ, ut prædicta

sicut הִשְׁלִיךְ הָאֵזוּז הַלֶּבֶת הַשְּׂבִיבִי
 הוֹבִיחַ הָאֵמֶן הַשֵּׁנִי הַכְּפִישׁ הַכְּתוּר
 proiecit, auscultauit, dealbauit
 adiurauit, attulit, credidit, atti-
 git, inuoluit, coronauit, et id ge-
 nus, quæ nō inueniunt in cal, et
 ppter ea simpliciter transitua
 putāt, vt trāsitiua ī biniān cal,
 Quæ tñ (si q̄s subtilius p̄scrute-
 tur) inueniet in tertiū, per mo-
 dū videlicet causæ, trāsitiua, vt
 הִלְשֵׁן quod p̄iecit simpliciter
 significare putāt, proiecere fecit
 significare inueniēt. Quippe in
 lapidis proiectione duplex ē mo-
 tus, p̄iciētis prior, alter aeris
 q̄ motus, lapidē mouet, Et sic
 aer est medium quo talis fit
 motus. Et sic proiectionis cau-
 sa prima est proieciens, secun-
 da aer, Sed quia istud mediū
 non est sensibile, idcirco non po-
 suit hoc verbum in biniān cal,
 Et sic in actu credendi duplex
 est actus, intellectus, et volun-
 tatis intellectum mouentis, vt
 firmiter his quæ non videt, ad-
 hæreat, Et in auscultando ite-
 dem, vt melius audiat, homo
 suam inclināt aurem, Et si cau-

seimpositionis verborum, nos
 bis (vt primo authori) essent
 notæ, in tertium esse transitua
 huiuscemodi verba, non igno-
 raremus.

¶ Quando q̄ (q̄q̄ raro) thema
 est intransitiuum, et est approp-
 priatum ipsi hifhîl, vt הִשְׁכִּים
 הִתְרַשׁ אֲמַנִּינָא (vl mæe sur-
 rexit), siluit, z obsurduit. Sed
 qz sunt rarissima, per accidens
 sunt in trāsitiua, q̄q̄ z hæc for-
 san sunt trāsitiua in tertium.
 Sed impositionis primæ ignora-
 mus causas. Nonūt z q̄ntū mo-
 dū grāmatici, z est q̄n̄ thema, z
 p̄mixtiū est cōe vtriq̄ . i. biniā
 cal, z biniā hifhîl, z hifhîl ē it̄ā
 sitium vt Exodi. 14. Et par-
 hób הִקְרַב appropinquauit
 q̄q̄ רָבִי. Abraham exponit
 appropinquare fecit subaudiēs
 castra sua, Et Heze. 10. מְרַיִדִים
 הַיְהוֹדִים tremētes propter ver-
 bum (vel rem), quod potest ex-
 poni tremere facientes eos qui
 ascenderant de captiuitate al-
 ter alterum, Et Isaie. 33.
 הִתְפַּחַּר לִבְנֵי. Confusus est li-
 banus, quod et trāsitiue potest
 exponi

exponit. Cōfūdere fecit libanū
 subaudi inimicus sicut Gene.
 48. Et nūciauit ipsi Iabacób
 subauditur nūcius. Et. ps. 24.
 Angustia cordis mei דִּילָתָהּ di-
 latata sūt, potest exponi Angus-
 tias cordis mei dilatate fecer-
 rūt subaudi inimici. Et. 2. Hez-
 ra. 9. Et saturati sūt וְשָׂמְרוּ וְ
 impiguati sunt. Tu dic et impi-
 guare fecerunt semetipsos. Et
 psal. 48. ne timeas cū וְיִדְּוּ
 ditatus fuerit vir, Tu dic cum
 ditari fecerit virū subaudi di-
 tans. Et eo modo possūt expōi,
 quæ cōmuniter in trāsitiue ex-
 ponūt à grāmaticis vt Gene.
 44. Non יִפְּרוּ elōgauerāt se,
 Et Exo. 8. הֲרַחֲקוּ לֹא הֲרַחֲקוּ .i.
 elongando, non elongate vos,
 Et rursus הֲרַחֲקוּ orate pro me,
 Et. 16. Et non הֲרַחֲקוּ foetuit,
 Et Jehos. 8. Ne הֲרַחֲקוּ elonga-
 tis vos ab vrbe, Et. 10. Donec
 non הֲרַחֲקוּ remansit ei supstes,
 et. 4. Reg. 4. Non הֲרַחֲקוּ surre-
 xit puer, psalm⁹. 56. הֲרַחֲקוּ Exo-
 urgam diluculo, et. 37. הֲרַחֲקוּ
 putruerunt, Joél. 1. הֲרַחֲקוּ cōfu-

sum est vinū, Ezechi. 43. Et
 terra הֲרַחֲקוּ splenduit à gloria
 ei⁹, Hose. 4. הֲרַחֲקוּ fornicati sūt,
 prouer. 14. Tabernaculum im-
 piorū הֲרַחֲקוּ germinabit aut flo-
 rebit. Et sic alia huiusmodi.
 ¶ Quod æquet pobél in signi-
 ficatiōe, manifestū est ex sacris
 lris, vt psal. 76. הֲרַחֲקוּ הַיָּם יָבֹשׁוּ
 Inūdare fecerūt aquas nubes
 ac si dixisset הֲרַחֲקוּ nō nul-
 li putant passiuū esse verbū, et
 psalmo. 100. הֲרַחֲקוּ accusare
 facientem in secreto proximum
 (vel amicum) suum. Et quæ
 dicta sunt de hisbíl, conueniūt
 et ipsi. Rab. quoq; David in
 Michlól dicit esse transitium
 nunc in secundum, modo i ter-
 tium, vt suo pte in loco dicem⁹

¶ De partibus cuius-
 libet binian de modis,
 temporibus, personis
 numeris, et generibus,
 et earum ordine, et no-
 minibus.

Caput .6.

Ante alia
partes ver-
bi commu-
nes ipsis
biniani .i.
coniugatio-

nibus. Nam cum verbum significet
accidens in tempore definito, et de-
terminato, a substantia immoua-
to, vel substantijs, quae possunt esse
primae, secundae, et tertiae personae, et nu-
meri singularis, aut pluralis, et
masculini, aut foeminei generis,
necesse fuit, ut plures essent partes
in quolibet tempore. Et tempus pri-
mum est קָדְמִי .i. praeteritum, quia
praeteritum est necessarium, quod
praecedit possibile, et est causa
eius, et quia sacris in litteris prius fu-
it positum אֶבְרָא id est creauit, in
quo sunt נִבְרָאִים .i. personae, et
singulare masculinum dicitur
יִבְרָא foemineum יִבְרָא, plurale
masculinum בְּרָאִים et foemineum
בְּרָאִים. Et primus ponitur הַמְּבַרֵךְ .
.i. tertia persona masculini quae
dignior est quia demonstratio
per locutionem magis est neces-
saria in tertia, quam in secunda et
prima persona, et quae eius litterae sunt

omnes radicales, et quia scriptura
prius tertia personam posuit, Dei
deponitur הַמְּבַרֵךְ .i. secunda perso-
na masculini, quae unico signo
id est tau a tertia distinguitur, tertio
loco ponitur הַמְּבַרֵךְ .i. prima per-
sona quae communis est generis, quae
duobus distinguitur signis, tau vide-
licet, et Jod, et non fecit distinc-
tionem inter masculinum, et foeminam, eo quod
naturalis sufficebat distinctio.
Vocem enim distinguitur mas a foemi-
na, quod foeminae vox sit gracilior.
Deinde tertia ponitur plures com-
munis generis quae dicitur הַמְּבַרֵךְ, הַמְּבַרֵךְ, הַמְּבַרֵךְ
Et non posuit distinctionem inter
masculos et foemias quia voce, eo-
rum sentitur distinctio, quae est linguae
materies. Non enim possumus dicere
אֶבְרָא אֶבְרָא דִּיקְרָא דִּיקְרָא dixerunt, custodie-
runt, ambulauerunt, nisi memora-
uerimus dicentes, custodiētes am-
bulātes, et ita similes praebentur eorum
distinctio. Subiungitur secundum
plures quae dicitur הַמְּבַרֵךְ, הַמְּבַרֵךְ
in qua masculinum distinguitur a
foemineo, quod eorum sententia distinctio
tamen quod visu, non locutione dis-
cernitur, tamen quod ipsi non loquuntur. Sed
sermo fit ad eos postremo est

הַמְּבַרֵךְ

מְרִבְרוּתָּ בְעֵדָן, מְרִבְרוּם בְעֵדָם .i. prima persona pl̄is vtriusq̄ generis
Est et tertia persona foemine qua dicitur נְמַתְרָה et secunda נְמַתְרָה occulta .i. tertia foeminei (q̄ q̄ vt arbitror ignoratur ratio,) dici forsā p̄t hoc ideo factū q̄ mulier fuerit abscondita ī costa Adā, ex qua fuit formata. Optatiuus modus, et deprecatiuus, subiūcti uisq̄ cognoscitur cū ex qualitatis sermone, tum ex loquētis natura, et ei⁹ ad quē fit sermo, tū ex adiūctis dictionib⁹ q̄ optātis, deprecātis, et interrogātis sūt signa vt אֲנִי אֲבַשְׁרָה obsecro, אֲנִי אֲבַשְׁרָה quæso, אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā הֲנִי אֲבַשְׁרָה nūqd̄ אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Si vt אֲנִי אֲבַשְׁרָה. 64. אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā disrūpe res coelos, et. 48. אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinam attendisses ad præcepta mea. Psalmo. 118. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Utinam dirigantur viæ meæ. Et Genesis decimo septimo. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Utinam Ismabél viuat coram te. Et psalmo. cētesimo decimo septi. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Obsecro domine: saluum fac quæso. Et. 131. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Si itroiero ī tabernaculū

minei cum Jod, et tertiæ pl̄is, et nū p̄iæ pluralis. Cur aut sit eodem signo secunda masculini, et tertia foeminei occulta .i. tertia foeminei (q̄ q̄ vt arbitror ignoratur ratio,) dici forsā p̄t hoc ideo factū q̄ mulier fuerit abscondita ī costa Adā, ex qua fuit formata. Optatiuus modus, et deprecatiuus, subiūcti uisq̄ cognoscitur cū ex qualitatis sermone, tum ex loquētis natura, et ei⁹ ad quē fit sermo, tū ex adiūctis dictionib⁹ q̄ optātis, deprecātis, et interrogātis sūt signa vt אֲנִי אֲבַשְׁרָה obsecro, אֲנִי אֲבַשְׁרָה quæso, אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā הֲנִי אֲבַשְׁרָה nūqd̄ אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Si vt אֲנִי אֲבַשְׁרָה. 64. אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinā disrūpe res coelos, et. 48. אֲנִי אֲבַשְׁרָה vtinam attendisses ad præcepta mea. Psalmo. 118. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Utinam dirigantur viæ meæ. Et Genesis decimo septimo. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Utinam Ismabél viuat coram te. Et psalmo. cētesimo decimo septi. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Obsecro domine: saluum fac quæso. Et. 131. אֲנִי אֲבַשְׁרָה. Si itroiero ī tabernaculū
 domus

פעול אופעל פעול פעול פעולה
 האותן אפעול ופעול תפעול נפעול
 ופעול תפעולו תפעול תפעול
 תפעולה או אפעל ופעל תפעל
 ופעל נפעלו ופעלו תפעלו תפעל
 תפעלו תפעלה.

¶ Præteritū operatus est, ope-
 ratus es, operatus suz 7 opera-
 ta sum, plurale operati sunt, et
 operatæ sunt, operati estis, ope-
 rati sum⁹ 7 operatæ sumus.

¶ fœmininū operata est, opera-
 ta es, operatæ estis.

¶ Participiū actiuū, operans,
 operātes, 7 in regimine geniti-
 ui operantes.

¶ fœmininum operās, vel ope-
 rans, operantes.

¶ Participiū passiuū fact⁹, fa-
 cti, 7 in regimine genitiui facti,
 fœmininum facta, factæ.

¶ Infinitiuū operari, vel ope-
 rari, vel opari, Et cū l̄sis betb
 capb, Laméd, mem in operari,
 siue operando, cū operaref, ad
 operādum, ab operādo.

¶ Imperatiuū operare, v̄l ope-
 rare, opamini, fœmininū opare
 operamini.

¶ futur⁹ opabor, operabiſ, opa-

beris, opamini, operabunt, opa-
 bimini, fœmininū operabitur,
 operaberis, operabunt.

¶ Præteriti tertia p̄sona
 singularis trifariā varia-
 tur.

¶ Præteritū trifariā va-
 riaſ, cōiter. n. est cū ca-
 mēs, et patáčb tertia
 persona singularis, 7 breuis vt
 hyḡ vt Numeri. 23. Quid hyḡ
 opatus est De⁹, Excipiunt tñ
 nōnulla q̄ sunt cū camēs vt. ps.
 92. Domin⁹ יהוה regnauit, 7. 96.
 Dñs יהוה regnauit, 7. 98. Dñs
 יהוה regnauit, 7. 111. Impi⁹ vi-
 debit דַּיָּוָי .i. 7 irasceſ, vbi ptm̄
 propter van verſuz est i futur⁹.
 Deute. 19. Sicut דַּיָּי cogitauit
 facere fratri ſuo, Iſai. 14. Qm̄
 Dñs exercituū יְיָ cōſuluit, v̄l
 decreuit Thre. 2. fecit Dñs qđ
 דַּיָּי cogitauit Hamos. 3. Leo
 יָרַע rugijt, Et. 6. Quia ipſe
 הָרַע rapuit .i. Reg. 7. Ibi וַיִּשְׁפֹּט
 iudicauit Iſrael, Leuiti. 5. Super
 errore ſuo quo יָרַע errauit,
 Et. 6. Et reſtituet rapinam (.i.
 rē raptā) quā הָרַע .i. rapuit. Et
 Jeho. 10. Et luna יָרַע ſtetit. et
 3. Reg. ij.

3. Reg. ij. Et eis קָרַב hāsit fm Kab. Jonáh, קָרַב multi codices habēt patách teste Kab. Da. in Adichlól. Quādo etiā est i soph passúc, vel cū athnách, est cū camés vt. ps. i. Et in via pctōruz nō קָרַב stetit, et in cathedra deri forz nō קָרַב sedit, psalmo. 10. Iustus autē qđ hָיָה operatus est. Et sic cum Zachéph, qđ multis in locis vim habet athnách vt Gene. 31. Et omnē substātiā quā וָיָה substantiauit. i. acq̄sivit, Ezech. 18. Pignus non הָיָה pignerauerit. Et rursus. Pānē suū esurienti הָיָה dederit. Et iterū. Et amplius non הָיָה acceperit, et rursus sup mōtes nō הָיָה comederit Gene. 27. primo genita mea הָיָה tulit, Et id genus multa. Inuenitur et cū patách, quōs habeat athnách, vt Isa. 33. Cōfusus est liban⁹ הָיָה excisus est, quōs Kab. Iahacób filius Elhazar putat esse à הָיָה cū seri, iuxta illud Isaie. 19. Calamus, et iūcus הָיָה excisi sunt Et qz habet athnách, seri mutātū est in patách. Nam si esset à הָיָה cum patách, cum athnách

haberet camés Scribit. n. Ka. Jonáh et in oibus locis, tam in noibus, quā in verbis, in quibus inuenitur patách, cū athnách, et soph passúc mutatur in camés, et quæ sunt à primitiuo cū serivt הָיָה seri mutatur in patách, quā est in soph passúc, et cū athnách, Et hac est cōmunis grāmatico rū opinio, quōs eaz sibi ascribit, et vsurpat Kab. Jonáh.

Secūdus præteriti mod⁹ est cū camés, et seri vt הָיָה. ps. 33. Dñs וָיָה audiuit et וָיָה induit ps. 92. et הָיָה humiliavit se Isa. 2. Et וָיָה dilexit. ps. 10. Et Isaie. 40. וָיָה. Aruit herba, et ps. 113. Omnia quæ וָיָה voluit, fecit. Et cum camés, et chóolem, vt הָיָה potuit Genesis. 45. et וָיָה timuit Deuteronomi. 19. Et communiter brevis tertia persona, Sed sequente monosyllabo, aut dictione longa, est longa, vt psalmo. 9. הָיָה Oblitus est deus. psalmo. 104. וָיָה elegit cum, Et rursus וָיָה. Aperuit petram, Isaie. 5. וָיָה. Et sibilabit ei, Et psalmo. 104. וָיָה. Distit

rex. ps. 109. שֶׁלֹּא תִפְּרֹץ transfixit
caput Job. 30. כָּל־יָדָיִךְ כָּל־יָדָיִךְ perijt
senectus.

Excipiuntur nonnulla quæ
sunt breuia. Genesis. 30. Non
וַיֵּץ אֶבְרָהָם. Addidit ultra, 7. 3. 1. Re-
gum. 19. Non וַיִּשָּׁק נָשָׁא oscula-
tus est euz, 7. 17. qz non וַיִּהְיֶה שֶׁמֶט
fuit pluuia, 7. 4. 1. Reg. 5. וַיִּהְיֶה אִישׁ
fuit vir, et. 23. Et non וַיִּהְיֶה לֶחֶם
fuit panis. Deuteron. 20. Qui
וַיִּטַּע עֵץ plantauit vineaz. Isaa-
ia. 11. וַיִּהְיֶה צֶדֶק. Et erit iusticia,
Et. 21. וַיִּבֹרֵךְ אֶת־הָאָרֶץ. Venit mane,
Et. 26. Non וַיִּלְמַד לִישׁוּבֵי יִשְׂרָאֵל
didicit iustitiam. Et. 40. Quis בָּרָא
וַיִּבְרָא creauit hæc, Et Hamos. 6.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים. Et dicet finis, Ezech.
30. וַיִּבְרָא הַיָּדָיִם. Et veniet gla-
dius.

Sunt etiaz nonnulla longa,
quæ non sint iuncta monosyle-
labo, aut dictioni longæ vt Ge-
nesis. 43. Interrogando וַיִּשְׁאַל
וַיִּשְׁאַל interrogauit vir. Et. 4.
1. Regū. 7. Ecce וַיִּבְרָא לְפָנֵינוּ
de conduxit aduersum nos.

Secunda persona ma-
sculini.

Quæda persona mascu-
lini ē cū camés, patách
seu á, 7 camés, 7 tau si-
gno secūda persone in quolibet
binian, 7 ē breuis in singulis bi-
nianim vt וַיִּהְיֶה עֹשֶׂה Exo-
di. 7. Non וַיִּשְׁמַע audisti, primi
1. Reg. 13. Non וַיִּשְׁמַע seruasti p̄ce-
ptū dñi, Sed in soph passuc, et
cū athnách, patách mutatur in
camés, 7 est lógū tā cū van, q̄ si-
ne van copulatiuo cū predictis
accentibus vt. ps. 103. Et hono-
rem וַיִּשְׁחַל induisti. Deuteron.
8. Comedes וַיִּשְׂבֹּר 7 saturaberis
Et Eze. 32. Quo וַיִּשְׂבֹּר pul-
chruisti. Excipiunt tamen non-
nulla, quæ sunt cum patách, vt
ps. 101. Terram וַיִּבְנֶה fundasti.
ps. 9. Ciuitates וַיִּבְנֶה destruxisti.
7 primi 1. Regum. Cui וַיִּבְנֶה ex-
probraisti. Sed quando iungit-
tur sibi uau copulatiuum, quod
præteritum vertit in futurum,
tunc efficitur breuis communi-
ter, vt Deute. 4. וַיִּשְׁמַע. i. Et
audies vocem ei⁹, et. 14. וַיִּשְׂבֹּר.
Et lataberistu. Et similia mul-
ta, et hoc in singulis binianim.
Sunt tamen nonnulla longa
vt. 2. 1. Reg. 9.

vt .2. Regum. 9. **וַיִּצְרֹךְ** Et coles ei terrā. ¶ Et interdū post tau est he quiescēs in omni binian vt Gene. 3. Mulier quam **נָתַתְּ** dedisti, et. 22. **נִרְתַּבְּ** peregrinatus es in ea. ¶ Et cū cholem **תִּירַבְּ** timuisti Deutero. 28.

¶ De prima psona singulari.

D prima persona est cū camés, patách, seuá, 7 chiric, et tau, 7 iod p má denotát personā cōmunis generis, et est longa, vt psalm⁹ 121. **וַיִּתְרַבְּ** latatus sū, Et pri. Regū. 2. **וַיִּתְרַבְּ** latata sū in salutari tuo, Et sic **וַיִּתְרַבְּ** potui psalm⁹ 39. et **וַיִּתְרַבְּ** timui psal. 118. Et cū athnách, et soph passúc patách (vt i secūda psona) mutatur in camés vt psal. 118. **וַיִּתְרַבְּ** Uia veritatis **וַיִּתְרַבְּ** elegi, Et Isa. 44. **וַיִּתְרַבְּ** Quē nō **וַיִּתְרַבְּ** cognoui Excipiūt quādā quæ sūt cū patách vt Gene. 18. Et ego **וַיִּתְרַבְּ** senui, et. 27. Ecce nunc **וַיִּתְרַבְּ** senui, et psal. 34. Et non **וַיִּתְרַבְּ** cognoui. Et prouer. 24. per agrū hominis pigri **וַיִּתְרַבְּ** trásiui, psal. 87. Et ego ad te

domine **וַיִּתְרַבְּ** clamauit, et. 2. Hezre. 5. panē ducis nō **וַיִּתְרַבְּ** comedi, psalm⁹. Et ego in pfectione mea **וַיִּתְרַבְּ** Et puer. 30. Me forte paupertate affectus **וַיִּתְרַבְּ** furer, Et Jiób. 9. Idcirco **וַיִּתְרַבְּ** dixit, Et. 34. Quia dixit Jiób **וַיִּתְרַבְּ** iustificat⁹ sū. Et cū van copulatio, efficit (vt secūda psona) breuis vt, Ero. 22. **וַיִּתְרַבְּ** et audia, Et. 23. **וַיִּתְרַבְּ** Et mittā crabrones. Excipiūt non nulla quæ sūt lōga vt leui. 10. **וַיִּתְרַבְּ** et comedā pctm̄. i. pcti hostiā hodie, 7 puerb. 30. quod paulo supius citauit, Et Eze. 17. **וַיִּתְרַבְּ** Et capiā ego.

¶ De tertia psona plurali.

Tertia persona p̄alis cōis gñis, 7 breuis est cū camés, 7 seuá, vl seuá 7 patách, si est gutturalis litera, 7 van, 7 sūrec significátib⁹ tertiā pluralis in quolibet binian vt **וַיִּתְרַבְּ**. Audierūt **וַיִּתְרַבְּ**. Audierūt **וַיִּתְרַבְּ**. Et **וַיִּתְרַבְּ** iugulauerūt Ero. 12. 7 **וַיִּתְרַבְּ** elōgauerūt, Et cū athnách, soph passúc. 7 Zachépb, 7 interdū cū tharcá, 7 reuiah seuá mutatur

mutatur in camés, et si veniát à חַיָּי cum seri, est cū seri, et interdum habent etiam daghés euphoniæ, aut decoris gratia. Et Jonæ. 2. Sup me חַיָּי trās fierunt, Isa. 22. procul בָּרָחָו fu gerunt, et. 31. Dominū nō חַיָּי quæsierunt psal. 19. וַיִּפְּלוּ et ce ciderūt. Et חַיָּי exciderūt Isa. 19, et. 2. Keg. primo leonibus חַיָּי fortiores fuerunt, Et psal. 37. Inimici mei viuentes חַיָּי roborati sunt (vel multiplicati sunt), Isa. 9. Et non חַיָּי saturati sunt, Et cum Keuiab cōiuncto fini versus in psalmis, Job, et parabolis est cū camés interdum vt psal. 9. In reti qđ חַיָּי abscōderūt, Et iterdū cū tharchá vt חַיָּי Si pro pace egressi sūt חַיָּי et si ad bellum egressi. Et Isa. 16. Usq̄ ad Jabazér חַיָּי puenerūt, Et sic cū tenuir vt Jere. 9. qz de malo ad malū חַיָּי egressi sūt. Et q̄ veniūt à חַיָּי cū cholē sūt etiā cū athnách, et soph passúc Jonæ. 1. Et nō חַיָּי potuerūt, Et Isa. 64. Mōtes חַיָּי defluerūt cū daghés ob

decorē, Et sic Judicū. 5. In Is raél חַיָּי cessauerūt, Et cū nun in fine vt Deute. 8. Non חַיָּי nouerūt.

De secunda persona plurali masculini.

Secūda vero pso na plis masculis ni est cū seuá, patách, seuá, et seghól, et tau, et mē, q̄ scđazplisma masculini significāt i quolibet biniā, et ē sēp breuistā cū vau, q̄ sine vau Jere. 7. Et non חַיָּי audistis, leuiti. 23. חַיָּי. Et latabimini, Et De utero. ij, חַיָּי. Et custodie tis. Inuenit et scđa cū seghól, vt pri. Keg. 12. Quē חַיָּי postulastis. Job. 21. Mūqd non חַיָּי interrogastis. Et cū chis ric. Et Deute. ij. חַיָּי. Et hereditabitis eam. Et scripsit Rab. Jabacób filius. Elhazár q̄ hæc sūt à חַיָּי cū seri, qm̄ seri, et seghól sūt p̄p̄qua, et vnū ponit vice alteri, Sed quæ sūt à חַיָּי semp sūt cū patách.

De prima persona plurali.

Q I

Laterū

Et ex p̄ria p̄sona p̄lis
cōis ḡnis, ē cū camés,
patách, seu áz nū, z vau
cū sírec, z sēp ē lōga, tā cū vau,
q̄ sine vau, Sz ī soph passúc, z cū
athnách, patách mutat ī camés
paucis exceptis Et sic ī alijs bi
niani vt אבולאום d̄ Ca
dés barnéab, donec אבולאום trási
uim⁹. De tertia p̄sona sin
gulari foeminei ḡnis.

Tertia vero p̄sona sin
gularis foeminei ḡnis
est cū camés, et seuá,
vel seuá patách, si fuerit litera
gutturalis, z camés, z he d̄scēs
foeminei signū z est breue nisi se
quat monosyllabū vel dictio,
lōga z ī soph passúc, z cū ath
nách seuá mutat ī camés, z effi
ciť lōgū vt אָזְעָה. Audiuit leui
ti .5. z puerbio .31. אָזְעָה אָזְעָה
Quæsiuit lanā. Et rursus. Os
suum אָפֶרַח aperuit, Et iterum
אָזְעָה. Sustauit. Et cū mono
syllabo vt puer. 17. אָזְעָה לא
borauit sibi. Et psalmus .122.
אָזְעָה saturata d̄sibi, Et cū
athnách vt Isa. 41. Et lingua
eorū ī siti אָזְעָה defecit, z ē d̄as

gheffatū euphoniæ gratia, Et
in soph passúc vt אָזְעָה quienuit
psal. 7. Isa. 4. Aia eoz ī capti
uitatē אָזְעָה iuit, z אָזְעָה d̄nata
est psalmo. 102. Et cū Zachépb
Et אָזְעָה dereliquit. Eze. 23. Et
à אָזְעָה vt Ester .8. Exultauit
אָזְעָה .i. et latata ē, puerbio. 2.
pacti. Dei sui אָזְעָה oblita ē In
uenit z cū tau foemineo vt. Deu
tero. 32. אָזְעָה אָזְעָה Abijt manus
(vel virtus) Sed illō leuiti. 25,
אָזְעָה et facit fructū in plerisq̄
libris, (teste. Rab. Da.) est cum
camés, z ita legūt filij. Naptha
li pro אָזְעָה, z qz ē sine he, p̄cō
tum tau ī sin remāsit.

De secūda p̄sona singu
lari foeminea.

Secūda vero p̄sona sin
gularis foeminea est cū
camés, z patách, z seuá,
et tau cū seuá et daghés qd̄ se
cū d̄a foemineā d̄notat p̄sonā, et
est lōgū vt אָזְעָה. Recordata es
Isa. 47. Et אָזְעָה z i tiges buc
cellā, z cū athnách, z soph pa
ssúc אָזְעָה laborasti. Isa. 47. Et
si vltia l̄ra radicalis fuerit gut
turalis erit cū patách vt Alīqd

non

nō אָפְדָּו audisti. Ruth. 2. et. 3.
Re. 14. אָפְדָּו. Et accipies i ma
nu tua, אָפְדָּו laborasti. Isa. 47.

De secūda psona plura
li foeminea.

Secūda psona pluralis
foeminea est cū seuá, pa
tách, seuá, et seghól, et nun, et
eius pūctatura, est vt scda ma
sculini, vt אָפְדָּו operatæ estis,
אָפְדָּו fecistis. Eze. 33.

De pūctatura, et accētu
participij tā actiui q̄ passi
ui. Caput .8.

Participiū ac
tiuū singula
re tā tertiæ q̄
scdæ, et primæ
psonæ mascu
lini punctat
cum chólem, et seri. Et hánách
hoc ē q̄scēs. i. vau q̄nq̄ scribit̄
inter p̄mā, et scdāz literā radica
lē, interdū nō scribit̄. Scda eti
am iuenit̄ cū chiríc, et est semp
breue ēt iūctū monosyllabo, et
dictioni lōgæ vt à noie differat
lōgo vt est אָפְדָּו sc̄tificatio, et id
genus vt psalm⁹. 14. אָפְדָּו אָפְדָּו
אָפְדָּו אָפְדָּו Am

bulás p̄fecte, et opās iustitiā, et
loquēs veritatē in corde suo, et
36. Dñs אָפְדָּו sustētat manū ei.
Thamos. i. אָפְדָּו tenētē sceptrū
puer. 13. אָפְדָּו. Custodiēs os su
um, אָפְדָּו custodit aīaz suā. Et
cū chiríc vt psal. 15. אָפְדָּו sustē
tās sortē meā, Isa. 29. et 30. Ec
ce ego אָפְדָּו addo sup̄ diestuos.
Et si vltima l̄ra fuerit gut
turalis, tunc orif hánách. i. l̄ra
q̄scēs iter secundā, et tertiā li
terā, quæ est in potētia regalis
puncti et ipsa gutturalis litera
punctat̄ cū patách vt ps. 140.
sicut אָפְדָּו אָפְדָּו scidēs, et findēs,
et אָפְדָּו aperiēs puer. 15. et אָפְדָּו
seminās, et אָפְדָּו plaudēs. Intdū
tamē vt leuior sit pnūciatio, se
quēte l̄ra gutturali, scda est cū
patách vt leuiti. ij. אָפְדָּו. i. fin
dēs vngulā. ps. 92. אָפְדָּו אָפְדָּו
qd̄ plātas aurē etc. Isa. 42. אָפְדָּו
extēdēs trā, et. Si אָפְדָּו. Scidēs
mare. Illud autem. Deute. 32.
אָפְדָּו אָפְדָּו p̄dēs p̄silia, ē cū pa
tách, q̄q̄ gutturalis nō seq̄t̄ l̄ra
Redūdat etiā nōnūq̄ he i fine,
quoniā dictio est lōga, nec ē foem
ineum signum vt Hoseæ. 7.

Oēs adulterantes כַּתְּזוֹר בְּעֵרָה
 sicut clibanus ardens תַּקְרִי. n.
 est masculini gñis, vt habes Le
 uiti. ij. Et secundum Rab. Da
 uid in Michlól interdus venit
 cum Jod redundante in fine vt
 אֶמְרֵי ligās Gene, 49. שְׁבָנוּ ha
 bitās. Jere. 49. הוֹשְׁבֵנוּ habitās
 ps. 112. quæ tamen alij dicūt es
 se noia toarím vt i primo libro
 dictū est. ¶ Est autē annotādū
 q̄ sunt nōnulla verba quæ tam
 actiuo, q̄ passiuo carēt partici
 pio vt קָרַב רָחֵק קָטַן נָבַר חֹזֵק חָכֵם
 אֶמְרֵי Appropiua
 uit, elōgauit, minor fuit, roboza
 uit, fortificauit, sapuit, (aut sa
 piēs fuit), impius fuit (aut im
 pie egit) stultus fuit (aut stulte
 egit), Justus fuit, potuit מָלוּ. n.
 inuenies in scriptura קָרַב קָרַב
 aut רָחֵק רָחֵק. Et sic de alijs, q̄
 q̄ in Mishnáb inuenitur יָבֵן
 יְבִילִים יְבִילָהּ יְבִילִית. Et sic in scri
 ptura nō inuenit רָבִיב vt i Mish
 náb, Sed רָבִיב eq̄tans dūtaxat,
 Sed talmudistæ vtunť vtroq̄,
 cū tñ alterū sufficiat Idē. n. si
 gnificat רָבִיב, et רָבִיב cū sit intrá
 sitiuū verbū, Unde illud Exo.

15. Equū וְרִיבְבוּ exponitur, et eq̄
 tās in eo, vel sup euz. Et in his
 nomen toar venit loco partici
 pij actiui, et passiuui vt קָרַב קָרַב
 quus, רָחֵק רָחֵק longinquus, et sic in
 alijs. Alia vero sunt quæ carēt
 participijs passiuuis, vt verba in
 trástitiua, quozū actio manet in
 agētibus, et nō transit in aliud,
 Et sic sunt et actiua. et passiuua
 Ex נָפַל עָמַד הִלֵךְ cecidit, stetit,
 ambulauit non dicimus נָפַל
 עָמַד הִלֵךְ. Sed עָמַד הִלֵךְ
 quæ sunt actiua, et passiuua, et id
 circo non est opus, vt dicamus
 נָפַל, et sic de alijs intransitiuis
 Sunt tamen nonnulla quæ ha
 bēt nomina toarím participijs
 similia, vt שָׁבַן habitator à שָׁבַן
 Et בְּרַחַם filius, à בְּרַחַם et בְּרַחַם be
 nedictus, et מַצֵּי fortis ab מַצֵּי
 intransitiuo.

¶ De participio plura
 li masculino, et eius pū
 ctatura.

¶ Eterū participiū plura
 le masculinū est cū chóo
 lé, et seuá, vel seuá, et pa
 tách, si fuerit lfa gutturalis, et
 chíric cū iod et mē, q̄ cōiter sunt
 masculiní

masculini signavit i prio libro dictū est, Et qñ scda lra nō ē gutturalis, leni daghēs daghessatur, vt dictū est libro primo vt **וְיָצְאוּ** operantes **וְיָצְאוּ** **וְיָצְאוּ**. Serētes, pterētes, audientes, Et in regimine genitiui remouet mem, et iod remanet, punctata tertia litera cū seri vt **וְיָצְאוּ** : **וְיָצְאוּ** : **וְיָצְאוּ** trāscuentes, opātes, seminātes. Interdū tñ deficit mem i fine, vt dictū ē libro. 2. capite. 14. Jod quoq̄ interdū deficit tā in actiuis, q̄ in passiuīs, vt. Isa. 40. Et **וְיָצְאוּ** expectātes dñs pro **וְיָצְאוּ**. Et. Jere. 38. **וְיָצְאוּ** iueterati pro **וְיָצְאוּ**.

De participio singulari foemineo, et ei⁹ punctatura.

Participiū foemineū si gulare pūctat cū chólē, seuá, vel seuá patách si fuerit lragutturalis, et camés et he signo foemineo, vel cū chólē, et duob⁹ segholin, et tau foemineo signo, Et pri⁹ est breue, nisi sequatur monosyllabum, aut dictio longa, alterum vero est longum, et in soph passúe, et cum atbnách primum seghól

mutatur in camés paucis exceptis. Et si vltima litera fuerit gutturalis, secūda, et tertia erit cum patách etiam cū praedictis accētibus, et tau signum foemineum in fine vt. Isa. 40. Et brachiū eius **וְיָצְאוּ** dñas bis ei, Et **וְיָצְאוּ** stās, vt stat ps. 110. Et. Ecclesiastis pmo. Terra autē i seculū **וְיָצְאוּ** stat, Jebo. 2. Et in muro ipsa **וְיָצְאוּ** manebat, aut habitabat, Et cum seghól prater normā in soph passúe, et cū atbnách. Ut. 1. para. 7. Et soror ei⁹ **וְיָצְאוּ** quæ regnabat, Et. Ruth. 4. Et fuit ei **וְיָצְאוּ** in nutriētē. i. nutricē Et. Hamós. 9. Tabernaculū. Dō. **וְיָצְאוּ** qd cadit, Et cū patách vt. Gene. 16. A facie Sarai dominae meae ego **וְיָצְאוּ** fugio, qd ē i soph passúe, Et. 18. Et Saráb **וְיָצְאוּ** audiebat, leui. ij. Et **וְיָצְאוּ** fidēs, Et ps. 138. Et aia mea **וְיָצְאוּ** cognoscit. Et cū Jod redūdāte in fine fm. Kab. Da. i Michlól, vt Michex. 7. Me lateris **וְיָצְאוּ** inimicās mibi, Et. Hosebā **וְיָצְאוּ** diligēs triturare, Jod redūdāt

eo q̄ sunt longa, Quippe si iod
esset p̄nois signū, accētus foret
in tau. Et in חַיִּים nō ē aliqua
ratio, vt sit pronomen, Sed in
חַיִּים est aliqua ratio, vnde si
iod ē p̄nois signū, dictio ē lōga
p̄pter sequēs monosyllabū הִ
mibi, Quis, nō cadat sup eā pro
pter duos accēt⁹ paseth̄n. i. du
as illas virgulas supra positas
Venit ⁊ cū feri instar masculi
ni vt. Jeremi. 3. Et non timuit
בְּיָדָהּ prauaricās. Jehudáh so
ror eius. Cāti. 1. posuerunt me
בְּיָדָהּ custodiētē vineas, Isa. 34.
Et erit tra eoz in picē בְּיָדָהּ
dētē, Isa. 21. sicut āgustia בְּיָדָהּ
parturiētis, Abdichea. 4. Cōgre
gabo בְּיָדָהּ. i. claudicātē, Et.
Isa. 29. Et flāma ignis בְּיָדָהּ
deuorātis, vel consumētis pro
בְּיָדָהּ, et sic alia.

De plurali foemineo.

Durala foemineū est cū
chólem, ⁊ seuá, vel seuá
patách, si fuerit litera
gutturalis, et chólem ⁊ vau, et
tau, quæ cōmuniter sūt foemi
nei pluralis signa vt psal. 121.
בְּיָדָהּ Stātes erāt pedes n̄ri,

et. 30. בְּיָדָהּ quæ loquuntur.

De participio singulari
passiuo masculino.

Articipium passiuū
singulare ma
sculinuz est cum ca
més, et sūrec, et est

similiter tertiæ, secundæ, et pri
mæ personæ, et vau inter secū
dam et tertiam literam quan
doq̄ scribitur, interdum non
scribitur, et in regimine geniti
ui camés mutatur in seuá, vel
in seuá, et patách, aut in seuá,
⁊ seghól prima existēte guttura
li vt בְּיָדָהּ apertū psalmo. 5.
Et בְּיָדָהּ coniūctum psalmo. 111.
Et rursus בְּיָדָהּ filius, pro confi
dens, Et בְּיָדָהּ paratus. Jere. 6.
בְּיָדָהּ benedictus psalmo. 30. Et
in regimine. Gene. 22. Ingre
dere בְּיָדָהּ bñdicte domini, Et.
Joél. 2. בְּיָדָהּ pręparatus bello,
Hosea. 4. בְּיָדָהּ coniūctus ido
lorum. Ephraim, Sed בְּיָדָהּ ac
cict⁹ armis bellicis. Judicū. 18.
et בְּיָדָהּ accict⁹ ephód pri. Reg.
2. ⁊ בְּיָדָהּ idut⁹ coccino puer. 31.
et בְּיָדָהּ indut⁹ vestib⁹ sordidis
Zacha. 3. Et בְּיָדָהּ indut⁹ lincis
Eze. 9.

Eze. 9. Et יִרְחַק scissus tunica, non sūt in regimie, Sed subaudif i singulis beth præpositio .i. in teste. Rab. David in Michlól.

De plurali masculino.

Plurale masculinū est cū seuá, vel seuá patách, si fuerit lra gutturalis, et sūrec, et Jod mē, et in regimine manēte Jod, remouet mem, et etia est cū seri vt דַּשְׁרֵי הַיָּהוּבָה נִאֲלִים נִאֲלִים Quæsti psal. 110. redēpti. Isa. 35. Redēpti dñi. psal. 106.

De participio singulari foemineo.

Articipiū sigulare foemineū ē cū seuá, et sūrec, et camés, et he signo femineo qđ in regimine mutat in tau, et camés in patách vt : שְׂבִיבָה שְׂבִיבָה פִּרְצָה פִּרְצָה Et i regimine. Isa. 54. וְיִצְוֶינִי וְדוֹלוֹרֵי אֶפְרַיִם וְרוּחַ אֶפְרַיִם וְרוּחַ אֶפְרַיִם et dolore affectá spiritu vocauit te, et .51. וְיִצְוֶינִי וְיִצְוֶינִי et inebriatá (subaudi á gustijs) et non á vino, vel ponit vice וְיִצְוֶינִי tau pro he, Et cum Jod redūdāte in fine vt וְיִצְוֶינִי

furatū diei (passiue. i. furto ablatū), Quippe si iod foret pno minis signū, beth eēt cū camés.

De pli pticipio foemineo.

Articipiuz vero pluale foemineum est cū seuá, et sūrec et chólē, et vau, et tau, q̄ sūt plis foeminei signa vt שְׂבִיבָה שְׂבִיבָה פִּרְצָה פִּרְצָה visitatæ, fractæ, factæ.

De Macór, et ei⁹ varietate, siue punctatura. Caput. 9.

Macór. i. in finitiuū, et gerudiū, qđ pprie ē nomē, vt dictū ē libro. 2. capite. 6.

trib⁹ cōiter variat mōis qñq̄. pūctat cū camés, et chólē et iterdū scribit vau, qñq̄ nō scribit vt שְׂבִיבָה occurere puer. 12. שְׂבִיבָה q̄rere, aut q̄redo leui. 10. שְׂבִיבָה puniēdo. Exo. 25. וְיִצְוֶינִי custodiēdo. Deut. 6. Et si vltia fuerit gutturalis, erit cum patách, vt וְיִצְוֶינִי transiliendo. Isaie. 31 וְיִצְוֶינִי florendo, germinādo. Isaia. 35. Inuenitur et semel cum

Iod redundante . Hezra .10.
 שָׁרָה ad quarēdū rē p שָׁרָה .
 ¶ Interdū vero est cū seuá, vel
 seuá patách, si fuerit lřa guttu-
 ralis, et chólem, et si vltima fue-
 rit gutturalis, erit cū patách,
 vt קָצַף . Irasci יִמְצֵץ audire,
 audiēdo, שָׁמַע דָּאנָרֵי puer. 17.
 Et cū lřis בָּרָךְ vt יִמְצֵץ i au-
 diēdo יִשְׁמָע cū audisset. Gene.
 29. יִשְׁמָע audire .Leuitici. 26.
 שָׁמַע ad custodiēdū .Gene .2.
 קָצַף ab irascēdo. i. vt nō iras-
 scár. Isa. 54. Et cū maccáphcō
 uertit chólem i camés chatéph
 vt. Isa. 54. מִן־עֵרֶבֶת et ab incre-
 pádo in te. i. ne increpente, Et
 Gene. 36. לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ Anteq̄
 regnaret rex, puer. 2. יִצְטַח
 cū mulctat⁹ fuerit derisor, aut
 illusor. ¶ Quādoq̄ vero est cū
 seuá, et patách vt. Gene. 34.
 שָׁבַח vt dormiret (vel rē habe-
 ret) cū filia .Iahacób, Isa .58.
 שָׁחַ extēdere digitū, et. 3. Reg.
 1. שָׁבַח cū dormierit dñs me⁹
 Rex. ¶ Inuenit et cū camés, et
 feri vt. Gene. 26. Et ābulauit
 שָׁחַ cūdo, et crescēdo, Et.
 Exo. 12. שָׁחַ et coquēdo coctū

aqua, q̄q̄ dici potest q̄ sūt no-
 mina toarim teste . Rab . Da.
 Venit ēt cū iod redūdāte i fine
 fm . Rab . David in Michlól
 vt ps. 112. שָׁחַ vt sedeat cū
 p̄cipib⁹ pro שָׁחַ, q̄q̄ nō ē
 hui⁹ coniugatiōis. ¶ Et cū he in
 fine p̄ma lřa radicali cū camés
 chatéph, existēte, sūt multa, vt
 Exo. 28. שָׁחַ ad vngendū, et
 30. שָׁחַ ad leuādū. Deut. 30.
 שָׁחַ . Et vt adhareas ei
 Et p̄ter normā sc̄da cū camés
 chatéph euphoniae causa vt.
 Ezechi. 8. שָׁחַ vt elōgaretis
 à factuario meo . Et p̄ma cum
 sūrec vt Eze. 16. שָׁחַ vt pare-
 cat tibi, et שָׁחַ fermētare Iose.
 7. Et quæ sūt cū camés cha-
 téph, vel cū sūrec, veniūt à שָׁחַ
 cū chólem, Sed quæ veniūt à
 שָׁחַ cū patách, et habēt he i fine,
 p̄mā habēt cū chiric, nisi sit gut-
 turalis, qz tūc ē cū patách vice
 chiric vt. Gene. 19. שָׁחַ quā-
 do ꝓcubuit, Et leuiti. 18. שָׁחַ
 ad coeūdū, Deut. 28. שָׁחַ vt
 timeas nomen gl̄iosū, Leui. 6.
 שָׁחַ vt deliqueret i eo. Et
 sc̄da existente gutturali prima
 est cū

est cum patách, et secunda (vt dilatetur) est cum seuá, et patách vt psalmo. 118. Contrita est anima mea הָאֲנִי desiderando, Et Jeremia. 31. Non addēt הָאֲנִי dolere, siue vt doleant, Et Hosea. 5. Et הָאֲנִי iugulare. Et cum Zachéph prima cum seuá, et secunda cum camés, vt הָאֲנִי interrogare. Isaie. 7. Vel dic q̄ est imperatiuum vt illud Danielis. 9. Domine הָאֲנִי audi, domine הָאֲנִי parce. Venit etiá cum nun in fine, q̄q̄ non sunt ex perfectis vt Ester. 8. הָאֲנִי in perdendo cognationem meam, dáleth cum patách. Et Ester. 9. Et occidere הָאֲנִי et perdere, quod est ex coniugatione pibél haddaghús pro הָאֲנִי beth cuz daghés, et est lene sicut et alia nō nulla, vt suopte in loco sumus dicturi, Et sic psalmo. 84. Auertisti (vel quiescere fecisti) הָאֲנִי ne irasceretur, furorem tuum.

De imperatiuo, et eius varietate, et punctatura.

Caput. 10.

Imperatiō
uum singu
lare mascu
linū inter
dū est cū se
uá, et chólē,
qñq̄ cuz se

uá, et patách, Et si lra fuerit gutturalis cū seuá, et patách, et vltima si fuerit gutturalis, erit cuz patách vt הָאֲנִי Reminiscere. ps. 24. הָאֲנִי serua, custodi Job. 2. הָאֲנִי derelinque. ps. 36. הָאֲנִי accinge. ps. 44. Et cuz maccáph chólē mutat in camés chatéph הָאֲנִי memēto mei psalmo. 24. הָאֲנִי sustēta q̄so Judic. 19. Et cū camés, et chólē vt הָאֲנִי sustēta. ps. 16. הָאֲנִי custodi Deut. 5. Vel dic q̄ sunt infinitiua vice ipatiuorū. Et cū seuá, vt chatéph seghól et patách vt הָאֲנִי mitte. ps. 42. Et cū athnách, et soph passúc et Zachéph patách mutatur i camés vt. 1. Reg. 3. Reuertere הָאֲנִי dormi, et paulopost reuertere הָאֲנִי dormi, et puerbi. 6. הָאֲנִי et sape, aut sapiēs esto. Et Ruth. 4. Si redemeris הָאֲנִי redime. Et Deu. 5. הָאֲנִי Appropinqua

Appropinqua tu, et audi Icho.
 1. **וְאַיִן וְיָמִין**. Cōfortare, et robo-
 rare, Et scdm hāmasōreth qn-
 o sunt cū Zachéph camefata
 Mūeri. 23. Surge Balác **וְיָשָׁע**
 i. et audi Deute. 5. vt paulo su-
 peri⁹, Et. 4. Regū. 19. Inclina
 dñe aurē tuā **וְיָשָׁע** et audi, Et
 Isa. 37. Inclina dñe aurem tuā
וְיָשָׁע et audi. Et Dani. 9. Incli-
 na Deus meus aurē tuā **וְיָשָׁע**
 i. et audi. Et cū seghuláb post
 Zarcá vt. 1. Re. 3. Et dixit He-
 lí ad Scemuél **וְיָשָׁע לְךָ** vade,
 dormi. Inuenitur etiā sine p̄di-
 ctis accētibus cū camés, vt Ju-
 dicū. 19. **וְיָשָׁע** sustēta cor tuū buc-
 cella panis. Et sūt et multa cū
 camés chatépb: et he in fine, vt
קָרַבָּה. Accede ad aiām meā pro
קָרַבָּה à **קָרַב**. ps. 68. Et **וְיָשָׁע לְךָ**.
 Ademento mei. 2. Hezre. 5.
 Et **וְיָשָׁע לְךָ** custodi hāc. Et
 interdū p̄trabit̄ prima cū accē-
 tu, et vertitur in camés latū, vt
 ps. 24. et 85. **וְיָשָׁע לְךָ** custodi aiās
 meā. Et Isa. 38. Dñe **וְיָשָׁע לְךָ** viz
 fac. Et si fuerit scd a l̄ra gut-
 turalis, veniet cū chólē loco ca-
 més dilatatiōis gr̄a vt Mūeri,

23. **וְיָשָׁע לְךָ** Detestare Isrl. Et
וְיָשָׁע לְךָ cū patách, si venerit cū he,
 p̄ria ē cū chirícvt **וְיָשָׁע לְךָ** Dormi
 Gen. 39. **וְיָשָׁע לְךָ** mitte. 1. Reg. 16.
וְיָשָׁע לְךָ. Audi. ps. 16. Et si ha-
 buerit athnách, velsoph passúc
 aut Zachéph p̄ria ē seuá, reliq̄
 vero sūt cū camés vt **וְיָשָׁע לְךָ** et cō-
 fortare. 3. Ke. 13. Clau ē cū maa-
 rích, i q̄busdā vero codicib⁹ s̄a-
 mec ē cū camés chatépb teste.
 Ka. Da. Et **וְיָשָׁע לְךָ** pete Isa. 7. et
וְיָשָׁע לְךָ Hærditar **וְיָשָׁע לְךָ** p̄ce Dañ.
 9. Et sine p̄dictis accētibus vt
וְיָשָׁע לְךָ audi. Da. 9. Et qñ bñt
 accētū suspēsiuū, sūt lōga. Excí-
 piť illud. ps. 68. paulo supi⁹ me-
 morati, et. ps. 40. **וְיָשָׁע לְךָ** Sana
 aiās meā, Et. ps. 140. **וְיָשָׁע לְךָ** Cu-
 stodi sup pauperē labia mea p̄
וְיָשָׁע לְךָ à **וְיָשָׁע לְךָ**, Et **וְיָשָׁע לְךָ** ved egeñ.
 25. Et Mūeri. 11. **וְיָשָׁע לְךָ**. Con-
 grega mibi, Et Jiób. 33. **וְיָשָׁע לְךָ**
 ordina, p̄rapara, pro **וְיָשָׁע לְךָ**
 cū camés chatépb, qz sūt à **וְיָשָׁע לְךָ**
 hoc ē ab **וְיָשָׁע לְךָ** vel seghól ē
 loco chiríc à **וְיָשָׁע לְךָ** iuenit̄ et cū nū
 vt Mūeri. 23. **וְיָשָׁע לְךָ**. Et male-
 dic eū mibi, Et interdū ipera-
 tiuū, nō ē p̄ modū iperij, S3 by-
 ronice

Et. 48. אָזְעוּ אֲזִיעוּ audite, et. 21. אֲזַעֲבֵנִי quaerite.

De imperatiuo foemineo singulari.

Alperatiuū foemineum singulare est cum chiric, seuá, et chiric cū iod in fine vt אֲזַעֲבֵנִי iod in fine vt אֲזַעֲבֵנִי אֲזַעֲבֵנִי אֲזַעֲבֵנִי Dormi, induete, latere, audi. Et secūda gutturali existēte prima est cuz patách, secūda cū seuá patách vt אֲזַעֲבֵנִי mole. Isa. 47. Et pria cū seghól, vt אֲזַעֲבֵנִי discooperi Isai. 47. Et prima cum seghól, et secūda cū camés chatéph vt אֲזַעֲבֵנִי Apprehende Ruth. 3. et prima cum camés chatéph vt אֲזַעֲבֵנִי regna Judicum. 9. Et cum Zachéph אֲזַעֲבֵנִי Latere Joel. 2, et prima cum camés chatéph obdecozem, et secūda cum camés lato אֲזַעֲבֵנִי desolare. Isa. 44. Et Jere. 22. Ascende libane אֲזַעֲבֵנִי et clama cū Zachéph. Et cum chólem vt Isa. 23. Surge אֲזַעֲבֵנִי transi cum Zachéph à אֲזַעֲבֵנִי. Et prima cum camés lato, et secūda cum camés chatéph euphonia gratia vt אֲזַעֲבֵנִי Diuis

na nunc mihi.

De imperatiuo plurali foemineo.

Alperatiuū plurale foemineū est cū seuá, patách, seuá, et camés et he in fine, Jere. אֲזַעֲבֵנִי. Audi temulieres, Et. 49. אֲזַעֲבֵנִי Clamate filia Kabbáh. Et secūda cū chólem אֲזַעֲבֵנִי Accingite vos saccis, plangite. Et interdus latet he de scriptura, et remanet in pronuntiatiōe vt אֲזַעֲבֵנִי vocate me mará Ruth 1. Et prima cum chiric vt diminuatur puncta. Exod. 2. אֲזַעֲבֵנִי vocate eū. Et cum nun solo vt Gene, 4. אֲזַעֲבֵנִי Audite vocē meam, Et cum he solo vt Isai. 32. אֲזַעֲבֵנִי commouete vos cōfidentes, quibus sunt qui dicunt quod est maior teste. Rab. Da. in Michlól Inuenitur etiā in voce masculina vt Isai. 32. אֲזַעֲבֵנִי pauete (aut cōtremiscite) opulentæ. Quod factū est quā loquitur de populo, qui erat in medio urbium opulentarum.

De futuro, et eius varietate, et punctatura.

Caput. II.

Prima

Prima perso-
 na futuri
 cōis gñis
 punctat cū
 seghól. 7 se-
 uá, 7 chólē
 7 iter scđaz
 Iam radicalē, 7 tertiā qñq scri-
 bit, qñq nō scribitur hānách. i.
 vau descendens lřa, vt **אָשֵׁר אֶזְכָּר**
לְהַשְׁמִיעַ custodiā, recordabor, por-
 tabo. Et cū maccáph, 7 sequēte
 monosyllabo, aut dictiōe longa
 chólē mutat in camés chatéph
 vt. ps. 88. **לְהַשְׁמִיעַ** seruabo ei
 miāz meā. Et Isa. 42. **אֶשְׁמֵר**
 sustētabo eū, Et sic quādo assu-
 mit he in fine vt **אֶשְׁמֵר** descā.
 Isa. 18. Et **אֶשְׁמֵר** Graduar
 cōtra eā. Isa. 27. **אֶשְׁמֵר**. Audiā
 ps. 84. **אֶשְׁמֵר** aperiā. ps. 77. q̄
 q̄ nōnulli codices habent seuá
 teste Rab. Da, Et cū athnách,
 7 soph passúc, 7 alijs suspēsiuis
 accētibus, scđa radicalis lřa est
 cū chólēz vt chabbac. 3. in dño
אֶשְׁמֵר exultabo, **אֶשְׁמֵר** custo-
 diām. ps. 58. et. 54. Volabo, et
אֶשְׁמֵר, 7 hitabo, vel requiescā.
Est aut̄ anotādū q̄ sunt qđā

verba que futurum mittunt in
 chólem, et patách vt **נָדַר פָּעַל**
נָדַר וְשָׁרַף וְשָׁרַף וְשָׁרַף vouit, o-
 peratus ē, sedit, voluit, rapuit,
 spreuit, momordit. Quēdā ve-
 ro mittūt futuruz in patách vt
שָׁכַב רָכַב רָכַב רָכַב Dormi-
 uit, eq̄tauit, fulciuit, accubuit,
 creuit. Alia sunt, q̄ mittūt i chó-
 lé, vt **וָרַךְ שָׁמַר עָבַר מָסַךְ**. Kecora
 dat⁹ est, custodiuit, trásiuit, tra-
 xit. Sūt ergo q̄ mittūt futuruz cū
 seghól, seuá, et patách vt **אֶשְׁמֵר**
אֶשְׁמֵר Audiā, mittā, 7 sic oīa pe-
 ne verba q̄ scđaz, aut tertiā ha-
 bēt gutturalē. Et qñ hñt ath-
 nách, soph passúc, Zachéph, et
 silséleth, mutāt patách i camés
 ps. 76. Ademoz ero dei **אֶשְׁמֵר** 7
 tumultuabo **אֶשְׁמֵר**. Gen. 24. camelis
 tuis **אֶשְׁמֵר** hauriā, Et illud lo-
 quar **אֶשְׁמֵר** clamabo, Et oē re-
 gnū nō **אֶשְׁמֵר** scindā. Et puer.
 i. in i fortunio vřo **אֶשְׁמֵר** ridebo
 7 sine p̄dictis accētib⁹ vt Job.
 9, Si **אֶשְׁמֵר** iustificauero me. Et
 Jere. 8. **אֶשְׁמֵר** 7 audiui Et cuz
 he i fine, priā lřa, 7 scđa radica-
 lis sunt cū seuá, 7 tertia cum ca-
 mēs vt **אֶשְׁמֵר** requiescā. ps. 4.

אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ trāsibo, saturabo, letabor אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ dereliquā, exultabo. Et cū athnách אֶשְׂבֹּעַ respirabo. ps. 118. אֶשְׂבֹּעַ ero in fix⁹. ps. 68. אֶשְׂבֹּעַ clamabo. ps. 76.

De tertia futuri masculini persona.

Tertia futuri masculini persona ē cū chiric, seu uá, et chólē, et nō solū iōd futuri signū, S3 et nun, et tau pūctant cū chiric, i vtroq; nūero.

Et si pzia lra radicalis fuerit gutturalis, et punctata cū seua v' patách, aut cum leuá patách, tūc iōd, nun, et tau erūt cū patách, Et si fuerit cū chatéph seghól, erit cū seghól, vt אֶשְׂבֹּעַ operabitur, iudicabit.

אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ אֶשְׂבֹּעַ
Seruiet, trāsibit, volet, acciget reuelabit, aut discooperiet.

Et si habuerit maccáph, et iúgať monosyllabo, vel dictiōi lōgæ, tūc chólē mutatur i camés chatéph vt Isaie. 19. Et rex fortis אֶשְׂבֹּעַ dñabitur i cis. Et ps. 40. אֶשְׂבֹּעַ cōgregabit iúqtatē sibi, et ps. 7. אֶשְׂבֹּעַ. Cō-

sumet nūc, et. 16. אֶשְׂבֹּעַ transibit osmeū. Isa. 48. אֶשְׂבֹּעַ obturabo tibi. Et si hēat ma arích est cū chólem vt Exodi. 22. Si אֶשְׂבֹּעַ furat⁹ fuerit qspiá bo uē, Et Jeho. 18. Jardén. i. iordanis אֶשְׂבֹּעַ terminabit eū. S3 illud puerb. 4. אֶשְׂבֹּעַ. Sustētet verba mea cor tuū ē cū camés ppter ghaabiá, Et sic Isa. 32. אֶשְׂבֹּעַ regnabit rex.

Terminat etiā futurū in patách vt אֶשְׂבֹּעַ opabitur אֶשְׂבֹּעַ mit tet, qđ cū soph passúc, athnách, Zachéph, et sil séleth mutatur i camés vt אֶשְׂבֹּעַ saturabit Isaie. 53. אֶשְׂבֹּעַ timebit Jere. 17. אֶשְׂבֹּעַ calcitrabit, אֶשְׂבֹּעַ sapiens erit אֶשְׂבֹּעַ iugulabit Leuiti. 8. אֶשְׂבֹּעַ letabit, אֶשְׂבֹּעַ dulcescet puerb. 24. אֶשְׂבֹּעַ deficiet, indigebit pro uer. 31. Excipitur illō Exo. 16. אֶשְׂבֹּעַ et putruit qđ est cū patách et sic pri. parali. 29. אֶשְׂבֹּעַ et prosperatus est.

Sūt et nōnulla q veniūt cu3 camés nō hñtia pdictos accēt⁹ vt Jere. 25. Rugiēdo אֶשְׂבֹּעַ rugiet Amós. 1. Dñs de Sión אֶשְׂבֹּעַ rugiet, Job. 21. Lucerna impiorū

impiorū **יִיָּיִ** extinguet se, Et
 Isaie. 6. Et auribus suis **יְשׁוּׁ**
 audiat, Et Eze. 3. Qui audit
יְשׁוּׁ audiat, Ruth. 4. Et si nō
לִיָּיִ redemerit, annūcia mibi.
 Ero. 21. vel filiū **קָרַן** cornu petie
 rit, Et Ecclesiasti. ij. Quid **יִכְרַן**
 cōueniat, Et Gene. 41. **יִשְׁן** et
 dormiuit, et somniauit, Et leui.
 16. Tunicā lineā **שָׁחַן** induet, et
 8. **שָׁחַן** Et iugulauit, et tulit
 2c. Isa. 27. Et ibi **יִרְבַּץ** accuba
 bit. Et Eze. 37. **יִקְרַץ** et extēdit
 sup ea pelles, Et. 17. **יִצְלַח** Nū
 quid prosperabitur.

¶ De secūda psona fu
 turi masculini.

Secūda psona masculi
 ni variaf vt tertia, et
 easdē hz pūctaturæ re
 gulas vt **יִתְקַדֵּשׁ** **יִתְקַדֵּשׁ** **יִתְקַדֵּשׁ** **יִתְקַדֵּשׁ**
 des, trāsibis, coles, aut opabe
 ris, Et Job. 35. **יִתְקַדֵּשׁ** opabe
 ris in eo ē cū camēs lato secun
 dū **בְּאִמִּיִּרָב** **פֶּסֶס**. Rab. Da. in
 Michlól putat eē cū camēs ca
 téph loco **חֹלֵם** ppter maccáph
 Et cū patách, vt **יִתְקַדֵּשׁ** tacebis
יִשְׁמַע **יִשְׁמַע** Audies.
 Et cū **אֲתִבְנָח**, **סֹפֵה** passúc, et

Zachéph **יִשְׁמַע** audies Deut.
 21. **יִשְׁמַע** dormies, puerbio, 6.
יִשְׁמַע seres leuiti. 19. **יִשְׁמַע** satu
 raberis. Sūt tñ nōnulla cū pa
 tách vt. ps. 34. Uidisti dñe ne
יִתְקַדֵּשׁ sileas. vel obsurdescas, et
 108. Deus laudē meā ne **יִתְקַדֵּשׁ**
 tacueris, et puer. 19. vt **יִתְקַדֵּשׁ** sa
 pias, v'l sapiēs sis, Et cū camēs
 sine p̄dictis accentib⁹ vt Jere.
 3. **יִתְקַדֵּשׁ** Et peccare fecit ter
 ram. i. terræ populū. Leuiti. 12.
 Om̄m sanctitatē nō **יִשְׁמַע** cōtino
 ges, aut attinges.

¶ De prima psona plura
 li futuri.

Desima psona plis fu
 turi, cōis gñis, varia
 tur vt tertia, Et eoso
 dē hz canones. Qñq. n. est nun
 cū chiric, qñq. cū patách, inter
 dū cū seghól, et p̄ria l̄ra radica
 lis cū seuá, v'l chatéph patách,
 aut catéph seghól, secūda vero
 cum **חֹלֵם**, quod cum mac
 cáph mutatur in camēs cha
 téph, vel est cum patách, quod
 cum saepe dictis accētibus, mu
 tatur in camēs, paucis exce
 ptis, et multa sunt cum he
 in fine,

leuietur pnūciatio Jod, Et sic in praterito vt i verbis dicturi sum⁹ q̄escētib⁹ ¶ Et quæ veniūt ab חָיִים cū chólem i plurali qñ hñt athnách, vñ soph passúc sūt lōga, z cū chólem vt. Isa. 9. מִלֹּא יִקְרָא parcēt psal. 9. אֲבָסוּ אֲבָסוּ abscódet, z. 125. יִמְצְאוּ metent, et. 82. יִכָּרְתוּ págēt, z. 93. יִשְׂמְחוּ. Exultabūt, et. 55. יִשְׁמְרוּ obseruabūt, et. 101. יִשְׁכְּנוּ habitabūt z. 93. יִהָרְגוּ occidēt, Isa. 5. יִרְדְּפוּ sequēt z cū Zachépb מְוֵרִי. 10. יִתְעַבְּרוּ clāgent. Et sic cū accētu suspēsuo vt. Joél. 2. In gladio יִפֹּטוּ cadēt. Et. Gene. 15. Sētes quib⁹ יִשְׁעֵי seruiēt. ¶ Et cum súrec loco chólem est breue vt. Exo. 18. יִשְׁפֹּטוּ iudicabūt. De q̄escētib⁹ quæ sunt cū feri suo pte dicem⁹ i loco.

De scda psona plurali masculini.

Secunda psona plis cōis gñis variat vt tertia plis, et eisdem hz canones vt תִּשְׁמְרוּ אֲדִיתְתִּים, custodietis, Et cū Zachépb תִּשְׁלַחְתֶּם mitte- tis. מְוֵרִי. 13. יִשְׁמְעוּ audietis, z cū soph passúc תִּהְיֶה נְעֻמָּה

tis p̄o. 61. Et cū accētu suspēsuo Me יִגְדְּלוּ nudetis leuiti. 10. Et cū nun vt יִשְׁמְעוּ audietis. Deut. 8. Et יִשְׁמְעוּ audietis. Deut. 18. Et cū chólē תִּשְׁמְרוּ tra- sibi- tis, וְשָׁמְרוּ custodietis leui. 26. תִּכְרְתוּ תִּכְרְתוּ scidētis, Exo. 34. תִּעֲבֹדוּ seruiētis. Jeho. 24.

De tertia psona singulari foeminea.

Tertia psona siglaris foeminea futuri, varia- tur vt scda masculini

sicut תִּשְׁכַּבְתִּי dormiet, accūbet le- uiti. 15. Et Exo. 2. וְתִשְׁלַח Et misit ācillā suā, Et psal. 103. יִתְרַעַד z tremuit. Et וְתִתְאַבֶּן. i. z ppli trā. i. pplm trā. Et תִּתְרַבֵּן desolabit. Isa. 34. siue desola- bit se וְשָׁמְרוּ custodiet puer. 14.

De scda futuri p̄sa foeminea.

Secūda psona futuri foe-

minei ē cū iod in fine vt תִּיֶדְעִי fides Isa. 47. וְתִלְדִּי ve- stieris. Isa. 49. Et תִּתְּלֵא p̄bi- bebis. Isa. 43. Et cū nū תִּדְבַקְתִּי adharebis. Ruth. 2. וְתִפְעִי faci- es. Ruth. 3. z תִּתְּלֵא parces Isa. 45. Et תִּתְּשֵׁב reputabis. Isa. 54. Et. Jerē. 47. וְתִשְׁקֵט quiesces

quiesces et יָרַחְתָּ. Roborabis te, aut cōfriges te. Isa. 47. Et sc̄da cū camēs chatéph. Eze. 16. וְהִטְחִיתִי et munerib⁹ afficib⁹ bas eos, Et breue, et cum sūrec loco chólē. Ruth. 2. אֲלֵךְ תְּרַסֵּהוּ trāseas hinc.

De sc̄da, et tertia p̄sona pluralis fœminea.

Secūda, et tertia p̄sona plis fœminea eādē hñt vocē, sensu discernūt ⁊ variat cū chólez, ⁊ patách, ⁊ in fine habēt nun, ⁊ hevt puer. 10. Anni ip̄iorū תְּקַצְיָנָה breuiabūt, Et psal. 80. אֲנָשׁוּסֵי אֵי לֵבֶטֶט trāsibūt p̄ trāsierūt, Et cū patách. psal. 91. תִּשְׁמְעֵנָה. Audient aures tuæ, Et. 68. תִּשְׁכַּחַח obscurabuntur, vel obscurēf oculi corū. Et cū athnách, soph passuc, et Zachéph cōiter patách vertif in camēs vt. 27. מִן שֶׁבַע saturabūt. Et. Isa. 32. Aures audiētium תִּקְשַׁחַח attédēt, Et. Isa. 49. Etia istæ תִּשְׁכַּחַח obliuiscētur Excipiūtur nōnulla quæ sunt cum patách vt Isa. 5. Et oculi sublimiū תִּשְׁפַּחַח humiliabunt

se, Et. 66. ossa vestra sicut germen תִּפְרַחַח florebūt, תִּשְׂבַּעַח saturabūt prouerbi. 30. תִּלְכַּחַח ibūt. Eze. 30. תִּרְדַּחַח decēdent. Job. 17. תִּצְהַחַח cōburēf. Jere. 49. Et. Michæ. 7. Et aures corū תִּחַרְשַׁח obsurdescēt, Et. Isa. 32. aures audiētium תִּקְשַׁחַח attédēt. Et interdū nō scribit he vt תִּלְכַּחַח iduēt se. 2. Reg. 13. pro induciant se filia regis, Et Gene. 19. וְהִיטְחִיתִי Et cōcæperūt duæ filia loth. Et venit nun cū daghēs ornatus, vel euphonia gratia vt Michæ. 7. Oculi mei תִּרְאֶה aspicient i eā, Sed illud Eze. 32. תִּלְמַחַח lamētabūt eā ē cum daghēs ob defectum nun. Inuenit etiā cū iod in p̄cicio, ⁊ nun, ⁊ he in fine vt primi Reg. 6. וַיִּשְׁרַחַח, ⁊ direxerunt se vaccæ, Et. Gen. 30. וַיִּחַמַּח, Et cale faciebāt se. Et illud dani. 8. Ex gētib⁹ תִּקְיַח stabūt Inuenit et cū daghēs ob defectū nun, vt. Eze. 17. Et תִּשְׁכַּחַח habitabunt, Et cum seuá vice patách vt. Eze. 16. וְהִתְגַּבְּהִיחַ Et eleuata sunt pro וְהִתְגַּבְּהִיחַ, Ubi et iod ad p̄trahēdū, est additū.

De temporū

De temporū pmutatione.

Caput .12.

Temporū pmutatione sacrae vtūtur litera. Quocirca anotádu est q̄ prateritum ponitur vice futuri multis in locis, et p̄cipue in p̄phetis propter rei certitudinē vt . Genes. 17. Benedicam ei, et etiā וְנָתַתִּי וְדָדִי עָא תִּבִּי fīliū pro dabo, Et. 18. וְהָיָה לִּי וְהָיָה לִּי fuit mihi voluptas pro erit p̄o. 20. Desideriū cordis eius וְנָתַתִּי וְדָדִי dedit ei pro dabis, et. 30. וְנָתַתִּי וְדָדִי Redemiisti me p̄ redimes, Et. 54. וְנָתַתִּי וְדָדִי Redemit in pace pro redimet, Eze. 13. וְנָתַתִּי וְדָדִי fuit imber inūdās pro erit, et. 28. וְנָתַתִּי וְדָדִי Et eduxi ignē p̄ educā. Et eo. ca. וְנָתַתִּי וְדָדִי Et dedi te in cinerē pro dabo. Et rursus . In terrā וְנָתַתִּי וְדָדִי proiicere feci te p̄ faciā . Et in Hobadiāb. i. Abdia Ecce paruulū וְנָתַתִּי וְדָדִי dedi te pro dabo, Et Michex. 7. Ne lateris inimica mea, qz cecidi וְנָתַתִּי וְדָדִי surrexi pro

surgā, Chabbacuc .3. וְנָתַתִּי וְדָדִי Egressus es i salutē populi tui pro egredieris, Et sic quādo p̄cedit dictio וְנָתַתִּי וְדָדִי. i. tunc, futurū capitur vice prateriti vt. Exo. 15. וְנָתַתִּי וְדָדִי Tunc canet Adoscēb pro cecinit, Et Numeri. 21. וְנָתַתִּי וְדָדִי Tunc canet. Israel pro cecinit, Deutero. 4. וְנָתַתִּי וְדָדִי Tunc diuidet Adoscēb p̄ diuisit, Et talis est mos i lingua. Ismabelitica, vt Rab. Abraham scripsit .

Et pro praterito imperfecto . Isaia .6. Duabus וְנָתַתִּי וְדָדִי opiebatur vultū suū, et duabus וְנָתַתִּי וְדָדִי volabat, Et paulo inferius וְנָתַתִּי וְדָדִי Et mouebatur sup liminaria.

Utitur etiam praterito perfecto p̄ imperfecto vt Gene .4. Quia virū וְנָתַתִּי וְדָדִי occidi p̄ occidebā in vulnere meo hoc ē Si vulnerabat me q̄spiā, occidebā eum vt exponit. Rab. Dauid in Adichlól. Benoni. i. participiū actiuū non inuenitur loco prateriti, et futuri, וְנָתַתִּי וְדָדִי . Rab. Jonāb illud. Gen. 41. Et parhób וְנָתַתִּי וְדָדִי sōniās scribit eē vice p̄teriti. i. somniavit. Sed Rab.

R 2 Dauid

Dauid dicit eē benoni. i. erat sō
 niās, aut sōniabat q̄ staret ius
 ta flumē, Et sic illud. Isa. 65.
 Coelos novos, et trā nouā ego
 הָיוּי faciēs siue facio. Rab. Jo
 nāh expōit feci, Sed est parti
 cipiū facio, וְעָשָׂה. n. coelozū, et trā
 creatio fuerit à p̄ncipio, quotti
 die tñ dicit eos facere, quia eos
 sua p̄seruat virtute, et potētia.
 ¶ Ponit etiā p̄teritū vice ma
 cōr vt. 2. Reg. .12. נִאָצְפָה וְנִאָצְפָה
 blaffemādo blaffemasti, v̄ blaf
 femare fecisti, Et. Ezechie. 13.
 וְלֹא רָאִתָּה וְלֹא רָאִתָּה. Et vt nō videāt, qd̄
 est p̄pter non videre, Et. לֹא רָאִתָּה
 וְשׁוּׁׁ vt nō p̄uertāt, Et leui. 14.
 וְהָיָה אַחֵר אַחֵר postq̄ eruit lapides,
 Et אֲרִיזוֹת אֲרִיזוֹת extēdēdo furorem
 suū, Et אֲרִיזוֹת אֲרִיזוֹת, vt dispdat
 ipse eos.
 ¶ P̄teritū loco ip̄atiui non
 inuenitur.
 ¶ Participiū passiuū p̄ actiuo
 et p̄tra inuenit̄ vt Judicū. 8. p̄
 viā הַשְּׂכָנִים habitatiū ī taberna
 culis psal. 101. Dies mei sicut
 umbra וְשָׁׁׁ declinans, Cāti. 3.
 Oēs ip̄i וְהָיָה tenētes gladios,
 Ester. 3. Cursores egressi sunt

וְהָיָה festinātes. Et supra. co.
 ca. 8. Et. 3. Reg. 22. Et rex erat
 וְהָיָה constitutus in curru, Et.
 Dani. 10. Steti וְהָיָה trepid⁹.
 Et. Isa. 27. מִיִּדְּכֹחַ plagā
 וְהָיָה pcussi eius pcussit eū.
 ¶ Macōr ponitur vice p̄ate
 riti, imperatiui, et futuri vt
 dictum est libro .2. capite. 6.
 ¶ Imperatiuum ponitur vice
 futuri multis ī locis vt. Gene.
 42. Et vos וְהָיָה ligamini
 pro ligabimini, Deuteronomi.
 32. Ascende, et וְהָיָה mōzere pro
 mōzies, Genesis .12. Et
 וְהָיָה esto benedictio pro eris,
 Et. 20. Et orabit pro te, et
 וְהָיָה viue pro viues, psalmo.
 36. וְהָיָה et delectare pro
 delectaberis in domino, Et
 וְהָיָה habita in saeculum pro ha
 bitabis, et psalmo. 2. Et וְהָיָה
 exultate pro exultabitis in tre
 more et .67. וְהָיָה perde feras
 pro perdes, prouerbiorum .3.
 et וְהָיָה inueni gratiam pro in
 uenies, Et. 4. Regum .5. Et
 וְהָיָה munda pro mundabit se,
 prouerbiorum .4. Custodi p̄ae
 cepta mea, et וְהָיָה viue p̄uiues,
 Et. 6.

Et. 6. Uade ad fornicā piger, et עֲנִי sapiens esto pro eris. Futurum ponitur vice prateriti multis in locis, vt quando est cum dictione יֵשׁ .i. tunc vt dictum est. Exo. 15. Abyssi יַמֵּי עֲרָבִים operient eos p operuerunt. Et rursus יִחַדְדוּ Deuorauit eos, sicut stipulam. Et. 33. Et Moyses יִקַּח accipiet tabernaculum pro accepit. Iudicum. 2. אֲסַע Ascendere faciam vos de Aegypto profeci. et. 2. Regū. 2. Non יִדְרֹגוּ persequentur ultra p persecuti sunt. p̄o. 105. אֲפֶרֶת אֶרֶץ Aperriatur terra pro aperta est. Et rursus. Et flāma וְהִלָּחֵט combustet impios pro cōbussit. Et iterum יִשְׂרָאֵל facient vitulum pfercerunt, et. 77. יִקַּח קִמְפֵי Kumpet petras pro rupit. Et pro p̄terito imperfecto. vt Gene. 29. De puteo ipso יִשְׂרָאֵל p̄pinabāt gregibus. et rursus. יִקְרְבוּ Et cōgregabuntur greges pro congregabantur. 1. Regū. 13. Et faber non יִמָּצֵא inuenietur pro inueniebatur. Et pro p̄senti. 1. Regum. 24. Ut quid יִשְׁמָעֵךְ audies verba pro audis. et Gene

sis. 2. Et inde יִשְׁמָעֵךְ diuidet s̄ pro diuidit se. et. 32. Quo יִשְׁמָעֵךְ vades pro vadis. Et rursus. Non יִחַדְדוּ comedent pro comedunt filij Israēl. Et loco macōz, vt. 2. Paralipom̄. 24. Tempore יִשְׁמָעֵךְ afferendi arcam id est quo afferebāt arcam. Ecclesiasticis. 8. Ne festines à facie eius יִשְׁמָעֵךְ id est ire: id est recedere. primi Regum sc̄do. Ne multiplicetis יִשְׁמָעֵךְ id est loqui Isaia. 52. Non addet יִשְׁמָעֵךְ venire. Possunt tamen hęc exponi subaudiendo ו id est vt loquamini, vt veniat secundum Rabbi Abraham.

De coniunctione pro nominis cum verbo, et specialiter cum praterito perfecto.

Caput. 13.

uidit, et qd significet p nomē tam affixum, siue coniunctum cum nomine, et verbo q̄ separatum libro. 2. ca

pite. 34. dictum est, modo vero est annotandū q̄ p̄nomē primæ p̄sonæ nō iungit̄ verbo p̄riæ p̄sonæ nec p̄nomē sc̄dæ p̄sonæ iūgit̄ verbo sc̄dæ p̄sōæ. **Ab̄. n. dicim⁹** in lingua hebræa פִּעַלְתִּיכִי פִּעַלְתִּיכִי operatus sum me, operatus es te, etiam in verbis significantibus actionē immanentem, quia agens quatenus agens, non est patiens, nec cōtra. **Unde illud. Ezechiel. 29.** Ego עָשִׂיתִי לִי exponūt feci mihi, ⁊ non me. Sed tertia cum tertia conuenienter iungitur, vt paulo inferi⁹ patebit. **Est etiam sciendū q̄ pro nomen in prima, et secūda præteriti persona æquatur, vt Jeremie. 2.** **Ab̄** in foramine (vel fossa) מָצַאתִים id est inuenisti eos, et אָתָּה נָשַׂאתִים tu portasti eos, **Eze. 16.** et וַתִּתְּנֵהוּ et dedisti eū coram eis. **Eze. 16.** Et incuruādo הִכַּרְתִּינִי incuruasti me. **Judicum. 11.** Excipiūt̄ illud. **Canticorū. 5.** quia sic אֲדַרְשֶׁנּוּ אֲדַרְשֶׁנּוּ ad iurasti nos, pro אֲדַרְשֶׁנּוּ Et tu הִלַּמְתִּינִי genuisti nos pro הִלַּמְתִּינִי genuisti nos **Jeremie. 2.** Et cum prima persona præteriti, vt עָשִׂיתִי feci ea **Isaia. 42.**

אֲנִי dereliqui eos. **Pronomen quoq̄ iunctum cum secunda persona plurali masculina, et tertia plurali foeminea, æquatur, vt Zacha. 7.** Nunquid ieiunium צִמְתִּיתִי ieiunastis mihi. **Est enim sicut צִמְתִּיתִי אֶתְּךָ et Numeri. 20.** Quare אֲנִי הֵרַגְתִּינִי ascendere fecistis nos ex **Aegypto, qd̄ est sicut הֵרַגְתִּיתֵם אֶתְּכֶם** Et sic in futuro vt ancillæ meæ vt extraneum. תִּחְשַׁבְנִי quod est sicut תִּחְשַׁבְנֵהוּ אֶתְּךָ **Reputabunt me Job. 19.**

Est etiam annotandum q̄ literæ quibus pronomina conficiuntur sunt sex quæ continentur hoc mēoziali signo םִיְיָנִי id est he, caph, nun, uau, iod, et mem, tam in nominibus (vt dictum est) q̄ in verbis, de quib⁹ sumus dicturi, et interdum est vna litera cum daghés, et quādoq̄ sine daghés, aliquando duæ, interdum tres pronomina conficiunt. Sed iam verborum indaganda est coniunctio, ⁊ in verbo perfecto, ⁊ à præteriti tertia persona inchoādū. **Et p̄igitur siue tertia persona decem iungitur pronomini**

bus, et imperfectis camés muta-
tur in seuá v' seuá patách si pri-
ma est gutturalis, et patách i ca-
més, et tertia est cum chólem, et
vau, Vel est cum seuá, et duob⁹
camefín, et he, et vau, et sírec, vt
מְרִירָה עֵינֵי מְרִירָה Glendidit eū, de-
reliquit eum, inuestigauit eum,
et עֵינֵי מְרִירָה Quæ idéz
significát. Et cū scdo pnoie ē
cum seuá, camés quia semp est
longa seuá, et caph cum camés,
et soph passúc, atbnách, zachéph
tertia est cum seghól, vel est cū
camés, et caph cū seuá, ne coïn-
cidat cū caph foemineo vt יָלְדָה
genuit te. Deut. 32. וְיָלְדָה וְיָרִית
te. p̄o. 44. עֲבָדָה seruiuit tibi.
Deute. 15. יָלְדָה genuit te. Pro-
uer. 23. יָרִית possedit te. Deute.
32. עֲבָדָה respondit tibi Jere. 30.
כָּבֵדָה glorificauit te. Isa. 55. Et
absq̄ accētu diuisiuo similiter
Inuenitur, vt Jeremie. 23. Quid
עֲבָדָה respondit tibi dominus.
Et cū tertio pronoiē cōmuni
est cum seuá, camés, et patách, et
chiríc cum nun, et iod, vt מְרִירָה
visitauit me, וְיָלְדָה misit me. 4.
Reg. 2. עֲבָדָה dereliquit me. Isa.

49. וְיָלְדָה absorbuit me. p̄o. 55.
Et cū soph passúc, atbnách, et
Zachéph, patách mutat in ca-
més, vt p̄o. 39. Cor meū עֲבָדָה
dereliquit me. Nume. 19. Non
dñs וְיָלְדָה misit me, Et rursus.
Scietis q̄ dominus וְיָלְדָה misit
me. Et וְיָלְדָה dedisti mibi.
Judicum. 1. מְרִירָה vocauit me.
Isa. 49. Sūt tamen nonnulla
cū camés, quæ accentum nō ha-
bent diuisiuū ad denotandū q̄
fm normā debuerāt esse cū ca-
més ppter hannách occultū. i.
lřam quiescētē. Nā post tertiā
lřaz ē nach occultū, et idcirco de-
buerat fm normā eē cū camés,
et nō patách, vt Prouer. 8. Dñs
עֲבָדָה possedit me. p̄o. 117. עֲבָדָה
exaudiuit me i latitudine dñs, et
Iob. 4. מְרִירָה euenit mibi, et. 1.
Reg. 28. Vel qd וְיָלְדָה decepisti
me, et p̄o. 16. עֲבָדָה cōflasti me
et Iob. 30. וְיָלְדָה docuit me. In-
uenit, et cū seri in pihél haddas-
ghús, vt Isa. 8. וְיָלְדָה Et corripuit,
vt erudiuit me. Et cum
4. pnoie est cū seuá, et duob⁹ ca-
mesín, et mē vt וְיָלְדָה vēdidit eos
Deu. 32. וְיָלְדָה misit eos. eze. 13.

כָּלָם portauit eos. Isaic. 53. Et
 וְכַפֵּרָה operuit eos. Exod. 15. Et
 interdum (quia dictio est lōga)
 tertia radicalis litera est cū pa
 tách, vt Hamos. 9. Et וַיִּצְרַק
 cussit eos in capite. Et cum
 quinto pronome est cū seuá et pa
 tách, eo q̄ dictio est breuis ob
 pūctorum multitudinem, et seu
 uá, et seghól cū caph, et mem, vt
 omne כָּן כִּם sicut פָּקַדְכֶם, שְׁלַחְכֶם
 Misit vos, visitauit vos,
 Et cū sexto pronome cōmuni
 est cū seuá, et duob⁹ camefín, et
 nun, et yau cum sūrec vt מִכַּרְנוּ
 vendidit nos Genes. 31. וַיַּזְכֵּנוּ
 dereliquit nos Hezra. 9. וַיִּזְכֵּנוּ
 Recordat⁹ est nr̄i. p̄o. 113. וַתִּתְּנוּ
 dedit nos. p̄o. 123. וַיֵּדְעוּ
 nos. Isa. 63. Et cum septimo
 pronome foemineo est cū seuá, et
 duob⁹ camefín, et he cū mappic,
 vt חֲקַרְהָ inuestigauit eam Job
 28. יִסְדָּהָ fundauit eam. p̄o. 23.
 וַיִּשְׁבֵּרְהָ cōtriuuit eā. Isa. 30. Et in
 terdū he d̄escit, vt Hamos. 1.
 Et indignatio ei⁹ נִצַּחְהָ ser
 uauit eā in seculū. Et in Adas
 cōz sunt multa quiescētia præ
 ter normam. Et cum octauo

pronome foemineo cū seuá, ca
 mēs, seri, et caph cū seuá vt פָּקַדְךָ
 visitauit te, וַיִּשְׁבֵּרְךָ contriuuit te.
 Eze. 27. et וַיִּשְׁאַלְךָ interrogauit te
 Judicū. 14. Et cū nono pronome
 foemineo cū seuá, et duobus ca
 mesín, et nun, vt פָּקַדְנָךְ visitauit
 eas, et in pihél haddaghús כִּבְצַעַן
 congregauit eas. Isa. 34. Et
 cū decimo pronome foemineo
 cum seuá, patách, seuá, et seghól
 cum caph, et nun, vt פָּקַדְכֶן visi
 tauit vos, שְׁלַחְכֶן misit vos.

De sc̄da persona præteri
 ti cū sex pronomibus,

Secūda præteriti p̄sona,
 sex iūgitur pronomib⁹.
 Nō em̄ (vt dictū est) p
 nomen secundæ p̄sonæ vtriusq̄
 numeri, cōiungitur cum prono
 mine secundæ personæ, vel prio
 mæ, et ita sex remanent coniun
 ctiones.

Secunda igitur persona iun
 cta cum primo pronome est
 cum seuá, patách, seuá, et chól
 lem et yau, vel camēs et hé, et
 yau cum sūrec, vt פָּקַדְתָּ שְׁלַחְתָּ
 visitauisti

visitauisti eum, misisti eum, vel
 וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti eum, misisti eum, vel
 cum chiric, vt וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti eum. Ezechiel. 16. quod & su-
 perius citauimus.

¶ Et cum secundo pronomine
 cum seuá patách, seuá patách,
 & chiric cum nun, & iod. Sed pa-
 tách ipsius tau cū accentu diui-
 suo vt soph passúe, vt atbnách
 vt Zachépb mutatur ī camés,
 vt Jere. 2. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 fortior fuisti
 me, & p̄o. 138. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 inuestiga-
 sti me, & וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 dereliqsti me. Il-
 lud tamen. p̄o. 16. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 cōfla-
 sti me est cum camés, q̄ q̄ prædi-
 ctum non habeat accentum.

¶ Et cū tertio pronomine cum
 seuá, patách, seuá camés, et mē
 vt וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti eos. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 recordatus es eorum, וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 au-
 diuisti ea. Isae. 48. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 fun-
 dasti ea. p̄o. 118.

¶ Et cū quarto cū seuá, patách
 seuá, camés, nun, & vau cū sūrec
 vt וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti nos, וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 misisti nos. Hūe. 13. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 elo-
 gasti nos. p̄o. 59. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 diuisi-
 sti nos. Ibidē & secūda cum chi-
 ric loco patách, & tau cū camés

loco chiric, vt tu וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 genuis-
 sti nos. Jere. 2. pro וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 et sic
 Jeho. 2. Innoxij erimus ab ad-
 iuratione hac qua וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 ad-
 iurasti nos pro וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 Secū-
 dum enim normam debent esse
 cum chiric, quia vox est in lin-
 gua foeminea teste Rabbi Da-
 uid in AlDichlól, Et illud Jeho.
 2. וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 descēdere fecisti nos,
 est cum feri loco chiric, quia fe-
 ri, et chiric sunt propinqua, vt
 ostendit וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 addo, addo, &
 in binían bifhíl וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק

¶ Et cū quinto pronoiē foemi-
 neo cum seuá, patách, seuá, ca-
 més & he cū mappic, vt וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 AlDisisti eā, visitasti eam.

¶ Et cū sexto pnoie cū seuá pa-
 tách, seuá camés, et nun וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti eas, visitasti eas.

¶ De prima p̄teriti p̄sona, q̄
 octo iūgitur pronomibus.

Quina p̄teriti perso-
 na communis generis
 octo iungitur prono-
 minibus, et cum primo est cum
 seuá, patách, seuá, chiric iod, et
 vau, vel cum iod, he, et vau cum
 sūrec, vt וְהָיָה כְּמִשְׁלַח עֲמָלִיק
 visitasti eum, et

Isa. 43. Ad gloriã meã בראתיני
 יצרתני אף עשיתני creauit eum for
 maui eũ, etiam feci eũ כמכתני sta
 biliui eum. Gen. 27. ונשחתני vn
 xi eum. ps. 88. ועל בקרתיהו visi
 tauit eũ. Et וכלתני valui p̄æ eo,
 ps. 12. Et cum chiriẽ loco pa
 rãch, vt Judicũ. 13. מן אלהיהו
 petiui eũ. 7 p̄æ. Reg. 1. A domi
 no ואלהיהו petiui eum.

Et cum secũdo בקרתני visita
 ui te, בחרתני elegi te, et non
 מאכרתני abieci te. Isa. 41. Et rur
 sus. Etiam עזרתני Adiuui te,
 etiam תמכתני sustentauit te.

Et cũ tertio בקרתים visitaui
 eos. Et puer. 30. Et nõ ודעתים
 noui ea. et Isa. 42. Hæc verba
 ופועותי feci eis, et non וינתתים de
 reliqui eis. Et cum quarto
 בקרתכם visitaui vos שלחתכם
 dimisi vos. Et cum quinto
 בקרתהי visitaui eam שלחתי
 dimisi eam. Isa. 50. Et cum sex
 to בקרתך visitaui te, ונטתך de
 reliqui te. Isaie. 54. ונתתך des
 di te. Eze. 16. Et cum septi
 mo בקרתן visitaui eas, ודעתן
 cognoui ea. Isa. 48. et. 50.

Et cum octauo בקרתכן visitaui

taui vos.

Quod tertia pluralis decẽ
 iugitur pronomibus.

Etia vero pluralis decẽ
 iugitur pronomibus, 7 secũda in singulis
 est cũ camẽs, vt בקרתיהו visitaue
 runt eum. Et Zacha. 13. ודקרהו
 Et configent eũ, ודרשנהו 7 quæ
 rent eum pro quæsierunt eum.

Et cum secundo בקרני visita
 uerunt te. Isa. 26.

Et cũ tertio בקרני visitaue
 runt me, ויבנוני dereliquerunt
 me. ps. 26. והלמוני percusserunt
 me. Prouerbiorũ. 23.

Et cum quarto בקרם visita
 uerunt eos.

Et cum quinto בקרוכם visita
 uerunt vos.

Et cũ sexto בקרנו visitaue
 runt nos, וכלענוני declutuerunt
 nos. ps. 123. ושבנוני inundaue
 runt nos. Ibidem.

Et cum septimo בקרהי visita
 uerunt eam.

Et cum octauo בקרך visita
 uerunt te.

Et cum nono בקרן visitaue
 runt eas.

Et cũ

Et cum decimo פְּקַדְנֵי visitauerunt vos.

Quod secunda pluralis sex iungitur pronomibus.

Eterum secunda pluralis sex iungitur pronomibus remoto mem, et ei loco suffecto vau, qz sic inuenit Zacha. 7. הֲיִימְנֵי יְעִינֵימִי יְעִינֵימִי ieiunastis mihi. Et Num. 20. אֲסַחֲרֵנִי Ascendere fecistis nos, Et sic פְּקַדְנֵי visitastis nos. Unde secundum hanc formam iungitur sex pronomina, secunda existente cū patách פְּקַדְתֶּם פְּקַדְתֶּם פְּקַדְתֶּם פְּקַדְתֶּם Visitauistis eū, stis me, stis eos, stis nos, stis eā, stis eas.

Quod prima pluralis octo iungitur pronomibus.

Prima vero pluralis

Octo iungitur pronomibus in singulari secunda existente cū patách, vt פְּקַדְנֵי visitauimus eū, חֲשַׁבְנֵי reputauimus eum. Isa. 53. דָּרַשְׁתֶּם quæsiuimus eū, pri. Paral. 13. פְּקַדְנֵי visitauimus te, שָׁכַחְנֵי oblitī sumus te

po. 43. פְּקַדְנֵי visitauim⁹ eos פְּקַדְנֵי visitauimus vos. Et ex pibei haddaghús פְּרַכְנֵי bene diximus vobis, פְּקַדְנֵי visitauimus eam, שָׁמַעְנָה audiuim⁹ eā. po. 131. חֲקַרְנָה iuestigauim⁹ eā. Job. 5. פְּקַדְנֵי visitauimus te פְּקַדְנֵי פְּקַדְנֵי mus eas, et mus vos.

Quod tertia foeminei, decem iungitur pronomibus.

Tertia vero foeminei decem iungitur pronomibus he signo foemineo, mutato in tau raphatū, et scda cū camés existente, et tertia cū patách, vt פְּקַדְתָּהּ visitauit eū, נָתַתָּהּ retribuit ei, puer. 31. Et cū accētū diuīsiuo vt athnách, vt soph passúc, et Zachéph patách mutatur in camés, vt אָכַלְתָּהּ comedit eum. Gen. 37. שָׁמַרְתָּהּ sustētauit eum Isa. 63. צָרַפְתָּהּ cōflauit eū, po. 104. inuenit tñ i soph passúc cū patách, vt primo. Regu. 18. filia Saul אָהַבְתָּהּ dilexit eū. Et tertia cū patách, et tau daghessatū. Loco tau signi foeminei deficientis, et cū vau tertiae psonæ signo. Qd (vt leuior sit pñciatio he) factū ē

Debuerat

Debuerat em̄ esse פְּקַדְתָּנוּ
non inuenit p פְּקַדְתָּהּ vt Ruth
4. וְיָלְדָהּ peperit eū, וְנָמְלָתָהּ abla
ctauit eum. pzi. Regū. 1. וְנָבְרָתָהּ
furata est eum Job. 21.

Et cum secundo pronomine
פְּקַדְתָּךְ visitauit te. Et Jere. 22.
Et matrem tuam quæ וְיָלְדָתְךָ pe
perit te, et in soph passūc cum ca
més tertia, vt canti. 8. וְיָלְדָתְךָ pe
perit te. Et cū tertio פְּקַדְתָּנִי
visitauit me. Et cum athnách,
et soph passūc cum camés, et ter
tia, vt וְאָכַלְתָּנִי comedit me. p̄o.
68. וְשָׁמַרְתָּנִי sustētauit me. Isa.
63. וְשָׁטַפְתָּנִי inundauit me. p̄o.
58. Et cum quarto secunda
et tertia cum camés existētibus
et tau cū patách q̄ dictio sit lon
ga, vt Hoseæ. 2. וְאָכַלְתָּם et deu
orauit eos bestia agri. et Isa.
47. Ignis שָׂרַפְתָּם cōbussit eos.
et. p̄o. 118. וְשָׁמַרְתָּם custodiuit ea
וְשָׁמַרְתָּם quæsiuit eos. Hose. 2.

Et cum quinto פְּקַדְתֶּכֶם visi
tanit vos.

Et cum sexto פְּקַדְתָּנוּ visita
uit nos וְיָצָאתָנוּ inuenit nos. Ju
dicum. 6. Et cum camés i soph
passūc, vt Numeri, 20. Tu nosti

omnem laborem qui וְיָצָאתָנוּ in
uenit nos.

Et cum septimo פְּקַדְתָּהּ cum
tribus camésin, et he cum map
pic secundum normam, q̄q̄ nō
sic inuenitur, sed inuenitur se
cunda cum camés, et tertia cum
patách, et tau cum daghés, et
he lene, et lōga vt פְּקַדְתָּהּ visita
uit eum, et in alijs Biniamim
vt וְנִכְעַסְתָּהּ et irritabat eam. et
Ruth. 3. Et fecit omnia iuxta
quæ וְיָצָאתָהּ præcepit ei, et Isa. 34.
Et manus eius תִּלְקַחְתָּהּ diuisit
eam. et Eze. 14. Si malam be
stiam transire fecero וְשִׁבַּרְתָּהּ et
orbauerit eā, Et deficit tau fœe
minei præteriti signū, et secūdū
normam debuerat esse פְּקַדְתָּהּ
tau vero vltimum, et he sunt si
gna pronominis passiuui.

Et cum octauo פְּקַדְתָּךְ visita
uit te cū duob⁹ camésin, et feri, et
caph cum seuá, et si dictio fuerit
longa, tau erit cum seghól, vt
Ruth. 4. Mar⁹ tus q̄ אָהַבְתָּךְ di
lexit te, et lōgū vt Isaie. 47. scia
tua ip̄a שֹׁנֵי בְרַתְךָ puerit te. Et
cū nono et decio פְּקַדְתֶּיךָ
visitauit eas, visitauit vos.

¶ **Q**uod secūda persona prateriti foeminei sex iūgit p̄noib⁹.

Secūda p̄soa p̄teriti foeminei, sex iūgit p̄noib⁹

Et cū chiric p̄oīf loco seuā, Alioq̄ cū p̄noie p̄i vtriusq̄ ḡn̄is trib⁹ ex̄ntib⁹ seu aīn, grauis admodū foret eorū p̄nūciatio, ⁊ protrahendi gratia est cū iōd, vt **וְיָבִיטָהּ** visitasti eū, Et **עֶזְכֵּי** 16, **וְיָתַתָּהּ** ⁊ dedisti eum.

¶ Et cū secūdo **וְיָבִיטָהּ**. Visitasti me, ⁊ cum chiric vice patách **וְיָבִיטָהּ** genuisti me **יֵרֵמִיָּהוּ** Jere. 15. Et in binian bibl̄l Judicuz. 11. In curuādo **וְיָבִיטָהּ** icuruasti me, ⁊ in pibél baddaghús. 1. 1. Reg. 19, Ut q̄d sic **וְיָבִיטָהּ** ꝑcepisti me.

¶ Et cū tertio **וְיָבִיטָהּ** visitasti eos, Et **יֵרֵמִיָּהוּ** 2. **וְיָבִיטָהּ** i foramine **וְיָבִיטָהּ** iuenisti eos, Et **עֶזְכֵּי** 16. Tu **וְיָבִיטָהּ** portasti eos.

¶ Et cū quarto **וְיָבִיטָהּ**. Visitasti nos, Et cū camés vice chiric **יֵרֵמִיָּהוּ** 11. Et **יֵרֵמִיָּהוּ** 2. ⁊ canti. 5. q̄ superi⁹ in p̄icipio capitis sunt citata, Et cū seri vt i praterito masculino.

¶ Et cum q̄nto, ⁊ sexto **וְיָבִיטָהּ** **וְיָבִיטָהּ** sti eā, sti eas.

¶ **Q**uod secunda pl̄is foeminei sex iūgitur p̄noib⁹.

¶ **Q**uod tertio secūda pl̄is p̄teriti foeminei sex iungit̄ p̄noib⁹, vt masculini vt **וְיָבִיטָהּ** **וְיָבִיטָהּ** **וְיָבִיטָהּ** **וְיָבִיטָהּ** visitastis eū, stis me, stis eos, stis nos, stis eam, stis eas.

¶ Quōd participia iungūtur p̄noib⁹. Cap. 14.

¶ Participium actiuū singulare masculinū decēiūgit̄ p̄noib⁹ vt **וְיָבִיטָהּ** visitas

eū, vel **וְיָבִיטָהּ** tertia cum seri vt **וְיָבִיטָהּ** faciēs eū **יֵרֵמִיָּהוּ** 4. **וְיָבִיטָהּ** spernēs eū puer. 14.

¶ Et cū sc̄do **וְיָבִיטָהּ** visitas te secūda cū seghól vt **וְיָבִיטָהּ** formās te **יֵרֵמִיָּהוּ** 45. **וְיָבִיטָהּ** dās te. **יֵרֵמִיָּהוּ** 20. **וְיָבִיטָהּ** redimens te. **יֵרֵמִיָּהוּ** 44.

¶ Et cū chiric vt. 2. para. 34. Ecce ego **וְיָבִיטָהּ** addo te, vt **וְיָבִיטָהּ** grego te ad p̄res tuos, Et. 2. 1. Reg. 4. **וְיָבִיטָהּ** filiū Saúl **וְיָבִיטָהּ** inimicāstis tibi, Et **יֵרֵמִיָּהוּ** 23. Si occurreris boui **וְיָבִיטָהּ** iūmicāstis tibi.

¶ Et si

Et si tertia, vel secūda litera fuerit gutturalis, erit cū seri, vel patách secūda vt pri. 1. Reg. 21. Ego **אֶחְיֶה** mitto te, Et. Isa. 43. **אֶרְאֶךָ** creans te. Iahacób, Et Isa. 51. Semini Abrahám **אֶחְיֶה** diligēti te, Et cū accētudi uisuo vt athnách, soph passúc Zachéph, tertia ē cū seghól, et caph cū camés, et raphéhv t psa. 120. **אֶשְׁמְרֶךָ** custodiēs te, Et rur sus Dñs **אֶשְׁמְרֶךָ** custodit te, Eccliaſtis. 2. Ademento **אֶתְּבַרְאֶךָ** creantis te, Et in pihél hadda ghús. Eccliaſtis. 7. Seruū tuū **אֶמְלִיךָ** maledicētē tibi, Et caph cū daghés. Deuter. 8. Dñs de⁹ **אֶמְרֶךָ** erudit te.

Et cū tertio **אֶמְרֶךָ**, vt **אֶמְרֶךָ** visitās me vt Jiób. 19. **אֶחְיֶה** redimens me viuit, Isaie. 49. **אֶרְבִּי** formans me ex vtero, **אֶרְבִּי** exprobrās me. p̄o. 118. **אֶחְיֶה** diligēs me. Isa. 41. et Jiób. 32. Tol lat me **אֶשְׂפֵי** faciēs me, Et cum patách loco seri vt Isa. 47. **אֶרְאֶה** dixisti, non est **אֶרְאֶה** videns me.

Et cū quarto **אֶמְרֶךָ** visitans eos vt **אֶמְרֶךָ** redimēs eos fortis, et **אֶמְרֶךָ** psequēs eos. p̄o. 34.

אֶמְרֶךָ cōgregās ea. p̄o. 38. et cū seri loco camés. p̄o. 67. **אֶמְרֶךָ** mināscis. Et cū q̄nto **אֶמְרֶךָ** secūda cū seghól, vel cū patách **אֶמְרֶךָ** visitans vos, vt Isa. 43. **אֶמְרֶךָ** dixit dñs **אֶמְרֶךָ** redimēs vos. Et cum sexto **אֶמְרֶךָ** visitās nos. Isaie. 63. **אֶמְרֶךָ** redimens nos, **אֶמְרֶךָ** vidēs nos. Isa. 29. et 33. **אֶמְרֶךָ** iudicans nos.

Et cū septimo **אֶמְרֶךָ** visitās eā, vt Isa. 27. Ego dño **אֶמְרֶךָ** seruo eā, et 24. **אֶמְרֶךָ** destruit eā, **אֶמְרֶךָ** vt puer. 27. **אֶמְרֶךָ** abscōdens eā. Et in pihél hadda ghús. Ego **אֶמְרֶךָ** seduco eam. Iose. 2. i quo Jod ē loco be radicalis literæ. Et cū octauo **אֶמְרֶךָ** visitās te, vt Isa. 49. Et **אֶמְרֶךָ** redimens te fortis Iahacób. Et cum nono, et decimo **אֶמְרֶךָ** visitans eas, vel ans eas, tans vos.

Plurale masculinum:

אֶמְרֶךָ Plurale masculinum decē iungit p̄noib⁹ remoto mē vt **אֶמְרֶךָ** visitantes eū tertia cū camés p̄pter Jod qđ scribit **אֶמְרֶךָ** comedentes eum Jere. 2.

inuocantes eum. p̄o. 144. **וְרָשׁוּ** quærētes eū. p̄o. 23. **וְרָשׁוּ** mittētes eū. puer. 10. **¶ Et cū**
sc̄do פִּקְדוֹן visitantes te tertia
 cū **seghól קְרִיבִים** q̄rentes te. p̄o.
 9. **קְרִיבִים** exprobrātes te. p̄o. 68.
¶ Et cū tertio פִּקְדוֹן visitantes
 me tertia cū **patách**, qđ cū **ath-**
nách, et **sóp̄h passúc**, et sapius cū
Zachéph mutat̄ in **camés**, **רָדְפֵי**
שׂוֹנְאֵי odiētes me. p̄o. 7. **שׂוֹנְאֵי**
 me. p̄o. 9. **לְרַמְּךָ** impugnātes
 me. p̄o. 34. **¶ Et cum quarto**
פִּקְדוֹן visitātes eos tertia cū
seri, et **he** cū **seghól**. **¶ Et cū q̄nto**
פִּקְדוֹן visitātes vos tertia
 cū **seri**, et **caph** cū **seghól** **לְהַצִּיבְכֶם**
רָדְפֵיכֶם opprimētes vos. **Jud. 6.**
רָדְפֵיכֶם persequētes vos. **Isa. 30.** **¶ Et**
 cū **sexto פִּקְדוֹן** visitantes nos,
 tertia itidē cū **seri** **שׂוֹנְאֵינוּ** odiē
 tes nos. **Exo. 1.** **¶ Et cum septi-**
mo פִּקְדוֹן visitātes eā, tertia cū
seghól, et **he** cū **camés** **אֲפַיִתָּה** ab-
 scōdētes eam. **puer. 27.** **תֹּמְכֶנָּה**
 fulciētes eā. **puer. 3.** **אֲהַבְתָּהּ** dili-
 gētes eā. **puer. 18.** **¶ Et cū octa-**
uo פִּקְדוֹן visitātes te, tertia cū
patách, et **iod** cum **chiric**, et **caph**
 cū **seuá**, **Sed cū accētu diuisiuo**

vt **sóp̄h passúc**, et **athnách**, **pa-**
tách mutatur in **camés** **אֲכַלְתָּ**
 deuorantes te. **Isa. 30.** **¶ Et cū**
 nono et decimo **פִּקְדוֹן** visitātes
 eas, **פִּקְדוֹן** visitantes vos.

¶ De participio singulari
foemineo.

¶ פִּקְדוֹן participiū foemineū, et
 nō **פִּקְדוֹן** iūgitur decē pronomi-
 nib⁹, vt lenior sit pronūciatio.
 Quocirca **tau daghessaf**, et nō
 raphatur vt in cōiūctiōe nomi-
 nū desinentiū in **he**, et **sc̄da** lite-
 ra in singulis est cum **patách**.

¶ Et cum primo פִּקְדוֹן visi-
 tans eum, **וְיִצְחָקוּ** consiliāns eū,
2. Para. 22. **וְאִמְתָּהּ** nutriēs eū.
2. Reg. 4. **וְלִדְתָהּ** generās eū. **p-**
uer. 17. **¶ Et cū sc̄do פִּקְדוֹן** vi-
 sitans te, et **tau** cū **seghól**, qñ **h3**
athnách, vel **sóp̄h passúc**, vt
וְלִדְתָהּ generās te. **Prouer. 23.**

¶ Et cū tertio, et quarto פִּקְדוֹן
פִּקְדוֹן visitans me, ans eos.

¶ Et cū q̄nto פִּקְדוֹן visitans
 vos, **וְלִדְתֶכֶם** generās vos **Jere.**
50. **¶ Et cum sexto, et septimo**
פִּקְדוֹן visitās nos, **ās**
 eā. **¶ Et cū octauo פִּקְדוֹן** visi-
 tans te, **פִּקְדוֹן** negociatrix tua.

Eze.

Icedū quo
 ꝑ de cōiun
 ctione ma
 cōr cū pro
 nominibus
 Et primuz
 quō iungit
 macōr qđ est cū camés, ⁊ chólē
 vt פקוד, deide cū seuá ⁊ patách
 vt פקד, postremo cū seuá, ⁊ chó
 lē vt פקד, ubi memoriter tenen
 dum est qđ superi⁹ p̄ceptū est
 p̄nomina cū macōr quandoꝑ
 esse passiuā, interdū actiuā.

C פקד igitur macōr, decē iun
 git p̄noib⁹ mutato camés lato i
 camés chatéph istar פקדו או פקדו
 פקדו או פקדו vt Gen. 24.
 ופקדו cū audisset ip̄a, dū
 fugeret ipse. ps. 3. דפקדו dū tra
 xerit eum, Et Exod. 8. Non po
 teris ופקדו facere ipsum solus.
Et cum secūdo פקדו Et quā
 do est in soph passūc, vel cū ath
 nách, aut Zachéph tertia est cū
 seghól, Gen. 2. In die פקדו quo
 comederis tu, ⁊ Deu. 6. ופקדו
 Et cum dormieris tu, et. 29.
 ופקדו vt tráseas tu, Et p̄ma cū
 súrec leui. 23. פקדו cū messue

ris tu Et p̄ma cū camés lato,
 scđa existēte cū camés chatéph,
 Et scđa gutturali existēte p̄ma
 ē cū camés lato, scđa cū camés
 chatéph vt Ruth. 3. Et si nolue
 rit פקדו redimere te vel ē cū
 seuá, ⁊ camés chatéph vt פקדו
 vt custodiāt te פקדו ad perfe
 quēdū te, Et. Hobadiáb. i. Ab
 dias In die פקדו quo steteris
 tu, Et euphoniæ causa scđa est
 cum camés lato, et tertia cū ca
 més chatéph vt pri. Reg. 15.
 פקדו vt vngerē te in regē, Et
 Eze. 25. In oī פקדו contēnere
 tuo ē cū camés lato eo ꝑ qđ scit
 áleph. **E**t cū tertio פקדו. Et
 quādo ē iod tátū p̄nomen ꝑmu
 nit est actiuū, si vero sit cū nun,
 ⁊ iod vcz פקדו tūc ē passiuū vt
 plurimū. Ambo eī iueniūt iter
 dū, ⁊ actiuā, ⁊ passiuā vt Soph.
 3. In tpe פקדו. i. quo ꝑgregabo
 vos, Eze. 3. פקדו dū dico ego
 ad ipiū. Et iterdū p̄trabit ca
 més cū accētū vt ps. 37. ꝑ eo ꝑ
 פקדו seq̄bar bonū, Et. 29. פקדו
 Ne descendam in lacū, Exo. 2.
 פקדו Mū iterficere me vis.
 Et scđa existēte gutturali, p̄ma

est cū camés lato, et sc̄da cū camés chatéph vt. Eze. 20. In die בְּחַרְיָי qua elegi. Israël.

¶ Et cum quarto פָּקַדְתֶּם. Gene. 34. Uenerūt de agro בְּשִׂמְעֵימָם cū audissent ipsi, p̄o. 18. בְּשִׂמְרָם in custodiēdo ea, Et. 104. Et non dimisit hoīem לְעֵשֶׂתָם vt iurijs afficeret eos. Et p̄ma existente gutturali, p̄ma ē cū camés lato sc̄da vero cū camés chatéph vt Hose. 9. Eterūt abominabiles בְּאֵהָרָם sc̄dm diligere eozū .i. se cū dū q̄ ipsi dilexerūt, Et Hā mós. 2. p̄ eo q̄ מָאַסְתֶּם abiecerūt ipsi legē dñi.

¶ Et cū q̄nto פָּקַדְתֶּם. Deut. 5. Et fuit בְּשִׂמְעֵיכֶם cum audissetis vocē, Et cum sūrec. Leuiti. 19. וּבְקִצְרֵיכֶם. Et cū messueritis vos messē, Et cū chólē p̄ter normā, vt dilatef áleph euphoniæ gr̄a vt. Gene. 34. loq̄mini ad. Esau בְּמִצְעָיִךְ cū inueneritis vos, Et sc̄da exñte gutturali p̄ma ē cū camés lato, sc̄da cū camés chatéph vt. Isa. 30. p̄ eo q̄ מָאַסְתֶּם abiecistis verbū dñi, Et sic cū alijs l̄ris vt. Deut. 20. בְּקִרְבָנְכֶם cū accesseritis ad bellū, vel cum

seuá, et camés chatéph. Gene. 3. In die בְּאֲכַלְכֶם qua comederitis ex eo, Et Malachia. 1. בְּאֲמַרְכֶם. Cū dixeritis, Et. Numeri. 15. בְּאֲכַלְכֶם. Cum comederitis de pane trā. ¶ Et cū sexto פָּקַדְנוּ Jeho. 4. Donec עֲבַרְנוּ trāseamus nos, Exo. 16. בְּאֲכַלְנוּ. Quādo comedebam⁹ panē. ¶ Et cū septimo פָּקַדְהָ he cum mappíc Gene. 2. Et posuit cū in horto Hédén לְעֵבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ vt cole-ret eū, et custodiret eū. Inuenit et cū he quiescēte vt. 4. Reg. 8. Adie יַעֲזֹבָהּ qua reliqt̄ ip̄a terrā, Et sic cū seghól, et he p̄ter normā q̄escēte vt. Nūi. 15. בְּחִשְׁאָה. Cū peccauerit ip̄a p̄ errozē, vel פָּקַדְהָ aut פָּקַדְנָה vt. Genesis. 3. לְיַחֲמֶנָה. Ut calefaceret ipsū sc̄z. pecus. ¶ Et cum octauo פָּקַדְתִּי Ruth. 1. לְעֵזֹבָךְ. vt relinquamite, Et. Jere. 2. Et amarum עֵזֹבָךְ reliquisse te dominum tuum ¶ Et cum nono פָּקַדְתִּי. Et in verbis quiescentibus vt. Gen. 30. בְּבָאֵן cū venirent ipsæ. Et cū additione he, vt. Ruth primo עַדְבָּאֵנָה. Donec ingrederentur ipsæ Bethléchem,

Et cum decimo פְּקַדְּךָ .

Quo iugitur פְּקַדְּךָ .

Acor פְּקַדְּךָ cū patách, iugitur pnoibus, vt impatiuū פְּקַדְּךָ . Isa.

30. Expectat . Dñs לְחַנְּנֶכֶם vt misceatur vři, Judicū.13. Et coepit spiritus dñi לְפָעֻמוֹ ptere re eum. Eze.25. pro eo qd מְחַצֵּץ plausisti manu וְרִקְעָךָ et extēdisti te pede Res est cū patách (q̄q̄ nō est gutturalis lřa), vt dictiones sint pares, Et cū chiric vt.2. Hez.8. וְכִפְתָּחוּ . Et cū aperuisset ipse . Et.2. Regū . j. post q̄ cadere ipsius . i. postq̄ cecidit ipse, Et. Jere. 49. Avocce נִפְּלוּ qua ceciderunt ipsi.

De coniunctione p nominum cum imperatiuo . Caput.16.

Imperatiuum פְּקַדְּךָ vel פְּקַדְּךָ sex iungitur pno minib⁹ pzi ma existen-

te cū camés chatéph vt in macor, hoc pacto פְּקַדְּךָ אוּ פְּקַדְּךָ

פְּקַדְּךָ פְּקַדְּךָ אוּ פְּקַדְּךָ פְּקַדְּךָ פְּקַדְּךָ אוּ פְּקַדְּךָ פְּקַדְּךָ
 Uisita eum, vel visita eum, visita me, visita eos Uel visita eos, visita nos, visita eam, vel visita eam, vel visita eam, visita eas vt רָדַף רָדַף sequere cum p̄o. 33. פְּקַדְּךָ cum vau tantum, q̄q̄ sacris in literis non inuenitur teste Rab . Jehudáb chiugh, quia tamē inuenitur in Adacóz וְנָתַן וְנָתַן, cui imperatiuū assimilatur, dicimus et imperatiuum talē sequi formā, Et tale esse potest illud. Nūi .23. וְנָתַן וְנָתַן maledic eū à פְּקַדְּךָ vt autor est p̄dictus . Rab . Jehudáb, q̄q̄ alij dñt nun, 7 vau p̄nomen cōstituire masculinū, 7 q̄ nun est raphatū, et cum chólem p̄ter morem, vt illud puer. 5. Iniquitates suæ וְלָקַדְּךָ capiēt ipsū ipi um. Sed aliorum aliqua p̄beamus exēpla, פְּקַדְּךָ Uisita me psal.105. וְנָתַן . Ademento mei . eo. psalmo, וְנָתַן iudica me psalmo .7. וְנָתַן . Adiua me psalmo .118. Producitur et camés cum accentu psalmo.15. וְנָתַן Conserua me, וְנָתַן

liga ea prouerbiorum. 3. כַּתְּ כֵם.
 scribe ea. Ibidē. יוֹרְנוּ. Adiuua
 nos. p̄o. 78. נִצְרָה. Custodi eas
 puerbi. 4. קְרִבָּה. appropinqua.
 p̄s. 68. כְּחִבָּה. Scribe eā. Isaia.
 30. לְמַדָּה. doce illud Deuter. 31.
 מִרְאָה. Lege illud in aurib⁹ no
 stris Jere. 36. שְׁמַעְנָה. Audi illud
 Iob. 5. Et sc̄da gutturali exi
 stēte p̄ia ē cū seuá, sc̄da cum ca
 mēs siue sit à פֶּעַל siue à פֶּעַל
 נִאֲלָה. Redime eas. p̄s. 68. נִאֲלָה.
 p̄ba me. p̄s. 25. נִאֲלָה. Redime
 me. p̄s. 118. Et sic מִרְאָה inuoca
 me. p̄s. 49. פֶּרְעֵהוּ. desere eas p̄
 uer. 4. ab ip̄eratiuo cū patách
 פֶּקֶד. Et sic רְפֵאֵנִי sana me Jero
 re. 17. מִשְׁחָהוּ. unge eū. 1. 1. Reguz.
 16. שְׁמַעְנָה. Audi nos. 23.
 Et plurale פֶּקְדוֹתוֹ visitate eū
 פֶּקְדוֹתוֹ capite eū. p̄o. 70. פֶּקְדוֹתוֹ
 Visitate me, נִקְשׁוּנִי. quærite me
 Isa. 45. Et cū seuá, 7 camēs p̄
 pter literā gutturalē vt שְׁמַעְנָה
 Gene. 23. 7. 1. para. 28, שְׁאֵלוֹנִי. i
 terrogate me Isaia. 45. מִרְאָהוּ.
 Inuocate eum. Isaia. 56. Et sic
 פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ. Visi
 tate eos, tate nos, te eam, te eas
 יַזְבִּיחַ. relinquitte eam. Jere. 51.

Œfœmineū פֶּקְדוֹתוֹ iūgit ēt sex p̄
 noib⁹ p̄ia existente cū chiric,
 vel camēs chatéph hoc pacto
 פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ
 פֶּקְדוֹתוֹ. Visita euz, ta me, ta cos,
 tanos, ta eā, ta eas. Et Œfœmi
 neū vt פֶּקְדוֹתוֹ iungitur vt פֶּקְדוֹתוֹ

De cōiunctione p̄noim
 cū futuro. Cap. 17.

Kimafutu
 ri p̄sona oo
 cto iūgitur
 pronomi o
 nibus hoc
 mō פֶּקְדוֹתוֹ
 או פֶּקְדוֹתוֹ

פֶּקְדוֹתוֹ או פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ
 פֶּקְדוֹתוֹ או פֶּקְדוֹתוֹ או פֶּקְדוֹתוֹ
 פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ פֶּקְדוֹתוֹ
 eū, Vel bo eum, bo te, vel bo te,
 bo eos, bo vos, bo eā, vel bo eā,
 vel bo eā, bo te, bo eas, bo vos.
 Et si prima l̄ra fuerit guttura
 lis, áleph futuri signū, est cū seg
 hól, reliquæ vero literæ futuri
 signa, sunt cum patách מִרְאָהוּ
 Respondebo ei, aut exaudiam
 eum, מִרְאָהוּ videbo eum
 meri. 25. מִרְאָהוּ Ligabo eum
 Iob. 31. מִרְאָהוּ mittam te p̄i.

1. Reg. 16.

וְשִׂאֵלְהוּ interrogabit eū . Judi. 9.
 וַיִּמְצְאוּ Inueniet eū . Gene. 37.
 וַיִּחַמְדוּ figet eū . Exo. 10. וַיִּחַמְדוּ
 fodiet eū psal. 7. Et secūda cū
 seuá patách vt וַיִּתְאַרְהוּ formabit
 eū . Isa. 44. et cum camés cha-
 téph וַיִּתְאַרְהוּ formabit eū eo. ca.
 ḥḥ hac duo sunt ex binián pí-
 hél haddaghus. Et cū nun res-
 dūdāte vt facilior sit pronūcia-
 tio vt in eodē binián וַיְבָרְכֶנּוּ be-
 nedicet eū, וַיִּסְעֲדֵנּוּ fulciet eum
 psal. 40. וַיַּעֲבֲדֵנּוּ transibit eum
 Isa. 35. וַיִּחַמְדוּ praualebit ei. Ec-
 cliastes. 4. וַיִּקְרָא vocabit eum
 Jere. 23. וַיִּרְדֹּף pseq̄t eū . Hose.
 8. וְשִׂאֵלְהוּ Interrogabit te. Jere.
 23. וַיִּשְׂנֵאֵךְ odio hēbit te puerb.
 9. וַיִּזְוֶךְ auxiliabitur tui . Isa.
 44. וַיִּבְשֵׁיךְ obuīabittibi. Gene.
 32. וַיִּסְעֲדֶךְ fulciet te psalmo. 19.
 Et secūda cum camés chatéph
 vt וַיִּרְדֹּף psequetur te. Eze. 35.
 vt legunt filij. Aser, vel cū seuá
 patách vt legunt filij naptali,
 Et cum caph, et he in fine vt
 וַיִּצְרֶכְהָ prohibebit te . 4. Reg.
 18. et וַיִּכֶה percutiet te. Isa. 10.
 וַיִּסְמְכֵנּוּ sustentabit me psalmo.
 3. וַיִּמְלֵנּוּ retribuet mibi psal.

17. וַיִּאֲרֶכְנֵנּוּ colliget me psalmo.
 26. וַיִּרְחֹצֵנּוּ opprimet me psal.
 55. וַיִּהַלֵּכֵנּוּ percutiet me psal.
 140. וַיַּעֲקֹבֵנּוּ peruertet me. Job
 9. Et cum patách loco seri vt
 וַיִּאהַבֵּנִי amabit me marit⁹ me-
 us . Gene. 29. Et . Exodi. 33.
 quia non וַיִּרְאֵנִי videbit me ho-
 mo scdm. Rab. David, Sed .
 Rab. Abra. dicit esse cū camés.
 Et alia que citauimus libro p-
 mo ca. 27. de permutatiōe pun-
 ctoruz. Et prater morē nun cū
 daghés vt . Job . 9. Et quis
 וַיִּתְּפֹטֵם cōtestabit me וַיִּעֲיִדֵנּוּ ca-
 piet eos. Isa. 36. וַיַּעֲזִיבֵם adiuua-
 bit eos psalmo. 37. Et cum ca-
 més (vt prateritum) vice seri
 vt וַיִּלְבֹּטֵם induct eos . Exodi.
 28. et . Deuteronomi. 28. וַיִּשְׂטֵם
 ponet eos, Et primo. para. 24.
 וַיִּחַלְקֵם . Et diuisit eos . David
 ponitur pro וַיִּחַלְקֵם . Seghól
 enim est loco patách, Et camés
 loco patách, quia propter se-
 ghól pracedens, cheth fuit ca-
 mesatum, וַיִּרְדֵּמֵנוּ redimet nos .
 psalmo. 138, et וַיִּכְרֵנוּ agnoscet
 nos . Isaia. 63. est cum camés
 loco seri, vel propter athnách,

יְעִיבֶנָּה capiet eā. Isa. 20. יְחַנְנֶנָּה
 Adiuuabit eam psal. 45. יְחַנְנֶנָּה
 Accinget eam psal. 108. יְעַרְבֶנָּה
 disponet eā. Isa. 44. יִתְקַעֶנָּה
 get eam. Judicū. 3. יִהְרַסֶנָּה
 ruet eā prouer. 29. יִבְלַעֶנָּה
 sorbebit eā. Isa. 28. יִמְהַרְבֶנָּה
 tabit eā. Exo. 22. יִפְקְדֶנָּה
 vel cū patách ppter athnách vt
 יִחִיתֶנָּה terrebit eas. Chabba. 2. ¶ **Sec**
 cūda persona futuri masculini,
 sex iūgitur pronōibus hoc mō
 תִּפְקְדֶנָּה או תִּפְקְדֶנָּה
 תִּפְקְדֶנָּה או תִּפְקְדֶנָּה
 תִּפְקְדֶנָּה או תִּפְקְדֶנָּה
 תִּפְקְדֶנָּה
 visitabis eū, vel bis eū,
 bis me, bis eos, bis nos, bis eā,
 vel bis eam, bis eas, vt תִּתְקַפֶּנָּה
 roborabis eū. Job. 14. תִּפְקְדֶנָּה
 Visitabis eum psal. 8. תִּזְכֹּרֶנָּה
 recordaberis eius, תִּשְׁרָפֶנָּה
 conbures eum. Leuiti. 13. תִּשְׁבַּעֶנָּה
 satiaberis ex eo, תִּבְחַנֶנָּה
 probabis eū. Job. 7. תִּשְׁפֹּתֶנָּה
 pones psalmo. 21. תִּשְׁכַּחֶנָּה
 trahes me psal. 27. תִּפְצֹרֶנָּה
 seruabis me psal. 139. תִּשְׁכַּחֶנָּה
 obliuisceris mei psal. 12. תִּשְׁאַלֶנָּה
 interrogabis me pri. 1 Reg. 28. תִּסְעֲדֶנָּה
 cōfortabis me psal. 10. תִּעְזֹבֶנָּה
 derelinques me psal. 118. תִּצְפֹּנֶנָּה
 abo

scōdes eos psal. 30. תִּמְצֹאֶנָּה
 inuenies eos, תִּעְזֹבֶנָּה
 dereliques eā, תִּעְשֹׁרֶנָּה
 locupletabis eā psal. 64. תִּחַפְשֶׁנָּה
 inuestigabis eā puer.
 biozum. 2.

¶ Prima persona pluralis, oc
 to iūgitur pnoibus hoc pacto
 נִפְקְדֶנָּה או נִפְקְדֶנָּה
 נִפְקְדֶנָּה או נִפְקְדֶנָּה
 נִפְקְדֶנָּה או נִפְקְדֶנָּה
 נִפְקְדֶנָּה
 Visitabim⁹ eū vel mus eū, m⁹
 te, mus eorū, vel m⁹ eorū, mus
 vos, mus eā, vel m⁹ eā, mus te,
 mus eas, mus vos, prouerbi. 1.
 נִבְלַעֶנָּה deglutiemus eos.

¶ Tertia pluralis masculi, deo
 cem iūgit pnoibus hoc modo
 יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה
 יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה
 יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה יִפְקְדֶנָּה
 Visitabūt eum,
 visitabūt te, unt me, ūt eos, visi
 tabūt vos, ūt nos, ūt eā, ūt te, ūt
 eas, ūt vos vt יִרְשָׁוּהוּ
 quærēt eū psal. 118. יִנְצְרֶהוּ
 custodient eū psal. 60. Et cū nū
 raphato, & chólē pter morē vt
 puer. 5. יִלְכְּדֶנָּה
 capient eum, et cum nun
 redundante vt. Jeremiae. 5.
 יִנְאַלְהוּ
 transibunt eū יִעַרְבֶנָּה
 polluent eum. Job. 3. יִמְתֹּדוּהוּ
 tollent

tollent eū Gene.37. וְשִׁטְפוּךָ inū
 dabūt te. Et cū nun redundāte
 prāter mozem, et normā vt, ps.
 62. וְרִדְפוּכִי Laudabūt te, וְשִׁבְחוּכִי
 sequētur me ps. 22. וְעֲזָרוּכִי adiu
 uabunt me, וְשִׁאלוּכִי interroga
 bunt me. ps. 34. Et cum nun re
 dundāte וְקָרְאוּכִי. Inuocabunt
 me puerb. 1. Et eo. cap. וְשִׁחַדְתִּיכִי
 Quærēt me, 7 nō וְמִצְאֶנְכִי inue
 niēt me, וְיִתְחַלְוּהָ. Hereditabunt
 eā. ps. 68. Et cū nun redundāte
 וְיִמְצְאוּכֶנָּה inueniēt eaz. Jerem. 2.
 Et cū iod redūdante vt
 וְיִשְׁתַּחֲוֶיךָ ministrabūt tibi Isaia.
 60. 7 nun est cū seghól eo q̄ sūt
 lōga propter athnách, quod est
 sub tau.

¶ Secunda pluralis, sex iungi
 tur pronomīnibus hoc pacto
 תִּפְקְדוּהוּ תִפְקְדוּנִי תִפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ
 תִּפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ. Visitabis eū,
 tis me, tis eos, tis nos, tis eam,
 tis eas. vel visitabūt eum 7c. vt
 Job. 19. Ancillæ meæ vt alienū
 תִּחְשְׁבוּנִי reputabunt me, vt
 תִּחְשְׁבוּנָה reputabunt.

¶ Tertia singularis foeminei,
 decem iungitur pronomīnibus
 תִּפְקְדוּ אוֹ תִפְקְדוּהוּ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּנִי

תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּנִי תִפְקְדוּכֶם תִּפְקְדוּהָ
 אוֹ תִפְקְדוּנָה תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ
 visitabit eum, vel visitabit euz,
 visitabit te, bit me, visitabiteos
 bit nos, bit vos, bit eam, vel vi
 sitabit eam, bit te, bit eas. tabit
 vos vt תִּלְכְּדוּ capiet eum psal
 mo. 34. תִּשְׁאַלְךָ postulat te
 Deuteronomi. 14. תִּשְׁמֶרְךָ custo
 diet te prouerb. 4. תִּנְצֶרְכָּה ser
 uabit te prouerbio. 2. דֵּהֲבֵעֵלֶם de
 glutiet eos Deuterono. 11. Et
 cum súrec loço chólē vt תִּשְׁמֶרְךָ
 custodiet eos prouerbiorū. 14.
 דֵּהֲבֵעֵמָה deglutiet eos Exodi. 15.
 תִּרְמַסְנָה conculcabit eam Isaa
 ia. 26.

¶ Secunda foeminei, sex iungi
 tur pronomīnibus hoc modo
 תִּפְקְדוּהוּ תִפְקְדוּנִי תִפְקְדוּם תִּפְקְדוּנוּ
 תִּפְקְדוּהָ תִפְקְדוּהָ visitabis eum,
 bis me, bis eos, bis nos, bis eaz,
 bis eas.

¶ Tertia pluralis decem iungi
 tur pronomīnibus vt תִּפְקְדוּ nisi
 q̄ תִּפְקְדוּ sex iungitur pronoib⁹.

¶ De verbis quiescenti
 bus primæ coniugatio
 nis 7 eorū primo gene
 re. Caput. 18.

¶ Sunt

Ant autē i
 binian cal
 nō solū p
 fecta, Sed
 z dēscētia,
 defectiua,
 et geminat vt dictū ē supra eo.
 libro capite. 2. Et de pfectozuz
 gñe iā satis, nūc dicēdū ē de dē
 scentibus, quozū tredecim sunt
 species, Prima est quozū pma ra
 dicalis lra, quæ est alēph, dēscit
 vt מא dixit. Secda ē quozum
 pma lra, quæ ē iod, dēscit vt ינ
 dēscēdit. Tertia ē quozū secū
 da lra, quæ est vau, dēscit, vt וא
 surrexit. Quarta ē quozū se
 cūda quæ ē iod, quiescit, vt פא
 Inimicatus ē. Quinta ē quo
 rū tertia, quæ ē alēph, dēscit vt
 אפ iuenit. Sexta ē quozum
 tertia, quæ ē he, quiescit, vt הפ
 fecit. Septima est quozum
 prima quæ est alēph, et tertia,
 quæ ē he, quiescit vt הא voluit.
 Octaua est quozum prima
 quæ est iod, et tertia, quæ est alē
 ph, quiescit, vt אי exiuit.
 Nonā ē quozum prima quæ
 est iod, et tertia, quæ est he quie

scit vt הי docuit. Decima
 est quozum secūda, quæ ē alēph
 et tertia, quæ est he quiescit vt
 הא vidit. Undecima ē quo
 rum secūda, quæ est vau, et ter
 tia quæ est alēph quiescit, vt אפ
 venit. Duodecima est quo
 rum secūda quæ est iod, z tertia,
 quæ est alēph, quiescit, vt אפ
 vomuit. Tertiadecima est
 quozū secūda quæ est iod, z ter
 tia quæ ē he, dēscit, vt הי vixit
 Sed de prima specie hoc in ca
 pite dicendum est.

Prima igitur species, quæ ē
 eorum quozum prima quæ est
 alēph, quiescit, in prateritis,
 participijs, et infinitiuis, pfe
 ctoz sequūtur formā, Sed in fu
 turis alēph dēscit, z litere ינא
 quæ sunt futuri signa sunt cum
 chólem, et interdum alēph non
 scribitur. Et in hac specie
 quedam sunt transitiva, quæ
 dam intransitua, Et eius
 punctatura, et varietas, et
 coniunctio cum pronomine
 bus, et accentus est vt imper
 fectis, in his in quibus perfec
 tozum sequuntur formam, vt

עֵבֶר אֶבֶד אֶבְדָּה אֶבְדִּי אֶבְדוּ אֶבְדֶּם
אֶבְדוּ אֶבְדָּה אֶבְדֶּה אֶבְדִּי אֶבְדִּי
אֶבְדוּ אֶבְדִּי אֶבְדוּ אֶבְדָּה אוּ אֶבְדֶּה
אֶבְדוּת : הִפְעוּל אֶבְדוּ אֶבְדִּי אֶבְדוּ
אֶבְדָּה אֶבְדוּת הִמְסוּר אֶבְדוּ אֶבְדוּ
בְּאֶבְדוּ כְּאֶבְדוּ לְאֶבְדוּ מֵאֶבְדוּ אוּ בְּאֶבְדוּ
כְּאֶבְדוּ לְאֶבְדוּ מֵאֶבְדוּ הִצְוּי אֶבְדוּ אֶבְדוּ
אוּ אֶבְדוּ אֶבְדוּ אֶבְדָּה אוּ אֶבְדֶּה
וְאֶבְדוּ תֵאבְדוּ נֵאבְדוּ וְאֶבְדוּ תֵאבְדוּ
תֵאבְדוּ תֵאבְדוּ תֵאבְדָּה אוּ אֶבְדוּ
וְאֶבְדוּ תֵאבְדוּ וְכוּלֵי.

Praeteritū perijt, sti, rijt, rūt,
stis, mus, perijt, sti, stis, periens
zc. z cū patách אֶבְדוּ perijt Ec-
cliaſtis. 9. paſſiuū participiū p-
dit, ti zc. ¶ ¶ nō inuenit eo q
est intráſitiuū qđ paſſiuo caret
pticipio. Sed exēpli gratia po-
ſitū est. Infinitiuū perire, re, in
pereūdo, cū perierit, ad pereun-
dū, ſiue vt pereat, a pereūdo, vť
ne pereāt, Vel in pereundo zc.
Et ſic imperatiuū, z futuz. Et ſic

אֶמַר אֶמַרְתָּ אֶמַרְתִּי אֶמַרוּ אֶמַרְתֶּם
אֶמַרְנוּ אֶמַרְתֶּה אֶמַרְתִּי אֶמַרְתֶּי אֶמַר
אֶמַרְתֶּם אֶמַרוּ אֶמַרְתֶּה אוּ אֶמַרְתִּי אֶמַרְתֶּי
אֶמַרְתֶּם אֶמַרְתֶּי אֶמַרוּ אֶמַרְתֶּה אֶמַרְתִּי אֶמַרְתֶּי
אֶמַר אוּ אֶמַרְתֶּה בְּאֶמַרְתֶּה לְאֶמַר אוּ
לְאֶמַרְתֶּה מֵאֶמַרְתֶּה אֶמַרְתֶּה אוּ אֶמַרְתֶּי
אֶמַרוּ אֶמַרְתֶּה אֶמַרְתִּי אוּ אֶמַרְתֶּי וְאֶמַרְתֶּי

תֵאמַר וְאֶמַרוּ תֵאמְרוּ תֵאמַרְתֶּם תֵאמְרוּ
תֵאמְרֶה אוּ תֵאמְרוּ

Dixit, sti, xi zc. z cū accētu di-
uiſiuo vt ſoph paſſúc, athnách
est cum ſeri prouerb. 1. In ciui-
tate eloquia ſua תֵאמַר dicit.
Et quando dictio est longa, ſe-
ri mutatur in ſegból vt Gene.
1. וְאֶמַר et dixit Deus, Et cum
patách, z longū vt prouerbi. 7.
וְתֵאמְרוּ. Et dixit ei, Et ſic cum
praedictis accentibus vt Jiób.
23. Et reſpōdit dñs, וְאֶמַר et di-
xit, z ſic de alijs. Cætera huius
ſpeciei verba, require in hebrai-
co dictionario,

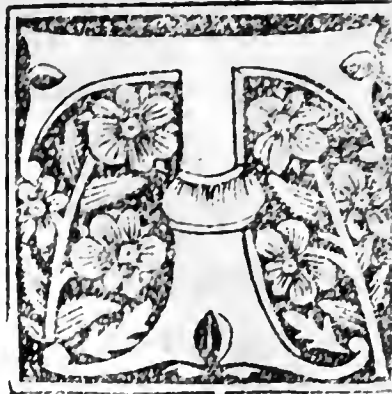
De ſecūda ſpecie, quo-
rum prima, que est Jod,
quieſcit. Caput. 19.

Scūda ſpe-
cies est quo-
rum pri-
ma que est
iod, quie-
ſcit vt יָדַע
ſciuit, cognouit. Remoto enim
Jod de ſcriptura, remanet in
hanelitu, Quippe poſt ſeri re-
gale punctū ſemper eſt iod quie-
ſcens, vt

Praeteritū. Genuit, genuisti, genui ꝛc. Imperatiuū. Genera ꝛc. Et sic לָבַל ābula, vel לָבַל ābula לָבַל, et cum athnách et soph passúe לָבַל לָבַל. Ambulate. **F**uturum paria vt אֵלֶךְ אוּ אֵלְכָה אוּ אֵלְכֶם. Vel iod quiescēte אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ laetabo, bit, bis, Et אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ fundabo, bit, bis, Et אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ liniam, liniet, linies. Vel cum chólem אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ Addam, et, es, אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ Erudiam, erudiet, erudies, Et cum serí, et chólem אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ Confudá, confúdet, confúdes. Et אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ timebo, timebit, Et cum súrec אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ poterro, poterit, poteris, Et cū serí, et patách vt אֵינְךָ יֵינְךָ תֵינְךָ Malignabo, malignabit, malignabis. Et secundum has formas variátur et alia huius speciei verba.

De tertia specie quæ est eorum quorum secunda littera, quæ vau, quiescit. Caput. 20.

Tertia spēs est verborū quorū scda radicalis littera q̄ ē vau quiescit, Et hānach. i.

l̄fa quiescēs q̄ ē post pūctū camēs i. áleph vt pl̄imū ñ scribit̄, itero dū vero (¶¶ rarissime,) scribit̄ vt Hose. 10. וְקָם י. ꝛ surget, ꝛ Zacha. 14. וְיִשָׁאֵף Et exaltabit̄ Et i his verbis t̄tia vtriusq̄ nūi, et gñis, ē cū camēs pūcto regali, i cui⁹ potētia ē l̄fa quiescēs, vt dictū ē i. 1. libro, sꝫ. p̄ria ꝛ scda p̄sona vtriusq̄ ꝛ nūi, ꝛ gñis ē cū patách, qꝫ remota scda l̄fa radicali, quæ debuerat eē cum patách (vt ē i verbis p̄fectis) remanet ei⁹ pūctatura i p̄ria l̄fa radicali, Excipit̄ tñ illud. Zacha. 14. וְיִשָׁאֵף Quis spreuit, qd̄ ē cū patách. ꝛ scda, ꝛ p̄ria siglaris ē lōga, Sꝫ iūcta vau p̄iūctiōi, corripiť, P̄ria pl̄is sēp ē lōga, sꝫ scda pl̄is sēp ē breuis tā cū vau, ¶ siue vau, et propter multiplicitem punctozū est sine hannách, vt sit lenior. Tertia vtriusq̄ numeri

nūeri, et gñis, vt maneat lra q̄e
scēs inter primā, et secūdā lram
radicalē, est longa, paucis exce
ptis, vt Leui. 22. וְשָׁרָה Et reuer
sa fuerit ad domum p̄ris sui, et
Deut. 15. וְרָעָה Et malus fuerit
oculus tu⁹, Et. 2. Reg. 19. וְרָעָה
Et peiuserit tibi hoc. Isaia. 11.
וְרָעָה. Et req̄escet super eū spiri
tus dñi, et. 37. וְרָעָה לְךָ cōtēpsit te.
Ezech. 30. וְרָעָה et veniet gladi⁹
et Adiche. 4. וְרָעָה et veniet dñiū
primum.

Participia cōiter sūt breuia
Hamacōz est cū chólē, vel sú
rec, et cū Lamed deseruiēte cōi
ter est cum súrec, Et interdum
habet he in fine, et est longum.

Imperatiuū est cū additiōe
he, et lōgū p̄ter קומה qd̄ est ipsal
mis, excepto vno lōgo, et q̄bus
dā alijs, quæ suo p̄te i loco sunt
notata. Uiteræ futuri deser
uiētes sūt cū camés, et vau qd̄ ē
in eo, est vau p̄tractiuū, sicut in
וְשָׁרָה custodiet, et וְשָׁרָה iudica
bit, et interdū scribit̄, interdū ve
ro nō scribitur sicut saepe inue
nitur sine vau וְשָׁרָה, Sed
וְשָׁרָה surget, reuertet̄ semp

sunt cū vau, qz súrec nō est sine
vau, nisi p̄pter daghēs, aut se
uā quiescēs. Sūt tamen nōnul
la (q̄q̄ pauca), quæ sunt cum
chólem, absq̄ vau protractiuo
vt Genesis. 6. Non וְיָיִן iudica
bit. psalmo. 73. Me וְיָיִן auerta
tur, Ecclesiastis. 12. וְיָיִן. Et
reuertatur puluis, Et Dani. 9.
וְיָיִן Auertatur quæso ira tua.
Sed iam vel duo flectamus
verba, Et quæ dicenda rema
nent, explicemus et primo in
transitiuū, deinde actiuum trá
sitiuum הַעֲבֵר קָם קָמָה קָמָה קָמָה
קָמָה קָמָה קָמָה קָמָה קָמָה
הַבְּיָנוּנוּ קָם קָמָה קָמָה קָמָה
הַמְקוֹר קוּם בְּקוּם בְּקוּם לְקוּם מְקוּם
הַצּוּר קוּמָה קוּמוּ קוּמוּ קוּמָה אֲיוֹתָן
אָמּוּם יָמּוּם תָּמּוּם בְּמָם יָמּוּם תָּמּוּם
אָמּוּם תָּמּוּם תָּמּוּם תָּמּוּם תָּמּוּם
Surrexit, sti, xi, unt, stis, mus,
xit, sti, stis.

Participium actiuum. Sur
gens, tes, tes, ens, tes cū camés.
Sūt tñ quedā cū patách vt חָ
virescens. Gen. 30. Et וְיָיִן decli
nās. 1. Reg. 20. et. 3. Regū. 20. et
nutriēs. ps. 143. teste R. Da.
i Adichlól passiuū nō habet, qz
est intrāsitiuū

ē intrāsiuū, ¶ Infinitiuū surge, in surgendo, cū surgeret, ad surgēdū, à surgēdo. ¶ Imperatiuū, Surge קומה tamen oē qđ est in psalmis est breue præter vnū. p̄o. 34. וקומה Et surge in adiutoriū meū. Sūt ⁊ alia breuia vt קומה suscitare. p̄o. 107. שובך reuertere. p̄o. 131. ⁊. 114. et Isa. 44. קומה surge Nūeri. 10. ⁊. 2. para. 6. סרה declina Judicū. 4. Et sic קומה suscitare. re Judicū. 5. צרה obside. Isaia. 21. שובך reuertere. p̄o. 114. futuru Surgā ⁊c. שם שמת שמתי שמו שם שמתם שמנו שמיה שמתי שמתי שמים שמן שמך שמות שום שומן שומן שמך שוקות שום שום שומן שומן שמנה אשום ישום תשום נשום ישומן תשומן תשומנה ¶ Posuit, sti, ui, rūt, stis, mus, it, sti, ui ⁊c.

¶ Est aut̄ annotādū qđ nō solū cū vau secūda, ⁊ prima eiusdē ⁊ nūeri, ⁊ generis, corripunt̄. S; etiā sine vau interdū breuiant̄ vt. ps. 99. שאתה posuisti iniqtates nostras corā te. ¶ Sūt etiā in hac specie nōnulla q̄veniunt à themate קומה, ⁊ sunt in præte

ritis cū chólē, vt Gen. 44. Adane אור illuxit, Et אורתי illuminati sunt oculi mei. 1. Reg. 14. אורתי alienati sunt. p̄o. 57. טובן pulchruerunt Hume. 24. Et Ezechielis. 16. Ut recorderis ונשתח et confundaris, Et Jerem. 15. נשתח confusa est, et erubuit, et sunt longa, Et sic Isaia. 45. נשתח confusi sunt, Sed illud Isaia. 24. ונשתח ⁊ confundet, est breue. Et scđ; hāc formā dices אור אורת אורת טוב טובת טובתי Et secundum normam deberent esse אור אור instar כל posuit. Et sic à themate קומה cum feri dicitur מתי mortuus est pro מתי. Et sic מתה מתה mortua est mortui sumus. Sed residuum præteriti non dicimus cum feri, Et מתה מתה est cum daghēs Et sic cum daghēs in quo absorbetur tau radicale vltimuz מתה מתה. Et participiū à themate קומה טוב טובים טובה טובות קומה est vt toarim, Et secundum normam debuerant esse טוב טובים instar גדול גדולים. Veniunt, cum fūrec, quia fūrec, ⁊ chólem inuicem permutantur, vt תושין festinātes

festinantes Numeri, 32. et סוּרָה
declinans Isaia. 49. Et סוּרוּ de
clinantes Jere. 2. 7. 17. Et id ge
nus. Et vau non est radicale
Sed protractiuum, sicut et in
perfectis verbis, Et multis in
locis non scribitur vau. Et à
themate הַפַּעַל cum seri, veniant
cum seri vt לָךְ בָּנִים בָּנָה בָּנִיתָ לָךְ
לָךְ. Rect⁹, cti, cta, tæ, pnoctās,
tes. Participium quoq; passiu
uum in verbis transitiuus, est
cum sūrec vt שׁוּם positus, 7 cuz
chólem interdum vt Isaia. 25.
שׁוּחַ opertus pro שׁוּחַ Isa. 25. Et
vau est protractiuum, sicut 7 in
perfectis.

¶ Hacóz vt dictum est ha
bet chólem vt שׁוּב מוֹת קוּם שׁוּב
שׁוּר. Reuerti, mori, quiescere,
furgere, ligare. Et cuz sūrec vt
שׁוּב reuerti Job. 15. 7 קוּם surge
re, stare. ps. 17. Et מוֹרִי mori. ps.
9. in titulo, Et cū lámed deser
uiēte vt plurimum est cum sū
rec, vt שׁוּב לָקוּם, Et cum addi
tione he, 7 lōgum vt חָפַץ conte
rendo. Isa. 24. Et breue vt. 3.
1 Reg. 14. חָפַץ cuz ingressi fue
runt pedes tui vrbé. ¶ Impera

tiuū cōiter est cū he, 7 longū vt
שׁוּבָה Reuertere Israēl Iose.
14. חָפַץ veni mecum. 3. 1 Reg. 13.
חָפַץ parce domine Joél. 2.
חָפַץ festina in adiutorium me
um psalmo. 37. Excipiuntur
quæ supra memorauimus, Et
cum chólem שׁוּבָה Reuertimi
ni filia mea Ruth primo.

¶ Futurum cum sūrec, vel chó
lem vt חָפַץ. Et illuminati
sunt oculi eius primi 1 Regum.
14. Et Ezechielis. 35. Et ciui
tates tuæ non חָפַץ habita
buntur. Vel secundum aliam
formam vt Ezechielis. 16.
חָפַץ reuertetur. Et חָפַץ
dispergentur Zacharia. 1.

¶ Literæ futuri deseruiētes
sunt cum camés communiter
et interdum cum seri vt חָפַץ
חָפַץ, à חָפַץ, q̄q̄ possunt
esse et à חָפַץ vt habes capite. 19.
et est conuenientius vt eius
ostendit punctatura. Et si futu
ro adiungatur vau copulatiuū
7 conuersiuum futuri in prate
ritum et sit in soph passūc,
vel cum athnách aut Zachéph
tunc sūrec mutatur in chólem

it eā, it te, it eas. **שְׁמַתְּ שְׁמַתְּ אוּ**
שְׁמַתְּהוּ שְׁמַתְּהוּ שְׁמַתְּכֶם שְׁמַתְּכֶם שְׁמַתְּנוּ שְׁמַתְּנוּ
שְׁמַתְּנָם שְׁמַתְּנָם Posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas. **שְׁמַתִּי שְׁמַתִּי אוּ שְׁמַתְּוּהוּ**
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posui, ui
 eū, vel ui eū, ui te, ui eos, ui vos,
 ui eā, ui te, ui eas, ui vos. **שְׁמַתְּוּהוּ**
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ po
 fuerūt, ūt eū, unt te, unt me, unt
 eos, unt vos, unt nos, unt eam,
 unt te, unt eas, unt vos.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ posuistis,
 stis eū, stis me, stis eos, stis nos,
 stis eam, stis eas.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ pos
 uimus, us eus, us te, us eos, us
 vos, us eā, us te, us eas, us vos.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posuit, it eū, vel it eū, it te, it
 me, it eos, it vos, it eā, vel it eā,
 it te, it eas, it vos,

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ posuisti, et stis, ficut posuisti, et

posuistis,

Participiū.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas, sti vos, sti eā, sti te, sti eas,
 sti vos,

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas, sti vos, sti eā, sti te, sti eas,
 sti vos,

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas, sti vos, sti eā, sti te, sti eas,
 sti vos, Et
 sūt cū camēs, vt differāt a pæ
 terito.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas, sti vos, sti eā, sti te, sti eas,
 sti vos, Et
 sūt cū camēs, vt differāt a pæ
 terito.

שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ
שְׁמַתְּוּהוּ שְׁמַתְּוּהוּ Posuisti, sti cum, vel sti
 eū, sti me, sti eos, sti nos, sti eā, sti
 eas, sti vos, sti eā, sti te, sti eas,
 sti vos, Et
 sūt cū camēs, vt differāt a pæ
 terito.

Et meus,

meus, tus eorū, tus vī, tus nī,
tus eius, tus tuus, tus earum,
tus vester.

שׁוֹמְרֵי שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ
שׁוֹמְרֵיכֶם שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרֵי שׁוֹמְרֵי
Positi, ti eius, ti
tui, ti mei, ti eorū, ti vī, ti nī, ti
eius, ti tui, ti earū, ti vestri.

שׁוֹמְרֵי שׁוֹמְרֵי שׁוֹמְרֵי שׁוֹמְרֵי
שׁוֹמְרֵיכֶם שׁוֹמְרֵיכֶם שׁוֹמְרֵיכֶם שׁוֹמְרֵיכֶם
Posita, ta eius, ta tua, ta mea, ta eorū,
ta vestra, ta nostra, ta eius,
ta tua, ta eorū, ta vestra.

שׁוֹמְרוֹת שׁוֹמְרוֹת שׁוֹמְרוֹת שׁוֹמְרוֹת
שׁוֹמְרוֹתֵיכֶם שׁוֹמְרוֹתֵיכֶם שׁוֹמְרוֹתֵיכֶם שׁוֹמְרוֹתֵיכֶם
Posita, ta eius, ta tua
ta mea, ta eorū, ta vestra, ta ei,
ta tua, ta earū, ta vestra.

ponere coniungitur vt
participiū. Et sic impera
tiuū vt שׁוֹמְרוֹ אוֹ שׁוֹמְרוֹ
eum, vel ne eū ꝛc.

שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ אוֹ שׁוֹמְרוֹ
שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ
שׁוֹמְרוֹ אוֹ שׁוֹמְרוֹ אוֹ שׁוֹמְרוֹ
שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ שׁוֹמְרוֹ
ponā, am eū, vel am
eū, vel am eū, am te, am eos, az

vos, am eā, vel ponā eā, vel am
eā, am te, am eas, am vos. Et
sic, net, es, mus ꝛc.

De quarta specie verbo
rū quorū secūda quiescit q̄
est iod. Caput. 21.

Quarta spe
cies descen
tiū est quo
rū secūda
descit qua
est iod vt
איִבְךָ inimi

carī, inimicus esse Exodi. 23.
איִבְךָ, Et inimicus ero ꝛc. איִבְךָ
איִבְךָ איִבְךָ איִבְךָ איִבְךָ איִבְךָ איִבְךָ
Inimicus est, ꝛc. Sed annotandū q̄ secun
da litera hui⁹ verbi, qua est iod
est apparēs, nō latet, nisi in no
mine איִבְךָ. Inimicitia instar
איִבְךָ terror ab איִבְךָ. Verbū quo
רָשָׁה רָשָׁה רָשָׁה רָשָׁה. Depaupera
tus est, tus es, tus suz à רָשָׁה pau
pertate deductum prouerbio.
30. Obluiscatur רָשָׁה paupera
tatis suz, ad hanc putant spe
ciem pertinere. psalmo. 33. Ca
tuli leonum רָשָׁה de pauperati
sunt, et sic à בְּנֵי בְנֵי deducūt

Intellexit,

ædificabo, bit, is, mus, büt, tis,
bit, bis. bo,

Facit, sti, ci, mus, rüt, stis, Et
sic residuum.

Est autē ānotādū q̄ he finalis
interdū scribit̄, interdū vero
nō scribit̄, ⁊ iod ē loco he l̄æ ra
dicalis. Mā l̄æ יהיג in vicē p̄
mutātur. Et secūdū normā ap
paret iod, vt in בנתו, בנות, ⁊ sic
in secūda, et p̄ma pluralis in
terdū nō scribit̄, Sed ē in pro
latione vt .3. Reg. 8. Et domū
quā בנתו ædificauit, Et psal. 9.
יהיג vidisti, quia tu laborē ⁊c.
Tertia pluralis cōmuniter est
breuis, Sunt tamen non nulla
longa vt .3. Isa. 16. יגו errauer
rūt in deserto, psal. 36. sicut fu
mus יהיג defecerūt qđ ē lōgum
quia ē ī soph passūc teste. Rab.
Abra, ⁊. Rab. David, Et. Jiób,
24. Mō יהיג viderūt dies ei⁹. Et
scđm normā p̄fectozū בנתו debe
ret esse יהיג. Sic. n. inuenit̄ p̄fes
ctū. Deut. 32. petra ī qua יהיג
sperauerūt in ea, qđ est cū duo
bus camesin, p̄inde ac si foret cū
athnách, aut soph passūc, vt iod
pnūciatio sit lenior, Et sic psal.

72. נטו רגלי declinauerūt pe
des mei. Tertia singularis foe
minei בנתו ædificauit, בנתו de
fecit. p̄o. 118. Et בנתו vidit p̄o.
34. est cū tau loco he l̄æ radio
calis, et he signo foemineo. Et
hoc factū est, vt differat à ma
sculino singulari, Si. n. lateret
he radicalis, vt in בנתו, ⁊ בנתו, ter
tia foeminei eēt בנתו cū he signo
foemineo, ⁊ sic nil eēt discrimi
nis iter masculinū, et foemineū,
Quis in masculo he sit radica
lis l̄æ. Et quia he radicale (qđ
necesse est apparere in t̄tia foe
minei) nimis aspere pnūciarē,
p̄mutarūt illud ī tau, ⁊ dixerūt
בנתו. Deficit tñ interdū he radio
cale, ⁊ tau est loco he foeminei
signi vt. leuiti. 25 נטו. Et fa
ciet fructū p̄ נטו. Mutat̄ ē
scđm normā in iod apparēs, vt
p̄o. 56. in te בנתו sperauit aīa
mea, rōne dicta in tertia plu
ralis.

Participiū actiuum cōiter
ē breue et cū seghól ad differē
tiā participij p̄cedētis specis
ei. Excipiūt tñ nōnulla, q̄ iūcta
monosyllabo, aut dictiōi lōgæ

sunt cum seri, vt. Exo. 15. פָּנֵי יְיָ
 פָּלֵא faciēs mirabile, Isa. 64. et
 פָּנֵי יְיָ יִפְעֵל faciens iustitiā, Et sic
 cum seri psal. 63. כָּל־רֹאֵה בָם oīs
 videns in eis, 7. 146. בְּנֵה אֲדִי־
 ficans . Jerusalem, Gene. 14.
 בְּנֵה possidens coelos . Et scdm.
 Hammafóreth omne בְּנֵה est
 cū seri, Sed, Kab . David dicit
 se inuenisse illud prouerbio. 15.
 בְּנֵה לִי possidēs cor . Lamed cū
 daghēs, et ita propter daghēs
 בְּנֵה ē cū seghól, Et primo pa-
 ralipomenon . 21. Et locutus ē
 dominus ad Shad הִן vidētē
 David , psal. 79. הִן pascens
 Israēl, Gene. 4. Et erat . Hā-
 bel הִן pascens pecus, et.
 46. Oīs הִן pascēs pecus, et.
 47. הִן pascēs pecus, Jere. 4.
 A voce equitis 7 תִּשְׁבֵּץ iaciē-
 tis arcu . Et dicūt, quæ sūt cū
 seri esse cōiūcta . i. in regimine
 genitiui . Et venit cū iod loco
 he vt. Isa. 38. sicut tabernaculū
 הִן pascētis, Et. Zacha. ii. o הִן
 pascēs .

Participiū foemineū 2 mu-
 nit ē cū camēs vt בְּנֵה אֲדִי־
 ficās, הִן faciēs . Ester. 2. הִן pascēs

Gene. 29. Et scdm normā pfe-
 ctus ē בְּנֵה בְּנֵה sicut פִּרְיָה fru-
 ctificās pō. 127. בְּנֵה flēs thze.
 j. Et cū sūrec loco chólem pō.
 64. פִּרְיָה filet laus . Passiuum
 vero ē cū ostēsiōne iod vice he
 vt בְּנֵה 7c.

Hammacóz ē בְּנֵה אֲדִי־
 ficādo. 3. Reg. 8. Et שָׁתָה bi-
 bere. Isa. 22. הִן ascendendo
 Hūi. 13. Et cū vau הִן vidēdo.
 Isa. 6. בְּנֵה plorādo . Isaia. 30.
 הִן faciēdo . Jere. 2. Et cū seuá,
 vt seuá patách si fuerit lřa guta-
 turalis vt הִן videre. Genesis.
 48. הִן facere. Gene. 50. בְּנֵה
 posside, acqre puer. 4. Et istar
 imperatiui הִן videre pō . 141.
 Inuenit 7 pfectum mutato he i
 vau pnūciatū vt הִן ad vidē-
 dum. Eze. 28. 7 est instar illius
 Deut. 19. הִן vt diligas dñz
 deū tuū . Venit etiā cū vau de-
 scēte, et tau redūdante vice he,
 vt הִן facere . Michæ. 6.
 הִן ad vidēdum . Hūeri. 32.
 הִן ad bibendum . Isaia. 5.
 הִן bibere . Isa. 22. הִן vi-
 dēdo . Isaia. 42. הִן iurādo
 Hose. 10. Inuenit et cum iod

figno

signo multitudinis vt. Eze. 16. כְּבָנֶיךָ cum ædificaueris lupanar tuū. Et cū nun in fine istar nominis vt psal. 84. Retraxisti ne ex cādēsceret, irā tuam. Si. n. esset nomen (cū sit absolutum) cheth esset cū camés.

Imperatiuū כְּבֵן ædifica cū feri. 3. Reg. 2. Inuenitur vnum cū seghól puer. 7. Custodi præcepta mea וְחַיֵּה וְחַיֵּה. Et cum seuá patách prima existēte gutturali vt וְחַיֵּה fac. Gene. 6. וְחַיֵּה ascēde. genesis. 35. Et plurale. Gene. 2. וַיִּבְרְאוּ וַיִּבְרְאוּ. Crescite, et multiplicamini, וְחַיֵּה facite. Gene. 19. וְחַיֵּה ascēdite. Deut. 9, et cū seuá, et seghól vt וְחַיֵּה canite p̄o. 146. Et áleph interdū cū feri vt וְחַיֵּה coquite. Exo. 16. Inuenit̄ et p̄fectū vt וְחַיֵּה quærite. Isa. 21. וְחַיֵּה venite eo. cap. qđ ē cum feri vt p̄nūciatio áleph di latetur וְחַיֵּה vide psal. 44. וְחַיֵּה fac. Gene. 16. וְחַיֵּה ascēde. Nūi. 21. וְחַיֵּה plange, vlula. Joel. j. וְחַיֵּה flete. 2. Regū. j.

¶ Futurum vt plurimū est cum seghól vt וְחַיֵּה. Et וְחַיֵּה deslectabor psal. 118. ē cum camés

loco seghól. Et deficiēte l̄ra hē trāsfertur pūctatura secūda radicalis literæ i p̄mā, et l̄ra, quæ sunt futuri signa, vt p̄ficiāt, et suppleant defectū illū, sūt cum ghabiá et feri, vel chiric vt וְחַיֵּה et declinaui. Deute. 9. וְחַיֵּה et resperit. Exo. 2. Ne וְחַיֵּה aspicias Nūi. 16. וְחַיֵּה et declinaui. Deute. 2. וְחַיֵּה. Et ædificauit. Gene. 33. וְחַיֵּה. Et possedit. Ibi dē, וְחַיֵּה. Et graue fuit. 2. Reg. 19. ¶ Sed quādo futurū ē p̄fectū cū l̄ra gutturali, tunc l̄ra futuri signa, sūt cū seghól, vel patách, vt וְחַיֵּה videbo, וְחַיֵּה ascēdā וְחַיֵּה respondebo. Job. 32. וְחַיֵּה videbit Nūeri. 24. וְחַיֵּה videbis. Exo. 18. וְחַיֵּה tacebis p̄o. 27. וְחַיֵּה videbunt. Exo. 18. וְחַיֵּה videbūt p̄o. 16. Sed cū háin p̄ter áleph, qđ ē cū seghól aliæ sūt cū patách vt וְחַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה facia, et, es, m̄, et, tis, faciet, es, et. ¶ Et p̄ria, v̄l sc̄da existente gutturali, et he deficiente, literæ futuri signa, sunt cum feri, vel chiric, vel patách, si fuerit háin, vel he et prima

radicalis litera cū patách loco
 seghól, quod tamen mutatur i
 camés, si diuisiuū habuerit ac
 centū vt athnách, vt soph pas
 súc, vt $\text{y}\text{š}\text{h}$ et resperit .Gene.
 4. yhh errabis puer .7. hhh
 et insaniuit hhh accepta erit
 puer.17. hh irascetur .Gene.
 18. hh et iratus ē .Gene .4.
 hh ⁊ castrametatus est .Gene.
 26. hh .Et deleuit .Gene.7.
 Et cum cheth interdū est cum
 patách vt hh ⁊ aspiciat .Mio
 che.4. Et puer.27. ferrū ferro
 hh acuet se, ⁊ vir hh acuet fa
 ciā proximi sui hh et diuisit.
 Gene.33. hh ⁊ agrotauit .4.
 Reg. j. hh video .Job .23.
 hh ⁊ respōdit.3. Reg.20. hh
 ascendet .Gene. 44. hh ⁊ as
 cendit .Exodi.8. hh et feci
 hh ⁊ fecit .Gene.41. hh ⁊
 cōcapit .Gene.16.

Et plurale pfectū vt hhh
 sperabūt p̄o.35. hhh videbūt
 Isa .26. hhh bibent psal .77.
 hhh queretis .Isai.21. hhh
 flebūt .Isa.33. hhh deficient.
 Isa.30. hhh Inebriabūt se p̄o.
 35. hhh abundabunt p̄o .121.

Sūt etiā quædam futura de
 fectiua, quozū prima radicalis
 l̄ra nō ē cū seghól, nec l̄ra, quæ
 sūt futuri signa, habēt ghahiá
 vt hh et bibit .Gene.25. Et
 hh et fleuit, Mui.24. hh et
 dñabit d̄ Jabacób, Et puer.7.
 hh declinet ad vias eius
 cor tuū, Et. Jere.42, hh et ca
 ptiuū duxit, Et. Job.31. hh ⁊
 se duxit se i abscondito cor meū
 Et hoc vsu venit (teste. Ik. Jo
 náb) vt verbū ad sequentē cura
 rat dictionē quē admodū veniūt
 hh q̄ hitas i lebanon hh
 nidificasi cedris. Et ita veniūt
 nō nulla in soph passuc, et ath
 nách vt. Gene.27. Et attulit ei
 vinū hh ⁊ bibit, Et eo ca. Et
 leuauit vocē suā hh et fleuit.
 Et in hoc forsā multitudinē
 secutus est, q̄ mirabile est
 (inquit .Kab. David) in ocu
 lis meis, quia in verbis quæ
 ita inuenimus, nec vnum in
 uenitur iuxta modum secundū
 nec hh nec hh , ne hh aut
 hh , nec in verbis quæ veniūt
 iuxta modum primum vt hh
 hh . Si em̄ veniunt sic vt
 currat

currat verbū ad sequentem dictionē, quō nullū ex his vēit vt illa, cū illa veniāt vt hac. **U**eruntamen de quibusdam ratio reddēda ē. Dicimus .n. q̄ si à שָׁבַח .i. captiuauit, vnde dicitur וַיִּשְׁבַּח, diceremus וַיִּשְׁבַּח, videretur, aut putaretur esse ex verbis quorū p̄ma quiescit, quæ ē iod. i. à וַיִּשְׁבַּח. Sed in וַיִּשְׁבַּח et cæteris paulo superius memoratis, non possumus errare, quia nō inuenitur וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח. Et sic dicēdum ē de וַיִּדְבַּר et dominabīne putetur esse à וַיִּדְבַּר. Sed de וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח, non est apud nos ratio manifesta, vt par est. Et dicimus q̄ ratio vt non veniant vt וַיִּשְׁבַּח et. est, quia non esset recta eorum pronunciatio propter nunin. Et וַיִּשְׁבַּח latatus ē. **I**thrō. Exodi. 18. est vt וַיִּשְׁבַּח, Sed propter cheth gutturalem literam habet patách teste. **R**ab. Jonáb. Quod ostendit et daghēs, et sená ipsius dáleth. Sed. **R**ab. David in Michlól rationem ait esse, vt appareat, et manifestetur tertia radicalis litera, quæ la-

tet interdum vt in וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח et cæteris similibus, dictum est, quæ non sunt, vt perfecta, Sed ad ostendum q̄ singula secundum normam, ita debebant esse, in aliquibus locis tam in præteritis, & in participiis, et imperatiuis, et futuris, veniunt vt perfecta cum iod vice he, vt dictum est. Sed iam in verbo וַיִּשְׁבַּח qualiter, et quibus iungantur pronomibus, explicemus.

Præteritum cum pnoibus.

וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח אֶתְּוֹ וַיִּשְׁבַּח אֶתְּוֹ
וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׁבַּח
Reuelauit, detexit, discooperuit, operuit eum, operuit te, vel operuit te, operuit me, operuit eos, it vos, operuit nos, it eam, operuit te, operuit eas, it vos, vt וַיִּשְׁבַּח fecit eum. **D**euf. 32. וַיִּשְׁבַּח respondit ei pzi. **R**eg. 9. וַיִּשְׁבַּח fecit te deute. 32. וַיִּשְׁבַּח possedit te. **I**bidem, וַיִּשְׁבַּח respondit tibi. **I**saia. 30. וַיִּשְׁבַּח vidit eos. **G**ene. 32. וַיִּשְׁבַּח redemit eos
psal. 77.

faciens eam. *Isa. 45.* Et רודם
pro רודם dominās eis *psal. 67.*

גולים גולין גולוק גולי גוליהם
גוליקם גוליקו גוליה גוליה גוליה גוליה
Reuelātes, tes eius, tes tui, tes
mei, tes eorum, tes vři, tes nři,
tes eius, tes tui, tes earum, tes
vestri. ושיי faciētes eū *po. 149.*

בשייהם קושייהם
extēdentes eos. *Isa. 42.* וראו
dētes me *psal. 30.* כו cōtemnē
tes me *prī. Reg. 2.* צוקיך
latores tui. *Isa. 52.*

גולה גולתו גולתך גולתו גולתך
גולתכם גולתכו גולתה גולתה גולתה
Releuās, ās eā, ās te, ās
me, reuelās eos, ās vos, ās nos,
ās eā, ās te, ās eas, ās vos,

גולות גולותו גולותך גולותו
גולותיהם גולותיכם גולותכו גולותה
Reuelā
tes, tes eius, tes tui, tes mei, tes
eorū, tes vestri, tes nři, tes eius,
tes tui, tes earū, tes vestri.

גלוי גלויך גלויך גלויך גלויכם
גלויכו גלויך גלויך גלויך
Reuelatus, tus ei⁹, reuelatus
tuus, reuelatus meus, reuela
tus eorum, reuelatus vester,
tus nři, tus eius, reuelatus tu⁹,

reuelatus earū, tus vester,
tere. 32.

גלויים גלויך גלויך גלויך גלויכם
גלוייכם גלוייכו גלוייה גלוייה
Reuelati, ti eius, ti tui, ti
mei, lati eorū, ti vři, ti nři, ti ei⁹,
reuelati tui, ti earū, ti vři,

גלוייה גלוייה גלוייה גלוייה גלוייה
גלוייהם גלוייהכו גלוייה
Reuelata, ta ei⁹,
reuelata tua, ta mea, ta eorum,
ta vřa, ta nřa, ta eius, ta tua, ta
earū, ta vestra,

גלוייה גלוייה גלוייה גלוייה גלוייה
גלוייהם גלוייהכם גלוייהכו
גלוייה גלוייה גלוייה גלוייה
Reuelata, ta ei⁹, ta tua, ta mea,
ta earum, ta vřa, ta nřa, ta ei⁹,
ta tua, ta earū, ta vřa,

Adacōz cum pronoibus.

גלותאו גלה גלותו או גלותה
גלותו או גלותכו גלותם גלותכם
גלותכו גלותה גלותה גלותה
Reuelare, vř re, re ei⁹, vř re ei⁹,
re tuū, re meū, vř re meū, re eor,
re vřm, re nřm, re ei⁹, re tuū, re
ear, re vřm בראתו cū vidisset
ipe Judicū. ii. Et. Exo. 18. Non
poteris ושיי facere eū, Et. 12.
ושיי faciet ipe. 1. 10. In die

ראותך quo videris tu, et cum
 iod signo pluralis בְּבִנְיֹתֶיךָ cum
 edificaueris tu. Eze. 16. בְּעֹלֹתֶיךָ
 dum ascenderes tu. Exo. 34.
 בְּעֹלֹתֶיךָ dū ascēderē ego, et cū pa-
 táčb vice seri pri. para. 12. Et si
 לְרַמְתִּי ad decipiendum me. Et
 לַעֲשׂוֹתָם vt facietis ea. Deut. 5.
 בְּרֹאֲתָם cū vidissēt ipsi pri. Reg.
 13. לְהַרְחִיקם vt dispgeret eos ps.
 105. לַעֲשׂוֹתְכֶם vt faciatis vos.
 Deute. 4. בְּרֹאֲתֶיכֶם cū videritis
 Jehof. 3. Et. Isa. 51. מִדֹּם addes
 לְשִׁתּוֹתָהּ vt bibas illū et. Deute.
 10. לַעֲשׂוֹתָהּ vt facias illud,
 בְּעֹלֹתָהּ quādo ascēdebat ipsa
 primo. Reg. 2.

Imperatiuū cum
 pronomine.

גִּלְיָה גִּלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ
 גִּלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ
 גִּלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ גִלְיָהוּ
 Reuela, la eū, la mi
 bi, reuela eos, la nos, reuela eā,
 reuela eas, Reuelate, te eum, te
 me, El el mibi, reuelate eos, te
 nos, te eam, te eas, Reuelate si-
 cut reuelate פְּדִינִי Redime me
 psalmo. 118. עֲנֵנִי responde mi,
 exaudi me psalmo. 4. Re-
 dime nos psal. 43.

futurū cū pronoiōib⁹

אֲנִלְהָ : אֲנִלְהָו אוּ אֲנִלְכּוּ אֲנִלְהָ
 אֲנִלְכּוּ אֲנִלְכּוּ אֲנִלְכּוּ אֲנִלְכּוּ אֲנִלְכּוּ
 Reuelabo, bo eum, vel bo eū.
 bo te, bo eos, bo vos, bo eam, bo
 te, bo eas, bo vos, אֲרִאֲנִי video
 bo eū. Mui. 23. אֲעַנְךָ respōde-
 bo tibi. Job. 14. אֲפַשְׁךָ faciā te
 Gene. 12. אֲעַנְנֶם Re spōdebo eis
 Isa. 41. אֲרִאֲךָ videbo te. Eze.
 16. אֲפַשְׁכֶּה faciā illud.

יִגְלֶה יִגְלֶהוּ אוּ יִגְלֶכּוּ יִגְלֶה יִגְלֶה
 יִגְלֶה יִגְלֶה יִגְלֶה יִגְלֶה יִגְלֶה
 reuelabit, bit euz, vel
 reuelabit eum, bit te, bit me,
 reuelabit eos, bit vos, Et ita
 residuū iuxta hāc formā יִרְאֶהוּ
 videbit eū. Judicum. 15. יִבְיָהוּ
 spernet eū pri. Reg. 17. יַעֲשֶׂהוּ
 faciet illud. Isa. 44. יִתְהַקֵּךְ tol-
 let te psal. 51. יַעֲנֶכָּה respōdebit
 tibi psal. 19. יִרְאֵנִי videbit me.
 Exo. 33. cum patáčb vice seri,
 יַעֲנֵנִי videbit me. 2. Reg. יַעֲנֵנִי
 respōdebit mibi pō. 3. יִרְאֶהוּ vie-
 debit eā. Gene. 38. יַעֲשֶׂהוּ faci-
 et illud leuiti. 9. יִרְאֶכֶה videbit
 eā. Deut. j. יִרְעֶכֶה pascet eā pō.
 79. יַעֲנֵבֵנו respōdebit nobis. psal-
 mo. 19. Et sic תִּגְלֶה תִּגְלֶהוּ
 אוּ תִגְלֶכּוּ תִגְלֶה תִּגְלֶה תִּגְלֶה
 Reuelabis,

Reuelabis, bis eū, vel bis euz,
 bis te, bis me, bis eos, bis vos.
 נִרְאֶה facies illud Exodi. 28,
 וְרָאִיתָ videbis eū Numeri. 23.
 Et sic נִגְלֶה נִגְלֶה. Reuelabi
 mus, mus euz ꝛc. וְרָאִיתָ videbi
 mus eū. Isai. 53. Et יִגְלוּ וְיִגְלוּ
 reuelabūt, būt eum ꝛc. וְיִבְרָאוּ de
 spiciēt eū pri. Reg. 10. וְיִרְאוּ vi
 debūt me. ps. 118. וְיִרְאוּ videbūt
 eā Numeri. 14. Et תִּגְלוּ תִגְלוּ
 reuelabitis, tis eū ꝛc. וְרִעַבְתֶּם
 spōdebitis ei. Isaiā. 36. Et ita
 totum residuū.

De septima specie quæ ē
 corū quorū prima, quæ est
 áleph, et tertia q̄scit, quæ
 ē he. Caput. 24.

Septima spe
 cies ē quorū
 prima quæ
 ē áleph, et
 tertia quæ
 est he, quie
 scūt vt העֵבֶר

אֲבָה אֲבֹת אֲבֹתֵי אָבִי אֲבֹתֶם אֲבוֹנוֹ
 אֲבֹתָה אֲבֹתָ אוֹ אֲבֹת אֲבֵי הַיְּבוֹנוֹ
 אָבִא אֲבִים אָבִי אֲבָה אֲבֹת אֲבוֹ
 אֲבוֹתֵם אֲבוֹתָה אֲבוֹתֵי הַמְּקוֹר אֲבֹת :

הַעֲוִי אֲבָה אָבִי אֲבוֹתָה אוֹ אֲבָה
 אָבִי אָבִי אֲבוֹתָה הַאֲוִתָּן אֲבָה וְאֲבָה
 הַאֲבָה נִאָבִי וְאָבִי תִאָבִי תִאָבִי תִאָבִי
 הַאֲבָה voluit (acquieuit), sti,
 lui, rūt, stis, mus, it, sti, vʹ sti, stis
 Volēs, tes, tes, ēs, tes, volitus,
 ti, ta, ta, Infinitium velle vt
 אָלוֹת iurare. Hōse. 10. et אָלוֹת
 eo. capi. Impatiuū, veli, velite,
 veli, velite. Vel veli. te, li lite.
 Volā et, es, lēt, tis, ēt. Et intero
 dum cadit áleph vt puer. j. Me
 תִּבְרָא voles, aut acq̄scas. Et cū
 seuá, ꝛ seghól vt אֲתָה וְאֲתָה
 אֲתָה veniā, et es. Job. 37. Ab
 aquilone aurū וְאֲתָה veniet, et
 áleph q̄scēte, ꝛ vltima deficiēs
 te lfa vt. Isa. 41. וְיָאֵת ꝛ veniet
 ab ortu solis, Et cū áleph vice
 he vt. Deute. 33. וְיָהָא et venit
 cū principibus populi, et cum
 vno paséth, et breue vt legunt
 filij. Naphtali, Sed filij. Asér
 legunt cum duobus pasetbín,
 et longum וְיָהָא. Et futurum
 cum áleph quiescēte vt אֲתָה
 וְאֲתָה תִאָתָה, Et sic residuū vt
 Michæ. 4. vsq̄ a te תִּאָתָה ve
 niet.

De octaua specie quæ ē
 corū

athnách, ז. Zachépb זצאן Jsa.
49. et תצאן Jsaia. 52.

Quæ autem veniunt à the-
mate cum camés, et feri instar
ירא יראת יראת פּעל
יראתו יראו יראתם יראנו : יראת
יראת יראתן הכינונו כמו שם התאר
ירא יראים יראן יראת יראות דמקור
ירא או ירא בירא בירא לירא מירא
וירא ליראת לרא שמואל יח : הצנוי
ירא יראו יראו יראנה או יראנה :

דאיתן אירא יירא תירא בירא
ויראו תיראו תירא תיראו תיראנה
Præteritum timuit, timuisti,
timui, זc. יראתם. vero. i. timui-
stis. Jjob. 4. est à themate ירא
cū camés. Participiuz passiuo,
quia sunt intransitiua, non est
in prædictis verbis, Et in ma-
cor quiescit iod cum literis des-
seruientibus, et sic in futuro,
Et cum accentu diuifiuo ירא
psal. 51. תירא. Jsa. 40.

De nona specie quæ
verborum, quorum pri-
ma quæ ē iod, et tertia
quæ ē he, quiescunt

Caput. 26.

Ona speci-
es est vero
borum in-
cipientium
à iod, ז des-
sinentiū in
he quiescens

העבר : ירה ירות ירותו ירו ירותם
ירונו : ירתה ירתה ירתה : הכינונו
יורה יורים יורן יורה יורות הפעול
ירוי ירוים ירויה ירויות : המקור
ירות או ירה ברות ברות לירות
מירות : הצווי ירה ירו ירו ירויה
האיתן אירא ירה ירה תרה ברה
ירוי ירוי תרה ירוי תירנה

Præteritum Fecit, iecisti,
ieci, זc. foemineum ירתה vel ירותה
sicut ירותה. i. pulchruisti cāti. 2.

Thammacóz ירותה vt לירותה. i.
vt iaciant psal. 10. et ירה. Exo.
19. et ירה. Et cum áleph vice he
29. paralipomenon. 2. לירא

futurum אירא, vel defectiue
זc. Et sic à ינה pos-
pulus est, ui abstulit, futus-
rum אנה ינה זc. et defeco-
tiuum זc. אן ין יתן זc. Et à
יעה remouit, scopauit fu-
turum יעה זc. et defeco-
ctiuum

Deute. 33. וְיָבִיִּיךָ וְיָבִיִּיךָ veniat ad caput . Joséph. j. omnis benedictio veniat ꝛc. et tau et he redundant sicut ꝛ in נִבְלָאֲתָהּ mirabilis fuit amor tuus . 2. Regum. j. vel dic ꝑ talis additio tam in verbis, ꝑ in nominibꝰ ponitur augendi gratia perinde ac si dicat Veniat, et veniat multipliciter . Illud autem primi . Regum. 25. Nisi festinasses וְיָבִיִּיךָ et venisses in occursum mei, est compositum ex duobus signis foemineis præteriti ꝛ futuri. Nā si totū foret futurꝰ dixisset וְיָבִיִּיךָ . Et si foret præteritum, dixisset וְיָבִיִּיךָ . Sed est compositum vt veniendi multiplicem eius ostēderet, apparatus, Et sic . Job. 22. וְיָבִיִּיךָ וְיָבִיִּיךָ veniet tibi bonū, est compositum ex וְיָבִיִּיךָ et וְיָבִיִּיךָ . Vel tau est vice he redundantis, vt ē . Isaia. 5. Et appropinquet וְיָבִיִּיךָ ꝛ veniat, quēadmodum et in verbis perfectis redundat he in futuro, vt dictū ē . Itab. vero . Jonách in וְיָבִיִּיךָ scripsit ꝑ tau ponitur vice iod, Ac si dixisset וְיָבִיִּיךָ , Sed priꝰ

ē magis rectum . Et cū pro nominibus וְיָבִיִּיךָ hoc ē וְיָבִיִּיךָ veniat mihi psal. 35. et וְיָבִיִּיךָ i. veniat ei psalmo. 34. et וְיָבִיִּיךָ veniat nobis, Et וְיָבִיִּיךָ veniat mihi psal. 118. Et sic וְיָבִיִּיךָ quod est vomere coniugatur וְיָבִיִּיךָ ꝛc. vt וְיָבִיִּיךָ Unde illud leuiti. 18. sicut וְיָבִיִּיךָ euomuit gētem, est participium foemineum, ꝑ ꝑ sunt qui dicunt esse præteritum à וְיָבִיִּיךָ sicut וְיָבִיִּיךָ et וְיָבִיִּיךָ Et sic וְיָבִיִּיךָ . i. terra masculi generis est sicut et . Genesis. 13. Et non וְיָבִיִּיךָ ferebat eos וְיָבִיִּיךָ . i. terra, Et illud . Jeremia. 25. וְיָבִיִּיךָ . i. et vomite ponitur pro וְיָבִיִּיךָ , si deducatur à וְיָבִיִּיךָ , et iod est loco aleph, Si vero sit à וְיָבִיִּיךָ vel וְיָבִיִּיךָ venit more verborum quorum vltima quiescit, et est magis rectum .

De duodecima, ꝛ tertia decima specie. Caput. 28.

Undecima species ē verborum quorū secūda quæ

U I

ē iod,

ē iod, et tertia quæ ē aleph vt קיא vomuit, cuius thema alij putant esse קיא, aut קאק, vt capite dictum ē præcedēti.

¶ Tertiadecima species ē quorum secūda quæ est Jod, et tertia quæ est he, quiescit, quæ sic coniugatur העבך חיה חית חיתו חיו חיתם חיו: חיתה חית חיתו חיו: הביבכו חן חים חיה חית: המקור חיו: הצוי חיה חיו חיו: חונה האיתן איתה יתיה חתיה כחיה יחיו תחיו תחיה רחיו תחונה או תחיו או אחיה

¶ Præteritum vixit, חי, חי, ח. Et secūdum Rab. Jonách ob eius frequētem vsū, remouērūt he tā in masculino, q̄ in fœminino vt .Gene. 5. Et fuerūt omnes dies .Adām quibus חי vixit, Et Exo. 33. Non videbit me hō חי et viuet, pro חיה, Et fœmineū .Exo. j. Et si filia est חיה viuat, pro חיתה. ¶ Participiū ē vt tōar חי .Gene. 43. Nū ad hoc ipse חי viuūt? Et secundum normam erat dicendum חי instar חיה. Et sic dicendum est in plurali חיים cum raphēb instar חיים, quēadmodum dicitur i fœmineo .Exo. j.

quia חי viuificantes sūt, Sed quia illud .Exo. 4. videbo an adhuc ipsi חיים viuāt, et sic חיים viuūtis vniuersi vos, daghessatur ob defectum alterius iod, quod ē tertia radicalis litera, quēadmodum daghessatur in חי חיה, dicendum est (inquit Rab. David,) q̄ radix חיה חיים est חי verbum geminatū, q̄ q̄ secūdum morem deficiat litera geminanda, Et חיה חיה debuerant daghessari, Sed vt differant à nominibus חי חיה bestia, bestia, raphantur hæc, vt et nonnulla alia geminata, vt suo opte dicemus in loco Inueniuntur et à themate חי instar חי, vt leuiti. 25. חי Et vixerit frater tuus tecum vel dic q̄ quiescit tertia pro חי, vel deficit iod geminādum vt sit חי.

¶ De verbis defectiuis quoz p̄ma quæ est nun, deficit Caput. 29.

¶ Ut etiam in biniancal, verba defectiua et horum q̄dā

quædam sunt quorum prima
 litera, quæ est nun, deficit, vt
 נָשָׂא. Accessit, appropinquauit
 הֵעָבֵר: נָשָׂא נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ
 נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ
 הַבְּנוּנוּ נָשָׂא נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ
 אוּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ הַמִּקָּר נָשָׂא אוּ
 נָשָׂא אוּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ לְנָשָׂתָּ
 מְנָשָׂתָּ: הַצָּוִי נָשָׂא אוּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ
 אוּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ אוּ נָשָׂתָּ נָשָׂתָּ אוּ
 נָשָׂתָּ הַאֲוִיִּן אָנָּשׁ וְנָשָׂתָּ הַנָּשׁ נָשָׂתָּ
 וְנָשָׂתָּ הַנָּשׁ הַנָּשׁ הַנָּשׁ הַנָּשׁ אוּ
 הַנָּשָׂתָּ.

Preteritū. Accessit, accessisti
 accessi, ꝛc. Et sic de alijs ver-
 bis intransitiuis, quæ passiuo
 carent participio vt נָבַח latra-
 uit, נָבַח, vel נָבַח cecidit, נָבַח
 fluxit נָבַח descendit, castrame-
 tatus est, נָבַח profectus est
 Ascendit, נָבַח cecidit. Quæ ve-
 ro sunt transitiva, passiuum
 habent participium.

Hāmiacór, נָשָׂא et נָשָׂתָּ. Isa.
 19. vel נָשָׂא vt נָשָׂא tangendo,
 percutiendo. Exodi. 19. לְנָשָׂא
 Exodi. 12. לְנָשָׂא expellere. Deu-
 teronomi . 20. Et deficiente
 nun, et cum tau in fine vt נָשָׂא
 accedere. Et cum literis נָשָׂא

Beth, vau, cheth sunt cum se-
 uá, Et láméd cum camés, et
 mem cum chiric, et gbímal cuz
 daghés ob defectum nun. Ele-
 nit tamen láméd cum seuá, quā
 do est coniunctio realis vt.
 Genesis. 16. in fine decem anno-
 rum לְשָׂבָתָּ habitandi Abra-
 hām in terra chenáhan .i. quib-
 bus habitauit ꝛc. Et. Numé-
 ri .21. לְשָׂבָתָּ ad habitādum
 bar, vel habitandi Har .

Et si vltima fuerit guttura-
 lis, prima, et secunda erunt
 cum patáth vt. Ecclesiastis .3.
 לְשָׂבָתָּ plantādi, לְשָׂבָתָּ
 tangere, vel vt tangat te .2.
 Reg. 14. Et in soph passúc, ꝛ cū
 athnách, ꝛ Zachépb, secūda lite-
 ra radicalis est cū camés vt. ps.
 112. Qui eleuat לְשָׂבָתָּ ad habi-
 tādū. Et cū pnoib⁹ לְשָׂבָתָּ Gen.
 33. לְשָׂבָתָּ Exo. 28. לְשָׂבָתָּ cū te
 tigerit cū leui. 15. לְשָׂבָתָּ Jer. 12.

Imperatiuum וְנָשָׂא cum pa-
 táth וְנָשָׂא .2. Regū. j. וְנָשָׂא. Ace-
 cede, irruet in eum, Et sic. Exo-
 ditertio. וְנָשָׂא Solue calciamen-
 ta tua . Vel cum seri וְנָשָׂא et
 cum seghól propter maccáph

Cum seghól, vt Gen. 15. לְהַתִּיר
 Ut dem tibi, Deute. 6. לְהַתִּיר
 vt det tibi, Et. 26. לְהַתִּיר לָנוּ vt
 det nobis. Et cū nun in fine vt
 3. Reg. 6. לְהַתִּיר vt daret ibi ar-
 cā. i. poneret, 7. 17. Usq̄ ad diez
 דָּתָן dandi. i. quo dedit. Et cum
 pronomibus בְּתָנוּ Leuit. 20.
 בְּתָנוּ Deut. 14. בְּתָנוּ Gen. 29. 26.
C Imperatiuū cū feri דָּתָן da. 4.
 Reg. 4. 7 iunctū monosyllabo,
 aut dictioni longæ cū seghól vt
 Gene. 14. דָּתָן לִי Da mibi, 7. 47.
 דָּתָן וְדָתָן דָּתָן דָּתָן da semen. Et vnū cum
 seghól præter normam. ps. 27.
 דָּתָן לָהֶם Da eis, et cum he in fine
 דָּתָן Genesis. 30. Et in
 soph passūc, 7. athnách, et Za-
 chéph cū feri vt דָּתָן Isaia. 43.
 דָּתָן vel דָּתָן date Numeri. 27.
 nun cū daghés.

C futurū דָּתָן et cum maccáph
 iunctū monosyllabo, aut dictioni
 longæ est cum seghól, Gene.
 30. דָּתָן לִי Dabo tibi. Et. 15.
 Quid דָּתָן לִי dabis mibi, Et
 cum pronomine דָּתָן ps. 88.
 דָּתָן Isa. 49. דָּתָן Isaia. 47.
 דָּתָן Gene. 21. דָּתָן Gen. 29.
 דָּתָן Deutero. 28. דָּתָן Deute,

5. דָּתָן Judicum. 6. Et ita res
 liqua,

C De verbo incipiente à
 nun deficiente, et desinente
 in he quiescens.

Caput. 31.

Et 7 alia
 defectiuo-
 rum spe-
 cies incipies à nū
 deficiente,

et desinens in he quiescens vt
 דָּתָן inclinauit דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
 דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן דָּתָן
C Præteritum. Inclinauit, sti,
 inclinaui, unt, inclinauistis ieli
 nauimus 7c. Et præteritum per-
 fectum דָּתָן psalmo. 72.

C Participium inclinans.

C Hammacór דָּתָן, Et דָּתָן
 volando pro דָּתָן Aleph em̄ est

U 3 loco

ad differētiā imperatiui, vt **קָבַל** i. accepit. Eze. 17. et **קָבַלְתִּי** tulit eos. Hose. ij. qđ tamen pleriq; putāt esse macōz. Sed primū ē rectū. Et cū pronōibus **קָבַלְתִּי** accepit me. Gen. 24. **קָבַלְתִּי** Accipit eā. Deut. 20. **קָבַלְתִּי** tulisti nos. Exo. 14. **קָבַלְתִּי** Accipi te. Nūi. 23. ¶ Participium vt perfecta. ¶ Hammacōz perfectum **קָבַלְתִּי**. Deute. 31. Et defectiuū **קָבַלְתִּי**. Jere. 5. Et cum seuá. 4. Reg. 12. vt nō **קָבַלְתִּי** acciperent pecunias. Quod factū ē vt curreret iquit. Rab. Da. cū dictione **קָבַלְתִּי** quæ est lōga, Et gene. 30. **קָבַלְתִּי** Et vt accipiat etiā mādragoras ꝛc. vbi lamed nō est radicalis lřa, quēadmodū putauit. Rab. Jonáb, Sed deseruit. Quippe non iuenitur pfectum macōz cū he, vel tau in fine, nisi prima radicalis lřa sit cū camés chatéph, aut seuá, aut chiric, vel patách, secunda existēte gutturali, Sed cum camés lato nūq; Et cum pronōminibus **קָבַלְתִּי**. Genesis. 25. **קָבַלְתִּי**. Deuterono. 24. **קָבַלְתִּי**. Gene. 25. **קָבַלְתִּי** pri. Reg. 25.

¶ Imperatiuū perfectum **קָבַלְתִּי** Exo. 29. et **קָבַלְתִּי**. Deute. 31. Et defectiuū **קָבַלְתִּי**. Gene. 12. Et cum he **קָבַלְתִּי**. Gene. 15. Et cū pronōie **קָבַלְתִּי** pri. Reg. 16. **קָבַלְתִּי**. Gene. 48.

¶ Futurum **קָבַלְתִּי** ꝛc. Et ob eius frequētem vsū, deficit sæpius daghés vt. Exodi. 25. **קָבַלְתִּי** Et afferent mibi, Et. 27. **קָבַלְתִּי** Et afferēt ad te oleū, Et. Sopho. 3. **קָבַלְתִּי** accipies disciplinā Et cū pronōmine **קָבַלְתִּי**. Nūi. 13. **קָבַלְתִּי**. Nūi. 23. **קָבַלְתִּי** psal. 27. **קָבַלְתִּי**. Exodi. 21. **קָבַלְתִּי**. Deuterono. 20. **קָבַלְתִּי**. Exo. 2. **קָבַלְתִּי**. Gene. 37. Et sic de alijs.

¶ De verbo secūdā literā gemināte, Caput. 34.

¶ Ant etiam verba, quæ **קָבַלְתִּי** i. geminata, ꝛ duplicata vocant, quæ vcz secū

dā literā gemināt, aut quæ secūdā, et tertiā simillē, imo eādē habēt, vel actu vt **קָבַלְתִּי**, per fecit, circuiuit, vel potētia daghés,

ghés, quod vicem gerit deficientis literæ, vt saepe dictum est. Et quâdo sūt duæ literæ, aut similes, aut eedē, si pūctū præcedat maius, vtputa camés, ambæ pronūciantur vt סַבְבִּי Sin vero minus præcedat, tunc altera nō pronūciatur, Sed absorbetur, & raptim, breuiterq̄ simul enūciantur sicut in מַלְלֵת אֱלֹהִים. Et vt sermo sit lenior, tertia remanēte, secūdam deponere solēt. Un̄ vt plurimū sunt defectiua, raro perfecta .i. cū trib⁹ literis radicalibus. Et quæ sunt perfecta, i hoc binián cal, veniūt instar pabál, defectiua vero sunt cum patách vt מַח. Et quia secūda carēt radicali litera, eius pūctatura in prima remāsit l̄ra. Unū tamen est cū camés leuiti. 25. מַח et attenuatus fuerit fr̄tuus, q̄q̄. Rab. Jonáb propt̄ camés putat deduci à מַח. Et illud psalmi. 17. Et fulgura מַח multiplicauit secundum. Hammasóreth est cum camés, et ita est defectiuum toár teste. Rabi. Dauid, in Michlól, et in libro .ra. Et defectiuum sic

coniugatur.

הַעֲבִי : תַּם תַּמַּת תַּמְתִּי : תַּמִּי תַּמְתָּם
תַּמְתִּי תַּמָּה תַּמַּת תַּמְתִּי הַבְּיָנוּבִי תַּם
תַּמְתִּי תַּמָּה תַּמְתִּי הַפְּעוּל הוּם תוּמִים
תוּמָה תוּמִית הַמְקוּר תַּם או תוּם או
תַּם או תַּמְתִּי : הַעֲוִי תַּם תַּמוּ תַּמִּי
תַּמְנָה או תוּמָנָה הַאֲוִי אַתָּם וְתוּם
תַּתָּם נְתָם וְתוּמוּ תַּתוּמוּ תַּתוּמָנָה

¶ Præteritū p̄fecit (v̄l 2̄ s̄up̄sit) sti, eci, üt, stis, mus &c.

¶ Cum patách, vt dictum est Thre. 4. Et sic חַי humiliavit se. Isa. 2. & רַב multiplicauit p̄o. 17. Et fm hāmásozeth ē cū camés, & sic ē nomē toár, & תַּח terit⁹ ē, & fract⁹ ē Adherodách. Jerre. 50. & מַח attenuauit. Deut. 9.

¶ תַּח & sic מַח & tēptibilis fusti. Machū. j. Et מַח obūbra sti p̄o. 139. מַח spoliasti. Chabba. 2. וְמַח & absides. deu. 25.

¶ תַּח, Et sic מַח & tēptibilis fui. Jiób. 39. & מַח fui causa pri. Regū. 16. מַח reuolui Jeho. 5, מַח est breue attenuat⁹ fui p̄o. 141, Et sic מַח cale feci me Isa. 44. Et sine daghés pp̄ l̄ram gutturalē, aut res, quæ non, suscipit daghés vt, מַח humiliavit

bum illaui me. ꝑo. 34. וְיָחַתְתִּי et
 elegisti. Eze. 20. וְאַרְוֵתִי ⁊ males
 dicam. Mala. 2. Et cum ꝑnoie
 וְיָחַתְתִּי descripsi te. Isa. 49.
 ¶ וְיָחַתְתִּי interdū est lōgū vt וְיָחַתְתִּי cō
 sūpti sūt, vť defecerūt ꝑo. 9. ⁊ Je
 ho. 4. Quādo וְיָחַתְתִּי ꝑleuerūt et,
 ꝑo. ij. qđ וְיָחַתְתִּי defecerūt veritas
 tes, Et. 4. framētū eoz, ⁊ mu
 stū eoz וְיָחַתְתִּי mltiplicata sūt. Et
 breue vt, ꝑo. 54. וְיָחַתְתִּי mollierūt
 verba sua, vť mollia fuerūt ver
 ba ei⁹, ⁊ Jiōb. 32. וְיָחַתְתִּי expauerūt
 Et ꝑo. 39. וְיָחַתְתִּי mltiplicati sūt ꝑ
 capillis capitis mei, וְיָחַתְתִּי mūdior
 res fuerūt Nazarei ei⁹ niuco,
 Thre. 4. Et chabba. j. וְיָחַתְתִּי. Et
 leniores erunt. Et eo. ca. וְיָחַתְתִּי ⁊
 acuti erūt. Et à thematecū chō
 lē istar וְיָחַתְתִּי vt וְיָחַתְתִּי tacete Jiōb.
 24. Et gene. 49. וְיָחַתְתִּי et iacula
 uerūt. Et cū ꝑnoie וְיָחַתְתִּי vassa
 uerunt me ꝑo. 16. ¶ וְיָחַתְתִּי et sic
 וְיָחַתְתִּי Et circuibitis ciuitatem
 Jeho. 6. ⁊ וְיָחַתְתִּי ⁊ mēsurabitis
 Numeri. 35.
 ¶ וְיָחַתְתִּי Et ꝑo. 78. qđ וְיָחַתְתִּי at
 tenuati sum⁹, ⁊ sūt longa.
 ¶ וְיָחַתְתִּי foemineū ē lōgū et ꝑma
 cū patách ad differētiā partici

pli, Sed illud. Exo. 23. וְיָחַתְתִּי Et
 multiplicabit aduersū te bestia
 agri, ē breue ꝑꝑ vau. ¶ Partici
 piū וְיָחַתְתִּי cum camés ad differētiā
 ꝑteriti, ⁊ וְיָחַתְתִּי foemineū breue ad
 differētiā ꝑteriti. ¶ וְיָחַתְתִּי Macōz וְיָחַתְתִּי
 circuire. Exo. 20. ⁊ וְיָחַתְתִּי leuiti. 3.
 Et cū sūrec וְיָחַתְתִּי Ecliastris. 8. et
 cū patách וְיָחַתְתִּי vt extendā. Isa.
 45. Et וְיָחַתְתִּי cū q̄uerit. Jere. 5.
 et cū tau vt וְיָחַתְתִּי desolare Eze.
 36. וְיָחַתְתִּי misereri ꝑo. 76. Et cū
 ꝑnoie וְיָחַתְתִּי eo. ꝑo. ¶ Impati
 uū וְיָחַתְתִּי, ⁊ sic וְיָחַתְתִּי volue puer. 16.
 וְיָחַתְתִּי. Cāti. 2. et cū he וְיָחַתְתִּי ꝑo. 67.
 וְיָחַתְתִּי describe. Isa. 30, וְיָחַתְתִּי ma
 ledic mihi Mūi. 22, qđ res nō da
 ghesaf mutatū est camés cha
 téph i camés latū, ⁊ i וְיָחַתְתִּי ma
 ledic mihi, q̄uisbeth sit daghes
 sabile, qđ abstulerūt daghés, ca
 més chatéph trásiuit in camés
 latū וְיָחַתְתִּי, Et sic וְיָחַתְתִּי circuite ꝑo.
 48. וְיָחַתְתִּי tacete ꝑo. 4, וְיָחַתְתִּי obstu
 pescite. Jere. 2. et cū camés cha
 téph loco chólē vt וְיָחַתְתִּי laudate
 Isa. 44. וְיָחַתְתִּי ⁊ וְיָחַתְתִּי. Isa. 12. וְיָחַתְתִּי.
 Zacha. 2. cum camés chatéph,
 וְיָחַתְתִּי cum sūrec, vel וְיָחַתְתִּי cum
 chólem. ¶ futurum וְיָחַתְתִּי ⁊ c.

vt

Et primū de perfectis, deinde de quiescentibus, postea de defectiuis, et postremo de geminatis dicēdū est. Appellatur autē binian pibél haddaghús, et paucis locis exceptis, secūda radicalis litera habeat daghés, nisi sit litera gutturalis, aut res, q̄ non sunt susceptibiles daghés, vt primo dictum est in libro, Et daghés vices supplet hannách. I. iod literæ quiescētis post maius punctū, quod deberet esse inter primā, et secūdā literam radicalē, sicut est in primo binian Deberemus. n. dicere דִּבְרַתְּ שִׁבְרֵךְ et non דִּבְרַתְּ שִׁבְרֵךְ, Sed daghés eius supplet vices, Sed iam vel vnum verbū perfectū coniugemus, quod aliorum sit paradigma, deinde eius varietates, normas, et accentus, et excepta singulis in temporibus explicabim⁹.

הַעֲבֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר

כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר
כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר כִּפְתֹר

¶ Præteritū. Visitauit, stituit, stis, mus, et c. כִּפְתֹר cuz feri, vt Ecclesia. 12. וְאֵץ וְחָקֵר חָקֵר מְשֻׁלִּים וְאֵץ וְחָקֵר חָקֵר מְשֻׁלִּים. Et auscultauit, et iuestigauit, direxit pabolam multas, q̄ fuit cobeletb vt inueniret verba et c. ¶ Et si fuerit cū maccáph feri cōmuniter mutatur in seghól vt puer. 14. נִפְשֵׁי לֵךְ חֲכָמָה Quæsiuit illi sor sapientiā. Sūt tamē nōnulla cū seghól, q̄ nō habēt maccáph vt דִּבְרַתְּ כִּפְתֹר כִּפְתֹר Exodi. 30. et propitiabitur Aaron et Genesis. 49. Lauit in vino vestem suam est cum feri, et sic. Et vestimenta sua non lauit. Cætera sunt cum seghól vt Numeri. 19. et lauabit vestimenta sua sacerdos et c. Et sic דִּבְרַתְּ. Sed quando habet accentum diuisiuū vt athnach, vt soph passúc et c. tunc est cum feri, et sic quando venit cum seghuláb, quæ est post Zarchá, habet feri vt Iehosue, 14. כִּפְתֹר כִּפְתֹר quando locutus est, Et paulo inferius דִּבְרַתְּ

Locutus

Locutus ē dominus, Item לָךְ locutus ē dñs, Item Quēadmodū לָךְ locutus ē dñs. Et si secūda fuerit gutturalis, vel res, quæ nō suscipiūt daghēs, tūc cadit daghēs, et variatur, quia nūc ē cū duob⁹ serin, Nūc cum seri et patách et cōtra vt. Nūi. 22. נָאִי Renuit. Bilhám venire nobiscum, בָּרַךְ bñdixit psal. 9. הָרַךְ Expbauit. Jiób. 17. et בָּרַךְ bñdixit Nūi. 23. et הָרַךְ tardauit. Gene. 34. Sed illud Judicū. 5. Cur הָרַךְ tardauerūt pedes quadrigarū ei⁹, ē cū seghól ppter cheth, quod ē cum chatéph seghól, Et sic iod pō. 50. Et in pctō וְהִתְקַנְיִי calesfecit se de me mat̄ mea. Sunt tamen nōnulla, quæ nō mutātur teste. Rab. David in. Adiochlól vt נָאִי proiecit factuariū suū. Thre. 2. Sed נָאִי picciō sti pacrū pō. 88. ē cū seri vt testatur et ip̄e. Rab. David in Adiochlól, Et sic ē mutabile &c. Et pō. 9. אָרַךְ Exacerbauit dñs ip̄us, Et id genus.

¶ Venit ēt cū chiric, et patách vt, Thre. 2. אָרַךְ pdidit dñs, Et

rursus אָרַךְ אָרַךְ pdidit, & p̄triuuit vectes ei⁹, Et sic in his, quæ memorauim⁹ sc̄da ē cū seri, vel patách. Et si t̄tia fuerit gutturalis, erit itidē cum patách. Gene. 43. הָרַךְ & dimittat vobis fr̄em v̄im, Cati. 7. הָרַךְ aperuit se vua minuta. Et cū seri quādo nascit̄ nach inter sc̄da 3, & tertiā vt. Jiób. 12. vinculū regū הָרַךְ soluit, Et אָרַךְ succidit pō. 106.

¶ Participiū actiuū assumit mē i p̄icipio. Nō. n. possum⁹ dicere הָרַךְ vt in binián cal, quia post chólem non ē daghēs, nisi sit dictio lōga vt in primo libro dictū est, qđ huic dictiōni neq̄t p̄gruere, Neq̄ possum⁹ dicere הָרַךְ, vel הָרַךְ qđ nō differet ab imperatiuo, neq̄ הָרַךְ quia nō differret à macór, qđ multoties venit cū chólē, Et si cēt הָרַךְ nō differret à binián pubál, vnde reliquū ē vt mē assumat, qđ cōmuniter p̄ctatur cum seuá, secūda litera radicali existente cum seri, vel cum seghól, si habuerit maccáph. Et si secūda fuerit gutturalis, vel res, prima

prima erit cū camés, quod supplet vicē daghés iuxta áleph, et Res, Sed non iuxta he, cheth, et háin, quæ punctatur cū patách secūdū typum daghessatorum, excepto vno, quod ē cum camés quod est tóar vice participij secundum Rab. Da. i. Nichlól. Isa. 49. לְמַתְּיָבָנוּ. Abomināti gentē Sed iá citemus exempla מְדַבֵּר loquens. Gene. 27. מְשַׁבֵּר conterens, et cum maccáph vt puer. 24, et vir sciētix מְאַמְצֵר roborat vires, p̄o. 36. מְבַקֵּשׁ panē. Et tertia existēte gutturali est cum patách, vel seri hannách existēte inter secūdā, et tertiā vt מְשַׁלֵּחַ dimittēs Exo. 18, מְכַתֵּב calās. Zacha. 3. Et scda existēte gutturali, vt res, vt מְפַרֵם subuertēs mōtes. 3. Reg. 19. Et. Hamós. 6. מְתַאָּבֵר detestor ego supbiā Iahacób, Et. Hose. 7. מְאַפְּיִם adulterātes. Et iuxta cheth, he, et háin cū patách, vt. Beat⁹ homo מְפַוֵּס pauēs semp puer. 28. Et. Machuz. 2. Et ancillæ eius מְנַהֵגִים ducētes, Et. Jere. 7. Et p̄es מְבַעֲרִים. i. succēdebāt ignē

Et vnū cum camés, quod paulo superius citauim⁹. Et focmineum מְדַבֵּר loquēs psal. ij. מְרַחֵף cubabat. Sen. p̄mo. Et cum pronomib⁹ מְלַמֵּד docens te. Isa. 48. מְאַרְנֵנוּ. Accingens me p̄o. 17. מְנַחֵמֵם consolās vos Isa. 51. מְבַלְעֶיךָ pdētes te. Isa. 49. Et מְהַרְסֶיךָ destruētes te eo capi. et מְבַקֵּשׁ quærētes te p̄o. 68. Et מְפַחֵף cū camés secūda radicalis litera vt מְדַבֵּר dicitur dictus psalmo. 86, מְטַחֵף tractus. Isa. 18. מְשַׁלֵּחַ dimissus. Isa. 16. מְשַׁחֵף acut⁹ p̄o. 51. Et prima cū camés chatéph vt מְאַרְבֵּם rubefactus. Machū. 2. et מְאַרְבֵּם. Rubefacti. Exo. 25. מְעַוְשֶׁת calūniata. Isai. 23. Et scda existēte gutturali, vel res, mutatur, et chólem venit loco daghés vt מְבַעֲרָה succensa. Jeremia. 36. Et prouerbior. 20. מְרַחֵף festinata, et מְבַרְכֵוּ. Benedicti ei⁹ psalmo. 36.

Et Hammacóz est cum seri vt מְדַבֵּר loqui loquendo. Jeremia. 25. Genesis. 24. Et cum maccáph habet seghól vt. Jere. 9.

Docuerūt linguā suā דַּבְּרֵי שֵׁנִי loqui mēdaciū. Et cū additione he. secūda est cum seuā vt p̄o. 146. Bonū ē שֵׁנִי psallere, Et leuiti. 26. Addam לִיְסֹף vt corripia vos. Et sic cū p̄nomi- nibus vt. Gene. 37. Et nō poterāt דַּבְּרֵי alloq̄ eum, Exo. 3. Nō- lūisti לְשַׁלְּחַנִּי dimittere eū לְפָנָי vt perderē eum. Iob. 2. אֲמַצְבֵּי dū roboraret ip̄e puer. 8. לִיְסֹף vt erudiret, vel corriperet te. Deute. 4. 7 caph est cū dagbēs, Nūi. 22. Nō potero הִתְבַּרְכֵּךְ hono- rare te caph cum raphēb לְמַלְכֵךְ ad maledicendū te. Deute. 21. caph cū dagbēs, Et sine accētū diuisiūo vt soph passūc, et atho- nāch 7c. inuenitur cū seghól vt corripatur dictio sicut. Et tūc דַּבְּרֵי quo locutus es. Exo. 4.

Et quādo iūgitur p̄nomi- nibus secūda p̄sonæ semper ē cū chiric, aut cū seghól vt. Eze. 13. בְּבִרְבֵּיכֶם .i. dum mētiremini vos p̄p̄o meo, Et. Isa. 30. לְרַחֲמֵיכֶם vt misceatur vestri, Et cū chiric vt Isa. j. וְנִפְתְּרֵי שִׁבְכֵם Et cū ex- tenderetis palmas vestras. In- uenitur secūda et cum chólem

vt p̄o. 117. וְיִסְרְנוּנִי Castigādo castigauit me dominus, Et 3. Reg. 19. זֶלְזָלְתִּי Zelando, Zelatus sum, Et. Exodi. 21. אֲרַפֵּא אֲרַפֵּא sanādo sanare faciet.

Et prima cū chiric s̄m cōmu- nē grammaticorū opinionē vt Iob. 39. Nunquid contende- cum omnipotente וְיִי corripe- re, aut corripiendo, ꝑꝑ. Rab. David. in Michlól nomen pu- tet esse, Et. 2. para. 31. Coeperūt aceruos יִסְפֵּל fundare lámēd cū chiric, iod̄ quiescens, samech cum dagbēs, et quia iod̄ quies- cit, ei⁹ p̄uctatura in lámēd trá- slata est secūdum normā, vnde ponitur pro יִסְפֵּל ꝑꝑ sunt qui putant esse macōz ex binian cal, 7 quia iod̄ quiescit, ideo dagbes sari.

Et tertia gutturali existente, cum patách vt. Exodi. 6. Non vult הִשְׁלִיךְ dimittere populum, vel cū feri, 7 hannách inter se- cundam, et tertiam vt. Exo. 8. Si nolueris הִשְׁלִיךְ dimittere, Et si secūda fuerit res, vel áleph est cum camēs vt בְּרַבְרָא benedicere, Genesis. 22. בְּרַבְרָא.

Gene. 27.

Gene. 27. **וְהָרַבְרָב** eo. ca. Et **לְפָעַל**
ad glorificadū. Isa. 60. Et **וְאָרַר**
renuēdo. Exo. 22. Si vero fue-
rit hain, vel he, aut cheth, tunc
prima est cū patách vt **וְהָרַבְרָב** ad
succidēdū. Isa. 6. **וְהָרַבְרָב** vt festi-
narent. Exo. 12. Et cum chiri-
c et feri vt prateritū. 2. Reg. 12.
וְאָרַרְתָּ spernendo, spreuisti.
Et cum additione tau. Eze. 16.
וְצַדִּיקָתְךָ cū iustificaueris tu so-
rores tuas.

Imperatiuū cū seri **וְהָרַבְרָב** vifio-
ta, **וְהָרַבְרָב** loqre Sed cū maccáph
iñctū monosyllabo, aut dictio-
ni löge, ē cū seghól vt **וְהָרַבְרָב** lo-
quere obsecro. Exo. 11. Et cum
patách vt psal. 54. **וְהָרַבְרָב** Diuide
linguā eorū. Et. Eze. 37. Et **וְהָרַבְרָב**
appropiquare fac ea. Et. Job.
36. **וְהָרַבְרָב** sustine me. Et vlti-
ma existēte gutturali ē cum pat-
tách vt **וְהָרַבְרָב** pde dñe pō. 54. Et
Exo. 3. **וְהָרַבְרָב** Dimitte filiū meū,
Et puerbi. 27. **וְהָרַבְרָב** latifica cor
meū. Et si fuerit hannách in-
ter scdā, 7 tertiā ē cū seri vt pō.
85. **וְהָרַבְרָב** latifica aiam serui tui
Et cū additione he vt psal. 6.
וְהָרַבְרָב prauem faciam eius, 7, 6,

וְהָרַבְרָב erue, et. 16. **וְהָרַבְרָב** narra. 4. Reg. 8. Et se-
cūda existente res, vel áleph, p-
ma ē cum camés, Deut. 33. **וְהָרַבְרָב**
Benedic domine **וְהָרַבְרָב** benedic
psalmo, 102. **וְהָרַבְרָב** benedicite eo-
dem psalmo. **וְהָרַבְרָב** benedic mi-
hi Genesis. 27. **וְהָרַבְרָב** appropina-
quare facite Isaia, 41. **וְהָרַבְרָב** Glo-
rifica, Sed existente, cheth, aut
hain prima est cum patách vt
וְהָרַבְרָב festina Genesis. 18. **וְהָרַבְרָב** fes-
tina eo. cap. **וְהָרַבְרָב** festinate Ge-
ne. 45. **וְהָרַבְרָב** festina primi Reg-
um, 23. **וְהָרַבְרָב** consolamini Isa-
ia. 40.

Future secundam radica-
lem literam habet cū seri **וְהָרַבְרָב**
וְהָרַבְרָב 7c. Sed, cum maccáph seu
monosyllabo. 7 dictione longa
mutatur in seghól vt Genesis.
44. **וְהָרַבְרָב** Loquatur quaso-
seruus tuus. Et. 41. **וְהָרַבְרָב** et
narrauim⁹ ei. 7 pō. 144. **וְהָרַבְרָב**
Loquetur os meum, et. 7.
וְהָרַבְרָב parturiet iniquitatem
Et quarti Regum, 8. **וְהָרַבְרָב**
Et narrauit ei, Et sic quando
corripitur cū pronosie vt Gen.
26. **וְהָרַבְרָב** Et bñdixi tibi. Et

puer. 4. Corona gloriæ תַּמְנִיךָ
 proteget te, si vero non corru-
 piatur, erit cum seri prouerbio.
 4. תַּמְנִיךָ glorificabit te, quia
 accētus ē in beth, Et sic. Deut.
 32. Interroga p̄rem tuū וַיִּבְרַךְ
 et nūciabit tibi. Et venit futu-
 rū cū patách vt psal. 39. Deus
 meus ne תִּטַּח tardaueris.

¶ Et sc̄da existēte gutturali, vt
 res, p̄ma erit cū camés vt אֲבָרָךָ
 bñdicā p̄o. 15. וַיִּמְאֵן renuet geñ.
 37. וַיִּמְאֵן renues. Exo. 4. וַיִּמְאֵן
 renuet. 1. Regū. 8. אֲפָאֵךְ glifica-
 bo. Isaia. 60. וַיִּפְאֵךְ glorificabit
 p̄o. 149. וַיְבָרְכֶךָ bñdicēt te eo.
 p̄o. Inuenit̄ tamen qñq̄ áleph
 cum patách vt Deute. 24. אֲפֹאֵךְ
 colliges post te, psal. 73. וַיִּרְאֵךְ
 irritabit, וַיִּנְאֲצֶךָ Irrita-
 bñt me מִלִּי. 14. וַיִּנְאֲצֶךָ adulte-
 rabñt. Jere. 29. Et sic existente
 he vel cheth, vt hain vt וַיִּדּוּס
 cet. Deut. 4. וַיִּדּוּס duces Geñ.
 31. וַיִּמְהַר festinabit. Gene. 43.
 וַיִּמְהַר miserebor Exodi. 33. וַיִּמְהַר
 miserebit. Isa. 9. וַיִּרְמוּס
 uebis, Deut. 21. וַיִּסְעַסְעוּ succen-
 detis Exodi. 35. Sed existente
 bain sūt quædā cū camés וַיִּתְעַבְּ

Abominabitur psal. 5. 7. 105.
 וַיִּתְעַבְּ abominabunt. Amós.
 5. Et tertia existēte gutturali,
 sc̄da est cū patách vt וַיִּרְאֵךְ radet
 Isa. 7. וַיִּשְׂבַּח laudabit psal. 44.
 וַיִּרְפֵּךְ rūpet p̄o. 77. Et si fuerit
 nach inter secūdā, 7 tertiā, erit
 cū seri vt וַיִּדְוִיךָ diuides. 4. אֲכַסְּ
 גִי. 8. וַיִּפְתַּח dissoluam. Isa. 45.
 וַיִּרְאֵךְ radet leuiti. 15. וַיִּזְבַּח sacri-
 ficabit. 2. para. 28.

¶ Secunda quoq̄ pluralis foe-
 minei est cum seri vt וַיִּדְוִיךָ lo-
 quentur p̄ri. Reg. 4. Sed cum
 athnách 7 soph passūc cum pa-
 tách vt וַיִּדְוִיךָ prouerbio. 24.
 וַיִּפְלְחֶךָ ornabñt, Isa. 3. וַיִּפְלְחֶךָ
 diuident. Jiób. 39. וַיִּנְאֲצֶךָ a-
 dultērabunt. Hose. 4. וַיִּשְׁשַׁנְהָ
 allidēt. Isa. 13. וַיִּבְצַעְנָה p̄ficiēt.
 Sed iam vt pauca citemus exē-
 pla cum p̄noibz.

¶ Præteritum cum p̄-
 nomine.

Q Præteritum cum prono-
 mine וַיִּקְרַע congregauit
 eos, וַיִּפְתַּח. Aperuisti eū psal-
 mo. 50. וַיִּקְרַע præuenerūt me
 psalmo. 17.

¶ Participium, et macōz cum
 p̄noie

pronomine vt suo in loco dictū est.

C futurum vt **אַלְמַדְכֶם** docebo vos psalmo. 33. **אַמְנֶנְךָ** protegā te Hose. 11. **אַשְׁתַּחֲוֶה** quaram te. psalmo. 62. **יְבַלְטֶהוּ** eruet eum psalmo. 21. **יְבַהֲלֶהוּ** terrebit eos psalmo. 2. **יִמְרָךְ** psallet tibi psalmo. 29. **יְבַלְעֶם** disperdet eos. ps. 28. **יְבַהֲלֶנִי** deduces me psalmo 30. **תִּפְּטֹמֵם** erues eos. psal. 21. **תִּלְמַדְנִי** docebis me psalmo. 118. **תִּחַשְׁבֶהוּ** reputabis eum psalmo 143. **יִבְרַכְנָהּ** placabit eam pro uerbi. 16. **יִבְעֲתֶהוּ** terrebunt euz **יִבְרַחֲמוּנִי** prauenient me. psalmo. 17. **עַתָּה יִבְחָרוּנִי** quarent me pro uerb. 1.

De verbis quiescentib⁹
7 primum de his quorum
prima, quæ est áleph, quiescit
deinde de alijs quorū priā
quæ est iod quiescit. Cap. 38.

Ent autēz
in hac con
iugatione 7
quiescētia
verba quor
rum prima

species esteorum quorum pri
ma quæ est áleph, quiescit vt
תַּעֲבֹר אֶבֶר אֶבְרַת אֶבְרַתִּי אֶבְרִי
אַבְרָהָם.

Praeteritum perdidit, sti, di,
rūt, stis, 7 ita residuum vt **פָּסַךְ**
7c. Et sic **אַהֲבָה** dilexit, vnde par
ticipium **מֵאַהֲבִיךָ** diligentes te
Jere. 22. et futurum **תִּאֲהַבֵנּוּ** dili
getis pro uerb. 1. pro **תִּאֲהַבֵנּוּ** Se
ri. n. est loco patách secundum
Rab, Jonáb. 7 Rabbi David,
quod potest esse de prima coniu
gatione, Et sic **אַחַד** accirit vnde
futurum **אַחַדְךָ** accingam te.
Isaia. 45. Et **וַתִּזְרַקְנִי** et praeci
pisti me psalmo. 17. pro **וַתִּזְרַקְנִי**
Et **אַחַד** tenuit, vnde **מֵאַחַד** tenēs
Jiób. 26. et **אַחַד** tardauit, vnde
מֵאַחַד pro uerbior. 23. et **תִּאֲחַד**
tardabis psalmo. 39. et **תִּאֲחַדְנִי**
Genesis. 24. Et **אַלְהָה** docuit,
didicit vnde **מֵאַלְהָה** docens, Et
מֵאַלְהָה docens nos. Jiób. 35. pro
מֵאַלְהָה, Et **אַסַּף** cōgregauit vnde
מֵאַסַּף congregans. Numeri.
10. et **מֵאַסַּפְכֶם** congregans vos
Isaia. 52.

Sunt et alia (secundum an
tiquos grammaticos) quorum

Caput. 36.

Ant
zalia
quoz
vlti
ma, q̄
est he
quie
scit vt

הַעֲבֹר כִּסֵּה כְּסִיתַת כְּסִיתִי כִסֵּי כְּסִיתֶם
כְּסִינוּ: כְּסִיתָה כְּסִיתַת כְּסִיתֶן: הַבְּיַנְנוּ
מִכְּסֵה מִכְּסִים מִכְּסֵה מִכְּסֵי הַפְּעוּל
מִכְּסֵה מִכְּסִים מִכְּסֵה מִכְּסֵי: הַמְּקוֹר
כִּסֵּה כִּסֵּה כְּסִיתַת הַצְּוִי כִּסֵּה כִסֵּי כִסֵּי
כִּסְנָה הַאֵיתִי אֲכַסֵּה וְכַסֵּה תְכַסֵּה נִכְסֵה
וְכַסֵּי תְכַסֵּי תְכַסֵּה תְכַסֵּה: אוֹ אֲכַסֵּי וְכַסֵּי
תְכַסֵּי נְכַסֵּי

Superteritum Operuit, sti, ui,
unt, stis, mus, zc. כְּסִיתִי כְּסִיתִי
seri, z cū chiric כְּסִיתִי כְּסִיתִי. Euz
seri vt כְּסִיתִי operui Ezech. 31.
expectavi Isai. 5. z. 8. Et
cū chiric vt כְּסִיתִי Deutero. 23.
חִכִּיתִי p̄o. 31. מוֹתִי p̄o. 129. ex
pectavi, exaltasti me
p̄o. 29. חִלִּיתִי dep̄cat⁹ sū p̄o. 118.
כְּסִינוּ. Gen. 37. כְּכַתָּה leuiti. 13.
אֵוִיתָה expectavit p̄s. 29. אֵוִיתָה
desideravi eā p̄o. 121. **P**artici
piū cū seghól מְכַסֵּה operiens.

Ero. 29. z sūt nōnulla cū scrivt
מִוִּרְהָה disp̄gēs Jere. 31. מְחַקָּה expe
ctās Isai. 64. z מְצִוְהָה p̄cipiēs Isai.
55. מְכַקוֹת Eze. 1. **H**appabūl
cū seghól מְחַקָּה pict⁹ Ezech. 8.
מְצִוְהָה opti Ero. 26. z מִוִּרְהָה spar
sa, spargit puer. 1. p̄ מְוִוִּרְהָה z nisi
eēt res, q̄d nō est daghessabile)
daghessaretur.

Hamacōz כְּכָה cū seri vt עֲנָה
affligēdo, affligere. Ero. 22. et
מִוִּדָּדוֹ mūdādo Ero. 34. כֹּסִי cōsu
mere, cōsumēdo. 4. Reg. 13. vel
cū chólē more p̄factorū vt מְוִוִּרְהָה
expectādo. p̄o. 29. z dictionē ap
pellāt extraneā, z כְּכַקוֹת vt לְכַסֵּי
מְוִוִּרְהָה. 3. Exo. 26. לְכַסֵּי לְכַסֵּי
ne. 49. צִוְהָה Leuit. 7. כִּלְוִיתִי
Mūi. 7. Dent e. 28. Et. psal. 76.
חִלְוִיתִי. Et ē lōgū pp sequens
monosyllabū. s3 reuera ex vere
bis ē gemiatis, z Dañ. 9. לְכַלֵּא
vt c̄sumat p̄uaricatiōez vbi āo
leph ē loco he z מְוִוִּרְהָה. 6. sic
expectat vix vbi iod ē loco he
Imperatiū cū כְּכָה z sic מְוִוִּרְהָה ex
pecta p̄o. 26. cū seri, Sed illud,
Judicū. 9. מְרַבָּה mltiplica exerci
tū tuū, ē cū seghól teste R. Da
uid i Mithclól, p̄e כְּכָה ē breue.

Et sic חָיַי consumate, perficite.
 Exo. 6. Sūt tamēnōnulla præter normā, vt psal. 136. חַי חַי
 Exinanite, exinanite, Mechez.
 8. וַיִּתַּעַתֶּה, q̄a dies factus est,
 Et sunt longa propt̄ accentum
 athnách, 7 Zachéph, Et p̄^o חַי
 ē longū propter sequens. Et p̄
 fectū ē cū Jod vt puer. 26. חַי
 Tollite tibias à claudo, et non
 daghessatur láméd.

Et defectiuū cū patách חַי p̄
 cipe. Exo. 6. חַי reuela p̄o. 118.
 חַי ora quæso. 3. Reg. 13.

Et futurū חַי áleph cū seuá,
 et patách. Et sic חַי p̄sumā
 bo. Gen. 24. חַי p̄cipiet. Hui
 9. חַי. Deut. 26. חַי. Exo.
 13. חַי. Exo. 27. Et áleph cū
 seuá, et seghól vt חַי disp̄gā
 leuiti. 26. Et. Eze. 5. et. 12. Et
 omne חַי nō reuelabis, aut
 discooperis leuiti. 18. qđ habet
 accētū diuisiū, vt soph passúc,
 vt athnách, vt Zachéph 7c. est
 cū seri. Et defectiuū cū patách
 vt חַי p̄cipiā. Deutero. 3. חַי
 Exo. 10. חַי orabit Exo. 32. חַי
 p̄sumet. Gene. 49. חַי. Gene.
 24. חַי. Deute. 28. חַי p̄cipiēt.

Gene. 50. חַי orabūt p̄o. 44.

Præteritū cū p̄noibus.
 Præteritū cū p̄noibus
 חַי operuit eū Hui. 16.
 חַי præcepit mihi. Deute. 4.
 חַי præcepit nobis. Deute. j.
 חַי præcepit eis. Gen. 50. חַי
 operuit eos. Exo. 15. חַי p̄
 cepisti mihi. Deut. 26. חַי p̄
 cepisti nobis. Jeho. j. חַי p̄
 cepi tibi. Exo. 31. חַי Desi
 deravi te. Isa. 26. חַי. Ope
 ruit me psal. 43. חַי cōfūpse
 rūt me psal. 118.

Participiū cum p̄noie.

Participiū cū p̄no
 mine vt חַי man
 dās, aut mādō tibi
 Exo. 34. חַי.

Deute. 6.

Macór cū p̄noie, vt i macór.
 Futurū cū p̄noie vt חַי p̄
 cipiā tibi. Exo. 7. חַי p̄sumā
 te. Exo. 33. pro חַי, חַי p̄
 cipiā ei. Deut. 18. חַי p̄cipiet
 ei. Hui. 27. חַי p̄cipiet
 nobis. Deute. 6. חַי. Operiet
 et eos psalmo. 139. חַי. Ope
 riet eos. Exodi. 26. חַי ope
 riet eum. Exodi. 26. חַי.

Assimilabitur

Assimilabitis me .Isaie .46.

וְיִכְרְמוּ וְיִכְרְמוּ operiēt eos .Exo.15.

De verbis quozū vltima, quæ ē aleph, quiescit. Caput .40.

¶ Sicut etiā et verba quozū vltima, quæ est aleph, quiescit quæ sic

הַעֲבֹר הַטָּהַר הַטָּהַר הַטָּהַר
 הַטָּהַר הַטָּהַר הַטָּהַר או הַטָּהַר
 הַטָּהַר הַטָּהַר או הַטָּהַר הַטָּהַר
 הַבְּיָבוֹנִי מִחֲטָאִים מִחֲטָאִים
 מִחֲטָאוֹת : הַפְּעוּל מִחֲטָא מִחֲטָא
 מִחֲטָאֵה מִחֲטָאוֹת הַמְּקוֹר הַטָּהַר הַטָּהַר
 הַצְּוִי הַטָּהַר הַטָּהַר הַטָּהַר הַטָּהַר
 הַאֲוִיָּהּ אַחֲטָא יַחֲטָא תַחֲטָא נַחֲטָא
 יַחֲטָא תַחֲטָא תַחֲטָא תַחֲטָא
 תַחֲטָאֵה

¶ Præteritū expiauit, purgauit, stituit, stis, mus, et c. cū serri vt plurimū אָחַר expiauit leuiti.14. מָלֵא impleuit .Exo.40. אָחַר Zelatus ē .Nūi.25. Et אָחַר exaltauit regnū eius .2. Reg.5. Veniūt tamen interdum more desinētū i he cū camēs vt אָחַר donauit .3. Reg.9. et .2. Reg.19.

Nū donatiū אָחַר donauit nobis, אָחַר .Isa.53. et אָחַר impleuit .Jere.51. אָחַר hoc postremū Rab. Johacób filius .Elbazár scripsit esse cū serri, Sed i libris correctis ē cū patách, Residuū præteriti ē cum serri vt אָחַר .Exo.29. וּמָלֵא .Exo.25. Et Jeho.17. וַיִּרְאֵהְ עֵינָי וַיִּרְאֵהְ עֵינָי Et excides tibi ide, Et .Eze.34. Et qđ infirmū nō רָפִיאֵם sanastis, et cū proie אָחַר Et expiabit eū .Nūi.19. Et מָלֵא impleui eū .Exo.28. Et cū chiric רָפִיאֵהְ sanauit .4. Reg.2. ¶ Participiū אָחַר odiētem nos psal.43. ¶ Adacóz .Isa.53. Voluit אָחַר conterere eum אָחַר leuiti.14. ¶ Imperatiuū מָלֵא imple. Gen.29. Et sine daghēs אָחַר implete. Eze.9.

¶ futurū אָחַר .Exo.23. אָחַר leuiti.8. אָחַר .Exo.29. אָחַר po.50. וּמָלֵא .Gen.42. וּמָלֵא .Gen.26. אָחַר .Exo.2. Et i star. desinētū i he אָחַר .Jere.6.

¶ De verbis quozū prima quæ ē iod, et vltima, quæ ē aleph, quiescit, et quozū secunda quæ ē iod, et tertia

quæ ē

capite. 40. יִשְׂאֵם יִשְׂאֵם eleuabit eos.
Iſa. 63. יִשְׂאֵם יִשְׂאֵם eleuabūt eum.
Ibidem.

De verbis geminatis.

Caput. 42.

Ant etiā i hoc biniāu
verba ge-
minata, et
horū qdā
sūt quæ se-
cūdā, 7 ter-
tiā habēt geminatā, 7 pfectorū
iugāt more vt העֵבֶר קָלָל קָלָל
קָלָלְתִי הַבְּנוֹנוֹ מִקָּלָל הַפְּעוּל מִקָּלָל
הַמְּקוּר קָלָל הַצּוּי קָלָל מִלֵּוֹ הַצּוּי
אַמְלֵל יִמְלֵל תִּמְלֵל .

Præteritū. Maldixit, Exo.
20. 7c. Et sic הֵלַל laudauit p̄o.
9. Et הֵלַל polluit. Exodi. 19.
Participium מְהַלֵּל. Exo. 21.
מְהַלֵּל. Gen. 12. מְהַלֵּלִים. 1. Reg.
3. מְהַלֵּלִים. par. 23. מְהַלֵּלִים. Circū
dātes me p̄o. 138. מְהַלֵּלֵהוּ. Exo.
31. מְהַלֵּלֵהוּ. leuiti. 21. מְהַלֵּלֵהוּ. p̄o. 17.
Adacōr מְהַלֵּלֵהוּ. Gen. 8. וְהִלְכֵת
et ad polluēdū, et ad mū-
dādū. Dani. ij. מְהַלֵּלֵהוּ. Mūi. 23.
7cū seghól loco patách לְהַנְבִּיחַ
miserēdi ei? psalmi. 101. Impa-

tiuū מְהַלֵּלֵהוּ Et הֵלַל laudate p̄o.
314. הֵלַלֵהוּ laudate eū p̄o. 148.
יִרְנֶנּוּ miserere mei p̄o. 9. est p̄o
fectū, 7 sine daghēs teste. Rab.
Abra, et. Rab. David, הֵלַל lau-
da p̄o. 145. Futurum אֶמְלֵל
7c, 7 אֶהַלֵּל laudabo psal. 145.
יִמְלֵל. Exo. 20. תִּמְלֵל. leuiti. 19.
יִמְלֵל. Judicū. 9. יִהַלֵּל, Exo. 20.
יִהַלֵּל. Gen. 12. יִרְנֶנּוּ laudabūt
p̄o. 131. תִּהַלֵּל leuiti. 22. Et cū
pronomibus אֶהַלֵּל laudabo
te psalmo. 21. יִהַלֵּל prouerbio.
27. וְיִחַנֵּךְ. Et misereatur tui.
Numeri. 6. Caph cum daghēs,
תִּהַלֵּלֵהוּ, תִּהַלֵּלֵהוּ leuiti. 22.
Exod. 31. תִּהַרְגֵם interficies eos
psalmo. 143.

Sūt 7 alia q̄ p̄mā et ttiā ge-
mināt. i. eādē hñt vt שָׁרַשׁ radia-
cauit, eradicauit, 7 שָׁלַשׁ ttiavit
i. ad diē ttiū māsit. j. Reg. 20.
Alia sūt q̄ p̄ma et scda gemi-
nata, ttiā q̄ ē he, hñt q̄scētē, vt
שֵׁשׁ in sex partes diuisit. Eze.
39. 7. 45. Alia sūt q̄ p̄ria, 7 vl-
timā gemināt, vltima q̄scēte
vt הָהָה file. Zacha. 2. et chabbac.
2. הָהָהוּ הָהָהוּ filete. Meche. 8.
Non inuenitur nisi imperatiuū

Et quia

Et quia propriū huius binian ē daghēs, quod se habet ad hannách vt motus ad quietem, idcirco non inuenitur ī hoc binian verbū cuius prima, et vltima geminata, secūda quiescat, vt multi ex antiquis putarunt. Idem. n. non mouetur, et descendit.

De binian hisbil perfecto. Caput. 43.

Quid significet binian hisbil, et quō sit transitiuū, et intransitium dictū est supra eo.

libro capite quinto, modo dicēdum ē de eius, et coniugatione, punctatura et accentu et primū de perfectis, deinde de descendentibus, subinde de defectiuis, et postremo de geminatis. Perfectum igitur sic coniugatur

הַעֲבַרְתָּ הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי

הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי
 הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי הַפְּקִידִי

Præteritū visitare fecit, re fecisti, re feci, re ūt, et c. In præterito igitur hoc binian assumit he, in principio quod deponit in participiis, et futuris, ne (si pariter duæ ponantur litteræ defuientes,) grauis sit eorum pronuntiatio. Et he est cum chiric, Et in sanctis, et tertia radicalis littera est Jod descendens in tertia persona, Sed in sancta, et prima deponitur. Et tertia plus, et foeminei est longa eripiuntur illud. Exo. 26. וְהִדְרִיחַ Et diuidet, aut diuide re faciet velū, et leuit. 15. וְהִדְרִיחַ Et vere faciet eos ad sacerdotem. Sancta siglaris, et prima siglaris vtriusque, et numeri, et generis, sunt longæ, Sed sancta plus vtriusque generis est breuis, Et si addat vau prepositio secundæ personæ et primæ singularis vtriusque numeri, et generis, efficiuntur communiter breues, sicut et in primo binian, et idcirco ad producendum primum punctum he, habet patách vt

Exod. 13.

cu3 comes chatéph vt חָפָץ sta
re fact^o. 3. Reg. 22. Et. Eze. 29,
In medio urbium מְחַרְבוֹת deso
latarum erunt, מְחַרְבוֹתֵי, ap
prehési. 2. para. 9, Et sic p^o. 68.
Non est חָפָץ firmatus, stabili
tus. i. nec vnū de mēbris meis,
est stabilitum, אֲשֶׁר־סָפְדוּ sunt qui pu
tant nomen esse verbale. i. stat^o
et secundum normas debuerat
esset חָפָץ instar חֲשֹׁב. i. cogi
tatio, Sed primū est rectum.
Illud aute3 Jere. 29. Quæ vos
מְחַלְמִים somniatis sⁱⁿ normā
debebat esse מְחַלְמִים, Et sic. 2.
para. 28. Ipi מְחַלְמִים iuuabant
eos pro מְחַלְמִים. De dictione
composita מְחַלְמִים, Jere. 8. ha
bes in fine hui⁹ libri, vbi de cō
positis agit. Et chiric loco ca
més. Isa. 52. מְחַרְבוֹת corruptus
Et. 2. paralipo. 24, Bathaliáb
מְחַרְבוֹת impie agere fecerat fi
lios suos.

Et Hammacóz חָפָץ be cū pa
tách, et pe cum chiric vt Jeho,
7. חָפָץ transire faciendo po
pulum, cum literis חָפָץ sūt cū
chiric. חָפָץ vt diuidát. Gen.
1. חָפָץ vt trāsire factam. 2.

Reg. 3. חָפָץ vt cessare faci
at. p^o. 8, Et cū feri vt חָפָץ ta
cēdo Numeri. 30. Et Jere. 36.
חָפָץ proijcere i ignē, Et. 25.
חָפָץ manicādo. i. mane surgē
do áleph loco be, puer. 21. Ho
mo errās de via חָפָץ intelligē
di. et cū patách ppter athnách
Et pri. Reg. 15, חָפָץ trāsgre
di, Et. Eze. 17. p^o eo חָפָץ re
cordati estis, cū patách.

Et láméd cū patách ob defe
ctū he, vt Exo. 13. חָפָץ vt du
cere faceret eos, Et Hamós. 8.
חָפָץ Et cessare faciat paupe
res terræ, Et p^o. 25. חָפָץ Et
audire faciam vocē laudis, Et
Mú. 5. חָפָץ vt cadere faciat
femur, Isa. 23. Dñs præcepit
חָפָץ dispdere fortitudinē ei⁹
2. 29. חָפָץ vt abscondatis psili
um, Et. Dani. 17. חָפָץ ad albi
ficādū pro חָפָץ et
sic alia. Et he cū chiric instar
p^oteriti vt. 4. Reg. 10. חָפָץ
Donec pdidit ipse. Et. Isa. 31.
p^otegēdo, חָפָץ eruēdo, trāsēu
do, et חָפָץ eruendo, Et. Jere.
50. חָפָץ vt descere facio
at terraz, Et. 51. Tēpus חָפָץ
calcādū

calcādi eā, Et. **So**, וְהָיָה. Et cō
moueat bitatozesterrā, וְהָיָה לָהּ
esse et p̄teritū vice futuri. **Et**
cū seghól p̄pter l̄as gutturalē
vt Jere. 31. וְהָיָה בְּיוֹם
app̄hēdi ego manū eozū. Illud
vero, ps. 67. וְהָיָה כְּמִן
deficit sum⁹, et Eze. 22. וְהָיָה
admodū sūdūt argentū, vt plā
riq̄ putāt, ē macór hui⁹ binián
וְהָיָה פְּרִיָּהּ עִם
cū chólē, et posteri⁹
cū sūrec, Alij dicūt q̄ sūt iñi
tiua biniā nisbál. Rab. David
noīe verbalia.

Impatiuū vt macór. ps. 34.
וְהָיָה אֶפְשָׁר לִי
App̄hēdeclypeū, Isaia. 7.
וְהָיָה אֶפְשָׁר לִי
profūda in inferno, Et
cū maccáph est cū seghól vt. 2.
Reg. 24. Et nūc dñe וְהָיָה
trāsire fac obsecro iniq̄tatē ser
ui tui, Et cum patách vt. ps. 5.
וְהָיָה דִּירֵגֶה
dirige corā meviā tuā. Et
sic cū accentu diuisiūo, vt atho
nách, et soph passūc vt Jiób. 13.
Manū tuā de sup me וְהָיָה
elō
ga, aut elōgare fac. Et. ps. 68.
Et renes eozū semp וְהָיָה
refac. et cū seri vt, ps. 118. וְהָיָה
trāsire fac. Et nō veniūt cū seri
vel patách, nisi singlarē mascu

leū, et p̄le foemineū, Mā singularē
re foemineū, et pluralemasculeū
sēp sunt cū chiric, Et sūt lōga.
Et futurū caret he sui binián, et
remanēt l̄a deseruiētes cū pa
tách ip̄i⁹ he deficiētis vt וְהָיָה
p̄ וְהָיָה וְהָיָה
vñ i nōnullis verbis
quoz p̄ria q̄scit, remanet he, vt
suo pte hēs i loco et scda. radica
lis est cum chiric cōiter. ps. 30.
וְהָיָה אֶפְשָׁר לִי
cōmēdabo sp̄m meū, Ino
terdū tñ est cū seri vt Gen. 19.
וְהָיָה וְהָיָה
et manicauit. i. mane suro
rexit Abrahā et Exo. 35. וְהָיָה
et
gregaf fecit Mosēh, Et. j. pa.
23. וְהָיָה Et regnare fecit Selo
monē, et Jud. 19. וְהָיָה et app̄hē
dit eum, וְהָיָה collocabit. ps. 7.
וְהָיָה excidere faciet. ps. 11. et cū
seuá patách p̄ria radical l̄a vt
וְהָיָה Isaia. 27. Et cū seuá tñ vt
Isa. 42. וְהָיָה et app̄hēdā manū
tuā. Et cū maccáph ē cū seghól
vt וְהָיָה וְהָיָה et app̄hēdit eū. et. 4.
Reg. 2. וְהָיָה וְהָיָה et p̄iecit i bisal.
Et tertia existēte gutturali,
ozif nách inter scdam, et tertiāz
radicales l̄as vt ps. 1. וְהָיָה p̄
sperabit, וְהָיָה germinabis aut
germinare facies, Et interdum
venit

venit cū patách vt יִכְנֶנּוּ Humi-
liabit, aut humiliare faciet, ps.
116. יִצְמַח germinare faciet Gene.
2. תִּשְׁמַע audire facies Judi-
cū. 18. יִבְטַח fidere faciet Isaiæ.
36. Et sic cum accentu diuisi-
uo hoc est atbnách vt. 1. para. 29.
Et sedit Selomób super soliū
Dñi in regez pro Dauid patre
suo הִלָּח וְprosperatus est. Et
in plurali inuenimus secundā
radicalem literam cum seuá vt
vt pri. Reg. 13. וַיִּדְבְּקוּ Et perse-
cuti sūt pelistim, Et. 14. וַיִּדְבְּקוּ
Et persecuti sunt etiam ipsi, Et
Isaiæ. 40. Quam similitudinē
הִלָּח וְיִצְמַח equiparabitis ei, Et
Jere. 9. וַיִּרְדְּבוּ Et extēderūt li-
guam suam pro וַיִּדְבְּקוּ, et pa-
tách iod ostendit q̄ sunt de hoc
binián, et quia sunt transitiu-
a in binián cal, futurum cum pa-
tách est intransitiuum. Et sic
psalmo. 64. תִּצְמַח וְלִצְמַח locupleta-
ri facies eam pro תִּשְׁמַע, et
primi Regum. 17. וַיִּצְטַקוּ dita-
bit eum rex. Et cum pronos-
minibus וְשָׁמַע intelligere fa-
ciamte. psalmo. 31. אֶצְמַח Ex-
cidere faciā eos ps. 9. וַיִּצְמַח

roborabit euz. ps. 104. וַיִּצְמַח
statuet eā Ibidem תִּסְתַּיֵּרני ab-
scondere facies me. psalmo. 16,
וַיִּרְחַקנִי elongare faciet eā pro-
uerb. 22. וַיִּשְׁמַענִי Audire faciēt
nos. Isaiæ. 43. תִּצְפִּינִי abscon-
des me Jiób. 14. Sadi est cum
daghés euphoniæ causa.

De verbis quorū prima,
que ē áleph, quiescit.

Caput. 44.

Ant et in
hoc binián
verba quie-
scētia, Et
primū dicē-
dum est de
his quorū prima, quæ est áleph,
quiescit quorū he ppter literaz
gutturalē, quæ est cū chatéph se-
ghól habet seghól vel seri, aut
patách ī scda, et priā p̄teriti et p̄-
terita participia, īfinitiuā, futu-
ra cōmuniter sunt vt perfecta,
interdū tñ futura quiescunt vt
הָעֵבֶר הָאֵבֶר הָאֵבֶר. Et p̄teri-
tū pdidit, aut perire fecit Mue-
ri. 24. הָאֵבֶר. Deut. 7. הָאֵבֶר.
Leuit. 23. הָאֵבֶר. Deutero. 9.
וְהָאֵבֶר luger feci eze. 31. וְהָאֵבֶר
et inclinare

eñ chiriç **הלאיתך** laborare feci
 te, áleph cum feri . **Alliche.6.**
והראיתך et videre faciã . **Hachû.**
3. be cum patách. **Et sic** **והעלתך**
Ero.40.1. et parare facies lucer
 nas ei⁹ sicut i pfectis . **Jeho.7.**
 vt qd **העלתך העברך** ascēdere fe
 cisti ascēdere faciēdo pplm istū
הגלה . **Jere.22.** **הקרו** irritauerūt
psal.105. **Et scda** plis cū chiriç
 vt . **Hui.35.** **והקרויתם** et pstituetis
 vobis ciuitates . **Et cū feri** vt
Jere.42. **התעיתם** errare fecistis
Et Eze.ij. **הרביתם** multiplicare
 fecistis occisos vros . **Tertia**
 foemiei **הגלה** tau é loco be **Jer.**
49. **התפנתה** retrocessit (aut ver
 tit se) vt fugiat, **Et** **השקה** bibe
 re fecit . **Gen.24.** **Et cū tau** lo
 co be foeminei, s̄ da radicali l̄ra
 existēte cum camés leuiti.26.
והרצתה **Et pficiet** sabbata sua, et
Eze.24. **הלאיתך** laborare fecit et
 pria l̄ra radicali, gutturali exi
 stēte be pūctaf cū patách vt . j.
Reg.2. **והעלתך** et ascēdere facio
 ebat . **Prieteritū** **הגלה** cū ser
 ghól vt **הפנה** . **Eze.9.** **הלה** foer
 nerás . **Isa.24.** **השקה** ppinás . i.
 picerna . **Gen.40.** **העלה** ascēdes

re faciēs leuiti.ij. **הראה** ostēdo,
 videre facio . **Ero.25.** et i regio
 mie gti é cū feri leui.ij. vsq ad
 oē **הרבה** multiplicás pedes . **Et.**
Gen.40. **השקה** ppinás . i. picer
 na regis . **Et puer.19.** **הלה** foer
 neraf dño . i. foenerator dñi .

Thappabúl **הגלה** cū súrec, vt
 cum camés chatépb vt **הראה** .
Ero.25. et **הפנה** . **Eze.9.** **Et cū**
 chólé vice camés chatépb, vel
 súrec vt **הראה** . **Sopho.3.** **Tha**
macór **הגלה** et sic **הרבית** multipli
 cádo . **Gen.3.** et **הגלות** et sic **הרבית**
Amos.4. **השקה** . **Ero.2.** et
 cū chiriç **הגלות** vt **הקצה** leuiti.
 14. **Et cū feri** more ipatiui vt
הונה fornicádo, **Hose.4.** et **הרבית**
 multiplicádo . **Eze.21.** **Et** **החיה**
Jeho.9. **שש** nō é ex hoc binián.
Et sine be cū láméd pūctato cū
 patách ob eius defectū vt **הקח**
 ad irritádū p̄o.77. **המתח** ad olē
 dū puer.21. **העלה** ad tumefaciē
 dū . **Hui.5.** **ההנה** et sic alia .
Et **העלה** ascēdere facere . **Eze.**
23. **Impatiuū** **הגלה** cū feri, et
השקה potum da ei puer.25. et
השקה potú da mihi . **Gene.24.**
השקה . **Gene.29.** **הפנו** . **Jere.49.**

Et defectiuū hoc ē sine vltima
 lřa radicali totū est cum seghól
 vt אָרָר dimitte, desine. Deut. 9.
 et psal. 36. et אָרָר. Judicū. 20.
 Vel totū patachatū prima ra-
 dicali, litera gutturali existēte,
 vt אָרָר ascendere fac. Exo. 33.
 Et futurū אָרָרָא ꝛc. cum seghól,
 ꝛ sic אָרָרָא potum dabo. Gene.
 24. אָרָרָא videre faciā eū pō.
 49. אָרָרָא. Mūt. 15. אָרָרָא decli-
 nabit puer. 7. אָרָרָא videre fa-
 ciet nos pō. 4. אָרָרָא potū da-
 bis ei. Gene. 24. אָרָרָא errare
 facies me pō. 118. אָרָרָא potum
 dabimus, aut demus. Gen. 19.
 אָרָרָא eo. ca. אָרָרָא ex acerbae
 uerunt eum pō. 77. אָרָרָא ducet
 eū puerbio. 18. lřa deseruiētes
 etiā cum literis gutturalibus, ꝛ
 in his nil videt discriminis ha-
 bere à futuro binian cal, sequē-
 te gutturali, nisi pma in psona,
 quæ in cal, est cū seghól, ꝛ ꝛ in-
 terdum cum patách inuenitur,
 Sed quæ sunt cū patách intrāe-
 sitiua, plarior putāt esse de hoc
 binian, et non cal.
 Et est futurum defectiuū .i.
 carens vltima radicali litera

totum cum seghól loco patách
 imperfectis, sicut i futuris de-
 fectiuis cal, lřa deseruiētes sūt
 cum seri, vt dictū est, vt אָרָרָא
 et ita residuū אָרָרָא. Et migrare
 fecit. 2. para. 36. אָרָרָא ꝛ iduraf
 fecit eo. ca. אָרָרָא ꝛ vertere fecit.
 Judicū. 15. אָרָרָא et crescere fe-
 cit psalmo. 104. אָרָרָא dimittere
 facies psal. 137. et אָרָרָא puer. 4.
 Et si vero prima radicalis, fu-
 erit gutturalis, est totum pata-
 chatum vt אָרָרָא et ascendere fe-
 ci (.i. obtuli) vitulū. Numeri.
 23. אָרָרָא et ascendere fecit. Ju-
 dicum. 13. et אָרָרָא. Ezechi. 19.
 אָרָרָא et irascit fecit. Jiób. 19.
 Et literæ deseruiētes cum
 patách vt אָרָרָא. Et potum de-
 dit, seu bibere fecit. Exodi. 2.
 אָרָרָא. Genesis. 21. אָרָרָא dilata-
 bit, aut dilatare faciet, aut fa-
 ciat. Genesis. 9. אָרָרָא Dominari
 faciet. Isa. 41. pro אָרָרָא ꝛc.
 Et secunda radicali, guttu-
 rali existente, prima est cum pa-
 tách vt אָרָרָא et errare fecit. 2.
 paralipomenō. 33. אָרָרָא delere
 facies. Hechem. 13.

De verbis quorū secun-
da, quæ est vau, vel Jod,
quiescit.

Caput. 46.

Via sūt quo-
rum secun-
da, quæ est
vau v̄ i o d
quiescit vt
הַעֲבַר : הֵבִין

הֵבִינוּ הַבְּנוֹת הַבְּנוֹתֵי הֵבִינוּ הַבְּנוֹתֵם
הֵבִינוּ הַבְּנוֹתֵי הַבְּנוֹתֵי הַבְּנוֹתֵי הַבְּנוֹתֵי הַבְּנוֹתֵי
מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי
מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי מִבְּנֵי
הַמְּקוֹר הֵבִין הֵבִין הֵבִין הֵבִין הֵבִין הֵבִין
מִהֵבִין : הַצְּוִי הֵבִין הֵבִין הֵבִין הֵבִין הֵבִין
הַבְּנוֹת : הַאֵיתָן אֵבִין יֵבִין תֵּבִין נֵבִין
יֵבִינוּ תֵּבִינוּ תֵּבִין תֵּבִינוּ תֵּבִינוּ תֵּבִינוּ או
אֵבִין יֵבִין תֵּבִין נֵבִין

Præteritū 2c. הֵבִין. Intelligere fecit. Hannách quod est post he formatiuū binián híbbíl est ob supplemētum secūdx lřæ radicalis. Jod vero est i o d pro tractiuū, sicut 7 i verbis pfectis הֵסִיר הַפְּוֹר 2c. Et sic הַסִּיר הַפְּוֹר Remouere fecit, dissipare fecit, eleuare fecit, stare fecit, dispgere fecit, suscitare fecit, **E**t si vltima fue-

erit gutturalis, vel res, iterdū priā ē cū patách vt הַעֲבַר הַעֲבַר הַעֲבַר. Adalis afficere fecit, dissipare, aut irritare fecit, āgustijs afficere fecit, הֵבִינוּ, vel he cum chatéph seghól, aut chatéph patách vt הֵבִינוּ parare fecisti. Jiób. ij. הֵבִישׁוֹת confudisti, aut confundere fecisti psalmo. 43. הֵשִׁיבֵת conuertere fecisti psal. 84. הֵבִישׁתָּה confudisti, aut cōfūdere fecisti psalmo. 52. הֲרַעַתָּה וְהִנַּפְתָּ. Núi. ij. וְהִקַּמְתָּ. Exo. 26. **E**t sic הִמְצִיחוֹתי expresctusū psal. 3. הִסִּירוֹתי remouere feci psal. 80. הִרְמוֹתִי exaltare feci psalmo. 88. הִקַּמְתִּי stare feci. Exo. 6. הֲרַעַתִּי. Núi. 16. **E**t priōma radicali, existēte gutturali, vt dilatetur, he patachatur vt הִעִירוֹתי suscitare feci. Jsaia. 41. **E**t הִעִירוֹתִיו suscitare feci eum. Jsaia. 45. **E**t הִבְנוֹתִי pro בְּנוֹתֵי Danielis. 9. **D**icha. עֲרַעְוִי. Diche. 4. הֵבִינוּ. Numeri. 10. הִשִּׁיבוּ. Núi. 35. הִפְּרוּ. Jsa. 24. **E**t הֵבִינוֹתֵם clāgere fecistis. Núi. 10. וְהֲרַעַתֶּם. Jeho. 5. וְהֲרַעַתֶּם. 10. **E**t הֵבִינוּ. 2. para. 29. **R**eg. 6. **E**t הֵבִינוּ.

Et הִשְׁבִּינוּ Genes. 44. הִמְכִּינוּ Mich. 5.

et הִבְרִינָה et הִבְרִינָה effūdere fecit. Jere. 6. et הִרְעָה.

Et cū pnoibus וְהִשְׁבִּיבֶךָ et reducet te. Deute. 28. וְהִשְׁבִּיבֶךָ et restituet te. Gen. 40. וְהִפְצִיבֶךָ et dispergere faciet te. Deute. 28.

Et הִשְׁבִּיבֶנִי reduxit me. Ruth. j. הִפְצִיבֶם dispergere fecit eos. Gen. 11.

הִפְרָם Irritauit ea. Nūi. 30. הִקְמוֹתָו surgere fecisti eum ps. 88.

Et interfeci eū pri. 17. Reg. 17. הִעִירוֹתָו suscitare feci eū. Isa. 45.

Et reuer ti faciā te. Gene. 28. וְהִשְׁבִּיבוֹתָו et redire faciam eos. Jere. 23.

Et הִלְיִצְנוּ deriserunt me psalmo. 118.

Et de hoc binián sūt etiā vos הִמְתָּם interfecistis populū dñi. Nūi. 16. Et. 2. Reg. 13.

וְהִמְתָּם interficietis eum, Et. Exodi. j. וְהִמְתָּם interficietis eum, Et pri. 17. Reg. 17.

Et pcutiebā eū וְהִמְתָּם et iterficiēbā eum, Et. Hose. 2.

וְהִמְתָּה et iterficiā eā siti. Quæ si forēt pfecta essēt cū tau radica

הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם

הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם

הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם הִמְתִּיתָם

po. 32. מְרִים po. 3. i. exaltās, aut exaltare faciens, מְרִיף leuo, aut leuare facio. Zacha. 2.

מְרִיפֵי. Isa. 10. Et tertia existente res iterdū prima est cū seri, vt מְרִיפֵי

irritās signa. Isa. 44. Et si fuerit gutturalis, iterdū ē cū patách vt מְרִיפֵי

malefaciēs. Isa. 9. plurale מְרִיפִים. Mechē. 8.

Ambiētes. 3. Reg. 7. מְרִיפֵי errorare faciētes. Isa. 9.

מְרִיפֵי cōuertens psal. 18. מְרִיפֵי illuminans eo. psalmo. מְרִיפֵי.

Illuminantes. Isa. 27.

מְרִיפֵי cum camés, Et sic מְרִיפֵי. Numeri. 10.

מְרִיפֵי alienatus psalmo. 68. מְרִיפֵי obscuratus. Isaia. 8.

מְרִיפֵי agustiatatus. Isa. 8. מְרִיפֵי contemptus, conculcatus. Isaia. 14.

מְרִיפֵי remota. Isa. 17.

מְרִיפֵי intelligere prouerbioz. 14. מְרִיפֵי. Nūi. 5.

מְרִיפֵי. Isaia. 10. מְרִיפֵי psalmo. 45. Et cum seri מְרִיפֵי et sic מְרִיפֵי.

Exodi. 22. Et cum additione be infine vt מְרִיפֵי. Isaia. 3.

Et sine be formatiuo ipsius binián, ob cuius defectum literæ deseruientes sunt cū patách,

aut

aut camés vt לָלֵךְ ad pnoctādū,
Gene.24. לָרֵד ad iudicādum.
Isa.3. לָדֵן ad iudicādū. Isa.3.
וַיִּבְרַח in suscitando psalmo.72.
pro לְהַרְדֵּי לְהַלֵּךְ. Mā si forēt no-
mina lámec esset cū seuá,

Et cū pronōib⁹ vt לְהַמִּיתוֹ vt
interficerēt eum. Gene.37. Et
וְהַשְׁבִּיבוֹ vt redderet eū. Ibidem,
וְהַחֲנִינוּ quādo preparabat ipse,
וְהַמִּיתוֹ pri. Reg.17. לְהַמִּיתוֹ vt
interficiat me pri. Regum.28.
לְהַמִּיתוֹ. Deut.9. לְהַמִּיתוֹ. Exo.
16. Et הַקְּרִיב cum seuá, z seghól
teste. Rab. Da.

Imperatiuū הִקְרִיב Et cū he vt
הַשְׁבִּיבָה. Redde psal.50. הַאֲרִיבָה
illumina psal.12. הַשְׁבִּיבָה psal.78.
הַקְּרִיב statue pō.118. הַקְּרִיב remoue.
Isa.5. הַאֲרִיבָה. Illumina psal.118.
Et cū litera gutturalis cum pa-
tách vt וַיִּבְרַח claude. Isaia.6.
וַיִּבְרַח. Exalta. Isaia.40. הַרְדֵּי
Jubilate psalmo.46. Et mul-
tis i locis deficit he formatiuū
binián, vt וַיִּבְרַח pone. Exodi.17.
וַיִּבְרַח ponite. Genesis.43. וַיִּבְרַח
psalmo.140. et est breue, וַיִּבְרַח
ponite psalmo.47. לֵךְ perno-
cta. Judicum.19. לֵינִי pernocta

Ruth.3. בִּינָה intellige psalmo.
5. וַיִּבְרַח intelligite. Deuterono-
mi.32. וַיִּבְרַח exulta. Zacha.9. et
ē breue et sic וַיִּבְרַח. Judica psal-
mo.34. et.118. וַיִּבְרַח Et
ita alia.

Et cum pronomibus וַיִּבְרַח
pone eam. Deuteronomi.31.
וַיִּבְרַח. Refer mibi. Genesis.
37. וַיִּבְרַח fac me intelligere
psalmo.118. וַיִּבְרַח conuerte
nos psalmo.79. וַיִּבְרַח pōe eos
psalmo.82. הַקְּרִיב circumdate
eam pō.47.

futurum וַיִּבְרַח zc. et sic וַיִּבְרַח
pernoctabo. Ruth.1. וַיִּבְרַח psal-
mo.72. וַיִּבְרַח ponam. Deute-
ronomi.7. et וַיִּבְרַח. Deutero-
nomi.17. וַיִּבְרַח exultabo psal-
mo.9. וַיִּבְרַח cantabo psalmo.
12. וַיִּבְרַח. Deuteronomi.16. וַיִּבְרַח
iudicabit psalmo.9. וַיִּבְרַח ac-
celerabit. Isaia.5. וַיִּבְרַח. deute-
ronomi.21. וַיִּבְרַח. Jebosua.19.
וַיִּבְרַח. Jeho.3. וַיִּבְרַח. Jeho.4.
וַיִּבְרַח. Ruth.1.

Et cum feri וַיִּבְרַח, et ita
residuum vt וַיִּבְרַח deficere faci-
am. Sopho.primo. וַיִּבְרַח exul-
tabit psalmo.13. וַיִּבְרַח vt lōgū, z
cū seghól

cum seghól p̄o. 20. תָּפַק pferes
 psal. 139. תָּפַק dissipabis. Jiób.
 15. ⁊ breue, ⁊ cū patách לְהַלֵּךְ mor
 rabitur. Jiób. 17. תְּלִין ⁊ et
 et exaltabit pri. Reg. 2. וְתָסַר et
 remouit. Gene. 38. וַיִּנַּח ⁊ redies
 scere fecit. Exo. 10. Et sic quor
 ties p̄ma vltima l̄ra ē guttu
 ralis, aut res, p̄ria ē cū patách,
 p̄ter וַיִּחַל ⁊ expectauit. Gen. 8.
 qđ ē cū seghól, Et ita ē cum se
 ghól iūcto vau vt וַיִּשַׁל ⁊ misit,
 aut p̄iecit pri. Reg. 18. וַיִּקָּם et
 suscitauit. Judicū. 2. וַיִּשָּׁב ⁊ res
 duxit. Gen. 14. וַיִּמָּח ו̄iterfecit.
 Gene. 38. וַיִּמַּץ et expressit. Ju
 dicū. 6. וַיִּשָּׁב ⁊ reduxim⁹. Gen.
 43. Unū tamen ē cū chiric. Ju
 dicū. 9. וַיִּפְרַץ ⁊ fregit, ⁊ est sine
 iod p̄tractiuo, eo qđ ē longa di
 ctio. Et tertia pl̄is foeminei
 תְּשַׁבְּבָה reddēt. Jiób. 20. cū feri,
 vlt cū chiric תְּקַיֵּימָה statuēt. Je
 re. 44. Et quādo volūt mltipli
 care p̄ucta dictiōis, aut p̄noib⁹
 iungere, remouent hannách vt
 תִּמְלִיכָה tumktuabūt. Aldiche. 2.
 Et cū p̄noib⁹ וַיִּשְׁמַע ponam
 eū. Isa. 5. וַיִּשְׁמַע ponā te. Gen.
 46. וַיִּשְׁמַע ponā eos. Deute. j.

וַיִּשְׁמַע ponā eū. Gen. 21. וַיִּמְתֵּךְ
 iterficiā te pri. Reg. 17. וַיִּבְיַחְהוּ
 telligere faciet eū וַיִּשְׁמַע ponet
 eū. Num. 21. וַיִּקְרָא suscitabit eū.
 Gen. 49. וַיִּמְתֵּךְ iterficiet eum.
 Num. 35. וַיִּמְתֵּךְ iterficiet eū. Ge
 ne. 38. וַיִּקְרָא suscitabit te. Deu
 tero. 28. וַיִּשְׁמַע ponet te. Gene.
 48. וַיִּשְׁמַע ponet me. Gen. 45.
 וַיִּשְׁמַע ponet ea. Deute. 7. וַיִּשְׁמַע
 ponet eam. Jeho. 8. וַיִּמְתֵּךְ iter
 ficiet eos. Jeho. 10. תְּשׁוּבָה Red
 des illud. Jeho. 24. תְּשׁוּבָה pos
 nes eum psalmo. 20. תְּבַשְׁבֵּן cō
 fundens me psalmo. 118. תְּדַבְּרָנִי
 Judicabis me psal. 53. תְּשׁוּבָה
 pones eos psalmo. 44. תְּשׁוּבָה
 reduce eos. Deuteronomi. 22.
 תְּקַיֵּימָה euomes illam prouer
 biorū. 23. וַיִּשְׁבְּבָה reduces eam
 prouerbiorum. 19. תְּכַיֵּימָה p̄ra
 parabis cā psalmo. 64. תְּשׁוּבָה
 conuertes nos psal. 43. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 ponent eum psalmo. 83.

De verbis quorum
 vltima quæ est áleph,
 quiescit, et quorum p̄ri
 ma quæ ē iod, quiescit.

Caput. 47.

Sunt

Ant etiam
nonnulla
quorū vlti-
ma, quæ est
á leph, qui
escit, et inf-
dū deficit
vt **fráger** fecit **po.32.** et **fráger** faciet, et **fráger** sine á leph **po.140.** et **fráger** **ps.32.** et **fráger** **ibidem.**

Sūt et alia quorū p̄ma quæ ē
iod descit, et Iod ipsū in toto
binián vertit in vau descens vt
הַעֲבֹר: הוֹדִיעַ הוֹדַעַת הוֹדַעְתִּי הוֹדַעוּ
הוֹדַעְתֶּם הוֹדַעְנוּ הוֹדַעָה הוֹדַעְתָּ
הוֹדַעְתָּ: הַבִּינֹנִי מוֹדִיעַ מוֹדַעִים
מוֹדַעַת מוֹדַעוֹת הַפְּעוּל מוֹדַע מוֹדַעִים
מוֹדַעָה אִם מוֹדַעַת מוֹדַעוֹת: הַמְּמַד
הוֹדַעְבָּה הוֹדַעְכֵּה הוֹדַעְלֵה הוֹדַעְמֵה הוֹדַעְנֵה
הַצִּנִּי הוֹדַעְ הוֹדַעוּ הוֹדַעוּ הוֹדַעְנָה
הַאִיתִי אִודִיעַ יוֹדִיעַ תוֹדִיעַ נוֹדִיעַ
תוֹדִיעוּ תוֹדִיעוּ תוֹדִיעוּ תוֹדִיעוּ תוֹדִיעְנָה
Sūt tñ nonnulla quæ nō mutāt
iod in vau.

¶ **Idm̄** הוֹדִיעַ
Scire, vel cognoscere fecit. **Ge-
ne.41.** הוֹאִיל voluit. **Exo.5.**
וְהוֹדַעְתָּ. **Exo.18.** הוֹדַעְתָּ siccare
fecisti **po.73.** הוֹדַעְתָּ. **Exo.33.**
וְהוֹדַעְתָּ. **Deut.4.** הוֹדַעְתָּ labo-

rare fecisti me, הוֹלִדְתָּ genuisti.
Gen.38. הוֹפַעְתָּ apparuisti, illu-
strasti. **Jiob.10.** וְהוֹדַעְתָּ. **Exo.18.**
וְהוֹדַעְתָּ puer. **22.** הוֹדַעְתָּ. **volui.**
gen.18. וְהוֹלִדְתָּ et ābulare faciā.
Isaia.42. וְהוֹסַפְתָּ et adiciā pō.
70. הוֹבִישׁוּ. **Joel.1.** וְהוֹדַעְתֶּם. **Jer-
ho.4.** וְהוֹשַׁבְתֶּם et hitabitis. **Isa.**
5. וְהוֹרַשְׁתֶּם. **Gen.42.** וְהוֹרַשְׁתֶּם
expelletis. **Num.33.** הוֹאִילֵנוּ. **Jeh.**
7. **¶** Participium מוֹדִיעַ, et sic
מוֹדִיעַ מוֹדַעִים. **Isa.29.** מוֹלִיךְ.
Isa.63. מוֹלִיכֶם. **Deut.28.** מוֹרִישֶׁם.
Isa.63. מוֹרִישֶׁם. **Deut.18.** מוֹשִׁיעַ.
Deute.9. מוֹשִׁיעַ. **po.7.** מוֹשִׁיעַ.
Isa.43. מוֹשִׁיעַ. **Isa.49.** מוֹשִׁיעַ.
po.105. מוֹדִיעִים. **Isa.47.**

¶ **appabul** מוֹדַע. **Dani.9.** volare factus, fatigatus,
suspenſus. **2.** מוֹדַעִים. **Reg.21.** **¶** **ammacoz** הוֹדִיעַ.
Deute.8. vt scire faciat
te, וְהוֹדַעְתָּ vt scire faceres me. **J-
Reg.28.** הוֹדַעְתָּ. **po.24.** הוֹדַעְתָּ.
Isa.30. הוֹדַעְתָּ. **Jere.23.** הוֹדַעְתָּ.
Gen.37. הוֹדַעְתָּ. **Jeho.3.** הוֹדַעְתָּ.
Jeh.17. הוֹדַעְתָּ. **Num.32.** הוֹדַעְתָּ.
Deute.7. הוֹדַעְתָּ. **1. Reg.2.**
Exo.36. הוֹדַעְתָּ. **Exo.36.** הוֹדַעְתָּ.
leui.13. הוֹדַעְתָּ.

¶ **Impatiu**

Imperatiuū הוֹדִיעַ, et cū seri
 vt הוֹדִיעַ. Judicū. 7. suspens
 de. מוֹדִיעַ. 25. descēdere
 fac eos psal. 58. הוֹשִׁיעַ. Gene.
 47. הוֹשִׁיעַ. 85. הוֹשִׁיעַ. 2. וְהוֹשִׁיעַ
 psal. 89. הוֹדִיעַ. 24. הוֹשִׁיעַ
 psal. 12. הוֹדִיעַ. 11. הוֹשִׁיעַ.
 futurū אֲדוֹעַ וְאֲדוֹעַ. 31. אֲדוֹעַ
 deducā eos. Jeremia. 31. אֲדוֹעַ
 arguāte pō. אֲדוֹעַ אֲדוֹעַ אֲדוֹעַ
 49. אֲדוֹעַ. Exo. 10. Et cum seri
 אֲדוֹעַ. Deute. 13. הוֹשִׁיעַ. Jebo.
 אֲדוֹעַ. 12. מוֹשִׁיעַ. 13. אֲדוֹעַ
 40. וְהוֹשִׁיעַ וְהוֹשִׁיעַ. 49. אֲדוֹעַ
 deducet me. Exo. 2. וְהוֹשִׁיעַ
 psal. 4. וְהוֹשִׁיעַ. 11. אֲדוֹעַ. 31. אֲדוֹעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 17. וְהוֹשִׁיעַ. 5. אֲדוֹעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 10. וְהוֹשִׁיעַ. 124. וְהוֹשִׁיעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 2. וְהוֹשִׁיעַ. 9. Je
 re. 49. Hunc cū daghēs, וְהוֹשִׁיעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 77. וְהוֹשִׁיעַ. 30. וְהוֹשִׁיעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 20. וְהוֹשִׁיעַ. 3. וְהוֹשִׁיעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 14. וְהוֹשִׁיעַ. 33. וְהוֹשִׁיעַ
 וְהוֹשִׁיעַ. 35. וְהוֹשִׁיעַ. 46. אֲדוֹעַ
 scire facies me psal. 15. אֲדוֹעַ
 argues me pō. 9. אֲדוֹעַ. 31. אֲדוֹעַ
 9. אֲדוֹעַ. 4. אֲדוֹעַ. 4. אֲדוֹעַ
 in soph passūc אֲדוֹעַ addes. Jiób.

40. cū patách, תּוֹשִׁיעַ. 30. puer. 30.
 Jebo. 2. תּוֹשִׁיעַ. 17. תּוֹשִׁיעַ.
 Exo. תּוֹשִׁיעַ. 13. תּוֹשִׁיעַ. 17. תּוֹשִׁיעַ.
 4. תּוֹשִׁיעַ. 17. תּוֹשִׁיעַ.
 43. תּוֹשִׁיעַ. 67. תּוֹשִׁיעַ.
 adducent, וְהוֹשִׁיעַ. 23. וְהוֹשִׁיעַ.
 et suspēderūt eos. 2. 21. וְהוֹשִׁיעַ.
 10. תּוֹשִׁיעַ. 14. תּוֹשִׁיעַ.
 addes. 44. תּוֹשִׁיעַ. 47. תּוֹשִׁיעַ
 53. תּוֹשִׁיעַ. 47. et תּוֹשִׁיעַ. ca. sūt bi
 nián. Sūt alia q̄ nō mutāt.
 Jod i patách vt הוֹשִׁיעַ bñfecit.
 הוֹשִׁיעַ. 12. הוֹשִׁיעַ. 36. הוֹשִׁיעַ.
 4. הוֹשִׁיעַ. 10. הוֹשִׁיעַ.
 הוֹשִׁיעַ. 3. הוֹשִׁיעַ. 30. הוֹשִׁיעַ.
 124. הוֹשִׁיעַ. 1. הוֹשִׁיעַ. 15. הוֹשִׁיעַ.
 lactauit, וְהוֹשִׁיעַ. 2. וְהוֹשִׁיעַ.
 וְהוֹשִׁיעַ. 2. וְהוֹשִׁיעַ. 32. וְהוֹשִׁיעַ.
 2. וְהוֹשִׁיעַ. 5. וְהוֹשִׁיעַ. 1. וְהוֹשִׁיעַ.
 וְהוֹשִׁיעַ. 2. וְהוֹשִׁיעַ. 52. וְהוֹשִׁיעַ.
 Sunt etiam quæ veniunt ino
 star defectiuorum vt הוֹשִׁיעַ stat
 tuit, הוֹשִׁיעַ statuit, הוֹשִׁיעַ psalmo.
 37. הוֹשִׁיעַ strauit, הוֹשִׁיעַ succendit
 Jeremia

Jeremia. 12. והצנתה. Iose. 2.
 Genes. 43. הצנני. Jeremia. 51.
 הצנני. Jerem. 5. הצנני.
 2. Reg. 14. Et sic circuitit
 aut circuire fecit הקיפו. Iob. 1.
 הקיפו. Iosaia. 15. הקיפה.
 21. הקיפו. **Participiū** מצב מצב
 Judicū. 6. מצות. Eze. 20. מצות.
 28. מצות. 1. Reg. 13. מצות.
 28. מצות. **Impatiuū** הצנני et הצנני
 Amos. 5. הצנני. Icho. 6. הצנני.
futurus הצנני. Gen. 35. הצנני.
 138. הצנני. Deut. 52. הצנני.
 77. הצנני. Gen. 30. הצנני.
 Isa. 58. הצנני. Jud. 7.
 הצנני. 1. Reg. 4. הצנני.
 2. Reg. 15. הצנני. Icho. 7.
 הצנני.

De verbis quorū prima,
 quæ est iod, et vltima, quæ
 est áleph, aut he, quiescūt.

Caput. 48.

¶ Sūt ⁊ alia
 verba quo
 ruꝝ prima
 quæ ē iod,
 et vltima,
 quæ est áleph,
 quiescunt vt הוציא הוצאת

הוצאתי הוצאו הוצאתם הוצינו
 הוציאה הוצאת הוצאתן : הבינוני
 מוציא מוציאת מוציאת מוציאת
 הפעול מוציא מוציאת מוציאת מוציאת
 מוציאת המסך הוציא מוציאת מוציאת
 כהוציא להוציא מהוציא הצנני הוציא
 הוצאו הוציאו הוציאו הוציאו
 אוציא אוציא הוציא הוציא הוציא
 הוציאו הוציאו הוציאו הוציאו

Præteritū Educit, vel exire
 fecit ⁊c. Et cum pronomibus
 הוציא Exodi. 13. הוציא
 הוציאתנו Exod. 13. הוציאנו.
 Deuterono. 6. הוציאתך.
 Genes. 15.

Participium educens ⁊c. Et
 cum pronomibus הוציא
 Numeri. 24. הוציא
 Deuteron. 8. הוציא
 Numeri. 23. הוציא

Adácor. Educere educendo
 ⁊c. Et cū pronomibꝯ הוציא
 Deuterono. 29. הוציא
 Exod. 3. הוציא
 Exodi. 16. הוציא
 Exodi. 12. הוציאנו.
 Exo. 14. הוציאנו.

Imperatiuum Educ ⁊c. הוציא
 cum serí Judicum. 19. Et cum
 he הוציא psalmo. 141. Et cum
 pronomibus הוציאנו psalmo.
 24. הוציאנו. Genes. 19. הוציאנו.
 Gene. 38.

Sunt præte
rea et alia
quorum se
cunda rae
dicalis lite
ra. 7. tertia
quæ est á

leph, quiescunt vt העֶבֶר : הקִיא
הַבָּאָת הַבָּאָת הַבִּיאַו הַבָּאָתָם הַבִּינוּ :
הַבִּיאָה הַבָּאָת הַבָּאָתָן הַבִּינוּנוּ מִבִּיאַ
מִבִּיאִים מִבִּיאָה מִבִּיאִוּת הַפְּעוּל מוֹבָא
מוֹבָאִים מוֹבָאָת מוֹבָאָת הַמְּקוֹר הַקִּיא
בְּהַקִּיא כְּהַקִּיא לְהַקִּיא מִהַקִּיא הַצְּוִי
הַקִּיא הַקִּיאִו הַקִּיאִי הַבִּיאָנָה : הַאִיתָן
אִבִּיאַ יִבִּיאַ תִּבִּיאַ נִבִּיאַ יִבִּיאַו תִּבִּיאַו
תִּבִּיאַ תִּבִּיאַו תִּבִּיאָנָהוּ

Præteritū. Adduxit, intro
duxit, venire, aut ingredi fecit
7c. Et veniūt plena, 7 pfecta cū
secūda litera radicali, aut eius
vicem gerentem vt. 4. Reg. 9.
הַבִּיאָת Et, Isa. 43. Non
Et Hūi. 14. וְהַבִּיאָתוּ. Et cāti. 3. Do
nec הַבִּיאָתוּ introduxit eū. Et.
4. Regum 19. Hunc הַבִּיאָתוּ

Præteritum etiā sic forma
tur הַבִּיאַ הַבִּיאָת הַבִּיאָתָם הַבִּיאָתָן
7c. Et sic הַבִּיאָתָם הַבִּיאָתוּ הַבִּיאָתָם
7c. Et cum pronomine הַבִּיאַו

psalmo .77. הַבִּיאָתוּ introduxit
nos psalmo .65. הַבִּיאָתוּ. Isa.
48. וְהַבִּיאָתוּ, Reg. 15.

Præteritum מִבִּיאַ 7c. Et sine
áleph. Jeremiae .19. Ecce ego
מִבִּיאַ adduco ad ciuitatem 7c. qđ
impressi codices cōmuniter ha
bēt cum áleph. Et. 2. Regum.
5. Et introducens .

מִבִּיאַ 7c. דַּבְּרִי

Imperatiuum הַבִּיאַ 7c.

futur אִבִּיאַ 7c. Et sine áleph
אִבִּיאַ. j. Adhuc הַרְעֵה
adducam tibi. Uel אִבִּיאַ יִבִּיאַ 7c.
Et áleph inuenitur cū daghēs
vt dictum est libro primo de li
teris non daghessabilibus. Et
cum pronomine אִבִּיאַו. Gene.
42. יִבִּיאָנָה. Isa. 46. אִבִּיאָנָה.
Genesis. 29. יִבִּיאַם. psalmo .77.
יִבִּיאַ. Genesis. 2.

Sunt et alia quorum secun
da, quæ est iod, et tertia, quæ ē
he, quiescunt: vt

הַעֶבֶר : הַחֵה הַחֵיַת הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי
הַחֵיַתִּים הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי
אוֹהַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי
מַחֵה מַחֵיַת הַפְּעוּל מַחֵה מַחֵיַתִּים
מַחֵיַת מַחֵיַתִּים הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי
הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי הַחֵיַתִּי

litera supplet vices, et est cū seri vt **ספס** circuire fecit, **החל** incoepit, vt cū patách vt **המר** Amaricauit, **הנח** incuruare, aut humiliare fecit, **הדק** Attenuauit, **הקפס** desolasti, aut desolare fecisti **החל** confregisti **החל** Incepisti et. **הסבותי** Et auerti faciem meā ab eis, **השמתי** Et admirari faciā **החל** incoepi. 1. **החל** 22. De sequēte litera gutturali est cū patách productionis gratia **התקם**, et sic **החל** incoepit **החל** 20. Sed **החל** obfirmavit puer. 7. est cū raphéb **החל** cū patách, etiā cū accentu diuisiuo, vt **החל**, vt **החל** passúc vt **החל** desolauerūt **החל** Jeremia. 10. et psal. 78. **החל** pri. **החל** 5. et cū seri **החל** ceperunt caligare. j. **החל** 3.

החל Participium **החל** cum seri, et sic **החל** conuertens, cōuerto **החל** Jeremia. 21. et **החל** inceptio **החל** Jeremia. 25. Et cum patách **החל** vmbrosificans **החל** Ezechielis. 31. **החל** circūdans, aut circuire faciēs. 3. **החל** 6. Et cū **החל** vt. ps. 139. Caput

החל circūdantiū me, et **החל** **החל** 37.

החל **החל** et **החל** versa **החל** 32.

החל **החל**, et sic **החל** Amaricare **החל** 12. **החל** incipere **החל** 16. **החל** 2. **החל** 3. Et **החל** 33. **החל** Cū perfectis tu. Adē qđ secūdū normā debuerat daghessari, ē lene, vt, 2. para. 34. **החל** cōminuēdo p **החל**.

החל Imperatiuū **החל** et sic **החל** incipe **החל** 2. **החל** verte **החל** 6.

החל futurū **החל** litera deseruientes sunt cū camés, et radicalis cū seri, Et sic **החל** incipiā **החל** 2. **החל** incipiet **החל** 10. Sed nō **החל** polluā nomē **החל** 39. Et nūeri. 30. **החל** polueluct. sunt cū patách, qđ sunt de daghessatis teste. **החל** Da. in **החל** **החל** **החל** sunt cuz patách ob significantiæ discrimen. Et cū seri vice camés vt **החל** 21. Et si **החל** ceperit fornicari pro **החל**. **החל** cū patách, et daghessati **החל** et vt **החל**. Et pficiat pecuniā, 4. **החל** 22. **החל** et cir-

Et **גָּחַן** p̄ficles . **Jiób. 22.** Et cū **chiric** vt. **Jere. 49.** **מִשִּׁי** desolare fecerit, Et. **Num. 21.** **וַיִּשָּׁם** , Et **וַיִּפְּנוּ** Et circuire fecerūt arcā dei, **Sámec**, et **Beth** sūt cum **daghés**, **Sed Judicū. 18.** **וַיִּסְּבּוּ** **beth** cū **daghés**, et non **sámec** necessario . Et addito **vau** dictio fit longa, et prima littera radicalis est cū **seghól** vt. **Jiób. 38.** **וַיִּסְּבּוּ** . Et tegere fecit ostijs mare, Et. **Gen. 29.** **וַיִּלָּח** Et renoluit lapidē, Et. **4. Reg. 23.** **וַיִּדָּק** Et cōminuit ī puluerem . Et cū p̄nominibus he est cū **seuá**, et **patách**, v̄l cū **seuá**, et **seghól** vt . **Jere. 8.** q̄a dñs deus noster **וַיִּפְּדֵנוּ** silere nos fecit, Et **2. Reg. 19.** Et cur **וַיִּקְרָא** parui p̄disti me . Et interdū **hánách** venit loco **daghés** vt **chabbac. 2.** Et vastitas animalium **וַיִּתְּרֵם** terreat eos, et **וַיִּקְרָא** euacuare faciā eos p̄o. **17.** Illud ēt . **Gen. 11.** **וַיִּגְּלֵהוּ** Et p̄fūdā⁹ ibi labiū eoz, ē lene, et ponit̄ p̄o **וַיִּגְּלֵהוּ** teste . **Rab. Abra, q̄q̄. 18.** **Dauid.** putat p̄mi eē **binían cal**, et **be redūdare**.

De verbis quoz p̄ria, q̄

ē **iod**. q̄escit, **sc̄da** et **ttia** geminata, et de verbis quoz p̄ria, et **ttia** geminat̄, et de his quoz p̄ria, et **ttia** geminat̄, **sc̄da** quæ ē **vau**, v̄l **iod**, quiescēte. **Caput. 53.**

Ant et alia verba geminata, quoz p̄ria, q̄ ē **iod**, q̄escit vt **וַיִּלָּח** vlu

lavit, **וַיִּלָּח** vlu^{lās}, **וַיִּלָּח** vlu^{lare}, **וַיִּלָּח** vlu^{la}. **Zacha. 11.** **וַיִּלָּח** vlu^{late} **Jbi**, **וַיִּלָּח** vlu^{la}. **Isaia. 14.** **וַיִּלָּח** vlu^{labo}. **Miche. 1.** **וַיִּלָּח** vlu^{labit}. **Isa. 15.** **וַיִּלָּח** vlu^{labūt}. **Hose. 7.** **וַיִּלָּח** vlu^{labitis}. **Isa. 65.** **וַיִּלָּח** vlu^{lare} faciam **Isa. 52.** Alia sūt quoz p̄ria, et **ttia** geminat̄ vt **וַיִּשְׁרָשׁ** radicare fecit **וַיִּשְׁרָשׁ** radicare faciens. **Jiób. 5.** **וַיִּשְׁרָשׁ** v̄l **וַיִּשְׁרָשׁ** **Impatiū** **וַיִּשְׁרָשׁ** futurū **וַיִּשְׁרָשׁ** v̄l **וַיִּשְׁרָשׁ** vt **וַיִּשְׁרָשׁ**. **Isa. 27.** **וַיִּשְׁרָשׁ** psalmo. **79.** Alia sūt quoz p̄ria, et **ttia** geminata, **sc̄da**, quæ ē **vau**, v̄l **iod**, q̄escēte vt **וַיִּצְּחַ** floruit, aut florere fecit, asperit. **Participiū** **וַיִּצְּחַ**. **Lat. 2.** **וַיִּצְּחַ**

CMacó: שׁוּבָה, ם׃ ם׃ non inuenitur in verbis perfectis i scriptura scdm hãc formã, Sed in quiescentibus, aut geminatis
CImpatiuũ שׁוּבָה זc. **C**futu-
 rũ שׁוּבָה זc. Et sic יוּרֵי turbio-
 ne afficiet. Hose. 13. Et יִתְקַרֵּץ.
 Adhæerere faciet tibi sedẽ psal-
 mo. 93.

CSũt et alia verba q̄ (vt dictũ est) scdm cõmunẽ grãmaticorũ opinionẽ veniũt à verbis, quoz scda, quæ e vau, vl' iod, q̄scit, et itia geminata, nõ est radicalis, vt est in verbis geminatis. Qd̄ pbant, q̄a huiusmodi verba in alijs iueniũt q̄scere binianin, i quo vidẽt sibi ipsi p̄tradidere. Dicũt .n. q̄ illud psalmi. 130. וְשׁוּבָה וְשׁוּבָה et silere faciã aĩam meã, Et illd̄. Thre. 3. vias meas וְשׁוּבָה abstulit, sũt de verbis geminatis, et tñ iueniũt q̄scere in alio binian Inueniẽt .n. וְשׁוּבָה ps. 93. et וְשׁוּבָה. Deut. 2. et וְשׁוּבָה. Zacha. 10. Unde alij dicũt nõ eẽ à quiescentibus, Sed à geminatis, et q̄ sũt radices distinctæ, ם׃ ם׃ idẽ significare vidẽtur. Et q̄ geminatio firmitatẽ, p̄tinuationez,

et vehemẽtiã significat actiõis, et q̄ in hoc, et à q̄scẽtib⁹, et à verbis binian hisbil, differunt, וְשׁוּבָה .n. calcavit, et וְשׁוּבָה cucurrit, Sed וְשׁוּבָה וְשׁוּבָה notat vehemẽt, aut iugit, calcavit, et cucurrit, Et ita de alijs dicũt. Et vau i his verbis secũdũ. Rab. David est scda radicalis lra. Et p̄pterea appellauit verba וְשׁוּבָה וְשׁוּבָה quadrata .i. quattuor radicalibus literis constantia, Quod alijs non videtur cõsentaneum, qui dicunt vau poni protrahendũ duntaxat gratia, et q̄ est coniu-
 gationis formatiuum, et non radicalis litera, q̄admodum nec in וְשׁוּבָה aut וְשׁוּבָה. Coniugantur autem et hæc vt et perfecta.

CP̄teritum וְשׁוּבָה וְשׁוּבָה זc. .i. p̄parauit, firmavit, aut p̄parare, et firmare fecit זc. psalmo. 9. Et cum patãch vt וְשׁוּבָה exaltauit, aut exaltare fecit ps. 65. וְשׁוּבָה psalmo. 118. et cum he וְשׁוּבָה psalmo. 8. וְשׁוּבָה dis-
 sipasti psalmo. 73. וְשׁוּבָה exaltauit psalmo. 130. וְשׁוּבָה psalmo. 10. et וְשׁוּבָה in soph passuc. Ezechielis. 28, et sic cum atbnãch,

וְשׁוּבָה

cū accentu diuisiua, vt est soph
passūc, athnách, Zachépb mu
tatur in camés, paucis exceptis
vt נִשְׁבַּרְתָּ erubui Jsa. 50. נִשְׁבַּרְתָּ
Jsa. 28. נִלְכְּדוּ Ibidē Jsa,
48. Et sine predicto accentu cū
camés vt Gene. 2. Ipse solus
נִשְׁאַר remāsit. 7 Ester. 3. נִתְּנָה
scriptū fuit Ester. 3. Quāquaz
potest esse 7 participiū. Et Iudicuz. 4. נִפְרָד separauit se. Et
Exo. 28. וְנִקְרָט Et sacrificabi
tur. Et Ezechi. 3. q2 נִוָּר .i. ca
uit, Et rursus נִוָּר cauit, quæ
possunt esse 7 participia. Et
si prima fuerit gutturalis, tūc
nun est cū seghól. 7 prima lite
ra cū seuá, 7 seghól vt נִאָּתָן te
nebatur Gene. 22. נִאָּקַף colle
ct⁹ est Jsa. 57. נִאָּנְתָה ingemuit
Joel. 1. נִאָּנְתָה ingemuerūt Jsa.
24. נִעֲזַרְתִּי aduitus sum. psal.
27. נִחַשְׁבַּנּוּ Estimati sum⁹ psal
mo. 43. Uel est cū seuá tátū vt
2. Reg. 7. וְנִאָּמַן 7 stabilis erit do
mus tua. Et psal. 38. נִטְּרַב tur
batus est, Et Jiób. 41. נִנְהַפְּרוּ
si sunt Jiób. 41. נִנְחָמוּ discoop
ta sunt Jere. 13. נִרְהָפוּ Irati sūt
psal. 47. Et prima cū seghól, et

secūda cū seuá quiescēte vt pri.
Regū. 4. נִהַפְּרוּ versi sunt. Et
נִחַרְבוּ gladiarūt se. i. gladijs se
peremerunt. 4. Regū. 3. נִעֲרַמוּ
coaceruata sunt Exo. 15. נִהָרְסוּ
destructæ sūt Joel. 1. Et sic fœ
mincū נִהַפְּכָה versa est Thren.
5. נִאָּמְנָה creditus est pō. 77. Et
cū accētū diuisiua prima est cū
seuá, 7 seghól vt נִעֲלָמָה exulta
uit Jiób. 39. 7 נִאָּלְמָה obmutuit
Jsa. 53.

Tertia fœminei cōmuniter
est נִפְקָרָה. Sed cū predicto ac
cētū efficit lōgū, 7 cū camés vt
sit discrimē iter ipam, 7 partici
piū vt נִשְׁבַּרְתָּ attrita ē Jsa. 24.
et. pō. 33. Unū ex eis nō נִשְׁבַּרְתָּ
fuit cōtritū, 7 נִכְרַתָּ succisa est
psal. 36. נִסְתַּרְתָּ abscondita est
Jiób. 3. Et etiā cū accētū suspē
suo vt tar cá vt Jsa. 3. וְנִקְרָה Et
mūda erit. Inuenit (ḥḥ raro)
7 breue vt sopho. 3. נִנְאָלָה foeda
ta. Interdū nun pūctatur cū pa
tách Gene. 31. Ut qd נִחַתְּ לִי la
tuisti, 7 נִעַרַרְתָּ timéd⁹ ē psal. 88.
Est et cū camés, 7 chólē vt נִכְתַּב
scriptū ē Ester. 3. 7 נִחַתְּ figilla
tus fuit eo. ca. Sz 7 hac sūt po
tius

tius

ti⁹ participia, et Ester. 9. וְהִתְפַּחַּד וְ
 cōuers⁹ ē, siue vertit se ipse. Et
 pri. para. 5. וְעָרַבְתָּ וְעָרַבְתָּ Et exorabilis
 fuit eis, Sz et illud Ester. 9. pōt
 esse participiū.

Participiū נִפְתָּח cū camēs, et
 i regimine gti cū patách vt Isa.
 33. נִלְחָם balbutiēs ligua. Et. 1.
 Reg. 20. fili נִינְיָ puerfa rebel
 liōe, Et ple similiter cū camēs
 paucis exceptis, q̄ sunt cū seuá,
 singulari cum seri existente vt
 נִטְמָאִים polluti Eze. 20. נִמְצָאִים
 inuēti Ester. 4. et nun cū patách
 vt נִתְחַבְּאִים absconditi Jeho. 10.
 Sed nō sunt ex pfectis, Sed ex
 descentibus.

Adacōr interdū est pfectū. i.
 cū nun lra formatiua, vt נִשְׁלַח
 mitti, mittēdo Ester. 3. et נִשְׁאַל
 petendo pri. Reg. 20. נִלְחָם puo
 gnādo Judi. 11. Et cū he cū chi
 ric priā litera daghessata ob de
 fectū nun vt נִתְחַבְּאִים, Et si dictio
 fuerit lōga, ē cū seghól נִתְחַבְּאִים
 cū succisi fuerit psal. 36.
 נִתְחַבְּאִים vt solueretur Isaia. 51.
 Eze. 26. נִתְחַבְּאִים cū occisa fue
 rit occisiōe. Et cū pronomine
 נִתְחַבְּאִים vt dissipētur ipsi psal.

91. נִתְחַבְּאִים cū iudicat⁹ fuerit ip
 se Deut. 28. donec נִתְחַבְּאִים per
 dat te.

Et cum chólez vt נִתְחַבְּאִים tra
 dēdo Jere. 38. Et he cū seri ob
 sequētē literā gutturalem vice
 daghés נִתְחַבְּאִים comedēdo Leuit.
 7. Et cū áleph vice he vt נִתְחַבְּאִים
 itterrogādo Eze. 14. אֲבָאִים Rab.
 Jehudáb futurū eē putat priā p
 sonæ ex biniā hitbpabál, et dago
 hés loco tau, ac si dicat נִתְחַבְּאִים

Et sine he iuenit iūcta lra de
 seruiēte vt נִתְחַבְּאִים cum deficeret
 Thre. 2. וְנִתְחַבְּאִים cū impegerit,
 vel ceciderit puer. 24. נִתְחַבְּאִים
 נִתְחַבְּאִים hūiliari Exo. 10. וְנִתְחַבְּאִים
 vt appareat corā dño Deut. 31.

Imperatiuū cū he priā litera
 daghessata ob defectuz nun, vt
 נִתְחַבְּאִים. Et si fuerit lōgū est cū se
 ghól vt נִתְחַבְּאִים caue tibi, Et
 prima existente gutturali, he
 est cum séri, vt vicem suppleat
 daghés vt Ezechielis. vigesi
 moprimo. Et tu fili hominis
 נִתְחַבְּאִים ingemisce. Plurale si ha
 beat accentum diuisiuum vt
 athnách, soph passúc, Zachépb
 ē cū séri vt Jere. 9. נִתְחַבְּאִים caucte

24 Inueniūtur

Inueniuntur tamen nonnulla
 imperatiua perfecta cū nun ad des
 notādum, q̄ secūdū normā ita
 esse debuerant vniuersa, nisi p̄o
 teritis forēt similia vt .Joel.3.
 Venite omnes gentes de circū
 itu וּבִקְרַבְתֶּם et cōgregamini, aut
 congregate vos Et. Jere. 50. וּבִקְרַבְתֶּם
 Et adhærete, vel copulamini
 dño . Et futurum similiter caret
 nun formatiuo, ob cui⁹ defectū,
 priā daghessat radicalis lra, se
 cūda communiter est cum seri.
 Et si fuerit dictio longa cū se
 ghól, et áleph defuies cōmunit
 ē cū seghól, aliæ vero literæ de
 feruiētes sunt cū chiric, nisi pri
 litera radicalis fuerit guttura
 lis, vel res, quæ non suscipiunt
 daghés, quia tunc sūt cum seri,
 qđ vicē supplet daghés . Aléph
 etiā interdum est cum chiric vt
 אֶפְרַיִם, Et אֶרְרָר req̄rar, Eze. 14.
 אֶשְׁבַּע . Jurabo . Gene. 21. אֶשְׁבַּע
 eruar pri. Regum . 27. Et cum
 he et longum אֶשְׁבַּע eruar
 nunc primi . Regū. 27. et breue
 Gene. 19. אֶשְׁבַּע eruar nūc,
 vt eruā me, Et, Jiób . j. אֶשְׁבַּע
 et euasi, אֶשְׁבַּע euadet Ecclesiastis.

7. וְסָתַר claudetur . Eze. 46. Et
 Ecclesiastis. 7. וְלָקְחָה capiet in
 ea, et . 12. וְתִשָּׁבַר et teret hydria,
 וְהִשָּׁמַר cauebit, custodiet se . Ju
 dicū . 13. וְעִזָּר fodietur . Isa. 5.
 וְהָרַס destruet puer. ij. Et cū
 patách loco seghól, vel seri vt
 וְהַעֲזֹבֶתְךָ derelinq̄t terra . Jiób.
 18. וְהַעֲצִיר et prohibita est plaga.
 Mú. 16. וְהִשָּׁבַר contereris. Eze.
 32. וְנָרַע minuet . Mú. 36. וְהִזְכֵּר
 efficietur masculum . Exo. 34.
 וְהִרְדַּם et soporatus ē . Jonáh. j.
 וְהִתְשַׁבַּח et r̄putatū ē ei p̄o. 105.
 Et cū accētu diuisiuo cū pas
 tách vt . Gen. 21. וְנָחַל et abla
 ctat⁹ ē, Et pri. Reg. 15. וְנָחַר et
 scidit se, Et. Exo. 31. וְנָחַשׁ et re
 quieuit, Et. 2. Reg. 17. וְנָחַק et
 strágulauit se . Et tertia exis
 stēte gutturali, iter scđá, et ttiā
 oritur hannách vt וְפָתַח aperiet
 Eze. 46. וְנָחַר semiabitur. Deu
 teronomi. 21. vel cum patách
 quando non habet accentum .
 diuisiuum vt וְנָחַר audietur.
 Eze. 19. וְנָחַר minuetur. Nume
 ri. 36. וְנָחַק et scidit se . Num
 meri. 16. וְנָחַשׁ obliuioni trades
 tur psal. 9. Et plurale וְנָחַשׁ
 Judicemur

הַעֲבֹר נִדְעָה נִדְעָה נִדְעָה נִדְעָה
 נִדְעָתָם נִדְעָנוּ : נִדְעָה נִדְעָתָה
 נִדְעָתָהּ הַבִּיטוֹנִי נִדְעָה נִדְעָה נִדְעָה
 נִדְעָה : הַמְקוֹר הַדָּעָה : הַעֲנוּ הַדָּעָה
 הַדָּעוּ הַדָּעוּ הַדָּעָה : הַאֲתִיז אֲדָעָה
 יִדְעָה תִדְעָה נִדְעָה יִדְעָה תִדְעָה תִדְעָה
 תִדְעָה : אוֹ אֲדָעָה יִדְעָה תִדְעָה נִדְעָה

Praeteritū . Cognitus ē , aut
 cognoscere fecit se . Gene . 41 .
 Et sic נִלְיָהּ natus est . Gene . 21 .
 וְיָחַד conuenit , congregatus est .
 מִלִּי . 10 . וְיָחַד filiatus ē . Isaia .
 40 . וְיָחַד illaqueat⁹ ē . Isa . 28 .
 וְיָחַד formatus ē . Isa . 43 . וְיָחַד
 saluatus est . Isaia . 45 .

Participium נִדְעָה cū camés
 ad differentiam praeteriti , Et i
 regimine cum patách vt . Isa .
 43 . Anteme non est נִדְעָה לֵאלֹהִים for
 matum dei . i . á deo .

Hammacóz הַדָּעָה Et הַדָּעָה
 quando natus est . Gene . 21 . Et
 psal . 30 . וְיָחַד בְּרִנְיָהּ ipi

Imperatiuū הַדָּעָה Et הַדָּעָה
 erudimini psal . 2 . הַדָּעוּ erudire
 Jere . 6 .

Futurum אֲדָעָה , et cum chi
 ric אֲדָעָה . Genesis . 41 . Et אֲדָעָה
 Et cum seghól , z longū אֲדָעָה
 Job . 3 . אֲדָעָה saluus ero psal

mo . 17 . et cum be וְאֲדָעָה z salo
 uus ero psalmo . 118 . וְיִדְעָה co
 gnoscetur psalmo . 78 . וְיִדְעָה p
 uerbiorum . 10 . וְיִדְעָה p
 uerbiorum . 28 . וְיִדְעָה pauper efficie
 ris prouerbiorū . 20 . וְיִדְעָה . Et
 remáserant . Jeho . 18 . וְיִדְעָה sal
 uí eritis . Isaia . 30 . וְיִדְעָה eru
 diemini . Isaia . 44 . וְיִדְעָה funo
 dabitur . Exo . 9 .

De verbis quoruz
 secunda , quæ est vau,
 vel iod , quiescit .

Caput . 57 .

Ant prate
 rea et alia
 verba quo
 rum secū
 da , quæ est
 vau , v'iod ,
 quiescit , in q̄

bus hānách vicē supplet scōæ
 radicalis lřæ , et vau ē pductio
 uū , z totū binían ē cū chólē vt
 הַעֲבֹר נִבֹנֹת נִבֹנֹת נִבֹנֹת נִבֹנֹת
 נִבֹנֹתָם נִבֹנֹנוּ : נִבֹנֹה נִבֹנֹת
 נִבֹנֹתָהּ הַבִּיטוֹנִי נִבֹנֹת נִבֹנֹת
 נִבֹנֹתָהּ הַמְקוֹר הַבִּיטוֹנִי הַבִּיטוֹנִי
 הַבִּיטוֹנִי הַבִּיטוֹנִי הַבִּיטוֹנִי אֲבֹנֹת
 אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת
 אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת
 אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת אֲבֹנֹת

תבונת תבונה.

¶ Præteritum תבן. Intellectus est, aut intellexit se &c. Et secundum normam debuerat esse תבן.

¶ Venit et nunc cum serim ut תבן suscitatus est, suscitauit se Zacharia. 2. Et. n. post camés, ita et post serim est hannách, Vel cum serim loco camés propter háin, ut sunt autores. Kabi. Jehudáh, et Kab. Jonáh, קב. Kab. Jehudáh putat eam de coniugatione nisbal. cuius scda descendit lra, et Ka. Jonáh nun radicalē opinatur esse literam, Sed propter literam gutturalem non erat necessum, ut esset cum serim, quia et cum áleph venit camés ut תבן Illuminás tu &c. nisi dicat quod háin lenius pronunciat cum serim quam cum camés Et tertia singularis utriusque generis, et tertia pluralis est atbónách. Sed residuum præteritum, ob punctorum multiplicationem, amittit hannách, unde sunt cum seuá Et quia lenior est pronuntiatio chólē cum súrec, quam cum altero chólē pariter, et ut firmum maneat vau radicalis litera, ideo in plerisque chólem mutarunt in súrec ut Ecclesiasticis 12. ותרן et confrin-

getur rota. Et Isaia. 14. תבן defluxit philistea cum chólem Et cum súrec. Isaia. 25. ותרן Et triturabitur Moáb, Et Isaia. 10. תבן intellexi, et psalmo. 37. תבן debilitatus sum, תבן declinaui, aut retrocessi. Isaia. 50.

¶ Participium תבן cum camés intelligens prouerbiorum. j. Et in regimine genitiui cum seuá ut תבן intelligens rei primi, Reg. 16. et prouerbiorum. 4. Tses ad תבן paratum diei pro die תבן intelligentes. Isaia. 5. תבן parati, תבן parata psalmo. 5. et sic תבן, et est breue participium ad differentiam præteriti.

¶ Veniunt interdum et cum súrec, ut Exodi. 14. תבן confusi sunt in terra, Et Ezechielis. 6. ותרן Et obsessus, secundum opinionem Tharghum, Et Isaia. primo. Sicut ciuitas תבן obsessa à verbo תבן, quam sunt qui deducunt hæc duo à תבן seruauit, obseruauit, et sic sunt pebulim id est participia passiuæ primi biniá cal. תבן

macós

camés, Et sic נִבְּעָה requisitus
 Isaia. 30, et נִרְאָה apprensus
 et p̄ia existēte gutturali נִבְּעָה
 factus, נִבְּעָה facti, נִבְּעָה excā/
 descētes. ¶ Venit etiā mascu-
 leum cum camés vt. Isaia. 56.
 הַנִּלְוֶה. Qui mutuatur domino et
 dñs הַנִּרְאָה. Gene. 12. Et dñs
 הַנִּרְאָה vobis leuiti. 9. נִרְאָה tu.
 Numeri. 14. Et. מוֹדֵי. 14. Gloria
 dñi נִרְאָה, Et Dauid. 8. postq̄
 הַנִּרְאָה mihi, ¶ q̄ dici potest, q̄
 oīa hæc sunt p̄terita, Et q̄ he
 est loco אֲשֶׁר .i. qui.

¶ Adacōr הַנִּלְוֶה cū seri, vel cum
 chólem vt Judicum. 13. הַנִּרְאָה
 vt appareret, Et cū tau leuiti.
 13. In die הַנִּרְאָה qua apparuit,
 aut visa est caro, וְהַנִּלְוֶה. מוֹדֵי.
 9. et. Exo. 40. וְהַנִּרְאָה Ester.
 9. וְהַנִּלְוֶה. Ezechi. 21. הַנִּרְאָה
 Isa. 19. Et perfectum cū nun vt
 p̄i. Reg. 2. מוֹדֵי נִבְּעָה appa-
 rendo, Et. Mose. 11. נִבְּעָה נִבְּעָה
 succidēdo succisus ē, v̄l deficiē-
 do defecit Rex Israēl.

¶ Imperatiuum הַנִּלְוֶה וְהַנִּלְוֶה.
 Isaia. 49. וְהַנִּלְוֶה. Est breue ad
 differentiā geminatorum, quæ
 sunt longa,

¶ futurū הַנִּלְוֶה cū seghól, et p̄i-
 ma existente gutturali, v̄l res,
 literæ deseruiētes sūt cum seri,
 הַנִּלְוֶה delebitur. Deut. 25. הַנִּלְוֶה
 Erodi. 20. הַנִּבְּעָה edificabitur.
 Deut. 13. וְהַנִּבְּעָה. Deut. 25. הַנִּרְאָה
 apparebit. Gen. 1. וְהַנִּרְאָה effūdes-
 tur. Isaia. 32. וְהַנִּבְּעָה litigabunt.
 Deut. 25. וְהַנִּלְוֶה suspēdēt. Ester.
 2. וְהַנִּבְּעָה. Gene. 20. Sed illud.
 Eze. 36. וְהַנִּבְּעָה est cū seuá, et p̄a-
 tách p̄ter normā.

¶ futurū defectiuū ē cū camés
 ad differentiā geminatorum, quæ
 sunt cum patách הַנִּבְּעָה seducar.
 Jere. 20. וְהַנִּבְּעָה apparabit. Judic.
 cū. 6. וְהַנִּבְּעָה diuidetur. Dani. 11.
 וְהַנִּבְּעָה fiet. Ester. 7. ¶ Et secūda
 existēte cheth, inuenitur cū p̄a-
 tách vt וְהַנִּבְּעָה delebit psalmo. 103.
 et וְהַנִּבְּעָה impellētur. Jere. 23. Et
 est lōgū p̄æ normā Illud autē
 Isa. 44. הַנִּבְּעָה obliuiscas
 ris mei, exponitur teste. Rab.
 Abraham, et. Rabbi. David
 הַנִּבְּעָה.

¶ Sunt et alia quorum extre-
 mum est áleph quiescens vt
 הַנִּבְּעָה נִבְּעָה נִבְּעָה נִבְּעָה
 נִבְּעָה נִבְּעָה נִבְּעָה נִבְּעָה
 נִבְּעָה

נמצאתו : הכינוי נמצא נמצאים
נמצאה נמצאות המקור המצא הצנוי
המצא המצו המצאי המצאנה האיתו
אמצא ימצא תמצא נמצא ימצא
תמצאו תמצאו תמצאנה .

Præteritum Inuētus est, et sic נברא creatus est, נקרא vocatus est, נחבא absconditus est, la-
tuit נמצא, et cum accentu diui-
suo נמצאו pri. 1. Reg. 3. 9. נמצאו
Isaia. 48. נבראו. psalmo. 148.
נמצאת, vel נמצאת inuenta es Je-
remia. 50. נמצאה, et sic נקראה
Ester. 2. Et cuz duobus signis
femiceis נפלאותה mirabilis fuit
2. Reg. 1.

Participiū נמצא cuz camēs,
et sic נמצאים, et נמצאים
Inuenitur et cum seuá נמצאים
Ester. 4. נטבאים Ezechiel. 20.
נחבאים Job. 10. Et sic נחבאים

Hammacóz נמצא cum feri,
curari, sanari Deutero.
28. נקראם quando creati sunt,
et moze desinētiū i he vt נחכה la-
tere Jeremia. 49. להחכה. 4. Reg.
gū. 7. להחכה. 3. Reg. 22.

Imperatiuū נמצא et.
futurus נמצא et. et cum he
תמצאו implebor. Eze. 26.

תקראו Et cum accentu diuisi suo
Isa. 61.

De verbis quorum pri-
ma, que est iod, et extrema
que est áleph vel he quies-
cunt, et de his quorum pri-
ma, que est nun, vel lamed
deficit. Caput. 59.

Unt et alia
verba quor-
um prima,
quæ est iod
et vltima,
q̄ est áleph,
quiescūt vt

העבר : נורא נוראת נוראתי נוראו
נוראתם נוראנו נוראה נוראת נוראתו
הכינוי נורא נוראים נוראה נוראות
המקור הנורא הצנוי הנורא הנוראה הנוראו
הנוראנה האיתו אורא נורא תורא נורא
נוראו תוראו תורא תוראו תוראנה .

Præteritū terribilis fuit et.
Aliavero sūt quorū priā, q̄ est
iod, et extrema, q̄ ē he, q̄ descūt vt
העבר נורקה נורות נורותי נורו נורותם
נורכו נורתה נורת נורתו נורתו הכינוי
נורה נורים נורה נורת המקור הנורה
אורות הצנוי הנורה הנורו הנורה הנורה
האיתו אורה נורה תורה נורה נורו תורו
תורה הנורו תורה או אור נור תור נור

Præteritū

ma, que est nun, deficit, et
tertia, quæ est aleph, vel he,
quiescit, et de his quorū de
ficiūt extrema, Caput. 60.

¶ Ut præ e
rea, et alia
quorū pri
ma (quæ ē
nun) defi
cit, et tertia
quæ est aleph

deficit vt העבר נשא נשאָת נשאָתוּ
נשאָו נשאָתם נשאָונו נשאָה נשאָת
נשאָתוּ הבינונו נשאָ נשאָים נשאָה
נשאָות : המקור הנשאָ הצווי הנשאָ
הנשאָו הנשאָו הנשאָנה : האָיתוּ
אנשאָ אנשאָ תנשאָ ננשאָ ונשאָו
תנשאָ תנשאָ תנשאָ תנשאָנה

¶ Præteritū portatus est, eleuatus est ꝛc. Exo. 25. Et sic נשאָו prophetauit pri. Reg. 10. נשאָו
Isa. 19. נשאָו Jere. 2. נשאָו Jere
mia. 23.

¶ Participium נשאָ eleuatus
Isaia. 2. נשאָים eod. cap. נשאָה
Isa. 30. נשאָות Isai. 2. Et נשאָים
Eze. 13. et cū seuá נשאָים Jere. 13.

¶ Hammacóꝛ נשאָ eleuare,
eleuare te, et נשאָ prophetare,
vaticinari.

¶ Imperatiuū נשאָ eleuare, si
ue eleua te. ꝛc. Et נשאָ prophetare
Ezech. 13.

¶ futurū נשאָ ꝛc. Isa. 33. נשאָ
Isa. 40. תנשאָ חוּי. 24. נשאָו
נשאָו Jere. 10. תנשאָנה portabū
tur Isa. 49.

¶ Alia sunt quorū priā (quæ est
nun) deficit, et vltima (quæ est he)
deficit vt העבר : נשאָ נשאָת נשאָתוּ
נשאָו נשאָתם נשאָונו נשאָה נשאָתוּ
הבינונו נשאָ נשאָים נשאָה נשאָות
הנשאָו הנשאָות הצווי הנשאָה הנשאָו
הנשאָו הנשאָנה : האָיתוּ אנשאָה
ננשאָה ונשאָו תנשאָה תנשאָה הנשאָו
הנשאָנה

¶ Præteritū inclinatus est, si
ue inclinauit se ꝛc. inuenitur et
perfectū cū iod vice he vt נשאָו
Numeri, 24.

¶ Participium נשאָ cum se
ghól.

¶ Hammacóꝛ הנשאָה, Et הנשאָות

¶ Imperatiuum אנשאָה. Et de
fectiuum הנשאָ

¶ futurum אנשאָה ꝛc. Et defecti
uum אנשאָו.

¶ Alia sunt quorum deficiunt
extrema hoc est prima, et vlti
ma, que sunt nun, ¶ Ut

העבר : נתן נתת נתתי נתתו נתתם
 נתתו או נתתו : נתתה נתתה נתתו
 הַיְכֹונֹוּ נָתַן נָתַתָּם נָתַתְּהוּ או נָתַתְּתָה
 נָתַתְּתָה הַמְּקוֹר הַנָּתַתְּ או הַנָּתַתְּתָה הַצְּוִי
 הַנָּתַתְּ הַנָּתַתְּוּ הַנָּתַתְּתָה או
 הַנָּתַתְּתָה הַאִיתָן אֶתְּתָן וְנָתַתְּתָן וְנָתַתְּתָן
 וְנָתַתְּתָן תְּנַתְּוּ תְּנַתְּתָה או תְּנַתְּתָה

¶ Præteritū Datus est, dedit se &c. . מוֹיִשׁ.26. וְנָתַן יִשְׂרָאֵל.33. leuiti.10. נָתַתְּתָה. leuiti.26. נָתַתְּתָה pro נָתַתְּוּ Genesis .29.

¶ Participiū נָתַן cum camés, Exodi.5.

¶ Hāmacór הַנָּתַתְּ, Et cū chólē הַנָּתַתְּוּ. Jere.38.

¶ Imperatiuū הַנָּתַתְּ &c.

¶ Futurum וְנָתַתְּ &c. Exo.5. Et cū seghól prop̄t maccáph ut וְנָתַתְּוּ leuiti.24. תְּנַתְּתָה. Jere.38.

De verbis quæ secūda, et tertiā gemināt aut eādē habent et de his quozū secūda, et tertia quiescit.

Caput .61.

¶ Aut etiā in hoc binian verba quæ secundā et tertiā gemināt, siue eādē habent, quæ interdum (cōcō rarissime) veniūt vt perfecta, & præteritū quadrifariā variatur.

¶ Quandoq̄ .n. ē cum camés, et patách, quod cū accētū diuīsiuo, vt soph passúc, vt athnách, vt Zachéph, mutat̄ in camés, interdū est cū chiríc, et patách et nonnūc̄ cum camés & chólē et cum camés, et seri vt dicam in præterito, Et sic, cōiugatur, העבר נתת נתתה נתתו נתתו נתתם נתתם נתתו נתתו נתתם נתתם הַיְכֹונֹוּ נָתַתְּתָה או הַנָּתַתְּתָה הַצְּוִי הַנָּתַתְּתָה הַנָּתַתְּתָה הַאִיתָן אֶתְּתָן וְנָתַתְּתָן וְנָתַתְּתָן תְּנַתְּוּ תְּנַתְּתָה תְּנַתְּתָה

¶ Præteritū, perfectus est, cōsumpt⁹ est, defecit &c. Et sic נָמַךְ circuit Jeremia. 31. אֶלְעִיזָה fuit. 4. Reg. 3. לִיקְוֵי liquefactus est Exodi.16. נָחַךְ exustus est Je

re. 6. **נח** tabuit, dissoluit se **פּו**.
 37. Et perfectum **נחל** Judica-
 tus est **Eze. 28.** **פּמ** **נחב**. **Jebu-**
dáb à **נחל** **פּפּ** sūt qui deducūt
 à **נח** idest corruit, cecidit. Et
 defectiua, qz carēt litera gemi-
 nata, retinuerūt pūctaturā pa-
 táb, i pzia lřa radicali **נחב**. n.
 ponit p **נחבב** et sic de alijs. Et
 cū chiric vt **נח** exustus ē psal.
58. et **נח** cōtrit⁹ ē. **Malach. 2.**
נח pollutus ē **Eze. 25.** ē cū ca-
 mēs, **פּפּ** nō habet accētū diuisi-
 suū. Et cū seri **נח** liqfactus ē
פו. 21. et **נח** leuis fuit. **Eze. 8.**
 Et cū chólē vt **נח** attonsus ē,
 totōdit se, **נח** attōsi sūt. **Ma-**
chū. 1. **נח** inoluti sunt, **נח** plica-
 ti sūt. **Isa. 34.** **נח** defluerūt.
Ezo. 15. **נח** succisi sūt. **Eze. 6.**
 Et ple scōz alias varietates vt
נח. **Isai. 33.** **נח**. **Jere. 4.** et
 obstupescēt **נח** polluti sunt.
Eze. 7. sine daghēs p **נח** cū
 daghēs. ¶ Et itia foeminet vt
נח versa ē. **Eze. 26.** cum da-
 ghēs, et sine daghēs. **Eze. 41.**
 et sic **נח** et euacuabit. **Isa. 19.**
 et **נח** et **נח** et **נח**. **Gen. 11.** Et
 pma cōis gñis vt **נח** vilior

fui. 2. **Reg. 2.** et scōa foeminet
נח (**פּפּ** et à **נח** deduci pos-
 test) pro **נח**. i. et polluta es.
 Et lene. i. sine daghēs vt **Jere.**
22. **נח** deprecata es, nun cum
 seri vice daghēs, et ponitur pro
נח. Et cū chiric **נח** cō-
 fractæ sūt i me **פו. 37.** Et. 2. **Re-**
gum. 22. **נח** et **נח** et **נח** et **נח**
 et sic **נח**, **פּפּ** nō nulli deduc-
 cūt à **נח**. i. descēderūt i me et.
 ¶ Participiū **נח** et **נח** ta-
 bescētes. **Eze. 33.** Et **Zacha. 7.**
 Et terra **נח** desolata est. Et
Eze. 36. Et terra **נח** desola-
 ta, Et cū chiric vt. 2. para. 10.
 qa fuit **נח** causatū à deo et.
 ¶ **Hāmacōz** **נח**, Et sic psal.
67. **נח** quēadmodū liquefit
 cera, et cū chólē vt **נח** euacuā-
 do. **Isai. 24.** **נח** diripiēdo eo-
 capite.
 ¶ Impatiuū **נח** cum chōlem
 ¶ futurū **נח** et **נח** cōsumes-
 tur. **Genesis. 47.** et **נח** eod.
 capite **נח** euacuabitur. **Isa.**
24. **נח** diripietur eodem capi-
 tulo **נח** excideris. **Jeremiæ**
48. ¶ Est etiam cum patáb
 ad differentiā desinentiū in he

vt **נח**

et nihil habet, Est et qui se pu-
tat, aut dicit pauperē, et multā
habet substantiam, multas habet
opes, Et. Deut. 29. **וְהָיָה כִּי** Et
bñdixerit se i corde suo .i. se pu-
tauerit benedictū, **וְלֹא** non est,
Et. 2. Reg. 13. **וְהָיָה** Et agros
tabis .i. oñdes, et figes te agros
tum, Et puerbi. 25. **וְהָיָה**
Glorifices te corā rege .i. ne re-
putes, aut dicas te gloriosum
Hoc præterea peculiare ē h^o
coniugatiois vt vehemētīā, du-
rationē, multiplicitatē, et fre-
quētīā significet actiōis vt Isa.
45. Vere tu es. De^o **וְהָיָה** ab-
scōdēs te, q̄a videlicet mltifas-
rie, multisq̄ modis, et frequēt
se abscondit, Idcirco non **וְהָיָה**
Sed **וְהָיָה** scriptum ē, Et p̄o.
82. **וְהָיָה** Et psillabūtur, vel
cōsilia faciēt videlicet mltifas-
riā, ac multoties. Et id genus.
Præterea hoc biniān vt plu-
rimū, et p̄ trāslationē, et simili-
tudīnē significat actionem, aut
opationē, vel accidēs, quā, vel
quō inaiatū in seip̄o opatur vt
Ehabbacuc. 3. **וְהָיָה** Et cō-
triuerūt se mōtes, Et. Isa. 24.

Cōterendo **וְהָיָה** conteret se
terra, Et id genus. Interdū tñ
significatiōē habet biniān nisi
hāl cui (vt dictum ē) æquatur i
significatiōe, **וְהָיָה** prædicta sunt
ei propria,

Illud etiā nō ē silētio prætea-
reūdum, q̄ in hoc biniān actu
semper est he, et thau vt pluri-
mū, **וְהָיָה** nonnūq̄ tau est in po-
tentia daghēs, vt. Leui. 18. **וְהָיָה**
polluatis vos p̄ **וְהָיָה**
Et Ezechielis. 5. **וְהָיָה**.
Et consolabor me. Et he præ-
cedit tau, et tau primā radica-
lem literam, præter q̄ in verbis
incipientibus à Sāmeç, vel
Sīn, in quibus tau ponit post
sāmeç, vel sīn vt psalmo. 17.
וְהָיָה Et seruauit me ab ini-
quitate mea, Et. Isa. 29 **וְהָיָה**
abscondet se.

Et si verbum incipiat à Sā-
di, tau conuertitur in theth vt.
Genesis. 44. **וְהָיָה** Justifica-
bimus nos, Si vero incipiat à
Zāin mutatur tau in Dāleth
vt Danielis. 2. **וְהָיָה** para-
stis, Et in potentia daghēs.
Isaie. 2. **וְהָיָה** mundate vos pro-

וְהָיָה

sancti, quorum secūda radicalis litera ē cum chiric, veniunt ab התנדל התקדש cum seri, quia si essent ab התקדש cum patách, essent et ipsa cū patách

¶ Plurale התפקדו. Et cum accētū diuīsiuo cū camés התפקדו aut התפקדו. Sed i hoc verbo venit secūda radicalis lřa lenis hoc est sine daghės teste. Rab. David in Adichlól vt Judicū. 20. הַתְּפַקְדוּ מִנְּאִיִּם sunt pręter. Biniamin. Et iter dum prima radicalis litera cū prędicto accentu, ē cum seghól loco patách, propter literā gutturalē, quę non recipit daghės vt Numeri. 8. וְהִטְּרִי וְהִטְּרִי et munda bunt se Ezechi. 5. וְהִתְחַמְּדוּ Et consolabor me, vel tus sum me. Ponitur interdū et alēph vice he, vt primo libro annotatum est capite. 26.

¶ Participium מתפקד. Et מתברך. Benedicens se Isaia. 65. מתברך glorificans se pro uerbiorum. 12. מתנַחֵם. Alci scēs se psalmo. 8. מתעַבְרוּ qui irascitur cum eo pro uerbiorum. 20. מְנוּאָץ blasphematurs Isaia. 52.

pro מְנוּאָץ. Deficit .n. tau, et est in potentia daghės. Et sic Ezechielis. 2. et. 43. Et audiui אֵת מְדַבֵּר dictum ad me. Et sic leui. 14. הַמְטַהֵר. Qui purificat se

¶ Hammacóz cum patách, et cū seri הַתְּפַקְדוּ הַתְּפַקְדוּ vt הַתְּנַלֵּץ misceri puerbiozū. 17. בְּהִתְעַשֵּׂף cum deficeret pō. 141. לְהִשְׁתַּבַּח vt laudemur psal. 105. לְהִתְנַדֵּר vt scalperet se Jiób. 2. מִהִשְׁתַּרַע vt nō excreceret Isa. 28. לְהַנְחִים consolari Jere. 31.

¶ Impatiuū similis cū patách, et seri vt הִתְעַנְּן delectare psal. 36. הִתְהַלֵּךְ ambula Genesis. 13. הִתְקַדְּשׁוּ. Sanctificamini, aut factificate vos Jebo. 3. הִטְּהִיִּי munda te vos Gen. 35. הִתְנַעַרְו excutete Isai. 52. הִתְפַּתְּחוּ. Sole ue te Isaia. 52.

¶ Futurum אֲשַׁתְּמַר. et אֲתַפְּקֶךָ obseruabo me psal. 17. אֲתַפְּאֵר gloriabor Isaia. 45. אֲתַנַּחֵם cōsolabor psalmo. 118. אֲתַהַלֵּךְ ambula bo eodē psalmo. יִסְתַּבֵּךְ intricabitur. Jiób. 8. וְהִתְהַלֵּךְ ambulabit Genesis. 5. וְהִתְחַזַּק roborabit se Judicū. 20. וְשִׁתְּמַר seruabitur Adiche. 6. הִתְפַּתְּלֵן peruerter

peruertes te psal.17. Et תִּחַדְּךָ
 psal.17. Et תִּחַדְּךָ .2. Kegū.22.
 pro תִּחַדְּךָ, quod pmetathesin.
 i. transpositionem literarū est
 לִתְּפִיכָה teste Rab. Da. in פ'מ"ג. z
 i libro ra, z i א"י: בלול, וְתִבְקַעוּ
 scindentur, aut scindent se.
 א"י: ח"י. וְתִהְלֶכְוּ ambulabunt
 psalmo .ij. וְשִׁתְּבָחוּ laudabūtur
 psalmo .105. וְיִתְפָּרְדוּ diuidētur
 psalmo .91. וְיִתְפָּרְדוּ nūerabūtur
 Judicū.20. est lene, z prima ra-
 dicalis lřa cū camēs וְיִתְעַבֵּר ira-
 scetur psalmo.77. וְיִתְעַבֵּר eo. פ'ו.
 וְיִתְגַּלֵּל miscabitur puer.20. Et
 cū maccáph וְיִתְנַבֵּר נָעַר agnosce-
 tur puer. Et prima radicalis
 lřa cū seghól וְיִתְנַחֵם consolabit

De verbis quorū pma,
 quæ ē áleph, vř iod, z scđa,
 quæ ē vau vř iod. La.63

Unt in hoc
 binian z q
 escētia ver-
 ba, Et hor-
 rum qdam
 sunt quorū
 pzia, quæ ē

áleph, quiescit וְהִתְאַוּר אָו
 וְהִתְאַוּר הִתְאַוּר הִתְאַוּר הִתְאַוּר

Præteritum Accinxit se zc.
 Et ita residuum הִתְאַבֵּל luxit
 primi Regum .15. הִתְאַוּר acci-
 xit se psalmo .92. הִתְאַפְּקוּ con-
 tinuerunt se Isa.63.

Participiū מִתְאַוּר et מִתְאַבֵּל
 lugens pri. Regum .16.

Thámacóz הִתְאַוּר, הִתְאַפְּקוּ
 ztinere se. Gene.45.

Imperatiuū הִתְאַוּרוּ, הִתְאַוּרוּ
 Accingite vos. Isa.8. הִתְאַחֲדוּ
 vni te. Eze.31.

futurū וְיִתְאַוּר, z cū accētu di-
 uisivo cū camēs vt וְיִתְאַפְּקוּ cōtis-
 nebo me, vim faciā mibi. Isa.
 42. וְיִתְאַבֵּל pri. Reg.13. וְיִתְאַבֵּל
 lugebit. Gen. 37. וְיִתְאַבֵּל. Eze.
 7. וְיִתְאַפְּקוּ. Ester.5. וְיִתְאַפְּקוּ. Gen-
 nesis.43. וְיִתְאַבֵּל rubescet puer.
 23. וְיִתְאַפְּקוּ. Isaia.64. וְיִתְאַבֵּל.
 Numeri.14. וְיִתְאַבֵּל. Ero.33.

Alia sūt quoz pzia, q est iod,
 quiescit vt וְיִתְעַבֵּר הִתְעַבֵּר הִתְעַבֵּר
 הִתְעַבֵּר : הִתְעַבֵּר הִתְעַבֵּר
 הִתְעַבֵּר

Præteritum Sciuit, aut co-
 gnouit se zc. in qb⁹ iod radica-
 le mutatur in vau, vt plurimū
 præter illud Numeri. j. וְיִתְעַבֵּרוּ
 et ostēderunt suā genealogiam

התגלה התגלות התגלות התגלו
 התגלותם התגלוכו התגלתה התגלות
 התגלותן: הַבְּיֹכּוֹנִי מִתְּגֵלָה מִתְּגֵלִים
 מִתְּגֵלָה מִתְּגֵלוֹת הַמִּמּוֹר הַתְּגֵלָה הַצְּנוּי
 הַתְּגֵלָה הַתְּגֵלוֹ הַתְּגֵלוֹ הַתְּגֵלוֹכָה אֵו
 הַתְּגֵל הַאֵוֹתָן אֲחֵלָה יִתְּגֵלָה תִּתְּגֵלָה
 נִתְּגֵלָה יִתְּגֵלוֹ תִתְּגֵלוֹ תִתְּגֵלָה תִתְּגֵלוֹ
 הַתְּגֵלוֹכָה אֵו אֲחֵלָה יִתְּגֵלָה תִתְּגֵלָה נִתְּגֵלָה
¶ *Ptm* Reuelat⁹ ē, aut detect⁹
 est, v^l reuelavit, aut detexit se,
 apparuit &c. **Et** הַתְּרַפִּיתָ remissus
 fuisti puer. 24.

¶ Participiū cū seghól מִתְּרַפָּה
 remissus, vacans puer. 18. **Et**
 מִתְּרַפִּים remissi, aut vacātes. Je
 hos. 8. **Et** cū serī **Señ.** 25. **Et**
 vir מִשְׁתַּאֲמָה admirabat. **¶** *Thā*
 macó2 cū serī הַתְּגֵלָה **Et** הַתְּגֵלָת
 puer. 18. et. 2. **1Reg.** 13. לְהַתְּחִלֹת
 vt ægrotaret. **Et** cū iod signo
 plis nūeri instar nois vt **Eze.**
 16. cū בְּהַוֵּי תִיכֶם cū disp̄si fueritis

¶ Impatiuū הַתְּגֵלָה &c. **Et** defe
 ctiuū cū patách הַתְּגֵלָה &c. &c. cū
 accētu diuisiua cū camés vt. 2. **1Re.**
 13. וַיִּתְּחַלַּךְ et ægrotā .i. finge te
 ægrotare. **¶** futurū אֲתֵגֵלָה &c.
 יִתְּגֵלוּ litigabūt puer. 28. **Et** de
 fectiuū cū patách אֲתֵגֵלָה &c. &c. cū
 accētu diuisiua cū camés vt. 2.

1Reg. 13. וַיִּתְּחַלַּךְ et ægrotavit .i.
 finxit se ægrotare. Sūt tñ nō
 nulla, q̄ veniunt cū camés, & &
 p̄dictū nō habēt accētu, vt p̄o.
 44. וַיִּתְּאַן & cupiscet, & puer.
 23. וַיִּתְּאַן cupiscet. **Et** hoc pp
 hānách .i. vau q̄descēs vt in יָדוֹ
 man⁹ ei⁹. **Et.** **Deut.** 2. **Me** תִּתְּגֵר
 litiges cū eis in bello, **Et** **Isa.**
 41. **Me** וְנִשְׁתַּחֲוִי תִרְעָרִיס aut paue
 as & eo. ca. וְנִשְׁתַּחֲוִי & pauebim⁹

¶ Est et vnicum verbum cu
 ius prima apparet secunda q̄co
 scit, tertia geminatur vt

הַעֲבַר הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַשְּׁתַּחֲוִי הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַכּוֹנֵן מִשְׁתַּחֲוִיָה מִשְׁתַּחֲוִיָה מִשְׁתַּחֲוִיָה
 מִשְׁתַּחֲוִיָה הַמִּקְרֵר הַשְּׁתַּחֲוִיָה אֵו
 הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה הַשְּׁתַּחֲוִיָה
 אֵו הַשְּׁתַּחֲוִיָה

¶ *Ptm* Adoravit, v^l icurua
 vit se &c. **Eze.** 46. adoravisti.
Deut. 4. adoravi. 2. **1Reg.** 16. ad
 dozauerūt, adoravistis. **Exo.**
 24. **¶** Participiū Adorās, vel
 icuruās se, **Ester.** 3. tes eo. capi
 rās tes

rās tes. ¶ **H**āmacōz Adozare,
 incuruare **לְהִשְׁתַּחֲוֹתָהּ** Gen. 37.
 ¶ **I**mperatiuū Adora, incurua
 te. Adorate psal. 28. Adora p̄o.
 44. adore. ¶ **F**uturū Adora
 bo, incuruabo me psal. 5. Ado
 rabit, adorabis Exo. 21. adora
 bim⁹ Gen. 22. adorabūt Gen.
 43. adorabitis Jeho. 23. Et si
 ne l̄fa gemiata remanet **vau** q̄e
 scēs vltia radicalis l̄fa vt **וְשִׁחַו**
 icuruabit se Gen. 33. **וְשִׁחַו** in
 curuabit se Jeho. 5. **וְשִׁחַו** Judi
 cū. 7. **וְשִׁחַו** icuruabit se. 1. Reg.
 25. Adorabit, bis. būt, vel bunt
 Gene. 33.

¶ **D**e verbis quozū prima
 quæ est nun, vel lamed, defi
 cit, et quozū prima, quæ est
 nun, deficit, et vltima, quæ
 est aleph, quiescit.

Caput, 65.

nun edficit vt

הַעֲבַר הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם

הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם
הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם הַתְּנַקֵּם

¶ **P**ræteritum vltus est, vel vl
 tus est. aut vindicauit se ꝛc. et
וְשִׁחַו prostravi me Deut. 9.
וְהִתְחַלְוּ Isa. 14. ꝛ possidebunt
 ex eis vel ꝛ hæredes eozū erūt.
 ¶ **P**articipiuz vlciscēs se psal.
 8. Et **הַמִּתְנַדְּבִים** Judicum. 5. et
מִתְנַכְרָה 3. 1. Reg. 14.

¶ **H**āmacōz **בְּהִתְנַדְּבִים** Judicum.
 5. **עַל הַתְּנַדְּבִים** Gen. 43. ꝛ
 pri. para. 19.

¶ **I**mperatiuum vlciscere ꝛc.
וְשִׁחַו accedite Isaia, 45.

¶ **F**uturum. **אֶתְנַפֵּל**
 Deuteronomi. 9. **וְתַכַּר** Gene.
 42. **וְתַנַּח** psalmo. 134. **וְתַנַּח**
 corrupet se Danie. 11. **וְתַנַּח**
אֶתְנַפֵּל se anima mea Jere.
 5. **וְתַנַּח** pri. paral. 29. **וְתַנַּח**
 Ezechielis. 47. **וְתַנַּח** Gene
 sis. 37.

¶ **A**lia sunt quozum prima
 quæ est Lamed, deficit vt

הַעֲבַר

הַעֲבָר הַתְּלַמָּח : הַבְּיוֹנוֹן מִתְּלַמָּח :
הַמְּקוֹר הַתְּלַמָּח : הַצְּוִי הַתְּלַמָּח הַאִיתָן
אַתְּלַמָּח יתְּלַמָּח .

Præteritum. Accæpit se, con
prehendit se ꝛc.

Participium מִתְּלַמָּח con
prehensa .Exo.9.

Alia sunt quorū prima, q̄ est
nun deficit, et vltima, quæ est
áleph, quiescit vt הַעֲבָר הַתְּנַבָּא

הַתְּנַבָּאת הַתְּנַבָּאתי הַבְּיוֹנוֹן מִתְּנַבָּא
מִתְּנַבָּאים הַמְּקוֹר הַתְּנַבָּא אוֹ הַתְּנַבָּות
שְׁמוֹאֵלִי : הַצְּוִי הַתְּנַבָּא : הַאִיתָן
אַתְּנַבָּא יתְּנַבָּא

Præteritum prophetavit ꝛc.
Et sic הַתְּנַשָּׂא ꝛc. Et futurum
ꝛc. et הַתְּנַשָּׂא , יתְּנַשָּׂא . Numeri .
23. הַתְּנַשָּׂא . Numeri .16.

De verbis gemiatis. Ca.66.

Ant ꝛ ver
ba gemina
ta, et horū
quædā sūt
quæ ꝛ scdā,
ꝛ tertiā ge
mināt, aut
eādē habēt et moze veniūt pfe
ctorꝝ qz lra gemiata ē radicalis
: הַעֲבָר הַתְּהַלֵּל הַתְּהַלֵּלתי
הַבְּיוֹנוֹן מִתְּהַלֵּל מִתְּהַלֵּלם : הַמְּקוֹר

הַתְּהַלֵּל הַצְּוִי הַתְּהַלֵּל הַתְּהַלֵּלוּ הַאִיתָן
הַתְּהַלֵּל יתְּהַלֵּל תְּתְהַלֵּל

Præteritū laudauit se, iacta
uit se, הַתְּכַלְלתי orauit pri. 1Reg.
i. ꝛ cū chólē הַתְּגוֹלֵל ꝛc. הַשְּׁתוֹלֵל
ꝛc. Participiū laudās se, iac
tās se מִתְּהַלֵּלם qui se iactāt p̄o.
96. Et cū chólē מִתְּגוֹלֵל inuolutū,
inuoluēs se .2. 1Reg.20. מִתְּרוֹנֵן
exaltās, laudās p̄o.77.

Thamacóz לְהַתְּהַלֵּל, et הַתְּהַלֵּל
p̄o.105. לְהַתְּפַלֵּל pri. 1Regum .i.
לְהַתְּגוֹלֵל . Gene.43. Et lene.j.
sine daghēs præter normā vt .

Gene.42. בְּהַתְּחַנֵּן dum depræ
caret ipse . Impatiuū lauda,
vel iacta te, ꝛ הַתְּפַלֵּל ora .Exo.
21. futurū laudabo, aut iac
tabo me, אֶתְּפַלֵּל orabo psal.5.
אֶתְּפַלֵּל deprecabor. Deu.3. אֶתְּפַלֵּל
Deut.9. אֶתְּחַנֵּן Acuā me psal.
72. יתְּהַלֵּל, et יתְּהַלֵּל prouer.20.
יתְּהַלֵּל orabit p̄o.31. Et cū mac
cáph ויתְּחַנְּרוּ . Mose.12. תְּהַלֵּל
puer.27. תְּהַלֵּל . Isa.41. ויתְּהַלֵּלוּ
Isa.43. ויתְּהַלֵּלוּ . Jere.4. ויתְּהַלֵּלוּ
isaniēt. Machú.2. ויתְּהַלֵּלוּ . Jer.
25. תְּתַבְּרַר mundus eris p̄o.17.

Sunt et alia quæ secunda,
et tertia geminant, secunda
quæ

אֲשֵׁרִי aspersus ē. **Num.**.19. אֲשֵׁרִי sic
 catus ē. **Judicū.**16. אֲשֵׁרִי ex-
 positus ē. **Num.**15. אֲשֵׁרִי fractus ē.
Ezechielis.23. אֲשֵׁרִי extinctus
 est **psal.**117. Sed cheth cum sú-
 rec, siue chibússephatáim vt
 אֲשֵׁרִי lotus ē **prouerbi.**30. אֲשֵׁרִי
 consolatiōe affectus ē, **Isa.**54.
 אֲשֵׁרִי misatione affectus ē. **Hoc.**
 se. j. **Adissus es, Adissus sum**
Dani.10. **Adissi sūt.** **Gen.**44.
Adissi estis אֲשֵׁרִי. **Isaia.**51.
Adissi sum⁹, Adissa aut dimissa
 ē. **Isa.**50. **Participiū cū ca-**
més אֲשֵׁרִי, et **istar noim toarim**
Thāmacór אֲשֵׁרִי vt **Gen.**40. **Se-**
nesis.40. **Participiū mittar cū**
patách אֲשֵׁרִי **quæref.** **Ester.**2.
Reddet. **Jere.**18. **Et cū ac-**
centu diuisiua vt soph passúc,
athnách cū camés vt אֲשֵׁרִי **red-**
det. **puer.**1j. et 27. אֲשֵׁרִי **glorifi-**
cabit. אֲשֵׁרִי **ipiguabit.** **Isa.**34.
ipiguabit. **Jere.**13. **Et cū**
chólé אֲשֵׁרִי **bñdicet** **po.**11. **et cū**
camés אֲשֵׁרִי **interficiemini** **po.**
61. **Hoc.** n. **binían** **authorib⁹.**
Rab. Da. **iuenit cū súrec,** **chól-**
lem, et **camés,** אֲשֵׁרִי **piicietur.**
Isa.34. **Sunt et q̄scentia et**

horū quædam sunt quorū **p̄ma**
quæ est áleph, quiescit vt
 אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי .
Præteritū. **Congregatus ē,**
Isa.33. אֲשֵׁרִי **ligati sūt.** **Isa.**22.
Participium אֲשֵׁרִי **congrega-**
tus, אֲשֵׁרִי **comestas,** **consúptus.**
Exodi.3.
Thāmacór אֲשֵׁרִי **congregari**
futurum אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי . **Cōgre-**
gabor, **cōgregabitur** et.
Alia sunt quorum p̄ma, quæ
 est **iod,** quiescit vt.
Præteritum אֲשֵׁרִי אֲשֵׁרִי **est.**
Genesis.10. **natus es** et. אֲשֵׁרִי
fundatus fuit **p̄mo.** **Hezra.**3.
nati sūt. **Genesis.**6. אֲשֵׁרִי
formati sunt **psalmo.**138. אֲשֵׁרִי
nata est. **Genesis.**24.
Participium אֲשֵׁרִי **natus** et.
 cum **daghés,** **Sed** אֲשֵׁרִי **aut**
אֲשֵׁרִי **capiuntur,** **irretiuntur.**
Ecclesiastis.9. **est sine daghés.**
Thāmacór אֲשֵׁרִי **nasci.**
futurū אֲשֵׁרִי **nascar** et.
Alia sunt quorum vltima,
 quæ est **áleph,** quiescit vt אֲשֵׁרִי
Vocatus est, **Isaia.**62. אֲשֵׁרִי
Et vocabitur tibi et. et 61.
 אֲשֵׁרִי **et vocabitur** et.

Alia

Alia sunt quorum vltima, quæ est he, quiescit vt.

Præteritum נלה נלה Reuelatus est, tus es, Detectus est ctus, es ꝛc. Et ונה fornicatus est Ezechielis .16. חלה infirmatus es. Isaia .14. חנה humiliatus, vlt afflictus sum psalmo .118. Et cum chólem secunda existente gutturali, vel res vt ונה expulsus ē, et ונה expulsi sunt psalmo .35. Et ונה sparsus est,

Participiū cum seghól נלה ꝛc. Et cum chólem ונה sparsus spargitur. Isa. 30.

Thammacóz חלה.

Futurem חלה חלה, Et sic חלה causabitur psalmo .90. חלה flectetur prouerbiorum .25. חלה perficientur. Genesis secundo.

De puhál defectiuo, et geminato.

Caput .68.

Ant præte rea ꝛ defectiua verba, et horū nō nulla sunt, quorū pri-

ma, quæ ē nun deficit vt,

Præteritum נטש נטש. Dimissus est, dimissus es ꝛc. et cū accentu diuisiuo נטש. Isaia .32.

Participium נטש dimissus cum camés,

Thammacóz נטש. Dimitti

Futurem נטש נטש. Dimittar, etur, וטל projicietur psalmo .36. חנה flagellabitur psalmo .72.

Sunt et alia quorum prima, quæ est láméd, deficit vt.

Præteritum לקח לקח. Suptus est, ablatus est, Isaia .53.

לקח sumptus es. Genesis .3.

לקח sumpta est. Genesis .2.

Participiū לקח cum camés,

Thammacóz לקח. Futurem לקח ילקח.

Sūt ꝛ alia quorū priā quæ ē nun deficit, ꝛ vltima, quæ est he, quiescit, quorum præteritum ē

פּוֹסְטְרוֹסֵטְרוֹS prostratus est, aut dormi
re factus est, Et. 19. הַשְׁלֵכָה pro
iecta. Et si prima litera radica
lis fuerit gutturalis erit cū ca
més chatéph, et he cum camés
lato vt הַעֲמֵר הַעֲמָרָה Constituo
tus est, tus es. Et sic participiū
מַחֲמָצוֹר, et futurū, vt Ezech. 16.
הַחֲרָבָה desolata est. Excipitur
הַחֲרָבָה paulo superius citatus.
Participiū הַפֶּקֶד cū camés,
Et הַעֲמָרָה.

מַחֲמָצוֹר הַפֶּקֶד Et הַחֲרָבָה
Ezech. 16. הַעֲלֵךְ, הַחֲרָבָה gladiá
do, 4. 1. Reg. 3. Et cū additiōe he
הַשְׁפִּיכָה Eze. 32.

Participiū הַפֶּקֶד vel הַפֶּקֶדָה et.

Alia sunt quorū prima, quæ
est iod, quiescit vt הַרְצֵף הַרְצֵפָה
Diffusus ē psal. 44. הַרְדֵּךְ. De
scēdere factus ē מִלֵּו. 10. הַרְדֵּךְ
cognitus ē, aut cognoscere fa
ctus ē. Participiū הַרְדֵּךְ co
gnitus הַרְצֵף diffusus. מַחֲמָצוֹר הַרְצֵף
diffudi, הַרְדֵּךְ vel
הַרְדֵּךְ, Et הַחֲרָבָה nasci Gen. 40.
in quo daghés est loco hánách.
Participiū הַרְצֵף, Et הַרְצֵף
sternetur Isaia. 14. הַרְדֵּךְ descē
dere fiet eodem capite.

Alia sunt quorum secunda
quæ est vau, vel iod, quiescit vt
הַרְכֵּן הַרְכֵּן paratus est, paratus
es. Isaia. 16. הַרְכֵּן Et præpara
bitur et firmabitur et.

Participiū הַרְכֵּן paratus,
firmatus.

מַחֲמָצוֹר הַרְכֵּן vel הַרְכֵּן.

Participiū הַרְכֵּן, Et Isaia.
26. הַרְצֵף cantabitur canticū et.

Sunt et alia quorum vltima
quæ est he, quiescit, Et he est cū
camés chatéph vt הַחֲרָבָה הַחֲרָבָה
הַחֲרָבָה Translatus est Ester. 2.
Et הַרְאָה ostensus es Deutero
nomi. 4. הַפֶּקֶד verti iussi sunt
Jeremia. 49. Et הַעֲלֵךְ Jussa
est ascendere Machum. 2. est cū
chólem loco camés chatéph, vt
háin producat. Et prima li
tera gutturali existente, he est
cum camés lato, et litera guttu
ralis cum camés chatéph vt
הַחֲרָבָה Infirmatus est, et הַחֲרָבָה
infirmatus sum. 3. 1. Regum. 22.
Et tertia foeminei הַחֲרָבָה trans
lata est Ester. 2. et sine he in fi
ne הַחֲרָבָה translata est Jeremia.
decimotertio.

Participiū הַחֲרָבָה et cum

seghól lámed.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ לamed cuz seri, vel לָמֶד עִזְּ.

Cf futurú לָמֶד עִזְּ, Vel cū camés chatéph לָמֶד עִזְּ.

Alia sunt quorú prima, quæ est iod, et vltima, quæ est áleph, quiescūt vt לָמֶד עִזְּ. Eduo ctus est, tus es &c.

Participium לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurú לָמֶד עִזְּ &c.

Alia sūt quorú scđa, q̄ est vau, et tertia, quæ est áleph, quiescūt vt לָמֶד עִזְּ. Introduce, et es &c.

Participiú לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurú לָמֶד עִזְּ.

Alia sunt quorú p̄ia, q̄ ē nun, deficit vt לָמֶד עִזְּ. Iussus ē accedere, iussus es accedere &c.

Participiú לָמֶד עִזְּ cū camés.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ cū seri.

Cf futurú לָמֶד עִזְּ. Et לָמֶד עִזְּ p̄i jcietur puerb. 16.

Aliud est cuius deficiunt extrema vt לָמֶד עִזְּ. Dat⁹ est aut da ri iussus est.

Participiú לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurú לָמֶד עִזְּ &c. siue לָמֶד עִזְּ le uiti. 11.

Alia sunt quoruz prima, quæ est Lámed, deficit vt לָמֶד עִזְּ. Ac ceptus est, vel accipi iussus est.

Participiú לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurum לָמֶד עִזְּ. Et לָמֶד עִזְּ tolle tur Gene. 18. Et Isa. 49.

Alia sunt quoruz prima, quæ est he, quiescit vt לָמֶד עִזְּ percussus est, aut percuti iussus est Exo di. 22. et psal. 101. לָמֶד עִזְּ.

Participium לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurum לָמֶד עִזְּ &c. et לָמֶד עִזְּ percutiemini Isa. 1.

Alia sunt quoruz prima, quæ est nun, deficit, secunda, et ter tia geminata vt לָמֶד עִזְּ. Elongatus est vel elongari ius sus est &c.

Participium לָמֶד עִזְּ.

Thammacóz לָמֶד עִזְּ.

Cf futurum לָמֶד עִזְּ vt Job. vigesimo. Et elongabitur.

Alia sunt quæ secundam, et tertiam geminat vt לָמֶד עִזְּ. Circundatus est, aut cir

cundatus

cundari iussus est.

¶ Participium הִקָּב .

¶ Hammacóz הִסָּב .

¶ futurú יִסָּב יִסָּב . Et יִכָּח .
cōfrigetur Isa.24. יִסָּב girabi-
tur Isa.28. יִשָּׁר destruet Iose-
ph. gratificabitur puer.21.
יִכָּח cōterētur Mich.1. יִכָּח
cōterētur Iob.4. Et cum ra-
phéb .i. lene, sine daghés vt
יִתָּק describētur Iob.19.

¶ De verbis quattuor
literis constantibus .

Caput .70.

¶ Ant prate
rea nōnulo
la verba, q̄
quattuor
constāt lite-
ris radica-
libus diuersis. ⁊ coniugātur cō-
muniter vt verba pihél had da-
gbús vt כִּרְבֵּל כִּרְבֵּלָה כִּרְבֵּלָה In-
uoluit, induit ⁊c.

¶ Participiū כִּרְבֵּל כִּרְבֵּלָה ⁊c.

¶ Happabúl כִּחְבֵּל indutus
pri. para.15. Et ita residuū . Et
יִמְלֵךְ mollificatus est Iob.33.

Et sic כִּרְבֵּל כִּרְבֵּלָה Impleuit vē-
trem. impleuisti ventrem psal.
79. יִכְרֵם יִכְרֵם־מִנְּהָה implebit ventres
ex ea porcus de sylua, pro quo
nostra communis translatio.
lxx. interpretum habet extermi-
nauit eam. Et sic כִּרְבֵּל כִּרְבֵּלָה expan-
dit Iob.26. ⁊ est cum patách lo-
co chiric. Et hæc dicuntur sim-
pliciter quadrata.

¶ Alia vero sunt contingenter
quadrata. quæ tribus constant
radicalibus literis, ⁊ vna gemi-
nata, Et horum quædam sunt
quæ primam geminant vt כִּרְבֵּל
succēdit. Unde macóz prouer.
26. לְחִירֵר רִיב ad succendenduz
litem. Et secundum normam
debuerat esse cuzseri Radix est
כִּרְבֵּל vel כִּרְבֵּלָה. Et כִּסֵּלָה exaltauit
prouer.4.

¶ Alia sunt quorum prima, et
tertia geminatur, secunda quie-
scente vt כִּשְׁלָה asportauit, pro-
iecit vnde כִּשְׁלָה כִּשְׁלָה asportat te
Radix est כִּשְׁלָה. Et כִּלְכָּל tulit,
sustinuit vt כִּלְכָּל יִכְלָּל feret, sustineo-
bit Malachia.3. Radix est
כִּלְכָּל, aut כִּלְכָּל, Et כִּרְבֵּל vastauit
Numeri.24. יִרְבֵּל Et vastabit

B b 2 filios

filios Seth pro קִרְיָהוּ Radix est
 קִרְיָהוּ, Et קִרְיָהוּ saltavit .2. Regū.
 16. ¶ **A**lia sunt quæ primā, ⁊ se-
 cūdā geminant, tertia descēte
 vt יִשְׁשַׁבֵּץ creuit. Isa. 17. In die
 plātatiōis tuæ יִשְׁשַׁבֵּץ cresces.
 Radix ē יִשְׁשַׁבֵּץ, Et יִשְׁשַׁבֵּץ latat⁹
 ē Isa. ij. Et p̄o. 93. יִשְׁשַׁבֵּץ latit⁹
 ficabunt, quod est cum patāch
 dilationis gratia. Radix ē יִשְׁשַׁבֵּץ
 Et יִשְׁשַׁבֵּץ, Illusit, vel errare fe-
 cit Gene. 27. sicut יִשְׁשַׁבֵּץ. Ra-
 dix est יִשְׁשַׁבֵּץ, Et יִשְׁשַׁבֵּץ scopauit.
 Unde Isaia .14. יִשְׁשַׁבֵּץ. Et
 scopabo eam. Radix est יִשְׁשַׁבֵּץ
 Et יִשְׁשַׁבֵּץ vt Gene. 19. יִשְׁשַׁבֵּץ
 i. et tardauit, Et יִשְׁשַׁבֵּץ vnde
 יִשְׁשַׁבֵּץ pulchruisti psalmo. 44.
 Radix est יִשְׁשַׁבֵּץ.
 ¶ **A**lia sunt quorum secunda, ⁊
 Et tertia geminatur vt קִרְיָהוּ
 קִרְיָהוּ. Conturbatus est, con-
 turbatus es ꝛc. Threnorum .j.
 Viscera mea קִרְיָהוּ conturba-
 ta sunt, Radix est קִרְיָהוּ, Et
 קִרְיָהוּ circuiuit psalmo. 37. Ra-
 dix est קִרְיָהוּ.

Compositi-
 o in verbis
 breuitatis
 causa facta
 est Uno. n.
 2positover-
 bo, signifi-

catur, quæ duo significat simpli-
 cia Et ē duplex 2positio. Quæ-
 dā .n. ē ex diuersis binianim, ⁊
 altera ex eodem binian, Sed ex
 diuersis modis, aut tēporibus.
 ¶ **E**x diuersis Binianim vt Je-
 re. 22. Quæ קִרְיָהוּ. i. midificas
 i cedris, qd ē 2positum ex קִרְיָהוּ
 p̄terito ipi⁹ binian pubal, Et ex
 קִרְיָהוּ participio pibet had-
 dagh⁹. ¶ **E**t Isa. 29. Adan⁹ .n.
 v̄tā קִרְיָהוּ pollutæ sūt sāguine,
 qd ē 2positū ex binian nifhāl, et
 ex pubal, Et sic קִרְיָהוּ Hezra,
 2. ¶ **E**t Ezechi. 23. וְקִרְיָהוּ. Et
 erudiantur. Quod est cōpositū
 ex nifhāl, et hitpahal, Et da-
 ghesat vau ob defectū tam for-
 matiui ipius binian hitpahal.
 Et samec i signum ipi⁹ binian.
 ¶ **E**t puer. 27. Stillicidiū assa-
 duū i die pluuia ⁊ mulier litū
 קִרְיָהוּ æquatū ē. Qd est 2positū
 ex nifhāl

De verbis cōpositis.

Caput .71.

ex nisbál, et hithpabál, et vaú
secúndum normá erat daghessá-
dum, Et est præteritum mascu-
linum, Et refertur ad אָהַבְתִּי stil-
licidium quod in hebræo ē ma-
sculini generis. Vel est partici-
pium fœmineum, quæ sit lon-
gum, Et sic refert ad mulieré,
quæ æquat stillicidio assiduo &c.

Et Isa. 24. אֲדַבְּרָה. Impin-
guatus ē adipe, Quod ē cõposi-
tum ex hofbál, et hithpabál, &
sin debuerat daghessari, et po-
nitur pro אֲדַבְּרָה.

Et Deut. 24. postquæ אֲדַבְּרָה polluta ē, qđ
est compositũ ex hofbál, & hith-
pabál, & deficit tau binian hith-
pabál.

Et puer. 24. אֲדַבְּרָה
Et seducas, Quod est cõpositũ
ex hisbíl, et pibél haddaghús.

Et Zacha. 5. אֲדַבְּרָה. Et di-
mittatur, Quod est cõpositum
ex binian hisbíl, et hofbál.

Et Deuteronomi. 21. אֲדַבְּרָה
et propitiabitur, quod est com-
positum ex nisbál, & hithpabál.

Et Isa. 52. אֲדַבְּרָה blaffemas-
tur, quod est compositum ex po-
bél, et hithpabál quasi אֲדַבְּרָה

Et psalmo. 7. אֲדַבְּרָה p sequas

tur, quod est cõpositum ex cal,
et pibél haddagbus, quæ cõis-
grammaticorum opinio est qđ
sit ex hithpabál, S; hithpabál
nũquæ est trástitiũ, vt hoc i loco.

Et primo paralipomenom.
20. Et isti אֲדַבְּרָה nati sunt, ipsi
harapháb, quod est cõpositum
ex nisbál, et pubál.

Et Numeri primo. Et leui-
tæ non אֲדַבְּרָה numerati sunt,
quod ē sine daghés, & cõpo-
sitũ ex hithpabál, & hofbál.

Et Eze. 9. אֲדַבְּרָה. Et reman-
si ego solus. Eze. 9. quod ē cõ-
positum ex nisbál, et ex futuro
binian cal,

Inuenitur etiã cõpositus ex
gñibus distinctis vt Zacha. 10.
אֲדַבְּרָה et conuertã eos, qđ ē
cõpositũ ex אֲדַבְּרָה à themate
Jasáb, & ex אֲדַבְּרָה à שָׁב

Est & alia cõpositio ex diuersis
modis, vt cũ pteritũ cõponit
ex pterito, et participio vt Iudicũ.
13. אֲדַבְּרָה & paries. qđ ē cõ-
positum ex אֲדַבְּרָה, & אֲדַבְּרָה. Et sic
אֲדַבְּרָה Jeremi. 22. Et sic Eze.
14. אֲדַבְּרָה icuruabũt se, qđ
est cõpositũ ex participio et pterito

Et psalmo .87. Terrores tui
 יַמְתִּיחוּנִי succiderunt me, quod
 est compositum ex tertia perso-
 na plurali masculini, et ex secū-
 da eiusdem numeri.

Et Jeremiæ .8. מְבַלְבְּלֵנִי con-
 fortans, v̄t roborans me, quod
 est cōpositum ex participio ma-
 sculino, et foemineo singularis
 numeri מְבַלְבְּלֵנִי, et מְבַלְבְּלֵיָתִי.

Et Iob .4. Et dentes catu-
 lozum נִתְּצוּ euulsi sunt, quod ē
 compositum ex præterito, et fu-
 turo videlicet נִתְּצוּ et נִתְּצוּן secū-
 dum Kab. Jonáb, vel ex nisbál,
 et bithpabál. secundum Kab.
 Moséh.

Et Iob .19. Ancillæ meæ in
 alienum נִחְשַׁבְתִּי reputabūt me
 pro reputabant me, Et primi
 Reg. .6. וַיִּשְׂרְקוּ et direxerunt se
 vacca, quod est compositum, ex
 masculino, et foeminino, Et sic
 Genesis .30. וַיִּחְמְקוּ. Et cale-
 faciebant se oues.

Sunt etiam nonnulla, quæ
 neoterici composita putant ex
 pobél, et bithpabál vt יִתְּבַנְּנִי
 et תִּהְיוּצְרוּ, et לְהִתְבַּנְּנִי, et id gen^s,
 quæ citauimus in binián bithp

pabál, quæ potius sunt gemi-
 nata.

Incipit Liber Quartus
 de partib⁹ ideclinabilibus
 videlicet præpositione, cō-
 iunctione aduerbio, et de
 modo iueniēdi radices hoc
 est primitiuas voces vni-
 usculusq; dictionis, et de re-
 gulis nonnullis per vtili-
 bus ad sacrarum li terarū
 intelligentiam, inter quas
 et de figuris.

Quid sit milláb, aut
 milláth hatháham, et
 de eius diuisione, et de
 præpositionibus.

Caput .I.

מִלָּה, sine מִלָּה הַטָּעַם quæ om-
 nes partes oratiōis complecti-
 tur indeclinabiles (vt dictum
 est libro primo capite .2.) non
 significat aliquam substātiā
 (vt nomen) aut accidēs vt ver-
 bum. Sed cū significat colliga-
 tionem, et proportionem inter
 substātiā et accidēs, siue inf
 nomen.

nomen, et verbum vt puta pro
portionē aut relationez causæ,
ad effectū, aut possidētis ad rē
possessam, t̄pis, loci, istrumēti,
iūctiōis, disiūctiōis, ⁊ id gen^o
quæ habēt esse i rōne. Et horū
quadā iūgūtur pronomini bus
vt **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** ad, sup, cū ⁊ horū si
milia, de quibus sum^o dicturi,
quadā vero non iūgūtur p̄nōi
bus vt **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** quia, verunt̄,
tārū modo, ⁊ id genus. Et vt se
riē in his exponendis, seruem^o
aliquā, primū dicamus de p̄æ
positionibus, quæ non vt apud
græcos, et latinos deseruiūt ca
sib^o ḡḡ noibus, pronomini b^o
et verbis seruiūt.

וְ igitur ē a, ab, ex, de, et sic
ḡ sequente l̄ra gutturali, aut res,
quæ non suscipiūt daghēs, cui^o
vicē gerit seri, vel ḡ sequētib^o
alijs l̄ris daghessabilibus vice
nun deficientis, de quibus dis
fufe dictum est libro p̄mo capis
te. 15. vbi et multa citātur exē
pla. Idē significat nun cū seri, ⁊
iod infine Isaia. 30. Recedite
ḡ **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** de via, declinate
ḡ **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** de semita. Et nun cum chiric

Judicum 5. **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** de ephra
im.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** ex vt 3. Regum. 18.
Aedificauit **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** ex lapidibus.

Et Exo. 9. Cū egressus fueris
וְ **לְ** **אֲדָמָה** .i. de vrbe, Gene. 49. **וְ** **לְ** **אֲדָמָה**

ab omnipotente ⁊c. Et Joél. 2.
Saturabimini **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** .i. ex eo.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** interdū quoq̄ beth ponitur
pro **וְ** de vel, ex vt dictū ē libro.
j. capite. 18. Et sic **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** pro de,
ex Gene. 26. Judicū. 5.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** pro **וְ** Gene. 41. vt eme
rent **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** .i. a Josēph, Exodi. 2.

Egressus ē **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** .i. a fr̄ibus suis,
3. Reg. 8. Tu exaudies **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** .i. de

loco. Isaia. 8. Querite **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** .i. a
pytonibus, Et sic beth vt ha
bes lib. j. ca. 18.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** est ante, coram, e regio
ne, contra, primi Regum. 16.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** coram domino, et iū
gitur literis **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** vt **וְ** **לְ** **אֲדָמָה**

וְ **לְ** **אֲדָמָה**. Et cum prono
minibus iungitur vt **וְ** **לְ** **אֲדָמָה**

וְ **לְ** **אֲדָמָה** **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** **וְ** **לְ** **אֲדָמָה**
Coram eo, coram te ⁊c.

וְ **לְ** **אֲדָמָה** quoq̄ est ante, corā, Et
cum pronoie **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** coram

eo, coram te ⁊c. Et sic **וְ** **לְ** **אֲדָמָה** pro
וְ **לְ** **אֲדָמָה**

בְּיָמֶיךָ. In co[m]ite, vel in te.
in melli eis, in vobis, in nobis, i
ca, in te, in eis, in vobis. Et זָבַח
ea sine mappic prater normam
Eze. 14. Respōdi ei זָבַח in ea,
C Hæ quoq[ue] capitur p beth. i. i
vt Exo. 15. Et pones חָ. i. in ar
ca. Gen. 49. חָ. i. i spelūca. Et
3. Reg. 8. חָ idest i loco de quo
dixisti. Ezech. 16. חָ. i. in omni
capite ædificasti, 7. 39. sepelien
tes חָ in valle Gene. 23. חָ in
spelunca duplici. psal. 85. sperā
tem חָ in te 7. 103. חָ in locis
suis cubabunt.

C Lamed quoq[ue] ponitur pro in
vt dictū est lib. 1. cap. 19.

C Hæ pro in vt dictum est Eze.
20. Et חָ. i. in præceptis meis
non ambulauerunt.

C Adem ponitur vice in vt dic
tum est lib. 1. cap. 15.

C Hæ quoq[ue] est in Exod. 29. po
nesq[ue] ea חָ. i. i canistro Bez
ra. 4. Reges fortes fuerunt חָ
i. in Jerusalaim, Gene. 27. Et
חָ. i. in gladio tuo viues
Isaia. 38. Omnibus diebus vi
tæ nostræ חָ. i. i domo dñi.

C Hæ est inter Gen. 9. Et cū p

noibus בְּיָמֶיךָ אֲבִיבְךָ
בְּיָמֶיךָ בְּיָמֶיךָ בְּיָמֶיךָ בְּיָמֶיךָ
ter eū. inter te. v[el] inter te. inter
me. inter eos. iter eos, iter vos
inter nos. 7 gñe foemineo בְּיָמֶיךָ
iter Eze. 10. 7 בְּיָמֶיךָ int nos
Gene. 26. Et cū beth deseru iē
te ad maiorē exp[re]ssionez vt Isa.
44. בְּיָמֶיךָ int herbā. Iterpetitur
interdū mltoties vt leuiti. 10.
Ad discernendū בְּיָמֶיךָ וּבְיָמֶיךָ
הַחַיִּים הַמְּתֵימָרִים. Inter
factū. 7 iter pphanus. et iter i
mūdum. et inter mundum. Et
cū pnoie passiuo sufficit vnū.
vt Gene. 15. Et lapas ignis. q̄
rāsibat בְּיָמֶיךָ הַחַיִּים הַמְּתֵימָרִים idest in
ex diuisiōes istas. Et Deut. 1.
Audi בְּיָמֶיךָ אֲחֵיכֶם iter fr̄es v[ost]ros. et
qñ dictio ē cū lamed vt Eze. 22.
בְּיָמֶיךָ קָדַשׁ לַחַיִּים לְאַהֲבָתוֹ וּבְיָמֶיךָ הַמְּתֵימָרִים
Inter sc̄m a pphano nō
distixerūt, 7 iter imūdū a mūdo
Sed nō sufficit vnū בְּיָמֶיךָ loco lā
med, sit vau. Nō enim dicimus
בְּיָמֶיךָ דָּם Inter sanguinē, 7 san
guinē, Sed וּבְיָמֶיךָ דָּם.

C Hæ extra, 7 sic בְּיָמֶיךָ 7 בְּיָמֶיךָ.
30. Qui videbāt me בְּיָמֶיךָ foris
gen. 19. Cū eduxisset eos הַחוּצָה
foras,

foras, Et rursus. Et posuit eū
מחוץ לעיר extra ciuitatem.

Ⓒ סָבִיב est circa psalmo .77.
סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָם circa tabernacula eorum.

Ⓒ אַחַר est post Genesis.10. אַחַר
post diluuium. Et in regimine
אֲחֵרֵי, Et cum pronomibus
אֲחֵרָיו אֲחֵרֶיךָ אֲחֵרֵינוּ אֲחֵרֵיכֶם
post eum, post te, post me
post eos, post vos, post nos,

Ⓒ עֵבֶר est trans, ultra Deute.
30. מעַבַּר לַיָּם trans mare.

Ⓒ מֵהַלְאָה etiam est trans, ultra
vt Hamós .5. מֵהַלְאָה לְרִמְטָם
Ultra damascum.

Ⓒ מִלְּבַד est prater leuiti.9. מִלְּבַד
עוֹלֵה־הַבֶּקֶר prater holocaustum
matutinum.

Ⓒ Beth est per vt dictū ē libro
primo cap.18.

Ⓒ De aduerbijs. Cap.2.

Ⓒ Duerbioꝝ
(vt apud
græcos, et
latinos) .

Ⓒ Quadā
sūt adiura
tionis, siue

iurationis, quæ fit per betb li
teram deseruientem, vt dictum
est libro primo cap.18. בְּאֵמֶת in
veritate אֱמֶלֶא . Si non, nisi .

Ⓒ Alia sunt abiurationis, siue
phibitionis vt אַל . Ne, de quib
bus infra eodem capite,

Ⓒ Alia sūt admirationis vt הֵ
de quo libro .j. cap.16.

Ⓒ Alia sunt congregationis vt
יַחַד vna, pariter, simul, ⁊ cum
accētū diuisiuo vt soph passūc,
vt athnách cū camés יַחַד, יַחַד
psalmo.192. Et יַחַדוּ Gen.13.
et psal.13. Et כְּאַחַד כְּאַחַת pro
uerbioꝝ .28.

Ⓒ Alia sunt comparationis vt
יַחַד magis, plus .Ecclesiastis.
7. et mem deseruiens vite יַחַד
vt dictum est libro primo capi
te.15. Et libro .2. cap.8.

Ⓒ Alia sunt confirmationis vt
אֱמֶן vere, proculdubio אֱמֶן
profecto, vtiq Genesim deci
mo octauo. Et אֱמֶן vere Gene
nesim vigesimo Iehosue septi
mo אֱמֶן vere Gene. decimosepti
mo ⁊ quadragesimo secūdo אֱמֶן
po. quadragesimo בְּכֵן vere. Ec
clesiastis.8. לְכֵן vere pri. Regū.

Judicū. 13. **וְ** quod nomen tuū,
 Et pri. Reg. 28. **וְ** quis ego **וְ**
 i. 7 quæ vita mea, Et. 2. Reg. 7.
וְ quis ego **וְ** .i. 7 quæ domus
 mea ꝛc. Et Michē. j. **וְ** q̄ præ-
 uaricatio. Jabacób, Et **וְ** .i. q̄
 excelsa. Jebudáb. Quæ viden-
 tur esse cōtra eos, qui putant **וְ**
 de animatis, et rationabilibus
 dūtari dici vt **וְ**. Abra, vt **וְ**.
 Dauid. Sed Kabi. Da. prædi-
 cta (vt suam tueatur opinionē)
 sic exponit. Quis causauit præ-
 uaricationez Jabacób, et quis
 excelsa Jebudáb. Et cum dicit
 quod nomen tuum, nomen pon-
 nitur vice substantiæ, ac si. di.
 Quis es tu? Sed de his latius
 nostro disseruimus in hebraico
 dictionario.

Alia interrogāt de qualitate,
 7 rei dispōne vt **וְ** Jere. 2. **וְ**.
 Quomodo dices non sum pol-
 luta. Et. 4. Reg. 6. **וְ** quō
 faciemus? Thre. j. **וְ**. Quo-
 modo sedit sola ꝛc. Et Ester. 8.
וְ quomodo potero ꝛc. Et
 longum Canti. **וְ** quō-
 modo induam illam? Et pau-
 lo post **וְ** quomodo ignabo

illos? Et cum he Danielis .10.
 Et **וְ** quomodo poterit seru⁹
 domini mei ꝛc. Et primi para-
 lipomenō .13. **וְ**, quō itrodu-
 cam ad me arcam dei? Et si di-
 ligēter aduertam⁹, admiratio-
 nem rei, de qua fit sermo hæc
 significāt.

Alia interrogāt d̄ ðtitate dis-
 creta .i. numerali vt illud Gen.
 47. **וְ**. Quot dies annorum
 vitæ tuæ? Et **וְ** cū h̄ causam
 interrogat vt Ezechi. 21. **וְ**
 propter quid tu gemis?

Alia sūt tēporis interrogati-
 ua vt p̄o. 6. Sed tu dñe **וְ**
 vsq̄quo? Et sic cū **וְ** vt p̄o. 78.
וְ vsq̄quo domine irasceris
 in sæculum.

Alia sunt loci interrogatiua
 vt Gene. 37. Indica mihi **וְ**
 vbi pascūt, Et Genesis. 32. Et
וְ quo vadis? Et primi Reg.
 10. **וְ**. Quo iuistis? Genesis.
 42. **וְ**. Uñ venistis? Et. 19.
וְ vbi sunt viri, qui venerunt
 ad te? Et. 4. **וְ** vbi Hēbel fra-
 ter tuus?

Alia interrogant de possessio-
 ne vt **וְ** .i. cuius es tu? Exod.

32. **וְלֵ** culus est aurum?

¶ Dictio interrogatiua situs nō inuenitur in toto veteri instrumēto, Sed pro ea vtimur **וְלֵ** quomodo vt **וְהוּא** quomodo est .i. quō se habet interrogātibus, respondem⁹, stat, sedet &c.

¶ Interrogatio relatiōis fit p dictionez **וְ**. Unde Rebecca interrogans puerū Gene.15. **וְ**.

Quis est vir ille? Respōdit seruus Ipse ē Dñs meus. Et. 48.

Videns Israhel filios Josēph, dixit ad eum **וְ**. Qui sunt isti, Respōdit Josēph. filij mei sūt

¶ Fit etiā interrogatio propi⁹ quitatis .i. gradus ppinqtatis per dictionem **וְ** Ester. 8. Ingressus ē Mordochæus ante faciē regis, q̄a nūciauerat Ester **וְ** qd cēt ei .i. quoto gradu sibi esset.

¶ Sunt etiā dictiones quæ interrogant de causa, et potissimū finali vt **וְיָ** cur, q̄obrem Numeri. 15. Et **וְיָ** cur eleuamini super cōgregationem domini.

¶ Alia sunt loci aduerbia vt **וְ**. **וְ** hic, **וְ** hic Gene. 19. **וְ**

hic Job. 38. **וְ** hic Genesis. 31. **וְ**. Ibi, illuc, illic Genesis. 18. psalmo. 121. **וְ**. Illic, illuc Genesis. 19. **וְ** illuc Numeri. 23. **וְ**. Illuc Gene. 22. **וְ** Inde, Illinc, hinc Genesis. 2. **וְ** vbi Cant. j. **וְ** vbi cum cholem. 4. Regum. 6. loci interrogatiua iam dicta sunt.

¶ Alia sunt negatiua vt **וְ** nō, quod secūdū primā impositionem ē negatiuū, q̄q̄ est nōnūq̄ prohibitiuū, sicut **וְ** ne secūdū primā impositionem est prohibitiuum, interdum tamen & negatiuū. Et veniunt diuinæ prohibitiones cum dictione negatiua **וְ** non Exodi. 20. **וְ**. Non erūt dii alieni coram me, Et **וְ** non occides, **וְ** nō meccaberis &c. quia non solum prohibent, Sed et denunciant, et narrant q̄ ista non fiant, **וְ** quoq̄ communiter prohibitiuum, interdum est negatiuum vt psalmo. 120. **וְ** non dabit (.i. permittet) vt declinet pes tuus, Et **וְ** Non dormitabit qui custodit te, Et dictio **וְ** nō venit cum nominibus.

¶ **Q**uoque est negatiuum, et iugitur nominibus substantiuis, et adiectiuis, participijs et alijs partibus indeclinabilibus, praeterito vero, et futuro non iugiter, nisi capiatur per participio psal. 3. **¶** non est salus, Ecclesiae stis. 7. **¶** non est iustus, psal. 18. **¶** non est sermo, et **¶** non sunt verba, Et cum chiri loco feri pri, Reg. 21. Et **¶** non est hic, Et cum accetu diuisiuo ut sopb passuc, ut athnach, ut Zacheph, aleph e cum cames, et iod cum chiri ut Exo. 17. An **¶** non, Et Mui. 13. An **¶** non, Et cum athnach iterdum habet patach ut Job. 3. expectet lucem, **¶** et non sit, Et cum pronomibus **¶** Non ipse, vel non ipse, et c. Sunt et aliae negatiuae dictiones ut **¶**.

¶ Alia sunt optadi ut **¶** uti na psal. 118. **¶** utina, utina Isai. 48. et. 64. **¶** Quis det Canticum. 8.

¶ Alia sunt ordinis ut **¶** postea, et praeterea.

¶ Alia sunt personalia ut **¶**

¶ Secum, tecum, mecum et c. de quibus in praepositionibus dictum est

¶ Alia sunt prohibitionis ut **¶** ne et c. de quibus dictum est.

¶ Alia sunt qualitatis ut oia nomina adiectina sine casu sicut טוב, רע, ישר, אמת, נכון. Aequae, vere, recte, male, bene.

¶ Alia sunt quantitatatis ut **¶** Multum, parum, modicum, quantum.

¶ Alia sunt remissionis ut **¶** paululum, sensim, pedetentim.

¶ Alia sunt similitudinis ut caph de quo dictum est lib. 1. cap. 17. Et sic Gen. 15. Exodi. 3. sic, similiter Gen. 45. Exo. 12. sic sicut po. 28. Et cum pronomine **¶** sicut ipse, sicut tu et c.

¶ Alia sunt temporis ut **¶** nunc, et cum accentu diuisiuo **¶** lo. gum est. **¶** Jam, dudum et dicitur tam de praeterito quam de futuro Ecclesiasticis. 1. et 2. et 3. et 6. **¶** nunc psalmo. 117. **¶** tunc psalmo. 2. **¶** tunc psalmo. 123. **¶** hodie psalmo. 2. **¶** Cras Gene. 30. **¶** cras Gen. 19.

Gen. 19. הָרִי הֵרִי heri Job. 8. הָרִי הֵרִי
 heri pri. Regum. 10. הָרִי הֵרִי heri
 Isa. 30. שָׁמַיִם Heri. aut nocte p̄
 terita Gene. 19. מִשְׁלֵשׁ Mudiuf
 tertius Gen. 31. מִן שָׁמַיִם Aliquā
 do. יָחַד Statim, subito, repente
 Mūeri. 35. puer. 6. מִיָּחַד statim
 Isai. 29. יָמִים quotidie, iugiter,
 semp. p̄o. 15. Isai. 21. דַּע Donec
 Gene. 3. בָּקֵר Mane. עֶרְבַי vesper
 ri, מָתַי Quādo Gene. 30. מִדְּמָתַי
 Usq̄quo puerb. 1. מִדְּמָתַי Usq̄
 quo. psal. 12.

De coniunctionibus.

Caput. 3.

Coniunctio
 nū quædaz
 sunt copu
 latiuæ vt 1
 de cuius
 significa
 tiōe, 7 pun

ctatura dictū est lib. 1. cap. 21, 7
 22. 7. 23. 7. 24. מִן שָׁמַיִם Szpsal. 1. מִן
 הָאָרֶץ Sed.

Quædaz sunt disunctiuæ vt
 & vel. aut.

Quædā subcōtinuatluæ vt 7
 qz. quoniam.

Quædā causales vt 7, qz, 7 yph

vt, 7 yph eo qz, 7 yph eo qz.

Quædā dubitatuæ vt & Si
 7 7 forsan, 7 ne forte.

Quædā electiuæ vt 7 &, et
 mem.

Quædā diminutiua vt 7 7
 Saltē.

Quædā aduersatiua vt 7 &
 uis, 7 7 & & uis. & &.

De modo inueniēdi ra
 dices hoc ē themata. 7 prio
 mitiua oim hebraicarū di
 ctionū et particulatim no
 minū. Caput. 4.

Clāq̄ ex se
 cūdo 7 tero
 tio libro. 7
 nominū: et
 verborū fer
 mē oim. q̄
 sacris cōti

nētur in literis : possunt cogno
 sci radices. i. themata: 7 primitiua.
 attamen quoniā haruzno
 tio ad sanctarum scripturaruz
 intelligentiam: plurimū condu
 cit: operepreciū fore duri: quoz
 nā pacto nominū: ac verborū
 radices, possint inueniri, decla

Ecce rare.

rare. Et in primis meminissent
 cessum est, q̄ sunt literæ semp ra
 dicales, et quæ modo radicales,
 modo sunt de seruiētes, de quibus
 dictū est libro. 1. capite. 15. De
 de opus est memoriter tenere, q̄
 sunt noīa, et verba p̄fecta, q̄ descē
 tia, defectiua, et geminata, de quibus
 dictū est libro. 1. cap. 16. Et
 libro. 3. cap. 2. His præcognitis
 annotādū est **שׁוּשׁ**. idest ra
 dix dictionū appellātur literæ,
 q̄ vel actu semp sunt in dictiōe,
 vt imperfectis, vel potētia p̄ucto
 rū regaliū, aut daghēs, vt in de
 scentibus, defectiuis, et gemina
 tis. Et vt saepe nūero cōmemo
 rauimus omniū fere nominū,
 ac verborū simplicium radices
 tres cōtinēt literas. Et in noī
 bus q̄dem perfectis simplicib⁹,
 nil est dubitatiōis, aut difficul
 tatis. cū tres tātū p̄tineāt l̄as
 radicales, vt **דָּבָר** verbum, **דָּבָר**
 scriptura, **דָּבָר** lupus, **דָּבָר** bu
 merus, **דָּבָר** cor, **דָּבָר** vltio. Etcæ
 tera de quibus agitur lib. 2. cap.
 16. In alijs vero q̄ accidētales et
 defuientes suscipiūt l̄as, quæ
 sūt **אֵלֶּיךָ** vt dictū ē

libro. 1. cap. 15. siue **הָאֵלֶּיךָ** in
 noībus remotis his l̄is, tres q̄
 remanēt in noībus p̄fectis sūt
 radicales, siue illæ l̄æ accidēta
 tales fuerit i p̄cipio tātū, siue
 in fine dūtārat, siue in p̄cipio,
 et in fine **אֵלֶּיךָ** munus, **אֵלֶּיךָ** di
 gitus, remoto áleph accidētali
 remanent tres literæ radicales
אֵלֶּיךָ. Et in **אֵלֶּיךָ** ácil
 la eloquiū, remoueat he accidē
 tale qđ est signū fœminei gñis,
 remanēt **אֵלֶּיךָ** radicales l̄æ
 Et in **מִשְׁפָּחָה** familia,
 bellum, remotis mem et he li
 teris accidentalibus, remanēt
מִשְׁפָּחָה radices. Et ita i coete
 ris compositis ex literis accidē
 talibus, tres actu habentes li
 teras radicales.

Et i quiescētibus i **מָקוֹם**
 locus, luminare, remoto mem
 accidentalī, remanent **מָקוֹם**
 radicales l̄æ. Et in **צִמְחָה**
 remoto he signo fœmineo, re
 manēt **צִמְחָה** radicales. Et in
מְרוֹצָה cursus, conuersio,
 remotis mem. et he accidenta
 libus, remanent **מְרוֹצָה** radio
 cales literæ. Sed interdum in
 descētibus

quiescētibus non sunt tres l̄æ
 radicales apparētes, siue actu,
 vt in p̄dictis, Sed ī potētia p̄u
 ctorū regaliū, quæ habent ī po
 tētia literā d̄escentē, vt sunt ca
 mēs, seri, chiric cuz iod post se,
 chólem, vt חָרִי superbia, remo
 tis vau, et nun accidētalibus, re
 manet חָ, et in potētia camēs est
 vau, et sic חָרִי est radix. Et ī חָרִי
 superbus, remotis itidē vau, et
 nun, remanet חָ, et in potētia se
 ri est vau, et ita radix est חָרִי, Et
 in חָרִי ciuitas, remoto iod signo
 p̄ucti regalis, remanet in potē
 tia chiric vau, et sic radix est חָרִי.
 Et in חָרִי cribratio, remoto
 vtroq̄be accidētali, remanet חָ
 et in potētia camēs est vau, et sic
 radix est חָ. Et in חָרִי
 remoto tau accidentalī, rema
 nent radicalia חָרִי. Et in
 חָרִי exēplar חָרִי cōsumatio
 remoto vtroq̄be tau, et iod signo
 regalis puncti in cui⁹ potētia
 est he, remanēt radicalia חָרִי.
 חָרִי.

¶ In defectiuis cōmuniter de
 ficit nun, aut iod quorū vicē ge
 rit dagbēs vel regale punctum

vt in חָרִי חָרִי ferra. fōs, remo
 to mem accidentalī, et appposito,
 nun quod est in potētia dag
 bēs, radicalia erunt חָרִי.
 Et in חָרִי חָרִי donum, custo
 dia, remotis mem, et he acciden
 talib⁹, et appposito iod, quod est
 in potētia chólem, radicalia
 erunt חָרִי. Et in חָרִי
 sedes, possessio, remotis mem, et
 vau: et appposito iod, quod est in
 potētia chólem, radicalia sunt
 חָרִי. Et in חָרִי increpa
 tio, remotis tau, et he acciden
 talibus, et appposito iod, quod
 est in potētia chólem, radica
 le est חָרִי. Et in חָרִי. Som
 nus, scientia, subaudito, vel ap
 posito iod quod est in potētia
 seri, et remoto he signo fœmineo
 radicalia sūt חָרִי vel ex ver
 bis iudicamus nomina.

¶ In geminatis vero perfectis
 idest quæ tres habent radica
 les literas, non est errandi an
 sa: in alijs vero considerādum
 est dagbēs: quod vicem supplet
 deficientis literæ, vt in חָרִי
 חָרִי volumen, principium, re
 motis mem: et he accidenta

libus l̄is, et appposito lamed, quod est in potētia daghēs, remanent radicalia ללל, Et in חחח cogitatio, pauor remoto he signo foemineo, et appositis mem, et tau, quæ sūt in potentia daghēs, radicalia sunt חחח. Et in חחח iy fortitudo, calor, appositis. Zain, et mē, quæ sūt in potentia chólem, radicalia sunt חחח, vel quia inuenimus verbum geminatum, iudicamus geminata.

¶ Præterea si à noie verbuz p̄ficiscatur ex verbo ipso poteris iudicare de nomine. Dicimus חחח. i. tineam esse de geminatis, quia inuenim⁹ psal. 30. Et ossa mea חחח corrosa sunt, Et חחח piscis dicimus eē à חחח nō solū quia in pl̄i nō habet daghēs. Sed etiā, quia inuenimus Gene. 48. חחח et crescāt instar pisciū, et חחח ira dicimus esse à חחח verbo, Et חחח orbis dicim⁹ esse à חחח, et חחח serra à חחח. Et חחח nō solum ex daghēs, Sed etiā, quia inuenitur חחח iudicamus eē de geminatis. Bisyllaba daghessata ostēdūt monosyllaba

esse geminata vt חחח, et חחח ex חחח, et חחח.

¶ De modo inueniēdi radices verborum.

Caput .5.

Inuenire radices verborū perfectorū, quæ tres habēt sēp radicales l̄as, n̄

la ē difficultas i quocūq; fuerit binian, Ikemotis .n. l̄is accidētalib⁹ vt puta q̄ p̄sonas, aut gñas, aut nūos, aut modos p̄stitutionū, v̄l q̄ sūt formatiue coniugationū. q̄ remanēt, sūt radicales, vt p̄facile ē videre i sigulis supra memoratis binianim, seu cōiugationib⁹. Particulati tñ iō verbis p̄fectis p̄mæ, et sc̄dæ coniugationis, inuēta t̄tia p̄sona masculini p̄teriti, q̄ nullas h̄z accidētales l̄as, inuēta ē radix oim ab ea deriuator, cui⁹ uis p̄sonæ, gñis, nūeri, aut modi. Et sic in verbis quoz p̄ria q̄ ē iōd q̄descit, aut vltima, q̄ ē aleph, v̄l he inuēto p̄dicto p̄tō, aut etiā ipatiuo,

quæ

וְיִשְׂרָאֵל . Et quia scimus quod תִּבְּרִימֵי תִּבְּרִימֵי
 significat tympanizantes iudici-
 cam quod תִּבְּרִימֵי tympanum sit à תִּבְּרִי
 Et ita de alijs poterimus profac-
 cile decernere.

Est etiam et alius communis cog-
 noscendi modus videlicet ut per
 similia nobis nota, iudicemus de
 de alijs similibus nobis ignotis,
 ut puta si nouerim quod radix יקום
 surget, est קום iudicabo quod radix
 יקום sit קום, quia sunt similia, et
 de similibus simile iudicium esse
 debet. Et ita de alijs et verbis,
 et nominibus ut יקום et יקום
 Et תשובה תשובה surrexio, con-
 uersio, et קל וקל. Et קל וקל, quae
 sunt de geminatis. Sed hic mo-
 dus errandi ansam potest praebere
 rudibus. Quippe quod multa
 sint similia, quae diuersas ha-
 bent radices, ut תוכחה תוכחה Abo-
 minatio, increpatio prioris .n.
 radix est תוכחה, alterius וכה, Et
 וכה וכה, וכה וכה, וכה וכה, וכה וכה
 וכה וכה, et וכה וכה, et וכה וכה
 ut plerisque putauerunt. Et id-
 circo modus iste iudicandi non
 mediocri indiget cautiōe, ne si-
 militudine interdum decipiamur.

mur. Sed iam ad regulas nonnullas
 trāseamus perutiles ad
 intelligentiam sacrarū literarū.

De regulis putilibus ad
 intelligentiam simpli-
 cem .i. literalem sensus
 sacrarū literarū. Cap. 6.

Quina re-
 gula propo-
 sitio uniuersalis affir-
 matiuā in
 scriptura
 non accipio

tur semper uniuersaliter, simp-
 pliciter, et absolute.

Propositio uniuersalis affir-
 matiuā sacris in literis interdū
 uniuersalit̄ capitur ut psal. 24.
 Omnes viae dñi misericordia, et
 veritas, Et puer. 30. Omne elo-
 quiū dñi examinatum, aut p̄flatū
 Et id gen. Et haec uniuersalio-
 tas referēda ē ad dictōes cui iū-
 gis ut .2. para. 9. Et magnificas-
 t̄ ē rex Selomōh p̄ oib̄ regib̄
 frae et intelligēdū ē nō s̄p̄r p̄ oi-
 bus regib̄ uniuersa terra. Sed

pra oibus

præ oibus regibus terræ Israël
 ⁊ eius termini. Interdū tamen
 vniuersalis nō intelligit abso-
 lute vt leui. 11. Om̄e qđ h̄z diuisā
 vngulā, ⁊ ruminat i peccorib⁹, co-
 medetis. Qđ nō extēdit ad ca-
 dauera, ⁊ rapta a bestiis. ⁊ Se-
 ne. 3. Et vocauit Adā nomē vro-
 ris suæ Chauuāb eo qđ esset m̄r
 oīm viuētū, qđ nō extēdit ad ir-
 ratiōalia. Et. 41. Om̄s terra ve-
 nit i Aegyptū. Et pticularit̄ qñ
 qđ capit vt oēm escā abomiata
 est anima eorū. i. māna. p̄o. 106.

¶ Secūda regl̄a Indefini-
 ta capitur interdū vt v̄lis.

Indefinita quoq; interdū
 capit vt v̄lis, Ut Exo. 21.
 Maledicēs p̄ri suo, et m̄ri suæ,
 moriēdo moriet̄. Et eo. ca. p̄cu-
 tiēs p̄rem suū, ⁊ m̄ez suā moriē-
 do moriet̄. Et iter. Si p̄cusserit
 vir seruū suū ⁊c. Et p̄cutiēs vi-
 rū moriēdo moriet̄. Ac si dicat
 Quicumq; maledixerit, q̄cunq;
 percusserit ⁊c.

¶ Tertia r̄taq; negatio nō
 solū postposita, S; ⁊ p̄posi-
 ta signo vniuersali, suæ eq̄
 pollet contrariā.

Negatio postposita suæ
 eq̄ pollet cōtrariā vt di-
 cūt dialetici vt Exo. 22.
 Om̄m viduā, ⁊ pupillū nō afflige-
 tis. i. nullā viduā, ⁊ nullū pupillū
 affligetis, Et leui. 3. Om̄m adie-
 pē, ⁊ oēm sāguinē nō comedetis
 i. nullū, Et sic interdū præposita
 vt Exodi. 20. Nō facies omne
 opus. i. nullū opus facies, quod
 infertur ex contradictoria illi-
 us. Aliquod opus nō facies.

¶ Quarta regula qđ gen⁹
 pro specie capitur ⁊ cōtra.

Os quoq; diuinæ scri-
 pturæ est vt gen⁹ pro
 specie, ⁊ cōtra, capiat,
 et sic totum pro parte, et cōtra
 vt Genesis. 6. Delebo homi-
 nem quem creauī ⁊c. per quem
 intelligit et reptilia, et vola-
 tilia. Unde postea dixit ab ho-
 mine vsq; ad animantia, à re-
 ptili vsq; ad volucres coeli, Et
 Leuitici. 20. Qui dederit de se-
 mine suo Moloch. idest idolo
 sic nominato, per quod intelligit
 omne aliud idolū. Et psal. 111.
 Beatus vir qui timet dominū,
 per quem et mulierē intelligit

¶ 4 Et Eccle. 1.

Et Ecclesiasticis. 1. Et nō ē omne nouū sub sole .i. sub coelo à parte totum, Et leuiti. 19. Ephāb iustus, ⁊ hīn iustus erit, p̄ quas mēsuras oēs alias itelligit mēsuras, Exo. 24. Nō coques hāc duz in lacte matris suæ, p̄ quē itelligit ⁊ alia aīalia, Et Nāmos. 9. Super contritione Ioseph. i. Israël, Et illud Et vidit Ephraim. 1. Israël, Et Exo. 22. Dijs .i. sacerdotib⁹ nō maledices. Et illud prop̄ Achaz regē Israël. i. Jehudāb, Et illud Et multiplicabit̄ quæ derelicta ē in medio terræ. i. Israël, q̄ pars est terræ. Et ē figura q̄ dicit̄ synecdoche cū à parte totū, vel à toto pars itelligitur vt Exo. 1.

Omnes aīæ q̄ egressæ sunt ⁊c.

¶ Quinta regula. Qd̄ vt plurimū vsu venire solet, qd̄ raro cōtingit, p̄bēdit.

Quos quoq̄ diuinæ scripturæ est, vt per id qd̄ vt plurimū vsu venire solet, id quod raro cōtingit, itelligat vt Exo. 22. Omnē viduā, ⁊ pupillam non affligetis per quos in-

telligit et alios quos non ē fas, vt ledamus, vt opprimamus, Et Deut. 23. Vir qui nō fuerit mūdus ab accidente noctis (.i. nocturna pollutione), per quod et diurnum itelligit, q̄ raro vsu venire solet, Et. 22. Cū ædificaueris domum nouā, facies murum tecto tuo, p̄ quē itelligit, et alia necessaria, ⁊ p̄setanea, Et eo. cap. Non arabis in boue, ⁊ asino pariter, p̄ quod itelligit non esse arādum cū diuersarum specierum aīalibus.

¶ Sexta regula. Memorato maiori numero, minore saxe omittit. Aut sic Numerus determinatus pro i. determinato saxe ponit.

Quos p̄terea sacræ scripturæ ē vt memorato maiori numero, minorem omittat, aut certe vt determinatum p̄ indeterminato ponat numerus, vt prouerbū. 24. Septies cadet iustus .i. multoties, Et psal. 118. Septies i die laudem dixi tibi, Et Zacha. 3. Super lapidē vnum septē oculi (.i. multiplices custodia) Et

primi

pri. Reg. 2. Donec sterilis peperit septem .i. multos, Et leuiti. 26. Incepabo vos septies (.i. multoties) super peccatis vestris, Et Isa. 4. Et apprehendet septem mulieres (.i. multæ) virum unum, Et psal. ij. purgatum septuplum .i. multoties, Et Job. 19. Decem vicibus confudit me, Et po. 90. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis, Et Ecclesiasticis. ij. Da partem ipsi septem, et ipsi octo.

Septima regula. Quod est unius sensus attribuitur alteri.

Quoque scriptura est, ut quod est unius sensus proprium, alteri tribuat ut Genesis. 27. Uide odorem filij mei, est sicut odor agri pleni, Et Exo. 5. fetere fecistis odorem vestrum in oculis pharaonis, Et 20. Et omnis populus videbant voces, et psalm. 0. 33. Gustate, et videte, quia suauis est dominus.

Octava regula quod unum tempus pro altero ponit.

Quia quoque scriptura est ut unum tempus pro altero ponat, ut praeteritum pro futuro, et futurum pro praeterito, et ita de alijs, quemadmodum ostendimus libro. 3. cap. 12.

Nona regula est quod una littera pro altera, et unum punctum pro altero ponitur.

Ad huc sacra scriptura est ut unam litteram pro altera, et unum punctum pro altero ponat, ut ostendimus li. j. cap. 26. et 27. Et est metaplasma quod dicitur antithesis, vel figura quae dicitur Antistoechon, quem plerique non obferuantes interpretes, animum multorum ceperunt errorum, ut in nostris scholijs super vetus instrumentum, multis ostendimus in locis.

Decima regula quod non modo litterae. Sed et dictiones interdum in scriptura deficiunt diuina.

Ad plius diligenter aduertendum est non modo do litteras, Sed et dictiones interdum, sacris in litteris deficere, ut multis patefecimus exemplis libro. i. ca. 25.

Et potest

Et potest dici metaplasm⁹ iste
 Eclipsis .i. defectio . Quæ fit
 quoties pleno intellectu lra, vt
 dictiões subtrahütur aliqua vt
 Iehos.10. Et superstites וְיָרִיב
 (deest וְיָרִיב .i. qui) sup fuerunt
 ex eis, venerüt ad vrbes, Et pri.
 Reg.13. Scõz temp⁹ qd (subau
 ditur וַיֹּאמֶר .i. dixit) Semuel,
 Et .24. וַיִּבֶן . Et pepercit tibi
 subaudit וְיָרִיב aia mea, vel וְיָרִיב
 oculus meus, Et .2. Reg.6. Et
 extēdit (vel misit) ad arcã sub
 audiēdum est וְיָרִיב .i. manũ suã,
 Et .3. Reg.22. Et lauit currũ
 subaudi lauans, Et Gene.48.
 Et nunciauit ipsi Iahacõb, sub
 audi nũcians, Et eo. cap. Et di
 xit ad Josēph subaudi dicens,
 Et numeri .26. Quã peperit eã
 leuitæ subaudit paries, Et p̄o.
 57. Tēdet sagittas suas subau
 di, aut tēdēs, aut vnusq̄sq̄ eoz.

Undecima regula ē q̄ i
 scriptura sacra sæpe verba
 p̄ aduersũ intelligũt, aut è
 proprio trãfferuntur loco.

Ad plus sacris in lite
 ris verba per aduersũ
 intelliguntur, Et est

figura by p̄palage .i. submuta
 tio, quando (vt dictum est) per
 aduersum verba intelliguntur,
 aut quando è suo p̄te loco in alio
 um trãfferũt vt Hose.14. Om
 nē dimittes iniquitatem p̄ om
 nē iniquitatē dimittes, Et p̄o.
 93. Omnis malefaciens inimic
 us in sanctitate . pro omnis
 inimicus, Et .75. p̄pinaſtis nos
 bis in lachrymis mēsuram pro
 lachrymas in mensura, Et .86.
 Et ipse fundauit eam altissim⁹
 pro ⁊ ipse altissimus, Et .115. vo
 ta mea domino reddam coram
 nunc omni populo eius pro red
 dam nunc coram omni populo
 eius, et .137. Qm̄ magnificasti
 super omne nomen tuũ eloqum
 tuũ pro super oē eloquiũ tuum
 nomen tuum, Et Hamõs. 5. Et
 luctum ad scientes lamentum
 pro . Et scientes lamentũ ad lu
 ctum, Et Ezechielis. 39. Dabo
 Ghogh Locum sepulchri ibi p̄
 ibi, locũ sepulchri Et Iiõb. 38.
 Nũ nosti tunc q̄ nasciturus es
 ses pro . Nũ nosti q̄ tunc nasci
 tur⁹ esses, Et p̄o. 137. etiã inimi
 cos meos extēdes, (aut mittes)

manũ

Manū tuā pro **E**tiam super inimicos meos, **Q**uod **R**. Josēph exponit. Super irā, vt .lxx. inter pretes, **E**t. 4. Reg. 9. Et posuit in sibi oculos suos p sibiū i oculis suis, **E**t Judicū. j. Et ciuitatē miserūt in ignē p r ignē miserūt in ciuitatem, **E**xodi. 3. Rubus ardebat i igne p Ignis ardebat in rubo, **L**euiti. j. Homo cū obtulerit ex vobis oblatiōez pro homo ex vobis, **E**t **J**eho. 15. Et fuerunt vrbū ab extremo pro ab extremo vrbium, **E**t **J**iōb. 40. Et fune merges linguam eius pro in lingua ei⁹ merges funē, **E**t p̄o. 73. Adiserunt in ignē factuariū tuū pro Adiserunt ignē in factuariū tuū **E**t. 103. Snp mōtes stabūt aq. i. Sup aquas stabūt mōtes.

Duodecīa regula q̄ sacris in literis aliqua dicūtur per metatbesin.

Sacris præterea in lris aliqua dicunt p metatbesin. i. p trāspositiōnē lfar vt puer. 18. Verba bili quis quasi **Q**uod **R**ab. i. pcussiones p **Q**uod **R**ab. ab balā, **Q**uod **R**ab. sūt qui

exponūt quasi blanda à labām, **E**t psal. 71. **Q**uod **R**ab. pro **Q**uod **R**ab. dita bit, sicut libanus fructus eius, **Q**uod **R**ab. **J**onab exponit. **C**rescet, et multiplicabitur. **E**t. 2. **R**eg. 22. **Q**uod **R**ab. pro **Q**uod **R**ab. puer sus eris, **E**t eod. cap. **Q**uod **R**ab. pro **Q**uod **R**ab. **E**t mouerunt se, **E**t p̄o. 97. **Q**uod **R**ab. pro **Q**uod **R**ab. rubescat pes tu⁹ &c. **E**t sic **Q**uod **R**ab. **E**t **Q**uod **R**ab. agn⁹, aut ouis, **E**t **Q**uod **R**ab. et **Q**uod **R**ab. vestimentum, **E**t sic nonnulli exponunt illud. **Q**uod **R**ab. **E**t labi facies eis renes eoz pro **Q**uod **R**ab.

Tertiadecīa est q̄ sacris in lris est trāsitus ab vna psona ad aliā in eod versu.

Nunc sacris i literis mos ē vt i eodē versu ab vna psona ad aliā transeat vt **G**ene. 49. Aprada, vel propter pradam fili mi ascēdisti, in curuauit se, accubuit vt leo **I**saia. 22. Expellam te de statione tua, et de statu tuo destruet te **E**t. 52. peccauimus ei, & noluerūt in vijs eius ābulare **E**t **J**iōb. 16. Verūtamen nunc verauit me, desolasti oēs artus

meos

meos. p̄o. 80. Et comedere fecit eū de adipe frumēti, et de p̄tra melle saturabo te. Isa. 1. Cōfūdētur ab idolis, quos desiderastis. Et. 33. Misere n̄ri et brachiū eorū, Et. 48. Congregamini oēs vos, et audite, quis in eis annūciat ista? Et i. Hobab. i. Abdiaponēt, plāgā subte, nō ē sanitas in eo, Et. 3. Regū. 22. et Miche. 1. Audite populi oēs ip̄i, Et Miche. 7. Reuertetur, miserebif n̄ri, subijciet iniquitates nostras, et projicies i pfūdum maris oīa peccā n̄ra, Et. 2. Et v̄rorem adolescentiæ tuæ, ne despiciat. Sopho. 3. Exte fuerūt, onus eā opprobrij.

¶ Quartadecia q̄ sacris i l̄ris vna dictio manet vice duarum.

Mplius sacris in l̄ris mos ē, vt vna dictio vice duarū maneat vt p̄o. 1. Jō nō resurgēt ip̄ij i iudicio et peccatores i p̄gregatiōe iustorū. i. neq̄ pctōres, Et. 9. Nō in sculū erit i obliuioēm paup, patientia pauperū peribit i saculū id est non peribit, Et. 43. nō est

quersū retro cor v̄i3, et declinasti semitas n̄ras. i. et nō declinasti, Et. 49. Nō super sacrificia tua arguā te, et holocausta tua corā me sēp. i. neq̄ sup sacrificia, si nō sit corā me sēp. Et puer. 17. Dānū i ferre iusto nō ē bonū pcutere p̄icipes pp̄ rectitudinē i. nō ē bonū pcutere et. leui. 10. Nō moriemini. et sup oēs synagogā irasce. i. neq̄ sup oēs et. Judicū. 18. Et nō p̄fūdētē et. possidētē. i. neq̄ possidētē. et p̄ri. Reg. 2. Ne multiplicetis vt loquamini sublime, egrediaf v̄t⁹. i. neq̄ egrediaf. puer. 30. nō didici sapiam. et sciētīā factorū i, neq̄ sciētiam. p̄o. 56. Anima mea i medio leonū. ardētū. i. i medio ardētū. et. 64. spes oīm finū tr̄æ, et maris. i. finū maris Et. 68. Pulchrior erit d̄no q̄ bos, iuuec⁹. i. et q̄ iuuec⁹. puer. 9. Corripies drisorē accipit sibi ignominīā. et argues ip̄iū pp̄ maculā ei⁹ subaudi accipit sibi ignominīā, et. 13. fili⁹ sapiēs eruditionem patris, et delusor nō audiuit increpationez. i. filius sapiens audiuit eruditionem patris

patris, et filius delusor nō au-
diuit increpatiōez p̄ris, Et. 14.
Eruiť aīas testis veritatis, et
loq̄ť mēdacia doli .i. testis doli.
Hęc sūt diligēter aiaduertēda-
ne vt (vt plerisq̄ itēpretibus
vsuuenit) affirmatiuā p nega-
tiua capiamus .

¶ Quīta decima ē q̄ nume-
r^o plis capiť p vno ē pluri-
b^o aut p vnoquoq̄ ē plib^o

Os pręterea est sa-
cris in lris vt plis
numeris capiat p
vno ē plib^o, vt p̄o. j.

Quod plātātū ē secus riuulos
aquarū .i. vnū ē riuulis, Et Ju-
dicū. 12. Sepultus ē in vrbibus
Sbilhād .i. in vna ex vrbibus.
Zacha. 9. Sedēs sup asinū, et
sup pullū filiū asinarū .i. vnus
ex asinab^o, Et Jonáb .i. Descē-
dit ad latera nauis .i. ad vnū ē
lateribus, Et Gen. 19. Cū sub-
uerteret vrbes i q̄bus hitauit.
i. in quarū vna hitauit, Et p̄ri.
Reg. 18. Induab^o gener eris .i.
i altera ē duab^o, Et p̄ri. Reg. j.
Et fuit vir vnus de Kamathái.
i. de altera Kamóth, Et sic ple-

capit p vnoquoq̄ de mlris Ge-
ne. 26. Et fuerūt exacerbās p̄m
i. vnaquęq̄ earū fuit exacerbās
Et. 27. Maledicētes tibi ma-
dict^o, et bñdicētes tibi bñdictus
i. vnusq̄sq̄ ē maledicētibus, et
vnusq̄sq̄ ex bñdicētib^o, Exodi.
17. fuit man^o ei^o .i. vtraq̄ ma-
nus. Gene. 49. filia iccedebat .i.
vnaquęq̄ ē filiab^o, et p̄ri. Reg.
4. Et oculi eius caligauit .i. v-
terq̄ oculus, p̄o. 118. Rectū iu-
dicia tua .i. vnūq̄d̄q̄ ex iudicijs
tuis, p̄uer .i. Sapiētia foris p̄-
dicabit .i. vnaq̄q̄ ē sapiētis, et.
9. itidē Sapiētia edificauit do-
mū suā, Et. 3. Et fulciētes eam
beat^o .i. vnusq̄sq̄ ē fulciētib^o,
Et eo. cap. et stulti exaltat igno-
miniā .i. vnusq̄sq̄ ē stultis, Et.
14. Sapiētes mulieres edifica-
uit domū suā .i. vnaq̄q̄ ē sapiē-
tibus .

¶ Sextadecima est q̄ fre-
quēt particula oñonis non
ligat cum dictiōe p̄p̄qua,
Sed remota .

Nhuc mos est diuinę
scripturę, vt particula
oñonis ligēt, nō cū p̄p̄-
qua

qua, Sed cū remota dictiōe vt
 p̄o. 39. Veritatē tuā, ⁊ salutare
 tuū dixi, nō abscōdi misericordiā
 tuā, et veritatē tuā. in ecclesia
 m̄ta, particulae i ecclia magna
 ligat cū dixi, et nō cū abscōdi.
 Nā si ligaret cū abscōdi, dixisset
 חָרַץ ab ecclesia. Et psal.
 138. Mirabilia opa tua, et aīa
 mea cognoscit valde. dictio val
 de ligat cū opa tua. Et p̄o. 118.
 p̄cepta tua custodiā, ne dereli
 quas me vsq̄ valde, dictio val
 de ligat cū custodiā. Et Exodi.
 23. Caue à facie ei⁹ ⁊c. q̄a nomē
 meū i medio ei⁹, quia nomen. re
 uertit ad caue ⁊c. Et. 3. Reg. 6.
 Anno quarto, mēse Ziu, ip̄e est
 mēsis scōs. quo regnauit Selo
 mōb, quo regnauit reuertit ad
 āno quarto, Et Isa. 47. Saluēt
 te astrologi coeli, vidētes i stelo
 lis, scire faciētes mēses, ab his
 q̄ vētura sūt sup te Ordo ē sal
 uēt te ab his q̄ ⁊c. Et Deut. 15.
 Et etiā ācillae tuae facies sic, re
 uertit ad. Si dixerit tibi ⁊c. Et
 Exo. 15. Tūc triti sūt p̄cipes
 Edóm, ⁊c. defluerūt oēs ha
 bitatores Chenáhan, cadat sup

eos ⁊c. Cadat reuertit ad p̄ci
 pes Edóm ⁊c. Et. 3. Reg. 2. Et
 posuit sāguine belli in pace, qđ
 refert ad Abnēr, et nō ad Da
 masá, Et p̄o. 98. In colūna nu
 bis loq̄bat ad eos, qđ refert ad
 Mosēb, et abarón, et non ad
 Semuēl.

Decimaseptima Sacris
 i l̄ris m̄ta quo ad sēsū re
 dūdāt, q̄ si dempseris, in cō
 gruam facies orationē.

Materea sacris i l̄ris
 m̄ta, quo ad sēsū re
 dūdāt, q̄ si demere vo
 lueris, i cōgruā facies ofonē q̄
 hebreæ liguæ, is sit loquēdi mo
 dus sicut Exo. 25. אֶשֶׁר יִסַּף בְּרֶגֶל
 q̄bus libabit i eis p̄ i quib⁹ li
 babit, vbi i eis redūdāt quo ad
 sēsū, Et Gen. 2. אֶשֶׁר בְּנוֹ נִפְטָחָהּ
 Quo i eo aīa viuēs. i. i quo ē aīa
 viuēs, Et iterū אֶשֶׁר וַיַּוְבֵן
 semen ei⁹ i eo p̄ in quo sit semē
 ei⁹, vel cuius semen sit in eo, Et
 id genus multa sūt.

Decimaoctaua q̄ sacris i li
 teris nōnulla sunt quæ scribūf,
 et nō legūtur, vel cōtra, quæ dā
 vno modo scribuntur intrinse
 cus,

cus, et altero extrinsecus.

CAmplius sacris in lris, quæ dâ scribuntur, et nō leguntur, et quædam vno modo scribuntur et altero leguntur vt .2. Reg. 15. נִסְיָנִי in loco etc. vbi נִסְ scribitur, et nō legitur, Et .16. וְהִלְחֵם. Et panē etc. i quo scribitur lamed, et nō legitur. Et eo. cap. Et reddat mihi dñs bonū pro וְהִלְחֵם scribitur cū iod, et legitur cū vau cū iod maledictionē meā, cū vau maledictionē ei⁹ significās, Et eod. cap. וְאֶתְּוֹרָה scribitur cū aleph significās nō ero et legitur tūc interrogatiue. Nō ero, et secū manebō: Ac si. d. ita, Et legitur cū vau quod significat ei. et ei⁹. i. ei vlt ei⁹ ero, Et eodē cap. Quodmodum וְאֶתְּוֹרָה scribitur p verbū dei ita scribitur. Sed legitur וְאֶתְּוֹרָה scribitur p vir, vlt quæpiā p verbū dei, Et .17. scribitur fœmineo gñe וְאֶתְּוֹרָה i vnū ē locis, et legitur וְאֶתְּוֹרָה masculino gñe quod מקום. i. loc⁹ vtroque in genere inueniatur, Et .3. Regum. 12. scribitur וְאֶתְּוֹרָה et venit, cum vau et legitur cum aleph quod in quibusdam codicibus scriptum

esset וְאֶתְּוֹרָה in alijs נִסְ Et .17. scribitur וְאֶתְּוֹרָה vsq ad diez quo dedit etc. cū nun, et legitur sine nun Et .4. Reg. 5. scribitur. Et venit Nabamān וְאֶתְּוֹרָה quod scriptū esset in quibusdam codicibus וְאֶתְּוֹרָה cum equo suo, in alijs vero וְאֶתְּוֹרָה cum equis suis Et id genus. Et hæc fuerunt annotata à scribis, et viris doctissimus quod post primam captiuitatem in qua, et viri docti. et libri sacri penē perierant, inuenissent codices in plerisque locis discrepare in verbis, sensu eodem manente. Et interdum vnum scribebant intrinsecus, alterum extrinsecus, Quodmodum et nos hodie nostris videmus in codicibus.

Decimanona quod numerus pluralis dicitur de singulari.

D hæc numer⁹ multitudinis sæpe dicitur desingulari hōoris gñe, vt mltis ostēdim⁹ exēplis libro

libro secūdo cap. 4.

CUigesima q̄ verbū masculinū s̄ape inuenitur cuz nomie foemineo. Et foemineū verbū cum masculino nomine.

Adplus masculineum verbum multoties inuenitur cuz foemineo noie, et foemineū verbū cum masculineo noie, quēadmodū (multis locis citatis) in tertio secūdi libri capite, ostendimus.

CUigesima prima q̄ verbū redditur vt exigit nomē proximū, siue masculineum, siue fuerit foemineū.

Acris praterea in libris verbuz redditur proximo nomini, siue masculineū, siue foemineū sit vt. 3. Reg. 17. **E**t comedit ipsa, et ipse, Et nūi. 12. **E**t locuta est Adiriām, et Aharón. Et Ester. 9. **E**t scripsit Ester regina filia Abichail, et Adoraochai Iehudæ.

CUigesima secūda literæ per figurā, quæ d̄z pleonasmus, s̄apius redundāt.

Adplus sacris in literis per figuraz quæ d̄z citur pleonasmus, literæ s̄apius redundāt, et in noib⁹, et in verbis.

Aleph redundat vt Jeho. 10. **Q**ui iuerūt cū eo. Isai. 90. **N**ō voluerūt audire.

Beth redūdat puer. 9. **C**ommedite panē meū, et bibite vinū, Jiób. 16. **A**paruerūt super me os suū, Eze. 26. **S**piritus eius coelos ornauit, Et psalmo. 79. **L**achrymas, et aliter potest exponi, vt dictum est in vndecima regula.

The redūdat in verbis i Ma cōr, et in futuro vt suis habes in locis, Et sic psal. 115. **C**oram nunc omni populo eius Et eodem psalmo **P**reciosa in oculis domini amoris sanctorum eius, Et **M**echemiā. 9. vt duceret eos in via, Et **J**udicū. 14. **A**nteq̄ occumberet sol, Et. 4. **R**eg. 16. **E**t ingressum regis extrinsecum pro .

CU

Clau redúdat vt Gene. j. Et
 וְיָחַד . Et bestia terræ p̄ וְיָחַד . Et
 sic p̄o. 49. Ad ea est ois וְיָחַד bes-
 stia syluæ, Et Múeri. 24. וְיָחַד fi-
 lius Hebór p̄ וְיָחַד . Et Jiób. 37.
 pluuias וְיָחַד fortitudinis .i. for-
 tes, aut vehemētes, Et p̄o. 113.
 Silicē וְיָחַד .i. infotē aquarū,
 Gen. 36. filij Sibhón וְיָחַד
 et Aiáb, et Hanáb p̄ Aiáb, et Ha-
 náb, Et psal. 75. Sopozatus est
 וְיָחַד . Et curr⁹, et equus pro
 curr⁹, et equus, Et Jiób. 23. A p̄-
 cepto labiorū, ei⁹ וְיָחַד et nō
 recedam . Mechem . 4. Ad dies
 tas eorum tenebant וְיָחַד et
 lanceas pro lanceas, Et . 2. Kes-
 gū . 15. fui seruus p̄ris tui וְיָחַד
 et ego ex tūc, p̄ ego, Et . 4. Reg.
 4. Et dixit וְיָחַד et accipite fari-
 nam pro accipite, Et Gene. 22.
 In die tertia וְיָחַד et leuauit
 Abrahám oculos suos p̄ leua-
 uit, Et eod. cap. Et fuit post ver-
 ba ista וְיָחַד et deus tentauit
 Abrahám pro deus, q̄q̄ sunt q̄
 exponunt tunc leuauit, tunc de-
 us, vt dictum est libro primo.

Jod redúdat vt Genesis . 31.
 וְיָחַד iuraturū diei p̄ וְיָחַד . 15.

Dextera domini וְיָחַד magnis
 ficata est pro וְיָחַד . Et . 4. Reg.
 8. Glade וְיָחַד tu psal. 134. Ad
 sit signa, et prodigia וְיָחַד in
 medio tui Aegypte pro וְיָחַד,
 Et prouer. 6. Tene וְיָחַד proxi-
 mū, vel amicum tuum, Thre. j.
 Ciuitas וְיָחַד copiosa populo,
 Et ibidem וְיָחַד principis in po-
 uicijs, Hose. 10. וְיָחַד diligēs
 triturare, Et Isa. 1. וְיָחַד ple-
 na iudicij, Cati. 1. וְיָחַד Equæ
 in curribus pharhonis, q̄q̄ sūt
 qui exponunt . Equæ meæ.

Caph redundat vt Jiób. 24.
 Et in nocte וְיָחַד fur . Et illud
 וְיָחַד Vir veritatis, q̄q̄ dici po-
 test q̄ caph est veritatis expressi-
 uum vt illud Joannis. 1. Quæ-
 si vnigeniti &c.

Lamed redundat Exodi. 27.
 וְיָחַד . Omnia vasa eius facio-
 es area, Exo. 9. וְיָחַד . A die
 qua fundata est, Et . 2. Reg. 3.
 Occiderunt וְיָחַד Abnér, et p̄o.
 68. Tu nosti וְיָחַד .i. stultitia-
 am meam, Et . 115. Soluisti
 וְיָחַד vincula mea, Et . 2. Reg.
 3. Et terti⁹ וְיָחַד Absalóm
 fili⁹ Adabacháb, Jeho. 10. Hō

movit contra filios Israël וַיִּשְׁלַח
vir, vel quisq̄ linguam suā, q̄ q̄
potest erponi in quēquam Exo.
20. וַיִּשְׁלַח וְיִתְּנוּ וְיִתְּנוּ
Regum. 2. De primitiis omnis
oblationis Israël וְיִתְּנוּ
mei, Et. 2. Regū .16. וְיִתְּנוּ
panem.

CUngesimatertia q̄ sa-
cris in literis multæ cō-
tinentur figuræ.

Sacris in li-
teris mul-
tæ continē-
tur figuræ
quarū hic
nonnullas

in seram, vt secularium litera-
rum professores moneantur, ē
sacris literis schemata omnia
profluxisse.

CAnaphora . idest relatio est
eiusdem partis orationis per di-
versamēbra repetitio vt psal-
mo. 17. וְיִתְּנוּ וְיִתְּנוּ
Dicant nūc do-
mus Aharōn, quoniam in sæcu-
lum misericordia ei⁹ וְיִתְּנוּ
Dicant nunc qui timent domi-
num ꝛc. Et paulo inferius וְיִתְּנוּ
Melius est sperare in domino.

q̄ sperare in homine וְיִתְּנוּ . Melius
est sperare ī domino, q̄ spe-
rare ī principibus.

CAnastrophe. i. inuersio, siue
reuersio aut puerisio est qñ pro-
minus ordine cōuerso sentētiā
vt. p̄o. 23. Hic accipiet benedi-
ctionē a dño, ꝛ misericordiam à
deo salutari suo. prius. i. misericordiam
elargitur nostris parcēs pecca-
tis, deinde benedictiōis mune-
ra donat.

CAntiprosopō est qñ pro hoīe
igrato, p̄sona ponit̄ gratissima
vt. p̄o. 78. Quia comederūt Ja-
bacōb, ꝛ locū eius. desolauerūt
p̄ gēte em̄ q̄ peccauerat. reuerē-
dissimi patriarchæ nomē obic-
ctū est, cōpositū nomen ex anti-
cōtra, ꝛ prosopon p̄sona.

CAntiptosis est quādo casus p̄
casu ponitur vt cum laméd, qđ
ē signū dādi casus, ponit̄ p̄ תָּ
qđ ē signū accusādi vt exo. 27. ꝛ
p̄o. 115. q̄ sūt citata i. 22. r̄la. lā-
med redūdat ꝛc. Nā illd̄ lāmed
redūdat, aut ponit̄ vice תָּ qđ ē
dictu, dt̄s ponit̄ p̄ actō. ꝛ i euā-
gelio s̄monē quē audistis, nō est
meus.

CApostrophe

C Apostrophe est conuersio quoties ad diuersas personas verba conuertimus vt psal. 19. Tribuat tibi &c. Latabimur in salutari tuo &c. Impleat dñs &c. Nunc cognoui &c.

C Auxesis idest augmentum est figura quæ ascendendo quadam nomina per membra singula rerum augmenta cõgeminat psalmo. 3. Tu domine clypeus pro me, gloria mea, et exaltans caput meum, Et. 18. Iudicia domini veritas, iustificata sunt pariter, et desiderabiliora auro, et auro multo, et dulciora melle, et fauo.

C Catachresis idest abusio est quotiens aliena rerum nomina nõ habentibus commodatur vt psalmo. 74. Omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua iusti.

C Characterismos idest informatio, descriptio figura quæ siue rem presentem, siue absentem, siue presentem personam spiritalibus oculis ministrat. Quod et in laude, et in vituperatio fieri solet vt psal. 20. Do-

suiisti in capite eius coronam de lapide precioso. Et psalmo. 44. Assitit conuinx ad dexteram tuam cum corona &c.

C Climax idest. Scala figura est quando positis quibusdam gradibus siue in laudibus, siue in vituperatione semper accrescit, postremo verbo in primo comate existente, in sequenti iterato vt ad Romanos. 5. Tribulatio patientiam operatur, patientia probatio, probatio spes, spes autem nõ confundit, psalmo. 105. Et effuderunt sanguinem innocentem, sanguinem filiorum suorum, et filiarum suarum. Et. 143. Non est diuisio, neque egrediens neque clamor in plateis eorum.

C Diaphoresis idest differentia figura est per quam fit personarum differentia vt inter iustum et impium psalmo. 70. Adiuuatur peccator, et non soluet, iustus autem miseretur, et commodat, Et rursus Quoniam benedicentes ei possidebunt terram, maledicentes autem ei disperdebunt.

Diatyposis idest formatio: dispositio, expressio figura est ubi rebus. psonis ve subiectis, et formæ ipsæ, et habitus exprimuntur vt psalmo. 30. Conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus &c.

Emphasis: idest significatio demonstratio expressio figura quæ latens aliquid ex aliquo eruitur dicto, cuius duo sunt genera. Alterum quod plus quæ dicit, alteruz quod etiam id quod non dicit, idest quæ significat id quod non dicit vt psal. 23. Secundum misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam domine, in quo fecit intelligi non propter meritum meum.

Enargia idest euidētia, manifestatio figura ē cū res ita describitur, vt cerni videatur vt psalmo. 33. Magnificate dominum mecum, et exaltemus nomen eius in id ipsum. Et. 36. vidi impium superexaltatum &c.

Enigma, id est obscura allegoria, vel quæstio vt in libro iudicum. De comedent e exiuit ei

bus &c. pertinet ad allegoriam, quia aliud dicit, aliud significat.

Epanodos, idest reditus regressio, idest repetitio rerū quæ iunctim dictæ sunt vt psal. 113. Quid est tibi mare quod fuisti &c.

Eperergasia, idest diligentia figura quæ fit quoties vni cause duas probationes apponimus vt psalmo. 36. In diebus famis saturabuntur quia peccatores peribunt et inimici domini vor vt honorificati sunt. deficient &c.

Ephegesis, idest expositio prioris dicti, vt psalmo. 7. Domine deus mi si feci istud, si est iniquitas in manibus meis, et psalmo. 20. Magna est gloria eius in salutari, gloriam et magnum decorem impones super euz &c. Et. 29. Dominus factus est adiutor meus. Conuertisti plactum meum in gaudium &c. Et. 36. Reuelata dñi via tua, et ipse faciet. et educet tamquam lumen &c.

Epicherema. i. conamen, rō, approbatio, quæ fit quoties res de qua agit, per exemplum aliqd probare

cōcedimus

contendimus psalmo .26. Dominus illuminatio mea &c. Dū appropiant super me .no. &c.

Epidiorthosis idest correctio idest superioris rei correctio vt psalmo .61. Salus mea, refugium meum, non moueboz amplius, vñ multum in quo significat se aliquando motum.

Epimone idest pseuerantia, assiduitas quæ figura fit quando similia dicta crebra repetitione geminantur vt psalmo .12. Usq; domine obliuisceris me i sæculum, vsq; quo exaltabitur inimicus &c. Et .28. Afferte domino &c. Afferte domino gloriam &c.

Epanalepsis idest repetitio figura quæ fit quando dictio in principio versus posita, iterum in fine versus repetitur vt psal. 82. Deus quis similis tibi ne ta ceas, neq; compefcaris deus.

Epiphonema idest acclamatio figura est quæ post narratas res breuiter cum acclamatione prorūpit, post omnia desinens in exaggarantissimam summum statē, vt postq; dixit psalmo .22.

Dominus regit &c. in fine concludit, vt habitem in domo domini &c. Et .30. In te domine speraui &c. Et i fine Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, Et .134. Laudate nomen domini &c. Et postea. Omnia quacūq; voluit fecit &c.

Epitrochasmus idest super effusio figura quæ succinte ea quæ sunt effasius dicenda perstrigit vt psalmo .22. Dominus regit me &c. in quo breuiter dixit quod in subsequentibus latius enūmerauit, Et .69. Deus in adiutorium meum &c. in quo versu quæ latius sentienda sunt, breuiter explicantur.

Epizeusis idest combinatio, vel coniugatio figura quæ fit quoties in vno versu sermonem sine aliqua interpositione geminamus vt psalmo .108. Et tu domine domine fac mecum &c. Et .139. Domine domine virtus salutis meæ.

Erotema idest interrogatio vt psalmo .2. Ut quid congregauerunt segetes. Et .3. Domine quid multiplicati sunt &c.

Ed 3 **E**thopeig

Ethopeia figura fit quoties i
troducimus aliquem ad loquē
dum vt psal. 80. In tribulatiōe
inuocasti me ꝛc.

Aetiologia idest causæ reddi
tio figura quæ fit quoties præ
missæ rei decora subiungitur ra
tio, vt psalmo .15. propter hoc
latatum est cor meū ꝛc. quoniã
non derelinques animam meã
in sepulchro ꝛc.

Exallage idest pmutatio vt
psalmo. 2. Tūc loquetur ad eos
ꝛc. Deinde mutat personã Ego
autem constitui regem meū ꝛc.

Exetasmos idest exquisitio,
quæstio figura cū res plures di
uisas cum interrogatione exqui
rentes, singulis, quæ conueniūt,
applicam⁹ vt psalmo. 22. Quis
ascendet in montem domini ꝛc.
Innocens manibus ꝛc. Et .14.
Dominus quis habitabit ꝛc. Qui
ambulat sine macula ꝛc.

Hypallage idest submutatio de
quæ superius dictum est.

Hyperbaton idest transgres
sio transcensio figura quæ fit cū
suspensus verborum ordo, infre
quius explicatur vt psalmo .36.

Ne æmuleris in eo qui prospere
ratur in via sua ꝛc. Et adhuc
pusillum ꝛc. Et filia tyri ꝛc.

Hyperbole idest excessus fi
gura per quam solent aliqua in
magnitudinem exaggeratiōis
extendi, cum dictio excedens fi
dem, ponitur augendi, vel minu
endi gratia vt psalmo .6. Laua
bo per singulas noctes lectum
meum, lachrymis stratum meū
rigabo, Et .106. Ascendunt vsq̃
q̃ ad cœlos, et descendunt vsq̃
ad abyssos.

Hypothesis: idest superposi
tio superlatio figura ē cum ali
quam rem opiniōe omnium no
tam, sententia nostra superare
contendimus vt psalmo .17. Et
ascendit super cherubim, et vo
lauit, volauit super pennas v̄
torum, Et .50. Lauabis me, et
super niuem dealbabor.

Hypozeusis idest sub coniū
ctio figura quæ fit quādo diuer
sa verba singulis apta clausu
lis, apponuntur vt psalmo pri.
Beatus vir qui nō ambulauit
in consilio impiorū, et in via pe.
non stetit, et in cath. derisorum

non sedit.

Conuenientia, vel vinculum figura est quando series orationis tenorem suum seruat vsq; ad vltimum, vbi nec persona alia, nec causa mutatur vt psalmo. 53. Deus in nomine tuo ꝛc. Et. 132. Ecce q̄ bonum.

Chomocoteleutō. idest similiter finitum similiter desinens figura est cum plura verba in eandem vocem finiunt vt psal. 84. Benedixisti domine, ter. t. Remisisti ini. ple. t. Operuisti. o. pec. e. Mitigasti ꝛc.

Chomocosis, idest similitudo tropus, siue figura est cum ex similitudine cogniti, deuenimus in cognitionem incogniti, siue per quam minus notæ rei, ex similitudine eius, quæ magis nota est demonstratio declaratur vt psalmo. 122. Ecce sicut oculi seruatorum ꝛc. Et sicut oculi ancillæ ꝛc.

Chomoeoptoton. i. similiū casuum. aut similiter cadens. Dicitur ꝛ homoptotō similitum casuum figura cum in similes so-

nos, diuersa exeūt verba vt psalmo. 97. Cantate, exultate, et psallite.

CIronia. i. irrisio, simulatio, illusio. idest figura cum aliquid per contrarium dicitur, et illusionem vt psal. 21. Sperauit in domino, cripiat eū ꝛc.

CIsion. idest æquale figura quādo res aliquæ parilitate similes adhibita laude, vel detractio iunguntur vt psalmo. 91. Justus vt palma flozebit ꝛc.

CLeptologia, idest subtilis locutio quando res singulæ minutatim, et subtiliter indicantur vt psal. 51. Dilexisti malitiaz super benignitatē iniquitatē magis q̄ loqui æquitatem, Dilexisti omnia verba ꝛc.

CMetabolé: idest mutatio idest iteratio vnius rei sub varietate verborum vt psalmo. 5. Verba mea auribus peripe domine intellige clamorem meum, Intende voci ꝛc. Quod totum ad vnam respicit petitionem. Ac si dicat. Exaudi orationem meam, Et. 68. Non me demergat ꝛc.

Metaphora : idest translatio cum mutatur nomen, aut verbum ex eo loco vbi proprium est in cum in quo, aut proprium deest, aut translatum proprio melius vt psalmo. 31. Verumtamen in diluuiis aquarum multarum ad eum non appropinquabunt &c. Et. 146. Qui alligat contritiones eorum &c. Metaphora ab artificibus medendi. Et psalm. 3. Quia exarserit &c.

Metastasis, idest transmutatio translatio dum culpam nostram in alium transferre conamur vt psalmo. 140. Non declines cor meum in verba. ma. ad excusa. in pecca.

Metonymia : idest transnominatio, que fit quoties intellectum rei, diuersis modis, verbis alienis, ac translatis indicamus vt psalmo secundo. Qui habitat in caelis irridebit eos &c. Et Genesis decimonono. Nunc cognoui quod timeas dominum : idest cognosceas refeci te quod timeas domi-

num. Est etiam metonymia, quando per id quod continet hoc quod continetur, edicitur, Ut psalmo, 46. Et vocauit terram, idest homines terræ. Et seagesimo quinto. Jubilate deo omnis terra, et. 104. Letata est ægyptus.

Metriasinos, idest mediocritas, que fit quoties rem magnam mediocri relatione proferimus vt psalmo. 30. factus sum tanquam vas perditum, et. 34. Ego autem cum mihi molesti essent, in daebam me cilicio. Humiliabam &c. Et. 68. Ego sum pauper, et dolens.

Parabola : idest comparatio, idest rerum dissimilium comparatio vt psalmo. 21. Et erit sicut arbor plantata &c. Et decimosexto. Sub umbra alarum tuarum.

Paradigma : idest exemplum idest narratio per exemplum hortans aliquem, aut deterrens, hortans vt beatus vir &c. psalmo primo et erit sicut arbor &c. deterrens vt. Non sic

impis,

impij, Sed tãq̃ ꝛc. Et. 33. Uul-
tus aut̃ dñi super faciētes mala
Paradoxa .idest inopinabi-
lia, p̃ter opinionem, exit⁹ in-
opinatus cū aliud p̃ponit aliud
explicatur vt p̃o. 17. Deus me⁹
impollutauit ei⁹. Aggressus di-
cere qd̃ exoratiuū, subiunxit ei
exitum inopinatum. Impollu-
ta via eius. Et. 83. Domine de-
us virtutum, beatus homo qui
sperat in te.

Paranomasia idest agnomi-
natio, vel denominatio vt psal-
mo. 144. Misericors, et miseri-
cors dominus, ꝛ. 118. bon⁹ es tu.
Paraprosdocia idest p̃ter
expectationem idem quod pa-
radoxia.

Parenthesis idest insertio, in-
terpositio figura quoties remo-
ta de medio s̃tētia, integer ser-
mo perdurat vt psalmo. 16. Et
non loquatur os meū opera ho-
minū (p̃opt̃ verba labiorū tuo-
rum) ego custodiui mas duras,
q̃q̃ ꝛ aliter potest ordinari ver-
borum series.

Parison idest æquale quan-
do duæ res ē diuerso ponuntur,

Sed vna magis eligitur vt p̃o.
83. Melior est dies vna ꝛc. Et.
Elegi abiectus esse ꝛc.

Parœmia idest p̃uuerbium
quod multozū ore frequētatur
vt Omnis homo mendax psal.
115. Et durum est tibi ꝛtra stie-
mulum calcitrare Actu. 9.

Pensis idest iterrogatio vbi
interrogatio fit, ꝛ responsio sub-
sequitur vt psal. 4. Multi dicūt
Quis ostendit nobis bona, Si-
gnatum est super nos lumen ꝛc.

Pleonasmos idest sup̃abun-
dantia vt psalmo. 73. Incen-
derunt igni sanctuarium tuum,
Et. 141. Gloce mea ad dominū
clamaui.

Procatalepsis idest p̃æocu-
patio dicitur et prolepsis vt p̃o.
50. Quoniã iniquitatem meã
ego agnosco ꝛc. Quasi .n. in ṽe-
turo iudicio cōstitutus delictor-
um suorum aspectus teterri-
mos pertimescit.

Prophonesis idest exclama-
tio quæ fit quoties iter alia quæ
loquimur, ad deum subito, vel
ad quempiam verba conuertio-
mus vt psal. 54. Veniat moris

super

sup illos. 7c. Ego autē ad deū
clamaui.

¶ **Prosopopeia** psonæ factiua
prosopon. est persona, 7 poiçofa
cio figura est cū persona aliqua
fingitur vt cum inanimatum,
loquitur ad animatum vel
contra vt psalmo. 92. Eleua
uerunt flumina vocem su
am 7c.

¶ **Samotopæia** idest corporis
factiua idest attributio figura
quando rebus in corporeis cor
pora tribuuntur vt psalmo. 84.
Iustitia, 7 pax osculatae sūt. Ad
sericordia et veritas obuiaue
runt sibi.

¶ **Syllepsis** idest conceptio, cō
prehēsiō quæ fit cum pluralis
dictio singulari verbo comple
ctitur vt in .15. regula.

¶ **Synathismos** idest congeri
es, congregatio figura quando
plurima res in vnum, aut pluri
ma crimina colligūtur vt psal
mo .ij. Saluum fac me domine
quoniam defecit sanctus quoni
am diminutæ sunt veritates 7c.
Et psalmo. 22. Dominus regit
me 7c.

¶ **Synchrisis** comparatio dum
comparatione quadam iustiorē
causam nostram, q̄ aduersarij
demonstramus vt psalmo .19.
Hij in curribus, et hij in equis,
nos autem i nomine domini 7c.
Et .25. In quorum manib⁹ ini
quitates sunt 7c. Ego autem in
innocentia mea 7c.

¶ **Synchorexis** idest concessio
quotiens aliqua importune des
iderantibus conceduntur, quæ
ad vtilitatem illorum pertine
re non possunt vt psalmo .77.
Et manducauerunt et saturas
ti sunt, et desiderium eorum at
tulit eis 7c.

¶ **Syndicasmós** collatio quan
do sibi, aut psonæ, aut causæ si
ue ex contrario, siue ex simili cō
parantur vt psalmo .ij. Eloq̄
domini eloquia casta 7c. Et .51.
preualuit in vanitate sua, ego
autem sicut oliua fructifera 7c.

¶ **Synecdoche** vt in quarta re
gula.

¶ **Tapinosis** idest humiliatio,
quæ fit quoties magnitudo mi
rabilis reb⁹ humillimis comparat
vt p̄o. 21. Ego aut sū vermis 7c.

¶ **Tantologia**

Cantologia. idest eiusdē sero-
 monis iteratio vt benedicendo
 benedicam. Multiplicādo mul-
 tiplicabo semē tuum ꝛc. frequē-
 tissima est sacris in literis, ꝛ au-
 gendi gratia fit.

C f 3 n 3 s.

Registrum huius operis.

A B C D E f G H I K L M
N O P Q R S T U X y z.
Aa Bb Cc Dd. Omnes sunt
 quaterniones: præter **Dd** qui est
 ternio.

Explicit Quatuor Libri Institutionū
 Hebraicarū, Impressi Lugd. p Anto
 niū du Ry, Impēsis Reuerēdissi.
 Do. frāci. d Claromōte ep̄i
 cardinalis auxita. lega
 ti Auenioñ. an.

Dñi. M. d. xx
 vj. Die. j.
 Mēsis
 Octo
 bris.

M̄te medi, m̄te mediocras.
 In a salinibz

2010-94
5576700-2011

A. #. 56

1875
Augustine

EX LIBRIS!

LEONH. SUTTER

